6
14-d
73

6
9 C
57
BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE

Bibliotheca
Coll. Rom.
Soc. Jesu

~~6. 14) 73~~

P. Udorff ex Provin: Rhen: Infer.

LEXICON HOMERICVM,

BIBLIOTECA NAZ. ... VITTORIO EMANUELE

SEV

Accurata vocabulorum omnium quæ in Homero continentur, explanatio.

Ad Illuſtriſsimum Principem,

HENRICVM A SABAVDIA.

Authore LVDOVICO COVLON.

PARISIIS,
Sumptibus SEBASTIANI CR
Architypographi Regij, via Ia
ſub Ciconiis.

M. DC. XLIII

CVM PRIVILEGI

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI
DOMINO D.

HENRICO A SABAVDIA,

MARCHIONI A SANCTO Sorlino, Abbati S. Remigij Rhemensis, S. Ramberti, &c.

AMBITIOSVM *oppidò Poëtam adduco Tibi*, Princeps Illustrissime, *qui nec aliò velit, quam in aulas Imperatorum Regumque diuertere; nec alibi conquiescere possit, quàm in puluinari Alexandri, vel Tuo. Illum quidem, vt perhibent, cæcum natura effinxit, peregrinum & extorrem fortuna reddidit; sed natiuo ingenij tui lumine, & adscito insuper Tuorum*

[library stamp]

ſplendore Maiorum ſatis illuſtrari putatur; nec Tuis ædibus intercludendus eſt virtutum præco, parenſque litterarum, in quibus domeſtica virtus tecum adoleſcit, ſenſimque perficitur liberalis artium diſciplina. Eſt diuinum neſcio quid in vobis Principibus, quod vos ad hominum imperia natos eſſe demonſtrat; vt in Apum genere ſigna quædam Regibus impreſſa ſunt, quibus facile ſecernuntur à reliquis. Eiuſmodi in te eſſe illa comperimus, ingenium acre ac ſciendi rapax, animumque honeſtæ laudis & gloriæ ſtimulis incitatum, & habitaculum tali hoſpite dignum, corpus; cui naſcendi felicitas meruit Principatum, formæ dignitas ſuffragium contulit. Quid crebra commemorem, quà voce, quà ſtylo Tua in omni doctrinarum genere cum aduerſario certamina, neque congreſſibus rariores victorias, neque hoſtibus minores triumphos, pinguiores vbique Tuis ſudoribus, quam ſanguine alieno palmas, vt hac vmbratili contra otium & inſcitiam

dimicatione præludas iis triumphis in schola puer, quos matura iam ætate iustis præliis ex errore publico, & impietate ad Aram reportabis? Quid addam potiora? flexibilem ad fingentis arbitrium indolem, florem integritatis illibatum, amabiles mores, vrbanitatem oris, sermonis affabilitatem, eumque in conuictu congressum, quo Te, dum singulis æquas etiam infimis, supra omnes quantumuis elatos sublimi fastigio prouehis. Sunt hæc magna, sed semina: fiet surculus arbor, & vberiores aliquando fructus emittet. Homeri versus frequentissima scena de more pronuntiaturi, in atro schemate ludebant errores Vlyssis, & in purpureo expugnationem Ilij; vtrumque tibi habitum & colorem ipse idem apportat, Princeps Illustrissime, *vt dum supra Tuorum studiorum æmulos eminere pergis in pulla, grandioribus & sanctioribus postmodum curis te Purpura reddat* Eminentissimum. *Quin & vt inest in animis vatũ præsagitio quadã diuini-*

tùs inclusa, eam ob rem tecum diutius agere & familiariùs colloqui meditatur Poëta, vt postquam pari nitore elegantiáque sermonis Græce Latineque edoctus fueris, vterque Christianus orbis tuas sine interprete leges audiat, & Te suum Roma, Te suum Græcia Caput agnoscat, & veneretur. Hæc tibi precatur, & sperat

Illustrißimæ C. T.

Addictißimus, & deuotißimus
LVDOVICVS COVLON.

BIBLIOTECA NAZ. VITT. EM. ROMA

LEXICON HOMERICVM,

SEV

VOCABVLORVM OMNIVM

quæ in Homero continentur, explanatio.

A.

A Relat. ὅς, ἥ, ὅ. *qui.* necnon demonstratiuè, pro ταῦτα, ὁ, ἡ, τό, *hæc.* aliàs possessiuè, pro ἑά, *sua,* ab ἑός, ἡ, όν. Verùm ἆ cum spiritu aspero, & circumflexo accentu notatum, est nota similitudinis, loco τοῦ ὡς. vt κακὸς ἆ, *velut malus & ignauus.* Cum spiritu leni, ἆ, vox est hominis succensentis, admirantis, & quiritantis, ἆ δεῖλε, *vah timide, heu miser.* A tandem littera Græcorum prima est, & primus liber Iliados, & Odysseæ. Enimvero Grammatici, qui versus Homeri collegerunt, dissolutos prius ac dissipatos, in totidem libros Iliadem & Odysseam, quot sunt Elementa Græca, descripserunt. quorum primus est Ἄλφα. *Eustath.*

Ἀατος, ὁ & ἡ, & pleonasmo τοῦ α, ἀάατος, geminam habet notionem, *innoxius.* ἀβλαβής. & valde nocuus βλαβερός. quomodo eam vocem vsurpauit Iliad. ξ. ἄγρει, νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ. i. *age, nunc mihi iura inuiolabilem stygis aquam,* ἀάατον ὕδωρ. ἢ

τὸ ἀβλαβὲς, ἢ τὸ πολυβλαβές. ἀβλαβὲς μὲν τοῖς εὐόρκοις. aquam quidem vera iurantibus innoxiam: πολυβλαβὲς δὲ τοῖς ἐπιόρκοις, periuris autem exitiosam. *Etymolog.* Fit ab α epitatico, vel priuatiuo, & verbo ἄω siue ἄτω, quod est βλάπτω, *lædo*, cuius fut. ἄσω, aor. 1. med. ἠσάμην, poëtice ἀασάμην, pleonasmo τοῦ α, vt ἀάσας, ἄτης.

Ἀαγὴς, ὁ, καὶ ἡ. duplicem quoque patitur significationem, ab α epitatico aut priuat. & verbo ἄγω, *frango*. Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον, παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές. Odyss. λ. *clauam in manibus habens, totam aream, semper infractam.* τὸ ἄθραυστον, ἢ τὸ πολύθραυστον. *Etymol.*

Ἀαπτος, ὁ καὶ, ἡ, multiplex est huius dictionis interpretatio. ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω. Iliad. α *cum tibi iniecero manus, inaccessibiles*, quas nemo tangere possit, qualis esse solet manus irati numinis. ἀπὸ τοῦ ἅπτομαι, *tango*. vel ἀέπτους, quasi ἀῤῥήτους, quas nequeat quispiam eloqui, vel δυσπαρακολουθήτους, quas non possis consequi, ἀπὸ τοῦ ἕπω & ἕπομαι, *dico & sequor. Aristophan.* vel quasi ἀΐπτους, *nocuas, et quas nemo lædat.* Est enim ἴψ, ἰπὸς genus vermiculi corrodentis ligna, ἐσθίων τὰ ξύλα, imo etiam corrodens cornua, κερατοφάγος, ait *Hesych.* ex quo ἰάπτω, *lædo*, & syncope ἴπτω.

Ἀάσχετος, *intolerabilis, & qui contineri non potest.* vt robur Martis dicitur ἀάσχετον, quia nemini cedit, neque contineri valet. & πένθος ἀάσχετον, luctus intolerabilis, fit ab inusitato σχῶ, seu σχῆμι, *habeo, contineo*, ἔχω, κρατέω.

ΑΒ.

Ἀβακέω, κωφεύω, *præ inscitia non loquor, & ignoro.* cuius 3. pers. aor. 1. plural. ἀβάκησαν, αὐτὶ τοῦ

ἠγνόηνται. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες οὐκ ἔχουσιν ὅ τι λέγωσι; qui enim indocti sunt & ignari, vix fari sciunt. Fit enim ἀβακέω, ἀπὸ τοῦ βάζω, *loquor*.

Ἄβαντες] populi colentes Eubœam, insulam maris Ægæi, Abantim olim cognominatam, dicti à Poëta retro comati, ὄπιθεν κομόωντες: cuius nomenclaturæ ista est ratio. Curetes olim in Eubœam migrauerunt, pugnaueruntque acriter pro agro Lilanto: Sed eos à fronte coma prehensos superarunt hostes. Quare victi posthac raserunt cæsariem anteriorem, posteriorem aluerunt, Curetesque ἀπὸ τῆς κουρᾶς, i. *à tonsura* voluere dici. *hæc Eustath.*

Ἀβαρβαρέη, Ionice pro Ἀβαρβαρέα. *Abarbarea*, cultissima Nais, Æsopi & Pedasi mater.

Ἄβιοι, ων. Abij Scythiæ populi, qui degentes in curribus, lacte vescuntur, & ἄβιοι absque vi & impedimento coniugum, ἄνευ βίας, nec arcubus vsi, nec annona, neque commeatu, neque legibus vllis, μηδὲ βίοις, ὁ ἔστι νομοις, μηδὲ βιοῖς ποτε πτοίοις χρώμενοι, cœterum ἄβιοι, i. οἱ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι, nec iniusti, nec violenti, prorsus vt admirabile videatur, hoc illis naturam dare, quod Græci longa sapientium doctrina, præceptisque philosophorum consequi nequeunt. *Justin. lib.* 2. Iidem ἄβιοι, hoc est μακρόβιοι, & longæui, κατ' ἐπίτασιν. *Didym.*

Ἀβλάβεια] *innocentia & integritas animi, quæ nulli iniuriosa esse solet.* ἀβλαβίῃσι νόοιο, pro ἀβλαβέως, *aduer.* pro ἀβλαβῶς, *innocuè.*

Ἀβληχρὸς ἐξ ἁλὸς θάνατος.] Odys. λ. *debilis mors ex mari.* vel *fortis mors ex mari.* fortis quidem quasi καταβάλλων εἰς τὴν γῆν, in terram deijciens, & auferens è vita hominem. Placet tamen prior interpretatio, ἀβληχρὸς debilis, vt sit καταβεβλημένος, non

quod sic [illegible] dicitur, quia [illegible] & [illegible], [illegible] quia [illegible] debiles, & inualidos facit. Est autem [illegible] mari, fatum Vlyssis, ænigmate pronunciatum a Tiresia vate, quia Vlysses interijt ex [illegible] marinæ venenatissimæ. Sic olim [illegible] Imperatori prædicebatur, moriturum eum, sicut Vlysses e mari, & quidem perijt marino lepore. Plinius [illegible] 6.

[illegible], sagittam nouam, nusquam emissam. [illegible] *nondum iactas*, sed [illegible] *nondum ictus*, vtrumque [illegible].

[illegible], valde strepentes, valde resonantes, nempe Troiani, quorum inordinatum impetum atque clamorem comparat [illegible], flammæ siue procellæ: quorum etiam vtrique respondent [illegible]. Nam [illegible] *est flamma strepitus*, [illegible] *vero procellæ*. Igitur [illegible], cum ingenti strepitu ad prælium ruunt. Talis pugnantium mos. Fit [illegible], [illegible] *fremere*, & a epitasi.

[illegible] & [illegible], aberro à recta via, vt iis contingere solet, qui noctu iter faciunt. [illegible], [illegible], *Didym.* & *Etymol.* est a [illegible]. Formatur ab [illegible] *nox*, cui [illegible] interdum additur, [illegible] ab a priuat. & [illegible] *homo mortalis*. [illegible], in qua homo non comparet, nec prodit foras, in domum abditus. [illegible] quia nocturnum tempus vix importunum *Etymolog.*

[illegible] ex Abydo, [illegible] in Abydo, [illegible] Abydos vrbs Asiæ, cui Sestos opponitur in Europa, angusto mari interiecto, Hellespontiaco [illegible].

[illegible] Sestos, vel te mea fumat Abydos.

Αγ.

Ἀγαθὸς, ή, όν. πέντε σημαίνει, quinque significat in Homero. *Probus*, vt ἀγαθὸς ἀνὴρ *fortis & strenuus*, ἀγαθοῦ χρὼς οὐ τρέπεται, viri fortis & strenui color non mutatur. *prudens* ἀγαθὸς περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ. prudens Deo similis Achilles ex interpretatione Eustathij. *præstans*, ἀγαθὸς βοὴν, præstans bello. *& commodus*, vnde opes dicuntur ἀγαθά. ἀγαθόν τε κακόν τε Ζεὺς δίδοι. bonumque malumque largitur Deus. Fit ἀγαθὸς, παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν, quod omnes ad bonum currant. vel quasi ὁ ἀγαστὸς, ab ἄγαμαι *miror* quia omne bonum sui cum amore admirationem parit. legitur in hymn. Apoll. ἀγατὸν κιθαρίζων perite citharizans dictum Atticè pro ἀγαθόν. Athenienses enim θ vertunt in τ, vt pro κολοκύνθη, κολόκυντα. *Corinth.*

Ἀγάαμαι, idem quod ἄγαμαι, ἀγάομαι, cuius participium ἀγαιόμενος, & ἀγάομαι, πλεονασμῷ τοῦ α. cuius Aor. 1. ἠγασάμην, poëtice ἠγασσάμην. fut. ἀγάσομαι, ἀγάσῃ & Ionice ἀγᾶσαι. Infinit. ἀγάσασθαι & ἀγάσσασθαι. Fit ab ἄγη *stupor*, ἄγα, φθόνος ἢ βασκανία, *inuidia* Etymol. vnde etiam fit, vt ἀγάομαι, siue ἀγάζομαι. non tantum significet, τὸ θαυμάζειν, *mirari*. Sed etiam τὸ ζηλοῦν, *inuidere*. vt Odyss. ε. ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοί. sic rursus nunc mihi inuidetis Dij. ἀγητὸς, admirabilis.

Ἀγάθεος, i. ἄγαν θεῖος *valde diuinus*, vt ἀγακλῆς, & ἀγακλειτὸς *valde celebris*, ab ἄγαν, *valde* & κλέος *gloria*. ἀγακλυτὸς ab ἄγαν, & κλύω *audio*, *inclytus de quo multa audiuntur.*

Ἄγαλμα, καλλώπισμα πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, ἢ χαίρει. *est omnis ornatus, & oblectamentum, quo quis gloriatur & gaudet*, inquit Didym. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον

quod sit mors debilis, quæ πανδαμάτωρ, & παγκρατής, sed quia mortuos debiles, & inualidos facit. Est autem mors ex mari, fatum Vlyssis, ænigmate pronunciatum à Tiresia vate, quia Vlysses interijt ex aculeo pastinacæ marinæ venenatissimæ. Sic olim Tito Imperatori prædicebatur, moriturum eum, sicut Vlysses è mari, & quidem perijt marino lepore. Philostr. lib. *6*.

Ἀβλῆτα ἰὸν, *sagittam nouam, nusquam emissam.* ἀβλής, ῆτος, μήπω βεβλημένος. *nondum iactus*; sed ἀβλητος, ὁ μὴ ἢ. *nondum ictus*, vtrumque ἀπὸ τοῦ βάλλω.

Ἄβρομοι, αὐίαχοι, *valde strepentes, valde resonantes*, nempe Troiani, quorum inordinatum impetum atque clamorem comparat φλογὶ, ἢ θυέλλῃ, flammæ siue procellæ: quorum etiam vtrique respondent ἄβρομοι, & αὐίαχοι. Nam βρόμος *est flamma strepitus*, ἰαχὴ vero *procella*. Igitur ἅμα βρόμῳ, ἅμα ἰαχῇ, cum ingenti strepitu ad prælium ruunt. Talis pugnantium mos. Fit ἄβρομος, ἀπὸ τοῦ βρέμειν *fremere*, & α epitatico.

Ἀβροτάζω, & ἀβροτάω, *aberro à recta via*, vt iis contingere solet, qui noctu iter faciunt. ἀβροτάζειν, i. ἀμφοδίσαι, *Didym.* & *Etymol.* est ἀπαντῆσαι νυκτός. Formatur ab ἀβρότη, *nox*, cui νὺξ interdum additur, dicta ab α priuat. & βροτὸς *homo mortalis*. ὅτι ὁ βροτὸς οὐ φαίνεται, in qua homo non comparet, nec prodit foras, in domum abditus. καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσι, quia nocturnum tempus viæ importunum *Etymolog*.

Ἀβυδόθεν, ex Abydo, ἀβυδόθι in Abydo, ἐκ τῆς Ἀβύδου, ἐν τῇ Ἀβύδῳ. Abydos vrbs Asiæ, cui Sestos opponitur in Europa, angusto mari interiecto, Hellespnto. *Ouid.*

Vel tua me Sestos, vel te mea sumat Abydos.

Αγ.

Ἀγαθὸς, ή, όν. πέντε σημαίνει, quinque ſignificat in Homero. *Probus*, vt ἀγαθὸς ἀνὴρ *fortis & ſtrenuus*, ἀγαθοῦ χρὼς οὐ τρέπεται, viri fortis & ſtrenui color non mutatur. *prudens* ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ. prudens Deo ſimilis Achilles ex interpretatione Euſtathij. *præſtans*, ἀγαθὸς βοὴν, præſtans bello. *& commodus*, vnde opes dicuntur ἀγαθά. ἀγαθόν τε κακόν τε Ζεὺς δίδοι. bonumque malumque largitur Deus. Fit ἀγαθὸς, παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτὸν, quod omnes ad bonum currant. vel quaſi ὁ ἀγαστὸς, ab ἄγαμαι *miror* quia omne bonum ſui cum amore admirationem parit. legitur in hymn. Apoll. ἀγατὸν κιθαρίζων peritè citharizans dictum Atticè pro ἀγαθόν. Athenienſes enim θ vertunt in τ, vt pro κολοκύνθη, κολόκυντα. *Corinth.*

Ἀγάαμαι. idem quod ἄγαμαι, ἀγάομαι, cuius participium ἀγαιόμενος, & ἀγάαμαι, πλεονασμῷ τοῦ α. cuius Aor. 1. ἠγασάμην, poëtice ἀγασσάμην. fut. ἀγάσομαι, ἀγάσῃ & Ionice ἀγάσεαι. Infinit. ἀγάσασθαι & ἀγάσσασθαι. Fit ab ἄγη *ſtupor*, ἄγα, φθόνος καὶ βασκανία, *inuidia* Etymol. vnde etiam fit, vt ἀγάομαι, ſiue ἀγάζομαι. non tantum ſignificet, τὸ θαυμάζειν, *mirari.* Sed etiam τὸ ζηλοῦν, *inuidere.* vt Odyſſ. ε. ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοί. ſic rurſus nunc mihi inuidetis Dij. ἀγητὸς, admirabilis.

Ἀγάθεος, i. ἄγαν θεῖος *valde diuinus*, vt ἀγακλής, & ἀγακλειτὸς *valde celebris*, ab ἄγαν, *valde* & κλέος *gloria.* ἀγακλυτὸς ab ἄγαν, & κλύω *audio*, *inclytus de quo multa audiuntur.*

Ἄγαλμα, καλλώπισμα πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, καὶ χαίρει. *eſt omnis ornatus, & oblectamentum, quo quis gloriatur & gaudet*, inquit Didym. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον

πινπὰ ἄγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. Poëtæ tamen, qui Homerum ſubſecuti ſunt, ἄγαλμα dixerunt *ſimulachrum*. Ex quo metaphorice ſermo vocatur τῆς καρδίας ἄγαλμα, ſimulachrum cordis, & oculi τὰ τῆς ψυχῆς ἀγάλματα, animi ſimulachra. Euſtath. explicat, τὸ ἄγαλμα, τὸ κειμήλιον ἢ ἀπόθετον κτῆμα, *pretioſam quæ recondi ſolet in apothecis ſupellectilem*. Fit ab ἀγάλλομαι, *ornor, glorior, et gaudeo*, quaſi πρὸς ἄγαν ἄλλομαι in ſtuporem efferor, ſalio in admirationem.

Ἀγαμέμνων, idem Ἀτρείδης, Atrides atrei filius, ἄναξ ἀνδρῶν, ποιμὴν λαῶν, rex hominum, paſtorque populorum, ſortitus eſt appellationem παρὰ τὸ ἄγαν μένων, *multum, diuque moratus*, vel ἄγαν μένος, *magni roboris princeps*.

Ἀγαμήδης, Agamedes nomen proprium, veluti ἄγαν μηδόμενος, *qui magna curat, & multus eſt in deliberando*.

Ἄγαμος, *innuptus*, ὁ ἄνευ τοῦ γάμου. ἄγαμος, quaſi ἄδαμος, *indomitus*. γάμος enim δάμος. *nuptiæ iugum ſunt*, cui ſubiiciuntur, & ſuccollantur ambo coniuges. ἀπὸ τοῦ δαμῶ *domo, ſubigo*.

Ἀγανός, *iucundus, blandus, et comis*, vt ἀγανὰ ἔπεα, melliti ſermones, quibus aliquis γάνυται, ab *a* cpitat. & γάνος lætitia. vel quaſi ἄγαν αἶνος, *oratio laudatoria* byſſina verba, quæ audientem oblectant. ἀγανοῖσι βέλεσι, ſuauibus telis nauclerum interfecit Apollo Odyſſ. γ. vbi interpretantur dici ἀγανὰ βέλη *ſuauia tela*, pro repentina morte, quod qui repente moriuntur, dolorem non ſentiant, ἀνεπαίσθητοι γὰρ ὀδύνης οἱ ἄφνω θνήσκοντες. Repentinas autem hominum mortes Apollini tribuere ſolet Homerus: mulierum vero Dianæ. *Spondan*. ἀγανόφρων, *lenis ani-*

mo. cuius φρὴν ἀγανή.

Ἀγάννιφος ὄλυμπος, *niuosus Olympus*, ab ἄγαν, *valde*, & νίφας, seu νιφετὸς *nix.* quia excelsi montes obteguntur niue, non tamen Olympus, adeo sublimis vt ipsas nubes penetret. quid ergo? ὁ λίαν νιφόμενος τὰ ὑπὸ τοῖς νέφεσι μέρη, vt interpretatur *Didymus.* .i. niuosus est, qua parte nubibus subiacet. τὰ γὰρ ἄκρα τοῦ Ὀλύμπου, ὡς ὑπέρφερῆ, καὶ ὑπὲρ νέφη, οὔτε νίφεται, οὔτε καταμβρεῖται. Olympi enim summa cacumina neque niue, neque imbre perpluuntur.

Ἀγαπάζω, cuius infinit. Doricus ἀγαπαζέμεν pro ἀγαπάζειν, poëtice pro ἀγαπᾶν vsurpatur. Tria significat apud Homerum, *amare, beneuole aliquem excipere, & osculari,* inquit Eustathius. Osculum enim imprimitur ori, quasi sigillum & character amoris. Inde ἀγαπητὸς, *dilectus.* Formatur ἀγαπάω παρὰ τὸ πᾶν ἄγω, *omnia rego, omnia præsto.* Amanti nihil difficile, & inuictas militum se se amantium copias dicebat Plato.

Ἀγαπήνωρ] nomen proprium, quasi ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην. fortitudinis & virtutis amans.

Ἀγάρροος, ὁ καὶ ἡ. æstuosus, ab ἄγαν & ῥέω, valde & vehementer fluo. Dicitur Hellespontus ἀγάρροος, i. σφοδρῶς ῥέων propter angustias freti, *sparsasque per æquor Cycladas,* cæterasque insulas, ad quas collisi fluctus reciprocantur.

Ἀγασθένης] Agasthenes, pater formosi Polyxeni, qui nauibus præfuit in expeditione Troiana. ἀγασθένης. quasi ἄγαν σθένων, *insigniter robustus,* σθένος *robur.*

Ἀγάστονος] *crebris intermixtus gemitibus,* ex ἄγαν & στένω. στένω verò quod significat *gemo,* cuius medium ἔστονα, deriuatur ἀπὸ τοῦ στένος, *angustus* quoniam

ij, qui gemunt, angusti sunt pectoris, *premitque corda dolor.*

Ἀγάστροφος Agastrophus. Dux ante Troiam cæsus. latine interpretatur, versatilis & fraudulentus, *qui partem se vertit in omnem*, à στρέφω, *fit* στροφή, *stropha, et fraudulenta tergiuersatio.*

Ἀγαυός, οῦ. Æolica vox pro ἀγαός, *admirabilis, venerandus, et elatus siue superbus.* ita vsurpatur ab Homero. κήρυκες ἀγαυοί, i. θαυμαστοί admirandi præcones. μνηστῆρες ἀγαυοί, proci superbi. ἀπὸ τοῦ γαίω seu γαίων *glorior*, κατ' ἐπίτασιν. Inde Ἀγαυός, & Ἀγαυὴ propria nomina, hoc Nymphæ, illud viri.

Ἄγος, εος, ους. τό. *vas, vasis.* ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν τι ἄγειν, & φέρειν, dicta vasa, quod in iis res feruentur, & portêtur.

Ἀγγέλλω, *nuncio.* fut. ἀγγελῶ. in fut. participij ἀγγελέων, & ἀγγελέουσα. Ionica dialysi pro ἀγγελῶν, & ἀγγελοῦσα. Iones enim ω diphthongum resoluunt in εω. & ου in εου. & ἀγγελόντων Attice pro ἀγγελλέτωσαν. Athenienses enim vsurpant genitiuum pluralem participij pro tertia plurali Imperatiui eiusdem temporis. Inde ἄγγελος *nuncius*, & κατ' ἐξοχὴν Dei nuncius, & Fecialis qui pacem aut bellum in sinu portat, vt Fabius ad Carthaginenses. τοῦ ἀγγέλου adiuncta epitheta sunt, ἄγγελος θοός, ποδήνεμος, πόδας ὠκύς, ἐπίτροχος, celer, ventosis pedibus, pedibus celer, expeditus. Qualia posthac nomina suis fecere cursoribus Imperatores, Curtium, Planctam, Pegasum, Aquilonem. Ἀγγελία, duo significat, τὸ παράγγελμα, & τὸν ἄγγελον. πρέσβεια, & πρέσβιν *nuncium & legationem*, ait *Didym.*

Οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι : *neque nuncium reuersurum.* Iliad. μ. παροιμιῶδές ἐστι, inquit Eustath. quando ingens clades, ac internecio significatur. Cui

simile illud, μὴ πυρφόρον ὑπολείπεσθαι, ne ignifer quidem relictus est. Veteribus mos erat, vt vates aciem præcederet lauro coronatus ac facem gestans; à quo vtrique pugnantes abstinebant. Ita solebat alioqui nuncius relinqui ad cladem denunciandam. Proinde si crudelem aliquam stragem significare voluissent; ne nuncio, ne ignifero quidem parcitum aiebant. *Eustath.*

Αγείρω. *congrego.* cuius 3. plur. præter. perf. & imperf. ἀγηγέραται, & ἀγηγέρατο pro ἠγερμένοι εἰσί. & ἠγερμένοι ἦσαν. nec non 3. plur. aor. 1. pass. ἤγερθεν. & ἄγερθεν Ionice quoque pro ἠγέρθησαν. Ex medio pręt. fit nomen ἀγορά, *forum & concio ipsa publica* quæ frequente cœtu habebatur in foro, vbi erat ara sacra Ioui τῷ Ἀγοραίῳ. qui publicis concionibus præerat. Nihil autem est vulgatius apud Homerum his vocibus aduerbialibus, ἀγορήνδε, *ad concionem,* & ἀγορῆθεν *ex concione.* Duplex fuit concio apud veteres Græcos: prima Optimatum & Seniorum, i. γερόντων, quæ βουλὴ dicebatur: altera vniuersi populi, quæ ἀγορά. Illam σύγκλητον λέσχην γερόντων, καὶ συλλογον ἐπίκλητον appellauere quidam, vbi deliberabantur, quæ populo denuncianda erant.

Αγέλαος. nomen proprium. Agelaus, quasi ἄγων λαὸν, populum regens, Attice ἀγέλεως.

Αγέλη, poëtice ἀγέληφι, *armentum*, quod fit ab ἄγω *duco.* Αγέλαι βοῶν *armenta boum,* & inde ἀγελαῖα ζῶα, *animalia quæ gregatim viuunt*: Gallice, *animaux de compagnie,* & ἀγεληδὸν *gregatim.*

Αγελεία vel ἀγελείη. Palladis epitheton. λαφυραγωγὸς, *prædatrix* ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τῶν πολεμίων, prædas ab hostibus agens. ἢ ὅτι ἡγεῖται λαῶν, quod præsit populis vrbesque regat. Quamobrem eius imago de-

picta videbatur olim in portis vrbium. Ea siquidem est, quæ artes inuenit, βύδεια καὶ Αἴθυια, Budæa & Fulica apud Lycophronem cognominata, quæ boues aratro submisit, & homines *instituit fulicarum ausu volitare per æquor.* Eandem cum Marte bellis præfecerunt veteres, illam consilio, hunc pugnæ, *Scholiast. Æschy.*

Ἀγήνωρ. Agenor Antenoris filius. Est etiam nomen appellatiuum, idem quod *strenuus & fortis.* quasi ἄγων ἄνδρας, *viros regens.* Vel ἄγαν ἀνὴρ *admodum vir.* vel ὁ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ κεχρημένος, *qui viribus pollet.* vel qui est admirationi propter virilem animum ab ἀγάομαι *miror.* & ἠνορέη *vis.* Ἀγηνορία, *virile robur.*

Ἀγέραστος, *absque premio*, ἄνευ τοῦ γέρατος.

Ἀγέρωχοι Ῥόδιοι] variat apud authores eius vocis significatio. Ἀγερώχους vocat Rhodios, i. vt explicat Didym. αὐθάδεις, καὶ ἐντίμους, *superbos & gloriosos*, παρὰ τὸ ἄγαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ γέρως ὀχεῖσθαι, καὶ ἀξιοῦνται ἄγαν γέρας ἔχειν, quod honoris & excellentiæ supra cæteros admodum cupidi fuerint. *Leues* explicat Alcæus, quasi οἱ ἄγοντο ῥᾷον ὑπὸ ὄχου, qui cisijs, curruque vehantur. *Prouidos* alij interpretantur, ἀγείροντας ὄχλον, *congregantes cibaria*, quæ aliunde in insulam suam asportabant. *Iactabundos* reddit Eustathius, παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν, quod se & sua plusculum iactarent.

Ἀγήραος. ὁ καὶ ἡ. *non senescens.* ab α priuat. & γῆρας *senium*, legitur in eadem notione ἀγήρως, ω. vt ἀγήρως ἔπαινος, *laus immortalis.*

Ἀγινεῖν, *portare*, & Dorice ἀγινέμεναι. cuius imperfect. poëtic. ἀγίνεσκον. Deducitur ab ἄγω.

Ἀγκάζομαι, *amplector, in vlnas sumo.* ab ἀγκάς,

vlnæ, cuius accusat. in Homero legitur, ἀγκὰς ἑλεῖν in vlnas sumere. Vbi non pauci contendunt ἀγκὰς esse aduerbium, vt ἑκάς. Ab ἄγκη, fit ἀγκάλη, & ἀγκαλίς, *vlna* & *fasciculus*, sicut ἄγκαλος. ἀγκαλίδεσσι poëtice pro ἀγκάλαις.

Ἄγκος, εος, ους. *vallis*. τὰ ἄγκεα καλοῦνται οἱ κοῖλοι, καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *depressa & concaua montium loca*, vt Alpes βαθυάγκεις, depressis vallibus. Dicuntur τὰ ἄγκεα ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι, καὶ συνάγεσθαι τοῖς ξύλοις, quod saltibus & arboribus concludi soleant valles. ἢ παρὰ τὸ κεῖσθαι, quod in imo iaceant.

Ἄγκιστρον, τὸ, *hamus*, ab ἄγω. quia pisces trahuntur, & educuntur γναμπτοῖς ἀγκίστροισι. vncis hamis.

Ἀγκλίνας, syncope pro ἀνακλίνας. aor. 1. partic. verbi ἀνακλίνω. poëticè ἀγκλίνω.

Ἀγκοίνη *vlna*, *gremium*. quasi ἀγκώνη. ex ἀγκὼν *cubitus* Dat. plural. Ion. ἀγκοίνῃσι.

Ἀγκρεμάσασα. aor. 1. partic. pro ἀνακρεμάσασα, syncope poëtica, verbi ἀνακρεμάω, vel ἀνακρεμάννυμι, *ab alto suspendo*.

Ἀγκυλομήτης, ου. Ionice εω. ἡ σκολιὰ βουλευόμενος, aut *obliqua deliberans*. ἢ ὁ συνετὸς *prudens & consultus*. Saturnus dicitur ab Homero ἀγκυλομήτης. ἤτοι ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων. quia obliqua & nefanda contra Patrem & Filios decreuit. ἢ ὅτι τὰ ἀγκύλα καὶ δυσχερῆ πράγματα τῇ μήτει περιλαμβάνων, κατορθοῖ τις ὢν, καὶ τέλειος ἐστί. quod obliqua consequitur & dirigit consilio; difficiliaque & intricata denodat & perficit prudentia. Tria autem significat apud Homerum τὸ ἀγκύλον. τὸ σκολιὸν κατὰ βούλευσιν, *obliquum et insincerum in deliberando animum*: quo sensu vafros & dolosos Monachos facete olim Pachomius Abbas appellabat ξ, &

ζῶπ: ſinceros autem & ſimplices ἰῶπ, quia hæc littera recta, tortuoſæ ſunt illæ. Deinde τὸ ἀγκύλον, τὸ περιφερὲς κατὰ σχῆμα. *figura rotundum*, vt ἀγκύλα κύκλα. Denique τὸ ἰσχυρόν. ὡς τὸ, ἀγκύλον ἅρμα, *validum currum. hæc Didymus.*

Ἀγκυλότοξοι Παίονες. *Pæones curuis arcubus vſi.* γυπιοὶ ἀγκυλοχεῖλαι, *vultures roſtris curuis, & aduncis.* Καρκῖνοι ἀγκυλοχήλαι, *Cancri vngulis curuis.* ab ἀγκύλος *curuus* & τόξον *arcus*, χεῖλος *labrum*, & χηλὴ, *vngula, ſiue forfex*

Ἀγκὼν, ῶνος, *cubitus, & curuatura manus, & quicunque flexus fluuiorum, aut murorum prominentia.* ἀγκῶνας, τῆς τείχους ἐξοχῆς. Didym. ἀγκῶνες pariter *cornua citharæ*, ἀγκὼν quaſi ἐγκῶν, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἕτερον, quod os alterum alteri inſertum ſit in cubiti & manuum commiſſura.

Ἀγλαός, *ſplendidus, & ſpecioſus.* ab αἴγλη *ſplendor, et ornatus.* ἀγλαΐα idem. ἐξ ἧς τις ἀγάλλεται, quo qui ornatur, ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἅλλεσθαι, quia ſplendida micant, & ſalire videntur. Inde Pan ἀγλαέθειρος, i. τῆς ἀγλαᾶς ἔθειρας *ſplendidæ comæ* Mali ἀγλαόκαρποι. i. τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς φέροντες ſplendidos & venuſtos fructus ferentes. ἀγλαΐζεσθαι, *ornari.*

Ἀγλαόκαρποι μηλέαι. cur mali dicantur ἀγλαόκαρποι docet Giphanius, quia fructuum ἀκροδρύων huic vni arbori maior ineſt pulchritudo. Contactu enim violæ aſſimilatur, non inquinat, ſed fragrantia implet attingentem; guſtum ſuauitate, & aſpectum ſua recreat forma, & ſpecie.

Ἀγλαε κέρα] hæc verba Iliad. λ. duplicem ſortita ſunt interpretationem. Nam quidam de cornibus arcus intelligunt, quæ antea πήχεις dicta ſunt, adeo vt ſenſus ſit, *arcu ſplendide.* Alij de coma non ſim-

pliciter, cum non ſit ex ſententia Poëtæ vituperabilis: nam & Græci καρηκομόωντες, & Apollo ἀκερσεκόμης, ſed quæ ad fraudem & decipulas virginum eſt comparata; τὸ κέρας eſt *capillorum plicatura*, qualis Athenienſibus erat κρωβύλος. Et Iuuenal. Satyr. 13. *& madido torquentem cornua cirro*. Cœterum hic ritè depingitur effœminatus Paridis animus, qui tantum in ſtruenda coma occuparetur, malletque euerti publicam rem, quam cæſariem è ſtatione deijci, vt loquitur *Seneca*.

Ἁγνός. *caſtus & purus*, ab ἅζω *veneror* vel ab ἀγάζω *miror*. quaſi ἀγανός. Caſta enim cultu & veneratione digna ſunt. Ἄγνος vero cum leni ſpiritu, & accentu paroxyt. *Frutex eſt*, quem ἄγνον vocant, quoniam matronæ Theſmophorijs Athenienſium caſtitatem cuſtodientes, his folijs cubitus ſibi ſternunt. *Plinius*. Ita ἄγνος dicitur quaſi ἄγονος. Similiter ἁγνῶς, cum aſpero ſignificat quidem *caſte*; cum leni autem ἀγνῶς *ignoranter*, ab ἀγνοέω *ignoro*, pro quo Homerus vſus eſt metri cauſa ἀγνοιέω, & in aor. 1. partic. ἀγνοιήσας.

Ἀγνυμθάων Dorice pro ἀγνυμθαὶν partic. verbi ἄγνυμαι *frangor*, ἄγνυμι *frango*, & in duali ἄγνυτον.

Ἀγνωσσάσκω, *ignoro*. vox Poëtica ab ἀγνώσσω, idem ſignificante: ex quo ἀγνὼς, ὦτος & ἄγνωτος *ignotus*.

Ἄγος. dux. ab ἄγω quod quatuor in Homero ſignificat. τὸ πρβόομαι, *eo*. τὸ κλαίω *frango* τὸ φέρω, *duco, porto*. & ἀγῶ σφεδανῶς ἰδρῶς, τὸ ἐκπλήττομαι *perturbor* ex τοῦ ἄγη, *ſtupor, et perturbatio*. Ἄγω in aor. 2. habet ἤγαγον. & ſublato à Poëtis augmento ἄγαγον. ἄγω frango, in aor. 1. ἔαξα.

Ἀγοστός, idem quod ἀγκὰν, *cubitus*, *palma*, *&*

vola, quaſi ἄγων ὀςᾶ, quia in commiſſuris brachij vertuntur oſſa adductione & deductione neruorum.

Ἀγραυλος βοῦς, *bos in agro pernoctans, et ſtabulans*: Paſtores ἀγραυλοι *pernoctantes in cuſtodia gregis* ab ἀγρός *ager*, & αὐλη, *ſtabulum*.

Ἀγρει, ἀγρεῖτε. Imperatiuus hortandi vim habens, idem Poëtis quod ἄγε, deductus à celeritate, quæ in venatione adhibetur. Siquidem ἀγρεω, idem eſt quod ἀγρεύω, & ἀγρώσσω, *venor*, ab ἄγρα *præda*, *& venatio*. Ἀγραι autem deducunt ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, quia ſunt agri venationibus maxime commodi. Ἀγρὸς vero παρὰ τὸ ἀρῆν τῷ ἀροτρῳ, quia ſubigitur aratro: vel παρὰ τὸ ἄρης *ferrum* quia ferro & vomere ſcinditur. Inde ἀγρότερος, adiect. *ſylueſtris*, vt ἀγροτέρας ἐλάφους vocat Homerus, *quas ceruas ſyluicultrices* nominat *Catullus*. Ἀγροτέρα, ſubſtant. *venatrix*, Epitheton Dianæ, cui venatores lucos & ſyluas conſecrauerant. Ἀγρειος adiect. *agreſtis*. τὰ ἄγρεια ſubſtantiuè, *feræ*. Ἀγρότης, & ἀγροιώτης, *ruſticus*. Ἀγριόφωνος, qui habent ἀγρίαν τὴν φωνὴν agreſtem & inconcinnam vocem, vt Barbari.

Ἀγρονόμοι νύμφαι. αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι, ἢ ἄγραν νέμουσαι, ait Didym. paſcentes in agris Nymphæ, vel quæ venatione vitam quærunt.

Ἀγρωστις. εἶδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πόα χορτώδης. eſt quædam herbæ ſpecies, *gramen* ſcilicet, vt herba fœni, ita dicta quod ἐν τοῖς ἀγροῖς enaſcatur.

Ἀγυιά, *vicus, via* ἀγυιαὶ, τὰ ἄμφοδα. ab ἄγειν γυῖα, quod per viam gradiendo membra portemus. vel ab α priuat. & γυῖα *membra*: quia longiores viæ, nec membra, nec flexus habent. Inde Apollo Ἀγυιεὺς *Compitalitius*, viarum in vrbibus præſes, & cui

ara ponebatur in triuiis.

Ἀγυιεὺς, ὁ idem quod ἀγυιά, & ab eodem themate ἀγείρω, vnde fit ἀγυιὰς, & Æolicè mutato ο in υ, ἀγυιεύς. Ex quo ἀγυρτάζειν, *in vnum colligere, et præstigijs vti*, ſicut ſolent Ἀγύρται, *præſtigiatores circumforanei*.

Ἄγχω, *ſuffoco*. ab ἄγω *frango*. pleonaſmo τοῦ χ. ἄγχω γὰρ τὸ τὴν φάρυγγα συνάγω fauces & gulam comprimo.

Ἀγχι, ἄγχου, & ἀγχόθι *prope*. ἀγχότερω *propius*. ἄγχιστα, & ἀγχοτάτω *proxime*. Ex ea præpoſitione componuntur nomina plurima. ἀγχίμαχοι, ἀγχιμαχηταί, ἀγχίαλος, ἀγχιβαθής. &c. Μυσῶν ἀγχιμάχων, Iliad. ν. i. τῶν συστάδην, ἢ ἐκ τοῦ πλησίον μαχομένων. cominus & è propinquo pugnantium. Didym. χαλκίδα ἀγχίαλον. i. maritimam Chalcidem, Ætoliæ vrbem, quam rigat Achelous. ἀγχιβαθὴς θάλασσα, mare profundum.

Ἀγχίθεοι φαίηκες. Phœaces Dijs affines. Odyſſ. ε. Quare Phœaces dicti ſunt ἀγχίθεοι, docet *Didymus*. Eorum generis habita ratione, τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, quia eorum reges tertij ſunt à Neptuno, cuius filius erat Phœax. ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν. vel propter ſoli fertilitatem καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συνεξαπατεῖσθαι αὐτοῖς ἢ εὐωχοῦνται. vel denique propter eorum hoſpitalitatem, cœterasque virtutes quibus illa gens bene audijt, Deoſque meruit hoſpites & conuiuas habere. *Didym. et Euſtath*.

Ἀγχίνοος Ὀδυσσεύς. *ingenioſus Vlyſſes*, quaſi mentem in propinquo habens. Gallicè, *qui a l eſprit preſent*. ab ἄγχι *prope*, & νοῦς *mens*. Ex eodem fonte

fit ἀγχίμολος, i. ὁ ἄγχι μολών, è *propinquo veniens.* Αγχίστινοι, πυκνοὶ, ἐπάλληλοι, *densi, conferti*, ἄγχι στάντες *prope stantes.*

Αγχίσης. ου Ion. ἀγχισίω. Æolic. ἀγχίσαο. Anchises qui suscepit τ Αγχισιάδην, Anchisiadem Æneam.

Αγων, οντος. particip. verbi ἄγω. Αγων, ῶνος, apud autores, *certamen & conflictus.* In alia tamen significatione vsurpatur ab Homero. i. *pro ipso spectantium cœtu*, vt Iliad. ω. λῦτο δ' ἀγών, dimissum est certamen, i. τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. Deinde pro *multitudine nauium*, vt Iliad. ι. ἀγῶνα νεῶν, stationem nauium, τὴν συναγωγὴν τῶν πλοίων, ait *Didym.* Itidem pro *loco, vbi certamen editur*, quasi γωνίας ἐκ ἔχων τόπος, locus sine angulis & anfractibus, vel ἀγὼν quasi ἄγων ab ἄγω *fero*, quia molestiam certantibus parit. vt Iliad. ψ. κεῖτ' ἐν ἀγῶνι, præmia iacent in circo. Denique, pro *templo*, seu potius *pro cœtu et concilio Deorum* vt Ilia. η. θεῖον δύσονται ἀγῶνα, diuinum ingredientur templum, τὸν ναὸν, inquit *Etymol.* τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα. interpretatur *Didymus.*

Α Δ.

Αδαήμονες. *imperitus*, ἀμαθής. vt μάχης ἀδαήμονές εἰμεν. pugnæ imperiti sumus. Iliad. ν. ἡ ἀδαημονία, seu ἀδαημονίη, *inscitia*, ab α priuat. & δαίω *disco.*

Αδάκρυτος, ὁ καὶ ἡ. vtriusque significationis actiuæ & passiuæ, *non plorans, neque ploratus.* μὴ δακρύων, μήτε δακρυόμενος. α δάκρυ *lachryma.*

Αδάμας, αντος. nomen proprium viri; nomen etiam appellatiuum lapidis pretiosi, *Adamas.* ob indomitam duritiem, fere idem quod ἀδάμαστος, ἀδμής, ἄδμητος, ἀδμῆτις. *indomitus, et indomita* ab α priuat.

α priuat. & δαμάω *subigo, domo.* Metaphorice παρθένος ἀδμής, i. ἄγαμος, *innupta virgo.* Ἀθηναίη ἀδάμαστος θεὰ Pallas indomita, i. cœlebs, & indocta ferre iugum mariti.

Ἀδεής, ὁ ἡ, ἡ. duplicem sibi vendicat significationem. ἀδεὴς, & poëtice ἀδδεὴς & ἀδειής, *intrepidus* ab α priuat. & δέος *timor,* αἰδῶ δέος. ἀδεὴς *impudens,* quasi ἀδετος, qui coërceri nequit, ab α priuat. & δέω *ligo.*

Ἀδδηκότες καμάτῳ *labore defessi.* Iliad. κ. poëtice pro ἀδηκότες ex ἀδέω *tædio afficior,* quasi ἀδόμενοι, *satiati,* ab ἄδω *satio.* Satietas enim tœdium parit. Vel ἀδέω, *ait Eusthatius,* per crasim ex τοῦ ἀηδέω, *suauitatem non percipio,* ita etiam ἀδδηκότες καμάτῳ reddit *Didymus,* ὑπὸ τοῦ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι ὀκνήσαντες, succumbentes iniucunde labori, & pigritantes. Aliqui ἀδηκότες vertunt ἄδην ἔχοντες affatim habentes, & plusquam abunde, hoc est, εἰς τὸ ἄδος ad satietatem.

Ἁδέω cum spiritu aspero, *placeo.* Ἀδῶ cum tenui, *canto.* inde ἅδον & ἧδον *placebam, aut placui.* ἄδον, & ᾖδον *canebam, et cecini.*

Ἀδελφός, ἀδέλφειος poëtice & ἀδελφειός, *frater vterinus,* quasi ὁμόδελφος eodem in vtero.

Ἀδευκής, ὁ & ἡ idem quod ἀηδὴς *iniucundus & acerbus* fit ab α priuat. & δεῦκος *dulce.* Est etiam idem quod ἄγνωστος, & απροσδόκητος, *incognitus et improuisus* ab α priuat. & δείκνυμι *ostendo.*

Ἀδέψητος βοῦν. *cruda pellis bouina,* nondum à pellione elaborata. à δέψω *excorio.*

Ἀδην, diuersa significat pro accentuum diuersitate. ἄδην *diu,* ἀδὴν, ὁ ος. ὁ. *glandula.* ἄδην *infernum,* cuius θέμα est ἀδης, ν. ab α priuat. &

εἴδω *video*, quia locus eſt tenebroſus, vbi nihil videtur. vel per antiphraſin ab ἅδω *placeo*, quia nemini placet.

Ἀδήριτος, i. χωρὶς μάχης, καὶ ἀφιλόνεικος, *non contentioſus, ſine rixa.* ἐκ τοῦ δῆρις, *contentio*, δηρίω, cuius παθητικὸς παρακείμενος, paſſiuum præterit. δεδήριται, vnde δηριτής, καὶ ἀδήριτος.

Ἀδινός. *confertus & denſus*, vt ἔθνεα μελισσάων ἀδινάων, examina apum condenſarum. i. τῶν ὁμοῦ καὶ ἀθρόως πετομένων. ab ἀδην, *diu*, *ſemper*, καὶ ἀδιαλείπτως. Significat etiam *paruus & gracilis*, vt ἀδινὰ μῆλα, τὰ μὴ μεγάλα, oues modicæ & graciles. Denique ἐλεεινόν, οἰκτρόν, ἁπαλόν, *miſerabile*, *molle et delicatum* ἀδινόν. *Etymol.*

Ἀδμητός] Admetus, cuius armenta nouem annos Apollinem pauiſſe ferunt. Ἄδμητος, latine *indomitus*. Refert Apollodorus huius originem fabulæ. Veteres ab Apolline peſtem immitti credebant, πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεται, omnis autem lues à brutis incipit, vt vult Homerus. Cum igitur Apollinem placare vellent, vt peſtem auerteret, Νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων ἐκάλεσαν.

Ἄδοτος, *indotatus*, ab α priuat. & δέδοται, præter. paſſ. verbi δίδωμι. Ἀδώρητος, *dono carens*, ab α priuat. & δῶρον *donum*.

Ἀδρήστεια, pro ἀδράστεια Ionice Nemeſis, ita dicta, quod effugere illam nemo poſſit. ἄδραστος enim ſeu ἄδραστος eſt, *non fugitiuus*, ἀπὸ τοῦ δράω *fugio*. Vel ἀπὸ τοῦ Ἀδράστου. Rege Argiuorum, qui primum Nemeſi templum poſuit: à quo ipſa ſcelerum vltrix Nemeſis dicta eſt Ἀδράστεια & Ἀδρήστη. *Euſtath.* Ἀδραστίνη. ἡ Ἀδράστου θυγάτηρ, Adraſti filia.

Ἀδροτῆτα, cuius caſus rectus eſt ἀδροτής, *robur &*

magnitudo, ab ἀδρὸς, *multus & opulentus*. Alij legunt ἀδρότητα.

Ἄδυτος, *ad quem non datur ingressus*. τὸ ἄδυτον, i. ναῶ. ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, εἰς οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι πᾶσιν. Adyta vocantur loca templorum secretiora, quo non licet omnibus ingredi. *Didym.* ab α priuat. & δύω, *subeo, ingredior*. Ἄδυτα οὖν τὰ ἀφανῆ καὶ μύχια τῶν ἱερῶν, ὅθι ὄροφαι, οἶκοι ὑπόγαιοι σκοτεινοί. Sunt Ἄδυτα, *templa obscura, & intima*, vt ὄροφαι, sunt, *domus sub terram abdita, et tenebrosa*. Etymol.

A ε.

Ἄεθλος, ὁ. *certamen*, ἄεθλον, τό. *premium certaminis*, quorum loco vtuntur Oratores syncope ἆθλος, & ἆθλον. Dicuntur ἄεθλοι, οὓς ἄν τις οὐκ ἐθέλοι, quæ nemo optet. ἄεθλα vero, quasi τὰ πάνυ ἐθέλητα, quæ quis maxime velit, vnum κατὰ στέρησιν, alterum κατ' ἐπίτασιν. ἀεθλεύω, *pugno*, quasi ἀεὶ πόνος, quia multus in pugna labor. Etsi quæuis certamina nominentur ἄεθλοι; sæpius tamen intelliguntur certamina sacra, quæ quinque enumerantur ab Homero. Sunt enim pugna, lucta, saltus, cursus, & discus, in quibus omnibus qui excelleret, πένταθλος appellabatur. Liuius vocat *Quinquertionem*. Hæc porro quinque certamina comprehenduntur Iambico versu, ἅλμα, δρόμος, δίσκος, ἄκοντισμός, πάλη. *Eusthath*. ἀθλοφόρος, *victor certaminis*.

Ἀείδω *cano*, quod est Poëtarum κυριώτατον, vt μῆνιν ἄειδε θεά, i. ᾆδε, λέγε. fit ab α epitatico, & εἴδω *scio*. quod Poëtæ plurima sciant. Oratores vtuntur crasi ᾄδω. Vt ab ἀοιδὴ fit ᾠδὴ, ab ἀοιδὸς, ᾠδός. ἀειδέμεναι positum est Doricè pro ἀείδειν, & ἀείδιο pro ἀείδου, Ionice.

Ἀεικής, ὁ καὶ ἡ *indecens*, quasi nemini cedens, & omnibus dissentaneus. ab α priuat. & εἴκω *cedo, seu similis sum.* Inde ἀεικία *contumelia, & indignum facinus.* ἀεικίζω *indignè aliquem tracto*

Ἀείρω, *attollo, euehο*, quasi εἰς ἀέρα αἴρω in aërem fero. aor. 1. inf. ἀεῖραι, particip. ἀείρας.

Ἀεκάζομαι, *cogor.* ἀεκάζω *cogo*, poëticum verbum. ab α priuat. & ἑκὼν *voluntarius*, vnde ἀέκων *inuitus*, & ἄκων, idem in prosa. ἀέκητι *inuito*, cum genitiuo ἀέκητι θεῶν, *inuitis Dijs.* ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ, volens inuito quamuis animo. Conueniunt ista ἑκὼν & ἀέκων, *volens et nolens*: quomodo Iupiter nollet Troiam euerti, quia ipsi chara est: vult autem, quia Iunoni studet obsequi. Quo refertur vox illa dicentis, Pereant amici, dum vna inimici intereant.

Ἄελλα *procella*, & proprie *turbo ventorum*, quasi ἄγαν εἱλοῦσα. valde conuoluens. ἄελλαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαὶ, ait Didym. *ventorum turbines et conuersiones.* vel *ventus vehementior* παρὰ τὸ ἄειν, *à spirando.* Inde ἀελλόποδες ἵπποι, *veloces equi*, procellipedes. ἀελλόπους, i. ταχύπους παρὰ τὰς ἀέλλας, ὅ ἐστιν ἀνέμους. Velocitas enim equorum erat in votis, cum pugnaretur aut curreretur in stadio. Vnde illis ominata nomina faciebant, Aquilones, Celetes, Coraces, Sagittæ, Tigrides. Αετος ἵππων.

Ἀελπής, ὁ καὶ ἡ. *insperatus.* ἔλπω *despero.* ἄελπτος *absque vlla spe*, ab ἐλπὶς *spes.* Ἀενάων, i. ἀεὶ νάων *semper fluens.* ἀέξω, *augeo*, quasi οὐκ ἐπέχω, non *cohibeo.* ἀέξομαι, *cresco*, quasi οὐκ ἐπέχομαι *non cohibeor.* ἀεργὸς, *iners*, & *otiosus*, ἄνευ ἔργου.

Ἀείς, έντος, particip. verba ἄημι. idem quod ἄω, *fleo & spiro.* ἄερθεν pro ἠέρθησαν aor. 1. pass. Io-

nicus, ἠέριον, verbi ἀείρω.

Αερσίποδες ἵπποι. οἱ αἴροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας, ταχεῖς. *attollentes pedes in altum, celeres equi.* ex ἀείρω πόδας. tollo pedes. ζωγραφικῶς δὲ ἐκπέπτωκε τοῦτο. τοιοῦτοι γὰρ οἱ κωλυόμενοι τρέχειν ἵπποι. καὶ ἔστιν ἰδίωμα. Hoc, inquit *Didymus*, figuratiue ab Homero dictum, cum potius prohibeantur currere, quam iuuentur equi, cum pedes in altum efferunt. Sed hoc est dicendi genus autori proprium.

Αεσα, & ἄεσαι, ab inusitato ἀίω, *spiro, & dormio.* Inde ἀεσίφρων, *leuis, et stolidus.* κοῦφος καὶ ματαιόφρων τὸ φρόνημα. *Didym.* ab ἀίω *spiro & dormio.* quasi ventoso animo, *quia le vent dans la teste.* vel ὁ μὴ διεγηγερμένας ἔχων τὰς φρένας, *stupidus, qui nunquam animo euigilat*, Gallice, *vn dormart.*

Α ζ.

Ἀζαλέως, *siccus & aridus*, ab ἄζω *sicco.* ex α priuat. & ζῶ *viuo* quia ligna arida vita destituuntur. ἀζαίνω idem quod ἄζω. ἀζαίνεται δένδρεα καλά. pulchræ arbores arescunt. ἅζω autem cum aspero significat, *veneror.* ἀπὸ τοῦ χάζομαι *recedo*, quia solemus honoris causa decedere ijs, quos veneramur. Αζδ Dorice, ἄζευ Ionice pro ἄζου. in Imperat.

Αζείδης, & Αζανής. duo nomina propria, hoc virginis, illud viri, patronymicum τοῦ Αζᾶς.

Αζη, idem quod ἀυχμὸς ἢ ξηρασία. *situs & siccitas. pœdor.* ὅτι οὐ ζῇ ἢ θάλλει ἐστέρηται, quia non amplius viuit, neque floret.

Αζηχὴς] tria significat, pro varia origine vnde deducitur. μεγαλοηχὸς, *magnum sonum edens*, ab α epitat. & ἦχος *sonus.* τὴν ἄζην ἔχων, καὶ σκληρός. *durus et aridus* ab ἄζη. ἀδιάλειπτος *continuus*, quasi ἀδιεχής, & ἀεὶ ἔχων, non disiunctus, & semper habens.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Aη

AΗμι, *flo, ſpiro*. ἀηῦμαι Dorice pro ἀῆναι *ſpirare*. ὁ ἀήτης αἰέμου *flatus venti*. Inde ἄητος, *inſatiabilis*, quia ἄητος ἐ ἀὴρ ἀκόρεστοι, quia ventus & aura nunquam ſatiantur. vel quaſi ἀετῷ ὅμοιος, ſimilis aquilæ rapaci, & carniuoræ. *Etymol.*

Αηδὼν, όνος. *luſcinia* quaſi ἐπιθετικῶς ἀείδουσα venuſte & compoſite canens. vel ἀεὶ ἄδων ſemper & indefeſſe canens. Scilicet vox eſt, prætereaque nihil. Ædon Pandionis Regis filia, violata à Tereo, ἠλλάγη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρνεον, mutata eſt in auem ei cognominem. Ea eſt χλωρηὶς ἀηδὼν floridula luſcinia, ἤτοι ἐν χλωροῖς ἐξαπεῖδουσα, ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος γὰρ φαίνεται. ἢ διὰ τὸ χρῶμα, quia verſatur inter flores, & cum floribus vere ineunte conſpicitur, & floret coloribus variegata, ex quo à Simonide dicuntur ἀηδόνες χλωραύχενες. *Didym.*

Αήρ. *aer*. ἀέρος ab αἴρω *tollo*, quia ſurſum tolluntur aues in aëra. vel quod aër ipſe ſit leuis, & facile ſpirabilis, ab ἄω *ſpiro*. vel denique quod aër ſit obſcurus & ἀόρατος abſque lumine Solis, ab α priuat. & ὁράω *video*. Quo ſenſu vocatur à poëta in genere fœminino ἐρεβεννὴ ἀήρ. *caliginoſus aër*. & in maſculino ἀλαμπὴς ἀήρ *tenebroſus aer*.

Αἴσυλα, τὰ ἄδικα, ἀμάρτηλά, μὴ πρέποντα, *iniuſta iniqua, non decentia, et moleſta*, ab α priuat. & ἥδω, *voluptate afficio*. vel ab ἄσαι *nocere*, tanquam ἄσυλα. pleonaſmo τῦ ι.

Αηθέσσω, poët. ἀηθέω. *inſuetus ſum*. ἀήθεια *inſolens nouitas*, ab α priuat. & ἦθος *conſuetudo*.

Aθ.

AΘάνατος, *immortalis*, ab α priuat. & θάνατος *mors*. idem etiam quod ἄφθιτος *incorruptus*, vt

ἀϑῆπς αἶχ᾽ τῷ ἀϑανάτῳ vſurpatur Iliad. β. poëtice tamen. τὸ γὰρ ἀϑάνατον ἐπὶ ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι· τὸ δὲ ἄφϑιτον ἐπὶ ἀψύχων. Αϑάνατον enim de animantis, ἄφϑιτον de inanimatis apud Philoſophos dicitur. *Didym.*

Αϑαπτος Πάτροκλος, *inhumatus Patroclus*, cuius miſerandam ſortem ideo deflet Achilles, *quod iaceat patria non tumulatus humo.* Votum enim commune, ſepulchro condi. Fit ab α & ϑάπτω *ſepelio.*

Αϑεῒ, idem quod ἀϑέως, *ſine Deo.* οὐκ ἀϑεῒ, *non ſine Deo, Deo duce & autore.*

Αϑέμιστος, ἀϑεμίστιος, & ἀϑέμιτος, *infandus, ſine lege,* ἀπὸ τῆς ϑέμιδος, *Iuſtitia Dea, & ius.*

Αϑερίζω, *negligo* ab α priuat. & ϑερίζω *meto*. deducta metaphora ex vilioribus ſpicis, quas meſſores negligunt, ideoque ἀϑέρες dicuntur, *non meſſa.* ὁ ἀϑὴρ, tamen apud Homerum, ἡ ἀϑέρες λέγονται κυρίως τῶν ἀσταχύων ἄκρα. *Summitates ariſtarum.* Inde ἀϑηρηλοιγὸς, τῶν ἀϑέρων ὀλοϑρευτικὸν ὄργανον, *ventilabrum*, inſtrumentum ad perpurgandum triticum, quaſi λοιγὸς τῶν ἀϑέρων *pernicies ariſtarum.*

Αϑέσφατος, *admodum multus, ineffabilis*, quaſi ὃν οὐδὲ ϑεὸς ἂν φατίσει, quod neque Deus ipſe poſſit effari. ab α priuat. nomine ϑεὸς, & verbo φημι. ἀϑέσφατον ὄμβρον, i. πολὺν, *imbrem vehementem.* Iliad. γ.

Αϑηναία. *Minerua.* Poëtica vox pro Αϑηνῆ. licet viri Athenienſes Αϑηναῖοι vocabantur, nefas tamen fuit mulierem Athenienſem dicere Αϑηναίαν, ob immortalem Mineruam, cuius cognomentum mortali fœminæ dare nemini licuit. Quare Attica ciuis nuncupabatur ἀστὴ, vel ἀστή. Sola Pallas Αϑηνῆ, quaſi ἀϑήλη, quæ numquam lactens fuit, grandis & matura è cerebro Iouis nata. Vrbs Pal-

ladi Sacra Ἀθῆναι, *Palladiæ nil ſunt niſi nomen Athenæ.*

Ἄθως, ἄθω, & pleonaſmo τοῦ ο, Ἀθόω. *Athos* mons in Thracia adeo ſublimis, vt ad Lemnon inſulam proijcere vmbram, falſo tamen, creditus ſit.

Ἀθρέω *cerno*. à θεωρῶ per ſyncopen τοῦ ω, metatheſin τοῦ ε, & epitateſin τοῦ α. vel à ὁρῶ mutato δ in θ. Ἀθρόος *confertus*, τὸ ἀθρόα quaſi ἅμα θρῷ *cum ſtrepitu*. Vbi enim turba, ibi ſtrepitus. vel quaſi ἅμα θορὸς, *ſimul ſaliens*. Ἄθροος autem proparoxytonos, *nullam edens vocem*, à θρέω, *tumultuando loquor*.

Ἄθυρμα, *luſus puerilis, ludicrum*. ἀθύρω *ludo* παρὰ τὸ ἄγαν θύειν. quia pueri ad ludendum feruntur. vel ab α priuat. & θύρα *ianua*. Extra fores enim, potiùs quam in domo ſua luditur. Ἄθυρος *eſt ianua carens*, & per metaphoram ἄθυροι ἔπεα *ludicra verba*, & ἀθυρωτον στόμα, *os effrane, et ſemper apertum*, quod omnia effutit abſque conſilio.

Ἄθυμος, ὁ ἄνευ θυμοῦ. *Ignauus*.

ΑΙ.

Αἶα φυσίζοος, *terra nutrix*. αἶα per aphæreſin pro γαῖα; *terra*. quaſi μαῖα. & ῥαῖα quia terra ſemen expetit, exceptumque gremio corrumpit, quæ φυσίζοος nuncupatur quaſi φύουσα τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα, ἢ φύουσα ζῶα. gignens ea quæ ad vitam neceſſaria ſunt, & animalia procreans. αἶα, Iliad. β. γῆ, ait Didymus, ἢ ὥς τινες εἶπον κρίνων οὕτω λεγομένη, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν Ἄξιον ποταμόν. Αἶα terra, vel vt aliqui dicunt, fons in Axium flumen influens.

Αἰαίη, vel αἰαία. *Æea*, Circe incantatrix, ab Æꝛa vrbe nomen adepta. Λέγεται δὲ ἢ ἡ τῆς Κίρκης

νῆσος, Αἰαίη, ἡ πλησίον τῷ ᾅδου οὖσα, ἀπὸ τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῇ παρὰ τὸ αἶ αἶ θρηνητικὸν ἐπίῤῥημα. Dicitur insula Circes, Ææa, inferno vicina, ob continuos qui in ea gemitus exaudiuntur. vnde & nomen habet à lugubri voce, αἶ, αἶ. Idem de Islandia, Lepari, & aliis locis prædicatur.

Αἰακίδης, ου, αο Æolice, Æacides filius Æaci.

Αἴας, αντος, Aiax Græcorum fortissimus, qui sibi mortem intulit. Fit παρὰ τὸ ἀΐσσω, quod ad bellum cum impetu prorumperet. Mors eius fecit θρηνητικὸν verbum αἰάζω lamentor, & sanguis eius dedit *flores inscriptos nomina Regum*. scilicet αἶ, αἶ. Αἴαντος σάκος, in Homer. *Aiacis scutum*, quod abijt in prouerbium, pro tuto munimine. *Erasm.*

Αἴξ, αἰγὸς, *capra*, cum qua mollem & effœminatum Paridem scite comparat Poëta, quia capreæ ἄγριαι syluestres maxime delectantur cantu & cithara. Adde capram esse animal perpetuo saliens, & eam ob rem αἴξ ab αἴσσω deductum est, quæ ἴξαλος *saltatrix* nominatur. Αἶγες ἄγριοι, apud Poëtam, sunt *Ibices* pernicitatis mirandæ, quanquam onerato capite vastis cornibus, gladiorumque vaginis. vt testatur *Plinius*. Ex iis cornibus fabricantur arcus Pandari & aliorum Heroum. ideoque capra ἄγριος Apollini immolatur æque ac Taurus, quia πξὸτης Απόλλων. & quia ἡλίῳ συμπράττων εἰς τὸ αναδοτικὸν τῶν καρπῶν, ὁ Ταῦρος. Taurus Solis adiutor est ad fructuum productionem. *Eusiath.*

Αἰγαίων, Ægæon apud homines. Briareum Dij nominant, quem Ægæo mari nomen fecisse tradunt, cum se victum à Neptuno ægre ferens, in illud se præcipitem immisit. ὃν βριάρεων καλέουσι θεοί. Familiare est apud Homerum, vt quibusdam rebus du-

plex nomen imponat, quorum altero homines, altero Dij vtantur. cuius rei hoc est exemplum Ægæon & Briareus. Iliad. α. Ita alibi Dij Xanthum fluuium, quem homines Scamandrum, nominant. Auem quandam Dij χαλκίδα, homines κύμινδιν vocant. Quod in Homero vellicat Dio Chrysost. or. XI. quasi Deorum linguas ipse solus nosset.

Αἰγαίωνος ὄρος, Ægeonis montem in Asia fuisse refert Eustathius, è quo centum omnino fontes profluerent, qui subiectam planitiem mire fœcundabant, ἐς πάντας πίδακας, παλάμας Βριαρέω, quos fontes dixere Briarei manus, quia sicut Nilus in Ægypto, ita & hi fontes coloni vice funguntur. Inde Briareus seu Ægæon ἑκατόγχειρος *Centimanus* appellatus. Sol quoque Αἰγαίων est, quasi αἰγλαίων, vel γαίων, *splendidus & hilaris*.

Αἰγαί] *Æga* multorum oppidorum nomen est, sed quodnam intelligi debeat apud Homerum, dubitatur à multis. Forte Ægæ ciuitas Achaiæ in Peloponneso, vbi Neptunus colebatur.

Αἰγανέα, & αἰγανέη. Ionice. *tragula*, ita dicta, quod spiculorum amenta fiebant è loris caprinis, eaque apta erant εἰς αἰγῶν ἄγραν, ad caprarum capturam. ait Etymol. αἰγανέαι, παρὰ τὸ ἄγαν ἱέναι, quod recta celeriterque ferantur. *Didym*

Αἰγείδης. ὁ. nomen patronymicum. Theseus Ægei filius.

Αἴγαιος, vel est proprium, vt Αἴγαιος πόντος, Ægæa insula. Ægæum mare. & appellatiuum, *caprinus*, ab αἴξ. Dicitur quoque αἴγειος.

Αἴγειρος, ἡ. *Populus arbor*, ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, quod in altum erigatur: vel παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ὑπὸ τῶν αἰγίδων, quod ventis perculsa frangatur. Μακεδονὶς, i. *Mace-*

donica cognominatur à Poëta, quia frequens est arbor in Macedonia.

Αἰγιαλός, *littus maris* interpretantur aliqui, παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλός. quod terra sit vicinior mari. Alij *Aegialum* explicant in Achaia flumen, ex quo regio Ionia, dicebatur olim Ægialea, & Iones Αἰγιαλεῖς. ita Etymol. Αἰγιαλός, οὕτω ἐκαλεῖτο παραθαλασσία χώρα, ἤτοι πλευρὰ τῆς Πελοποννήσου ἡ παρατείνουσα ἀπὸ Σικυῶνος μέχρις Ἤλιδος. Αἰγιαλοὶ δὲ τόποι πλεῖστοι, ὧν ὁ κατὰ Παφλαγωνίαν. Ægialus, ita vocatur regio maritima, puta pars seu latus Peloponnesi à Sicyone pertingens ad Aulidem. Ægiali plures sunt, quorum hic vnus est ad Paphlagoniam. *hæc Didym.*

Αἰγίβοτος, *capris pascendis idoneus*. τὰς αἶγας βόσκων.

Αἰγίς, ίδος. Ægis. *Iouis scutum* proprie dicebatur, sed postea obtinuit vsus, vt omnium Deorum scuta Ægides vocarentur. Αἰγίδα Palladis θυσανόεσσαν vocat Poëta Iliad. ε, i. fimbriatam serpentibus, quia in eius vmbilico eminebat Gorgon, Medusæ caput implexum serpentibus. *turbatæ Palladis arma, connexosque angues.* Virgil.

Αἰγίοχος, Iupiter ὁ τὴν αἰγίδα ἔχων, *Aegidem habens.* In Creta Ægiochus dictus est Iuppiter, διὰ τὸ αὐτὸν ὑπὸ αἰγὸς τεθηλῶσθαι, quod ibi à capra Amaltheæ nutritus sit. vel vt aiunt aliqui, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιέσασθαι, τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι. quia Iuppiter contra Gigantes pugnaturus, nutricem capram occidit, è cuius pelle scutum, ex cornibus arcum confecit. *Ita Euphorion apud Didym.*

Αἴγιλιψ, ιπος. vrbs Epiri. ἣν καὶ αἶξ ἀπολίπῃ, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλὸν, καὶ δύσβατον. ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἱ αἶγες, ὡς ἐπίπαν νέμονται. adeo excelso & abrupto loco sita, vt &

ipsis capreis inaccessa videatur. Solent enim vt plurimum capreæ in præruptis & pendentibus ex alto rupibus pasci.

Αἴγινα νῆσος, *Aegina insula*, emporium celebre, quod Pindarus vocat κοινὸν φέγγος ξειναρκεῖ δίκᾳ. commune lumen hospitalitio iuri. vt quondam Roma dicta est communis patria, in qua nemo peregrinabatur. Æginæ ciuium numerabantur πεντακοντα ἑπτὰ μυριάδες. *Schol Pindar.*

Αἴγιον. vrbs Achaiæ, cuius ciuis Αἰγιεύς. ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. vos Ægienses neque tertij, neque quarti estis. respondit Oraculum.

Αἴγισθος. ν. Ion; οιο. *Aegisthus*, ita dictus quia expositus à matre, αἰγὸς θηλῇ, capreæ mammam suxit, vt Romulus lupæ, Cyrus canis, Darius equæ. Lupas enim, Canes, Equas, & capras, scorta & impudicas mulieres dici peruagatum est.

Αἴγλη, *splendor*, & αἰγλήεις *splendidus*, ab αἴσσειν λίαν, quia splendor solis micat.

Αἰγιπόδης, ν. *capripes* Pan. qui est figura totius vniuersi, ideoque περικεκραγμένος τοῦ παντός. τὸ μὲν κεράτων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης. Eius cornua Solem & Lunam repræsentant. Pellis hirsuta, τῶν τῆς γῆς μερῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων, terram herbis, & arboribus consitam exhibet. Fistula τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησις ventos imitatur. τὸ δὲ αἰγωπὸν, τῶν καταγείων τὰς ἀφνιδίους ταραχάς, καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. pedes vero caprini repentinos terrarum motus, aëris nubiumque vicissitudines exhibent: *hæc Scholiast. Theocrit.*

Αἰγυπιός, *vultur*, vel vt alij interpretantur, *aquila*. ὁ Αἰγυπιός, εἶδος ἀετοῦ καὶ αὐτὸς μέγιστος τῶν φυλάσσων καὶ παρὰ τοῖς νῦν τὸ ὄνομα. Est Αἰγυπιός species aquilæ, & qui

dem maximæ, quæ etiam nunc nomen suum retinet. *Eustath.*

Αἴγυπτος. *Aegyptus* à Nilo nomen adepta. Νεῖλος γὰρ πρότερον Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο, ait Eustath. in illud Homeri αἰγύπτῳ ποταμῷ. Nilus olim Ægyptus vocabatur. vel Αἴγυπτος quasi αἰγίποτος, quod caprum Ægyptij colerent. Nisi potius, quod receptissimum est, παρὰ τὸ αἴθειν, *vrere*, quod Sol in Ægypto maxime ferueat.

Αἰδης ου de quo in ἅδης *Infernus*. Interdum ipse Deus inferorum ἀΐδης pro quo etiam legitur ὁ ἄϊς, ιδος, ex quo fit ἀΐδηλος, *tenebrosus*, ab α priuat. & εἴδω *video*. Secus πῦρ αΐδηλον *valde lucidus ignis*, ab α epitatico. Ἀΐδιος, *sempiternus* ab ἀεὶ *semper*.

Αἰδὼς ου *pudor*, *veneratio*, & *pudenda*. quasi ἀπὸ τοῦ αἰδεῖν, *à non videndo*. quia pudor oculos auertit, aut demittit. Pudoris enim sedes in oculis est. Αἰδὼς inquit Eustath. est ex nobis ipsis, νέμεσις vero ex aliis, πρὸς οὓς τὴν αἰδῶ ἔχομεν. Inde αἰδέομαι & αἴδομαι *veneror*. αἰδοῖος *venerandus*. τὰ αἰδοῖα *pudenda*, quæ sapiens naturæ autor, ab oculorum aspectu subduxit.

Ἀΐδρις, εως. *imperitus*. ἴδρις enim *peritum* significat ab ἴσημι *scio*.

Αἰδωνεὺς, Regis nomen, cuius filiam rapere molitus est Theseus. Ipse inferorum Deus Ædoneus.

Ἄϊε & ἄϊεν, *audiebat*. ab ἀΐω sublato augmento. αἰὲν vero, idem quod ἀεὶ & αἰεὶ *semper*. Inde θεῶν αἰειγενετάων pro αἰειγενετῶν. & θεοῖς αἰειγενέτῃσι pro αἰειγενέταις, i. παντὸς ὄντος ἀθανάτοις, *vndiquaque immortalibus*, ἢ τοῖς ἀεὶ ποιοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν. ait.

Αἰετὸς, poëtice pro ἀετὸς, *aquila*. παρὰ τὸ αἴσσω *saltio*. vel παρὰ τὸ ἀεὶ ἐτεὸς εἶναι, quod sit semper vera sui-

que similis, nec vnquam foueant degeneres aquilæ columbas. Quin potius vera est ac fœlix in auspiciis, in quibus sæpe adhibita est, ideoque αἰετὸς dicta.

Αἰζηός, & ἀΐζηιος; *iuuenis ætate & robore florens*, quasi ἀκίνητος, καὶ μὴ εἰδὼς ἵζεσθαι, qui semper est in motu, & quietis impatiens, ab α. & ἵζω *sedeo*. vel παρὰ τὸ ἀεὶ αἱματίζειν, quia iuuenes feruent sanguine. *Etymol.*

Αἰήτης. ου. Æol. αο. Æetes Colchorum Rex, quasi ἀήτης, i. πνευστὸς καὶ πυρώδης, *flabilis, et ignitus*, ab ἄω. vel quasi αἰετὸς, *aquilæ similis*.

Αἰθὴρ, έρος. *æther* ab αἴθω, *vro*. ait Anaxagoras, quia superior mundus ardet igne totus. vel ab ἀεὶ θέω ait Aristoteles, quia cœli perpetuo motu torquentur. Ab αἴθω fit αἰθαλόεις, *ardens*. αἴθωνες ἵπποι, *ardentes equi*. Αἴθων vnus ex equis Solis, ξανθὸς alter, πόδαργος, & λάμπος alij, quia Sol ardet, croceus est, concitatus, & lucet. αἴθοψ οἶνος, vinum nigrum & ardens, quod libabat Chryses, quia fortius. Nam vinum libationum merum erat, non dilutum, vt intelligerent sacrificantes debere se mentem habere integram, & omnis expertem fuci. Αἴθουσαι αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταυγαζόμεναι στοαί. Vestibula à sole illuminata dicuntur αἴθουσαι, Il. 1.

Αἰθίοψ, poëtice αἰθιοπεύς, *Aethiops* ab αἴθω *vro*, & ὤψ *vultus*, cuius facies solis ardore ambusta est. Αἴθη, nomen fœminæ. Αἴθυια, *mergus, seu fulica*. Αἴθρα *aeris serenitas*, & nomen proprium Æthræ Pithei filiæ. αἴθριος *serenus*. αἴθρη, Ionice, ὁ ἀνέφελος, & εὔδιος ἀὴρ Didym.

Αἰκὴ, *impetus* ab ἀΐσσω *salio*. ἀικῶς, idem quod ἀεικῶς, *indecenter*, ab α priu. & εἴκω.

Αἷμα, τος, *ſanguis, genus, & proles*, vt apud Latinum Poët. *ſanguis meus*, & Gallice *mon ſang*, ſic apud Homerum ἐσσὶ καὶ αἵματος ἡμετέροιο. Fit ab αἴθω. quia ſanguis eſt fomes ardoris in corde. Inde αἱματόεις *cruentus*, idem fere quod αἵμων, quod eſt nomen proprium viri Thebani, qui ad tumulum Antigones mortem ſibi conſciuit. Αἵμων autem cum ſpiritu leni vſurpatur pro δαίμων *peritus* apocope τοῦ δ. vt αἵμονα θήρης peritum venationis Scamandrum vocat Homerus. αἱμοφόρυκτος, i. τῷ αἵματι φορυσσόμενος.

Αἱμύλιος, cum in bonam, tum in malam partem aſſumitur. *blandus et comes* αἱμύλιος. vnde gens Æmylia Romæ ob ſingularem morum comitatem, leporemque ſermonis Mamerci Philoſophi, eius familiæ principis cognomen adepta eſt. & αἱμυλομήτην, ſuauiloquum Mercurium vocat Poëta. Quod reliqui tamen in deterius torquent, αἱμύλον ſeu αἱμύλιον, pro impoſtore & aſſentatore interpretati. Αἱμυλίοισι τουτέστι κολακευτικοῖς, παραλογιστικοῖς, ἢ συνοικοῖς, καὶ ὅλως συγγενικοῖς τοῖς μετ' ἐπιεικείας συνετοῖς καὶ προσηνέσιν λόγοις. adulatoriis & fallacibus verbis. vel lenibus, ingenuis, conſultis, doctis, & ſapientibus λόγοις. Didymo deducente ab αἵμων pro δαήμων *peritus*: Euſtathio, ab αἷμα.

Αἰνός, *granis et horrendus*. αἰνὸν τὸ δεινόν, quaſi δαινόν, à δαὶς *pugna*. vel ab αἶ voce dolentis. vel ὅ τις ἐπαινέσειεν, per antiphraſim, quod quis laudauerit. ex quo αἰνά aduerb. *grani fato*. Αἰναρέτης, ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. inutili virtute præditus, vel ad malum vi & virtute abutens. αἰνομόρος, *cui mors infelix obtigit*, ὁ αἰνὸς μόρος. αἰνοπαθής, i. τὰ κακὰ καὶ δεινὰ παθών.

Αἶνος, cum accentu circumflexo. duo in Homero significat. Est enim ὁ ὑποβεβλημένος λόγος, quodlibet dictum propositum. præcipue tamen est ἔπαινος laudatio, παρὰ τὸ ἰαίνω delector quia laudis amore capiuntur homines. vnde αἰνέω & αἰνίζομαι, laudo, αἰνετὸς laudabilis.

Αἰνείας, ου. Ion. εω. Æol. αο. Æneas, παρὰ τὸ αἶνος à laude, quasi laudabilis ob prudentiam. vt enim Romani Fabio prudenti, Metellum pugnacem coniunxerunt, quorum ille clypeus, iste imperij ensis habebatur. Ita ἐκάλουν οἱ Ἀχαιοὶ τὸν μὲν Ἕκτορα χεῖρα τῶν Τρώων, τὸν δὲ Αἰνείαν, νοῦν. Græci nominabant Hectorem, manum Troianorum, Æneam vero mentem. *Eusttath.*

Αἴνυμαι, *capio*. αἴσσω, *salio*, *ruo* fut. ἀΐξω, ex quo poetic. ἀΐξάσκω.

Αἰόλος, nomen proprium. Αἰολίδες νῆσοι, ὧν ἦρχεν Αἰόλος ὁ ἱππότης, ὁ μαθηματικὸς, ὁ ναυτικώτατος, ὃν ὁ δεσπότην αἰέμων ἐμυθεύσαντο. Æolus eques optimus, Mathematicarum disciplinarum, & rei nauticæ peritissimus, quem ideo ventorum regem commenti sunt, Æolidibus insulis imperauit. *Tzetz. in Hesiod.* Inde αἰόλος, appellat. pro picto & variegato, vt αἰόλη νὺξ, nox stellis variegata. αἰολοθώρηξ, αἰολομίτρης, & αἰολόπωλος, indutus variegato thorace, redimitus mitra acu picta, & varios pullos educans. ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ αἰόλου πολυτρόπου ὄντος, ab illo antiquo Æolo multiformi viro, ait Schol. Lycophron. Accipitur quoque αἰόλος, pro veloce, vt πόδας αἰόλος ἵππος pedibus celer equus, ab eodem Aeolo credito rege ventorum. Denique pro versuto, & ad omnia versatili. αἰόλον τὸ πολύφρον, Etymol. vnde αἰόλλω, vario, verto, voluo. Αἰολίωδε, in Aeoliam. Αἰολίδης,

δης, patronymic. filius Æoli. Αἰωλίων, nomen proprium.

Αἰπὺς, idem quod αἰπύς, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀκρωτήριον, *locus altus.* χαλεπὸς & σκληρὸς, *durus & difficilis.* Αἰπεινὸς, & αἰπήεις idem. Αἶπυ autem βαρυτόνως, est nomen vrbis, vt Αἰπεία, duo significat, est nomen vrbis, & *alta*, fœmin. gen.

Αἰπόλος, *caprarius*, ὁ περὶ τὰς αἶγας πολῶν, qui circa capras assiduus est, vel περὶ τὰ αἰπὰ πολῶν, qui versatur in locis arduis, atque præruptis, vbi solent pasci capreæ. αἰπόλιον λέγεται τὸ τῶν αἰγῶν πλῆθος, ποίμνιον δὲ προβάτων· συβόσιον, τὸ τῶν χοίρων. βουκόλιον τὸ τῶν βοῶν, ἱπποφόρβιον, τὸ τῶν ἵππων. Αἰπόλιον est grex caprarum, ποίμνιον ouium, συβόσιον porcorum, βουκόλιον boum, ἱπποφόρβιον equorum. *Didymus.*

Αἰπύτιος τύμβος, *sepulchrum Æpyti* ad montem Arcadiæ, vt veterum nobilium moris fuit, primo in montibus sepeliri, deinde in cauernis, quas dixere Puteolos.

Αἶρος. epitatice, & priuatiue, ab α & Ἶρος, *Irus pauperrimus*, Crœso ditissimo ἀντίθετος. Αἶρος ergo, aut *pauperum pauperrimus*, aut *pauper non pauper.*

Αἶσα, ἡ. *Sors, fatum, pars, officium, et Parca,* quasi ἀεὶ οὖσα, necessario & semper existens, vt docet Aristoteles, vel quasi ἀεὶ ἴση, sui semper similis, & nunquam mutans rerum ordines, ac decreta, vel quasi δαῖσα, à δαίω partior, quia æqualia partitur omnibus, & sceptra ligonibus æquat. dicitur κατ' αἶσαν, officiosè & decenter. αἴσιμος, & αἴσιος, fatalis & decens.

Αἰσαγέη. Mons Apollini sacer. Αἴσηπος. Æsapus fluuius ab Ida monte profluens.

Αἶτος, *de quo nihil sciri potest*. ab α priuat & ἴσημι scio, inde αἰστόω, *memoriam alicuius amitto*.

Αἴσυλος, παράνομος, ἢ ἄδικος, *iniquus*, & *sceleratus*, quasi ἀαίσυλος, ab αἶσα & α priuat. *sine æquo & iusto*, vel τὰ αἶσαν συλάων, deprædans contra ius & fas. vel ab αἶσαι, lædere, idem quod βλάψαι

Αἰσυητήρ. i. τηρῶν τὰ αἶσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *præses certaminis, seruans pignora, sortemque victorum*. vel vt aliis placet, κούρῳ αἰσυητῆρι, iuueni robusto, ab α epitat. & verbo σύω cum impetu ruo. Vel quasi αἰσυητὴρ *moderatus & decens*, ab αἶσα quod *pro decentia & officio interdum ponitur*. Denique nonnullis est αἰσυητήρ, idem quod *Pastor*, ab αἴσσω *salio*. Αἰσυμνήτης, idem fere quod αἰσυητὴρ, & αἰσυμνητήρ. Reges olim dictos fuisse αἰσυμνήτας, constat ex Aristotele quasi αἶσιον ὑμῶν. vita principis, vestra, ô populi, salus.

Αἴσων. *Aeson*, Iasonis pater. Æsyetes. Αἰσυήτης γέρων, nomen senis. Αἴσυμη, *Aesyma*, vrbs Thraciæ. Αἴσυμνος, *Aesymnus*, inter principes Græcorum, qui ab Hectore occisi sunt, non postremus.

Αἶσχος, εος, ους, τὸ, *turpitudo, probrum*, ab α priuat. & ἴσχω *habeo*, quasi ὃ οὐκ ἄν τις βούλοιτο ἴσχειν. *quod nullus habere* velit : αἰσχρὸς *turpis*, & αἰσχρὸν *dedecus*. αἰσχύνω, *dehonesto, dedecore, afficio*.

Αἰτία, *causa & crimen*. αἴτιος, *qui est in causa, aut in culpa*. αἰτιάομαι, *culpo, imputo*. αἰτιόῳντο, & αἰτιοῷντο, pleonasmo τοῦ ο. in optat. & subiunct.

Αἰτωλὸς,] *Aetolus*, ex Aetolia ab αἰτέω *peto*, & ἕλω *capio*. Hinc αἰτωλὸς faceto scommate vocatur *is qui petens capit*. Galli dicimus, *qui prend en demandant*. Ioco quoque prouerbiali petaces & improbi, qui omnia petunt, dicuntur αἰτωλοὶ, παρὰ

τὸ ὅλον αἰτεῖν, quod omnia petant. Parœmiam ex Comico refert Eustathius, τῶν μὲν χεὶρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς Κλωπιδῶν. Manus Aetolorum, mens Clopidarum. de eo qui rem petit, quam vellet furari, ludens in verbis αἰτῶ peto & κλέπτω, furor, furaris.

Αἰχμὴ, *cuspis*, *telum*, interdum pro ipso *bello* ponitur, fitque ab ἀΐσσω, ruo *festino*, cuius præter. pass. ᾔγμαι, ξω, χθαι. vel παρὰ τὸ αἷμα χέειν, à fundendo sanguine. Inde αἰχμάζω, *iaculor*, *vibro*, & αἰχμητὴς, *bellator*, conuerso α in η.

Αἶψα, idem ac ταχέως *celeriter*. κατὰ στέρησιν τοῦ ἴψαι, quod est *lædere*, quæ enim non lædunt, ταχὺ γίνεται, vel παρὰ τὸ ἅψω, fut. ἅπτω tango. δοκεῖ γὰρ τὰ ταχέως γινόμενα, ἀλλήλων ἅπτεσθαι κατὰ τὴν συνέχειαν. quæ enim celeriter accidunt & confestim fiunt, videntur se tangere, & esse continua. αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur λαιψηρὸς, celer.

Αἰὼν, ῶνος. ὁ *æternitas*, παρὰ τὸ ἀεὶ ὤν. quia semper est. Item *vita hominum duratio*, estque fœminini generis, παρὰ τὸ ἄειν, i. τὸ πνεῖν *spirare*. vt αὐτῆς δὲ φίλης αἰῶνος. Denique ponitur, vt æuum apud Latinos, pro longiore vita.

ΑΚ.

Ἀκάκητα Ἑρμείας. vocatiuus loco nominatiui. Dicitur Mercurius ἀκακήτης, ἀπὸ Ακακησίου ὄρους ἐν Ἀρκαδίᾳ. δοκεῖ γὰρ ὁ θεὸς Ἀρκὰς εἶναι. ab Acacesio monte Arcadiæ. Est enim Arcas Mercurius, ait *Didymus*. Et ita ἀκακήτης erit gentile nomen. Melius, inquit idem Didymus ἀκακήτης. i. ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἑτέρου, μήτε κακῶσαι ἄλλον. *Qui nemini malum infert, neque ab vllo recipit*. A nonnullis vertitur ἀκακήτης, κατ' ἐπίτασιν, pro ἀμίξοχος, καὶ πανοῦργος, deceptor & auarus, sed male. est enim

θεὸς ἀγαθῶν δοτήρ. ab aliis redditur κατ' στέρησιν, pro ἀγαθὸς, *bonus, minime malus.* αὐδὲ κακοῦ vel ὁ στείσκων τὰς λύπας mœrores fugans.

Ἀκαλαῤῥείτης, ου. Æolice αυ. *leniter fluens*, ἀγαν καλῶν ῥέων. Epithetum Oceani, *sine strepitu & murmure fluentis*, quando tranquillum est æquor.

Ἀκάμας, vel est nomen proprium, vel appellatiuum, ὁ καμών, *non laborans*, indefessus, idem ac ἀκάματος. vt ἀκάμαντα ἠέλιον, Solem indefessum vocat Homerus, quia stare nescit.

Ἄκανθα, *spina* παρὰ τὴν ἀκήν, quia aculeum habet. Ἄκαστος, nomen Regis.

Ἀκαχίατο & ἀκαχείατο. Ionicè pro ἀκάχηντο. *contristati erant.* ex ἀκαχέω vel ἀχάχημι, *tristitia afficio.* ἀκαχίζω & ἀκάχω idem. ἀκήχεμαι, *tristor*, per reduplicationem Atticam, ab ἀχέω *doleo*, & ἄχος, *dolor.* Ἀκαχμένον ἔγχος, *acutam hastam*, interpretatur Hesychius ab ἀκάζω *acuo*, pro ἠκασμένον. Longè tamen melius ab aliis vertitur tristem & grauem, syncope pro ἀκαχισμένον, ex ἀκαχέω.

Ἀκέομαι, & ἀκείομαι, Ionica epenthe. τοῦ ι. *sano, medeor*, ἀκεστὸς, *sanabilis* & scite Homerus iram implacabilem dixit ἀνήκεστον, quasi esset animi morbus. ἄκημα, *medela*, vt ἄκος. Ἀκέσασθαι, τὸ ἄχος ἰᾶσθαι, *mederi doloribus.* ὅθεν Φρύγες ἀκεστὴν λέγουσιν ἰατρὸν, καὶ ἀκέστρια Ἀθηναῖοι. vnde *Medicum* Phryges vocant ἀκεστὴν, Athenienses ἀκέστρια. *Didym.*

Ἀκέων, ουσα, ον, *silens, tacitus.* particip. cuius thema ignoratur. ἀκέων enim ἡσυχάζων & σιωπῶν. ἀκέω autem significat *medeor.* Deductum ergo putatur ἀπὸ τοῦ χαίνω vel χάσκω, *oscito*, & α priuat. vnde ἀκήν *tacitè, et sine oscitatione.*

Ἀκερσικόμης Φοῖβος. *intonsus Apollo.* τὴν κόμην μὴ κειρόμενος, διὰ τὰς ἀκτῖνας. comam non tondens, propter radios intactam Solis cæsariem. *Eustath.* Ex eo omnibus plane populis laudabile fuit alere comam, Græcis quidem quos ideo καρηκομόωντας vocat Homerus. Gallis, quorum regio comata Gallia, Laconibus & Lyciis apud Aristotelem Britannis apud Cæsarem, Liguribus apud Plinium, Indis apud Solinum, Persis apud Marcellinum, Parthis apud Oppianum. Fit ἀκερσικόμης, ab α priuat. κείρω, *seco,* & κομη, *coma.*

Ἀκηδὴς, έως, ὁ & ἡ. *sine cura* passiuæ & actiuæ significationis, *neglectus, & negligens.* ab α priuat. & κῆδος, *cura, mœror.* ἀκηδέστερος superlat ἀκηδέστως aduerb. exponitur etiam, *immisericorditer.* ἀκηδιῶ, *negligo.*

Ἀκήλητος, *qui demulceri nequit,* à κηλέω, *demulceo,* & α priuat.

Ἀκηράσιος πότος, Odyss. I. interpretatur Didym, καλὸς, καὶ ἀδιάφθαρτος, καὶ ἀκέραιος. *pulcher et immortalis, seu incorruptus,* idem quod ἀκήρατος. & ἀκήριος. non obnoxius κῆρι, fato, aut morti, vel *purus & non mixtus potus,* ab α priu. & κεράω, *misceo.*

Ἀκιδνότερος, comparat. τοῦ ἀκιδνὸς, *infirmus et debilis, qui se mouere non potest,* quasi ἄκινος, pleonasmo τοῦ δ. ἀκιδνότερον οὐδὲν αἰθρώποιο, nihil infirmius homine, quem breuis hora parit, quem breuis hora rapit. vel fit παρὰ τὸ αἰκίζω. *pulso & crucio.* Infirmus enim is est, qui pulsatur incommoda fortuna, vel cruciatur doloribus. εἶδος ἀκιδνότερος, explicatur, forma & pulchritudine inferior.

Ἄκικυς pariter, *debilis & infirmus,* cui nulla inest κῖκυς, *vis et robur,* ἀπὸ τοῦ κίω, quod est πορεύομαι. quia robur vt plurimum perficitur ex motu corporis.

Ἀνίχητος, quem nequeas assequi. ἀπὸ τοῦ κιχέω, *inuenio, & assequor.* vnde ἀνίχητα aduerbialiter ponitur pro ἀνιχήτως, frustra, de eo quem sequeris & non assequeris.

Ἀκλαύςος, & ἄκλαυτος. passiuè, *indefletus*; & actiuè, *qui nō plorat*, μήπω δακρυόμενος, μήπω δακρύων ab α priuat. & κλαίω *ploro.* κλαίω autem fit ἀπὸ τοῦ κλᾶν *frangere*; quia plorantis vox & anima singultibus & suspiriis intercluditur. vel fit ἀπὸ τοῦ καλέω voco. εἰώθασι γὰρ οἱ κλαίοντες ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας. quia solent euocare mortuos, & mortem ipsam deprecari, ij qui lachrymantur & ciulant. *Etymol.*

Ἀκλεής & ἀκλειής, *inglorius*, *cuius obliqui* casus flectuntur tanquam ab ἀκλῆς, ἐκ τοῦ κλέος *laus et gloria.* ἀκλεῶς, *ingloriè.*

Ἄκληρος, *pauper*, cui nullæ facultates sorte obtigerunt. Fitque ἀπὸ τοῦ κλῆρος, qui significat propriè calculum seu tesseram, quæ in vas, siue vrnam conijciebatur ad sortem educendam, quam ideo deducit Eustathius ἀπὸ τοῦ κλᾶν, quia sorte lites dirimuntur & contentio frangitur omnis. Autor Etymologici deriuat ἀπὸ τοῦ καλῶ *voco*, quasi ὁ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν λαχόντα, quæ sortientem ad se aduocat & inducit. Herodianus ἀπὸ τοῦ κᾶλον, quod est lignum. quia ligneis tesserulis inscribebantur nomina eorum qui sorte vtebantur. Ita Homerus Iliad. η. ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέῃ βάλεν, qui eam sortem inscriptam galeæ iniecerat. Exhinc ὁ κλῆρος transfertur ad significandam hæreditatem & facultates. Apud Athenienses κλῆρος est mensura terræ. apud Christianos est σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων, est cœtus eorum, qui sacris vacant, ipsaque Ecclesia κλῆρος nuncupatur, eo quod Israëliticum populum, veluti

portionem sibi elegisset Deus, & eidem, qui fuit Christianorum hominum typus, sortione facta terram Chanaan distribuisset.

Ἀκμηνος. duo significat in Homero. primum, ὁ θάλλων, ἢ ἀκμὴν ἔχων τοῦ θάλλειν, *florens, adultus, et aetatem habens in qua floret homo.* παρὰ τὸ ἀκμὴ, *vigor aetatis.* deinde accipitur pro *ieiuno*, ἀκμηνος, ἄγευστος, ἄσιτος, ἢ νῆστις, ἀπὸ τοῦ ἰκμαδ, *humor.* Contendunt tamen aliqui, quod ἀκμηνὸς, *florens & vegetus* ὀξυτόνως, è contra ἄκμηνος, *ieiunus* προπαροξυτόνως. Alij tamen vtrumque παροξυτόνως. ita Didym.

Ἀκμὴ, duo significat. 1. idem est ac *cuspis, seu acies ferri*, ἡ ἀκροτάτη ὀξύτης τοῦ σιδήρου. ab ἀκὴ *cuspis*, ab ἥκω, ἡ διὰ παντὸς ἰοῦσα. & subinde ἄκων & ἀκωκ *iaculum.* ἀκοντίζω *iaculor.* ἀκοντιστὴς *iaculator,* ἀκοντιστὺς *iaculandi peritia.* Sed ἀκμὴν aduerb. est diuersae significationis & originis significat enim *inuito*, ab ἄκων *inuitus.* deinde *flos & robur aetatis* ab α priuat. & κάμνω, quia iuuentus non facile defatigatur, laboresque animosius sustinet. Ex quo fonte deriuatur etiam ἀκμὴς & ἀκμητος, *indefessus.* quasi μὴ κάμνων necnon ἄκμων *incus*, dicta quasi ἀκάματον, quod nullis ictibus fatigetur. vt ille Parasitus Aristophanis. Aduersus amicos sum eiusmodi, inquit. Si ferior, incus, ἄκμων. Si ferio, fulmen. Si excaecandus aliquis fulgur. *Athen.*

Ἀκμόθετον. *locus* τοῦ ἄκμονος τίθεται, *vbi reponitur incus.* Dicitur ἀκμόθετον per syncopen pro ἀκμονόθετον. vt Iliad. σ. θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα. magnam incudem in trunco reposuit.

Ἀκνῆστις, εως. *Spina dorsi.* hoc nomen adepta ἀπὸ τοῦ κνήθειν, *scalpere*, quod eam corporis partem scabere χερὶ non possimus, μέσα νῶτα, ἡ ῥάχις. *me-*

dium dorſum, ſpina. propriè tamen de brutis vſurpatur. ἀκνῆστις τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι. *Didym.*

Ἀκοίτης, ου. ὁ *maritus*. ἄκοιτις, ιος. ἡ *vxor*. quaſi ὁμοκοίτης, & ὁμόκοιτις, vnum & idem habens cubile. vel ἅμα ἐν τῇ κοίτῃ, ſimul in lecto.

Ἄκολος, *baccella*, vt αἰτίζων ἀκόλους. fruſta panis petens. Fit à κολούω, *imminuo, trunco*, & α epitat. quaſi ἄγαν κολουόμενος. vel ab α priuat, ὁ κολούεσθαι μὴ δυνάμενος, quæ minui amplius nequit. Poteſt etiam deduci ἀπὸ τοῦ κόλον *cibus. Etymol.*

Ἀκόλυμβος, *nandi imperitus* ἀπὸ τοῦ κολυμβάω, *vrinor, nato*. ἀκομιστία, *incuria*, ex κομίζω, *curo*.

Ἀκόρητος. duo ſignificat, idem quod ἀκόρεστος, *infatigabilis*, ἀπὸ τοῦ κορέω, *ſatio*. & *incultus*, qui purgatus non eſt, neq; mundatus, ἀπὸ τοῦ κόρος, *ſcopa*. ἄκοσμος, *inornatus*, ἀπὸ τοῦ κόσμος, *mũdus*, & *ornatus*, ita dictus παρὰ τὸ κεῖσθαι ἅμα quod omnia ſimul ſint rite compoſita.

Ἀκοστέω, diuerſis modis exponitur. primo, *eſu hordei & cibo abundo*, ab ἀκοσταὶ, *hordea*. ita dicitur ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ ἵππος, equus ad præſepe paſtus. vel quaſi λαμβάνειν ἄχθος, *ærumnã patior* ſeu παρὰ τὸ ἀκμὴν στῆναι, bene eſſe & florere. Deniq; melius quaſi ἄκος τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἔχειν, *remedium famis & ſitis habere*.

Ἀκουάω, *audio*. ἀκουάζομαι idem. ἀκουάζεσθαι δαιτὸς, explicatur, vocari ad cœnam. ἀκουὴ & ἀκοὴ *auditio*. fit autem ἀκούω, cuius fut. 2. legitur ἀκοῶ, ἀπὸ τοῦ κῶ dormio, & α priuat. οἱ γὰρ ἀκούοντες οὐ κοιμῶνται. qui audiunt non dormiunt. *Etymol.*

Ἀκουρος, *intonſus*, ab α priuat. & κουρὰ, *tonſura*. ἀπὸ τοῦ κείρω, *tondeo*. Eleganter Homerus κτήματα κείρειν, *diſſipare bona*. Sicut Galli ioco dicimus, depilare aliquem, *tondre quelqu'vn*. Ingenioſe Tertullianus peſtes & bella vocat, Tonſuras humani generis. Vſur-

patur ἄκουρος in alia ſignificatione, Odyſ.κ. nēpe pro eo qui prole caret, ab α priuat. & κοῦρος ſeu κόρος *filius*.

Ἄκρος, adiect. *ſummus*. τὸ ἄκρον *cacumen*, τὰ ἄκρα, *primitiæ, extremitates*. ἡ ἄκρα, *faſtigium*. αἱ ἄκραι in Homero ſunt *promontoria*, & τὰ τοῦ ναυστάθμου κέρατα, *cornua ſtationis nauium*. Ἄκρις, & in plur. ἄκριες, *montium cacumina*. ἀκρίδες autem ſunt *locuſtæ*, παρὰ τὸ ἄκρας τῶν ἀσταχύων καὶ φυτῶν νέμεσθαι, quod ſummitates & extremitates herbarum, ariſtarumq; depaſcāt, à ſingulari ἡ ἀκρίς. Iſidor. tamē Peluſiota τὰς ἀκρίδας, quibus veſcebatur Ioannes in deſerto, interpretatus eſt *herbarū ſūmitates*. Ab ἄκρου dictus eſt Iupiter ἀκραῖος, & Minerua ἀκρία, quibus tēpla in montibus ponebātur. ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης Ἴλιος periit totū à ſummo Ilium. Iliad. . Quidā hoc loco dicunt deeſſe τῆς πόλεως, vt dicatur κατ' ἄκρης πόλεως. Alij tamen legūt κατὰ κρῆς, à capite quia κρῆς monoſyllabū pro κάρης. caput autē vrbis eſt ἀκρόπολις, quod vocat Thucydides κατάκρας.

Ab ἄκρος, fiunt, ἀκρόπολις, *arx*, & κατ' ἐξοχὴν, arx Athenarum Acropolis, vbi ærarium peculiare Athenienſium, ſicut apud Delum totius Græciæ commune aſſeruabatur. Ἀκρόκομοι Θρῆκες, *Thraces altum comati*, qui nempe cæſariem alebant in bello. Coma enim reuerenda in ſenibus, veneranda in Sacerdotibus, terribilis in bellatoribus. Ambroſ. Ἀκροκελαινιάω, *in ſumma extremitate nigrico*, ἐν τῷ ἄκρῳ κελαινός. Ἀκρόπολος, qui in ſummo verſatur, & ἀκροπόρος, acutus, qui ſumma trāsfigit à πολέω *verſor*, & πείρω *transfigo*.

Ἀκράαντος, *imperfectus*, ab α priuat. & verbo κραίνω, *perficio*, πλεονασμῷ τοῦ α.

Ἀκραὴς, quaſi ἄκρως ἀείς, *in extrema ſtans ſuperficie ventus*. vel ἄκρατος, *purus & impermixtus*, ἀπὸ τοῦ κεράννυμι, *miſceo*. idem quod ἄκρητος, vt σπονδαὶ ἄκρητοι,

liba pura & mera. Veteres enim sua fœdera sanciebant vino mero, vt fidem suam puram & integram significarent: atque ex eodem vino defuso, vel in eodem cratere potabant, vt vnam mortis & vitæ societatem obfirmarent.

Ἀκρισιώνη. Acrisij filia, Danae. Ἀκρόνεως, Acroneus, nomen proprium.

Ἄκριτοι μῦθοι, *sermones indiscreti.* ἀπὸ τοῦ κρίνω *iudico.* ἄκριτοι, i. ἀναρίθμητοι, vt explicat Homerus, *non numerati sermones.* Numerantur enim verba, & ponderantur rationes in iudicio. ἀκριτόμυθος, composita vox. ἄκριτος περὶ τοὺς λόγους, ἢ ἄτακτος, ἢ ἀπεραντολόγος, qui loquitur inconsiderate, absque iudicio, & nunquam finem fandi facit.

Ἀκτὴ, *litus maris*, ab ἄγω *frango*, quia vndæ allisæ littori franguntur. Ita Didym. ὁ παραθαλάσσιος, ἢ πετρώδης τόπος ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἄγνυσθαι, ἢ περικλᾶσθαι κύματα, vel potius, vt idem explicat ἀκταὶ sunt αἱ προσβεβλημέναι ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτραι, καὶ προέχουσαι ἀπὸ τῆς αἰγιαλοῦ, καὶ στενὸν ποιοῦσαι τὸν εἴσπλουν. Ἀκταὶ sunt rupes à littore in mare proiectæ, & prominentes. Ἀκτὴ quoque regio Attica ab Actæone rege. nec non fruges ἀκταὶ, παρὰ τὸ κατάγνυσθαι. quod terantur, molanturque. Δημήτερος ἀκτὴν, *Cereris fruges*, τὸν ἄρτον. Ἀκταίη, Actæa, Nympha.

Ἀκτήμων, ονος, *qui nihil possidet, inops*, ἀπὸ τοῦ κτάομαι, *possideo*, κατὰ στέρησιν.

Ἀκτὶν & ἀκτὶς, ῖνος, *radius Solis*, ab ἄγω *fero*, quia πανταχοῦ φέρεται, radij Solis omnia permeant, & quacunque feruntur. vel παρὰ τὸ ἅλλω, *salio*, ὁρμητικὴ γὰρ ἀκτὶς, quia salit cum impetu radius. Legitur in Homero ἀκτὴρ. ἀκτῆρες δ' ἀμφιδίνονται, radij autem voluuntur.

Ἄκτιτος, *non ædificatus*, à κτίζω *fabricor*, *extruo*.

Ἀκτορίδης, υ. Æol. αο. Actorides. Ἀκτορὶς ἀμφίπολος, *Actoris ancilla*. Ἀκτορίων, & Ἄκτωρ, nomina sunt propria.

Ἄκυλος, *glans*. Ἀκωκὴ idem quod ἀκὴ, vnde deriuatur, *cuspis*. Est etiam ἀκωκὴ *turris et aciei* σχῆμα.

Αλ.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ *mare*. ἅλς, ἁλὸς, ὁ *Sal*. οἱ ἅλες. *sales*, *et sermonis vrbanitas*. quod Budæus interpretatur conuictum & communionem Sodalitatis: quia in omni mensa sal adhibebatur. vbi obseruandum est spiritum densum Græcorum cedere sæpius apud Latinos in S. vt ὑπὲρ. *super*, ὗς, *sus*, ὕλη, *sylua*. Inde ἅλιος, *marinus*. ἅλιος γέρων, *Proteus*. ἅλιος μῦθος, *sermo inanis*, ὡς θάλασσαν ῥιπτούμενος. ἁλιεὺς *piscator*. ἀνιαὶς ἄνεμοι, *venti maritimi*.

Ἁλὸς θείοιο, *salis diuini* Iliad.1. Sal diuinum appellatur ob tres potissimum causas, ait Plutarch. Symp.lib.5.q.10. primum propter illius vtilitatem & præstantiam in cibis: qua ratione veteres ea quæ vsibus nostris inseruiebant, pro diuinis agnoscebant, vt aquam, & lucem. Deinde quia à tabe & putredine vindicat: quamobrem fulmen appellatur quoque diuinum, quia icta fulmine corpora diu putredini resistunt. Tertio, quod sal sit fœtificum, inde Venerem ἁλιγενῆ Saligenam dici probabile est.

Ἀλάλημαι, per reduplicationem pro ἄλημαι, ex ἀλάομαι, *erro*, *vagor*. παρὰ τὴν ἄλην, πλάνην.

Ἀλαλητὸς, *clamor*, propriè, *militum clamor*, qui ante pugnam ἀλαλὴ fremunt. *ah*, *la*, *la*.

Ἀλάλκω & ἀλαλκέω, per reduplicationem τοῦ αλ, verbi ἄλκω & ἀλκέω, *propulso, arceo.* fit ab ἀλκή, *robur corporis, et animi remedium.*

Ἀλαλκομενηΐς. Epithetum Mineruæ, ita dictæ, ἀπὸ τοῦ ἀλαλκομενέως ἥρωος, ab Heroe Alalcomeneo, qui in oppido Bœotiæ à se condito Mineruæ templum & simulachrum condidit. vel potius vt placet Didymo, ἀπὸ τοῦ ἀλαλκῶ, *auxilior, quasi auxiliatrix Dea* Eam ob causam Tzetzes refert olim Mineruam depictam fuisse, ἐν ταῖς πύλαις τῶν πόλεων καὶ οἰκιῶν, scilicet in portis vrbium, & foribus ædium. Martem vero ἐν προαστείοις in suburbiis, vt bellum procul arceri, prudentiam & consilium in vrbibus retineri significarent. Lycophron eam vocat ideo πυλαίτιδα, *Ianitricem.*

Ἀλαλύκτημαι & ἀλαλύκτημαι, *non sum mei compos*, vt interpretatur Eustath. πτοοῦμαι, ἀδημονῶ, & πλανῶμαι. Fitque à verbo ἄλημι *vagor:* vel à præterito passiuo verbi ἀλύσσω, incerta mente feror, insanio. Interdum ἀλύω est superbio. vt Odys. σ. ἦ ἀλύεις; an superbis?

Ἀλάμπτος ἀήρ, id est aer, ὁ λάμπων non lucens.

Ἀλαός, οῦ. *cæcus*, ab α priuat. & λάειν *videre*, quia cæcus visu caret. vel ab ἀλάομαι, *erro.* quia sæpius aberrat à via. ἀλαόω *cæcum reddo*, ἀλαωτύς, *cæcitas.* ἀλαοσκοπία, *cæca speculatio.*

Ἀλαπαδνός, *infirmus, et imbecillis.* ab ἀλαπάζω, *euacuo.* Fit autem ἀπὸ τοῦ λάπαθος, herba quæ ventrem emollit, κατ' ἐπίτασιν. vel à nomine. ἡ λαπάρα, *quod est ventriculus*, ἡ κενὴ ὀστῶν *ossibus vacuus.* Ex eo ἐξαλαπάξαι *diripere*, quia in expugnationibus vrbium ædes ciuibus, ciues fortunis, & vita priuantur. Fit etiam ἀπὸ τοῦ λαπάζω *euacuo*, vnde λάφυρα τά, *spolia.*

Αλαστος, & ἄληστος, is, *cuius obliuisci non possumus*, ab α priuat. & λανθάνω, seu λήθω *lateo*. ἀλαστέω, *mœrore afficior*, propter mala τὰ ἄλαστα, Ex eo fit Αλάστωρ, nomen proprium Ducis, cuius Patronymicum est Αλαστορίδης, quasi ἄλαστος, μὴ πάσχων λήθην, *non obliuiosus, neque in obliuione habitus*. Αλάστωρ quoque Iupiter, ὃν λανθάνει οὐδέν, quem nihil latet, vel qui vindex est eorum, qui mala ἄλαστα passi sunt. Αλάστωρ denique Dæmonem significat, qui ἄλαστα detrimenta infert: nec non *sceleratum hominem, maxime homicidam*, διὰ τὸ ἄξιον εἶναι ἀλᾶσθαι, quod dignus sit, qui expellatur, & erret extorris absque lare, & foco.

Αλγος, τὸ, *dolor, & mœror*, & vulnus, ab ἀλέγω, *curam gero*, & per metathesim ἀλγέω, *doleo*. ἀλεγεινὸς & ἀλγεινὸς, *ærumnosus*, ἀλγίων, & ἄλγιστος, *molestior, molestissimus*.

Αχαιοῖς ἄλγη ἔθηκε, Achiuis dolores intulit. Aliqui non inepte, *mortes*, interpretantur, *seu vulnera*, quæ mors consecuta est. rationem reddit *Timæus Platon*. θάνατος ὁ μὲν κατὰ νόσους, καὶ τραύματα γιγνόμενος, ἀλγεινὸς καὶ βίαιος. ὁ δὲ μετὰ γήρως ἰὼν ἐπὶ τέλος κατὰ φύσιν, ἀπονώτατος τῶν θανάτων. Mors, inquit, quæ ex morbis & vulneribus prouenit, molesta & violenta est: quæ autem à senio, & ex natura, minime omnium laboriosa.

Αλδήσκω, *cresco*, & proprie ab irrigatione, tanquam ex ἄρδω, *rigo*, vel ab ἅλλομαι, *salio*, quia quæ crescunt, velut in altum prorumpunt.

Αλεγύνω, *paro*, ab ἀλέγω, *curam habeo*, epitatice. λέγω, τὸ φροντίζω, & λόγος, φροντίς. *Etym.*

Αλέα, & ἀλέη, *calor Solis in loco aprico*, & ἀλεεινὸς, ὁ τόπος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. Αλέος πρὸ

ὁ ἥλιος. Dicitur tamen ἀλέα de quocunque calore. Est & alterum ἀλέα *effugium*, & ἀλεεινὸς *euitandus*. quo fit, vt ἀλεαίνω significet *caleo*, & ἀλεείνω *effugio*.

Ἄλειαρ, ατος. *farina molita*. ἀλετρὶς γυνὴ, *mulier molitrix*.

Ἀλεὶς, εῖσα. particip. verbi ἄλημι, *congrego, et erro* τὰ ἄλεισα, *pocula calata*, οὐ λεῖα, non læuia, sed aspera cælaturis. τὸ ἀλείσιον, nomen loci. τὸ ἀλήσιον, *quod moli potest* ab ἀλήθω *molo*.

Ἀλείτης, ου, *sceleratus*, ab ἀλειτέω, seu ἀλείτω *pecco*, αἰὲν λίτης *sine precibus, qui Deos non exorat, nec exoratur.*

Ἄλειφαρ, τὸ, *vnguentum, adeps, oleum*. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, *vnguo*. Ἀλυπται, *ad Palæstram vncti.*

Ἀλέκτωρ, & ἀλεκτρύων, *gallus & gallina*. παρὰ τὸ λέγομαι, & α priuat. quia Gallus iacentes excitat è lecto. Ideo Soli sacer est, qui etiam ipse ἀλέκτωρ aut ἠλέκτωρ cognominatus est ab Homero, quia homines facit ἀλέκτρους, cogitque è lecto surgere. Aliam quoque nouit significationem ἀλέκτωρ, *& coniux, & puella innupta*. hæc quidem μὴ πειρασθεῖσα λέκτρου, nondum experta torum ἀλέκτωρ est. illa vero ὁμόλεκτρος in eodem lecto vnà cum viro cubans.

Ἀλεξέω & ἀλέξω, *auxilior & accurro*, à futuro ἄλεξω verbi ἄλκω inde ἀλεξητὴρ *auxiliator*, ἀλεξίκακος, *qui malum arcet*. ἀλεξάνεμος χλαῖνα, chlæna ventos propulsans, quod vocabulum imitatus Ronsardus dixit, *chasse-tempeste*. Ex eodem fonte deriuatur nomen proprium Ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἀλέξειν τῶν ἀνδρῶν. quod sit hominum auxiliator.

Ἀλεύω, ab ἀλέω *euito*. fut. ἀλεύσω, sed in aor. 1.

ἠλύα, ἠλυάμην. vnde ἠεωρὴ, idem quod ἄλη, *euitatio, suffugium.*

Ἀλήθεια, *veritas*, dicta Aristoteli. quasi ἄνευ λήθης, carens obliuione: vnde illud effatum, Mendacem memorem esse oportere. quia obliuio mendacij, memoria veritatis ὀπαδὸς solet esse. Platoni quasi θεῖα ἄλη, diuina quædam euagatio, agitatioque animi, qua mens in inuestigatione veri perpetuo occupatur. Democrito quasi ἄζαν λαθοῦσα, quod veritate nihil sit occultatius, quam in profundo puteorum recessu abditam comminiscebatur. Aliis denique ἀλήθεια est, quasi μὴ λαθοῦσα, non latens, omnibus conspicua, & in bono semper lumine collocata. Vnde veritatem Ægyptij sub figura Solis exprimebant. Ἀληθὴς *verus*, & *memor.* ἀληθεύω *vera loquor.*

Ἀλήιος, οὐχ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens*. vel ἄνευ τῆς ληΐδος, *absque grege*. ἀλήϊος ἀνὴρ, *vir mendicus*, qui neque serit, neque metit In alia tamen significatione est. κατ πεδίον Ἀλήϊον, pro κτ πεδίον Ἀλήιον, per campum Aleium. Iliad.3. Perhibent enim Bellerophontem Pegaso equo, quem à Neptuno acceperat, cœlos petiisse: quare indignati Dij Pegaso œstrum immiserunt, quo ille agitatus sessorem excussit, qui in eos campos decidit, qui postea ab eius erroribus ἀλήϊοι dicti sunt. Quorum tamen errorum causam animi dolor.bus tribuit Cicero. 3. Tuscul. In qua acceptione ἀλήϊος descendit ab ἄλημι, erro. Quo miser in campis mœrens errabat Aleis. *Cicero.* Ex eadem origine fit ἀλήμων erro, & vagus. Ἀλήμονες peccatores, qui aberrant à recto.

Ἀλήκτως, incessanter ab α priuat. & λήγω *desino.*

ἄληκτος & ἄληκτος, idem quod ἀνάληκτος *indesinens*. Ἁλῶναι, aor. 2. infinit. paſſ. verbi ἁλίσκω, *capio*, ἁλώσω fut. aor. 2. particip. ἁλούς, & aor. 2. infinit. act. ἁλῶναι, ſignificationis paſſiuæ. vt ἁλῶναι τῆς κόρης, puellæ amore capi. tanquam ab ἅλωμι.

Ἀλῆται, nominat. pluralis. *errones*, ab ἀλάομαι, *vagor*, vnde ἀλητεύω. at ἅληται eſt 3. ſubiunct. aor. 1. verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλθαία, Althæa Meleagri parens. Ἁλίαρτος, nomen loci. Aliartus herboſa.

Ἀλίαστος, *inenitabilis*, ab α priuat. & λιάζω, *ſeparo, agito*. quod dicitur per metatheſim verbi ἀλίζω, *congrego*.

Ἀγχίτων, *vicinus mari*. τῇ ἁλὶ γείτων. Σμύρνην ἀγχιτίονα, Smyrnam mari vicinam, quam Melas amnis præterfluit.

Ἀλιζῶνες. Dicuntur Bithynij, autore Etymol. ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωσται, ἢ οἱονεὶ χερσόνησος ἐστιν, ὑπὸ τοῦ Εὐξίνου, καὶ τῆς Προποντίδος διεζωσμένη. quia eorum regio veluti zona quadam cingitur Euxino mari, & Propontide, efficitque peninſulam: cuius ἀλίζωνος ἰσθμός. Bithyniæ Iſthmus. Didymus vero hæc habet Iliad. β. ἀλιζώνων. ἔθνους τοῦ Πόντου. εἰσὶ δὲ οὗτοι Βοιωτοί. & Iliad. ε. ἔθνους Θρᾳκῶν. ἄλλοι δὲ εἶπον αὐτὸ τὸ ἐν ... τῶν περὶ τὴν Καρικὴν θάλασσαν οἰκούντων ἐθνῶν. Alizones, inquit, eſt gens Pontica. ſunt Bœoti. gens Thraciæ, & vt alij opinantur, natio ad mare Caricum.

Ἁλιμυρήεις, *in mare cum fremitu fluens*, εἰς ἅλα μύρων vt maiores fluuij. Ἁλιοτρεφής, *qui ex mari paſcitur, nempe ex piſcibus*, vt Ichtyophagi. Ἀλίπλοος, *per mare nauigans*, & ἀλίπλοα τείχεα, *in mare*

mare demersi, seu supernatantes muri, vt Trojani. Ἁλιπόρφυρα ἠλάκατα, *purpurea pensa*, vt Sardanapali colus. ἀμφιστεφανῶν πτολίεθρον, *vrbs circumdata mari*, vt Tanarus.

Ἀλιτέω, *pecco, offendo*. ἀπὸ τῆς λιτῆς, quasi passus repulsam precationis. vel ἀπὸ τῆς πλάνης, *ab errore*. Ἀλιτήμων inde, *peccator*, qui sponte errat, nec exorari potest. Ἀλιτρὸς & ἀλιτήτης, *peccator & sceleratus*.

Ἀλκὴ, *robur, et auxilium*. ἀλκήεις, *robustus*. ἄλκαρ, *præsidium et medela*. Ἀλξ, inusitatus nominatiuus, cuius Dat. ἀλκί, *robori*, in Homero frequens, ex quo ἀνάλκις, ἰδος *ignauus*, cui opponitur ἄλκιμος. ἀλκτὴρ, *propulsator et vindex* Dicitur autem ἀλκὴ, quasi ἀρκὴ ab ἀρκέω, *auxilior* vel παρὰ τὴν ἀκμὴν à iuuentute, quæ floret & strenua est ad labores suscipiendos. Inde fiunt nomina propria: Ἀλκάθοος, *robustus & celer*. in quo consistit momentum victoriæ, vt dicebat Alexander. Ἀλκαίδης, *quasi vis viri*. δάμαρ πολύβοιο, coniux Polybi. Bene quidem maritantur vis ac vita diuturna: Ἀλκίνοος, *robur animi*. Ἀλκιμέδων, *robur imperij*. Ἀλκίππη, vna ex Helenæ ancillis, Alcippe, *quasi robusta equa*, dignum patella operculum. Ἀλκιμέδων, *robustus*. Ἀλκμήνη, *robusta*.

Ἀλκυὼν, *auis Halcyon*, cuius nota est fabula, ita dicta, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, quod in mari pariat, diebus halcyoniis, quibus mare tranquillum est.

Ἀνέγω, pro ἀναλέγω, i. *colligo*, per synalephen. vt ἀλλέξαι, pro ἀναλέξαι, aor. 1. infinit.

Ἀλλόγνωτος, ὁ. *nobis ignotus, & alijs notus*. ἀλλογνώτῳ. i. ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκομένῳ. Exponitur etiam pro *peregrino & hoste*, nec non pro viro pruden-

te, qui longè plura, quam nos vidit.

Ἀλλοδαπὴς, ἢ ἀλλοδαπὸν, quaſi ἀλλοδάπεδος, *peregrinus & alienigena*, qui eſt ex alio ſolo. ὢν ἐκ ἄλλου δαπέδου. ἀλλοειδὴς, *qui mutatus eſt forma*, quaſi ἀλλοφανὴς, *qui alius apparet*. ἀλλόθροος, *qui alia voce vtitur*, atque ita externus. quia ex voce diſcernuntur hominum mores, & patria. ἀλλόθροος, i βάρβαρος, Etymol. *qui vtitur voce barbara*.

Ἀλλοπρόσαλλος, dictus eſt Mars. i *mutabilis*, quia adeo eſt inconſtans & mutabilis, vt deſultorius eſſe videatur, nunc his, nunc illis fauens. Non licet ideo bis in bello delinquere, dicebat Lamachus. & Iphicrates, nullam Imperatoris vocem deteriorem eſſe poſſe, quam οὐκ ἂν προσεδόκησα. Explicatur etiam ἀλλοπρόσαλλος, δόλωπος, ἢ δίγνωμος, quaſi perfidus, aliud in ore, aliud in mente habens.

Ἀλλοφρονέω. *aliud in mente habeo*, i. *inſanio*. ἀλλοφρονέοντα ἄγοντες inſanum hominem ducentes. ἀλύω pro ἀδημονῶ *diſſoluo*. ἀλύεσκον pro ἀλύεσκοι.

Ἅλμα, τὸ *ſaltus*, ab ἅλλομαι, *ſalio*. ἅλμη, *ſalſugo maris*, ab ἅλς, *mare*. ἁλμυρὸν ὕδωρ, *ſalſa aqua*.

Ἅλος, vrbs Theſſaliæ, ita dicta ἀπὸ τῆς ἄλης Ἀθάμαντος. quia illac diu errauit Athamas vbi vrbem condidit.

Ἀλώπη, regio, Lycia etiam dicta, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ παραλίῳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἅλας πηχθῆναι. quia in eius littoribus ſal primum ſponte concreuit.

Ἄλοφος οὐκ ἔχων λόφον. λόφος autem eſt *iumentorum ceruix*, cui iugum imponitur ἀπὸ τοῦ λέπω, *decortico, delibro*, quod à ceruice incipiant animalia excoriari, vt tradunt Grammatici. Eſt etiam λόφος *hominis collum, & criſta, ſeu ſeta equina in galea*. Quis enim neſcit antiquos ſetas equinas infigere

crono solitos, non tam ornandæ galeæ, quam terrendorum hostium causa.

Ἄλοχος, *vxor*, quasi ἅμα λεχομένη, *simul cubans*.

Ἀλόω, & ἀλόωνται, poëtice dictum pro ἀλῶ & ἀλῶνται, vt ὁρόω pro ὁρῶ, pleonasmo τοῦ ο. ab ἀλάομαι, *erro, vagor*.

Ἄλσος, *lucus*, ab ἄρδω, *rigo*, tanquam ἄρσος, quia volunt irrigari arbores. vel ab ἀλδω, *augeo*, aut ab ἅλλομαι, *salio*, quia sponte illic arbores saliunt, quando crescunt ab eodem themate sunt.

Ἄλτο, & ἆλτο, plusquam perf. verbi ἅλλομαι. Ἄλτο autem notatur spiritu leni præter naturam thematis, ob sequens τ. ait *Eustath*.

Ἄλτης, ου. Ion. εω, Æol. αο. nomen proprium viri.

Ἀλύβη, nomen τοπικόν. Alybe, vbi est origo argenti, inquit Homerus. Existimat autem Eustathius, μετάπτωσιν εἶναι ἐκ ἀλύβων εἰς χαλύβας, mutationem esse Alybarum & Chalybum, apud quos sunt argenti ferrique fodinæ.

Ἄλυτος, *qui dissolui nequit*. vt συλλογισμὸς ἄλυτος, Syllogismus insolubilis, ab α priuat. & λύω, *soluo*.

Ἀλύσσοντες. Iliad. χ. i. vt aliqui explicant, ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες, *præ crapula & ebrietate disrupti*, οἱ ἐν ἁλὶ ὄντες, *quasi fluctuantes in salo*. vel vt alij vertunt, ἐν ἄλῃ ὄντες, *anxij animo*· seu ἄγαν λυσσῶντες, *valde efferati*. Didym.

Ἀλφειός, *Alpheus*. Fluuius Elidis, ita dictus, διὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν, quod eius aqua vitiliginosos sanaret & mundaret. Ἀλφὸς enim *vitiliginis est species albæ*, cutem immutantis, quæ ἀλφὸς dicta est quasi ἀλλοφανής.

Ἀλφεσίβοιαι. i. ἔντιμοι, *præstantes virgines*, διὰ τῶν

εὐφορμίας βόας εὑρίσκουσι ἕδνα, quæ sibi ob excellentiam formæ sponsos conciliant, à quibus munera accipiant, nempe boues, quæ fuerunt præcipuæ antiquorum opes; & fortasse pecuniam, quæ boue signabatur. θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο περὶ τῶν γάμων δῶρα. Synecdoche, addit Didymus, partis pro toto, ἀλφεσίβοιαι, honorandæ, ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες, quia in honore & pretio quondam fuere boues.

Ἀλφαίνω, & ἄλφω, τὸ εὑρίσκω, *inuenio*, ab ἄλφα prima Alphabeti litera, ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων, quod præ aliis inuentum est, & quod primum occurrit scientias inuestigantibus. Inde ἀλφηστὴς, *inuentor*. ἀλφηστάων. Odyss. 3. τῶν εὑρετικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἀνθρώπων. Ἀλφησταὶ generali epitheto dicuntur homines, quia scientias & artes inuenerunt. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος εὑρετικός. Peculiariter autem homines libidinosi dicuntur ἀλφησταὶ, à pisce eius nominis salacissimo. Principes quoque viri & capita populorum, qui sunt veluti πρῶτα τὰ στοιχεῖα, καὶ ἄλφα τῶν πόλεων, vocantur ἀλφησταὶ ait Aristoteles.

τὸ ἄλφιτον, *farina hordeacea*, quam Plinius polentam vertit. καὶ τὰ ἄλφιτα, victus.

Ἄλωα, & ἀλωὴ, idem quod ἅλως, *area in qua frumentum trituratur*, ab ἀλίζω, *congrego*. Est etiam ἀλωὰ frumentarius campus, & sata læta. Ἀλωεὺς, agricola, seu qui frumentum terit.

Αμ

Ἀμάζονες. *Amazones* ita dictæ, διὰ τὸ τὸν δεξιὸν μαζὸν ἐκτέμνεσθαι αὐτὰς, ὡς ἐμποδίζοντα ἐν τῷ τοξεύειν, quod mammam dexteriorem præscinderent, ne sagittarum iactus impediretur. Ἀμάζονες ἀντιάνειραι, i. viragines, viraciæ, viuernæ, vt ait vetus Glos-

ſar. αἱ ἴσαι κατ' δύναμιν ἀνδράσι. æquantes fortitudine viros, ſeu ἀναπτύξασαι ἀνδράσι, quæ auxere rempublicam ſine viris: iam etiam cum contemptu virorum ſe tuentur, vt loquitur Iuſtinus lib. 2.

Αμάθεια Nympha, quam dixeris ritè imperitam & inſciam, vt quæ nihil nouerit, præter comam ornare, & in ſtatione ponere: quamobrem ἐϋπλόκαμος bene compta, & comata nominatur. Αμαθὴς & ἀμαθὸς, indoctus, qui litteras non didicit, ab α priuat. & μανθάνω. Αμαθος idem quod ψάμαθος. quanquam aliqui ψάμαθον puluerem littoralem, ἄμαθον vero campeſtrem interpretentur. Vtraque tamen voce vſus eſt Homerus, pro arena.

Αμαθύνω *abſumo*. ποιεῖν ἄμαθον ἢ κόνιν ποιῶ, in pulverem, cineremque reduco.

Αμαιμάκετος, ὁ ἢ ἡ, ad *prælium pronus*, quaſi ὁ ἄγαν μαιμάων. vel *inexpugnabilis* & *inuictus*, à μαιμάομαι, *impetum facio*, cum particula epitatica. Aliqui *immenſum* traducunt, ἀπὸ τοῦ μῆκος, longitudo, & τοῦ α ἐπιτατ. Ita Etymol. ἰσὸν ἀμαιμάκετον, i. τὸν μακρὸν ἢ ὑψηλὸν, *malum longum*, & *procerum*: χίμαιραν ἀμαιμακέτην, i. ἄμαχον, ἀκαταμάχητον, ἢ φοβερὸν.

Αμαλδύνω. *corrumpo*. ἀπὸ τοῦ ἀμαλὸς, *mollis* & *tener* qui facile ideo corrumpitur. vel *demolior* & *euerto*, quaſi ὁμαλύνω, *planum facio*, ab ὁμαλὸς, *planus*. ἀμαλδύνω, propriè τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίζω, *igne deſtruo*. ἀπὸ τοῦ μαίω, καυτῶ.

Αμαλλοδετὴρ. *manipulorum ligator*. δίον τοῦ ἀμάλλας παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας, quod omnes ſpicæ manu colligentur dicitur ἀμάλλα manipulus.

Αμαξα, & ἅμαξα, cum aſpero & tenui, *currus*.

ἅμαξα παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ἀμώμηα, ab asportandis, deuehendisque messibus. ἅμαξα δὲ παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἄξων, quod axis rotas inter se connectat. Inde ἀμαξιτὸς, *via publica, via vehicularis.*

Ἀμάρα, & ἀμάρη, *sulcus in pratis aut in hortis ad aquas deriuandas*, quibus irrigentur herbæ. ὁ ὀχετὸς ἐν τοῖς κήποις, δι' οὗ φέρεται ὕδωρ. Etymol. παρὰ τὸ ἅμα ῥεῖν τὸ ὕδωρ, quia confertim aqua eo sulco fluit.

Ἀμαρτάνω, *pecco, aberro, frustror aliquo.* fut. ήσω, tanquam ab ἀμαρτέω. Inde ἀμαρτοεπὴς, i. τὸ ἐν τῷ λέγειν ἁμαρτῶν, qui errat, aut decipit in sermone.

Ἀμαρυγὴ, *fulgor, micantes radij* metaphorice in Homero ποδῶν ἀμαρυγαὶ, velocitas pedum tanta, vt micare videantur, fit ab ἀμαρύσσω, *splendeo.*

Ἀμαρυγκὴς, nomen proprium Ducis, cuius filius ἀμαρυγκείδης, quasi nitente forma.

Ἀματροχία, *rotarum commissio*, ab ἅμα *simul*, & τρέχω, *curro* ἀματροχάω, *simul curro.*

Ἀμαχητὶ aduerb. idem quod ἀμαχὶ, ἄνευ μάχης, *absque pugna.*

Ἀμβαίνω. Syncope poëtica pro ἀναβαίνω, *ascende*, vt ἀμβαίην pro ἀναβαίην in aor. 2. optat. & ἀμβατὸς pro ἀναβατὸς, *ascensor.*

Ἀμβλήδην, syncope pari pro ἀναβλήδην, & ἀμβολάδην pro ἀναβολάδην, *cunctanter & procrastinando*, ex ἀμβάλλω, *attollo, remoror, & differo.*

Ἀμβρόσιος, idem quod ἄμβροτος. ab α priuat. & βροτὸς *mortalis*. vt κάλλος ἀμβρόσιον, pulchritudo immortalis, species digna Deo. ἀμβρόσιος ὕπνος, i. θεῖος, vt explicat Didymus. ὃν οὐχ οἷόν τε βροτοῖς ἀψασθαι, qualem non percipiunt homines. vel ἡδύμος & ὑγρὸς, *suauis & humidus.* Ita dicitur ἀμβροσία νὺξ,

nox quieta, siue diuina, vel ἀμβροσίη ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται, in qua homines non eunt. Ἀμβροσία subſtant. σημαίνει τὸ τῶν θεῶν βρῶμα, ſignificat Deorum cibum. vt νέκταρ potum. etſi illa duo nonnunquam confundantur. Ἀμβρόσιον Odyſ. . idem quod θυώδης, ἔλαιον. quod imitatus eſt *Virgil.*

Hæc ait, et liquidum ambroſiæ diffudit odorem.

Ἀμβωμοῖς, i. περὶ τοῖς βωμοῖς ad altaria, pro ἀνὰ βωμοῖς, Æolica ſyncope. βωμὸς enim eſt baſis, ſeu ara ſacrificiorum, ἀπὸ τοῦ βαίνω, *gradior.* Siquidem altaria in edito loco ponebantur, vt vox Græca & Latina ſatis indicat.

Ἀμέγαρτος, *inuidiæ carens*, & ita magnus, cui omnes iure inuideant, ab α epitatico, vel priuatiuo, & verbo μεγαίρω, *inuideo.* παρὰ τὸ μέγα. quia magnis inuideri ſolet, ob virtutem, opes & gloriam. feriuntque ſummos culmina montes. τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖται, τὰ δ' εὐτελῆ, οὔ.

Ἀμείβω, multa ſignificat. *muto, rependo*, & quia rependimus non ſolum opera, ſed etiam verba, ideo ſignificat alternatim quid facio, ἀναγκάσω ἐν μέρει τι ποιῶ, *ſuccedo* Inde ἀμείβοντες apud Homerum dicuntur *tigna domus*, quæ ſe inuicem fulciunt, ſibique mutuam veluti gratiam rependunt. Apud alios Poëtas λόγοι ἀμοιβαῖοι, ſunt interlocutiones & ſermones dramatici, de quibus Virgil. Amant alterna camœnæ. Omnia ἀλληλογραφία, vt epiſtolæ, Dialogi, vocantur ἀμοιβαῖα. Ἀμοιβὴ, *mutatio*, *compenſatio.* ἀμοιβηδὶς & ἀμοιβαδὶς poëtica dictio, *pro viciſſim.* Eſt autem adeo nimius in hoc vocabulo ἀπαμειβόμενος Poëta noſter, vt vſus illo videatur eo tantum conſilio, quo excreſcerent opera: quem ridet Martialis lib.1. Epigr.

Edita ne breuibus pereat mihi charta libellis.

Dicatur potius, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ἀμείλικτος & ἀμείλιχος, *homo asper et austerus*, qui demulceri non potest, deducta metaphora ἀπὸ τοῦ μέλιτος, à *melle*, ex quo μειλίσσω *mellitum reddo*, & *demulceo*.

Ἀμείνων, *melior*. comparat. τοῦ ἀγαθός. dicitur ἀμείνων. quasi ἀμείων. i. μὴ ἐλάσσων τινός, *nulli inferior*. ἢ παρὰ τὸ μένω, *maneo, relinquor in imo*, τουτέστι ὁ μὴ μένω, ἀλλ' ὑπὸ πάντων αἰρόμενος, *non iacens, sed in altum sublatus*. τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἴρουσι. omnes enim hominem probum efferunt.

Ἀμέλγω, *mulgeo*. παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν, quod vna & simul trahatur. Quia vero sub noctem mulgeri pecora solent, ideo *nocturnum tempus* apud Homerum dicitur ἀμολγός.

Ἀμεῖναι, & ἀμμεῖναι. Dorice & Ionice pro ἆσαι. Dorice enim ἀέμεναι, & Ionice sublato ε fit ἄμεναι, *satiari*.

Ἀμενηνός, *lenis*, & *exanidus*, ab α priuat. & μένος, *robur*. ἀμενηνόω, *imbecillum reddo*.

Ἀμέρδω significat proprie, *priuo aliquem visu*, compositum ex α priuat. & μέρδω, *video*. Alia tamen duo in Homero denotat. στέρησιν τοῦ μέρους. quocunque priuo. ἀπὸ τοῦ μέρδω, quod fit Dorice ex μείζω. Item *obscuro, seu offusco*. οἶκον καπνὸς ἀμέρδει, domum fumus obscurat.

Ἀμέτρητος idem quod ἄμετρος, *immensuratus*, ab α priuat. & μετρέω. ἀμετροεπής immodicus in loquendo, οὐκ ἔχων μέτρον ἐπῶν, non adhibens verbis modum, & vt loquitur Ennodius, trutinam loquentiæ.

Ἀμάω, ἥσω, meto. quasi ἅμα πολλὰ ἕλκω, *multa*

in vnum congero. ἄμητος, *messis*, *et* ἀμητὴρ, *messor.*

Ἀμήχανος, vox plurimæ significationis. ἄπορος, *cui nulla ars suppetit ad aliquid faciendum*, vt ἀμήχανος γυνή. ἀμήχανα, τὰ χαλεπὰ *difficilia*, πρὸς ἃ οὐκ ἔστι μηχανὴν εὑρεῖν, ad quod non licet remedium seu artem vllam adhibere, vt ἀμηχανίων μελεδωνῶν. item ἀμήχανος, κακότεχνος, *exitialis*, vt ἀμήχανα ἔργα, opera quæ certo perdunt. Ἀμήχανος, *machinator malorum.* epitaticè ἀπὸ τοῦ μηχανή, quod est artificium, machina.

Ἀμισώδαρος, nomen proprium. Amisodarus Chimæræ nutritius.

Ἀμιτροχίτων, *cuius tunica non cingitur mitra, seu spoliatus humi iacens*, ἄνευ μίτρας, καὶ χιτῶνος, sine balteo, mitra, & tunica. Gallice reddi potest, *sans chappeau & sans manteau.* Etymologistes tamen μίτρας ζώνας interpretatur.

Ἀμιχθαλόεσσα λῆμνος. Iliad. ω. variè redditur *importuosa lemnus*, ἀλίμενος. ἀπὸ τῆς θαλάσσης οὖσα. quod absit à mari. cui cum aliis nullum est commercium, ἀπρόσμικτος, ἢ ῥαδίως οὐ μίγνυται, quia importuosa est. vel διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις, καὶ λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένους, propter incolas feros, agrestes, & prædones. Aliqui τὴν ὁμιχλώδη ἀπέδωκαν, *nebulosam* reddunt. Didym.

Ἄμμορος, δύσμορος *infelix*, & *qui non est particeps alicuius.* μόρος enim *mors est, & portio.*

Ἀμνίον, *vas.* quo iugulati animalis excipitur sanguis, quasi ἀμένιον, priuans robore & sanguine.

Ἀμόγητος, *indefessus*, ἄνευ μόγου, absque labore, vt ἀμογητὶ aduerb. Ἀμόθεν aliunde, ab ἀμός, *vnus.*

Ἀμοπάων, nomen proprium.

Αἰωπς, *inexplebilis*. metaphora ducta à luculentis vulneribuus quæ opplentur linteo carpto. μότης enim est *linamentum vulnerarium*.

Αμπδίον poët. pro ἀνὰ πεδίον. vt καππεδίον pro κατὰ πεδίον. & ἄμπελαγος pro ἀνὰ πέλαγος. πεδίον *campus & terræ solum*. πέλαγος *mare*.

Αμπελος, *vitis*, & ἀμπελόεις *vitifer*. παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας. quia vinum bibentes agitat & quatit. πάλλω *quatio, vibro*, cuius compositum ἀμπεπαλών poëticè pro ἀναπαλών, aor. 2. particip.

Αμπερές & διαμπερές, pro διαπερές & διαμπερές, *prorsus, semper* ab ἀναπείρω, *transfigo*.

Αμπέχω pro ἀμφιέχω, *circundo* ἄμπεχεν ὤμους cingebat humeros. Ita ἀμπηδάω pro ἀναπηδάω *subsilio*. ἀμπνέω pro ἀναπνέω, *respiro*. ἄμπνυε & ἄμπνυμι, idem. ἄμπνοον, pro ἀνὰ πόνον.

Αμπυξ, ὁ & ἡ. *funiculus*, *seu vitta*, qua comæ mulierum & equorum colligantur. γυναικεία ἀνάδεσμη, καὶ στροφίον. παρὰ τὸ ἀμφέχειν, ἄμφυξ καὶ ἄμπυξ. Etymol.

Αμυμων, *inculpatus & irreprehensibilis*, quasi ἀμώμων, absque culpa & dedecore ἄνευ μώμου. vel quasi ἀμώμων, qui subsannari nequit. Æthiopas vocat Poëta ἀμύμονας; non omnes, nam quidam eorum nullos esse Deos censuerunt, ideoque Solem orientem, vt hostem, execrati sunt. Sed eos, qui diuini cultus authores esse se perhibebant. φασὶ παρ' αὐτοῖς πρῶτοις καταδειχθῆναι θεοὺς τιμᾶν, inquit Diodor. Sicul. aliqui pro ἀμύμονας Αἰθίοπας, legunt κατὰ μέμνονας, dicuntque quosdam Æthiopas sic appellari à Memnone. Spond.

Αμυνω, *repello, et auxilior*, quasi ἄνευ μονῆς, absque mora. vt sit beneficium sine cunctatione. bis

dat, qui cito dat. Ἀμύσσω, *lanio*, & metaphorice *mentem exulcero.*

Ἀμφαγαπάζω, & alia verba composita ex præpositione ἀμφὶ videri possunt in ἀγαπάω, & aliis simplicibus thematis, ex quibus constant.

Ἀμφαδὰ & ἀμφάδιος, poëtice pro ἀναφαδὰ & ἀναφάδιος, *manifestò*, ἀμφανεῖν pro ἀναφανεῖν, *ostensurum.* ἀμφασίη, pro ἀφασία, ἔκπληξις & ἀφωνία, *stupor*, quo intercipitur φάσις, vox.

Ἀμφάω, ab ἀφάω, *contrecto.* Ἀμφήκης *vtrinque acutus*, ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων. Ἀμφηρεφὴς, *circumtectus*, ἀμφὶ ἐρεφόμενος. Ἀμφήριστος, *controuersus*, ἀμφὶ ἐρειδόμενος, ab ἐρίζω, *contendo.*

Ἀμφίαλος, nomen proprium. *Amphialus, quasi vndique maritimus, siue facetus.*

Ἀμφιάραος, *nomen vatis*, quasi τὰς ἀρὰς αἴρων εἰς τὸν ἀέρα, *preces in cœlum fundens.*

Ἀμφιβαίνω, *tueor ac defendo.* deducta ab excubitoribus metaphora, qui ciuitatis mœnia perlustrant; vel à Leonibus, qui catulos circumeunt.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, *hastæ quæ vtrinque membra lædunt* τὰ γυῖα. vel, quæ vtrinque γυιῶσαι, i. claudos reddere possunt. vel, quæ quasi claudicant, cum vibrantur. Vt Vulcanus dicitur ἀμφιγυήεις vtrinque claudus; quia fulmen & ignis sinuose feruntur. & vt baculo claudus, ita ligno sustinetur ignis.

Ἀμφιδάμας, nomen proprium, quasi omnia domans. Ἀμφιδάσεια, *vndique hirsuta, et villosa.* Ἀμφιδρυφὴς, *vndique laniatus*, ἀμφὶ δρυπτόμενος.

Ἀμφίδυμος, *qui duos habet ingressus, seu aditus.* Ita portus Cyzici in Homero dicitur ἀμφίδυμος, i. δύο εἰσόδους ἔχων. Fit autem ab ἀμφὶ, vtrinque & δύω subeo.

Ἀμφιέλισσας, *qui vtrinque versatur.* ab ἑλίσσω *verso.* Ita ἀμφιελίσσας νῆας, dixit Poëta, i. ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνομένας, vtrinque remis impulsas, Quas naues obscure quidem sed ingeniose nominat Lycophron ἰουλοπέζους ob remorum multitudinem scite comparatam cum copia pedum, quos habent ἴουλοι, vermiculi multipedes, qui arboribus passim adrepunt. *Meursius.* vel ἀμφιελίσσας dixit naues εἰς ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας, conuersas in vtrumque latus.

Ἀμφιθαλής, *vndique florens & vegetus*, ἀπὸ τοῦ θάλλω, *floreo.* Metaphorice ἀμφιθαλὴς dicitur iuuenis, qui vtrumque parentem habet.

Ἀμφίκομος, *vndique frondosus.* vt θάμνῳ ἀμφικόμῳ, i. πανταχόθεν κομώσῃ, *sub arbusto vndiquaque frondoso.*

Ἀμφικύπελλον, *poculum vtrinque ansatum*, cuius vtrinque sint κῦφαι curuæ ansæ vel ὁπόθ' ὁ πηλὸς χεῖται, in quod vinum diffunditur, παρὰ τὸ χέω πηλόν. vel ἀμφὶ κῦφον, vndique curuum, vt explicat Didymus: Ἀμφικύπελλον, i. ἀμφοτέρωθεν κοῖλον ἢ περιφερές.

Ἀμφίλοχος, nomen proprium. *Amphilochus*, quasi *vtrinque agmen.*

Ἀμφιλύκη νύξ, *nox sublustris*, seu pars vltima noctis ante crepusculum auroræ, similis λυκῇ, lupinæ pelli, quæ non omnino nigra est, sed coloris subcinericij. ita *Eustath* seu τὸ καλούμενον λυκόφως τὸ πρὸς ὄρθρον, τοῦτ' ἐστιν ὁ βαθὺς ὄρθρος πρὸς τὴν λύγην, ὅ ἐστιν σκοτίαν. Tempus antelucanum profunde obscurum. λύγη enim σκοτία, *tenebræ & caligo Didym.* Ego vero dico ἀμφιλύκη dictum esse tempus antelucanum, quia tunc lupi, cum albescere incipit dies, syluas & recessus petunt, exosam habentes lucem.

Ideoque sunt sacri Phœbo Λυκείῳ.

Ἀμφίμαχος, quasi *vtrinque pugnans*. Ἀμφιμέδων, *vndique regnans*. Ἀμφίνομος, *vndique lex*. Ἀμφίων, & Ἄμφιος, *qui est vbique*. Sunt propria virorum nomina.

Ἀμφιμέλαιναι φρένες, *nigra vndique præcordia*. quia ira tanquam fumo denigrantur, & eam ob rem ἀμφιμέλαιναι, i. nigra bile vndique perfusa. Vel nigra, διὰ τὴν ἐν βάθει αὐτῶν θέσιν, quia profunda sunt, & abdita. Sunt autem in præcordiis maximè irascendi exordia. *Plotin.*

Ἀμφίπολος, *famula*, quasi περὶ τὴν δέσποιναν πολοῦσα, circa ~~famulam~~ heram versans. ἀμφιπολεύω, *famulor.*

Ἀμφίρυτος, pro ἀμφίῤῥυτος, *circumfluus*. νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, i. vt explicat Didymus, τῇ κύκλῳ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ, quæ vndique mari cingitur, seu quam mare circumfluit. Fit ab ἀμφὶ, & ῥέω, *fluo*,

Ἀμφιτρίτη. *Amphitrite*, i. *mare*, quod ita vocatur, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθι τρεῖν ποιεῖν, quod sit nautis vndique formidabilis, vel quod terram vndique fluctibus atterat, seu circumcingat, παρὰ τὸ ἀμφιτρίζειν τὴν γῆν, siue παρὰ τὸ ἀμφιτρέχειν. Est enim Oceanus terræ vinculum.

Ἀμφιτρύων, nomen proprium, *Amphitruo*, quasi ὁ περισσῶς τρυθεὶς καὶ πονηθεὶς, supra modum laboribus & ærumnis exercitatus.

Ἀμφίφαλος, *galea*, vndique ornata τοῖς φάλοις, clauis seu cuneolis.

Ἀμφιφορεὺς, *amphora*, quæ vtrinque κατὰ τὰ ὦτα gestari potest, quasi ἀμφὶ φερομένη.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas*. vt ἀμφεφύη

σαιτο pro ἀναθεάσαιτο, & ἀμφεάζω pro ἀναφεάζειν, quibus syncopis frequentissimè vsus est Poeta.

Ἀμφωτον, *vtrinque ansatum.* ἀμφὶ τὰ ὦτα ἔχων. vtrinque aures, i. ansas habens.

Ἀμώμητος, *inculpabilis et irreprehensibilis.* à nomine μῶμος, *dedecus, et reprehensio.* Quanquam μῶμος, dicitur Deus cæterorum irrisor, & quicunque eius animum, aliorum dicta vel facta ridens imitatur, etiam obtinet appellationem, diciturque μῶμος & εἴρων. Qui autem eius censuram declinare potest integritate vitæ, dicitur ἀμώμητος.

Αν.

ΑΝα, per apocopen, pro ἀνάστα, retracto etiam accentu, ab ἀνίσταμαι, *surgo*, vt Iliad.3. ἀλλ' ἄνα, sed surge. Ανα quoque est vocat. nominis ἄναξ, *rex*, reiectione ξ. vel ἀπὸ τῆς ἀνὰ προθέσεως τῆς δηλούσης τὴν ἄνω σχέσιν εἴληπται εἰς ὄνομα. à præpositione ἀνά, significante superiorem habitudinem cessit in nomen. inquit *Eustath.*

Αναβαίην. aor.2. optat. verbi ἀναβαίνω. cuius alia tempora ἀνέβαν, ἀναβαινέμεν Doricè pro ἀναβαίνειν, ἀναβήμεναι Dorice quoque pro ἀναβῆναι, habes in inuestigat. Thematis. Cætera verba, quæ habent præfixam præpositionem ἀνά, vt ἀναβάλλω, ἀναγινώσκω, ἀνάγω, ἀναδέδρομα, videri possunt, & intelligi facile in βάλλω. γινώσκω, ἄγω, τρέχω. aliisque simplicibus verbis, ex quibus componuntur.

Ανάγκη, *necessitas.* regina rerum, quasi ἀνάσσουσα. πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ, quia omnibus imperat, παρὰ τὸ ἀνάσσω, *regno.* vel quæ omnia complectitur & ducit, i. ἄγει πάντα. vel denique παρὰ τὸ ἄκος οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, quæ ineuitabilis est, & aduersus cuius decreta vis nulla obsistere potest. *Etymolog.* Deum existimo

appellari τὴν ἀνάγκην, quasi ἀκίνητον οὐσίαν ὄντα, quasi immobilem substantiam, ait *Aristot.* Ex eo deducitur ἀναγκαῖος, *necessarius, coactus*, & interdū *vtilis*

Ἀνάδεσμη, *redimiculum capitis*, quo vtuntur mulieres, ne sparsæ fluant, & sine lege comæ ab ἀναδέω, *religo*. In eadem pene significatione vsurpat Poëta, κρήδεμνον, i. κεφαλόδεσμον. ἄμπυκα, scilicet κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέχοντα τὰς θρίχας τῆς κεφαλῆς. *Didymus.*

Ἀνάθημα, τὸ, *donum. quod templis consecratur, et Dijs appenditur.* παρὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀνατίθεσθαι. Item apud Homerum τὰ ἀναθήματα dicuntur quælibet ornamenta, vt μολπὴ, ὀρχηστὺς, καὶ φόρμιγξ, *cantus, saltatio, & cithara*, sunt ἀναθήματα δαιτὸς, ornamenta conuiuij.

Ἀναιδὴς, ὁ καὶ ἡ. *impudens*, ab α priuat. & αἰδὼς, *pudor.* ἀναίδεια, & Ionice ἀναιδείη, *impudentia*. Ἀναιδείην ἐπιειμένος, indutus impudentiam, inquit *Achilles*, eleganter nominans vestem Agamemnonis, impudentiam. qua loquendi ratione Platonici virtutes & vitia, vestes animæ nominabant. vt *Pisides* superbiam vocat ἔσχατον χιτῶνα τῆς ἁμαρτίας, *vltimam peccati tunicam.*

Ἀναίμονες, *Dij*, qui sunt absque sanguine, ἄνευ αἵματος. Ἀναίμονές εἰσι, ἐπεὶ οὐ τρέφονται, ἀθάνατοι δ' ὅτι ἀναίμονες. ὁ γὰρ θάνατος ψύξει τοῦ θερμοῦ γίγνεται. *Didym.*

Ἀναίμονες dicuntur Dij, i. sine sanguine, quia non vtuntur cibo. Ἀθάνατοι autem, i. immortales, quia carent sanguine. Mors enim accidit extincto calore natiuo, qui plurimus inest sanguini. Ideo Alexāder se mortalem esse cognouit, manante ex vulneribus sanguine, & luculentam animæ plagam corporis plaga curauit. Ἀναιμωτὶ, *incruento Marte.*

Αναλτος, *insulsus, vel inexplebilis.* ab ἅλς, *sal*, seu ab ἀλδέω, *augeo.* Αναλκις ὁ ἡ. ab α priuat. & ἀλκὴ robur, quasi ἀρκή, ab ἀρκῶ auxilior.

Αναντα, κάταντα, πάραντα, *acclinia, declinia, prærupta*, ab ἄνειμι, κάτειμι, πάρειμι, quæ sunt composita verbi εἶμι, τὸ πορεύομαι.

Αναξ, tria in Homero significat. τὸν βασιλέα, τὸν δεσπότην, ἢ τὸν θεόν. Ζεῦ ἄνα. *Iuppiter rex.* Dicitur quasi ἀπὸ τοῦ ἄνω τάξιν ἔχων. Superiorem ordinem habens. vel ab ἀνακῶς, *sedulo, ac prouidè.* Regis enim est saluti ciuium prouidere. *Salus populi, lex Principis.* Hinc Castor & Pollux dicti Athenis Ανακοί, qui nauigantium curam habent, & templum illorum Ανακεῖον. Ανακτέιος, *regalis.* ἀνάσσω, *regno, impero.*

Ανάποινος, *absque donis.* ἄνευ λυτρώσεως ἢ δώρων. Est autem ἄποινος, quasi ἄφονος, liberans à cæde, quia est propriè munus seu donum in pretium redemptionis expensum.

Ανάπυστα, i. φανερά, *manifesta.* ἀνὰ στόμα πᾶσι λεχθέντα ἢ πυνθάνεσθαι, quæ per ora hominum peruagata sunt, & ab omnibus audita, ἀπὸ τοῦ πυνθάνομαι.

Ανάρσιος, *hostis*, cui rite non conuenit cum alio; ab ἄρω. *apto.* Αναρχος, *sine duce et absque principe;* ἄνευ ἄρχου. Αναυδος, *voce carens* ἄνευ αὐδῆς. ab αὔω, *loquor.* vel à nomine αὐγὴ splendor. διὰ γὰρ τῆς αὐδῆς αὐγάζεται τὰ τοῦ νοῦ. vox enim & sermo est speculum; in quo sensa & motus animi conspiciuntur.

Ανασταν & ἀνέσταν assurrexerunt. aor. 2. verbi ἀνίστημι. assurgo. Assurrectione venientem Iouem excepit cætera Deorum caterua, vt supremum moderatorem & patrem.

Ανδάνω, *placeo*, fit ab ἥδω, vt λανθάνω à λήθω.

Ανδιχα

Ἀνδίχα *diuisim, in duas partes*, à δὶς, *bis*.

Ἀνὴρ, *vir*, ab ἀνύω, *perficio*, quasi ἀνυὴρ, quod vir sit perfectum animal; imperfectum vero fœmina. vel ab ἄω, *spiro*, quasi ἀὴρ, *aer*. Etenim ἀνὴρ ἀὴρ est: γυνὴ vero γῆ. vnde olim Colchi virorum cadauera in aere suspendebant, mulierum efferebant in terram. Scholiast. Apollon.

Ἀνδόνακας, *inter calamos*, pro ἀνὰ δόνακας. Δόναξ enim est *arundo seu canna*, à δονεῖσθαι, quia facile à ventis agitatur. δόναξ πλωός, Iliad. λ pro *sagitta* ponitur.

Ἀνδράγρια, *spolia, quæ homini mortuo detrahuntur*. ἀνδρῶν ἀγρεύματα, καὶ σκῦλα, vt exponit Didym. Fit ab ἄγρα *præda*, & ἀνὴρ *vir*, quasi ἡ ἄγρα τῶν ἀνδρῶν. Ἀνδρακὰς, *viritim*, poëtica dictio, pro qua dicunt Oratores κατ᾽ ἄνδρα.

Ἀνδραιμονίδης, nomen Patronymicum. *Andræmonides* filius τοῦ Ἀνδραίμονος. quasi τοῦ ἀνδρὸς αἷμα, *sanguis viri*.

Ἀνδράποις, & ἀνδράποδον *mancipium*. quasi ἀνδρῶν πούς *hominum pes*. Sunt enim mancipia pedes; famulæ manus, heri capita familiarum, ait Eustath.

Ἀνδραχθὴς, *viro operosus & grauis*. ab ἄχθος, *onus, dolor*. Ἀνδρειφόντης Ἐνυάλιος, *Mars homicida*, qui est τῶν ἀνδρῶν φόνος, cædes hominum. Ἀνδροφόνος Ἕκτωρ, Hector pariter *hominum interfector*. Κύκλωψ ἀνδροφάγος, *comestor hominum*, à φάγομαι *edo*. Ἀνδροκτασία, *hominum cædes*, à κτείνω *occido*. Ἀνδρόμηκης τύμβος, *in quo mortuus iacet*. ita enim explicat Etymol. τύμβῳ ἀνδρομήκει Iliad. λ. ἐφ᾽ ᾧ ἀνὴρ κεκμηκὼς, καὶ τελευτήσας κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς τετελευτηκότας ἔλεγον. *mortuos enim vocant* καμόντας. vel ἀνδρόμηκης τύμβος, sepulchrum ἀνδρὸς μήκους, ὃν ἄνδρες

μετ̓ καμάτου ἐποίησαν, *quod homines cum labore extruxerunt.*

Ἀνδρομάχη, *Andromache*, Hectoris vxor, virago fortissima, quæ à virili pugna nomen sortita est.

Ἀνδρόμεος, *humanus*. χροὸς ἀνδρομέοιο, coloris humani, i. ἀνθρωπίνου.

Ἀνείμων, *non indutus, vel male vestitus*, ab εἷμα *vestis*. Ἀνεκτὸς, *intolerandus*, ab ἀνέχομαι, *sustineo, suffero*. Ἀνέχου & ἀπέχου, *sustine & abstine*, symbolum Epicteti.

Ανακυμβαλιάζω. *cum sonitu ruo*. ἀνεκυμβαλίαζον δίφροι, currus cum sonitu euertebantur. Descendit à nomine κύμβαλον, *Cymbalum*, instrumentum valde resonans. vnde Didymus ille Grammaticus totus lingua, dictus est Cymbalum mundi.

Ἄνεμος *ventus*. quasi ἄεμος ab ἄω *spiro*. τὰ γὰρ ἐν ἀέρι πνέοντα πνεύματα καλοῦμεν ἀνέμους. Flatus enim, qui spirant in aere, vocamus ἀνέμους, i. *ventos*. ait *Aristotel*. vel ἄνεμος quasi αὔεμος, ab αὔω, *sicco*. ἐκ τῆς γὰρ ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως ἄνεμος ἔφυσε. solet enim ventus oriri à sicca exhalatione. vel quasi ἄμενος per metathesim, à μένω *maneo*, quia οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀνέμῳ μένον, nihil in vento stat, omnia mouet & dissipat. Inde ἀνεμοσκεπὴς, *arcens ventum, à vento tegens*, σκέπων ἀπὸ τοῦ ἀνέμου. Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, & δόρυ. *fluctus à vento intumescens, & hasta vento corroborata*. τὰ γὰρ ὑπαίθρια τῶν δένδρων, ἰσχυρά. ait Etymol. fit à τρέφω *nutrio*,

Ἀνεμώλιος, quasi ἀνεμώνιος, *ventosus, vento similis, et inanis, qui vento effertur*. τὰ ἀνεμώλια, τὰ μάταια, τοῖς ἀνέμοις ἐοικότα, ἀνεμοφόρητα. vel ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενα, *quæ à vento pereunt, & disperguntur.*

Ἀνεμώρεια, *Anemorea*, oppidum Phocidis, quod

postea Anemoleam vocauerunt.

Ἀνέστιος, *sine lare & foco.* ἀπὸ τῆς ἑστίας, quod est *focus*, & *domus*. ἑστία quoque nomen proprium Vestæ Deæ, in cuius ara ignis ardet æternus.

Ἄνεται νὺξ, *nox perficitur.* ἄνω, ἀνύω, *perficio, festino.* ἐγγύθι ἠώς, *prope aurora.* ἄστρα προβέβηκε, *stellæ processerunt.* παρώχηκεν πλέων νὺξ, *præteryt maior pars noctis.* Iliad.κ. has omnes locutiones adhibuit ad significandum diei aduentum.

Ἀνεψιός, *patruelis, consobrinus*, παρὰ τὸ ἀνήφθαι, quod est *sursum attingere*. ἀνεψιός, quasi ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguinitate è summo deducta. Ita Etymol. Ἀνεψιοί, οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες. Didym.

Ἄνεως, ὁ ἄφωνος, *mutus.* quasi ἄϊος & ἄνιος, ab ἴα, quod significat τὴν φωνὴν, παρὰ τὸ ἱέναι, ὁ πανταχοῦ πεμπομένη φωνή, quia vndique vox circumfertur, & immittitur.

Ἀνήμελκτοι βόες, *vaccæ*, quæ non mulgentur. ab ἀμέλγω, *mulgeo.* Ἀνήνωρ, *haud virilis*, ἐκ ἀνήρ. vt ἀγαπήνωρ, & ἀγήνωρ, & ἀντιήνωρ, ἄγαν ἀνήρ, ἀντὶ ἀνήρ.

Ἀνήνυστος, *inutilis, qui perfici nequit.* ab ἀνύω *perficio.*

Ἄνθος *flos.* & metaphoricè quæcunque res præstans. Vt apud Latinos, ita & apud Græcos eximium quodque dicitur ἄνθος. Fit ἀπὸ τοῦ ἄνω θεῖν, quod sursum ascendat, dum crescit; vbi obseruat Orion hoc esse discrimen inter ὅρους & ἐτυμολογίας, quod definitiones definitis rebus ita conueniant, vt quibuscunque vicissim definitiones applicari possint, sint eiusdem generis omnia. Ita ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικόν, καὶ ζῷον λογικὸν ἄνθρωπός ἐστι. At non eadem est ratio Etymologiæ. Ἄνθος γὰρ ἄνω θεῖ, ἤτοι αὔξεται,

non tamen quicquid ἄνω πῖ. flos eſt. *Orion.* Ἀνθικὸς idem quod ἄνθος. ἀνθέω *floreo* · ἀνθηρός *floridus*. Ἀνθερεών mentum, quia in eo barba floret.

Ἀνθέριξ, *ſpica*. pleonaſmo litteræ ν. pro ἀθέριξ, ab ἀθήρ.

Ἀνθρακιά, *carbonum ſtrues, & carbonaria*. ἄνθραξ *carbo*, quaſi αἴθαξ, *flos ignis* ab αἴθος.

Ἄνθρωπος, *homo*. i. ὁ ἄνω τρέπων ὦπας, *ſurſum oculos vertens*. vel ὁ ἄνω θρῶν, *ſurſum videns*. Qui enim reliqua animalia abiecit ad paſtum, idem Deus *Os homini ſublime dedit, cœlumque tueri. Ouid.*

Ἀνιάζω, actiuæ & paſſiuæ ſignificationis, idem ſignificat quod ἀνιάω & ἀνιάομαι, *moleſtia afficio, & afficior, doleo et triſtem reddo.* Fit ab ἀνία, ſeu ἀνίη Ionicè, *mœror, & triſtitia*, dicta ἀπὸ τοῦ ἐμποδίζειν τῷ ἰέναι, quod greſſum impediat, vt docet Plato. Ἀνιαρὸς *triſtis*. ἀνιαρέστερος & ἀνιηρέστερος.

Ἀνίαχος, *clamoſus* ab ἰάχω *vociferor*. Ἀνιδρωτὶ idem quod ἀνιδρτί, *citra pudorem, & abſque labore.* fit ab α priuandi, & ἴδος *ſudor*, quod ab ὕδωρ deductum eſt.

Ἄνιπτος, *illotus* ab α priuat. & νίπτω *lauo*. χερσὶν ἀνίπτοις λείβειν. Illotis manibus Ioui libare nefas fuit; vnde fontes & lauacra ad templorum ingreſſus, vt aqua parabilis eſſet. Quæ loquendi formula ceſſit in prouerbium de iis qui diuina purè non aggrediuntur. Ita Telemachus antequam Deo ſupplicet, manus lauat. Erat enim mos antiquorum, vt qui cædem hominum, aut animalium feciſſet, perenni aqua manus ablueret ad commiſſi piaculi luſtrationem. Æneas apud Virgil. *Cæde recenti Attrectare nefas*, (ſupple ſacra. patrioſque penates)

donec me flumine viuo abluero. Nec solum abluere manus, sed & pedes religionis erat. Inde apud Homerum ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, vates Iouis illotis pedibus despicatui habentur. Quem morem adhuc seruant Turcæ, antequam suas, vt vocant, Moscheas ingrediantur. Sed apposite ad lauacrum ædis Constantinopolitanæ legebatur Inscriptio retrograda, Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.

Ανιχνεύω, *indago, & persequor vestigia alicuius.* ab ἴχνος, εος, ους. vestigium.

Ανέφελος ὄλυμπος. *absque nube Olympus.* quia excelsior est omni nube vertex: vbi nec venti spirant, neque imbres decidunt. Fit ab α priuat. & νεφέλη *nubes*, geminato ν. ob euphoniam.

Ανοήμων, *stultus & impos mentis*, & νοήμων, *prudens & compos mentis*, fit à νοέω *cogito.* Ita ἄνοος & εὔνοος, ἀνοητὸς & εὐνοητός.

Ανόλεθρος pro ἀνώλεθρος, *expers interitus.* ἄνευ ὀλέθρου, sine morte.

Ανόπαια, & ἀνοπαῖα. Hæc dictio crux est Grammaticorum, ad illud Homeri Odys. α. Minerua ὄρνις ὡς ἀνόπαια διέπτατο, vt auis Anopæa auolauit. Aliqui enim censent Ανόπαιαν genus esse auis ἀετώδους, alij ἀνόπαια pro πανόπαια legi, hirundinemque esse decernunt. Quidam interpretantur pro ἀνοπαίως, i. ἀοράτως, *absque eo quod potuerit videri*: vel ἀντὶ τῆς ὠπὸς, *ab oculis, vel supra oculos*, nec desunt, qui putent diuisim legi ἀν' ὀπαῖα, i. ἀνὰ τὴν ὀπὴν τὴν ἐν μέσῳ ὀροφῆς, quæ κάπνη vocatur auolasse per camini foramen. vel ἀνόπαια *silens*, i. ἄνευ ὀπὸς, *absque voce.*

Ανόστιμος, *qui redire nequit*, vt ἄνοστος, & ἀπονοστέω *reuertor alicunde*, ἀπὸ τοῦ νοστέω *redeo.*

Ανυσος, & ἄνοσος, *morbo carens*. ἄνευ νόσου. ἀνούτατος, *vulneratus*, ab οὐτάω *vulnero*, ἀνουτητὶ, *absque vulnere*. Ανστήτην, ἀνστάς, ἀνστήμεναι, pro ἀνέστην, ἀνεστάς, & ἀναστῆναι verbi ἀνίστημι, *assurgo*. Pari syncope vsurpantur ἀνστρέψειαν pro ἀναστρέψειαν, ἄνσχο Ionice pro ἀνέχου. ἀνσχετὰ pro ἀνεκτὰ, *intolerabilia*.

Αντάξιος, i. ἰσότιμος, ἴσος τῇ τιμῇ. *par honore*, *seu pari honore dignus*, ab ἀντὶ denotante æqualitatem, & ἄξιος *dignus*. ἀντάξια *condigna*.

Ανταποδίδωμι, *vicissim reddo*, vt Echo dicitur ἀνταποδιδόναι ἠχὼ sonum reddere.

Αντιβολέω, *occurro*, quasi ante aliquem ponor. & *supplico* παρὰ τὸ ἄντην ποδῶν βάλλεσθαι τοὺς ἱκετεύοντας, quod supplices se se abijciunt ad pedes aliorum, ait *Eustath*. Imo vero doctè obseruat Scholiastes Euripidis supplices olim tangere solitos mentum, manum, & genua: mentum quidem, ὡς εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, vt aliquid pro supplice loqui dignaretur, is qui rogabatur: manum, ὡς ἐνεργῆσαι, vt operam conferret. pedem, ὡς βαδίσαι, vt eò proficisci non moraretur, quo vocabat postulantis necessitas. Vel, vt ait *Eustathius*, caput, διὰ τὸ ἡγεμονικὸν, quia totus homo in capite est, nempe animus & ratio. Dextram διὰ τὸ πρακτικὸν, quoniam ibi maxima inest ad agendum facultas. Genua, propter motus & progressionis necessitatem.

Αντιᾶσθαι, infinit. verbi ἄντω, idem quod ἀντάω, ἀντιάω, & ἀντιόω, *occurro*, & supplico. Occurrimus enim iis, quorum opem imploramus. Fit ab ἄντην, seu ἄντα, & ἀντὶ, *coram*, *& apertè*, *ante*. Dicitur etiam ἄντα σοῦ, *ante te*. ἀντίον & ἀντικρὺ *è regione*. ἀντίον ἐλθεῖν, *occurrere*. ἀντίος, *qui est è regione alicuius*, *vel obuius*. ἀντιάαν pleonasmo τυ α pro

ἀντιᾶν, interesse & consequi.

Ἀντίβιος, *aduersarius, hostis*, ἀντὶ, & βία, quasi *vis contraria*. ἀντιβίην, pro ἀντιβίαν aduerbialiter. Ἀντίθεος, *quasi antideus, Diis comparandus*. ἀντὶ enim æqualitatem significat. Ἀντίθυρος, *è regione ostij*, i. ἀντὶ τῆς θύρας.

Ἀντίκλεια, & Ἀντικλος. Anticlea, & Anticlus, nomina propria, quasi *coram et apertè honorande*. Ἀντίλοχος, Antilochus, i. *aduersæ cohortis*. Ἀντίμαχος, Antimachus, *bellator et hostis*. Ἀντίνοος, Antinous. *contrariæ opinionis & sententiæ*. Ἀντιόπη, Antiope, *ex aduerso intuens, seu contraria loquens*.

Ἀντιπέραια, *loca ex aduerso sita*. ab ἀντὶ *contra*, & πέρα *trans* Ex quo Græci nomen fecerant vrbi Peræ, Coloniæ quondam Genuensium, è regione Constantinopolis, vltra maris sinum positæ.

Ἀντιπφάομαι, inusitatum thema, cuius præteritum legitur πέφρασμαι, & πεφρᾶσθαι. inde φάσις *dictio*, à φημὶ *dico*. Ἀντιφάτης, nomen proprium, Antiphates, contra-dicens.

Ἀντίταλλεν perperam legitur pro ἀτίταλλεν imperfecto verbi ἀτιτάλλω, idem significantis in Homero, quod ἀτάλλω *delicate nutrio, & lusito*. Inde ἀτάλματα *lusus pueriles*. ἀταλὸς *tener, & puerilis*. τὰ ἄταλα *puerilia*.

Ἀντιφερίζω, *oppono me, æquiparo*, ab ἀντιφέρω *refero*. Ἄντιφος & Ἀντίφονος, Antiphus, & Antiphonus nomina propria, quasi *contraria loquens, & aduersarium cædens*.

Ἄντλος, ὁ. *sentina*. ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ὕδωρ ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν. vas, ex quo aquam nauis exhauriunt, & in mare deijciunt. Fit ἐκ τοῦ ἀν-

θλᾶν, καὶ καρτερεῖν ἐκεῖσε τὸ ὕδωρ τὸ διὰ τῶν ἐσφιγμένων πόρων εἰσερχόμενον, quod aqua per rimas ingressa illuc deferatur, ibique subsidat. Vsurpatur tamen αἶπλος in alia significatione, pro *mari*. Odyss. μακόπλα τε πάντα εἰς αἶπλον κατέχευσθ'. vasaque omnia in mare deiecerunt. Etsi priorem notionem vbique retineat *Didymus*. αἶπλον, inquit, τὴν αἴπλιαν, εἰς ἣν ἐγχεῖται τὸ κατηθιζόμενον εἰς τὴν ναῦν ὕδωρ.

Αἰπολή, idem quod ἀνατολή, *Oriens stellarum*. vt ἀντολαὶ ἠελίοιο, Oriens Solis. Fit à præterito medio verbi ἀνατέλλω, *oriri facio*.

Ἄντρον, ου. *antrum, locus subterraneus*. quasi ἄνθρον, ab ἄνθος. quod antra forent sedes & domicilia Nympharum pratorum. ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ τὸ ἱκετεύω, *supplico*. διότι τοῖς θεοῖς ἐν αὐτοῖς ἱκέτευον, ἱερὰ τὰ σπήλαια ἡγούμενοι. quod antea Diis sacra forent, vbi preces & sacrificia fundebantur.

Ἄντυξ, γος. *ambitus currus, & circumferentia*. παρὰ τὸ τεύχω, fut. τεύξω, vnde τεῦξ, & τύξ. Ἄντυγες, αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος αἱ περιπτυγαί. τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμικύκλια, ὅθεν καὶ τὰ ἡνία ἐξάπτονται. Ἄντυγες, inquit *Didymus*, circumferentia & ambitus currus, & hemicycli in sede aurigæ, vbi aptantur habenæ equorum. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ τῆς ἀσπίδος περιφέρεια, ἄντυξ καλεῖται.

Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος, *ora in extrema scuti*. Iliad. σ Loquitur de clypeo Vulcani operis specimine. Clypeus ille mundus est in orbem factus, quatuor metalla ex quibus componitur, quatuor elementa, aurum ignis, æs terra, stannum aqua, argentum aer. Per ἄντυγα τρίπλακα μαρμαρέην ambitum triplicem splendidum intelligit Zodiacum, in quo sol per signa mouetur. per ἀργύρεον τελαμῶνα

axem, circa quem cœli torquentur. Per quinque plicas, quinque circulos parallelos. Ita Bartas, & Eustath.

Ανύω, ἀνύτω, & ἀνύχω, *perficio, impleo, festino.* ἄνυσις, *perfectio, affectus, & vtilitas.*

Ανοίγω, *aperio*, præter med. ἀνέωγα & ἄνωγα. Ανωγα autem absque ι subscripto pro ἄνωγα est medium τῷ ἀνώγω *iubeo & suadeo* ἄνωγα, cuius plural. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. ἄνωχθι, & ἀνώχθω. imperatiuus passiuus, pro ἀνώχθητι & ἀνωχθήτω. Estque syncope poëtica.

Ανωϊστος, *inopinatus*, ἀνωϊστὶ *inopinato* ab οἴω, *puto.* Ανώνυμος *absque nomine* ἄνευ ὀνόματος. Ανωόμενος, vox inusitata ab α & themate νόος, νοῦ. Ανώθω, *impello*, fut. ἀνώσω.

Αξ.

Αξέμεν, Dorice pro ἄξειν, fut. infinit. verbi ἄγω, fut. ἄξω. Ex quo deduci putatur ἄξιος, *dignus*, petita metaphora ἀπὸ τῶν σταθμῶν, à lancibus libræ, quæ vtrinque æqualiter inclinantur.

Αξίνη *dolabra*, ab ἄγω *frango.* Αξων inde, *axis rotæ*, vt ἄξων κόσμου axis mundi. Αξυλος, nomen proprium, quasi ἄνευ ξύλου.

Αο.

Αοιδὴ *cantio*, & ἀοιδὸς *cantor.* ἀοιδιμὸς *decantatus*, cum in bonam tum in malam partem. ἀοιδάω seu ἀοιδιάω *canto.* quæ omnia deducuntur ex præterito medio verbi ἀείδω, *cano.*

Αολλεῖς, οἱ. *simul congregati*, à singulari ἀολλής. ἀολλίζω & ἀολλέω *congrego*, quasi ὁμοῦ εἰλέω. Etymol.

Αορ vel ἄορ *ensis* ab ἀείρω *tollo.* Αορες in Homero sunt quidam tripodes. Ab ἄορ, & τηρέω fit ἀορτὴρ,

lorum quo ensis appenditur, seu theca in qua reconditur, quasi ἄορα τηρῶν. Vel ab αἴρω tollo in altum, cuius plusquamperfecti 3. pers. ἤωρτο pro ἦρτο, pleonasmo τοῦ ω.

Ἀοσσητὴρ, ῆρος. *auxiliator*, & propriè ἀνδρ ὅστις βοηθῶν αὐτομάτως, qui sponte, & non vocatus alteri opitulatur. Fit ab ὄσσα *vox*, quasi ὄψα, ἀπὸ τοῦ, ὄψ.

Ἄουτος, *non vulneratus*, ab οὐτάω *vulnero* κατὰ στέρησιν.

Απ.

Ἀπαγγέλλμενον, poët. pro ἀπηγγελμένον, compositum verbi ἀγγέλλω. Ita ἀπαίνυμαι vide in αἴνυμαι, & similia vide in suis simplicibus.

Ἀπάλαμνος, *iners & manu inhabilis*. παλάμη enim *manus est, & ratio aliquid faciendi.*

Ἁπαλὸς, *tener et delicatus*, quasi ἀφαλὸς tactui cedens, ab ἁφὴ *tactus*. Ἁπαλὸν γελᾶσαι, *molliter ridere*. ἁπαλοτρεφὴς, *molliter educatus*. ἁπαλόχροος, *qui teneram habet cutem.*

Ἀπαμβλύνω, *obtundo*, & *acuo*. ab ἀμβλὺς *hebes*.

Ἀπανήνασθαι, aor. infinit. med. verbi ἀπαναίνομαι, *renuo*, & *reijcio*. ἀναίνομαι *abnuo*, & *inficior*, ab αἶνος *assensus*.

Ἀπαρέσασθαι, aor. 1. inf. verbi ἀπαρέσκω *displiceo*, vt ἀρέσκω *placeo*. Ἄπαστος, *qui non gustauit*, ex τοῦ πάω *possideo, et vescor*. Ἀπάνευθε, *seorsim* ex ἄνευθε, seu ἄτερ *sine*.

Ἀπατάω, *decipio* quasi ἀγαπῶ τὸν πάτον, viam publicam amo, vt docet Etymolog. Sed è contra, qui minus sincere agit, semitas & amfractus peruestigat, & publicam viam declinat. inde ἀπατηλὸς & ἀπατήλιος, *fallax*.

Ἀπάφω & ἀπαφίσκω. verbum Æolicum, idem si-

gnificat quod ἀπατάω. Proprie tamen ἀπάφεσθαι, est δι' ἀφῆς ἀπατᾶσθαι, *sensu decipi.* ita Etymolog. Ἀπαφίσκει, i. ἀπατᾷ. *Didym.*

Ἀποδρυφθῆν pro ἀποδρυφθῆναι Bœticc. 3. plur. aor. 1. pass. verbi ἀποδρύπτω, *dilanio.* Ἀπεῖπε, geminato ε pro ἀπεῖπε, ab ἔπω *dico* vt ἀπέεργε pro ἀπεῖργε ab ἀπέργω, idem quod ἀπείργω. & ἀπέῃν pro ἀπῆν, verbi ἄπειμι *absum.*

Ἀπειλέω, *minor*, ἀπειλὴ *mina* , ἀπειλητὴρ *iactator et minax.* Fiunt παρὰ τὸ ἀπείργειν, quod est prohibere. ἀπειλὴ γὰρ λόγος ἀπείργων τῶν ἀμαρτημάτων. Minæ enim à peccatis cohibent, coercentque delinquentem. Vel παρὰ τὸ ἄποθεν τοῦ ἐλέους, quia procul abesse videntur à misericordia ij, qui minas adhibent. ἀπειλὴ, ἡ μετ' ὀργῆς ἐπίπληξις.

Ἀπειρείη. *Epirus.* ἄποθεν παροῦσα, ἡ ἠπειρωτική, ita dicta, quòd longius absit. *Didym.* Ἐστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκυραίας ἡ Ἤπειρος, Epirus opposita Corcyræ. vel Ἤπειρος dicta ἀπειρείη, quasi ἡ γῆ ἄπειρός τις οὖσα, terra sine limite, & absque termino, insularum forma & situ, quæ vndique mari cinguntur. Ἀπείρηθεν *ex Epiro.*

Ἄπειρος, ἀπειρέσιος, ἀπείριτος, & ἀπείρων, *terminum non habens, immensus* ab α priuat. & πέρας *finis.* Ἀπείρονα γαῖαν, dixit Homerus, non improprie, vt censet Spondanus, quasi vero non habeat suos limites, nempe Oceanum, quos πείρατα τῆς γῆς nominauit Poëta, & Orpheus τέρμα φίλον γαίης. Sed propter immensam molem, & tractus valde diffusos dicta est terra ἀπείρων: nec non ob figuram teretem atque rotundam: quia quæ rotunda sunt, principio & fine carere videntur. Symbolum æternitatis, serpens in orbem complexus.

Ἄπειρος, ἀπὸ τῆς πείρας, *inexpertus, et carens experientia.* Ἀποαίνυμαι, *vinco.* παρὰ τὸ αἴνυμαι ex αἰνω, *occido*, per metathesim τοῦ κνάω. *scindo & rado.*

Ἀπεκείρατο, aor. 1. med. verbi ἀποκείρω, *tondeo & lacero*, cuius præt. κέκαρκα. Ἀπεκλελάθετο, aor. 2. med verbi ἀπεκλανθάνω, *obliuiscor, et desino.* ἀπεξελαθόμην, pro quo Poëtæ ἀπεκλελαθόμην reduplicatione Ionica, & ἀπεκλελαθοῦ, pro ἀπεξελαθοῦ.

Ἀπέλεθρος ἴς, *vis immensa.* quasi quæ habet multa πλέθρα, i. iugera, μετ' ἐπιτάσεως. πέλεθρον Poëtæ dicunt pro πλέθρον. Ἀπέμεσε pro ἀπήμεσε, ab ἀπεμέω *euomo.*

Ἀπομόργνυμι, *exprimo, et abstergo*, ab ὀμόργνυμι. pro quo etiam dicitur μόργνυμι, vnde compositi aoristus 1. ἀπομορξάμην. Ἀπενάσατο pro ἀπενάσατο, verbi ἀποναίω, *commigro.*

Ἀπονίζομαι, idem quod ἀπονίπτομαι, *abluo.* νίζω enim idem quod νίπτω Tarentinorum lingua.

Ἀπρωέω, *discedo.* ἀπρωήσειας, à bello discesseris. ἀπρωεὺς, qui aliquem reprimit iam præcipitem. ἐρωέω *cum impetu feror, recedo auerto.*

Ἀπεσκέδασε, aor. 1. verbi ἀποσκεδάω, seu σκεδάζω Ἀπεσσόμεθα pro ἀπεσόμεθα. & ἀπεσσυμένον pro ἀποσσυμένον, verbi ἀποσεύομαι. Ἀποστείχω, *eo, vado* & proprie quidem ingressu militari. στίξ enim est *ordo.*

Ἀποστυφελίζω, depello. ἀπὸ τοῦ στυφελὸς, *durus & asper.* παρὰ τὸ στύφω *adstringo.* quia quæ comprimuntur, indurescunt: dura autem & aspera reijciuntur.

Ἀποτρωπάω, idem quod ἀποτρέπω *auerto, et auoco.* Inde ἀποτρόπαιος Ζεὺς, καὶ Ἀπόλλων. *malorum auerrun-*

cus, Juppiter & Apollo. τρέπω, *verto,* τροπὴ, *conuersio.*

Απυθὴς, *de quo nulla est fama,* ἀνήκουστος. vel *imperitus, qui nihil audiuit.* ἀπὸ τοῦ πυνθάνομαι, seu πύθομαι, *audio, intelligo.* Απηχθάνεται pro ἀπηχθάνη, Ionice, vt ἀπήχθηαι pro ἀπήχθη, verbi ἀπεχθάνομαι, & ἀπέχθομαι, *odio sum.* ἀπεχθαίρω *odio prosequor,* cuius aor. 1. subiunct. ἀπεχθήρω, *oderim.* ab ἔχθος, τὸ *odium.*

Αποψύχω, animam emitto, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, *anima.* Απῶσαι, Attice pro ἀπῶσαι, aor. 1. verbi ἀπώθω, *abycio,* cui fut. ὤσω, ab ὠθέω. Απηλεγέως, *intrepidè, et sine vlla cura.* ἀπὸ τοῦ ἀλέγειν, *curam gerere.* ἀπηλοίησεν, aor. 1. verbi ἀπαλοιάω, *frango, contero.*

Απήμαντος, idem quod ἀπήμων, *illæsus & incolumis.* παρὰ τὸ πῆμα, *exitium.* Απήμβροτε, *errauit à via.* ἀπαμβροτῶ enim idem quod ἀβροτάζω. assumpto μ. ab ἀβρότη, *nox.*

Απλῶ, & ἀπῆλθε, aor. 2. verbi ἄπειμι, *recedo.* Απηνὴς, *immitis & sæuus.* ἡνίαις μὴ εἴκων, non cedens habenis, deducta metaphora ἀπὸ τῶν ἵππων δυσηνίων, qui refractarij sunt, neque se regi patiuntur. vel quod homo sæuus non facile assentiatur aliorum opinionibus, quasi ἀποθεν ὢν τοῦ αἰνεῖσθαι. vel quia non facile cum aliis velut in vnum conuenit, ab ἑνόω *aduno.* vel denique qui multum abest à laude, ὁ ἄποθεν τοῦ αἴνου. Απήνη, rheda & vehiculum, quod frænatis equis trahitur. *Etymol.*

Απαυράω, *eripio, aufero,* Imperf. ἀπηύρα, i. ἐστέρησε. Fit ab αὔρα, *aura.* adeo vt sit ἀπαυράω, *quasi in ventum do.* vel fit ab αἴρω *tollo.* Απήωρος, idem quod ἀπῃωρημένος, ab ἀπῃωρέομαι, *dependeo, & protendor.* αἰωρέω *sursum tollo.*

Απία, Apia terra ab Api Rege dicta. postea Peloponesus fuit, quæ nunc Morea est.

Απιθέω *sum inobediens*. ἀπειθὴς inobediens ἀπὸ τοῦ πείθομαι *obedio*. Απινύσσω *desipio*, à πνύμαι *sapio*, et *spiro*. πνύω autem *moneo*, *et ad frugem reduco*, παρὰ τὸ πνέω *spiro*.

Απίων, *non pinguis*, πίων *pinguis*. Απιών, όντος, *absens*, particip. verbi ἄπειμι.

Απισάων nomen proprium. Απιστος, *incredulus*, *infidus*. ἀπιστέω *diffido*. à πίστις *fides*.

Απλοΐς, ίδος. i. χλαῖνα ἁπλοῦν, *vestis simplex*. cui opponitur ἡ διπλοΐς. Deriuatur ab α μόνωσιν significante, πέλω *sum*. tanquam ἅπλος, quæ vnica est. *Eustatio*.

Απνευστος, *exanimis*, vt ἄπνευστος καὶ ἄναυδος sine halitu & voce. à πνέω *spiro*. Απόβλητος, qui reijciendus est, vt ἀπόβλητον ἔπος, *reijculum verbum*, & indignum quod audiatur. ἀπὸ τοῦ ἀποβάλλω, *reycio*. Απόθεστος, idem quod ἀπόθετος, *abiectus*, *quem nemo velit*, à πόθος *desiderium*.

Αποινος, quasi ἄφονος, donum quod pro redimenda alicuius morte rependitur.

Απόλλων, Apollo, ita dictus ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν, καὶ ἀπελαύνειν ἀφ' ἡμῶν τὰς νόσους, quod homines seruet à malis, morbosque à nobis expellat. Quare etiam λαοσσόος seruator populorum vocatur, Iliad. δ, Τέσσαρες γὰρ τέχναι ἀνατίθενται τῷ Απόλλωνι, μουσική, τοξική, ἰατρική, μαντική. Quatuor etiam artes tribuuntur Apolloni, musica, sagittaria, medica, & diuinatoria. Vel dictus est Apollo παρὰ τὸ πάλλειν ἀκτῖνας, quod radios vibret, vnde etiam ὁ ἑκατηβόλος idem nominatur.

Απολοίατο, Ionice pro ἀπόλοιντο. aor. 2. optat.

med. verbi ἀπόλλυμι. ὄλλυμι *perdo.*

Ἀπολυμαντὴρ *perniciem afferens*, ab ἀπολυμαίνομαι, *perniciem fero.* cuius simplex λυμαίνω, ἀπὸ τῆς λύμης, *lues, noxa.* Λύμη autem deriuatur à λῦμα, *purgamentum*, quod nonnumquam in malam partem detorquetur, significatque τὸ κάθαρμα *piaculum.*

Ἀπονοσφίζω *separo.* à νόσφι *seorsum, & sine.* Ἀπόρθητος *non vastatus*, vt ἀπόρθητος πόλις, ciuitas illæsa & integra Fit ab α priuat. & πέρθω *vasto.*

Ἀπορρὼξ, ῶγος. substantiuè accipitur pro *riuo*, ὕδατος ἐστιν ἀπορρώξ. adiectiuè, significat *abruptus*, vt ἀκταὶ ἀπορρῶγες scopuli prærupti. ab ἀπορρήσσω, *abrumpo, seu erumpere facio.*

Ἀποσταδὰ & ἀποσταδὸν *eminus, ex interstitio.* At ἀπόσταδον περιπεροξυπνῶς, *rete plumbo et subere instructum ad piscationem.* Deriuatur ἀπὸ τοῦ ἀφίημι, *dirimo.*

Ἀποσφήλειε, Aor. Æol. optat. verbi ἀποσφάλλω, fut. σφαλῶ, aor. 1. ἔσφηλα, *subuerto, impedio, errare facio.* Ἀποτμήσσω seu ἀποτμήγω idem quod ἀποτέμνω *abscindo.*

Ἄποτμος, cuius superlat. ἀποτμότατος, *infelix et calamitosus.* οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες, mortem infelicis filij narras. πότμος *fatum.*

Ἀπότροπος. *quem alij refugiunt & auersantur, separatus*, vt παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος, apud sues separatus. Nec non Deus malorum depulsor ἀποτρόπαιος dicitur, vt Ζεὺς ἀπότροπος, καὶ δαίμονες ἀποτρόπαιοι. Fit ab ἀποτρέπω *auerto.*

Ἀπούρας, Ionice pro ἀφορίσας, duplici Ionismo, mutato π in φ, & υ in ο. ac demum syncope facta τοῦ εισας in ρας. Est Aor. 1. particip. verbi ἀφορίζω *segrego*, ὁρίζω *finio*, ὅρος ὁ. *terminus.*

Ἀποφώλιος, *vanus & irritus*. Ἀποφώλιοι εὐναὶ Ἀθανάτων. Odyss. λ. ἀδόκιμοι, ἄγονοι ἀπαιδευτικαὶ ἄκαρποι. vani, infœcundi, steriles, & infructuosi concubitus Immortalium. Fit à φωλεὸς *lustrum & antrum*. παρὰ τὸ φῶς, per antiphrasim, quod latibula luce careant. Prætereà ἀποφώλιος idem est ac *ineruditus & indoctus*, vt οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς, non inerudita sciens. sed docta. ἀποφώλια, i. ἀπαίδευτα. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. Scholæ enim & gymnasia litterarum dicuntur φωλεοὶ, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεύειν καὶ διατρίβειν, quod pueri ibi lateant & commorentur. *Eustath.* vel, vt explicat *Didymus*. τὰ ἀποφώλια, ἃ οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο ὡς ἄρρητα, ἢ ἄγνωστα, quæ aliquis facile non aperiat, obscura, & non fanda, velut ἐν τῷ φωλεῷ recondita.

Ἄπρηκτος, Ionice pro ἄπρακτος *infectus*, vt Iliad. β. ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, imperfectum bellum belligerare. Vbi obseruandum est quædam verba iungi nominibus cognatæ significationis per atticismum, vt βουλὰς βουλεύσομεν *consilia consultabimus* πελνομίαν πελνομεῖν, quod est *facere facinus*, in Plauto. μάχην μεμαχημένοι, *qui pugnam pugnauerunt*. Fit ἀπὸ τοῦ πράττω *facio*. pro quo Iones dicunt πρήσσω. Ἀπρακτοι dies festi, quibus abstinemus à rebus agendis.

Ἀπρίατος, *inemptus*, vt sine pretio liberatam captiuam virginem ἀπριάτην κούρην vocat Homerus ab α priuat. & πρίασθαι *emo*. Ἀπροτίμαστος, *intactus*. ab α priuat. & προτιμάσσω *attingo*, quod est poëticum pro προσμάσσω.

Ἀπτερος μῦθος] duplicem patitur interpretationem ἄπτερος, ἤτοι ἰσόπτερος, ταχὺς *celer*, & alatus sermo, vt poëta dixit, *volat irreuocabile verbum*. vel

ἄπτερος,

ἄπτερος, i. οὐκ ἔχων πτέρον, οὐκ ἀπέπτη ὁ λόγος, ἀλλ' ἀπέμεινεν, verbum firmum, fixumque animo audientis verbum. Poteſt etiam dici ἄπτερος, ὅτι ταχέως ἤκουσεν, quod quis confeſtim audiuit.

Ἀπτοεπὴς, quaſi μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις. *intrepidus in dicendo*, qui non hæret aut titubat. vel ἁπτοεπὴς cum ſpiritu aſpero, mordacior verbis, ὁ καθαπτόμενος ἔπεσι *perſtringens dicto*.

Ἀπυργος, & ἀπύργωτος, *qui non habet turres*. ab α priuat. & πύργος *turris*. Ἄπυρος *igni carens*, vt ἄπυρον δῶμα, domus abſque foco. ἄπυρος, *nondum coctus, ſed crudus*, vt ἄπυρα κρέα, caro cruda. ἄπυρος, nondum igni admotus, vt λέβητας ἀπύρους, i. τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικούς, καλλουργεῖς, τοὺς κόσμου χάριν πεποιημένους ἐν τῷ οἴκῳ. lebetes non aptos, qui igni admoueantur, ſed qui ſuſpendantur in ædibus ad ornamentum ſupellectilis. *Didym.*

Ἄπυστος actiuè, & paſſiuè ſumitur pro eo qui nihil audiuit, & de quo nihil auditur à πυνθάνομαι, *audio, intelligo*.

Ἀρ.

Ἄραβος *ſonitus*, & maxime is qui fit in bello clamor, ἡ ἐν ἄρει βοὴ, quaſi ἀρέβοος. ſiue ἡ ἐν ὄρει βοὴ, clamor in monte, qui perſonat & vocalis eſt, reddens vocem acceptam, quaſi ὀρέβοος: vel ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοὴ, ad terram clamor, quaſi ἔραβος. ἀπὸ τοῦ Ἀραβέω *ſono*, & apud Homerum, *dentibus infremo, ſtrepo*.

Ἀραιὸς, i. ἀσθενὴς, καὶ λεπτός. *infirmus et tenuis*. ab α epitatico, & ῥαίω *conſumo*. Ἀραῖος autem, *execrandus* ab ἀρὰ *preces*.

Ἀρὰ autem ex quo ἀράομαι *precor*, dicitur παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους, quod precantes manus attollant.

Αῤῥάσσω, *ferro ſcindo.* παρὰ τὸ ἄρης *ferrum.*

Ἀῤῥέω, præſens poëticum formatum à præterito medio ἄρα εξ ex ἄρω *apto.* ἀρηρὼς, ῦια, ός. præterit. particip.

Ἀράχνιον, ſeu ἀράχνειον *filum & licium tenuiſſimum.* Ἀράχνη fœminini generis, *tela, ſeu textura,* ἀράχνης, ἡ. *arachne,* puſillum animal ita dictum παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. quod rara molliaque habeat veſtigia. *Suidas,* vel παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη, quod ſurſum pedes tollat.

Ἀργαλέος, *difficilis & moleſtus,* quaſi ἀλγαλέος, ab ἄλγος *dolor.* vel ἀργαλέος, ab ἄρης bellum. Et quidem ἀργαλέην θωὴν grauem mulctam dicit Homerus, Iliad. ν. cuius metu bene ſe gerit Euchenor in bello. Ex quo loco notamus antiquiſſimum Græcorum morem, quo qui non militarent, multarentur τῇ καταπηξειδὴν ζημία.

Ἄργος τὸ, Argos, in Peloponneſo ciuitas clariſſima, quæ ad diſcrimen aliarum eiuſdem nominis vrbium, Argos ἱππίον dicebatur, & ab Homero Ἄργος ἱππόβοτον, quod agrum haberet paſcendis equis maxime idoneum. Inde Ἀργεῖοι Græci, ab vrbe Argo Græciæ principe. Et quia quondam Argiuos Sycophantas, litium auidos, & furaces notauit antiquitas, prouerbiis fecere locum, Ἀργεία φωρά, de calumnioſis & delatoribus ac de palam improbis Ἀργεῖοι φῶρες. *Suid.*

Ἀργὸς, adiectiuum, ταχὺς, ἢ λευκὸς, *celer &* ταχὺς quidem per antiphraſim ἀργὸς [illegible] *otioſus & deſes.* λευκὸς παρὰ τὸ ἀῖ[illegible] φαεινὸς, καὶ διάσημος ὢν, ἀέργος, & ſ[illegible] κύνας ἀργούς, canes veloces, ſ[illegible] peſtis. Iliad. α. ὅτι φιλαίθρω[illegible]

πεύσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ παντάπασιν ἀπολέσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν τοιούτων ζώων ἤρξατο. quia Deus hominum amans Græcos erudire voluit ad resipiscentiam, non omnes perdere, ideoque pestem immisit canibus, domesticis animantibus. *Didym.* Canes & muli omnium sagacissimi, hi enim ductores suos, illi lepores, assequuntur nare, ideoque pesti magis obnoxij, quia corruptum adducunt aërem. *Eustath.*

Ἄργος ὁ. substant. Canis Vlyssis, qui solus herum vigesimo post d sceßionem anno redeuntem agnouit. Ἄργος Ὀδυσσῆος κύων. Canes enim solebant antiquos illos Heroas, etiam ad concionem comitari. Tales δύω κύνες ἀργοὶ Telemachum, cui regnum Ithacæ debebatur, comitatu regio cingunt. Tales sunt Achillis, in Iliade τραπεζῆες, οὕς ἀγλαΐης ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες, commensales, quos reges curant voluptatis & ornamenti causa, vt obseruat *Eusťath.*

Ἄργος ὁ. nomen quoque proprium viri. Argus πανόπτης à Græcis cognominatus, quia oculeus totus erat, vt loquitur Plautus. Hunc custodem Ius à Iunone [illegible] ... itum occidit Mercurius, Ἀργειφόν[illegible] ... s, i. τὸν Ἄργον φονεύσας. Aliter tamen ... ymus hanc vocem. Ἀργειφόντης, ... ρὸς φ[illegible] Mercurius *purus à ca*[illegible] ... ιρ[illegible] ... θεός. Est etiam Ἀργὼ ... s[illegible] ... ıta. *Erit altera qua* ...

... ἀργός, *albus, splen*[illegible] ... ἢ ἀργής, ἀργῆτος, & ... ργής. Ita ζεὺς ἀργικέ[illegible] ... *celox fulmen habens,*

ἀπὸ τοῦ κεραύνου ἀργοῦ. Σύες ἀργιόδοντες, *sues albis dentibus.* ab ὀδοὺς *dens.* κύνες ἀργίποδες, *canes veloces pedibus.* Αργινόεντα Λύκαστον *splendentem Lycastum.* ἀργινόεις idem quod ἀργός. Αργεστάο Νότοιο. pro ἀργεστοῦ Νότου. Αργεστής epithetum Noti, velocis & procellosi Per ἀργέστην Νότον, quem nos Leuconotum, intelligit Strabo.

Αργυρος, *argentum,* & ἀργύρεος *argenteus,* παρὰ τὸ ἀργὸν, quod est τὸ λευκόν. Inde quæ nitent omnia, dicuntur ab Homero ἀργύρεα. vt ἀργυροδίνης Πηνειός, Peneus amnis argenteis vorticibus, purus nempe & sincerus, in quem Titaresius influit, neque tamen suas aquas nitrosas, bituminosas, & spissas intermiscet, vt testatur Eustathius. ἀργυροδίνης, τὰς δίνας ἀργυρέας ἔχων.

Αργυρόηλον ξίφος, *ensis argenteis distinctus clauis.* ab ἧλος clauus. Αργυρόπεζα Θέτις Thetis argenteos pedes habens. λαμπρόπους, ἀπὸ μέρους ὅλην καλή. πέζα γὰρ ὁ πούς. pars pro toto, ait Didymus, quia tota pulchra est Thetis, ideo dicitur argenteos pedes habere. vel ἀργυρότοξος φοῖβος, Phœbus ἀργυρέῳ τόξῳ χρώμενος.

Αργυφος. seu ἀργύφεος, *albus ex textura.* ab ἀργὸς albus, & ὑφαίνω, siue ὑφάω *texo.* vel potius ab ἀργῶ *splendeo.* vnde ἀργύφεον σπέος, splendens, lucensque spelunca.

Αρδμὸς *irrigatio, & aquatio.* ab ἄρδω *rigo.* ἀρδόμενος *rigatus, irriguus.*

Αρέθουσα. *Arethusa, fons nominatissimus.* Αρέθουσαι δέ τέσσαρες, ἐν Συρακούσῃ, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, καὶ ἐν Ιθάκῃ, ita *Didymus.* Imo alij octo commemorant, adeo vt Arethusa non tam videatur esse nomen singulare & proprium alicuius fontis, quam

commune omnibus fontibus, qui ab irrigando dicuntur ἀρέθουσαι.

Ἄρης. πέντε σημαίνει, quinque significat, ait Etymol. 1. *bellum*, ita ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα, *vt bellum ducamus*. 2. *Martem* τῶν πολέμων ἔφορον *bellorum præsidem*. vt Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, *Mars, Mars exitialis, et cruente*. 3. *Ferrum* αἵματος ἆσαι Ἄρηα, *satiare ferrum sanguine*. 4. *Vulnus*. ἔνθα μάλιστα γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. Inde luculentum accidit vulnus & exitiale miseris mortalibus. 5. Ἄρης, ἄρητος, est nomen Herois. Inde ἄρειος & ἀρήϊος *Martius*.

Ἀρείων, comparat. *præstantior, meliorque bello*, vt superlat. ἄριστος, *optimus Marte*, indiscriminatim melior & optimus quisque dicitur ἀρείων & ἄριστος. παρὰ τὸ ἄρης *Mars*, vel παρὰ τὸ αἴρω *tollo*. Inde ij qui principem in ciuitate locum tenent, dicuntur à Græcis Ἄριστοι, à Latinis *Optimates*, Sicut & ij qui magistratum ambiebant candidati, *viri boni* Romæ nuncupabantur, quia qui cœteris honore præstant, excellere præ omnibus virtute debent.

Ἄρικτον ἔργον, *infectum opus*. ἀπὸ τοῦ ῥέζω *facio*.

Ἀρέσκω *placeo, et placo*, ab ἄρω *apto, & accommodo*, quia cum aliquem placare, aut alicui placere volumus, ei studemus, & nos eius moribus accommodamus. Ex quo ἄρεσκοι dicuntur Græcis, qui nostratibus *des complaisans*, omnium ciuiles amici, qui se se omnibus familiariter offerunt.

Ἀρετὴν ὀπάσειαν παντοίην θεοί. Odyss. ν. Dij, inquit, virtutem omnem dent. *Eustathius*, interpretatur ἀρετὴν παντοίαν, felicitatem, τὴν εὐδαιμονίαν. additque ὅπηδὴν δὲ λαβόντες οἱ μεθ' Ὅμηρον συγκεκροτῆσθαι

τὴν εὐδαιμονίαν φασὶν ἐξ ἁπάσης ἀρετῆς. i. hinc sumentes alij, qui Homerum subsecuti sunt, dicunt docentque fœlicitatem ex omni virtute constitui. vt Aristoteles, Bene viuere, & bene agere, nihil aliud dicimus, quam fœlicem esse Et Didymus ibid. τὴν ἀρετὴν, i. τὴν εὐδαιμονίαν.

Ἀρετὴ, *virtus, & proprie virtus bellica.* Sicut enim virtus à viro dicta est, ita ἀρετὴ, ab Ἄρης, *Mars*, virtus tamen omnis appellatione communi ἀρετὴ nominatur, quasi ἐρατὴ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ *amo.* virtus etiam in hoste delectat ait *Cicero*. vel quasi ἀρεστὴ, ab ἀρέσκω *placeo*, quia virtus omnibus placet.

Ἀρῆαι, vel vt alij legunt κῦδος ἄροιο. Iliad. π. gloriam referas. est aor. 2. subiunct. vel optat. verbi ἄρω. Fut. ἀρῶ *tollo.* Ἀρήγω *auxilior*, & ἀρηγὼν, όνος, *auxiliator*, παρὰ τὸν Ἄρην, *Mars*, *vel bellum.*

Ἀρηΐθοος, nomen proprium, *Areithous*, quasi ad pugnam concitatus. θοὸς πρὸς τὸν Ἄρη. Ἀρηΐλυκος, Areilycus, nomen quoque proprium viri, quasi *Martis lupus.* λύκος τοῦ Ἄρεος. Ἀρηΐφατος, in prælio occisus, ἐν τῷ Ἄρει φαόμενος. Ἀρηΐφιλος, τοῦ ἄρεος φίλος amicus Martis.

Ἀρήμενος, participium, i. *precatus.* ἀρημένος legitur in Homero, *læsus* Vtrum autem sit ab ἀρά, *precatio et noxa.* vel ab αἱρέω, pro ἡρημένος spiritu, accentuque mutato, nescitur.

Ἄρηρα, & ἀρήρειν, & ἀρηρώς. præter. medium verbi ἄρω *compingo.* vel εἴρω *tollo*, per reduplicationem Atticam pro ἦρα. Ἄρητος, ου. Ion. οιο. *Aretus*, nomen proprium.

Ἀρθεν pro ἀρθῆναι, aor. 1. verbi pass. ἄρομαι, ἦρμαι, ἤρθην, ἀρθείς. Inde ἀρθμὸς amicitia.

Αριάδνη, Ariadne, filia Minois regis Cretæ, quam non inconſulto Homerus appellat καλλιπλόκαμον, *pulchre comatam*. cuius coronam nouem ſtellis ornatam aſtris Bacchus intulit.

Αρίγνωτος, vel ἀρίγνωτος, *valde notus*, à voce Dorica ἀρὶ *valde* & γνώσκω cognoſco. Ita ἀρίζηλος, *valde manifeſtus*, ab eadem particula ἀρὶ, & δῆλος conuerſo δ in ζ, pro ἀρίδηλος. Αριδείκετος, *inclytus*, qui multum oſtenditur, ἀπὸ τοῦ δείκνυμι, *oſtendo* Αριπρεπὴς *valde decens*. ἀπὸ τοῦ πρέπειν. Αρίσημος *inſignis*, παρὰ τὸ σῆμα *ſignum*.

Αριθμός, *numerus*, ἀριθμέω *numero*. Dicitur ἀριθμὸς, quaſi ἀρμὸς ab ἄρω *connecto*, mutato ſpiritu. Eſt enim numerus compoſitus ἐκ τῶν μονάδων ἁρμογῆς, ex vnitatum compactione. vel ἀειθμὸς, quaſi ἀλισμὸς, παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι, quod eſt *congregare*. Eſt namque numerus ἡ συναθροισις τῶν μονάδων *vnitatum collectio*. Αριθμηθήμεναι Doricè pro ἀριθμηθῆναι, aor. 1. infinit. paſſiu.

Αριμα. mons Ciliciæ, vel vt alij volunt, mons Lydiæ. ita Didym. τὰ ἄριμα οἱ μὲν ὄρος τῆς Κιλικίας φασίν. οἱ δὲ Λυδίας.

Αριστον adiect. *optimum*. at τὸ ἄριστον ſubſtant. *prandium*. ita dictum ab ἀρὰ, *preces*, quod veteres, non niſi rite Deos precati ad prandium accederent. Obſeruat vero Didymus peruerſam fuiſſe ſignificationem vocum iſtarum, ἄριστον, δεῖπνον, & δόρπος. Αριστον λέγει τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα. vocat Poëta matutinam comeſſationem ἄριστον, quam nos vocamus ἀκράτισμα. (Latini ientaculum) διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν, ἢ ποιεῖσθαι ψωμούς. quod in vino meraco, ideſt, ἀκράτῳ, buccellæ panis macerentur, vt *Athenæus* notat. ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν

ἄριστον, ὁ Ποιητής φησι δεῖπνον, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν. Sicut rursus, quod nos ἄριστον, latine *prandium*, dicimus, nominat Poëta δεῖπνον, quia post illud labori incumbendum est, τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον, cœnam vero δόρπον nuncupauit, παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τὸ πληκτίζεσθαι λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, quod milites quiescerent, & abstinerent à pugna, sumpta cœna.

Ἀριστερός, *sinister, & male ominatus.* quia quæ male ominata videbantur dicebant τὰ ἀριστερά, per antiphrasim, velut optima, ἀπὸ τοῦ ἀρίστου. vt Αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερά. Iliad. μ. *Aquila altum volans ad sinistram*, ideo male ominosa. At cuius sinistram petis? τὰ σκαιὰ siue τὰ ἀριστερὰ sunt occidua mundi, vt annotat Eustath. τὰ δεξιὰ orientalis pars cœli. *Ita Eustath.* Dextram tamen & sinistram varie constituunt Astrologi, Geographi, & Poëtæ. Etenim poëtæ Latini sinistram mundi partem Septentrionem intelligunt, Meridiem vero dexteram. vt Lucan. *vmbras mirati nemorum non ire sinistras.* quam etiam Homerum sententiam tenuisse docent aliqui, vt per δεξιὰ meridiem significauerit, per ἀριστερὰ Septentrionem. Videndus Clauius in Sphæram.

Ἀρισφαλής, *valde lubricus.* ἀεὶ σφάλλων. Ἀριφραδής, valde apertus, ἀεὶ φραδής, φράζω, *loquor.*

Ἀρκαδία, Ionice Ἀρκαδίη. Arcadia ab Arcade Iouis filio nominata. Ἀρκάδες populi totius Græciæ antiquissimi, ideo προσέληνοι ante lunam habiti. Multas tamen alias rationes longè diuersas affert Scholiast. Apollon. cur dicti fuerint προσέληνοι. 1. Barbari qui terram illam incolebant πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. i. ante ortum lunæ ab Arcadibus exacti fuerunt è sedibus suis. 2. Endymion, qui

prior inuenit τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς Σελήνης, i. circuitiones & numeros lunæ, Arcas fuit: quod locum fecit duabus fabulis. 3. Arcades trimestrem prius habuerunt annum, quàm is in Græcia ad lunæ cursum constitueretur. 4. Arcades fuerunt contumeliosissimi & impudentissimi, ideoque dicti προσεληνοι, καὶ ὑβρισταί. προσεληνεῖν enim est ὑβρίζειν, afficere contumelia. Ex errore vocis ambiguo antiquiores luna crediti sunt. Hæc Scholia. Apoll.

Αρκιος, *adiunans, vtilis, noxia fugans.* παρὰ τὸ ἀρκέω *propulso.* ἄρκιον *possibile, satius.*

Αρκεισιος, nomen proprium, *quasi adiutor.* cuius patronymicum Αρκεισιάδης. Αρκεσίλαος, Arcesilaus.

Αρκτος, *vrsus, vel vrsa*, quasi ἄρκος *sufficiens sibi.* ἐπαρκεῖ γὰρ ἑαυτῷ. sibi enim sufficit, hyememque totam absque vllo cibo traducit.

Αρμα. *currus.* ab ἄρω *apto.* cuius particip. pass. ἄρμενος, syncope pro ἀρηρμένος. Inde ἁρμόζω *adapto.* Αρμονία, *compages, & concentus.* Quo componuntur Αρματοπηγός *curruum fabricator*, ἀπὸ τοῦ πήγνυμι τὸ ἅρμα. Αρματροχίη, & ἁρματροχιὴ accentu in vltimam retracto, *curriculi orbita*, τροχιὰ τοῦ ἅρματος. Est etiam Αρμα proprium nomen vrbis in Bœotia. Iliad. β.

Αος, ἀρνός, *agnus.* ὁ ἀρνειὸς *grandior agnus.* ἄρνειος *agninus.* Dici ἀπ᾽ ἀρῶ, ἀρένος, & per syncopen ἀρνὸς docet Etymolog. Fit autem ab ἀρὰ *preces, & vota*, παρὰ τὸ εἶναι τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν προβατον, quod in votis faciendis maxime agni sacrificarentur.

Αρνέομαι, *recuso.* ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει, quia solemus remouere manus, & sustollere, cum aliquid abnuimus, & recusamus.

Ἀποφώλιος, *vanus & irritus*. Ἀποφώλιοι εὐναὶ Ἀθανάτων. Odyss. λ. ἀδόκιμοι, ἄγονοι ἀπαιδες, καὶ ἄκαρποι. vani, infœcundi, steriles, & infructuosi concubitus Immortalium. Fit à φωλεὸς *lustrum & antrum*. παρὰ τὸ φῶς, per antiphrasim, quod latibula luce careant. Præterea ἀποφώλιος idem est ac *ineruditus & indoctus*, vt οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς, non inerudita sciens. sed docta. ἀποφώλια, i. ἀπαίδευτα. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. Scholæ enim & gymnasia litterarum dicuntur φωλεοί, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεύειν καὶ διατρίβειν, quod pueri ibi lateant & commorentur. *Eusfath*. vel, vt explicat *Didymus*. τὰ ἀποφώλια, ἃ οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο ὡς ἄρρητα, ἢ ἀπόρρητα, quæ aliquis facile non aperiat, obscura, & non fanda, velut ἐν τῷ φωλεῷ recondita.

Ἄπρηκτος, Ionice pro ἄπρακτος *infectus*, vt Iliad. β. ἄπρηκτον πόλεμον πτολεμίζειν, imperfectum bellum belligerare. Vbi obseruandum est quædam verba iungi nominibus cognatæ significationis per atticismum, vt βουλὰς βουλεύσομεν *consilia consultabimus* πραγματείαν πραγματεύομαι, quod est *facere facinus*, in Plauto. μάχην μεμαχημένοι, *qui pugnam pugnauerunt*. Fit ἀπὸ τοῦ πράσσω *facio*. pro quo Iones dicunt πρήσσω. Ἄπρακτοι dies festi, quibus abstinemus à rebus agendis.

Ἀπρίατος, *inemptus*, vt sine pretio liberatam captiuam virginem ἀπριάτην κούρην vocat Homerus ab α priuat. & πρίαμαι *emo*. Ἀπροτίμαστος, *intactus*. ab α priuat. & προσμάσσω *attingo*, quod est poëticum pro προσμάσσω.

Ἄπτερος μῦθος] duplicem patitur interpretationem ἄπτερος, ἤτοι ἰσόπτερος, ταχὺς *celer*, & alatus sermo, vt poëta dixit, *volat irreuocabile verbum*. vel

ἄπτερος,

ἄπτερος, i. οὐκ ἔχων πτερόν, οὐκ ἀπέπτη ὁ λόγος, ἀλλ' ἀπέμεινεν, verbum firmum, fixumque animo audientis verbum. Potest etiam dici ἄπτερος, ὅτι ταχέως ἤκουσεν, quod quis confestim audiuit.

Ἀπτοεπὴς, quasi μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις. *intrepidus in dicendo*, qui non hæret aut titubat. vel ἁπτοεπὴς cum spiritu aspero, mordacior verbis, ὁ καθαπτόμενος ἔπει *perstringens dicto.*

Ἄπυργος, & ἀπύργωτος, *qui non habet turres.* ab α priuat. & πύργος *turris.* Ἄπυρος *igni carens*, vt ἄπυρον δῶμα, domus absque foco. ἄπυρος, *nondum coctus, sed crudus*, vt ἄπυρα κρέα, caro cruda. ἄπυρος, nondum igni admotus, vt λέβητας ἀπύρους, i. τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικούς, καπουργεῖς, τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ. lebetes non aptos, qui igni admoueantur, sed qui suspendantur in ædibus ad ornamentum supellectilis. *Didym.*

Ἄπυστος actiuè, & passiuè sumitur pro eo qui nihil audiuit, & de quo nihil auditur à πυνθάνομαι, *audio, intelligo.*

Ἀρ.

Ἄραβος *sonitus*, & maxime is qui fit in bello clamor, ἡ ἐν ἄρει βοή, quasi ἀράβοος. siue ἡ ἐν ὄρει βοή, clamor in monte, qui personat & vocalis est, reddens vocem acceptam, quasi ὀράβοος. vel ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή, ad terram clamor, quasi ἔραβος. ἐκ τοῦ Ἀραβέω *sono*, & apud Homerum, *dentibus infremo, strepo.*

Ἀραιός, i. ἀσθενής, καὶ λεπτός. *infirmus et tenuis.* ab α epitatico, & ῥαίω *consumo.* Ἀραῖος autem, *execrandus* ab ἀρὰ *preces.*

Ἀρὰ autem ex quo ἀράομαι *precor*, dicitur παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους, quod precantes manus attollant.

Ἀράσσω, *ferro ſcindo.* παρὰ τὸ ἄρης *ferrum.*

Ἀράρω, præſens poëticum formatum à præterito medio ἄραρα ex ἄρω *apto.* ἀρηρὼς, ῦῖα, ός. præterit. particip.

Ἀράχνιον, ſeu ἀράχνειον: *filum & licium tenniſsimum.* Ἀράχνη fœminini generis, *tela, ſeu textura,* ἀράχνης, ἡ. *arachne*, puſillum animal ita dictum παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. quod rara molliaque habeat veſtigia. *Suidas*, vel παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη, quod ſurſum pedes tollat.

Ἀργαλέος, *difficilis & moleſtus*, quaſi ἀλγαλέος, ab ἄλγος *dolor.* vel ἀργαλέος, ab ἄρης bellum. Et quidem ἀργαλέην θωὴν grauem mulctam dicit Homerus, Iliad. ν. cuius metu bene ſe gerit Euchenor in bello. Ex quo loco notamus antiquiſſimum Græcorum morem, quo qui non militarent, multarentur τῇ καταπεθειμένῃ ζημίᾳ.

Ἄργος τὸ, Argos, in Peloponneſo ciuitas clariſſima, quæ ad diſcrimen aliarum eiuſdem nominis vrbium, Argos ἱππεῖον dicebatur, & ab Homero Ἄργος ἱππόβοτον, quod agrum haberet paſcendis equis maxime idoneum. Inde Ἀργεῖοι Græci, ab vrbe Argo Græciæ principe. Et quia quondam Argiuos Sycophantas, litium auidos, & furaces notauit antiquitas, prouerbiis fecere locum, Ἀργεία φωρά, de calumnioſis & delatoribus ac de palam improbis Ἀργεῖοι φῶρες. *Suid.*

Ἀργὸς, adiectiuum, ταχὺς, καὶ λευκὸς, *celer & albus.* ταχὺς quidem per antiphraſim ἀργὸς quaſi ἄεργος *otioſus & deſes.* λευκὸς παρὰ τὸ αἰὴρ, ὁ διειδὴς καὶ διαφανὴς, καὶ διόσμιος ὤν, ἄεργος, & ſyncope ἀργός. Inde κύνας ἀργοὺς, canes veloces, ſeu albos apprehendit peſtis. Iliad. α. ὅτι φιλανθρώπη ὄν τὸ θεῖον ἐβούλετο παι-

ἀδῶσι πῶς Ἕλλωας, καὶ μὴ παντάπασιν ἀπολέσαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν τιούτων ζώων ἤρξατο. quia Deus hominum amans Græcos erudire voluit ad resipiscentiam, non omnes perdere, ideoque pestem immisit canibus, domesticis animantibus. *Didym.* Canes & muli omnium sagacissimi, hi enim ductores suos, illi lepores, assequuntur nare, ideoque pesti magis obnoxij, quia corruptum adducunt aërem. *Eustath.*

Ἄργος ὁ. substant. Canis Vlyssis, qui solus herum vigesimo post d scessionem anno redeuntem agnouit. Ἄργος Ὀδυσσῆος κυών. Canes enim solebant antiquos illos Heroas, etiam ad concionem comitari. Tales δύω κύνες ἀργοὶ Telemachum, cui regnum Ithacæ debebatur, comitatu regio cingunt. Tales sunt Achillis, in Iliade τραπεζῆες, οὕς ἀγλαΐης ἕνεκα κομεούσιν ἄνακτες, commensales, quos reges curant voluptatis & ornamenti causa, vt obseruat *Eusthath.*

Ἄργος ὁ. nomen quoque proprium viri. Argus πανόπτης à Græcis cognominatus, quia oculeus totus erat, vt loquitur Plautus. Hunc custodem Ius à Iunone constitutum occidit Mercurius, Ἀργειφόντης ideo appellatus, i. τὸν Ἄργον φονήσας. Aliter tamen interpretatur Didymus hanc vocem. Ἀργειφόντης, inquit, ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου. Mercurius *purus à cade, & innocuus.* εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός. Est etiam Ἀργὼ ναῦς ποντοπόρος, nauis illa celebrata. *Erit altera qua vehat Argo.*

Ἀργινόεις & ἀργεινός idem quod ἀργός, *albus, splendens, & velox.* Ἀργής, ἐῦς, & ὁ καὶ ἡ ἀργής, ἀργῆτος, & ἀργής, τος, per μεταβολὴν pro ἀργής. Ita Ζεὺς ἀργικέραυνος, *Jupiter lucidum ac velox fulmen habens,*

ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ ἀργοῦ. Σύες ἀργιόδοντες, *sues albis dentibus.* ab ὀδοὺς *dens.* κύνες ἀργίποδες, *canes veloces pedibus.* Ἀργεννόεντα Λύκαστον *splendentem Lycastum.* ἀργινόεις idem quod ἀργός. Ἀργεσταο Νότοιο. pro ἀργεστοῦ Νότου. Ἀργεστὴς epithetum Noti, velocis & procellosi Per ἀργέστην Νότον, quem nos Leuconotum, intelligit Strabo.

Ἄργυρος, *argentum,* & ἀργύρεος *argenteus,* παρὰ τὸ ἀργὸν, quod est τὸ λευκόν. Inde quæ nitent omnia, dicuntur ab Homero ἀργύρεα. vt ἀργυροδίνης Πηνειός. Peneus amnis argenteis vorticibus, purus nempe & sincerus, in quem Titaresius influit, neque tamen suas aquas nitrosas, bituminosas, & spissas intermiscet, vt testatur Eustathius. ἀργυροδίνης, τὰς δίνας ἀργυρέας ἔχων.

Ἀργυρόηλον ξίφος, *ensis argenteis distinctus clauis.* ab ἧλος clauus. Ἀργυρόπεζα Θέτις Thetis argenteos pedes habens. λαμπροὺς πόδας, ἀπὸ μέρους ὅλην καλήν. πέζα γὰρ ὁ πούς. pars pro toto, ait Didymus, quia tota pulchra est Thetis, ideo dicitur argenteos pedes habere. vel ἀργυρότοξος φοῖβος, Phœbus ἀργυρέῳ τόξῳ χρώμενος.

Ἀργυφος. seu ἀργύφεος, *albus ex textura.* ab ἀργὸς albus, & ὑφαίνω, siue ὑφάω *texo.* vel potius ab ἀργῶ *splendeo.* vnde ἀργύφεον σπέος, splendens, lucensque spelunca.

Ἀρδμὸς *irrigatio,* & *aquatio.* ab ἄρδω *rigo.* ἀρδόμενος *rigatus, irriguus.*

Ἀρέθουσα. *Arethusa, fons nominatissimus.* Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἐν Συρακούσῃ, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, καὶ ἐν Ἰθάκῃ, ita *Didymus.* Imo alij octo commemorant, adeo vt Arethusa non tam videatur esse nomen singulare & proprium alicuius fontis, quam

commune omnibus fontibus, qui ab irrigando dicuntur ἀρέθουσαι.

Αρης. πέντε σημαίνει, quinque significat, ait Etymol. 1. *bellum*, ita ἵνα ξυνάγωμεν Αρηα, *vt bellum ducamus*. 2. *Martem* τῶν πολέμων ἔφορον *bellorum præsidem*. vt Αρες, Αρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, *Mars, Mars exitialis, et cruente*. 3. *Ferrum* αἵματος ἆσαι Αρηα, *satiare ferrum sanguine*. 4. *Vulnus*. ἔνθα μάλιστα γίγνετ' Αρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. Inde luculentum accidit vulnus & exitiale miseris mortalibus. 5. Αρης, ἥρωος, est nomen Herois. Inde ἄρειος & ἀρήιος *Martius*.

Αρείων, comparat. *præstantior, meliorque bello*, vt superlat. ἄριστος, *optimus Marte*, indiscriminatim melior & optimus quisque dicitur ἀρείων & ἄριστος. παρὰ τὸ ἄρης *Mars*, vel παρὰ τὸ αἴρω *tollo*. Inde ij qui principem in ciuitate locum tenent, dicuntur à Græcis Αριστεῖς, à Latinis *Optimates*, Sicut & ij qui magistratum ambiebant candidati, *viri boni* Romæ nuncupabantur, quia qui cœteris honore præstant, excellere præ omnibus virtute debent.

Αρεκτον ἔργον, *infectum opus* ἀπὸ τοῦ ῥέζω *facio*.

Αρέσκω *placeo, et placo*, ab ἄρω *apto, & accommodo*, quia cum aliquem placare, aut alicui placere volumus, ei studemus, & nos eius moribus accommodamus. Ex quo ἄρεσκοι dicuntur Græcis, qui nostratibus *des complaisans*, omnium ciuiles amici, qui se se omnibus familiariter offerunt.

Αρετὴν ὀπάσειαν παντοίην θεοί. Odyss. γ. Dij, inquit, virtutem omnem dent. *Eustathius*, interpretatur ἀρετὴν παντοίαν, felicitatem, τὴν εὐδαιμονίαν. additque ὅπου δὲ λαβόντες οἱ μεθ' Ομηρον συγκεκροτήκασι

τὴν εὐδαιμονίαν φασὶν ἐξ ἁπάσης ἀρετῆς. i. hinc sumentes alij, qui Homerum subsecuti sunt, dicunt docentque fœlicitatem ex omni virtute constitui. vt Aristoteles, Bene viuere, & bene agere, nihil aliud dicimus, quam fœlicem esse Et Didymus ibid. τὴν ἀρετὴν, i. τὴν εὐδαιμονίαν.

Ἀρετὴ, *virtus, & proprie virtus bellica.* Sicut enim virtus à viro dicta est, ita ἀρετὴ, ab Ἄρης, *Mars*, virtus tamen omnis appellatione communi ἀρετὴ nominatur, quasi ἔρα· ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν *amo.* virtus etiam in hoste delectat ait *Cicero* vel quasi ἀρεστὴ, ab ἀρέσκω *placeo*, quia virtus omnibus placet.

Ἀρηαι, vel vt alij legunt κῦδος ἄρηαι. Iliad. π. gloriam referas. est aor. 2. subiunct. vel optat. verbi αἴρω. Fut. ἀρῶ *tollo.* Ἀρήγω *auxilior*, & ἀρηγὼν, όνος, *auxiliator*, παρὰ τὸν Ἄρην, *Mars*, *vel bellum.*

Ἀρηίθοος, nomen proprium, *Areithous*, quasi ad pugnam concitatus. θοὸς πρὸς τὸν Ἄρη. Ἀρηίλυκος, Areilycus, nomen quoque proprium viri, quasi *Martis lupus.* λύκος τοῦ Ἄρεος. Ἀρηίφατος, in prælio occisus, ἐν τῷ Ἄρει φαθόμενος. Ἀρηίφιλος, τοῦ ἄρεος φίλος amicus Martis.

Ἀρημένος, participium, i. *precatus.* ἀρημένος legitur in Homero, *læsus* Vtrum autem sit ab ἀρά, *precatio et noxa.* vel ab αἰρέω, pro ᾑρημένος spiritu, accentuque mutato, nescitur.

Ἀρηρα, & ἀρήρειν, & ἀρηρώς. præter. medium verbi ἄρω *compingo.* vel εἴρω *tollo*, per reduplicationem Atticam pro ἦρα. Ἄρητος, ου. Ion. οιο. *Aretus*, nomen proprium.

Ἀρθεὶ pro ἀρθῆναι, aor. 1. verbi pass. ἄρομαι, ἦρμαι, ἤρθην, ἀρθείς. Inde ἀρθμὸς amicitia.

Ἀειάδνη, Ariadne, filia Minois regis Cretæ, quam non inconſulto Homerus appellat καλλιπλόκαμον, *pulchre comatam*. cuius coronam nouem ſtellis ornatam aſtris Bacchus intulit.

Ἀείγνωστος, vel ἀρίγνωτος, *valde notus*, à voce Dorica ἀρὶ *valde* & γνώσκω cognoſco. Ita ἀείζηλος, *valde manifeſtus*, ab eadem particula ἀεὶ, & δῆλος conuerſo δ in ζ, pro ἀείδηλος. Ἀειδείκετος, *inclytus*, qui multum oſtenditur, ἀπὸ τοῦ δείκνυμι, *oſtendo* Ἀειπρεπής *valde decens*. ἀπὸ τοῦ πρέπειν. Ἀείσημος *inſignis*, παρὰ τὸ σῆμα *ſignum*.

Ἀειθμός, *numerus*, ἀειθμέω *numero*. Dicitur ἀειθμός, quaſi ἀρμὸς ab ἄρω *connecto*, mutato ſpiritu. Eſt enim numerus compoſitus ἐκ τῶν μονάδων ἁρμογῆς, ex vnitatum compactione. vel ἀειθμός, quaſi ἀλισμός, παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι, quod eſt *congregare*. Eſt namque numerus ἡ συναθροισις τῶν μονάδων *vnitatum collectio*. Ἀειθμηθῆμεν Doricè pro ἀειθμηθῆναι, aor. 1. infinit. paſſiu.

Ἄειμα. mons Ciliciæ, vel vt alij volunt, mons Lydiæ. ita Didym. τὰ ἄειμα οἱ μὲν ὄρος τῆς Κιλικίας φασίν. οἱ δὲ Λυδίας.

Ἄειστον adiect. *optimum*. at τὸ ἄειστον ſubſtant. *prandium*. ita dictum ab ἀρά, *preces*, quod veteres, non niſi rite Deos precari ad prandium accederent. Obſeruat vero Didymus peruerſam fuiſſe ſignificationem vocum iſtarum, ἄειστον, δεῖπνον, & δόρπος. Ἄειστον λέγει τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα. vocat Poëta matutinam comeſſationem ἄειστον, quam nos vocamus ἀκράτισμα. (Latini ientaculum) διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν, καὶ ποιεῖσθαι ψωμούς. quod in vino meraco, ideſt, ἀκράτῳ, buccellæ panis macerentur, vt *Athenæus* notat. ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ᾽ ἡμῖν

ἄριστον, ὁ Ποιητὴς φησι δεῖπνον, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν. Sicut rursus, quod nos ἄριστον, latine *prandium*, dicimus, nominat Poëta δεῖπνον, quia post illud labori incumbendum est, τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον, cœnam vero δόρπον nuncupauit, παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τὸ τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, quod milites quiescerent, & abstinerent à pugna, sumpta cœna.

Ἀριστερὸς, *sinister, & male ominatus*. quia quæ male ominata videbantur dicebant τὰ ἀριστερὰ, per antiphrasim, velut optima, ἀπὸ τοῦ ἀρίστου. vt Αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερά. Iliad. μ. *Aquila altum volans ad sinistram*, ideo male ominosa. At cuius sinistram petis? τὰ σκαιὰ siue τὰ ἀριστερὰ sunt occidua mundi, vt annotat Eustath. τὰ δεξιὰ orientalis pars cœli. *Ita Eustath.* Dextram tamen & sinistram varie constituunt Astrologi, Geographi, & Poëtæ. Etenim poëtæ Latini sinistram mundi partem Septentrionem intelligunt, Meridiem vero dexteram. vt Lucan. *vmbras mirati nemorum non ire sinistras*. quam etiam Homerum sententiam tenuisse docent aliqui, vt per δεξιὰ meridiem significauerit, per ἀριστερὰ Septentrionem. Videndus Clauius in Sphæram.

Ἀριφραδὴς, *valde lubricus*. ἀεὶ σφάλλων. Ἀριφραδὴς, valde apertus, ἀεὶ φραδὴς, φράζω, *loquor*.

Ἀρκαδία, Ionice Ἀρκαδίη. Arcadia ab Arcade Iouis filio nominata. Ἀρκάδες populi totius Græciæ antiquissimi, ideo προσέληνοι ante lunam habiti. Multas tamen alias rationes longè diuersas affert Scholiast. Apollon. cur dicti fuerint προσέληνοι. 1. Barbari qui terram illam incolebant πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. i. ante ortum lunæ ab Arcadibus exacti fuerunt è sedibus suis. 2. Endymion, qui

prior inuenit τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς Σελήνης, i. circuitiones & numeros lunæ, Arcas fuit: quod locum fecit duabus fabulis. 3. Arcades trimestrem prius habuerunt annum, quàm is in Græcia ad lunæ cursum constitueretur. 4. Arcades fuerunt contumeliosissimi & impudentissimi, ideoque dicti προσέληνοι, καὶ ὑβρισταί. προσεληνεῖν enim est ὑβρίζειν, afficere contumelia. Ex errore vocis ambiguò antiquiores luna crediti sunt. Hæc Scholia. Apoll.

Ἀρκιος, *adiunans, vtilis, noxia fugans.* παρὰ τὸ ἀρκέω *propulso.* ἄρκιον *possibile, satius.*

Ἀρκίσιος, nomen proprium, *quasi adiutor.* cuius patronymicum Ἀρκεισιάδης. Ἀρκεσίλαος, Arcesilaus.

Ἀρκτος, *vrsus, vel vrsa*, quasi ἄρκος *sufficiens sibi.* ἐπαρκεῖ γὰρ ἑαυτῷ. sibi enim sufficit, hyememque totam absque vllo cibo traducit.

Ἁρμα. *currus.* ab ἄρω *apto.* cuius particip. pass. ἀρμένος, syncope pro ἀρηρμένος. Inde ἁρμόζω *adapto.* Ἁρμονία, *compages, & concentus.* Quo componuntur Ἁρματοπηγός *curruum fabricator*, ἀπὸ τοῦ πήγνυμι τὸ ἅρμα. Ἁρματροχίη, & ἁρματροχιὴ accentu in vltimam retracto, *curriculi orbita*, τροχιὰ τοῦ ἅρματος. Est etiam Ἁρμα proprium nomen vrbis in Bœotia. Iliad. β.

Ἀρς, ἀρνός, *agnus.* ὁ ἀρνειὸς *grandior agnus.* ἀρνεῖος *agninus.* Dici ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρένος, & per syncopen ἀρνὸς docet Etymolog. Fit autem ab ἀρὰ *preces, & vota*, παρὰ τὸ εἶναι τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν προβάτων, quod in votis faciendis maxime agni sacrificarentur.

Ἀρνέομαι, *recuso.* ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ παρατεῖνον, quia solemus remouere manus, & sustollere, cum aliquid abnuimus, & recusamus.

Αρνυμαι, *consequor, et accipio aliquid commutatione.* Fit autem ἄρνυμαι ab ἄρς, ἀρνός. *agnus.* vt πωλεῖν *vendere,* ἀπὸ τοῦ πῶλος *pullus.* ὀνεῖν *frui*, ab ὄνος *asinus.* Rationem reddit Eustath. ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. Quia veteres olim permutabant agnos, pullos, cæteraque animalia, & illorum permutatione merces consequebantur. *Eustath.*

Αρνευτὴρ *vrinator.* Αρνευτῆρι ἐοικώς, similis vrinatori. Iliad. μ. παρὰ τοὺς ἄρνας, dicti sunt vrinatores. οὗτοι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτοὺς ῥίπτουσιν, οὗτοι δὲ κυβιστῶσιν, ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίττοντες. vrinatores enim prono capite se se in aquas immittunt. Agni vero in caput desiliunt, velut aërem cornibus impetentes. Est etiam alia huius vocis interpretatio. ἀρνευτῆρι ἐοικώς, ι. τῷ δελφῖνι. οἱ γὰρ, ὡς ἄρνες, ἐπὶ κεφαλὴν ἵενται, ὅταν γαλήνη γίνηται. Sedata enim tempestate Delphines, vt agni, toto æquore saliunt, & capite proni se se in aquas vibrant.

Αρνη. Arne, ciuitas iuxta sinum Maliacum. Chæronea postea dicta, vini ferax quare πολυστάφυλος ab Homero nuncupatur.

Αρχω, *incipio*, vt ἄρχομαι, ab ἀρχὴ *principium.* Item *principatum obtineo, & magistratu fungor.* ἀρχός *dux et princeps.* ἀρχεύω *dominor.*

Αροσις, *aratio,* ἀροτὴρ *arator,* ab ἀρόω, *aro terram,* quod aliqui deducunt ex ἄρης *ferrum*, σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ terra enim ferro scinditur; quæ ἄρουρα ideo vocatur, & *aratrum* ἄροτρον.

Αρπάζω, *rapio.* ἁρπακτὴρ *raptor.* ἁρπαλέος, η, ον, *quod auide rapitur,* vt κέρδη ἁρπαλέα. ἁρπαλέως *raptim.* Inde ἅρπη *quædam aquilæ species, rapax auis.* ἅρπυιαι, *Harpyiæ,* rapaces Deæ, ἢ δαίμονες ἁρπακτι-

ναι. vel ἄρπυιαι, ἀνέμου εἶδος, *species venti omnia diripientis*, παρὰ τὸ ἁρπάζειν. ait *Didymus*.

Φωνὴ ἄρρηκτος, *vox infrangibilis*, quæ frangi nequit. à ῥήγνυμι *rumpo*.

Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.

Horum verſuum primum reddidit Virgilius;

Non mihi ſi lingua centum ſint, oraque centum.

Alterum Ouidius,

Si vox infragilis, pectus mihi firmius eſſet.

Vtrumque eleganti parodia Matro paraſitus illuſtrauit apud Athenæum, cum ait: quomodo à diuina placenta abſtinerem?

Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χείλη, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Γαστὴρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.

Non mihi ſi labra decem, & ora decem forent,
Venter infrangibilis, et æneum mihi cor eſſet.

Ἄρρητος] non dictus. ἄρρητα ῥήματα, verba ineffabilia, à ῥέω *dico*. legitur ἀρρητον γόον. Iliad. ρ. pro ἄρηκτον, vt explicat Didymus, τὸ βλαβερὸν, ἢ τὸν ἄπυκτον παρὰ τὴν ἀρὰν, i. βλάβην.

Ἀρσαντες] particip. Æol. ἄρσαις pro ἄρας, ab ἄρω *congruo*, Fut. ἀρσ. ita ἄρσον, in Imperat.

Ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος. *maſculus*, & metaphor. *ſtrenuus, fortis*. ab ἀρδεύω *irrigo*, ſicut υἱὸς *filius*, fit ab ὕω *pluo*, quaſi pluuia patris irrigantis.

Ἀρσίνοος. Arſinous, nomen proprium.

Ἀρτακίη, fontis nomen. *Nobilis Artacia irrigat vnda. Tibull.*

Ἀρτιμὴς, έος, *incolumis*. fit à nomine ἄρτιος, qui eſt propriè numerus par, i. partibus ita aptè cohærentibus, vt nihil deſit, aut ſuperſit, τέλειον hunc numerum calculatores vocant. Inde factum eſt,

vt ἄρτιος pro integro & perfecto, apteque cohærente vſurpetur. ἄρτια βάζειν, conſentanea loqui, Od. θ. ab ἄρω, *adapto*.

Αρτεμις. *Diana*, quaſi ἀερότεμις, ἡ τὸν ἀέρα τέμνουσα, aërem findens Luna. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμεῖς ποιεῖν, quod valetudinem præſtet, parturientibus enim præſto eſt. vel quod ſit ipſa ἀρτεμὴς διὰ τὴν παρθενίαν, virgo intacta & illibata. Vel denique ὅτι ἄρτια, καὶ τέλεια ἐποίησε τὰ κατὰ κόσμον φανεῖσα, quod ipſa cum apparet, inferiora omnia perficiat, & conſeruet.

Αρτεπίβουλος] nomen muris, quaſi inſidiator panis ab ἄρτος panis, & ἐπίβουλος, *inſidiator*, ἐπιβουλὴ *inſidiæ*. Αρτοφάγος mus alter, comeſtor panis, à φάγομαι, *comedo*.

Αρτιεπής] verborum concinnator, loquax. ab ἄρω, & ἔπος. vel ἄρτια λέγων, qui perfectè & disertè loquitur, vt μέδομαι ἀρτιέπειαν.

Ατη ἀρτίπος] noxa pedibus integra, quæ mundum totum peruagatur, hominibus nocitura. Poëticè pro ἀρτίπους, i. ἀρτίους πόδας ἔχουσα.

Αρτίφρων] integer mentis, ἀρτίαις φρεσίν.

Αρτος] *panis*, ab αἴρω, *affero*, διὰ τὸ αἴρειν τῷ σώματι δύναμιν, quod robur afferat corpori. Hippocrates ἄρτον nominat προσφερόμενα τὰ σιτία, cibum qui exhibetur, προσφερόμενον καθ' ἑκάστην, quia panem quotidie ſumimus.

Αρτυμα] *condimentum* ab ἀρτύω, ſeu ἀρτύνω, *apparo, condio*, ἀρτυνέουσι, Ionica dialyſis pro ἀρτυνοῦσιν in futuro.

Αρχέκακος] *incœptor malorum, vel malorum princeps*. ab ἀρχὸς & κακὸς *malus*. ἀρχιπόλεμος *belli ductor & autor*. Αρχίλοχος, *agminis ductor*, λόχος, *agmen* ſignificat.

Αρωγὸς] *auxiliator*, & ἀρωγὴ *auxilium*, ab ἀρήγω *auxilior*.

Ασ.

Ασάμινθος] *peluis, balneatorumve solium* ab ἄσιν μινύθειν à diminuendis & expurgandis sordibus. Ita Didymus. ἀσάμινθον, πύελον ἀπὸ τοῦ μινύθειν τὴν ἄσιν τοῦ σώματος. ἀσάμινθον, ἤτοι λουτῆρα.

Ασβεστος] *inextinguibilis*, ab α priuat. & σβέννυμι *extinguo*. γέλωτα ἄσβεστον *risum* nominat *inextinguibilem*, quia è calore procedit: vnde qui abundant sanguine, ad risum procliues. Ideo & Grammatici, τὸν γέλωτα deducunt ἀπὸ τῆς εἵλης à calore.

Ασβεστος, lapis Asbestus, ferrei coloris, qui cum ignem non habeat proprium, sic ardet, vt non possit extingui. *Plinius*.

Ασεῖν] fut. ἄσω *satio, expleo*. at ᾄδω cum diphthongo *cano* cuius futur. ᾄσω.

Ασήμαντα μῆλα] *oues carentes signo*, i. incustoditæ, à σῆμα *signum*. Vnusquisque enim Pastor suis ouibus notam apponit, qua discerni queant ab aliis. ἀσημάντοισι μήλοισιν. i. ἀφυλάκτοις, ἀφροντίστοις, μὴ ἔχουσι ποιμένα, pastore & signo carentibus, quas nemo curat. Didym.

Ασθμα] *flatus*, παρὰ τὸ ἄω *spiro*. ἀσθμαίνω *anhelo, expiro*.

Ασις] ιως ἡ, *limus, sordes* παρὰ τὸ ἄζω *sicco*, at ᾠδὴ est *cantio*. Ασιος, *limosus*. Ασίῳ ἐν λειμῶνι. vide λειμῶνι in littera λ.

Ασινὴς] *innocuus*, ab α priuat. & σίνομαι, *noceo*.

Ασιτος] *ieiunus*, ab α, & σῖτος *frumentum, cibus*.

Ασκηθὴς, & ἀσκηθὴς] *illæsus*, ἀβλαβὴς, ἀκώλυτος τοῦ ἐργάζεσθαι quem nemo prohibeat ab agendo. Fit ab

α & ἴχω, comprimo, cohibeo.

Ἀσκελὴς] carens cruribus, ab α priuat. & σκέλος crus, deduciturque παρὰ τὸ σκέλλειν, exsiccare, quia pars illa corporis ἄνικμος, ἀσκελὴς, apud Hom. qui exaruit.

Ἀσκέω, exerceo, elaboro. ab ἀσκοῦ vtre deductum volunt, quasi dicatur propriè tantum de iis, qui vtres conficiunt: metaphorice de aliis enuntietur. vnde ἀσκητὸς, elaboratus.

Ἀσκάλαφος, & Ἀσκάλιος, duo nomina propria.

Ἀσκληπιὸς] Æsculapius, Medicorum numen, ὁ μὴ ἐῶν τὰ σκέλη ξηραίνεσθαι, qui prohibet, quominus exarescant crura. Vbi pars corporis pro toto corpore sumitur. Etenim cum Epidauri tyrannum ægrum oculis sanasset, dictus est Ἀσκληπιὸς, qui prius Ἤπιος dicebatur. vel ὅτι τὰ σκελῆ καὶ σκληρὰ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖ, quod duros morbos leniat. Eustath.

Ἀσκὸς] vter ab α priuat. & σχίζω, lacero, vnde ἀσκὸς, i. integer, non laceratus.

Ἀσμενος] gaudens, libens ab ἥσμαι præterito verbi ἥδομαι, fit ἡσμένος, ex quo ἄσμενος, retracto accentu in priorem syllabam, augmentoque reiecto.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαίρω] vibro, palpito, propriè de iis, qui animam agunt.

Ἀσπαρτος] non satus, ἄσπαρτος γῆ, terra quæ non seritur. ἀπὸ τοῦ σπείρω sero.

Ἀσπάσιος, idem Poëtis quod ἀσπαστὸς, amplectendus, acceptus ab ἀσπάζομαι, amplector. vel, ὃ πρὸς ἑαυτὸν σπᾷ, quod quis attrahat, & consequatur.

Ἄσπερμος] semine carens, & apud Homer. Il. υ. ἄσπερμος γενεὴ sine prole genus, ἀπὸ τοῦ σπείρω.

Ἀσπερχὲς] *incessanter*, ab α priuat. & σπέρχω, *vrgeo.*

Ἄσπετος] quem assequi nequeas, *immensus*, ἄσπετος ὕλη sylua immensa. ab ἕπω, *sequor.*

Ἀσπὶς ἡ] *clypeus* à σπῶ, σπίζω *extendo*, & α priuat. quoniam clypeus εἰς περιφερὲς σχῆμα, non in longum producitur, sed rotundus est. Inde per metaphoram dicitur ἀσπὶς serpentis genus, διὰ τὸ εἰς κύκλους ἑλισσόμενον τὸ ζῶον, quod in spiras & circulos conuoluatur. Inde ἀσπίζω *clypeo tego*, & ἀσπιστὴς *clypeatus, pedes miles.* ὑπασπίδια προποδίζων, incedens numerose intra clypeum, vt totum corpus contegi posset.

Ἀσπουδὶ] *negligenter*, scilicet absque studio, à σπουδὴ *studium.*

Ἆσσον] aduerb. syncope pro ἄγχιον *propius*, ab ἀγχοῦ, seu ἀγχὶ *prope.*

Ἀσσάρακος, Assaracus, auus Anchisæ.

Ἀσταχύεσσι] dat. plur. pro ἀστάχυσι. στάχυς, *spica*, & pleonasmo, τοῦ α ἄσταχυς, quasi σίταχυς, ait *Eusth.* σῖτον ἔχων *triticum habens.*

Ἄστυ *vrbs.* διὰ τὸ πρότερον νομάδας, καὶ σποράδην ζῶντας, τότε συνελθεῖν δὲ εἶναι ἐκ τῆς πλάνης ἐπὶ ταῖς κοιναῖς οἰκήσεις, ὅθεν οὐ μετανέστησαν, quod prius dispersi homines in vnum conuenere locum, vbi domos ædificauerunt, steteruntque ibi ad agrestem & incultam vitæ rationem non amplius regressuri, vrbem dixerunt ἄστυ, ἀπὸ τοῦ στῆναι, κατ᾽ ἐπίτασιν. ait Orion. vel παρὰ τὸ αἴω ἵστασθαι, quod in sublimi collocetur. enimvero ἐπὶ μετεώρου κεῖνται αἱ πόλεις, in excelso & edito loco vrbes ædificantur, ait Scholiast. Apoll. Quanquam peculiare nomen vrbis suæ fecerunt Athenienses per antonomasiam, ἄστυ, sicut πόλις,

peculiariter vocata est Alexandria, vrbs Latinorum Roma. Ἀστὸς *ciuis*, peculiariter Atheniensis.

Ο ἢ ἡ ἀστεμφής, ἢ τὸ ἀστεμφές, *immotus*, ab α priuat. & στέμβω *assiduè moueo*.

Ἀστήρ, έρος, ὁ. *stella*. Ἀστὴρ μὲν τὸ ἓν σῶμα, ἄστρον δὲ ζώδιον τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον. *Aster est vnicum & singulare in cœlo corpus: astrum vero sidus est, seu signum ex multis compositum stellis.* Fit autem ab α priuat. & ἵσημι *sto*. quasi ὁ ἄστατον ἔχων δρόμον, cursum instabilem habens. Vbi licet obseruare tum apud Homerum, tum apud cæteros, Solem & Lunam καταχρηστικῶς, reliquos Planetas ἀστέρας nominari Nolebant enim inter errantes stellas Solem & Lunam recenseri *Eustath.* Sic Tertullianus ἰδιωτίζων ait, à primordio & pluuias de cœlo ruisse, & sidera radiasse, & lumina floruisse. Inde ἀστερόεις, *stellans*, & ἀστρόεις *stellatus*.

Ἀστέρα, Ilia. δ. vsurpat pro cometa, aut igne alio aëreo, idque ex vulgi opinione, arbitrantis stellas è cœlo decidere, cum ignes eiusmodi voluuntur in terram. Ita *Virgilius stellas* etiam *cadentes*, dixit.

Ἀστερὶς, insula inter Ithacam & samum posita.

Ἀστεροπητής] *fulgurator*, ab ἀστεροπὴ *fulgur*, quasi ἀστέρος ὦπα ἔχουσα, habens speciem stellæ, & syncope ἀστραπὴ, vnde ἀστράπτω *fulguro*. Ἀστεροπαῖος, nomen proprium, quasi *fulgurator*, fuit is ἀμφιδέξιος ambidexter, ideoque cessit in prouerbium pro ingenioso & expedito homine nomen Ἀστεροπαῖος.

Ἀστράγαλος, *vertebra*, *ossiculum tali*, *lusorij tali*. παρὰ τὸ ἀστράπτειν ἢ ὀρθὴν φυλάττειν τὴν βάσιν, quod rectum faciat gressum.

Ἀστύαναξ] quasi *vrbis maris*; ἀστύαναξ, *vrbis princeps*.

ceps. ἀσύνοος *mens & prudentia vrbis*, ἀσυόχος *vrbem regens*, ἀσύπυλος, *vrbis porta*, sunt nomina propria.

Ἀστυβοώτης] epithetum præconis quasi ἐν ἄστει βοῶν, in vrbe clamans.

Ἀσύφηλος] *vilis*, *& abiectus*, ab ἄτω *noceo*, & φῆλος *impostor*. vel quasi ἄσοφος, stolidus, & insipiens.

Ἀσφαλής] *tutus*, qui labi aut euerti nequit. ἀσφαλέως *tutò*, ab α & σφάλλω *euerto*, μὴ σφαλλόμενος.

Ἀσφάραγος, pro ἀσπάραγος Attice, *asparagus*. Dicitur & guttur in Homero, δι' αὐτοῦ ἡ φωνὴ φέρεται per quod vox defertur.

Ἀσφόδελος] *asphodelus*, *spatha regia*. at ἀσφοδελός, *locus consitus asphodelis*. λειμῶνα ἀσφοδελόν, *herbosum pratum*, dixit Homerus.

Ἀσχαλάαν] pleonasm. pro ἀσχαλᾶν, ab ἀσχαλάω, idem quod ἀσχάλλω. *contristor, doleo*, ab ἄχω deductum, ait Eustath. interiecto σ. adeo vt ἀσχάλλειν sit ἄχος ἅλις ἔχειν affatim doloris habere.

Ἄσχετος] qui retineri non potest, nemini cedens, vt μένος ἄσχετον, vis insuperabilis. ab α, & ἔχω *habeo*.

Ἀσωπός, Asopus fluuius, in Peloponneso. alter eiusdem nominis in Bœotia, tertius in Asia propriè dicta, quartus in insula Paro. *Strabo*.

Ατ.

ΑΤάω, *stupeo*, *cum stupore admiror*, ἀτασθάλων κακὰ ἔργα, admirantis praua opera. vbi tamen aliqui legunt ἀγαιομένου. ab ἀγάω *demiror*.

Ἀταλός] *tener*, *iuuenilis*, quasi ἀπαλός; vel ὁ δυνάμενος τλῆναι, qui nondum per ætatem labores tolerare potest. inde ἀτάλλω *delicatè nutrio*, *& cresco*.

ἀταλαφρῶν *iuuenilia ſapiens.*

Ἀτάλαντος *par, æqualis.* ab α, æqualitatem ſignificante, & τάλαντος, *ſtatera*, quaſi ἰσοτάλαντος. vnde auri talenta. χρυσοῖο τάλαντα.

Ἀταρϐής, & ἀτάρϐητος] *intrepidus.* ἀπὸ τοῦ τάρϐος, *terror* quaſi τάραϐος, ex ταράττω *turbo.*

Ἀταρπός, & ἀταρπιτὸς, per metatheſim pro ἀτραπός & ἀτραπιτός, *via trita, recta*, ἐκ τοῦ τρέπεσθαι *verti*, via quæ non habet diuerticula.

Ἀταρτηρος, fit ab ἀτηρος *noxius*, pleonaſmo ſyllabæ ταρ. cuius primitiuum eſt ἄτη *noxa* vel τείρω *affligo*, cum epitaſi τοῦ α. Et quoniam οὐ μόνον ἡ ἄτη ἐν ἔργοις, ἀλλὰ καὶ ἐν λόγοις, quia damnum & noxa non ſolum operibus, ſed etiam verbis ineſt, vt accidit iis qui præ ira contumelioſiſſimi ſunt, vſus eſt hoc nomine ἀταρτηροῖς Poëta, cum de Pelide contumelioſo homine loquutus eſt, vt geminata ſyllaba geminam proderet iniuriam. *Euſtath.*

Ἀτάσθαλος] *pernicioſus, damnorum autor*, παρὰ τὸ ταῖς ἄταις θάλλειν *florens noxis & ſceleribus.* ἀτασθαλία, *improbitas*, ἀτασθάλλω *improbè ago.*

Ἀτειρής] ab α priuat. & τείρω *vexo*, ἀτειρὴς *indomitus.*

Ἀτέλεστος] imperfectus, à τελέω *perficio*. vt ἀτελής. & ἀτελεύτητος, à τελευτάω *finio.*

Ἀτέμϐω] *contriſto*, cuius paſſiu. ἀτέμϐομαι *contriſtor.* illud quaſi εἰς ἄτην ἐμϐιϐάζω *in damnum & mœrorem induco.* iſtud, εἰς ἄτην ἐμϐαίνω, *in cladem incido.*

Ἀτέω] & ἀτέων, οντος in particip. idem quod ἀτάω *noceo.* ἄτη *damnum*, ἀταρτηρὸς, pleonaſmo ſyllabæ ταρ, pro ἀτηρὸς, *noxius.*

Ἀτέραμνος *indomitus, prefractus*, à τέραμνι *tener*, & α priuat.

Ἀπρηῆς] *iniucundus*, ἀ πρηυ *delecto*.

Ἀτίζω *aspernor*, idem ἀτιμάω, ἀτιμέω & ἀτιμάζω. ἄτιμος, *infamis*, ἀτιμωτὸς *neglectus*, ἀτιμία *infamia*, ab α & τίω *honoro*, *magni æstimo*. Inde quoque ἄτιτος *inhonoratus*.

Ἀτιτάλλω] idem in Homero quod ἀτάλλω, *Insito*, & ἀτίταλλος idem quod ἀταλὸς *puerilis*. ἀτίτηλα, *delicatè nutriui*, aor. 1. verbi ἀτιτάλλω, amoto poëticè augmento.

Ἄτλας, *Atlas* qui cœlum humeris sustinet, quasi πολύτλας, multum ferens. Inde ἄτλαντες statuæ, quæ aliquid apud architectos portant. Vbi notat Eustathius pleraque nomina diuersa, idem tamen significantia iisdem litteris coalescere, vt sint quidam anagrammatismi. Ita ἥρα Iuno est ἀὴρ, *aer*. Ῥέα Saturni coniux ἔρα *terra*, ἀρετὴ ἐρατὴ, *virtus amabilis*, κάρα ἄκρα *vertex*, ἄτλας idem quod τάλας, *ærumnosus suo impar oneri*, & alia huiusmodi apud Atticos receptissima.

Ἄτος μάχης] insatiabilis pugnæ, ab ἀδῶ *tadio afficior*.

Ἀτρείδης, ου, nomen patronymicum, Agamemnon Atrei filius: Patronymica autem Græca vt plurimum formantur à nomine patris, desinentia in δης. Ἀτρείων idem quod Ἀτρείδης. Ἀτρεὺς Atreus, cuius primitiuum est τρεῖν *timere*, & α priuans. Ἀτρεὺς, quasi ἄφοβος.

Ἀτρεκὴς, ὁ ἡ ἡ. & τὸ ἀτρεκές.] *verus*, ab α priuat. & τρέω *timeo*. quasi ἀτρεκὴς, qui enim vera loquuntur, reprehensionem minime timent. ἀτρεκέως, *verè*.

Ἀτρέμας] *quietè*, & ἀτρέμα. ab ἄτρομος *intrepidus* ex α priuat. & τρόμος, *tremo*.

Ἀτείπτος] idem quod ἀτειϐὴς, qui tritus non est, ab α & τείϐω *tero*.

Ἀτρυγέτοιο ἁλὸς] infœcundi maris. Ionice. ἀτρύγητος, *sterilis*, propriè vbi nulla crescit vindemia, ab α, & τρύγητος *vindemia*. Vindemia autem & apud Græcos & apud Latinos dicitur non tantum de vuis, sed de omni fructuum genere. Ita olearum vindemiam dixit Plinius. τρυγᾶν μέλι καὶ κηρία, *mel et fauos vindemiare*, autores Geopon. Torcular conchiliorum, & purpuræ vindemiam Cassiod. vel ἀτρύγητος dicitur mare, i. *profundum*, cuius fex quæ est in fundo non inuenitur. ἀπὸ τρυγός. τρύξ, γὸς *fex*.

Ἀτρυτώνη] *indomita* dicitur Minerua, à τρυτάνη, *iugum*, quia virgo est, & ἄζυγος, expers iugi maritalis. ἀτρυτώνη, i. ἄτρυτος καὶ ἀκαταπόνητος.

Ἀτύζομαι] *terreor*, ἀτυζόμενος *attonitus*. ἀτύω τὸ ταράσσω. ἀτύσσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀτύζω, Αἰολικῶς, ait Etymolog.

Ἄττα, καὶ ἄσσα] i. τινά, vt ἄσσα ἐθέλῃσθα, *quæ volueris*. ἄσσα, idem significat quod ἄττα. Iliad. ι. & vox est, qua iunior Achilles senem compellat, ἄττα γεραιέ.

Αυ.

ΑΥ έρυσαν, *retro traxerunt*. Institutum veterum fuit vt resupinatas hostias Diis cœlestibus mactarent, quod dicebatur αὐερύειν: contrà Diis inferis supinas. illis integra pecora ad Orientem, his castrata ad Occidentem. Schol. Apoll.

Αὖος, η, ον *siccus*. vt ξύλα αὖα, ligna arida. ab αὔω *sicco*. idem αὐαίνω, cuius αὐανθεὶς aor. 1. partic. pass.

Αὐγή, *splendor, dies*, αὐγάζομαι *illustror*, imo &

video. ab ἄγω *rego, duco*, δι' ἧς ἀγόμεθα per quam ducimur, lux enim diei euntes dirigit.

Αὐδὴ *vox*, *sermo*. tanquam αὐγὴ, quia sermo lux est animi. αὐδήεις, voce præditus. αὐδάω *loquor*.

Αὐλὴ] *aula*, ab ἄω *spiro*, quia est locus apertus & patens, qui à ventis perflatur. Et quia ibi sub dio stabulari solent armenta, ideo pro stabulo accipitur. Insuper est ipsa *domus regia*, ante quam loco patente & subdiali παραυλίζεσθαι excubare solent satellites. Vt plurimum tamen αὐλὴ, in Homero est locus subdialis, raro τὰ βασίλεια dicuntur αὐλαί. *Athenæus*. Αὖλις, *tentorium*. αὔλειος, *atriensis*. αὔλιον *stabulum* Αὐλὶς, ἴδος. regiuncula Bœotiæ, quo classis Græcorum appulit, Troianis bellum inferens.

Αὐλὸς, *tibia*, ab ἄω *spiro*, vel αὔω *clamo*. & quia tibia angusta est, ideo αὐλὸς, significat quod rectum & angustum est, vt fistula. Idem αὐλῶν, ῶνος. & αὐλῶπις, *galea oblonga*, in modum fistulæ.

Αὔρη, Ionice pro αὖρα, *aura, lenior ventus*, ab ἄω *spiro*. vel ab ἀὴρ *aër*.

Αὔπνος] *insomnis*. vigil, ab ὕπνος *somnus*, ἄνευ ὕπνου.

Αὔριον] *cras*, ab ἄω *fulgeo*. vel ab αὖρα *aura*.

Αὐσταλέος] vox poëtica idem significans, quod αὐαλέος, & αὖος. *veste carens*, *squalidus*, *aridus*, αὖεν, i. ἐφώνει *clamabat*. αὖει i. ἐξήραινεν *exsiccabat*, *vrebat*.

Αὐτάγρετος] *quem quis pro arbitrio elegit*, quasi ὁ αὐτόθεν ἀγρεύμενος, ab αὐτὸς & ἀγρέομαι, *colligor*. αὐτάγρετα, i. αὐθαίρετα, αὐτέλητα, & χωρὶς καμάτου. *Didym.*

Αὐτῆμαρ] *eodem die*, poëticè. in prosa αὐθημερὸν ab αὐτὸς, & ἡμέρα *dies*.

Ἀϋτμὴ] *halitus* ab ἄω, πνέω. vel *vapor* & *fumus*. αὐτμὴν, ένος idem.

Αὐτοδίδακτος] qui sua ipsius industria aliquid didicit, *à seipso doctus*. à διδάσκω. *doceo* vt Θεοδίδακτος, *à Deo doctus*, μητροδίδακτος *edoctus à matre*.

Αὐτόδιον] confestim, quasi ex αὐτῆς ὁδοῦ, ex ipso itinere, ab ὁδὸς *via*.

Αὐτοετής. & αὐτόετες, *eodem anno*, ab ἔτος *annus*. αὐτοκασίγνητος, *germanus frater*. ab αὐτὸς, ipse, κάσις *frater*, & γνητὸς, *natus*.

Αὐτόματος] *ex seipso aliquid faciens absque vllius impulsu*, ab αὐτὸς & μεμάω *promptus sum*. Ad conuiuium Agamemnonis venit αὐτόματος Menelaus; non inuitatus. Iliad. β. Sunt enim, ait Eustath. qui non inuitantur fratres, coniuges, & liberi, οὓς οὐ δεῖ καλεῖν ἐν συμποσίῳ, ἀλλὰ αὐτομάτους ἰέναι. Vbi tantum σύνδειπνοι septem Concœnæ numerantur, cum Rege conuiuij. Septem conuiuium, nouem conuicium.

Αὐτομέδων nomen proprium, quasi αὐτὸς μέδων, à seipso imperans.

Αὐτονυχὶ] ea nocte. ab αὐτὸς & νὺξ *nox*. αὐτοπρεπὴς, *ipse sibi conueniens*. à πρέπει *decet*.

Αὐτοσταδίη] stataria pugna, à στάδιος, *stabilis*, σταδίη μάχη stataria pugna. ex ἵσταμαι *sto*.

Αὐτοσχέδον, & αὐτοσχεδὰ, *prope*. αὐτοσχέδιος ex tempore factus, tumultuarius. à σχεδὸν, *prope*.

Αὐτόφονος] nomen proprium, αὐτοφόνος, appellatiuum, vtrumque eiusdem significationis, *qui seipsum occidit*, à φένω, *occido*.

Αὐτοχόωνος] sine arte, sua sponte, & rudi Miner-

ua fuſus, à χῶνος *fornax fuſoria*. ex χέω *fundo*.

Αὐχέω, *glorior*. ab αὐχὴν *ceruix*: niſi potius ab αὐχέω deducatur αὐχὴν, ένος, quia gloriæ & vanitatis ſignum in erecta ceruice.

Αυχμέω, *areo præ æſtu* αὐχμηεις, *ſqualidus*, ab ἄζω *ſicco* vel per antiphraſim ab αὔξω *augeo*, ſicca enim non augentur, nec creſcunt.

Αφ.

Αφαλος κυνέη] galea quæ non eſt ornata clauis ſplendentibus, à φάλος ſeu φάλιος *ſplendidus*, ex φάω *luceo*.

Αφαμαρτοεπὴς] in verbis peccans, ab ἀπὸ ἁμαρτάνω & ἔπος. Iliad. γ. vbi Menelaum laudat à prudentia & taciturnitate, maximè cum iuuenis eſſet, cuius ætatis comes eſſe ſolet impotentia. Sed Lacon erat. Et

Principibus virtus contigit ante diem.

Αφανδάνω] *diſpliceo*. ab α priuat. & ἁνδάνω *placeo*. Fit ab ἥδω, vt λανθάνω à λήθω.

Αφαντος] *qui diſparuit*, & in Homero, *qui euanuit vna cum prole*. ab α & φαίνομαι *appareo*. adeo vt ἄφαντος dicatur is, cuius nullum eſt amplius genus, & ſtirps omnis defecit.

Αφάρτεροι ἵπποι] *celeriores equi*. ab aduerbio, ἄφαρ, *confeſtim*.

Αφαυρὸς, ότερος] imbecillis: ab αὔω *ſicco*, vel ab α priuat. & παῦρος *paucus*, quaſi ὁ ἀγαν παῦρος ἢ ὀλίγος κατὰ δύναμιν, virtute & robore paucus & paruus.

Αφέη] ſubiunct. pro ἀφῇ. & ἀφέηκε, pro ἀφῆκε, Atticè verbi ἄφημι, dimitto. ἀφέθην, aor. 1. paſſ. ἀφίει imperfect. ἀφίουν.

Αφέλκετο] Ion. pro ἀφείλου. & ἀφέλεσθαι pro ἀφε-

λιπεῖν. Aor. 2. medij verbi ἀφαιρέω, ἀφεῖλον. ab ἕλω *capio*.

Αφενος, εος, τὸ] *diuitiæ*. differunt autem ἄφενος & πλοῦτος, quod ἄφενος sint diuitiæ absque magno labore partæ, quasi ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ ab vno anno collectæ, πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ πολλῶν ἐτῶν per multos autem annos πλοῦτος. *Etym.* ἀφνειός *dives*.

Αφέξει] futur. verbi ἀπέχω, fut. ἀφέξω. ἕξω enim futurum notatur aspero spiritu ad differentiam aduerbij ἔξω, ideoque littera tenuis π in compositione migrat in aspiratam

Αφήτωρ. Epithetum Apollinis, quod duo significat. nempe τοξικὸν *iaculatorem*, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. vel ὁμοφήτορα, *æque omnibus loquentem*. ὁμοίως πᾶσι συνεχρηματίζων ἐπὶ, καὶ μαντευόμενος, τῷ τε πένητι, καὶ τῷ πλουσίῳ. Omnibus enim æque respondet & oracula reddit, pauperi insuper ac diuiti.

Αφθιτον σκῆπτρον] sceptrum Agamemnonis incorruptum, quod Vlysses sumpsit iturus ad naues σύμβολον αὐτὸν τὸ ἐκ βασιλέως λέγειν ἢ ποιεῖν, ait Eustath. velut notam & indicium quod regis nomine loqueretur & ageret. Iliad. β. fit ab α priuat. & φθείρω, *corrumpo*.

Αφθονος] *expers inuidiæ, largus & abundans*. τῶν δ' ἄφθονα πάντα παρέσται, hæc affluenter omnia aderunt. quasi citra inuidiam omnia liberaliter communicata: cum inuidi aut nihil aut grauatè aliquid impertiantur, fit ab α priuat. & φθόνος *inuidia*.

Αφικάνω] *peruenio*, compositum ex ἀπὸ & ἱκάνω *venio*, idem quod ἵκω, vnde deriuatur. Dicitur etiam ἀφικνοῦμαι, *peruenio*, quod sua mutuatur tempora ab ἵκομαι, vt ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; quali autem in naui aduenisti? Ion. pro ἀφίκου. Odyss. α.

προφῦσιν ἀφίξεαι, primum peruenies, in fut. pro ἀφίξῃ Ion. ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι ad domos perueniſſe, in præt. infinit.

Αφλαστος] *ſumma pars puppis*, ita dicta παρὰ τὸ μὴ ῥαδίως φλᾶσθαι quod non frangatur facile. vel per antiphraſin, ἄφλαστα dicuntur εὔθλαστα, quæ franguntur. Ita Didym. Αφλαστον, inquit, vocat Homerus, τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης. ἢ εἴρηται κατ' ἀντίφρασιν. εὔθλαστον γὰρ ἐστι.

Αφλοισμὸς] *ſpuma*, idem quod ἀφρὸς, ex quo formatur, quaſi ἀφρισμὸς, mutatione litteræ ρ in λ, & pleonaſmo. ο. Αφρισμὸς κατ' Αἰτωλοὺς ὁ ἀφλοισμός. λαμβάνεται δὲ ἢ ποιητικῶς ἐπὶ ἰδιώματος ὕδατος ἤχου. *Didymus.*

Αφραδίη, Ion. ἀφραδίη, *imprudentia*, *temeritas*. interdum *inſcitia*, vt ἀφραδίῃ πολέμοιο, imperitia belli, Iliad. β. ἀφραδέως *inconſultè*, ἀφραδέω *inconſulte aliquid ago*. ἀφραδὴς *inconſultus*, quaſi qui multa loquendo effutit, ab α epitat. & φράζω *loquor*, *dico*. Inde pariter ἄφραστος *non dicendus*, ἄφραστ' ἠδ' ἀΐοντα, indicibilia, & inexcogitabilia vocat opera Mercurij. hymn. in Merc. Ibid. ἄφραστος ponitur etiam pro *non amplius conſpiciendo*.

Αφρέω *ſpumo* ab ἀφρὸς *ſpuma*. Αφρὸς autem dicta eſt ſpuma quaſi μετ' σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενος, quaſi magno cum impetu immiſſa; quod excitetur ex aquarum conflictu, & vehementi commiſſione.

Αφρήτωρ] qui nullius eſt curiæ & ſodalitij. apud Homerum συγγένειαν μὴ ἔχων, ἄοικος, ἢ ἄπολις. φατρία, ſeu φρατρία, dicta fuit Athenis tertia pars tribus; cùm populus in quatuor dumtaxat tribus diuiſus erat. φρατρίαν deductam putat Budæus ἀπὸ τοῦ φρέατος à puteo; quod qui erant eiuſdem φρατρίας

communi puteo vterentur. Eodem modo explicat *Didymus.* Αφρήτωρ ὁ φρατρείας μὴ ἔχων. φρατρεία δὲ τὸ μέρος τῆς φυλῆς.

Αφροδίτης] Venus, dicta παρὰ τὸ δύνειν τῷ ἀφροῦ θαλασσίου, quod orta sit ex spuma maris, *Emersam pelagi nuper genitalibus vndis Cyprin.* Alij quasi ἀφροσύνην dictam putant, i. insipientem; quia contraria est Venus Palladi, & incontinentia sapientiæ. Didymus παρὰ τὸ ἁβρὸν τῆς διαίτης, à mollitie & deliciis vitæ deducit. Ideo Lubentia mater à Latinis nominata.

Αφρων, *amens*, ἀφροσύνη *insipientia*. ἀφραίνω *amens sum*, ab α priuat. & φρὴν *mens*.

Αφύσσω] *haurio*. ab ἀφύω eiusdem signif. vnde ἀφυσγετὸς *haustus*. nisi à φεύγω potius deducatur, ἀφυσγετὸς, non fugiendus. Αφυσγετὸν interpretatur Didymus τὸ ἰλυῶδες, *limosum*.

Αχ.

ΑΧαιΐδες, οὐκ ἔτ' Αχαιοί] Achœides, non amplius Achiui. Achiuos Achiuas nominat, ob eorum mollitiem & inertiam. quem locum imitatus est Virgil.

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges.

Ita Hetrusci Romanos vocabant γυναῖκας. Torquatus Hortensium nominauit Dionysiam gesticulatoriam, quod sua mollior esset Dionysia. Omphale dictus Hercules. Sic Xerxes. οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασί μοι γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες. Quod Artemisia viriliter pugnaret, Persæ muliebriter & ignauè.

Αχάριστος] ingratus beneficij accepti, non gratiosus, à χάρις *gratia*.

Αχος, εος] *dolor*, quasi ἡ ἄγαν σύγχυσις, *ingens de-*

iectio animi ab ἄχος. fit τὸ ἄχθος, pleonas. θ. *dolor item, & molestia*. Inde ἀχέω & ἀχεύω *trist or*. ἄχθομαι *grauor & doleo*. Αχυμαι idem quod ἀχέω.

Αχειρὴς] *carens manibus, inutilis*, ab α priuat. & χεὶρ *manus*. In Batrachom. Dicuntur Cancri ἀχειρεῖς, multas habentes manus, vel qui manibus excipi nequeant, ab α epitatico.

Αχελῷος] fluuius inter Ætoliam & Acarnaniam fluens. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ελλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Αχελῷος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται, Videtur omnium Græciæ fluuiorum maximus esse Achelous, ideo aqua omnis ea appellatione nominatur. Etymol.

Αχερδος] *spina*, ἄχρος τις οὖσα, ἡ δυσχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι. quod difficile & ægrè manibus contrectetur.

Αχέρων] fluuius inferni, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας, quod omni priuentur gaudio ij, qui illuc aguntur. ἢ ὁ τὰ ἄχεα ῥέων, quasi doloribus & ærumnis fluens.

Αχερωΐς] Alba populus ad Acherontem amnem consita. Ferunt enim Herculem, cum aduersus Cerberum progrederetur, consitam ad Acherontis ripas conspexisse arborem, quam secum reportauit, & Αχερωΐδα nuncupauit. Αχερωΐς, ὃ καλεῖται λεύκη. Arbor est, quæ vocatur. *Alba* ait *Didymus*. ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶναι αὐτήν. Aliqui speciem fagi interpretantur.

Αχιλλεὺς] ῆος Ionice. ab α priuat. & χιλὸς *pabulum ex semine proueniens*, quia Achilles fuit ἄχιλος sola ferarum medulla à Chirone rupice magistro enutritus, vel παρὰ τὸ ἄχος λύειν, à soluendis doloribus, ἰατρὸς γὰρ ἦν, vel denique διὰ τὸ ἄχος μητρὶ καὶ Ιλιεῦσιν ἐπι-

νηχαῖν, quod mœrorem matri & Trojanis attulerit. *Etymol.*

Ἀχλὺς] *caligo, et tenebræ*, quasi ἄχαν ἀλύουσα, & ἀκρύπτουσα.

Ἄχνη siue ἄχνα *tenues palea.*

Ἄχνη *in Didymo* τὸ ἀφρῶδες ἢ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, *eiectamenta maris, spumæ, palea & similia.*

Ἄχολος] *bile carens*. vt αὐτὴν ἄχολος. & *bilem purgans*, vt φάρμακον ἄχολον. ab α priuat. & χολὴ, *bilis.*

Ἀχρεῖος] *inutilis*, & ἄχρηστος. ἀχρημοσύνη egestas, ἀπὸ τῆς χρείας *vsus, vtilitas*, χράομαι *vtor*, & χρῆμα *pecunia.*

Ἀχυρμιά, idem quod ἄχυρον, *festuca, palea.*

Ἀχυρμιαὶ, i. ἀχυροθῆκαι, τόποι εἰς οὓς χωρίζομεν τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα ἐκπίπτει, *loca area, in quibus seponuntur festucæ & paleæ tritici.* Didym.

Α ψ.

Ἄψις, ῖδος *fornix*, & *curuatura rotæ*. ἁψῖδες *circuli in stellis*. ab ἅπτομαι, *nector*, ex quo ἅψος, εος, *membrum*. Videtur tamen aliter interpretari Didymus. Ἴτυς ait, est περιφέρεια τοῦ ὀχήματος circumferentia currus ἡ ἁψίς, εἰς ἣν αἱ κνῆμαι ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἐμπήγνυνται. vbi compinguntur tibiæ currus à modiolo rotæ. Iliad. ε ἁψῖδες λίνου, *lini connexio*, i. τὸ δίκτυον *rete.*

Ἀψόρροος, *qui citato cursu retrocedit*. ab ἄψ *retro*, & ὄρω *concito*. vel ex consequenti ἀψόρροος, εἰς τοὐπίσω ῥέων, *retro fluens.*

Α ω.

Ἄωρος] *qui difficile custodiri potest.* ab α priuat. & ὦρος *custos.*

Ἄωρτο] *pendebat* pro ἤωρτο plusq. perf. verbi ἀείρω, ἤρμαι, ἤωρτο, & pleonasmo ω, ἤωρτο.

Ἄωτον] *flos* & per metaph. quod est in vnaquaque re præstantissimum, οἰὸς ἄωτον, ouis flos, i. *lana*. οἰὸς γὰρ ἄωτον περιβάντου αὐτός. Eustath. ex ἄω *spiro*. ἄωτος autem adiectiuum, *auribus carens*. ab οὖς *auris*. ἀωτέω *flores decerpo*.

Βα.

Βάδην] *lento gradu*. ἀπὸ τοῦ βαίνω, *gradior*, fut. βήσω.

Βάζω *loquor*, παρὰ τὸ βοὴ, *clamor*, fit βοάζω, & syncope βάζω.

Βάθος, τὸ] *profunditas*, παρὰ τὸ μετὰ βίας θεῖν, quod cum impetu in ima ruamus. Ex eo βαθὺς, εῖα, ύ. *profundus*, βαθεῖη & βαθέη Ionice. βάθιστος *profundissimus*. Inde composita quæ sequuntur. βαθυδίνης ὠκεανός. *Oceanus profundos habens vortices*, seu βαθυδινήεις, à δίνη *vortex*. βαθύζωνοι γυναῖκες, *altè et eleganter cinctæ mulieres*, à ζώνη *zona*. βαθυκλῆα μεγάθυμον, *magnanimum Bathyclem*, quasi valde gloriosum hominem, à κλέος *gloria*. βαθύκληρος πατὴρ, *pater profundas habens & immensas opes*, à κλῆρος, *sors hæreditas*. βαθύκολπος πηγὴ, *fons profundi sinus*, à κόλπος *sinus*. χώρα βαθυλείμων, *regio pascua, profunda habens prata*, & βαθύλειμος Αἰθία, à λειμὼν *pratum*. βαθυλήϊον πέδιον, *campus valde* ferax, multa segetis, à λήϊον *seges*. βαθυρρείταο ὠκεανοῖο *profunde fluentis Oceani*, Æol. pro βαθυρρείτου. βαθυρρήτης idem quod βαθύρροος, à ῥέω *fluo*. βαθύσκιος κευθμὼν, *latibulum valde vmbrosum* à σκιὰ *vmbra* βαθυσχοίνοιο Μελήτης *sublimes iuncos ferentis Melitæ*, à σχοῖνος *iuncus*. laus hæc fluuiorum. Inde statuæ illorum iunco & arundine redimitæ. βαθύτριχα μῆλα *villosa*

oues. à θρίξ, τριχὸς *pilus*, vbi θ vertitur in τ, in casibus obliquis in quibus sequitur χ. βαθύνω *excauo in profundum.*

Βαιὸς] *paruus*, idem ἠβαιός, à βαίνω *gradior.* per antiphrasim. quasi τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχειν, ob paruitatem neque gressum habens neque fundamentum. at βαίην, est aor. 2. optat. verbi βῆμι, *gradior*, vt σταίην.

Βάκχιος, vel βακχεῖος, *Bacchicus*, βάκχος Bacchus. ἀπὸ τοῦ βάζω, *loquor.* οἱ γὰρ μεθύοντες πλείονι τῇ φωνῇ, καὶ ἐνθουσιῶντες χρῶνται, ebrij enim & qui furore agitantur, multa effutiunt. vel παρὰ τὸ ἄχος *dolor*, & βαίνω *abeo* ὁ γὰρ ἔχων λύπην, καὶ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη, ebrietas enim mœrorem expellit ac tristitiam. Etymol.

Βάλανος] *glans*, ὁ τῆς δρυὸς καρπός. à βάλλω *deycio*, quod decutiatur ab arbore. βάλλω, autem, *iacio* sæpius est in vsu in aor. 2. ἔβαλον. βάλε vox imperantis, eadem quæ ἄγε. βάλλεσθαι, & βάλλησθα pro βάλοις, & βάλῃς, addito θα æolice. βαλέειν Ionica dialysi pro βαλεῖν, βαλέων, ἰόντος pro βαλών, οὕτως in fut. 2. partic.

Βαλίος nomen equi Achillis, vt Bucephalus Alexandri. Iliad. π. ξάνθον καὶ βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην, Xanthum & Balium, qui duo cum ventis volabant. βαλίος adiect. ταχὺς *velox*, παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον, quod concitatè ferantur proiecta. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος, quod veluti vibrentur ob celeritatem. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλις, aut quod progrediantur & incedant admodum. Significat quoque *varius*, quasi φάλιος, ὁ λευκός, vt βαλίαν ἔλαφον dixit Euripides variegatam ceruam.

Βαῖ pro ἔβαν, estque syncope pro ἔβησαν, aor. 2. Ind. ἔβην, βάς, βάντος, in particip. verbi βῆμι. fut.

βήσω, à βάω. eo, *ingredior.*

Βαμβαίνω *inarticulatè loquor*, fit à βάζω per ἀναδιπλασιασμόν. vel *crepito dentibus præ timore*, ducta à pedibus significatione, ἐπὶ τῶν μὴ ἑδραίαν τὴν φωνὴν ἐχόντων, de iis qui firmam & stabilem vocem non habent, vt pedes inquietos & instabiles, à βαίνω, βαμβαίνων, ὁ τρέμων. ἡ ἀσαφῆ φωνὴν προϊέμενος ἀπὸ τοῦ φόβου. *Didym.*

Βάπτω] *mergo, tingo, abluo.* Inde βαπτίζω & βαπτισμός, *Baptismus*, sacrum initiationis Christianæ mysterium, mersione, ablutione, & aspersione, seu tinctione administratum in Ecclesia.

Βαρβαρόφωνος] *barbare loquens*, à φωνὴ *vox*, & βάρβαρος, *barbarus*. Dicti sunt autem Barbari apud Græcos, peregrini homines, à βάρβαρ voce absona, in quam incidere solebant, cum primum Athenis verba Græca cõnabantur. Cassiodorus dictos suadet à barba, & rure; sed frigide nimis. Cares omnium maxime βαρβαρόφωνοι, de quibus Homer. Iliad. β. Καρῶν βαρβαροφώνων. namque καρίζειν est βαρβαρίζειν.

Βάρδιστος] pro βράδιστος metri causa, à βραδὺς *tardus*, quod aliqui deducunt à βαρὺς, *grauis & ponderosus*, quia grauia lentè feruntur. βαρὺς autem grauis & βάρος pondus παρὰ τὸ μετὰ βίας αἴρεσθαι, quod vi & maximo conatu tollantur. Etymol. Inde βαρυνω, *aggrauo, premo*, cuius participij aor. pass. βαρυνθείς.

Βαρυστενάχων] ονος, *grauiter ingemiscens.* à βαρὺς & στενάχω *gemo*, cuius primitiuum στενός, *angustus.* quòd qui gemunt, angusto sint corde.

Βαρύφθογγος] *grauisonus.* Epithetum Leonis, βαρυφθόγγοιο τε λέοντος. hymn. in vener. fit à βαρὺς & φθόγγος *sonus.*

Βασιλεὺς tria significat. τὸν θεὸν *Deum*. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. καὶ τὸν ἄρχοντα, & *principem*, vt βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητὴς bonusque princeps, & fortis bellator. καὶ οἰκοδεσπότην, & *familiæ dominum*. βασιλῆϊ δ' κεῖται ἄγαλμα, domino autem repositum est ornamentum. Dicitur βασιλεὺς quasi ἀσινεὺς, cum pleonasmo β, quem nemo lædere possit, à σίνω quod est βλάπτω. Vel dicitur quasi βάσις λεῶν, populorum basis. Rex enim est columen & fundamentum, quo tota nititur populorum salus. Ex illo βασιλὶς *regina*, βασίλειος, & dialysi Ionica βασιλήϊος *regius*, βασιλεία, Ionice βασιληΐη *regnum*, βασιλεύω, *regno*.

Βάσκ' ἴθι, *vade, ito*. imperat. verbi poëtici βάσκω, pro βαίνω, *eo*.

Βαστάζω] *porto*. & metaphor. *sepelio*.

Βάτην] Dorice pro ἐβήτην, aor. 2. verbi βῆμι. at βατὴν est nomen, βατὸς, ἡ, ὁν *peruius*.

Βατίεια] tumuli nomen apud Troianos qui & Ili tumulus vocatur. ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων, à rubis quibus vndique cingebatur. βάτος enim rubus est per antiphrasim, quod sit ἄβατος *inaccessus*. vel βατίεια, πόλις Τρωϊκὴ, παρὰ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων, Troiana ciuitas. ait Didymus.

Βάτραχος] *rana*, quasi βοάτραχος dicta, rauca clamans.

B ε.

BΕβάασι] Ionice pro βεβήκασι, βέβαα pro βέβηκα, detracto χ, & mutato η in α, ex βαίνω; inde βέβαμεν, & βεβαώς.

Βέβακται] *dictum est*. 3. sing. præt. pass. verbi βάζω, *loquor*.

Βεβαρηὼς] Ionicè sublato κ pro βεβαρηκὼς, particip.

ticip. præt. verbi βαρέω, *premo, grauo.*

Βεβίηκεν] præter. verbi βιάω, *vim affero*, à βία *vis.*

Βεβλαμμένος] præter. part. verbi βλάπτομαι, *lædor*, βλάπτω *lædo.* fit à βρῶ, *comedo*, κατ' ἀποκοπὴν βλῶ, & κατ' παραγωγὴν βλάπτω, metaphora ducta à rebus comestis, & ideo absumptis.

Βέβληαι, pro βέβλη aut βέβλησαι. 2. præt. paſſ. Ionicè, vt βέβληαται, pro βέβληνται. & βεβλήατο pro ἐβέβληντο. à βάλλω. *iacio, percutio.* Ita βεβολήατο pro βεβλήατο per additionem litteræ ο, vt βεβολημένος pro βεβλημένος. Niſi ſit pluſquam perf. verbi βολέομαι, pro ἐβεβόληντο.

Βεβρίθασι] præter. med. verbi βρίθω *plenus ſum, & onuſtus*, ex particula epitatica βρι, vel à nomine βαρὺ *grauis.*

Βεβροτωμένα τείχεα] *cruentata mœnia*, à βροτόω *hominem facio*, nempe mortalem, *& cruore tingo.* βροτὸς, enim eſt *homo mortalis*, at βρότος eſt *ſanies & cruor hominis. Sanies puluere permixta.*

Βεβρώθοις] optat. verbi βρώθω, à βρῶ. vt κλώθω à κλῶ, reduplicatione Attica. Labeo frigidus poëta tranſtulit Homerum ex verbo: cuius verſum hunc ſingularem refert Pſeudo-Cornutus in Perſium.

Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας.

Crudum manduces Priamum, Priamiq; piſinnos.

Βέβρυχε] à βρύχω *frendo*, βεβρυχὼς *frendens.* Inde βρυχετὸς *febris*, ſtrident enim & frendunt, qui febricitant.

Βεβυσμένος] à βύομαι, cuius actiuũ βύω *impleo, tego.*

Βεβὼς] pro βεβαὼς, de quo mox dictũ eſt. vt ἑσαὼς, pro ἑστώς. Βεὴ] Ionice pro βῆ aor. 2. ſubiũct. verb. βῆμι.

Βέομαι] pro βιώσομαι *viuam*, facto βείω ex βιῶ. aut ex βέομαι, interiecto ι. Sic poëtice βείω pro βῶ, ex

quo βέω & inserto ι, βείω aor. 2. subiunctiui verbi βάω pro quo βῆμι.

Βέλος] *telum* βέλεμνον idem à βάλλω iacio. βέλεσσι, dat. plur. pro βέλεσι. τὸ βέλος tamen Iliad. ξ. *dolor ex ictu vel vulnus*, βέλος ϗ τὸ τραῦμα. ὁμωνύμως]τῷ προκειμένῳ παρ' Ὁμήρῳ. Sunt homonyma in Homero βέλος & τραῦμα, ait *Suidas*.

Βελλεροφόντης] Bellerophon, Poëtis notissimus. βέλλερα, ait Etymolog. sunt κακὰ ἐστὶν οὖν ὁ φρονούμενος παύειν τὰ κακά. prudens est ad sedanda mala. hic prius vocabatur Ἱππόνους. ἀνελὼν δὲ βέλλερον τὸν Κορίνθιον, Βελλεροφόντης ἐκλήθη, interfecto Bellero Corinthiorum primate dictus est Bellerophon, vel vt, *Fulgentius* explicat βελλοροφῶν quasi βουληφόρων, consultissimus, qui spernit libidinem, i. Ἀντείαν hospitem suam.

Βελλεροφόντου τὰ σήματα λυγρά, *Bellerophontis literæ perniciosæ*. Iliad. ζ. Quales fuerunt litteræ Vriæ à Dauide: litteræ Lysandri à Pharnabazo. Parœmia. litteræ Bellorophontis.

Βελόνη] *acus*. παρὰ τὸ βέλος, *telum*.

Βέλτερος, & βελτίων] melior, & præstantior. comparat. nominis ἀγαθὸς *bonus*.

Βένθος] *vallis, profundum*. idem quod βάθος, ex quo deducitur. vt πένθος à πάθος. παρὰ τὸ μετὰ βίας ἰέναι, quod in locis decliuibus non gradiamur, sed præcipitemus.

Βέρεθρον] Attice pro βάραθρον *terræ hiatus*. Athenis fuit locus peculiaris, valdè profundus, in quem rei deturbabantur: παρὰ τὸ βαθὺς profundus, vel quasi ἄβατον, non adeundum.

Bη.

BH] pro ἔβη, βῆμεν pro βῶμεν Dorice. aor. 2. verbi βῆμι.

Βηλός, ȣ̃.] à βάω idem quod βαίνω *gradior*. βηλοῦ θεσπεσίοιο *pauimenti diuini*, per quod pauimentum nonnulli cœlum intelligunt, quod Pindarus vocat ἔδαφος κτίσεως naturæ pauimentum, βηλός quasi τῶν θεῶν πηλός. Hæc habet Didymus Iliad. α. ἀπὸ βηλοῦ. ἤ. ȣ̓ρανοῦ, γίγνεται δὲ ἀπὸ τοῖς θεοῖς τῶ βεβηκέναι ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀστέρας κατὰ βαίνειν εἴρηται. Cælum est βηλός, quod illic Dij & astra gradiantur. Alij interpretantur τὸν διώπατω πάγον, ᾗ περιέχοντα τὸν πάντα ἀέρα. Nonnulli περιοδον τῶν ἀστρων. Communiter tamen βῆλος est limen portæ. *Didym.*

Βῆμα] *gressus*, à βαίνω. locus dicendi in concione, siue suggestus.

Βῆσσα] locus profundus & altus, per quem in montibus gradi possumus] διὰ τὸ ἐπὶ βῶμαι καὶ προβαίνειν. vel vrbs Locriensis, quod sit in profundo & imo sita. Sunt qui interpretentur, *saltus*, *& conualles profluas*, ὄρεος ἐν βήσσῃς. Iliad. γ.

Βητάρμονες] sunt ὀρχησταί, οἱ διὰ ποδῶν ὀρχούμενοι, qui saltant διὰ τῶ βαίνειν μετ' ἁρμονίας, à gressu apto & concinno, quem saltantes seruant. βηταρμός est etiam armata saltatio ἐνόπλιος ὄρχησις, Pyrrichen vocant ab authore Pyrrho.

B ι.

BIα] *vis & robur*. βίαι apud Homer. *contumelia*, quæ per violentiam fiunt, βίας ὑποδέχμενος ἀνδρῶν hominum contumelias perferens. βίαιος *violentus*. βιάω *vim affero*, βιάζω *idem*.

Βίας] nomen proprium Regis, & Philosophi, quasi robustus. Nam robustus ille qui secum portabat omnia?

Βιϐαὶ, & βιϐῶν.] verbi βίϐημι & βιϐάω, quod est poëticum, loco βῆμι cuius aor. 2. partic. βάς. & βιϐάων, ῶν præs partic.

Βιλώωρ] nomen proprium, vir fortis & robustus ab ἀνήρ, & βία.

Βιοθάλμιος ἀνὴρ] *vir diuturnæ vitæ.* quasi βιότου ἅλις ζῶν vitam viuens abundantem. ab ἅλις *abunde.* ἐκ τῆς ἁλός, quia in mari confertim est aqua, ἀθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ. vel βιοθάλμιος *florentis vitæ & viridis ætatis* à βίος *vita, &* θάλλω *floreo.*

Βίος] vita, παρὰ τὸ βίω, ingredior. quid enim aliud vita, quam via? vel παρὰ τὸ μετὰ βίας ζῆν. à vita ærumnosa quam viuunt homines. nam θεοὶ ῥεῖα ζώοντες, ait Homerus, Dij facile & placide viuunt, οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. At βιὸς ὀξύτονος, est *arcus,* ἐπειδὴ μετὰ βίας τείνεται, quia tenditur vi & contentione. ἢ ὅτι δὴ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον, ἐν ταῖς θήραις αὐτῷ χρώμενοι, τοξεύοντες τὰ πτηνὰ καὶ τὰ τετράποδα, quod olim veteres vterentur arcu ad vitam sustentandam, aues & feras, quibus vescerentur, telis petentes. βιοτὴς idem quod βίος, & βιότης.

Βιόω] *viuo*, reperitur βιῶναι viuere, βιοὺς & ἐϐίων. βιωτὸς *vitalis.*

Βλ.

Βλαισὸς] *vulgus*, cui distorta sunt crura, ἐπὶ τὰ ἔξω *exterius*, ita vt interius atterantur pedes, quemadmodum accidit equis βλαισοῖς, quando gradiuntur, & diuaricant crura, in similitudinem litteræ Λ. διὰ τοῦτο ἡ Λάμϐδα ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ Ἠετίωνος, ideo lambda vocabatur vxor Hetionis mater Cypseli Corinthiorum tyranni quæ fuit valga. παρὰ τὸ βεϐλαμμένον εἶναι τὸ ἴσον τῶν ποδῶν,

quod distorta sit & corrupta æqualitas pedum. ait Etymolog. Secus dicitur ῥαιβὸς, cui interne distortæ sunt tibiæ. παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν, per antiphrasim.

Βλήμμω, βλέω] aor. 2. med. τοῦ ὑποκειμ. à βλῆμα, *percutio*, ἔβλω in aor. 2. ita Etymol.

Βλοσυραίνω] *trucibus oculis aspicio*, vt proprium esse Leonum terrere vel solo aspectu, tradit Eustath. Ideo & à βρέμω *fremo*, deriuat Etymol. quasi fremerent, i. terrerent oculis feræ.

Βλέφαρον] *palpebra*, *pellis oculos tegens*, dicta quasi τοῦ βλέποντος φᾶρος, peplum oculi intuentis; & velum, vnde non illepidè dicitur à poëta ὀμματόφυλλον frons & folium oculi. vel παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι, quod attollamus palpebras, cum cernimus, & intuemur.

Βλῆτρον] *clauus ferreus*, à βάλλομαι *proijcior*.

Βληχὴ] balatus, οἰῶν τι βληχὼ, ouiumque balatum: & metaphorice vagitus infantium, à βλήχομαι *balo*, & *vagio* à voce βη, *bè*, quæ est imitatio vocis ouium apud Atticos, & nomine ἦχος, *sonus*, vt βληχὴ sit ὁ ἦχος τοῦ βη sonus bé.

Βλοσυρὸς] *terribilis aspectu*, quasi ὁ τὸ βλέμμα σύρων oculos & aspectum trahens. & βλοσυρωπὸς, *habens oculos truces*, & βλοσυρῶπις γοργώ. à βάλλω, & σύρω τὰ ὄμματα, dicuntur enim αἱ βολαὶ, τὰ ὄμματα, oculorum iactus. Etymol.

Βλωθρὸς] *altus*, παρὰ τὸ βλώσκω, *gradior*, *aduenio*. ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκων. vsque ad æthera pertingens. vel ἄνω θρώσκων sursum saliens, ἡ βλωθρὴ, i. αὐξής. *Didym.*

Bo.

BOάα] pro βοᾷ pleonasmo α, βοάα ποτὶ χέρσον boat ad terram. à βοάω *boo, clamo*, quod & ad inanimata refertur, vt κῦμα βοάα, vnda boat. Il. ξ. Inde βοὴ *clamor, et pugna*, quia magno cum clamore & ingenti vociferatione confligere milites solent. vt βοὴν ἀγαθὸς bello bonus & strenuus. βοηνὴς idem. vbi vocem fortem fortissimis Heroibus tribuit Homerus.

Βοάγρια] τὰ sunt *spolia quæ ex pugna colliguntur*, ἐκ τῆς βοῆς ἀγρευόμενα. nec non τὰ βοάγρια *clypeus est ex pellibus* βοῶν ἀγροτέρων *agrestium boum*. ἢ τῆς βοῶν ἀγρεύματα, τοῦτ' ἔστι τὰς ἐκ βυρσῶν κατασκευασμένας ἀσπίδας. vt Iliad. κ. πολλὰ βοάγρια ἠ τρυφάλειαι, multa scuta & galeæ. Et ὁ Βοάγριος, Boagrius Locrensium amnis. βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, circa fluenta Boagrij.

Βοῦς, οος, ἡ: *bos, vacca*. ἀπὸ τοῦ βόω seu βόσκω, *pasco*, quod homines terram arando pascat. Synechdochice accipitur pro *clypeo ex corio bubulo*. vt ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν ἀζαλέην pro βοῦν. Iliad. η. ad sinistram mouere scutum aridum. Metaphoricè significat *hominem stupidum*. Bos ille aliquando mugiet, inquit Albertus M de S. Aquinate, quem bouem, quasi stupidum, cognominabant condiscipuli. Inde βόειος & βόεος poët. *bubulcus*. δέρμα βόειον pellis *bubula*, quæ etiam βοεία & βοείη, seu βοέη dicitur. βοεὺς *lorum bubulum*. Obseruat Etymol. βοὸς πόδα *bouis pedem* dici apud Atticos de boue viuente, at βόειον πόδα de mortuo boue. ὡς παιδὸς κλῆρον *patris hæreditatem viuentis*, πατρῷον autem κλῆρον, *patris mortui hæreditatem*.

Βοηθοΐδης] nomen proprium. idem ac βοηθός poë-

tice pro βοηθὸς *auxiliator*, quasi βοῇ θοὸς, *ad clamorem accurrens*, laturus ſuppetias inclamanti. Inde βοηθέω *auxilior*, ἐπὶ βοὴν θέω, ad clamorem & pugnam accurro.

Βοηλασία] *boum abactio*. à βοῦς, *bos*, & ἐλαύνω *impello*.

Βοιώτιος, & Βοιωτὸς] *Bœotus*, ortus ex Bœotia prouincia, quæ nomen accepit ἀπὸ τῆς Κάδμου βοὸς à vacca Cadmi, vel à Bœoto rege, Neptuni & Arnes filio, qui ex eo cognominatus eſt Bœotus quod μετὰ βοῶν educatus ſit.

Βομβέω, *bombum edo*. βόμβος *ſonus apum*, βὸμ, βὸυ, onomatopœia.

Βόθρος] *ſcrobs, fouea*. βόθρον ὀρύξαι *foueam fodere*. παρὰ τὸ βέω, per antiphraſim, ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνει in quam nemo ire poteſt. vel βόθρος quaſi βάθρος, παρὰ τὸ βάθος, *vallis profunditas*. vel denique per ſyncopen παρὰ τὸ βάραθρον, *barathrum*.

Βορβοροκοίτη] *in cœno cubans*, nomen Ranæ apud Homerum, quam Lichopinax mus interfecit. à βόρβορος *cœnum*, & κοίτη *cubile*. βόρβορος autem παρὰ τὸ βορά, *pabulum, eſca*. τὸ περίσσωμα τῆς γαστρὸς, ἐκ τῆς βορᾶς, ἢ βάρος ἐμποιοῦν. *ventris ſuperflua ex pabulo*.

Βορέας, Ionicè βορέης. βωρέω & βορέαο pro βορέου, Ionice & Æolice, Boreas ventus Aquilo. παρὰ τὸ βορὰ *alimentum*, ἔστι γὰρ ἡμῖν αἴτιος τροφῆς, αὔξων τοὺς καρποὺς, quod nobis alimentum miniſtrat frugibus incrementum præbens, ait Etymol. vel potius quod nos edaciores reddat. Niſi mauis ἀπὸ τὸ βοᾶν καὶ ῥεῖν, quoniam ventus eſt & ſonorus & violentus.

Βόσις] paſtio, à βόσκω *paſco*, βόσκεσκον pro ἐβόσκον, poëtice, vt πώλεσκον pro ἐπώλουν. παρὰ τὸ βῶ, τρέφω.

Inde βοτάνη *herba*, & βοτὴρ *Pastor*. & εὔβοτος, *pascendis bobus idoneus*, i. βοῦς βόσκων.

Βοτρυδὸν] *racematim*. à nomine βότρυς *racemus*, quasi πότρυς, ὁ τὴν πόσιν ῥέων, *potum fluens*. vel παρὰ τὸ βῶ *calco*, ὁ τοῖς ποσὶ τριβόμενος, qui pedibus proculcatur. βοτρυδὸν πέτονται racematim volant apes. ait Homerus, quod expressit *Iuuenalis*.

Examenque apium longa consederit vua.

Βούβρωστις] vel βούβρωσις. *valida fames* à particula augente βοῦ & βρώσκω *comedo*. vel fames quales patiuntur βοῦς βρώσκοντες. βούβρωσις κυρίως ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός. Iliade tamen ω. ponitur ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας, ἢ λύπης, *pro mœrore summo*. *Didym.*

Βουβὼν] *inguen*, ἐν ἀρχῇ τῶν μηρῶν ad femora summa, dictum est autem, ὅτι τὸ βαίνειν ἐστὶν ὑπηρέτης, quod gressum iuuet. à βῶ, *incedo*, & particula epitatica βοῦ, ὁ μεγάλως βαίνων. Est etiam *tumor* qui adnaſci solet inguini, collo, & axillis, quæ sunt pestium sedes ad emunctoria, vt loquuntur Medici, quasi τὸ εἰς ὕψος βαῖνον, in altum excrescens.

Βουγάϊος] *iactator sui nimius*. à βοῦ particula, & γαίω, *glorior*. Est etiam βουγάϊος, βοῦς ἐργάτης *bos arator terræ*. *Ita* Didymus. βουγάϊος, μεγάλως ὑπερηφανῶς, ἢ βοῶν ἔργα ποιῶν. ἀγαλλόμενος καὶ βουερχέτης. Iliad. ν. Sunt diuersæ lectiones, βουγάϊε, βουγήϊε, βουκαῖε. Si βουγάϊον, vel βουγήϊον legas idem erit ac κόλωφος, quo vir crassus & ἀναίσθητος significabatur. Si βουκαῖος, rusticus, idem quod βοῦκος, & βουκόλος.

Βουκόλος] *boum armentarius*, à βοῦς, & κόλον *cibus*, qui cibum bobus apponit. vel παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τὰς βοῦς, quod bobus inseruiat vel quasi βου-

κόμος, vt ἱππόκόμος, *boum custos* à κομέω *curo*. mutato μ in λ. Inde βουκολικὸς, *pastoritius*, & Bucolica carmina, quibus res & amores pastoritij decantantur, βουκολία *boum cura*.

Βουλὴ, *curia*, *& consilium*. Διὸς δ᾽ ἐτελείετο βουλὴ, Iouis aûtem perficiebatur consilium. Iliad. α. vbi βουλὴν Διὸς, fatum nonnulli interpretantur. Διὸς enim nomine, aliquando Deus ipse, aliquando fatum nuncupatur. Quum dicunt, Ζεῦ πάτερ Deus est; cum vero in causis euentorum Iouem nominant, vt Διὸς ἐτελείετο βουλὴ, fatum intelligunt. *Plutar.* Fit à βούλομαι *volo*, vel à βάλλω *iacio*. Sunt enim βουλαὶ βολαὶ, iactus & mentis sagittæ, consilia; quibus scopum propositum attingimus. Inde βουλεύω, *delibero*, βουλευέμεν Doricè pro βουλεύειν. βουλεύησθα Æolice pro βουλεύῃς. & βουλευσέμεν pro βουλεῦσαι. βουλευτὴς, *Senator*, οἱ βουλευταὶ, Iudices Athenarum.

Βουληφόρος. κ. i. βουλὴν φέρων. Sunt inquit Eustath. apud Homerum βουληφόροι, quos nunc τῆς συγκλήτου Senatores dicimus. Ἀγορὰ quidem est totius populi, qui per præconem conuocabatur. ἡ δὲ βουλὴ Iudicum, qui per Accensos priuatim accersebantur. Abusiuè tamen dicuntur omnes βουληφόροι, qui aliquem suo consilio communicant. Ita olim Ægyptij duodecim Zodiaci signa, θεοὺς βουλαίους *Deos consiliarios*, vocabant. Planetas vero ῥαβδοφόρους *Lictores & Apparitores*; quia optimum ex cœlo consilium. ait Schol. Apollon.

Βουλυτόνδε] addita δὲ particula. ὁ βουλυτὸς *tempus vespertinum*, quo boues à labore soluuntur. ἀπὸ τοῦ βοῦς λύειν, à soluendis bobus. βουλυτόνδε. i. ἐπὶ τὴν

ἐπὶ ἑσπέραν δείλης. καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. Ad veſperam, quando boues à labore ſoluuntur. *Didym.*

Βουπράσιον. vrbs à Principe Bupraſio nominata. πόλις τῆς Πελοποννήσου.

Βουπλὴξ, ῆγος] *ſtimulus*, quo boues increpantur, & punguntur, quaſi βοῦς πλήττων. Didymus aliter explicat βουπλῆγι, ait τῷ πελέκει, *ſecuri*, ὅτι αὐτῷ βόες τυπτόμενοι ἀναιροῦνται. quia boues ſecuri cæduntur. vel μάστιγι, *ſcutica*, ἐπεὶ ἐκ βύρσης γίγνεται. quia fit ex bubula pelle.

Βουφόνος] qui boues mactat, à βοῦς *bos*, & φένω *occido*. Sacerdotes qui boues Deo immolant βουφόνοι. vnde βουφόνια feſtum Athenis. & βουφονέω, *boues immolo*, βουφόνεον, i. βοῦς ἔθυον.

Βοῶπις] ιδος. Epithetum Iunonis, *oculis bouinis*, i. grandioribus, à βοῦς & ὤψ, oculus. Grandiores enim oculi fœminam decent. Vel potius, quia Iuno eſt aër. ideo ἀπὸ τῆς βοῆς, διὰ τοὺς ἀερίους ἤχους, ob ſonos qui in aëre exaudiuntur ſimiles boum mugitibus. Ita Minerua, quæ cœlum eſt γλαυκῶπις vocatur *oculis cæſiis*, ob cœli colorem glaucum. Venus ἑλικῶπις *nigris oculis*, ab ἕλικος *niger*, vel quia Venus oculos intuentium in ſuam pulchritudinem flectit, ex ἑλίσσω *flecto*; ſeu potius, quod Venus amantium animos oculis ſicut vitis capreolis atque manibus adſitum palum ſibi deuinciat, ἑλικῶπις vocatur. ἕλιξ enim eſt coliculus viteus. Semele mater Bacchi βοῶπις, *pulchra aſpectu*, ob pulchritudinem lucis & ardoris, qui maturat vuas. Forma mulierum & pulchritudo maxima eſt in oculis.

Βοώτης] Bootes, conſtellatio ad polum ſita. ὀψὲ δύοντα tarde occidentem nominauit Homerus. Iliad. ε.

Βρ.

Βραδὺς, εῖα, ύ. *tardus*, quasi βαρὺς, grauis: βραδυτὴς, *tarditas* quasi βαρυτής. βράσσω, idem quod βράζω, *ferueo*, *bullio*.

Βράχω] *resono*. ονοματοποιΐα ἡ λέξις ἐστὶ. dictio ficta à sono quem virga aut iaculum reddit, cum vibratur.

Βραχίων, ὁ. *brachium*: ita dictum, quod sit βραχίων τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς χειρὸς, quod desinat ad manuum iuncturam, iisque totis sit breuius,

Βρέγμα] *sinciput*. ἀπὸ τοῦ βρέχειν *irrigare*, quod pars illa capitis, quæ etiam βρεχμὸς est, humidior sit in infantibus.

Βρέμω *fremo*. ἀπὸ τοῦ βρόμου, qui est proprie crepitantis sonitus ignis: nisi prius βρόμος deducatur à βρέμω, vnde etiam βρομέω eiusdem significationis. βρόμος tamen ad omnia sonora transfertur, vt ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν, amabilis strepitus tibiarum, hymn. in Mercur.

Βρέφος, *infans*, παρὰ τὸ φέρβω *nutrio*, per metathesin litteræ φ. τὸ δεόμενον τροφῆς egens pastu, vel παρὰ τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι, quod in lucem editus sit.

Βριάρεως, ὁ.] 4. declin. Atticor. à voce βριαρὸς, *fortis*, quasi βιαρὸς è nomine βία *vis*, vel à dictione epitatica βρι. Dictus est Briareus ἑκατόγχειρος, Centimanus Gigas, vt Typhon ἑκατογκέφαλος, centiceps: vtrumque perfectæ symbolum militiæ. Ducis enim est multa meditari; militum multa exequi: Ducis est caput, militum manus. Eustathius putat per Briareum intelligi apud Homerum Solem, qui plurimas manus habet, quibus operose laborat in terris. Sunt verò radij manus Solis, & Auroræ, rosei digiti ῥοδοδάκτυλου. Archimedes pa-

rem ob causam vocitatus est ab hostibus ἑκατόγχειρ, quoniam πολυμήχανος fuit. vide Αἰγαίων.

Βρίζω, *post cibum dormio.* βριζῶ, *somniorum vates*, & θεὸς παρὰ Δηλίοις διὰ ὀνείρων μαντευόμενος. Deus apud Delios per somnia respondens. βρίζοντα, i. νυστάζοντα, ἢ ἠρεμοῦντα, οἱ δὲ ἀμελοῦντα. *Dormitantem, inertem & socordem*, exprimit Eustathius, quia βρίζειν ἐστὶ μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονυστάζειν.

Βριήπυος] *vehementer clamans.* à βρὶ & ἠπύω seu ἀπύω *clamo*, βριήπυος, μέγα καὶ βαρὺ βοῶν.

Βρίθω *grauis sum et onustus.* βριθὺς *grauis*, βριθοσύνη *pondus.*

Βρισηὶς] Briseis Achillis amica; quæ captiuantem se captiuum fecit, cuius parens Βρισεύς. Ficto tamen nomine sic appellatam constat pro Astynome: vt Chryseida pro Hippodamia.

Βροντή] *tonitru.* βροντάω *tono.*

Βροτόεις] *cruentus.* βροτόεντα ἔναρα cruenta spolia. à βρότος *cruor.* At βρότειος *humanus*, seu *mortalis*, à βροτὸς *mortalis.* Inde βροτολοιγὸς, Mars cognominatus pernicies & exitium hominum, à βροτὸς & λοιγὸς *exitium.* βροτὸς enim φθαρτὸς ἄνθρωπος. βρότος δὲ παροξυτόνως, τὸ μετὰ κόνεως μιχθὲν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα. Et in eo differunt βρότος & βροτός. *Didymus.* Dicti homines βροτοὶ à broto.

Βρόχος] laqueus ad suspendium, qui admouetur gutturi, quod etiam βρόχος dicitur.

Βρύω, *scateo, germino*, βρύουσα ἄμπελος *pubens vitis.*

Βρύκω] *mordeo, mando*, & maxime ταχέως καὶ μετ' ἤχου τινὸς ἐσθίω, *cum aliquo sono & crepitu comedo.*

Βρωμὴ, βρῶσις, & βρωτὺς *cibus, esca.* βρωτὸς *vescus, edulis.*

Βυ.

BΥβλος, vrbs Phœnicum antiquiſſima, ita dicta, ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ τεθειμένα βιβλία, ἄσηπτα διαφυλάττεται, quod in ea libri incorrupti perſtarent, vel quod Iſis ab Ægypto profecta, Oſirin ſuum deflens, diadema capitis ἐκ βύβλου, confectum ex papyro ægyptiaca, ibi depoſuerit. βύβλος autem & βίβλος. licet pro libro ambo accipiantur, differunt tamen, quod βύβλιον propriè ſit ἄγραφον. βιβλίον autem γεγραμμένον. Inde βύβλινος *papyracens, et ſcirpeus*, ἀπὸ τῆς βύβλου *à papyro*. Eſt & funis nauticus confectus ex herba quadam papyro ſimili

Βυθός, οῦ. *fundum, imus gurges*. Male legitur βυτὶν pro βυθόν. *in Batrachom.*

Βυκταὶ] ſunt venti qui velum implent, diſtenduntque flatu ſuo. παρὰ τὸ βύζω *confertim impleo.* βυκτάων. i. ἀθρόως πνεόντων διὰ φυσώντων πληρούντων τὰ ἱστία. *Didym.*

Βυρσα] *corium.* βυρσῶν καλαμοστεφέων, coriorum calamis cinctorum, à βύω idem quod βύζω. Byrſa etiam Latine, *corium.* Hinc *arx* in media Carthagine, Byrſa. *Mercatique ſolum facti de nomine Byrſam. Virgil.*

Βυσσοδομεύω *profunde cogito*, quaſi profundè molior & ædifico, ducta metaphora à fundamentis domorum quæ profunde iaciuntur. ex βυσσὸς Ionice idem quod βυθὸς *fundum*, & δέμω *ædifico*.

Βω.

BΩλος *gleba*. & metaphorice *ager*. Inde *aurũ glebale* dicebatur tributũ illud quod prædiis Senatorum imponebatur ab Imperat. & *gleba Senatoria*. πατρῷα βῶλος ipſa Senatorum prædia deſcriptionibus obnoxia. Ex quo emendauit Dionyſ. Petauius,

vir plane omniſcius locum epiſt. 11. Iuliani Imper qui hactenus eruditorum crux ingenua fuit. Pro παζηκόλοις reponens παζοβώλοις Senatores nactos τὴν πατρῴαν βῶλον.

Βωμὸς] *baſis, ſeu locus ad quem aſcendere oportet*, ἀπὸ βαίνω. Ideoque pro *ara* vſurpatur, quia aræ editæ ſunt, & in gradibus collocatæ. vel quia ara eſt veluti baſis, in qua imponuntur ſacrificia.

Βώσαντι] pro βοήσαντι, vt βώσομαι ac βώσασθαι apud Poëtas pro βοήσομαι & βοήσασθαι à βοάω, *clamo*, & Inde etiam βωστρεῖ idem.

Βωτιάνειρος] *viros paſcens*. γῆ βοτιανείρα, Ionicè, βωτιανείρη, ab ἀνὴρ, & βόσκω *paſco*. Eſt enim alma parens hominum tellus. Fit autem βόσκω à βόω eiuſdem ſignificationis, vnde deducitur βώτωρ, ορος, *paſtor*, idem quod βότηρ. βῶ quatuor ſignificat 1. τρέφω, vnde βοῦς. 2. πατῶ, ex quo βότρυς. 3. βαίνω, inde βῆμα. 4. λέγω, & ex eo fit, βάζω, *loquor*.

Γα.

ΓΑῖα] vidè αἶα, *terra* poëticè pro γῆ. παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ *excipio*. ἡ πάντα χωροῦσα. γαιήϊος *terreſtris*. Il. ζ. legitur ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε, fiatis aquá & terra. quæ eſt imprecatio. i. ἀναλυθείητε εἰς ὕδωρ καὶ γῆν. moriamini, & diſſoluamini in terram & aquam, ἐκ γῆς γὰρ πάντα, καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ. omnia enim ex terra fiunt, & omnia in terram abeunt. *Didym.*

Γαιήοχος] *terram continens*, Epithetum Neptuni, qui totam terram ambit & cõplectitur, quaſi γαῖαν ἔχων. vel qui curribus gaudet & gloriatur γαίων τοῖς ὄχοις. ἵππιος enim eſt. vel qui terra ſuſtinetur, ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος, aquæ enim terris innatant.

Γάλα] *lac*, γάλακτος *lactis*. quaſi κάλα, παρὰ τὸ

καλὸν εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, quod lac pulchrum sit visu, & nutritioni aptum. Inde γαλαθηνός, puer adhuc ὑπομάζιος, qui pendet ab vbere, μικρὸς ἔτι γάλακτι τρεφόμενος.

Γαλέη, & γαλῆ, *catus*, μῦς γαλέης κίνδυνον ἀλύξας, mus, qui felis periculum euitauit.

Γαλήνη] *tranquillitas aeris*, & metaphoricè *hilaritas vultus*, fit à γελάω *rideo*, quasi γελαίνη. Ita Ouid. *ridet vultu fortuna sereno.*

Γάλως, & γαλόως] *glos*, ἡ ἀδελφὴ ἀνδρός. *soror mariti.*

Γαμβρός] *gener, socer, & affinis.* παρὰ τὸ γαμέω, *vxorem duco*, quasi γαμηρός, syncope η, & epenthesi β. A γαμέω, γάμος. *nuptiæ* nisi potiori ratione γάμος quasi δάμος, à δαμάζω *domo*, vnde virgines ἀδάμασοι, nondum domitæ viro. & quia coniuges ambo idem iugum portant παρὰ τὸ δεδμῆσθαι ἀλλήλοις τοὺς συζύγους.

Γαμφηλαὶ] *maxillæ* παρὰ τὸ κάμπτω *flecto, incurno.* Ex eodem themate γαμψὸς *curuus.* ex quo & ὄνυξ *vnguis.* dicuntur ab Homero vultures γαμψώνυχες, curuis & aduncis vnguibus.

Γάνος, τὸ *lætitia*, γανόω *lætitiam affero.* Inde Γανυμήδης Ganymedes pocillator Iouis, παρὰ τὸ γάνος μήδεσθαι τῷ Διΐ. quod Iouem lætitia afficiat. vel *consultus* γανύμενος τοῖς μήδεσι. consiliis gaudens. à γάνυμαι *gaudeo.*

Γάργαρος] vrbs Lelegum in edito loco Γάργαρος, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης. Idæ promontorium, ἤτοι ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα, quod aquas effundat, vel metaphora ducta ἀπὸ τοῦ γαργαρεῶνος, ὃς ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει, à gurgulione qui sensim acuitur. Sunt autem tria Idæ promontoria,

Λευκὴν, Γάργαρον, καὶ φαλακρή.

Γαστὴρ, έρος, & per syncop. γαστρὸς, *venter.* inde γάστρα seu γαστρη *fundum vasis*, παρὰ τὸ γῶ *capio.* quod sit insatiabilis venter.

Γαυλος, *mulctra*, ex nomine γάλα *lac.*

Γαυρόομαι] *superbio* à γαῦρος *superbus*, tanquam γαδος à γαίω *glorior.*

Γε.

ΓΕγαα] præter. poëtic. verbi γείω, vt γεγαὼς, pro γεγακὼς.

Γέγηθε per syncopen pro γεγήθηκε] præter. act. verbi γήθω ex inusitato γηθέω *gaudeo*, cuius plusquam perf. γεγήθειν pro ἐγεγηθήκειν.

Γέγωνα] præter. med. verbi γείνω. Dicitur & γέγωνα, & γεγωνὼς per metathesim pro γέγωα, & γεγωὼς, à γώω, ex quo formatur, γεγωνέω & γεγωνίσκω *intelligo*, *clamo*, præterito in præsens transeunte.

Γείναι] Ionice pro γείνη verbi γείνομαι, *nascor*, & in Homero actiue *creo.* φῦτο pro ἐφύετο, quod interdum significat ἦλθε *venit*, alias εἵλετο *cepit.* Ex eodem fere themate φυὴ, φυέθλη, φύος *genus.* φυτὴ, & φύεσις *ortus.* φυταῖος, *ingenuus nobilis.* à γίνομαι, *sum*, *fio*, *peruenio*, à φύω, γείνω. γυὴ, γύος *fœtus.* pro quo Ionice γυιὸς *fertilis.* τῷ δ' ἤδη δύο φυεαί. *Nestori duæ iam ætates perierant.* Iliad. α. Idem enim in Homer. φυεὰ, quod in Tullio *ætas.* Quid sit ætas varij disputant. hanc aliqui triginta annorum spatio claudunt. Sed *Ouidius*: *vixi annos bis centum, nunc tertia viuitur ætas.* οἱ παλαιοὶ τὰς φυεὰς ἐψήφιζον ἕως ἐτῶν τριάκοντα.

Γείτων] *vicinus.* à γία *terra.* vel ἀπὸ τοῦ γείνω *accedo.*

Γελάω]

Γελάω] *rideo*, & metaphorice *splendeo*, vt γελώσης τῆς ἡμέρας ridente die, initio Heliod. γέλως *risus* fit ab ἕλη *calor*, quia ex copia caloris risus profluit: & qui abundant sanguine, ad risum procliues sunt: contra frigidi & melancholici ἀγέλαστοι. Quamobrem dicit Homerus ἄσβεστος δ' ἄρ' ὤρνυτο γέλως, inextinguibilis excitatus erat risus. Leguntur in eodem Homero aliqua tempora tanquam à verbo γελοιάω, ἀπὸ τοῦ γελοῖος *ridiculus*.

Γενειάω] *barbatus sum*. ἀπὸ τοῦ γενείου. γένειον autem idem est quod γένυς *mentum*, *& maxilla*.

Γέρας] *præmium honorarium* ἀπὸ τοῦ γέρων *senex*, quod senes sint honore maximo digni. vel potius γέρων fit à γέρας, quia senibus debetur honor. Quanquam γέρων *senex* videtur παρὰ τὸ εἰς γῆν ὁρᾶν, quod senes sint filicernia, & terram curui aspiciant. vel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν quod propinqui iam de senis funere solliciti sint. γεραιὸς *senex*, γεραρὸς venerandus, compar. γεραρώτερος. superlat. γέραστος. γεραίρω *honoro*, *muneror*. γέρασμα ἱερὰ honorifica sacra.

Γερήνιος Epithetum annosi Nestoris. ὁ ἔντιμος, καὶ ὁ ἐν Γερήνῃ πόλει ἀνατραφείς. i. *honorandus*, seu in oppido Gerene educatus.

Γέροντες Lacedæmoniis dicebantur, qui Romanis Senatores, Nostratibus Consiliarij.

Γεύω, *gustare facio*. γεύομαι *gusto*.

Γέφυρα] *pons*, quasi γῆ ἐφυρά. ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ, terra super humido posita. γεφυρόω *ponte tego*. γέφυραι tamen apud Homerum sunt interualla inter binos aciei ordines, per quos commeare licet. Virgil. *latum limitem* vocat. *Hac ego vasta dabo, & lato te limite ducam*. 9 *Æneid*.

Γηγενὴς] *terra genitus*. Epitheton Gigantum γη-

γείων, à γῆ *terra*, & γίνομαι *nascor*.

Γηθέω *gaudeo* & γήθω, à γαίω eiusdem significationis, vt κήθω à κιάω. γηθοσύνη *gaudium*. γηθόσυνος *latus*.

Γῆμα, γῆμαι, γῆμας. aor. 1. verbi γαμέω ἔγημα, *vxorem duco*.

Γῆρας] ατος, αος. *senectus*. quam vocem deducunt aliqui ἀπὸ τοῦ γέρας, secus alij τὸ γέρας ἀπὸ τοῦ γῆρας. γηράσκω *senesco*. γηρασκέμεν Dorice pro γηράσκειν.

Γῆρυς, *vox*, γηρύω *sono, loquor*. παρὰ τὸ γέρας. ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει, senes loqui decet, quod rite præstant. Etenim iactator temporis acti ipse senex.

Γι.

Γίγας. *Gigas*. immanis proceritatis homo, ita dictus παρὰ τὸ γίνεσθαι ἐκ τῆς γῆς, quia è terra nati ferebantur Gigantes.

Γιγνώσκω & γινώσκω] *cognosco*, quod sumit tempora à γνόω, & à γνῶμι. Factum putatur à νοῶ, νοίσκω, addito γ ex vsu Æolum.

Γλ.

Γλάγος *lac*, quod à Poëtis adhibetur pro τὸ γάλα, γάλακτος, tanquam γαία, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ γαίειν, quia ex lacte lætitia.

Γλακτοφάγοι] pro γαλακτοφάγοι. οἱ ἵππους ἀμέλγοντες, mulgentes equas Sarmatæ, qui lacte equino, vt nunc Tartari, vescebantur.

Γλαυκὸς] *glaucus*, qui oculis est cæsijs. & θάλασσα γλαυκὴ cæruleum mare, vnde γλαὺξ γλαυκὸς, *noctua* quæ sola inter aues carniuoras μὴ τυφλὰ τίκτει non parit cœcos pullos. Est etiam γλαῦκος nomen proprium. γλαυκῶπις vide in βοῶπις. Vbi addo obser-

uationem Didymi carpentis eos qui Mineruam γλαυκῶπιν dictam volunt à promontorio seu littore Glaucopio. Contendit enim Homerum nulli Deorum dedisse nomen factum à loco. Venus inquit Κύπρις à Poëta vocatur, ἢ γεννηθεῖσα ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' οἱονεὶ κυόπορις, ἢ τὸ κύειν πορίζουσα; conceptum præbens. Eadem Κυθέρεια, non à Cythera, sed ἀπὸ τοῦ κευθομένου ἔρωτος, quem sensim omnibus immittit. Neque Minerua γλαυκῶπις nuncupatur ab vllo loco, sed quia terribili aspectu fuit, seu, oculo cæsio. Errat Didymus. Sæpius enim Poëta Iouem Dodonæum, Idæum &c. compellat. Phœbum & Apollinem Delphicum.

Γλαφυρός, ά, όν] *cauus*. γλαφυρὴ πέτρη petra concaua. παρὰ τὸ γλάπτω, quod est fodio. Vnde γλυφίς, *sagittæ incisura*, in quam neruus inseritur.

Γλήνη] *pupilla* oculi, *oculus* ipse, & apud Homerum est *puppa*, ἀδεινὴς κόρη. Dicitur quasi αἰγλήνη, ab αἴγλη *splendor* vel per syncopen παρὰ τὸ γαληνὴν. quia serenitas mentis in oculo maxime conspicitur. In plurali τὰ γλήνεα sunt κόσμια, ἀξιοθέατα τινα, res ornatæ spectaculo dignæ. γλύφανος *scalprum*.

Γλυκύς] *dulcis*. ᾠδὴ γλυκίων μέλιτος dulcior melle cantio. παρὰ τὸ γλεῦκος, quod est mustum. γλυκερός idem Poëtis, quod γλυκύς.

Γλῶσσα] *lingua & idioma*, quasi γνῶσσα, ἡ ὑπὸ γνῶσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ, in cognitionem adducens ea quæ in mente latent. vel quasi κλῶσσα, κλωθομένης γὰρ τῆς γλώσσης ἐξέρχονται οἱ λόγοι. sermones enim quasi fila, lingua nente, diducuntur.

Γλωχὶς & γλωχὶν] *acies, cuspis*.

Γν.

Γναθμὸς, idem quod γνάθος, *maxilla.* ἀ γνάπτω, idem quod γνάμπτω *flecto*, *curuo* ex κάμπτω. γναμπτὸς *curuus*, flexibilis, νόημα γναμπτὸν, animus oratione flexibilis. γναθμοῖς ἀλλοτρίοις γελᾶν. Odyss. υ. alienis maxillis ridere. Elegans prouerbium in eos qui non rident ex animo, quo vsus est etiam *Horatius. Cum rapient in ius malis ridentem alienis.* & *Valerius, errantesque genæ, atque alieno gaudia vultu.*

Γνὺξ] aduerb. ἐπὶ γόνυ *in genua.* quasi γονὺξ, ἀ γόνυ, γόνυος, & per metathesim γουνὸς, παρὰ τὸ κινεῖν, καὶ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ, curro & famulor.

Γνόω, pleonas. pro γνῶ, ἀ γνώσκω *cognosco*, ἀ quo γνῶναι, *nosse.* γνώριμος *illustris*, γνωτὸς *cognitus.*

Γο.

Γοάω] *deploro.* γόασκον & γοάασκον poëticum imperfectum, reperitur γοήμεναι, ἀ γόημι. γόος *luctus*, ἀ βοάω, inquit Etymol. sed à sono fictum videtur.

Γόμφος *clauus.* propriè τὸ ξύλινον καρφίον, quasi κόμφος, à κέκομμαι præterito passiuo verbi κόπτω *scindo.*

Γοργὸς] *velox, & terribilis,* ἀπὸ τῆς ὀργῆς, ab ira tanquam ὀργὸς. vnde γοργὼ *Gorgo.* διὰ τῆς γοργότητος & ὀξύτητος τῶν ὀφθαλμῶν ab oculorum concitato iactu. γόργιος, α, ον. Gorgoneus. γοργείην κεφαλὴν Gorgoneum caput. Odys. λ.

Γοῦνα] *genua*, pluralis τὸ γόνυ. γουνόομαι *supplex amplector genua.* γουνάζομαι idem. τὸ γόνυ κάμψαι. Iliad. η. *genua curuare*, ponitur loco καθίσαι, *quiescere* vel *sedere.* cum enim sedemus, genua primum inflectimus. γόνυ γουνὸς ἀμείβων, genua al-

ternans. i. lente incedens, vt pes sinister non transeat dexterum. quem incessum νεανικὸν strenuum vocat Aristoteles.

Γρ.

Γραῖα, *anus*. γραῖς γραῦς idem, & γρηῦ poëtice. & per dialysin γρηῦς, παρὰ τὸ ῥαίω quod est *corrumpo*, ἢ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη. vel per syncopen à γεραιὰ *vetula*. vel τὸ σῶμα διὰ τὸ γῆρας χαραττομένη. vultu exarato.

Γράφω] *scribo*. à γράω, quod est ξύω *rado*. γραφὴς inscriptio.

Γυ.

Γύαλον] *ciuitas*, θώρηκος γύαλον, Iliad. ε. *medium thoracis*, ab nonnullis redditur. γυαλὸς ῦ. *qui manu comprehendi potest*. proprie enim τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον, *vola manus* παρὰ τὸ γῶ quod est *capio*. χεὶρ ἡ πάντα χωροῦσα.

Γυγαῖα λίμνη. quod Gygæum stagnum vocat. Plinius. Fluit in Lydia.

Γυῖον] membrum. κυρίως ἐπὶ τῶν ποδῶν & τῶν χειρῶν λέγεται γυῖα, proprie de pedibus & manibus quæ sunt membra, παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς (ἤ ἐπὶ τῆς γῆς) ἰέναι. quod hi super terram gradiantur, istæ πάντα χωροῦν, à γῶ omnia complectantur. Denique ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων, διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν γίνεται, primum homines mouent manus & pedes. Potest & apte applicari hæc dictio puerulis. παιδία γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσι ἐπὶ τῆς γῆς, qui manibus pedibusque reptant. Ex eo γυιόω *membra frango, & claudum reddo*. γυιώσω ὠκέας ἵππους. Iliad. θ. crura frangam equis velocibus.

Γυμνὸς] *nudus*. ἄνευ ἱματίων, sine vestibus. vsurpatur ab Homero peculiariter pro inermi, nudo armis. Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι, Patroclum

nudum licet in pugna. Iliad. ο. παρὰ τὸ γυῖα μόνα ἔχειν, quod solum habeat corpus is, qui nudus est, γυμνόω *nudo, spolio*. Vnde γυμνῆς leuis armaturæ miles.

Γυνὴ] αἰνὸς, tanquam à γυναῖξ, *mulier, vxor*, quasi γονὴ παρὰ τὸ γείνω *gigno, pario*. γυναιμανὴς *mulierosus*, amore mulierum dementatus, vt δύσπαρις, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές. Iliad. γ. Infelix Pari, forma pulcherrime, effœminate. à μανία *furor*, & γυνὴ *mulier*.

Γὺψ, υπὸς] *vultur*, qui & αἰγυπιός. παρὰ τὸ γυρθῶσαι τὰ χεῖλη. qui habeat curua & adunca labra. γυρὸς, *curuus*, vt γυρὸς ὤμοισι qui est curuus humeris. γῦρος, *gyrus*, circulus, & in omni significatione γύρος.

Γυρτώνη] vrbs Macedoniæ, Gyrton. Πυραιχμης nomen proprium ducis Mysorum.

Γωρυτὸς] *pharetra* quasi, χωριτὸς dicta παρὰ τὸ χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. ἑλκυστὰ τόξα, quod tela tractoria contineat.

Δα.

ΔΑείης] 2. perſ. aor. 2. ſubiunct. verbi δαείω, *cognosco*. quod vſurpatur ab Homero loco τοῦ δαίω, *disco, scio*, à quo formata tantum tempora ſunt in vſu, δαὴς, ηος, doctus. δαήμεναι Dorice pro δαῆναι, aor. 2. infin. verbi paſſiui δαίομαι. ἐδάην, *noui*.

Δαὴρ, δαέρος, vocat. δᾶερ. *leuir*. παρὰ τὸ δαίω *accendo*. νόμος ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἐπὶ λαμπάδηφορεῖν: quia mos erat, vt illi tædas fratribus præferrent in nuptiis. δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός.

Δαήμονα] accuſ. ſing. δαήμων, ονος. *doctus*. à δαίω *scio*, cuius verbi aor. 2. infinit. paſſ. δαῆναι, vti iam dictum eſt. δαήσεαι 2. perſ. futur. Ionicè pro δαήσῃ.

δάηται 3. aor. 2. subiunct. pass.

Δαΐ] dat. sing. per apocopen pro δαΐδι, à nominat. δαΐς, ίδος ἡ *fax, & pugna ardens* ex δαίω vro: at δαΐς, δαιτὸς cuius datiuus est δαιθ' pro δαιτὶ, ob sequentem aspiratam, significat *epulum*, ita dictum, quod olim in Græcorum conuiuiis, vnicuique sua olim portio tribuebatur, à δαίω *partior*. Sudant Critici in apparando conuiuio, quod Homerus vocat ἐΐσην δαῖτα. aliqui ἰσόμοιρον interpretantur, quia pars æqualis omnibus conuiuis distribuebatur. Nonnulli ἐΐσην ab εἶμι *vado* deriuant, quia primi illi agrestes homines, cùm laborarent edendi penuria, ἀθρόον ἐπ' αὐτὴν ἴσαν βίᾳ ἥρπαζον, si quid viderent, confestim in illud irruentes rapiebant. Inde nocua improbitas ἀπασθαλία dicta est, quasi ἀπὸ θαλίας *noxa, & clades conuiuij*.

Δαίδαλος] ὁ. Cretensium artifex ille ingeniosus, à Poëtis celebratus, cuius dolos scitè Pindarus nominat δαιδάλου μάχαιραν Dædali ensem. Fit à δαίω *disco scio*. Inde τὸ δαίδαλον substant. *variegatum*. δαιδάλεος, & δαιδάλαιος, *artificiosus, eleganter factus*. Genit. Ionicus δαιδαλέοιο, & δαιδαλέης. dat. plurali. δαιδαλέοισι pro δαιδαλέοις. Ex eodem themate nascitur δαιδάλλω, *artificiose facio*. particip. δαιδάλλων.

Δαῖε] 3. imperf. pro ἔδαιε verbi δαίω, δαίομαι. *vro, ardeo*. δαίετο pro ἐδαίετο. δαῖον, pro ἔδαιον. δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. Iliad. ε. Familiare est hoc Poëtis hunc fulgorem elicere ex armis Heroum. Ita *Virgil.* de Ænea. *Ardet apex capiti, cristisque ac vertice flamma Funditur, et vastas vmbo vomit aureus ignes.*

Δαιζόμενος] particip. paſſ. verbi δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω. *partior*, diuido. ab eo ſunt δαΐξαι aor. 1. infinit. δαϊσάμενοι, aor. 1. particip. δαΐσειν. fut. 1. infinit.

Δαικταμένων] δαικτάμενος particip. compoſitum à δαΐς *pugna*, & κτάω, *occido*, cuius paſſ. ἔκταμαι, vnde particip. κτάμενος.

Δαίμων] ὁ καὶ ἡ. *numen*, *dæmon* quaſi δαήμων ἀπὸ τοῦ δαίω *cognoſco*. ὁ πάντα ἐπιστάμενος quaſi qui omnia nouit. Heſiodus tamen δαίμονας vocat aurei ſæculi viros, & vita functos. Heroas φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς ψυχὰς δαήμονας animas rerum cognitioné præditas.

Δαίμονας καλεῖ τοὺς θεούς. Dæmonas vocat Deos. duas ob cauſas, inquit *Didymus*. ἤτοι δαήμονας, ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσιν. quia ſunt rerum omnium periti. ἢ ὅτι διοικητοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ δαιτυμόνες. quia veſcuntur & habitant cum hominibus, à δαίω *ſcio, & epulor*. Et *Proclus* obſeruat omnem naturam λογικὴν diuidi εἰς τὴν θεῶν, δαιμόνων, καὶ ἡρώων, ἀνθρώπων. Ex eo δαιμόνιος, α, ον. genit. ου, ας, ου. & Ionice δαιμονίης pro δαιμονίας.

Δαίνυ] imperat. verbi δαίνυμι, per apocopen pro δαίνυθι. at δαῖνυ cum circumflexo 3. aor. 2. Indicat. eiuſdem verbi δαίνυμι *epulas præbeo*. Inde δαινύατο pro δαίνυντο 3. plur. imperf. δαινύῃ 2. ſubiunct. δαινύσειαι.

Δαίτηθεν] aduerb. è *conuiuio*, fit à nomine δαίτη, ης. dat. plur. Ionicus δαίτῃσι pro δαίταις. Idem quod δαίς *epulum*.

Δαιτρεύω] more δαιτροῦ *carnes diſtribuo*. in fut. δαιτρεύσω, δαιτρὸς eſt *coquus*, cuius eſt diſtribuere cibos. & δαιτρὸν interdum ſumitur aduerbialiter loco,

diuisim, à δαίω *diuido*. Ex quo etiam formatur δαιτυμών, όνος. *epulo*, qui epulas instituit. in dat. plural. poët. δαιτυμόνεσσι pro δαιτύμοσι.

Δαιτροσυνάων] genit. plur. ἡ δαιτροσύνη, *peritia ministrandi in epulo*, δαιτροσυνάων Doricè dictum pro δαιτροσυνῶν. à δαίω *epulum prabeo*. vt Odyss. π. δαήμονες δαιτροσυνάων. qui sciunt epulas parare. δαιτὺς, ύος. idemquod δαὶς *epulum*.

Δαΐφρων] ονος. ὁ καὶ ἡ. quasi δάϊα φρονῶν bellica sciens à δαὶς *pugna*. vel à δαίω *diuido*. & φρὴν *mens*. vt cui datum sit multum ingenij atque prudentiæ à Deo omnium largitore bonorum. Et Iliad. υ. δαίωσι subiunct. 3. plur. verbi δαίω.

Δάκε] pro ἔδακε 3 sing aor. 2. verbi δάκνω, *mordeo*. cuius fut. 2. δακῶ ex inusitat. δήκω. Dicitur δακέειν in fut. 2. infinit. pro δακεῖν, pleonasmo poëtico ε. vel pro aor. 2. eiusdem infinitiui.

Δάκρυ τὸ] τῦ δάκρυος. & τὸ δάκρυον *lachryma*. à δάκνω *mordeo*. Vulneratæ enim animæ sanguis est lacrhyma, δακνομένης ψυχῆς δάκρυον. Inde δακρυόεις, εντος *lachrymabundus*. δακρύω. δακρύομαι *lachrymor*.

Δακρυόφι paragoge poëtica pro δακρύοις. tum de plantis, cum de animantibus vsurpatur.

Δακρυπλώειν] *lachrymis exundare*, ex δάκρυ & πλώω *nato*.

Δακρυχέοντες] particip. verbi δακρυχέω, à δάκρυ, & χέω *fundo*.

Δάκτυλον ἄκρον] digitum summum. ὁ δάκτυλος, ῦ *digitus*. παρὰ τὸ δείκνυμι, *ostendo*. digitis enim rem indicamus. aut παρὰ τὸ δέχεσθαι, *accipere*, digitis enim accipimus quæ dantur. *Etymol.*

Δαλὸς, οῦ. ὁ] *titio*. Sunt & δαλοὶ ἀστέρες διάθεοντες in cœlo. à δαίω *vro*. δαλὸς, δαυλὸς, κεκαυμένον ξύλον. *Didym.*

Δαμᾶ] & δαμάα pleonasmo α. 3 sing. præsent. verbi δαμάω ὦ. domo. fut. δαμάσω. aor. 1. ἐδάμασα, & reiecto poëtice augmento δάμασα. δαμασαίατο pro δαμάσαιντο. 3. plur. aor. 1. optat. pass. δάμασαι, & δαμάσαις pleonasmo pro ἐδάμασαι & δαμάσαι. Idem pleonasmus δαμάασω & aliorum eius verbi temporum.

Δάμαρ. τος ἡ *vxor* quasi γάμαρ. à γάμος *nuptiæ*. vel ἀπὸ δαμάζεσθαι ἀνδρὶ, quòd viro subiiciatur.

Δαμαστορίδης] ου. ὁ. nomen patronymicum Tlepolemi Damastoris filij.

Δαμήετε] 2. plur. Aor. 2. opt. pass. verbi δέμω, *domo*. ἐδάμην, δαμείην, δαμεὶς, δάμεν pro ἐδάμησαν, δαμήμεναι pro δαμῆναι Doricè. δαμείω, Ionicè & poët. pro δαμῶ, δαμείωσιν, pleonasmo ε. 3. subiunct. aor. 2.

Δάμνα] pro ἐδάμνα 3. singul. imperf. verbi δαμνάω ὦ, *subigo*, idem quod δαμάω. ex quo oritur.

Δάμνασι] pro ἐδάμνα poëtice. vt τύπτεσκον pro ἔτυπτον.

Δάμνημι] idem quod δαμνάω. cuius 3. pass. δάμναται. & in imperfecto δάμνατο reiecto à Poëtis augmento.

Δανὸς, ἡ, ὁν. *siccus*. vnde δανοὶ defuncti παρὰ τὸ δανά, quia mortui sunt ξηροί. Alioqui Danai sunt Græci à Danao rege. dat. plural. δαναοῖσι Ion. pro δαναοῖς.

Δανάη, ης] Danaë, Acrisij filia, à Ioue in imbrem aureum verso compressa.

Δονακῆα] non δανακῆα. Ionice pro δονακέα accus. singul. δονακεύς, έως. ὁ. *arundinibus plenus*. à δόναξ. *arundo*, ἀπὸ δονεῖσθαι, dicta, quòd à ventis agitetur.

Δάος] *lumen, ignis.* à δαίω vro.

Δαπέδοισι] Dat. plur. Ion. pro δαπέδοις. τὸ δάπεδον, *pauimentum, solum* ex voce Dorica δᾶ *terra,* & πέδον *solum*, quasi δᾶς πέδον.

Δαπτέμεν] Doricè pro δάπτειν, à δάπτω, εις, ει. *voro, dilanio.*

Δαρδανιάων] Dor. pro δαρδανιῶν genit. plur. fœmin. δαρδάνιος, α, ον. Dardanius δαρδανίην Ion. pro δαρδανίας.

Δαρδανίδαο] Æol. pro δαρδανίδου. Δαρδανίδης ου. *Dardanides.* Δαρδανίς, ί. ιδος. *Dardanis fœmina.* Δαρδανίων, ων. idem quod Δαρδάνιος. ἀπὸ τοῦ Δαρδάνου à Rege Dardano.

Δαρδάπτουσι 3. plur. ind. δαρδάπτω, idem quod δάπτω *lanio.* per reduplicationem poëticam.

Δάρης, εος, Ionicè δάρητος. Nomen proprium. παρὰ τὸ δέρω *excorio:* quasi δέρης, ὡς ἱερεύς, τὸ ὄνομα, dignum Sacrifico nomen, παρὰ τὸ ἐκδέρειν τὰ θύμ. *Etymol.*

Δασαίμεθα] 1. pers. plur. aor. 1. opt. δασαίμην. verbi δάζομαι *partior.* act. δάζω. aor. 1 inf. med. δάσασθαι. δασάσκετο poëticè & Ionice pro ἐδάσατο, in aor. 1. med. detracto augmento, & intericcto σκε. δασσάμεθα, δασσάμενοι, δάσσαντο &c. sunt eiusdem thematis aoristi, geminato poëtice σ.

Δασείας] genit. ὁ δασύς, ἡ δασεῖα, τὸ δασύ. *densus, a, um.* δασὺ πνεῦμα, densus spiritus.

Δάσκιος, α, ον] *densè vmbrosus.* per syncopen pro δασύσκιος, à δασύς, densus. & σκιά, vmbra ex particula epitatica δα, & σκιά.

Δασμός. οῦ. ὁ. *diuisio* à δαίω, vel δάζω *diuido.*

Δασύμαλλοι] *valde pilosi.* à δασὺς *densus.* & μαλλός. οῦ. *vellus.*

Δαπλῆτις, ἡ, ιδος in fem.gen. cuius masculin. ὁ δασπλῆς, ῆτος. *plenus malorum, grauis.* à δὺς, & πλάω per syncopen pro πελάω, quasi ægre venio.

Δατέονται] 3. plur. δατέομαι, idem quod δάζομαι *diuido.* δατέοντο, pro ἐδατέοντο imperfect. δατεῦντο. pro ἐδατεῦντο Ionice. conuerso ου in ευ, & amoto augmento. δατεώμεθα, 1. plur. subiunct.

Δαυλίδα accus. Δαυλὶς, ίδος. ἡ Regio Daulis, ita dicta. quia δασεῖα & σύμφυτος densa & consita. δαῦλον enim δασὺ vocant.

Η Δάφνη. Daphne, & laurus, in quam Daphne mutata est. dat. plural. Ionicus δάφνῃσι pro δάφναις.

Δαφοινὸς, ἡ, ὀν. & δαφοίνεος. quasi δα φοίνιος, *cadis auidus* à φένω *occido.*

Δάψει.] 3. fut. verbi δάπτω, *lanio.*

Δάωμεν] aor. 2. subiunct. verbi δαίω. at δαείομεν, præsens subiunct. verbi δαέω. idem quod δαίω.

ΔΕ.

ΔΕγμένος] poëtice pro δεχόμενος facta syncope, & mutato χ in γ. vel pro δεδεγμένος, reiecto augmento, & retracto accentu, Æolum more, à δέχομαι *capio.*

Δεδάασθαι] aor. 1. infinit. pass. verbi δαίομαι, amoto ι, & reduplicatis primis litteris, vt fit in pluribus, λέλαβε, pro ἔλαβε. δεδάϊσται eiusdem verbi pro δεδαίονται in præter. pass. cuius medium δέδαα δεδαώς. Δαίω quatuor significat, ait Etymol. δαίω τὸ μανθάνω *disco*, ex quo δαίμων *numen.* δαίω τὸ μερίζω *partior*, à quo δαιτρός, *coquus.* δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, *conuiuor*, *epulor.* inde δαὶς epulum. δαίω, καίω, *accendo.* ἐξ οὗ, καὶ δᾷδες *lampades accensæ.*

Δείκνυμι] *ostendo.* sumit tempora à δείκω *osten-*

do. δέδημαι, & δεδημένος in præter.

Δεδέτο & δέδετο ; in plusquam perf. paſſ. verbi δέω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδεδέμην, *ligo.*

Δέδηα] Attice pro δέδαα, perfect. med. verbi δαίω.

Δέδια] præter. med. verbi δείδω *timeo*, ex inuſitato themate δίω. vel ponitur pro δέδοια ſublatis ο. & ι. Dicitur etiam δείδια per ectaſim poëticam, & δείδιθι, pro δέδιθι, imperat. eiuſdem verbi. μήτι σύγ' Ἄρηα τόνδε δείδιθι, ne tu Martem hunc time. Il. ε. δείδιμεν pro δέδιμεν, loco δεδίαμεν. ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης quoniam neminem timemus tamen. Iliad. ν. Itidem legitur δεδίμεν & δειδίμεν Dorice pro δεδιέναι, infinit. medij. Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι, qui me Deos iubes aut timere aut obſeruare. δεδιὼς pro δεδιὼς, & δείδιτε pro δέδιτε.

Διδάσκω] *diſco* à δάω *ſcio* fut. δάσω inde δάσκω pleonaſmo κ & reduplicatione διδάσκω, ἢ ἀποβολῇ τοῦ ι, διδάσκω. vel παρὰ τὸ ἀσκεῖν *exercere.* ἢ ἀπὸ τοῦ διδόναι τὸ καλὸν, quod inſtitutor rem pulcherrimam, nempe doctrinam & inſtitutionem tradat.

Δεδίσκομαι] *metuo.* δειδίσσομαι, & δεδίσσομαι, δειδίσκομαι idem. cuius aor. 1. infinit. med. δειδίξασθαι. & fut. δειδίξεσθαι, formatum à δείδω *metuo.* δειδίσσεαι Ion. pro δειδίσσῃ & δειδίσσετο pro ἐδειδίσσου.

Δεδμήατο] Ionicè pro δέδμηντο, ſeu δεδμημένοι ἦσαν, ex inuſitato δμάω pro δαμάω *domo.* δεδμήμην pro ἐδεδμήμην. δεδμημένος. δεδμήσεσθαι paulo poſt futur. vel per ſyncopen dicta pro δεδέμημαι, & ἐδεμήμην, à δέμω, cuius præteritum δεδέμηκα.

Δέδορκα] præterit. verbi δέρκω, *aſpicio*, παρὰ τὸ δρῶ, *facio*, quod ad agendum oculi ſunt duces.

Δέδουπα] præter. med. verbi δουπέω *ſonitum edo,*

à δοῦπος *sonitus* fictum ab ipso sono vocabulum.

Δεδράσσω] *apprehendo* præt. δέδραχα, δέδραγμαι.

Δέδυκεν] præt. à δυύω, seu δύω aut δῦμι, *subeo, ingredior.* dicitur inde sol δύειν *occidere*, i. subire Oceanum.

Δέελος] *manifestus*, vox poëtica loco δῆλος. à δέω *inuenio*, τὰ γὰρ πρόδηλα, ῥαδίως εὑρίσκονται. quæ enim sunt conspicua, facile inueniri possunt.

Δεῖ] imperson. *oportet, opus est.* fit à δέω *ligo.* Necessitas enim agendi durum est vinculum voluntatis.

Δειδέκτο] pro ἐδέδεκτο poëtica ectasi verbi δέχομαι. Itidem δειδέχατο pro δεδεγμένοι ἦσαν. & δειδέχαται pro δεδεγμένοι εἰσί.

Δειδήμων] *timidus* à δείδω *timeo.*

Δειελιῆσαι] merendam sumere, δειελιήσας *cœnatus* ab inusitato δειελιέω, δείελος *vesper.* & τὸ δείελον *merenda.*

Δεικανόωντο] pro ἐδεικανῶντο. pleonasmo ο. imperf. verbi δεικανάομαι. ab Ionico δείκομαι, loco δέχομαι *sapio.*

Δειλὸς] *timidus, & improbus.* Quia timidi nequam esse solent. vt scite Mauricius Imp. de Phoca tyranno respondit, δειλὸς, οὐ δεινός. Homerus sæpe δειλοῖς βροτοῖς mortales miseros vocare solet, cuius superlat. δειλότατος, fit à δείδω timeo.

Δεῖμα] τος. *metus*, δειμαίνω *timeo*, δειμάλεος *timidus*, à δείδω *timeo.* δεῖμος, vel δειμὸς *terror*, δεῖμος & φόβος terror & timor sunt equi Martis, ait Eustath. καὶ ῥ' ἵπποις κέλετο Δεῖμόν τε φόβον τε ζευγνύμεν. equosque iussit Metumque Terroremque iungere. Iliad. ο.

Δείμομεν] poëticè pro δείμωμεν. aor. 1. subiunct. verbi δέμω *ædifico.* ἔδειμα, in aor. 1.

Δεινὸς] *terribilis, grauis*, in malam partem, δεινὸς θεὸς terribilis Deus. Iliad. η. *grauis et reuerendus* in bonam partem. αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι φίλε ἑκυρέ, δεινός τε. reuerendus mihi es, chare socer, grauisque fit à δέος *timor*. Ponitur etiam pro *vafro & versuto*, quasi ἰσραμ...ος πανοῦργος, veterator qui se in omnia vertit, à δινέω *contorqueo verso, instar* vorticis.

Δεῖξαι [aor. infinit. verbi δείκνυμι ostendo. δεῖξαι. & δείξειας in aor. Æolico optat. δείξω. in fut.

Δείους] genit. τὸ δέος, εος, ους poëtice pro δέος *metus*.

Δεῖπνον] τὸ cœna, vesperna antea dicta. Ter enim cibum sumebant, primo ἄριστον ante solis exortum, deinde δεῖπνον, quasi μεθ᾽ ὃ ἔδει πονεῖν, post quod laborare oportebat. tertio δόρπον, quod cœna nostra est. Inde δειπνέω, νῶ. *cœno*. δειπνίζω *cœnam prebeo*. δειπνίσσας pro δειπνίσας gemino σ. qui cœna alium excepit. δειπνηστὸς οῦ, ὁ. idem quod δεῖπνον.

Δειρας, αδος, ἡ.] *iugum montis*. à δειρὴ vel δέρη *ceruix* dat. plur. Ionic. δειρῆσι pro δειρᾶσι. vt πρὸς δειράδα θύων. ad iugum festinans. *hymn. in Apoll.* At δείρας, αντος, est aor. 1. partic. verbi δέρω excorio. à δέρας, τος, *pellis*.

Δειροτομῆσαι] aor. 1. inf. verbi δειροτομέω, ῶ. ήσω. *ceruicem abscindo*. à δειρὴ & τέμνω, cuius medium τέτμηκα, inde τμήσω.

Δεῖσαν] pro ἔδεισαν 3. plur. aor. 1. verbi δείδω, δείσας, αντος in participio. δεῖσε in aorist. Æol. δείσεσθαι in fut. infin. δείσω, δείσεται in futur. indicat.

Δεισήνορα] accus. Δεισήνορ, ορος. Disenor nomen proprium, quasi *virorum metus*. vel *viros metuens*. actiuæ seu passiuæ significationis.

Δέκα] *decem*. indeclin. quasi δῆχα, à δέχομαι, quod omnes omnino numeros & fifras complectantur decem. Inde ἡ δεκάς, άδος, decas. δεκάκις aduerb. *decies*. δέκατος *decimus, a, um*: & δεκάτη decima pars quæ Apollini offerebatur.

Δεκάπηχυ] ὁ καὶ ἡ δεκάπηχυς, καὶ τὸ δεκάπηχυ qui decem cubitorum est. à δέκα decem, & πῆχυς cubitus.

Δεκάχιλοι] apud Poëtas pro δεκακισχίλιοι decem millia. χίλιοι, χίλιαι, χίλια mille.

Δέκτη] dat. à δέκτης. ου. ὁ. mendicus; â δέχομαι, quod vndique accipiat.

Δέκτο] pro ἐδέδεκτο 3. sing. plusquamperf. δέχομαι.

Δέλτοισιν] Ion. pro δέλτοις. ἡ δέλτος, ου, pugillares, qui forma Δ complicabantur: quiuis postea liber. δέκα δέλτοι decem Romanorum tabulæ.

Δελφεῖος, α, ον.] Delphius apollo, ara Delphia, quæ colitur Delphis. Idem δελφίνιος, & δελφύσιος. Δελφοῦσα, Delphusa, fons Delphis. Δελφουσία, vrbs Arcadiæ. Δελφοί, ων. *Delphi*. vnde Apollo Delphicus. Quanquam & Apollinem Delphicum cognominatum docet Macrobius, ab antiquo nomine δέλφος, *solus*, quia Sol solus lucet, cum ortus est.

Δελφίν, ῖνος. ὁ. delphin piscis, & pars nauis, ait Etymolog. διὰ τοῦτο δελφινοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχούσας δελφῖνος, ideo naues dixere delphiniferas, quia figuram delphini præferunt.

Δέμας τὸ] indeclinab. *corpus*. fit à verbo δέω *ligo*. τὸ γὰρ σῶμα δεσμός ἐστι τῆς ψυχῆς. corpus enim est carcer & neruus animæ. Vniuersam mulieris virtutem ingeniose complexus est Homerus hoc versu. οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ᾽ ἄρ φρένας, οὔτέ τι ἔργα. Per δέμας formam corporis

corporis intelligit, i. τὴν τοῦ σώματος εὐσωματίαν. Per φυὴν generosam & liberalem animi indolem, quæ est velut anima formæ. Per φρένας prudentiam. Per ἔργα studiosam rei familiaris administrandæ fœminam significat, quam scitè fingit Phocyllides ex ape genitam. τὸ δέμας, ait *Didymus*, τὸ ἔμψυχον. τὸ δὲ σῶμα τὸ ἄψυχον. Apud Homerum δέμας est *corpus animatum*, σῶμα est *corpus inanime*.

Δέμνιον ν. τὸ] lectus ἀπὸ τοῦ δέμειν quia corporis quiescentis domicilium est.

Δέμον] pro ἔδεμον à δέμω *struo*, ædifico.

Δενδίλλων] particip. δενδίλλω *circumspecto*. ab ἴλλος, *oculus*. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν, à volubilitate. & δινέω ἢ *voluo*.

Δένδρεον, ν. τὸ pleonasmo ε idem quod δένδρον τὸ arbor. inde δενδρήεις, ήεσσα, εν. arboribus abundans.

Δέξαι] aor. 1. imperat. verbi δέχομαι. δεξαίμην. aor. 1. optat. δέξασθαι, aor. 1. infin. δεξάμενος. particip. δέξατο pro ἐδέξατο aor. 1. indicat. δέξεται 3. fut. verbi δέχομαι *capio*.

Δεξιὸς, ά, όν. *dexter*. & *faustus*, vt δέξιος ὄρνις, ἡ δεξιὰ, *manus dextra*. δεξιάδην aduer. *à dextris*, nisi sit patronymicum nomen Dexiades, filius Dexij. δεξιτερὸς, & δεξιτερὰ idem quod δεξιὸς, & δεξιὰ apud poetas. δεξιῆς Ionice pro δεξιᾶς, sicut & δεξιτερῆς pro δεξιτερᾶς, & δεξιτεροῖο pro δεξιτεροῦ. δεξιόφιν poetice pro δεξιοῖς. Poetæ enim plerisque nominibus addunt φι, & φιν.

Δεξο.] pro δέδεξο præter. imperat. verbi δέχομαι.

Δέοιμι] optat. præs. verbi δέω. cuius 3. persona δεῖ oportet. particip. δέον, οντος, *opportunè*, *cùm deceat*.

-έος, εος, ους. τό. *timor*. à δείδω *timeo*.

Δέπα] plural. τὸ δέπας, δέπατος, αος, ως. *patera*. vt κέρας 5. declinat. contract. dat. plural. δεπάεσσι pro δέπασι, & gemino σσ δέπασσι.

Δερκιόωντε] Ionice pro δερκομένου. particip. verbi δέρκομαι *video*, ἐδερκόμην, ου. in imperfecto. Ionicè & poëtice δερκεσκόμην, vt τυπτεσκόμην pro ἐτυπτόμην.

Δέρμα, τος.] τό. idem quod δέρας *pellis*, vnde deriuatur. δερμάτινος, *coriaceus*, dat. plural. Ionicus δερματίνοισι. Inde quoque fit τὸ δέρτρον, ου *membrana*, vel durior rostri pars, qua aues cibum excipiunt.

Δεσμός] *vinculum*. ὁ. pluralis, οἱ δεσμοί, vel τὰ δεσμά. Dicitur & τὸ δέσμα, cuius plural. τὰ δέσματα. à δέω *ligo*. dat. plural. δεσμοῖσι Ion. & δεσμόφι Ionice quoque pro δεσμοῦ. Imperfect. τὸ δεσμεύετο, amoto augmento pro ἐδεσμεύετο. verbi δεσμεύω, idem quod δεσμόω, & δέω *ligo*.

Δέσποινα] ης. ἡ. *domina*, *hera*. quasi δέος πιοῦσα, timorem famulis incutiens. à δεσπόζω *dominor*.

Δετός, ή, όν. *colligatus*. δεταὶ faces colligatæ, à δέω *ligo*.

Δεῦε] pro ἔδευε, 3. imperf. verbi δεύω, *rigo*, *tingo*, δεύεαι pro δεύῃ Ionice, 2. præsent. Indic. pass. δεύεσκον poetice pro ἔδευον imperfect. δευήσεαι 2. futur. Ionic. pro δευήσῃ. δευοίατο pro δεύοιντο poet. 3. plur. optat. δευοίμην.

Δεῦθ' pro δεῦτε] ob sequentem aspiratam. est aduerb. hortantis, & accersentis. ab aduerbio δεῦρο *hac*.

Δευκαλέων, ονος. & Δευκαλίων, ωνος. *Deucalion*, nomen proprium, cuius patronymicum, Δευκαλίδης, αο, Æolicè pro Δευκαλίδου.

Δεύτερος, *secundus*. comparat. δεύτατος, *vltimus* superlat.

Δέχαται & δεδέχαται, præter. paſſ. Ionicè pro δεδεγμένοι εἰσί. à themate δέχομαι *capio*.

Δεψήσας] aor. 1. particip. δεψέω, *mollio*, ſubigo. à δέψω *excorio*.

Δ η.

Δῆεις] 2. præſ. verbi δήω, *inuenio*. quod habet ſignificationem futuri. Ita δήετε in plural. *inuenietis*.

Δηθὰ *diu*, idem quod δηρὸν, ex quo factum. Inde δηθύνω, *moror*, δήθυνεν pro ἐδήθυνεν, ablato augmento.

Δηϊκόωντα] accuſ. δηϊκόων, ντος. *Deicoon*, herois nomen.

Δηΐοιο] pro δηΐου Ionice, vt δηΐοισι pro δηΐοις, idem quod δάϊος, *hoſtilis*. δηϊοτὴς, ῆτος. ἡ, *pugna*. δηϊόω, *hoſtiliter omnia vaſto*. δηϊόωεν] 3. plur. optat. pro δηϊῷεν. δηϊόωντο] 3. plur. imperf. pro ἐδηϊῶντο. à δέος *timor* quia timorem hoſtis inducit. ἢ δαίει omnia depopulatur.

Δηΐπυλω] ὁ Δηΐπυλος, ου. Deipilus. Et Δηΐπυρος Deipyrus, & Δηΐφοβου, ου. Ionice Δηϊφόβοιο. Deiphobus. Trium nomina Ducum.

Δῆλος, ο, ου. Ion. δήλοιο. ἡ. *Delus* inſula Apollini ſacra, ἀπὸ τοῦ δήλου, quod cum antea mari operta eſſet, emergens ſe ſe oſtenderit.

Δήλημα τὸ] pernicies. δηλήματος. δηλήμων, ονος. ὁ & ἡ, *noxius*. ſcribitur & ζηλήμων. à δηλέω *lædo*. fut. ήσω. δηλήσατο, pro ἐδηλήσατο, aor. 1. med. ſine augmento. δηλήσεαι 2. fut. Ionic. pro δηλήσῃ. δηλητὴρ, ῆρος, *qui lædit*. formantur omnia à δαίω *vro*.

Δηλιάδες, ων] ἡ Δηλιὰς, *puella ex inſula Delo*.

Δημήτερος, δήμητρος.] genit. à nominat. ἡ Δημήτηρ Ceres. quaſi γημήτηρ terra mater. vel per ſyncopen,

quasi δημομήτηρ altrix populorum. vel denique παρὰ τὸ δήω *inuenio*, aut δαίω *accendo*, & μήτηρ. mater quærens filiam Proserpinam facibus accensis, in cuius rei memoriam Statius,

Votinam taciti quassamus lampada Mystæ.

Δήμιος α, ον] *publicus*, cuius pluralis δήμια aduerbialiter vsurpatur, *publicè*. à δῆμος, ου. ὁ *populus*. at. δημὸς. οῦ, *adeps*, à δαίω. *comburo*. quia adeps in sacrificijs comburebatur.

Δημιοεργὸς, poëticè pro δημιυργὸς. *publicus opifex*. sæpe de Deo vsurpatur, δημιουργὸς τοῦ κόσμου, mundi opifex. δημιουργὸς quoque & δῆμος, *prostibulum, scortum*.

Δημοβόρος. ου. ὁ.] populum vorans à δῆμος *populus*, & βόρος *edax*, Epithetum Tyranni, qui bona populi absumit. Ita Hesiodus malos principes vocat βασιλῆας δωροφάγους, qui de bonis alienis saginantur: bonos è contra πλουτοδότας, datores diuitiarum. Dictus est autem δῆμος populus παρὰ τὸ δέω *ligo*, ὁ συνδεδεμένος ὄχλος, multitudo iisdem deuincta legibus. ἢ παρὰ τὸ δέμας δῆμος. οἷον ἓν σῶμα. Est enim populus vnum corpus compactum è pluribus membris.

Δημογέροντες] *Iudices populi*. Senatores ob ætatem: Patres ob authoritatem, à δῆμος, & γέρων, senes populi.

Δημόδοκος, *qui probatus est populo*. δημολέων *leo populi*. δημοπτόλεμος, *Bellum plebis*. δημοῦχοι *populi rector*. sunt nomina propria.

Δὴν] *diu*, δηθὰ idem. δηναιὸς, *diuturnus*. Inde τὰ δήνεα *consilia*, quæ diu & maturè deliberantur. ἤπια δήνεα οἶδε mitia nouit consilia. Iliad. δ. δηρὸς idem quod δηναιὸς.

Δῆεις] *contentio*. quam vocem aliqui deducunt à δαίω *diuido*, alij à δαίρω *cado*. nonnulli à particula δᾶ, & ἔεις, quasi δάεεις, i. ἡ μεγάλη ἔεις *magna contentio, et rixa*. Etymolog.

Δηόω] per syncopen pro δηιόω *vasto*, à δαῒς *pugna*, δηωθεὶς in aor. part. pass.

Δι.

ΔΙα] accusat. à Ζεὺς, διός. Iuppiter. à verbo ζῆν viuere, quia est anima mundi, quæ omnibus vitam affert. vel quasi διὰ, à διύω *rigo*. aut δέος. *timor. Etenim, Primus in orbe Deos fecit timor.* δῖος, α, ον. adiect. *diuinus*. quasi δίιος per contractionem in genitiuo διὸς, cuius nominatiuus Ζεὺς, veluti à Ioue oriundus. Obseruat autem Eustathius ea omnia dici ab antiquis δῖα, quæ aliquam habent supra reliqua excellentiam. Ita Achilles ob fortitudinẽ δῖος Ἀχιλλεὺς, Vlysses ob prudentiam, Alexander & Clytemnestra propter nobilitatem. δῖα nominat. substant. Insula quondam, Naxus dicta, sed δῖα postea cognominata, διὸτι ἐν αὐτῇ ἐτράφη ὁ Ζεὺς, quia Iuppiter in ea educatus est, δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Dia in circumflua. Ody. λ. διὰ præpositio genitiuo & accusatiuo gaudens, ex qua plurima verba componuntur, quæ in thematis simplicibus explanantur, vt διαβαινέμεν pro διαβαίνειν, διαγινώσκω, διαγλάφω, & similia in βῆμι, γινώσκω, &c.

Διαδράκοι] optat. verbi διαδέρκω. δέρκω enim *aspicio*, facit δρακῶ, vnde ἔδρακον in aor. 2. & δράκοιμι in optatiuo.

Διαείσομαι] fut. 1. med. verbi διαείδω seu διείδω significantis *perspicio, cognosco*. Item verbi διαείω si-

gnificantis idem quod διελαύνω, teste Eustathio.

Διακρινθεὶ] dialysi Ion. pro διακρινεῖ, & διακρινέωσιν in subiunct. pro διακρινῶσι. verbi διακρίνω *dirimo, secerno*. Inde διακριδὸν *diserte, discriminatim*. διακρινθείς, Aor. 1. pass. particip.

Διάκτορος, alias διάκτωρ, *internuncius*, à διάγω *fero*, quasi ὁ τοὺς λόγους διάγων, qui litteras & verba fert Mercurij epithetum, qui ita cognominatus est παρὰ τὸ κέαρ τῶν τεθνηκότων κομίζειν, quod deferat animum mortuorum, vel ὁ διάγων τὰς ψυχὰς, educens animas ex Orco. cuius virga, est eloquentia, ὥστε ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν, vt turbatas mentes componat, excitet confirmetque languentes.

Διαμελεϊστὶ] *membratim*. τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν. hos autem membratim secans. Odys. ι. geminatur μ. metri causa. Fit à μέλος *membrum*.

Διάμησε χιτῶνα] discidit tunicam. à διαμάω, à διὰ & ἀμάω propriè *demeto*. & metaphor. *abscindo*.

Διαμπερὲς, idem quod ἀμπερὲς & ἀμπερές: *prorsus, in totum, semper*, à διαμπείρω *transfigo*.

Διωδίχα] *bifariam* ab αἰὰ particula, quæ diuisionem significat, & δίχα secundum.

Διὰ πρὸ δὲ εἴσατο ἧς τῆς] penetrauit autem ipsam. Sunt Tmeses, pro διείσατο πρὸ τῆς ἀπὸ τοῦ διαείω, de quo ante.

Διαπρύσιος] *penetrabilis*. vt Iliad. θ. ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, ita clamauit, vt etiam aures dissitorum penetrarit. à διαπρύω *traycio*, ἢ διὰ παντὸς τοῦ πέρατος. ἢ διὰ πεπερασμένον εἰς ἀκοάς.

Διαστήτην] dual. aor. 2. verbi δίστημι *dissideo*, sed in aliis temporibus, vt plurimum dissidere facio. vbi aliqui legunt Iliad. α. διὰ Στήτην propter Ste-

tem fœminam, quæ contentionem mouisse creditur inter Achillem & Apollinem.

Διατρύγιος *locus inter vitium ordines tritico consitus* vel *frugifer.* fit enim à τρύγη *triticum,* & *vindemia.*

Δίδυμος] *geminus, duplex,* à δύο. Item δίδυμοι gemelli vno partu editi, vt Castor & Pollux apud Astronomos & Poëtas δίδυμοι. διδυμάονες, idem quod δίδυμοι. *gemelli,* & interdum *bini* vt διδυμάονες ἰχθύες, bini pisces. Ita enim distinguit Didymus. Διδυμάονες διδύμων διαφέρουσι ὅτι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσι. οἱ δὲ δίδυμοι οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

Δίω] *abigo,* & *timeo,* vt περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν. timebat enim pastori populorum. & *curro* velociter quasi πρὸς Δία, i. αἰθέριον. τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον. ter circum vrbem Priami magnam fugi. Iliad. χ.

Διαθιόω] *purifico, Dys consecro,* à θεὸς *Deus.*

Διερός] *humidus* βροτὸς διερός, cui humor vitalis inest. ἀπὸ τοῦ διαίνω *humecto.*

Διέτμαγεν] syncop. pro διετμάγησαν. 3. plur aor. 2. pass. verbi διατμήγω.

Δίζομαι] *quæro.* παρὰ τὸ δὶς *bis.* ὁ γὰρ ζητῶν ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ. qui enim aliquid inuestigat in duas veluti sententias diuiditur: secus qui aliquid scit, rem simplici mentis intuitu tangit.

Δίζυξ] *biiugis.* δίζυγες ἵπποι, biiuges equi. δίζυγος idem, à δὶς, *bis,* & ζυγὸς *iugum,* ex ζεύγνυμι *iungo.*

Διακόσιοι] *ducenti* à δὶς & ἑκατὸν *centum,* quod interdum accipitur pro πολλοὶ *multi.*

Διωνεκής] *continuus.* διηνεκέως poetice pro διηνεκῶς perpetua serie. à δὶς & ἠνεκὴς, *porrectus in longum,* παρὰ τὸ ἓν *vnum,* quasi τὸ ἠνωμένον.

Διιπετὴς] *aërius, aëre volans*. Οἰωνοὺς τε διιπετέας, auesque aërias. ἀπὸ τοῦ διὸς & πέτομαι *volo*. vel à πίπτω *cado*. vt διιπετέος ποταμοὶ, ὅτι ἐκ διὸς πίπτον τὸ ὕδωρ πληροῖ πόντους, quoniam ex aëre decidens aqua fluuios implet.

Δίκη] Iustitia. παρὰ τὸ διχάζειν ἢ διαλύειν τοὺς φιλονεικοῦντας ἢ δικαζομένους, quasi δίχη, quod contendentes in foro dirimat. vel παρὰ τὸ εἰς δύο χέειν τὰ πράγματα, quod res disceptata in duas veluti partes distribuantur. vel παρὰ τὸ διχάζειν τὸ ἄδικον ἐκ τοῦ δικαίου, quia iustitiæ munus est iustum ab iniusto distinguere. vel παρὰ τὸ δίζω *quæro*, ἡ ζητοῦσα τὸ ἀληθὲς, quia verum inuestigat in dubio. δικάζω *ius dico*. δικάζομαι *litigo*. δίκαιος *iustus*.

Δικάρηνοι καρκίνοι] *bicipites cancri*. à δὶς & κάρηνον *caput*. δίκερως Πᾶν bicornis Pan. à κέρας *cornu*.

Δικάσπολοι] *Iudices* qui versantur circa iura, à δίκη *ius*, & πολέομαι *versor*. Item *Reges*, qui iudices sunt & sceptrum ferunt, σύμβολον τῆς δίκης, ὥσπερ τῆς ἀνδρίας τὸ δόρυ, iustitiæ symbolum, vt hastam potestatis & fortitudinis. Eustath. vnde quispiam collegerit distingui σκῆπτρον à δόρυ, contra Iustinum, qui pro Diis immortalibus veteres coluisse hastas refert, vt signum iustitiæ & authoritatis.

Δικλὶς, ἴδος] *fores geminæ*. δικλίδες πύλαι, αἱ διχόθεν κλειόμεναι, *valuæ bifores*, quæ bifariam aperiuntur, & claudunt à κλείω *claudo*. vel δικλεῖδες, quæ binis clauibus obserantur à κλεὶς *clauis*.

Δίκτυον] *rete piscatorum*, ἰχθύας οὓς θ' ἁλιῆες δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ, pisces quos piscatores reti

extraxerunt multifori. Fit à δίκω *iacio*, vt βόλος eiusdem significationis à βάλλω.

Δίνη] *gurges, vortex*, ἐκ τοῦ δινύω *rigo*, quasi διότη. vel παρὰ τὸ ζεῦς, velut δῖν. δινήεις *vorticosus*, δινέω *gyro, circumago*, idem δινεύω, δινὸς *vorticosus*, δινωτὸς ἐλεφαντι καὶ ἀργύρῳ, tornatus ebore & argento.

Διογενὴς, έος, οῦς] à διὸς & γένος Iouis genus. Ita Reges omnes ob authoritatem; & sapientes ob prudentiam appellant, διογενεῖς Iouis natos. & διοτρεφεῖς, Iouis alumnos, à τρέφω *nutrio*. & διϊφίλους Ioui amicos. Sunt enim εἰκόνες ἔμψυχοι θεοῦ, animatæ Dei imagines, ait Menander, solo Deo minores. Etiam Tzetzes obseruat Reges omnes dictos olim fuisse Δίας, Ioues mortales.

Διοϊστεύω] *sagittam mitto per*. διαιστεῦσαι τι σιδήρου, per ferrum sagittam missurum, ὀϊστεύω *iaculor* ab ὀϊστὸς *sagitta*. ex inusitato οἴω *porto*.

Διοιχέω] *pererro*, ab οἴχομαι, *abeo*.

Διοκλὴς] *laus Iouis*. διομήδης, *cura & consilium Iouis*, sunt nomina Regum propria.

Διόνυσος] *Bacchus*, ita cognominatus, ὅτι σὺν κέρασι γεννώμενος ἔνυξε τὸν Διὸς μηρόν. quod natus cum cornibus femur Iouis vulnerauerit. vel ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους, quia filius Iouis, & in monte Nyssa educatus est. ἢ ἀπὸ τοῦ διὸς ὑετοῖς κεράννυσθαι, quia vinum aqua miscetur. vel demum quasi διόνευσος, ὁ ποιῶν διανεύειν καὶ μὴ σταθεροὺς εἶναι τοὺς πίνοντας, quia vacillant nec firmis vestigijs hærent, qui plusculum potauerunt. Etymol. Διώνυσος poëticè.

Διοπτεύω] idem quod διόπτομαι, *perspicio*. διοπτὴρ *explorator*. ex ὄπτομαι *video*.

Διόσκουροι] Castor & Pollux. οἱ τοῦ Διὸς ἐπιμελούμενοι, quorum cura est Ioui. vel τοῦ διὸς κοῦροι, pueri Iouis.

Τὸ δῖον] vrbs in edito ſita, propter quam erant Athenæ διάδις, Athenienſibus obnoxiæ. Fuit & Dium Cœleſyriæ, vbi aqua omnino ſuauis, ſed lethifera: de qua extat Epigramma.

Νᾶμα τὸ διλωὸν, γλυκερὸν ποτὸν, ἢ δέ γε πίνῃς
Παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου.

Aqua Dienſis, ſuauis ad potum: ſed ſi bibas,
Extingues quidem ſitim, ſed continuo vitam.

Δίπλαξ, ακος] propriè *duas cruſtas habens*, à δὶς *bis*, & πλὰξ *cruſta*. Abſolutè tamen ponitur pro *duplex*, ἡ δ' ὕφαινε δίπλακα telam texebat duplicem. idem quod διπλόος, διπλοῦς.

Δίπτυχος] duplicatus à πτύσσω *plico*. Homer. Iliad. β. loquens de ſacrificio, ait δίπτυχα ποιήσαντες, duplicata facientes: quia duplicabant adipem, & aliam adiungebant, præter eam quæ in ipſis femoribus erat.

Διθανέες, ἕες] bis mortui à δὶς bis, & θανὼν *mortuus*, verbi θνήσκω.

Δίσκος] *diſcus lapideus*. βαρὺς λίθος, ὃν ἔβαλλον γυμναζόμενοι, grauis lapis, quem proijciebant ij, qui ſe exercebant. Erat & ferreus, nomine σόλος. Solem δίσκον nominat Pindarus, quia vterque rotundus. Fit à δίκω *iacio*, legitur ἐς δίσκουρα λέλειπτο, Iliad. ψ. ad diſci iactum relictus eſſes. Inde δισκέω, *diſco ludo*.

Δίφρος] *locus in curru*, vbi parabates & auriga ſedebant; dictus ideo quaſi δίφορος duo portans. Accipitur tamen pro *curru* ſynechdochice: imò & pro *ſella*, ἕζεο τῷ δ' ἐπὶ δίφρῳ. in hac ſella ſede. Iliad. ζ. Apud Poëtam *in Eireſione*, legitur διφρεὰς, γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται, vxor in curru geſtabitur.

Διχα] dupliciter à δὶς *bis*. vnde διπὸς duplex, διχθὰ *dupliciter*, διχθάδος idem quod διπὸς. διχθὰς, idem quod διπὴ in fœmin.

Διχόμηνος dicitur *luna, quando plena est, semimenstrua*. διχόμηνος, ὅτι πλήθει μέγας ὄγκος, quasi mensem bifariam secans, à δίχα, & μὴν, *mensis*. tunc enim plenus est magnus lunæ globus.

Δίψα] *sitis*. quasi ἴψα, ab ἴπτω *lædo*. ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα, corpus lædens. διψαλέος, *sitibundus*.

Διωκέμεναι] à διώκω *persequor*, Dorice pro διώκειν. à δίω *abigo*.

Διώνη] *Dione*, ἀπὸ τοῦ διός, ὅτι αὐτὴ πρῶτον γάμους γαμετὴ τοῦ διός quia primum Ioui nupsit, dicta est Dione. vel ἡ διδοῦσα τὰς τῆς φύσεως ἡδονάς, pariens veneris voluptates. vel ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν, quod imbribus cœli irrigetur: ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ. eadem enim est cum terra.

Δμ.

Δμάω, ῶ] *subigo, domo*. δέδμηκα, δέδμημαι, in præterit. vnde δμητὴρ, *domitor*. δμήτειρα *domitrix*. Νὺξ δμήτειρα θεῶν, nox deorum domitrix, δμῶς, ωὸς, *seruus*. δμωὴ *serua, ancilla*.

Δν.

Δνοπαλίζειν, i. δονεῖν ταῖς παλάμαις, *excutere manibus*. vel à δονέω & πάλλω, idem quod percutio, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ὁ δνοπάλιζεν, vir autem virum percutiebat, vel agitabat. Vsurpatur etiam pro *amicire*, Odyss. ξ. ἠῶθεν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις, mane tuis te vestibus amicies, i. ἀμφιέσῃ.

Δνοφερὸς] *tenebrosus*, à δνόφος, *caligo, tenebræ*, quasi δόνοφος, à δονεῖσθαι τὰ νέφη, quod voluantur nubes, cum cœlum caligine obducitur.

Δ ο.

ΔΟάσσατο] dictum pro διάσατο, detracto ι, & geminato σ, à διάζω dubito. vel pro ἰδοξάσατο, exempto ξ & Æolice duplicato σ. vel à δοκάζω, δοκάσατο in aor. 1. & detracto κ δοάσατο. Idem & δοάσσεται in futuro.

Δοιά, & δοιοὶ poeticè pluralis, à duali δοιὼ pro δύο. duo.

Δοκεύω] idem quod δοκάζω, obſeruo, expecto. vt δοκάω ex quo δεδοκημένος ἑστήκει. Iliad. ο. ſtetit obſeruans in inſidiis. at δοκέω videor, cenſeo.

Δόκος trabs παρὰ τὸ δέχεσθαι, quia δέχεται τὰ ἐπικείμενα βαρή, ſuſtinet impoſita onera. eſt etiam δοκὸς ſpeculatio, à δοκέω.

Δολιχὸς] ὁ longus. A quo componuntur. Odyſ. ι. αἰγανέας δολιχαύλους, haſtas longa habentes haſtilia, pro δολιχοκαύλους, à δολιχὸς longus, & καυλὸς, caulis, et extremitas ligni haſta. Iliad. φ. ἄνδρας δολιχεγχέας, viros longas haſtas geſtantes, ab ἔγχος haſta. φαίηκες δολιχήρετμοι, Pheaces longis remis vtentes, ab ἐρετμὸς remus. δολιχόσκιον ἔγχος, longa haſta. à δολιχὸς & σκιὰ vmbra. quaſi ἧ δολιχὴ ἡ σκιὰ, cuius vmbra longa eſt. vel à κίω eo, quaſi μακρὰ πορευόμενον longe vadens. ſeu denique διὰ τὸ ἐν σκιᾷ τραφῆναι, quia educata eſt & creuit arbor in vmbra. Aliam idem Homerus nominat ἀνεμοτρεφὲς nutritam ventis, κραταιὰ μὲν γὰρ τὰ εἱληκρούμενα, εὐφυέστερα δὲ τὰ σκιατρεφούμενα, ait Euſtath. robuſta enim & dura, quæ ad Solem: habitiora vero quæ ad vmbram veniunt. δουλιχόδειροι κύκνοι pro δολιχόδειροι, Cigni longo collo. à δέρη collum.

Δόλος] dolus. δολόεις doloſus. δόλιος idem, à δέω ligo.

dolus enim ὁ σινδῶν τοὺς ἀλισκομένους, illaqueat & ligat deceptos. Inde δολομήτης Ζεὺς *vafer Iupiter*, à μῆτις *consilium*. δολοφραδὴς Ἑρμῆς. *dolos edicens Mercurius*, à φράζω *loquor, dico*. δολοφρονέουσα Ἀφροδίτη *Venus dolos cogitans* à φρονέω *cogito*. Ex eodem themate δόλοψ & δολίων, quæ sunt nomina propria. Nec non δόλιος γέρων.

Δόμος, *domus*. idem δῶμα & per apocopen metri causa δῶ. à δέμω *ædifico*.

Δόναξ, *arundo*, δονακεὺς, έως, Ionice δονακῆος *arundinosus*. ἀπὸ τοῦ δονέω *agito*. quod à ventis agitetur. Et quia ex arundinibus sagittæ, ideo δόναξ δὲ ἐκλάσθη, *fracta est autem sagitta*. Iliad. λ. Ita apud Poëtam Latinum arundo pro *telo*. *Perque ilia venit arundo*.

Δόρος] *culeus è corio factus*, à δέρας, pellis. Est etiam δόρος poëticus genitiuus pro δόρατος, à nominat. δόρυ, *hasta*, cuius pluralis δόρατα, & per epenthesim υ, δούρατα. à δέρω excorio, quasi ξύλον ἐκδεδαρμένον lignum delibratum & excorticatum. vel à δρῦς, *quercus*.

Δόρπον] *cœna*. ἀπὸ τῶν δερμάτων, ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι ἐσιτοῦντο. quod in pellibus sedentes cibum sumerent. vt etiam nunc obseruant Turcæ. ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν, quod labores diurnos abrumpat cœna, vel potius παρὰ τὸ δόρυ παύειν, quod milites à pugna quiescant. Atque ita est propriè nomen militare ad alia quæuis translatum. δορπέω *cœno*. ποτιδόρπιος Doricè pro προσδόρπιος *ad cœnam vtilis*.

Δόσκον] poëticè pro ἐδίδουν, quasi ex δόω, & δόσκω, *do*. inde. δόσις, *donum*, δοτήρ. *dator*.

Δοῦλος] seruus. δοῦλος quasi δέλος, à δέω *vincio*, captiui enim vincti. δουλοσύνη *seruitus*. δούλειος *seruilis*.

Δοῦπος] *sonitus*, propriè qui ex corpore ad terram allisо excitatur, δουπέω, *sonitum edo*, est vox ὀνοματοποιητική.

Δουράτεος] *ligneus*. à δόρυ hasta. Ita Latinè Durateі equi, sunt naues & Duratei equites nautæ. Nec clam durateus Troianis pergama partu Inflammasset equus.

Δουρηνεκής] *tantum internallum capiens, quantum hastæ iactus*. ab ἠνεκής *continuus*. & δόρυ. δουρικλυτός hasta inclytus, à κλυτός inclytus. δουροδόκη, hastæ theca, ab Ionico δέκομαι *capio*.

Δοχμός *obliquus*. δοχμόω *incurno*. δοχμωθεὶς *incurnatus*.

Δρ.

Δράγμα] *manipulus segetis*. δραγμεύω, seu δραγματεύω *manipulos colligo* à δράσσω *manu prehendo*. δρὰξ, κὸς, idem quod δράγμα, δράγματα τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. Didym.

Δραίνω] idem quod δράω *facio*.

Δράκων] Draco. δράκοντος. fit à δέρκω *video*. est enim ὀξυδερκὲς ζῶον perspicacissimum animal. Quare à Poëtis præponi solet custodiæ thesaurorum.

Δράμον] aor. 2. ἔδραμον, verbi τρέχω curro, à δραμέω, & δέδρομα à δρέμω. vnde δρόμος *cursus*, δρομάδην *cursim*.

Δρατὸς] pro δαρτὸς metathesi. *excoriatus* à δέρω *pellem detraho*.

Δρέπω *decerpo*, inde δρέπανον & δρεπάνη *falx*.

Δρηστὴρ Ionice pro δραστὴρ *famulus*. δρήστειρα *famula*. à δράω *famulor*.

Δριμὺς, εῖα, ὺ. *acerbus gustui*. παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν quia quæ sunt acri gustu, nares contrahunt.

Δρῦς, υὸς] *quercus*. non raro tamen pro omni

genere arborum vſurpatur. πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, omne lignum vocatur δρῦς apud antiquos. Inde δρίος *ſylua*, δρύοχος *ſecuris*, ἢ τὸ ἔχμα δρύινον, cuius manubrium ligneum. δρυτόμος, lignarius faber, ſeu lignorum amputator. δρυμὸς & δρυμὸν *quercetum*.

ἀπὸ Δρυός, Prouerbium eſt, *ex quercubus et ſaxis naſci*, in eos qui ſunt obſcuro genere. In illud Homeri Od. τ. ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτου, à quercu antiqua. περὶ ἧς παλαιὰ μυθεύεται, de qua fabulæ ferunt, veteres fuiſſe è quercu & rupe proſeminatos, quia partus ſuos in ſpeluncis & cauis arboribus reponebant enixæ mulieres. vel potius διὰ τὸ τοὺς πάλαι ἀνθρώπους ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν, quia in ſolitudinibus agebant inter ſyluas & ſaxa. *Didymus*.

Δρύας, αντος. Lycurgi pater à Diana ſagittis occiſus, *Horrendumque Dryanta mouet. Statius.* Fit ἀπὸ δρυός.

Δρύπτω] *lacero*, propriè arborem excortico à δρῦς. cuius aor. 1. paſſ. ἐδρυφθην.

Δ υ.

ΔΥη, *inopia*, *ærumna*, δυάω *infortunium affero*. quaſi λυη. λύουσα τὰ μέλη membra ſoluens. Inde δυήπαθος, *ærumnoſus*, δύας παθών.

Δυνω, δύω, δυμι, *ſubeo*, occido, δῦναι aor. 2. infin. δῦς, δύντος in particip. dicitur & δῦναι *induere*. Apud Homerum legitur δύσομαι, pro δύσομαι, quod ex futuro tranſit in præſens, vt δύσετο δ' ἠέλιος, *occidebat autem Sol.*

Δυσαὴς *grauiter ſpirans*, ab ἄω *ſpiro*, *flo*, & particula δὺς, quæ vſitatur tantum in compoſitione, pro *ægre*, *male*, *infeliciter*, vt δυσάμμορος, ſeu

δύσμορος, *infelix*, à μόρος *fatum*. δυσαριστοτόκεια, *qua optimam prolem edidit, infelici fato*, ab ἄριστος, & τόκος, *partus*. δύσβωλος pro δύσβουλος, *cuius consilium infelix*, à βουλὴ *consilium*. δυσμενὴς *hostis infensus*. à μένος *ira*. δυσηλεγὴς θάνατος, *mors cuius tristis est sopor*, à λέγομαι, *dormio*. δύσζηλος *inuidus*. à ζῆλος *æmulatio*. δυσηχὴς *horrisonus*, ab ἦχος *sonus*. δυσθαλπὴς *ægrè incalescens*, à θάλπω *calefacio*. δυσκέλαδος *male sonans*, à κέλαδος *strepitus*. δυσκηδὴς *mærore affectus*, à κῆδος *cura*. δυσμήτηρ *mala mater*. δύσπαρις, *infelix Paris*. δυσπέμφελος *traiectu difficilis*, à πέμπω *mitto, et trayicio*. δυσπονὴς *laboriosus* à πόνος *labor*. δύστηνος, *infelix, qui vix locum reperiat, vbi consistere possit* à στῆναι. δυστλήμων *omnino miser*, à τλάω *patior*. δυσχείμερος *habitatu difficilis ob hyberna frigora*, à χεῖμα *hyems*. δυσώνυμος, *cui nomen inauspicatum*, ab ὄνομα *nomen*. δυσωρέω, *ægre custodis* ab ὤρα *cura*. vel οὖρος *custos*.

Δυωδεκάβοιος] duodecim boum prætio æstimabilis, à δυώδεκα *duodecim*, & βοῦς *bos*.

Δυωδεκάτη supple ἡμέρα. Iliad. α. vbi per duodecim dies aliqui duodecim menses intelligunt, quibus sol cursus annuos explet. Enimuero μικρός τις ἐνιαυτὸς ἡμέρα, paruus est annus dies. ἧς οἷα μὲν ἔαρ ἡ πρωΐα διὰ τὸ πλειστάκις ἄκρατον, mane instar veris, quia tunc maxime aër temperatus. θέρος δὲ οἷον τὸ τῆς ἡμέρας μέσον, meridies æstatis est instar. φθινοπώρῳ δὲ τὰ περὶ δείλην ἔοικε. autumno simile est pomeridianum. χειμῶνος δὲ δείλην σκυθρωπάζει τὰ πρὸς ἑσπέραν, hyemis tristis est vespera. *Eustath.*

Δυωκαιεικοσίπηχυς] qui duorum & viginti cubitorum est, à δύω, *duo* εἴκοσι *viginti*, & πῆχυς *cubitus*.

Δω

Δω.

ΔΩδώνη] vrbs in Epiro, vbi Iuppiter colitur Dodonæus, & petitur oraculum ab arbore, quam δρῦν πολύγλωσσον arborem multilinguem vocat Sophocles, nec non à lebetibus æneis, à quibus cessit prouerbium δωδωναῖον χαλκεῖον, æs Dodonæum, vsurpari solitum in loquaces & linguosos.

Δώω, δώης, δώῃ, & δώησι] poëtice & Ionicè pro δῶ, δῷς, δῷ. aor. 2. subiunct. verbi δίδωμι *do*, cuius aor. 1. ἔδωκα. & δῶκα reiecto à Poëtis augmento. δωσέμεν pro δώσειν, fut. infinit.

Δῶρα *dona*. à δίδωμι, do. δῶρον *palmum* antiqui dixere, ideoque δῶρον *munus*, quod manu datur: δωρέω *dono*. δωρητὸς *donis placabilis*. δωτίνη idem quod δῶρον. δωτὴρ ac δώτωρ *munerum dator*.

Δῶ pro δῶμα, *domus*. Apocope.

Εα.

ΕΑ] *desine*, imperat. verbi ἐάω *sino*, ἔα pro ἔα pleonasmo, α. at ἐά sua ab ἑὸς, ἡ, ὄν. ἔασκον, imperfect. poëticè pro ἔαον.

Εασι] Ionice pro εἰσὶ, *sunt*. ab εἰμὶ, *sum*.

Εάγη] 3. sing. aor. 2. pass. ἤγην, & Attice ἐάγην, verbi ἄγνυμι *frango*. ἔαξα pro ἦξα, aor. 1. eiusdem verbi.

Εαδα, ἑαδὼς] Attica diphthongi dialysi pro ἧδα & ἡδὼς, ab αἱδάνω seu ἅδω *placeo*, in præterito medio ἕαδα.

Εάλη] similis dialysis pro ἥλη aor. 2. verbi ἄλημι *vagor*, seu *congregor*.

Εανὸς] propriè pepli, aut muliebris ornamenti epithetum ab ἕω *induo*. Epitheta autem sæpe ponuntur ἀντὶ τῶν προσηγορικῶν, vt ἡμέρα pro die, cum

sit epithetum adiectiuum ἥμερος, *gratus*, & subaudiatur ἠὼς ἡμέρα, *aurora suauis*. ἁπλοῦ supple χλαῖνα, *lana*, βροτὸς supple ἄνθρωπος, & alia multa quæ recenset. *Eustathius*. Quamobrem ἑανὸς adiectiue etiam sumitur. Iliad. σ. ἑανοῦ κασσιτέροιο *ductilis stanni*. Poëticè εἱανός.

Εαρ] poëtice εἶαρ, *ver*. εἰαρινὸς *vernus*, ab ἵω *mitto*, quod eo tempore: terra omnia mittat.

Εάφθη. Ionica diphthongi resolutio pro εἵφθη, ab ἕπομαι *sequor* ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη, scutum verò insequutum est.

ΕϬ.

Εβδομος] *septimus*. pro quo Poëtæ dicunt ἑϬδόματος. vt Iliad. κ. ἑϬδομάτη (supple ἡμέρα] δ' ἱκόμεσθα. septima autem die venimus. fit ab ἑπτὰ *septem*.

ΕϬρος] Hebrus fluuius in Thracia. hodie *Mariza*.

Εγ.

Εγήγερα] præt. med. verbi ἐγείρομαι tanquam ex ἐγέρω, ἐγηγερκώς, ῦα, in particip.

Εγγυάω] *spondeo* quasi in γύια seu manus trado. ἐγγύη *sponsio firma & stabilis*, quæ velut rem in manibus ἐν τοῖς γυίοις deponit. vel παρὰ τὸ γύη, siue γῆ, quod terra sit præ reliquis Elementis stabilis.

Εγγυαλίζω] *propriè in manus trado*, ab ἐν *in*, & γύαλον *vola manus*.

Εγγωνίωσιν. Dorice pro ἐγγωνίουσι. à γωνιάω ῶ. vide γήρυα.

Εγείρω] *excito, expergefacio, extruo*. ἐγείρομαι pass. pro quo ἔγρομαι, ἐγρόμην, ἐγρόμην, ἐγρόμενος per apocopen. ἔγρεσθαι pro ἐγείρεσθαι.

Εγκατα, τὰ] *intestina*, cuius datiu. plural. reperi-

tur ἔγκατα per apocopen pro ἐγκάτοισι, vt παρβάσιν ex παρβάτοισι. παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν, quod sint intra corporis membra.

Ἐγκαταπήγνυμι] *defigo in.* ἐγκατέπηξα aor. 1. ab ἐν, κατὰ, & πήγνυμι *figo.*

Ἐγκάτθεο] pro ἐγκατάθου, quod est Aor. 2. Ionici med. Imp. verbi ἐγκατατίθημι *impono.*

Ἐγκείσεαι] Ion. pro ἐγκείσῃ verbi ἔγκειμαι, *iaceo in.* κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.

Ἐγκέφαλος] *cerebrum*, ἐν τῇ κεφαλῇ ὄν, quod est in capite.

Ἐγκλιδὸν] seorsum ab ἐγκλίνω *inclino, vergo.*

Ἐγρηγορέω, *vigilo.* formatur ab ἐγείρω. præter. med. ἐγήγερα, pro quo legitur in Homero ἐγρήγορθα. & ἐγρήγορθαι in præter. passiuo infinit. ab ἐγρήγορμαι, pro ἐγρηγόρημαι. ἐγρήγοσσω apud poëtas idem quod ἐγρηγορέω. ἐγρηγορτὶ aduerb. *vigilanter.*

Ἔγχος] *hasta.* ἐγχεία, & ἐγχείη, idem, nec non peritia vibrandæ hastæ. παρὰ τὸ ἔχω, *retineo.* Inde ἐγχεσίμωρος, *bellicosus*, peritus vibrandæ hastæ. à μορέω *laboro*, verso ο in ω, vt ἰόμωρος *iaculator.* ἐγχέσπαλος *idem, hastæ vibrator*, à πάλλω *vibro.*

Ἐγχέσπαλοι οἱ τὰ ἔγχη πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα. πολεμικοί. ἔσειον δὲ αὐτὰ, πρὸ τῆς ἀφέσεως, μήποτε ἄρα εἶεν κλασθέντα. hastas & hastilia concutiebant, antequam ea proijcerent, exploraturi, num forte fracta forent.

Ἐγχριμφθεὶς] vide χριμφθείς. in χρίμπτω, *admoneo, appello.*

ΕΔ.

Ἐδάην] aor. 2. passiuus verbi δαίω, seu δάω, *intelligo, scio*, ἔδαον, ἐδάην.

Ἔδαφος *solum, pauimentum.* ab ἕζομαι *sedeo*, vnde

& alia multa deriuantur, vt ἔδος, & ἕδρα. Ionice ἕδρη *sella, sedes.* ἑδριάομαι *sedem habeo.*

Εδανὸς] *iucundus* idem quod ἡδύς, ex quo factum est per systolen litteræ η.

Εδδεισα] pleonasmo δ pro ἔδεισα, à δείδω *timeo.* ἐδειδίειμεν, & ἐδειδίεσαν, in plusquamperf. medio, ἐδεδίειν, ἐδεδίειμεν, & ἐδεδίεισαν per syncopen ἐδείδιμεν & ἐδείδισαν, reiecto ει.

Εδεαι] Ionice pro ἔδῃ ab ἔδομαι *comedor*, cuius actiuum ἔδω, *edo, deuoro.* ex quo ἔδεσμα, at ἐδητύς, ἐδωδὴ *cibus, pabulum.* ἔδεσκον, imperf. pro ἔδον. ἔδμεναι Dorice pro ἔδειν. ἐδηδώς, Attice in præter. medio.

Εδέγμην] pro ἐδεδέγμην sublata syllaba δε, plusquamperf. verbi δέχομαι *capio.* vt ἔδεκτο pro ἐδέδεκτο.

Εδειμα, aor I. verbi δέμω *ædifico.* ἔδειξα, aor. I. verbi δείκνυμι *ostendo.* ἔδειρα, aor. verbi δέρω, *excorio.*

Εδεξιόωντο] pleonasmo ο pro ἐδεξιῶντο verbi δεξιόομαι, dextram *iungo, saluto*, & more candidatorum prehenso. à δεξιὰ *dextra manus.*

Εδεύετο [pro ἐδέετο, à δέομαι, egeo, pro quo poëtice δεύομαι, vt δεύεαι Ionice pro δέῃ.

Εδίηνα] aor. verbi διαίνω *irrigo*, παρὰ τὸν Δία, à Ioue, significat enim proprie βρέχεσθαι ἐκ τοῦ Διός.

Τὰ ἔδνα] *munera quæ dat sponsus sponsæ*; quasi ἥδνα, ab ἥδω quod iis muneribus exhilaretur sponsa, & sponso concilietur. vel παρὰ τὸ ἕζω, quasi ἕδρανα τοῦ γάμου nuptiarum stabilimenta. Dicitur etiam ἔεδνα pleonasmo & ἐεδνοῦσθαι, *dote elocare*, & ἐεδνωτὴς *socer.*

Εδραθον] metathesi pro ἔδαρθον, vt ἔδακον pro

ἔδαρκον, illud à δάρθω, seu δαρθάνω, istud à δέρκω.

Εἰκοσάβοιος, pro εἰκοσίβοιος, per pleonasmum τοῦ ι, & conuersione τοῦ ι, in α. viginti boum, seu eius nominis boum, pretio æstimabilis. Etenim βοῦς *bos*, fuit Atticorum numisma, bouis nota percussum. Vnde prouerbium βοῦς ἐπὶ γλώττῃ, *bos in lingua*, aduersus eos qui pecunia corrupti dicenda reticent. ab εἴκοσι *viginti*, poëticè ἐείκοσι, & βοῦς *bos*. εἰκοστὸς, & pleonasmo simili, ἐεικοστὸς *vigesimus*.

Εείλεον] pro εἴλεον ab εἰλέω *circumago*, infiniti sunt apud Homerum huiusmodi pleonasmi, metri causa, vt ἔειπα pro εἶπα, verbi ἔπω *dico*. ἐεισάμενος pro εἰσάμενος, aor. 1. particip. medij verbi εἴδω, *scio*, aut *assimilo*. ἐέλδομαι pro ἔλδομαι *desidero* vt ἐέλδωρ pro ἔλδωρ *desiderium*. ἐελμένος pro ἐλμένος, & ἐέλσαι pro ἔλσαι, quæ est syncope pro εἰλῆσαι & εἰλημένος ab εἰλέω, *congrego*. ἐέλπετο similiter pro ἤλπετο, ab ἔλπομαι *spero*, ἐέργαθε pro εἴργαθε ab ἐργάθω, & ἔεργε pro εἶργε, ab ἔργω. idem quod εἴργω *includo*, & cum tenui εἴργω, *excludo*, vnde ἐέργνυμι idem. ἐερμένοι ab ἐείρω idem quod εἴρω *necto*. ἐέρχατο pro εἴρχατο, quod vtuntur Iones loco εἰργμένοι ἦσαν, ab ἔργω, ἐέσατο pro ἕσατο, & ἕεσο pro ἕσο ab ἕννυμι seu ἕω *induo*.

Εζ.

Εζεαι] Ionice pro ἕζῃ & ἕζεο pro ἕζου. Ita ἕζευ Dorice pro ἕζου in Imperat. ab ἕζομαι *sedeo*, quod deductum, volunt Grammatici ἀπὸ τοῦ ἕω *colloco*.

Εζωον] poëtice pro ἔζων à ζάω *viuo*.

Ε η.

ΕΗκε] aor. 1. verbi ἵημι *mitto*, μετ' δ' ἰὸν ἧκε, immisit autem sagittam pro μεθῆκε. Iliad. α.

Εἷω erat pro ὦ ab εἰμὶ *sum*, at ἑῷ suam ab ἑὸς *suus*.

Εἷος] Ionice pro ἕως, ab ἐΰς *bonus*, ab ἑὸς *proprius*. assumimus enim nobis maxime bona.

Εὐάδανον] pro ἅδανον ab αἱδαίω *placeo*.

Ἔνθα pro ἦθα, poeticè assumpto ε, & æolice ἦσθα pro ἦς ab εἰμὶ, vt ἔφησθα pro ἔφης.

Εθ.

ΕΘειρα] *coma, cæsaries*, ἐθειράδες pro ἔθειραι, ab ἐθίζω, aliquid ex consuetudine facio. φιλόκομοι enim cæsarici de more curam impendunt. Ἔθειραι, non quælibet coma, ἀλλὰ κόμαι αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιούμεναι.

Ἔθνος, εος, ους] *gens, & multitudo*, tam de animantibus cæteris, quam de hominibus vsurpandum. vt ἔθνεα κύκνων, μελισσάων, μυιάων, cygnorum, apum, muscarum examina. Fit ab ἔθος *consuetudo*, ἑκάστῳ γὰρ ἔθνει ἴδιον ἔθος ἐστί τι, singulæ enim nationes suos ritus habent. ἔθος autem dicitur τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, quod semper eodem modo se habet. *Etymolog.*

Ἐθέλω *volo*, & Atticè *possum*. ἐθελοντὴρ, *voluntarius*.

Ε ι.

ΕΙβω] dialecti Æolicæ reiectione λ pro λείβω, *libo, & fundo*. vt δάκρυα εἴβειν, lachrymas fundere.

Εἶδαρ] pro ἔδαρ *edulium*, ab ἔδω.

Εἴδω] *video, scio*. in aor. εἶσα, poeticè ἐεισάμενος in particip. medio. in aor. 2. εἶδον, vel ἴδον. in præ-

ter. med. οἶδα, & εἶδα, εἰδώς. Inde εἶδος *facies, forma:* εἰδάλιμος *formosus.* εἴδωλον, *simulachrum, imago, maxime alicuius ficti numinis.* εἴδωλα ἀποθανόντων. i. αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες καμόντων. aspectabiles tantum imagines mortuorum. *Didym.* Dicitur etiam εἰδέω *scio*, ex quo fut. infinit. εἰδήσειν Iliad. α.

Εἴκω] *similis sum, cedo.* præter. med. ἔοικα, ὡς ἔοικε, vt videtur, vt par est. εἰκώς, *similis*, vt εἴκελος & ἴκελος, εἴκτην, 2. dual. præterit. plusq. perfect. verbi pass. ἐῴκειν in plusq. perfect. med. Atticè, Νέστορι δίῳ εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει, Nestori diuino figuraque, magnitudineque, & indole similis erat. Iliad. β Quo versu regias omnes virtutes comprehendit, sicut muliebres altero Iliad. α. per εἶδος *pulchritudinem*, per μέγεθος *staturam*, ac demum *habilitates animi & corporis* per φυὴν intelligit. *Eustath.*

Εἴκοσι *viginti*, poëtice ἐείκοσι. εἰκοσάκις *vicies*, εἰκοστὸς *vigesimus.* εἰκοσίμετρος viginti mensuras capiens, ἀπὸ τοῦ μέτρου *mensura.*

Εἰλαπίνη] *epulum, conuiuium.* à λαπάζω *euacuo*, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ περὶ τὰ σκεύη κένωσιν, ἢ δαπάνην, propter sumptus, qui impenduntur in apparatu conuiuij. vel *compotatio*, in qua incalescunt potatores ex εἵλη *calor*, & πίνω bibo. Per εἰλαπίνας intelligit Didymus ἑορτὰς *celebritates festiuas*, ὅτι κατ' ἴλας πίνουσι. quando turmatim compotant. Fitque παρὰ τὸ ἱλαρὸν ἄζεσθαι τοὺς εὐωχουμένους, ὃ δεῖ παρέπεσθαι.

Εἶλαρ κύματος] propugnaculum fluctus, ab εἰλέω, *coarcto.* εἱλέω enim cum aspero significat *circumago.* vnde εἵλω & ἴλλω *arceo*, & ἰλλεδανὸς *vinculum quo stringuntur manipuli.* ἐλλελῶσθαι, & εἰλέωντο Doricè ponuntur pro εἰλεῶνται & εἰλοῦνται, suntque eius-

dem verbi εἰλέω ; à quo etiam formatur εἴλυμαι. *inuoluo*, & εἴλυμα *inuolucrum*. εἰλυφάω, εἰλυφάζω, & εἰλίσσω *voluo*, *verso*.

Εἰλάτινος, metri causa pro ἐλάτινος *abiegnus*; ab ἐλάτη *abies* dicta παρὰ τὸ ἐλᾷν, quod in altum assurgat: eamque ob causam, οὐρανομήκης nominatur Homero, ι. *ad cœlum vsque porrecta*.

Εἰλείθυια] Lucina quæ parturientibus præstolatur, ab ἐλεύθω dicta, quòd vocetur, vt fœtus auspicatò veniat in lucem. ἐλεύθω enim verbum significat *venio*, pro quo vsurpatur ἔρχομαι, cuius præt. medium ἐλήλυθα Attice; poëtice εἰλήλουθα prima & penultima productis accessione ι, & υ. Plures autem Lucinas vnus Poëtarum Homerus commemorat: cum alij vnicam recenseant. Εἰλείθυιαι, θεαὶ τῶν πικρωδίνων ἔφοροι, Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες. *Didym.*

Εἰλίποδας βοῦς] *flexipedes boues*. εἰλίπους, ab εἰλίσσω & πούς. *flectens & circumagens pedes*. ἑλίσσουσι γὰρ τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.

Ελκω *traho*. εἷλκον in imperf.

Εἵμαρτο] plusq. perfect. verbi μείρομαι, præter. εἵμαρμαι. Attice εἵμαρμαι, 3. persona εἵμαρται fato decretum est.

Εἰνάλιος] metri causa pro ἐνάλιος *marinus*, ab ἅλς, *mare*.

Εἰνάνυχες] pro ἐννάνυχες per nouem noctes. ἐννάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον per nouem autem noctes circa me noctes egerunt. Iliad. ι, ab ἐννέα, *nouem*, & νύξ *nox*.

Εἰνάτερ, & εἰνάτηρ, ἡ] *vxor fratris*, παρὰ τὸ εὐνάζειν *cubare*, Εἰνατέρες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκας πρὸς ἀλλήλας. vt Helena & Andromache.

Εἴνατος] pro ἔνατος *nonus*. dicere poterat ἔνατος

maluit tamen addere ι, quam ε, ne videretur natura, quod scripsisset licentia: ab ἐννέα enim fit ἔνατος per vnicum ν. Quare & illud deductum aliqui volunt à νέατος *vltimus*, per metathesim; quia nonus numerus fere postremus, σχεδὸν νέατος ἔνατος. *Etymol.*

Εἰνόδιος] pro ἐνόδιος *in via situs*. Est Epithetum Mercurij, qui in vijs statuebatur, & Hecates quæ in triuiis colebatur. Dicuntur vespæ in Homero εἰνόδιοι. i. ἐν τῇ ὁδῷ οἰκοῦντες, quæ examen habent secus viam.

Εἰνοσίφυλλος] *frondosus*, quatiens frondes, ab ἔνοσις, & poëtice εἴνοσις *commotio*, & φύλλον *folium*.

Εἴρω *necto*, item *dico*, *et interrogo*, quia oratio est velut nexus verborum. Ex quo ἐρωτάω & poeticè εἰρωτάω precor, interrogo.

Ερεσία *remigatio*. & εἰρεσία ab ἐρέσσω *remigo*, vnde ἐρέτης *remex*. & ἐρετικός ὁ, & ἐρετμὸν *remus*.

Εἰρήνη] pax, dicta παρὰ τὸ εἴρειν *dicere*, quod tempore pacis, vbi arma silent, ius verbis dicatur.

Εἶρος & ἔριον, *lana*. ab ἔρος *amor*, vel ab ἔῤῥω *laboro*, quod laboriose lana paretur, ex quo & πόκος *vellus*, fit epithetum ouis, εἰροπόκος, nisi potius sit ab εἴρω *necto*, quasi vellera innexa habens. Εἰροκόμος, i. εἰρουργὸς, καὶ τὰ ἔρια μελουμένη, τὰ ἔρια κομοῦσα, *lanam curans vetula*.

Ερύω, & ἐρύομαι *traho*, pro quo dicitur εἰρύω & εἰρύομαι inserto ι, significat etiam *conseruo*, Ἴλιον εἰρυσόμεσθα, Il. φ. Ilium conseruabimus.

Εἰσανιδὼν] 2. particip. verbi εἰσανείδω *intueor*, ab εἴδω, & εἰς & ἀνὰ vel ἄνω. ex quibus duabus propositionibus inchoantur & alia verba plurima.

Εἰσίθμη, & εἴσοδος] *ingressus*, *introitus*, ab εἰς *in*, & ἴθμα *gressus*, παρὰ τὸ ἴεμαι *eo*. istud ab ὁδὸς *via*.

Εἰσωπὸς] *in oculis, et in conspectu habens.* εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν ante naues fuerunt. ab εἰς & ὤψ *oculus.*

Εἴωθα, & εἰωθὼς] præter. med. verbi ἔθω *ex consuetudine facio*, ab ἔθος consuetudo.

Εκ.

ΕΚάβη, *Hecuba.* ἡ ἑκάβη βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα, à longe virum adiens: quam Phryx Pater Dymas Priamo Troiano collocauit.

Εκάεργος] *longe operans.* ab ἑκὰς *longe*, & ἐργάζομαι *operor.* Ita dictus est Sol, quia radij & calor longe operantur, terræ ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem. Idem cognominatur ἑκατηβελέτης longè iaculator. ἑκατὸς, & ἑκηβόλος. à βάλλω *iacio*, & ἑκὰς *procul*, vel ab ἑκατὸν *centum*, quod centum telis Pythonem transfixerit. Idem, vt placet Eustathio, ἑκατόγχειρος, vide Βριάρεως.

Εκατόμβη] *sacrificium centum boum*, ab ἑκατὸν *centum*, & βοῦς *bos.* Accipitur tamen pro splendido sacrificio, quia vox ἑκατὸν sæpe pro maximo numero indefinito ponitur. vt Creta ἑκατόμπολις, multarum vrbium insula. Hecatombem ita Didymus explicat ἑκατόμβη, τελεία θυσία, *sacrificium perfectum*, ἀπὸ ἑκατὸν βάσεων, ὅ ἐστιν κε' εἴκοσι, πέντε ζώων, ex viginti quinque animantibus quadrupedibus constans, atque ita centum omnino pedes numerans.

Εκατόμβοιος] duplex est huius nominis notio. Vel enim significat, *qui est æstimabilis centum boum pretio, vel qui centum nummis constat.* Siquidem cum præcipuæ veterum opes armenta forent, omnia bobus & gregibus æstimabantur. Inde quoque *Pecunia* nomen accepit. & mulieres quæ ob pulchritudinem sponsos inueniunt, dicuntur ab Ho-

mero γυναῖκες ἀλφεσίβοιαι, mulieres quæ boues inueniunt, ſcilicet quæ multos boues, i. plurimas diuitias accipiunt. Inde denique hominem diuitem πολυβούτην multos boues habentem Græci vocant. Seu potius quia numiſma Atticorum bouis nota percuſſum erat, vt Perſarum ſagittario, dicitur ἑκατόμβοιος centum nummis æſtimabilis, vt arma ἑκατόμβοια, quæ centum nummis empta ſunt.

Ἑκατόμπολις Κρήτη] Creta centum vrbibus, ab ἑκατὸν, & πόλις. Non ſtipata, ait Solinus, centum vrbibus, ſicut perhibent qui prodige lingua largiti ſunt, ſed magnis & ambitioſis vrbibus. Numerus enim ἑκατὸν eſt ἀόριστος. ita Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiporta*, & in veteri numiſmate legitur Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο. De templo Apollinis Poëta cecinit.

Oſtia iamque domus patuere ingentia centum.

Alexandria ἑκατόνθοδος *centum viarum*. Inſulæ Apollini ſacræ ἑκατόννησοι, etſi longe pauciores. ναῦς ἑκατόζυγος. pyra ἑκατόμποδος *centum pedum*, centoculus, centiceps.

Ἐκίχανεν] imperf. verbi κιχάνω. aliàs κιχέω, & κίχημι *quæro*. fit à κίω, *eo*, qui enim aliquid quærit, eundo inueſtigat.

Ἑκκαιδεκάδωρος] qui ſexdecim palmorum eſt, ab ἕξ, *ſex* per euphoniam, ἐκ, καὶ & δέκα *decem*, & δῶρον *manus*, ac *palmus*, quia palmo damus, & expanſa manu, ait *Vitruuius*.

Ἐκλήισα, & ἐκλήισσα pleonaſmo σ. pro ἔκλεισα reſoluta diphthongo, & ι in η conuerſo: niſi potius à κλῄζω.

Ἔκλησις *oblinio*. ab ἐκλανθάνω, ex τοῦ λήθω.

Ἐκπαγλότατος] *terribiliſſimus*. ἔκπαγλος ab aor. 2. ἐξέπλαγον verbi ἐκπλήσσω *terreo*, tranſpoſito λ an-

te α, & mutato ω in ο, pro ἐκπλαγώτατος.

Ἐκρέμω pro ἐκρέμασο, 2. perſon. imperf. verbi κρέμαμαι. ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, Ionice ἐκρέμαο, & Attica contractione ἐκρέμω.

Ἐκρήηνα] pro ἔκρηνα aor. 1. verbi κραάινω pro κραίνω, *efficio.*

Ἔκτα] per apocopen pro ἔκτανε, aor. 2. verbi κτείνω *occido*, vel potius ἔκτα pro ἔκτη, vt ἔςα pro ἔςη, ex inuſitato themate κτῆμι, vnde particip. κτάς. Ita ἔκταν pro ἔκτασαν, vt ἔςασαν pro ἔςησαν.

Ἐκπάμνησιν] pro ἐκτάμῃ, poëticè inſerto ν, & Ionice addito σι. aor. 2. ſubiunct. verbi ἐκτέμνω, in aor. 2. ἐξέταμον, *abſcidi.*

Ἐκτήσεαι] præter. perf. verbi κτατίζομαι *acquiro*, poſſideo, à κτάομαι, idem.

Ἕκτωρ] Hector. ab ἔχω rego, ὁ τοὺς Τρῶας ἐπικρατῶν, ἢ ὁ τῆς Τροίας κρατῶν, imperans Troiæ, & Troianos ſub ſe habens, vel quod vrbem contra hoſtium impetum tenuerit, patriamque ſeruarit; quo ſoſpite Troia non potuit expugnari.

Ἐκύδηνον] aor. 2. verbi κυδαίνω, *glorioſum reddo, laudo.*

Ἑκυρὸς] *ſocer.* παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἄγειν, vel quod ad ſe puellam adducat. vel quaſi δέχυρος, à δέχομαι *capio, excipio.* ἑκυρὸς ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατήρ.

Ε λ.

Ἐλάαν] poëticè pro ἐλᾶν ſeu ἐλαύνειν, vt ὁράαν, pro ὁρᾶν. Itidemque ἐλάα pro ἐλάει, ſeu ἐλαύνει. Alioquin ἐλάα eſt nomen Atticum pro ἐλαία *oliua, arbor.* ἔλαιον, *oleum*, ἐλάϊνος & ἐλάϊνεος. *oleaginus.* Dicta eſt ἐλαία παρὰ τὸ λεῖον. τὸ λέαινον τίκτουσα, dulcia & læuia ferens. vel παρὰ τὸ ἕλος, aut ἐλαία, ἐν ἕλεσι γὰρ ὑγροῖς τὸ φυτὸν, & ἐν θερμοῖς τόποις χαίρει, quia amat humida & calida loca.

Ἐλάσαιμι] aor. 1. optat. medij, & ἐλάσασκον poetice pro ἤλαυνον, ab ἐλαύνω, *agito, ago, pello*. ἐλάω idem, cuius aor. 1. ἤλασα poëtico pleonasmo, ἔλασα. idem significat ἐλασρέω, ἐλατὴρ *auriga, seu remex.*

Ἐλάτη *abies*, παρὰ τὸ ἐλᾶν, quod in altum porrigatur. Dicitur etiam *remus*.

Ἔλαφος] *ceruus*, ideo dictus ob velocitatem quasi ἔλαφρος. vel διὰ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις, quasi ἐλοφὶς τις ὤν. quòd serpentes cornu attrahat è terræ latibulis, quos comedens, purgatur. τούτους γὰρ ἐσθίων καθαίρεται φύσικῶς. Quia vero est animal timidissimum, ἐλάφειος ἀνὴρ per metaphoram *timidus* appellatur. Leones in pace, ceruos in bello, vocat *Tertull.* timidos & meticulosos homines, quibus animus est ἐν βελῶν.

Ἐλαφηβόλος, epithetum Dianæ ceruos iaculantis, & ἐλαφηβολιών. *Februarius mensis*, à figendis ceruis qui Dianæ ἐλαφηβόλῳ immolabantur.

Ἐλαφρὸς vicissim, *qui est leuis & celer instar cerui*. Formant Grammatici, quasi ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφον φέρων.

Ἔλαθον] aor. 2. verbi λανθάνω, mutuatitius ab inusitato themate λήθω.

Ἐλδέαι] Ionice pro ἔλδῃ verbi ἔλδομαι *cupio*, ab ἕλω, idem quod αἱρέω, *capio, aufero.*

Ἔλεος, ὁ *miseratio*. ἐλεέω, ποιῶ, *misereor*, ἐλεήμων *misericors* ἐλεητὺς *commiseratio*. ἐλεαίρω idem quod ἐλεῶ: at ἐλεὸς, ὁ, est mensa coquinaria, vnde ἐλεάτρος *coquus* apud Athenæum.

Ἔλεγχος, εος, ους] *vituperium, dedecus*, & ὁ ἔλεγχος, *indicium, probatio*. ab ἐλέγχω, *arguo, aspernor*, probo, παρὰ τὸ ἑλεῖν ἔχειν, quod res in luce collocet accusatio, & argumentum, ὁ γὰρ ἔλεγχος εἰς φῶς ἄγει τὰ πράγματα. ἐλεγχὴς ignominiosus, ἐλεγχείη, *probrum.*

Ελεκτο] Ionice pro ἐλέλεκτο præterit. plusq. perfect. verbi λέγομαι.

Ελέλικτο] plusq. perfect. pass. verbi ἐλελίζω *concutio*. cuius aor. 1. ἠλέλιξα, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ολυμπον, magnum autem concussit Olympum, Iliad. α. vbi refert Eustathius, Euphanorem, cum duodecim Deas Athenis pingere meditaretur, ac de Iouis habitu plurimum dubitaret, accessisse ad ludi magistrum, à quo auditis tribus ex Homeri Iliade α versibus, Iouem ad imitationem eleganter pinxisse. Phidias quoque sculptor sui ex ebore Iouis Olympici exemplar hinc sumpsisse videtur. Quare dictum est Ομηρος ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν, ἢ μονος δείξας. Homerus aut solus Deorum imagines vidit, aut solus ostendit. ἐλέλιχθεν Bœotice pro ἐλελίχθησαν. *Eustath.*

Ελεν pro εἷλεν. aor. 2. verbi αἱρέω, ab inusitato ἕλω *capio, occido*. vnde ἑλετὸς, qui capi potest.

Ελένη] Helena ita dicta ab ἕλω *traho*, ἢ πρὸς τὸ ἴδιον κάλλος ἕλκουσα τοὺς ἀνθρώπους, quod homines sua pulchritudine capiat, & alliciat ad se se, ἢ παρὰ τὸ ἐν ἕλει γεννῆσθαι, quod nata sit in loco palustri & vliginoso.

Ελεόθρεπτος] *qui alitur in limo*. vt ἐλεόθρεπτον σέλινον, in palude nutritum apium. Iliad. β. fit ab ἕλος *palus*, & τρέφω *nutrio*. in quo vocabulo notetur Etymologia nominis ipsius σέλινον, *apium*. quod formatur ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι ἐκ τοῦ ἕλεος, quod nascatur & erumpat è palude.

Ελεύθερος] *liber*, cui δοῦλος opponitur. παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρᾷ. quod is, qui liber est, quocumque libet eat. ἐλεύθω enim est *venio, eo*, quod quidem non est ipsum in vsu, sed sua tempora cedit verbo ἔρχομαι.

Ἐλέφας, ὁ. Elephas, quasi ἐλέβας. ab ἕλος *palus*, & βαίνω *subeo*. διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν ὕδατι ἑλώδει τὰς ἐπιβάσεις ποιεῖται, ob molem corporis init in aqua palustri: vel potius, vt ait Plinius, ob pudorem se amne perfundit. Seu ab ἐλεφαίρω *noceo*. βλαπτικὸς γάρ. aut ab ἑλίσσω *voluo*. ὁ εἰλιγμένην ἔχων ῥῖνα, proboscidem & nasum habens tortuosum, & inuolutum. Significat etiam ὁ ἐλέφας *ebur*, estque pars pro toto. vt βοῦς τὸ δέρμα, *bos pro pelle bouina*. & κάρα, πρόσωπον, *et caput pro vultu*, ait Eustathius.

Ἐλεφήνωρ] nomen proprium Ducis Abantum, quasi vir fortis, ab ἀνήρ & ἐλέφας. vbi obseruo cum Grammaticis hunc morem Græcis vsitatissimum, vt cum significationem alicuius nominis augent, vocem animantis magnæ molis apponant. Inde Sophocles canes maiores vocat ἱππονόμους, id est μεγάλους νομεῖς καὶ φύλακας, *magnos custodes*. Aristophanes *valde libidinosum* nominat ἱππόβινον. Inde quoque βούπαις *grandis puer*, βουβέβρος *magnus hinnulus*. Vel παρὰ τὸ ἐλέφω, aut ἐλεφαίρω *valde noceo*, quorum verborum aoristi sunt ἤλεψα, & ἠλέφηρα.

Ἑλίκωπες] *nigri oculis*, i. pulchri dicti Achiui, οἱ ἀξιοθέατοι, ἢ ἑλίσσοντες τοὺς ὦπας τῶν βλεπόντων εἰς ἑαυτούς, aspectu decori, & oculos intuentium ad se rapientes, ἑλικὸν γὰρ τὸ μέλαν. ait *Didymus*. vel quia nauigationi erant admodum dediti, τὰς κώπας ἑλίσσοντες, & πρὸς ἑλίκην ὦπας στρέφοντες, ramos flectebant, & ad Helicem vrsam maiorem oculos intendebant. Ob parem pulchritudinis formam dictæ sunt ἑλικώπιδες Musæ & Venus ἑλικοβλέφαρος, nigra palpebris.

Ἑλίσσω, & εἱλίσσω, *voluo*, *verso*, pro quo etiam dicitur ἑλελίζω. ἐλέλιξε δὲ μακρὸν ὄλυμπον, magnum

commouit Olympum. Iliad. θ. Inde ἕλικες *armillæ, et inaures*, apud Homer. Iliad. σ. γναμπτάς θ' ἕλικας, tortilesque armillas. ἕλικες etiam adiectiue dicuntur βόες Iliad. ο. *nigri vel flexiles boues*, ἕλικες, ἢ μέλαιναι, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχουσαι, ἢ ἐν ἕλει τεθραμμέναι. ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται. *Didymus*. Nigri boues vel inflexa cornua habentes, vel in paludibus & pascuis enutriti, vel flexis pedibus. ἑλικτὸς *tortilis*.

Ἐλλίσσετο] *rogabat*. Iliad. α. 3. imperf. geminato σ. estque Æolicum à verbo λίτομαι, fut. λίσομαι. Æoles autem formant imperfectum à futuro, vt ἔτυψον à τύψω.

Ἕλκος, τὸ *vlcus, & vulnus*. quod deducitur ab ἕλκω traho, quod sit λύσις συνεχείας, dissolutio continui. vel ab ἑλκύω *lanio*, quod sit ἡ σὰρξ διελκυσμένη. ἑλκέω idem quod ἕλκω traho, & ἑλκυστάζω. ἑλκηθμὸς, *violenta tractio*.

Ἕλος, τὸ, vrbs in agro Spartano, cuius ciues Heliotæ, quo nomine Serui appellabantur apud Græcos, apud Romanos Syri, Daui, & Getæ, postquam ij populi in captiuitatem abducti sunt. Est etiam τὸ ἕλος *palus*, παρὰ τὸ ἑλεῖν *capere:* cuius aor. 2. Imperat. med. ἑλεῦ Doricè pro ἑλοῦ.

Ἐληλάμην, σο, το] plusq. perfect. passiu. per Atticam reduplicationem verbi ἐλαύνω ex themate ἐλάω. Ita & ἐληλέδαται, Ionicè positum est pro ἐλήλανται, præter pass. eiusdem verbi.

Τρωάδες ἑλκεσίπεπλοι, *Troades quæ longum fluxumque gestant peplum*, αἱ ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους διὰ περιουσίαν, καὶ διὰ τὸ ἄχρι τῶν ποδῶν διήκειν, καὶ ἐπὶ βάθους. vt interpretatur *Didymus*, ab ἕλκω *trabo*, & πέπλος *peplum*. & Ἰάονες ἑλκεχίτωνες, Iones, *qui longam ve-*

stem

ſtem ſinuoſo ſyrmate ducunt ἄζωνοι, *diſcincti.* ab eodem εἴλκω & χιτών, *veſtis.*

Ἑλλάς, latiſſima Europæ regio, Græcia, ſcientiarum olim parens & altrix.

Ἕλληνες Græci, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Ζήθου θυγατρός. vel ab Hellene filio Deucalionis. Ἑλλήσποντος, Helleſpontus, Hellæ mare, fretum anguſtum inter Ægeum & Propontidem. πλατὺν tamen, i. latum nominat Poëta: qua ſcilicet ampliatur ad Sigæum.

Ἔλλαβε, pro ἔλαβε. vt ἐλλιτάνευε pro ἐλιτάνευε, ἐλλισσάμην pro ἐλισσάμην, à λαμβάνω, λιτανεύω, & λίττω.

Ἑλλόθι Dorice pro ἐλλόω, ſeu ἐλλέω, verbi poëtici λοέω idem quod λούω *lauo.*

Ἔλπεο Ionice pro ἔλπου. Imperat. verbi ἔλπομαι. ἔλπω *ſpero*, ἐλπίς *ſpes*, παρὰ τὸ ἕλκω *traho.* ἡ ἕλκουσα ἡμᾶς. ἐλπωρὴ poetice pro ἐλπίς.

Ἐλσαι pro ἐλάσαι *ſyncope.* aor. 1. infinit. verbi ἐλαύνω, ſua ſumentis tempora ab ἐλάω.

Ἑλώρια] *præda* diminutiuum ab ἕλωρ, ex verbo ἕλω *capio*, vel ἕλκω *traho.* ἑλώρια, τὰ ἑλκύσματα, & ἁρπάγματα. ἕλωρ, τὸ ἅλωμα. ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι, canibus prædam fecit. vbi contendit Ælianus temporibus belli Troiani neglectam fuiſſe mortuorum ſepulturam, & canibus relicta ad veſcendum cadauera. *Ælian. l. 12. c. 27.*

Εμ.

Ἐμάραινε] aor. 2. verbi μαραίνω, *flaccidum reddo, extinguo*, apud Homerum.

Ἐμβαλέειν] Ionica diphthongi reſolutione pro ἐμβαλεῖν. ἐμβάλλεο quoque pro ἐμβάλλου.

Ἐμβασίχυτρος] nomen muris, ollam ingredientis ab ἐμβαίνω *ingredior*, & χύτρος *olla.*

Εμβαίη pro ἐμβαίη, vt σταίη pro σταίη. aor. 2. optat. verbi ἐμβαίνω, habens α conuersum in η, & ι, subscriptum.

Εμβρυον] τὸ infans qui adhuc gestatur in vtero, à βρύω *pullulo*. τὸ ἐν τῇς γαστρὸς βρύον. Ab Homero admittitur, *pro fœtu recens edito*. Ita enim ex obseruatione Didymi, ὃ ἡμεῖς ἔμβρυον λέγομεν ἐν τῇ γαστρὶ ὄν. & alibi. Ομηρος γὰρ ὑπεναντίον τῆς συνηθείας βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρὸς ἔμβρυον δὲ τὸ νεογνὸν, ἢ τὸ πῶλον. Contra vsum Homerus fœtum adhuc abditũ in vtero, βρέφος vocat, secus ἔμβρυον recens editum partũ. *Didym.*

Εμήσατο] aor. 1. med. verbi μάω, *cupio*, *quæro*, fut. ήσω, & άσω.

Εμικτο] Ionicè pro ἐμέμικτο, plusq. perfect. passiui verbi actiui μίγνυμι. cuius aor. 2. ἔμιγον, & aor. 2. pass. ἐμίγην. 3. plur. ἔμιχθεν pro ἐμίχθησαν.

Εμμαθον] poetice pro ἔμαθον aor. 2. verbi μανθάνω, geminato μ. vt familiare est. ἐμμεμαὼς, ῶτος. *gliscens*, & vlterius progredi cupiens, iraque accensus; estque præteritum factum per syncopen pro ἐμμεμαηκὼς, à μάω *cupio*.

Εμμορε] per metathesim pro μέμορε, perfect. med. verbi μείρομαι, *diuido*.

Εμμαπέως] aduerb. dicto citius, pro ἁμεπέως. i. ἅμα τῷ ἔπει, vnà & simul cum dicto. ab ἔπος *verbum*. ἐμμαπέειν *cito aliquid facere*.

Εμνώοντο poëtice pro ἐμνῶντο pleonas. ο. imperfect. verbi μνάομαι, *memini*. ἐμπάζεαι, & ἐμπάζεο. Ionice pro ἐμπάζῃ, & ἐμπάζου verbi ἐμπάζομαι, *curam habeo*, ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων, rationem habe meorum sermonum. Odyss. α. Inde ἔμπαιος, idem quod ἔμπειρος, *peritus*.

Εμπεδος ὁ καὶ ἡ] *firmus*, ἐν τῷ πέδῳ stans in terra, τὸ

ἔμπεδα, ἑδραῖα, βέβαια, καὶ ἀσφαλῆ. πέδον γὰρ ἡ γῆ.

Εμπελάσσειν] fut. infinit. verbi ἐμπελάζω *appropinquo*, à πέλας *prope*. vnde ἐμπλην; idem.

Εμπεφυγὼς, ῦα, ab ἔμφυμι *innascor*.

Εμπίπλαται] 3 person. verbi ἐμπίπλαμαι, cuius act. ἐμπίπλημι *impleo*, in imperat. ἐμπίπληθι, fut. ἐμπλήσω, fit à πλέος *plenus*, ἔμπλειος & ἔμπλεος. idem. ἐμπλησόμεν Dorice pro ἐμπλήσειν.

Εμπλήγδην *stupide* ab ἐμπλήσσω *obstupefacio*.

Εμπορος] *rector, mercator*, qui mare traijcit, ab ἐν & πείρω *traycio*, cuius medium πέπορα. vnde etiam τὸ ἐμπόριον *locus ad mare mercatura celebris*.

Εμπυριβήτην τρίποδα] *tripodem igni aptum*, ἐμπυριβήτης, ου. ἀπὸ τοῦ βαίνω, ἐν, καὶ πῦρ. cui opponitur τρίποις ἄπυρος.

Εμφυλος] qui est eiusdem tribus, à φυλὴ *tribus*, ἔμφυλος, ὁ ὁμόφυλος.

Eν.

Eνι pro ἔνεστι, ἔπι pro ἔπεστι, vt μέτα & πάρα pro μέτεστι & πάρεστι.

Ενναίσιμος] huius est diuersa significatio pro diuersitate significationum nominis αἶσα, vnde descendit. ἐναίσιμα σήματα fausta signa.

Εναλος, ἐνάλιος, vt ἔφαλος, & ἐφάλιος, *maritimus*, ab ἅλς *mare*.

Τὰ ἔναρα βροτόεντα] *spolia cruenta, vel arma*, ab ἐναίρω *occido*, spolio, quod aliqui deducunt ex ἄρης *bellum*, *Mars*. ἐναρίζω, idem quod ἐναίρω. Εναρα τὰ ἀπὸ πολέμου λάφυρα. *spolia bellica*. Εναρίζειν πρὸ ὅσι τὸ φονεύειν. διὰ τοῦτο καὶ οἱ νεκροὶ ἔνεροι λέγονται. Mortui vocantur ἔνεροι. *Didym.*

Εναργὴς] *clarus, euidens*, χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς, difficilesque Dei videri oculis conspicui, ab ἀργὸς *albus*.

Εναρηρος] præt. med. verbi ἀράρω *adapto*, ἄρω, in præt. medio Attico ἀρηρα, in part. ἀρηρώς.

Εναασα, à ναίω *habito, habitare facio*, pleonasmo σ. ναίω pro ναίω.

Εναυλος] *tibijs personans*, vt ἔναυλος φωνὴ *vox personans*. Significat tamen sæpius apud Homerum, *fossam, torrentem & recessum* κοιμήσαντο κατ' σκιόεντας ἐναύλους. dormierunt circa vmbrosos recessus. *hym. in venerem.* ὅν ῥά τ' ἐναύλος ἀποέργει, quem torrens opprimit. *Iliad.* φ. ἐναύλους πλήσειαν νεκύων, fossas impleuissent cadaueribus. Iliad. π. cuius est ea ratio. παρὰ τὸ ἐπιμήκεις εἶναι ὡς αὐλούς, quod huiusmodi fossæ, vt tibiæ in longum porrigantur ait *Etymolog.* Et *Didym.* ἐναύλους vocat Poëta τοὺς διὰ χειμῶνος ῥέοντας ποταμούς.

Ενδείελον Ἰθάκην, *amœnam Ithacam*, sitam ad Solis occasum, πρὸς τὴν δείλην. vel bene temperatam ardore solis, quasi εὔειλον interiecto δ, εὖ τῆς εἵλης ἔχουσαν. vel conspicuam, quia in edito positam, pro εὔδηλον.

Ενδέξιος] *habilis ad negotia*, quod Gallicè dicimus, *vn homme adroit*, παρὰ τῆς δεξίας, *quæ est dextera manus.*

Ενδίεσαν] poeticè sine augmento ab ἐνδίημι, *commoror.* vt ἐπίδησαν ab ἐφίημι. vel ἐνδίεσαν pro ἐνίεσαν pleonasmo δ. ab ἐνίημι, *immitto.*

Ενδιος] adiectiuè, *meridianus*, & substant. idem quod διατριβὴ *commoratio*. παρὰ τὸ ἐνδιῶν ἢ ἐκκλίνεσθαι τὴν ἡμέραν, quod dies ad occasum inclinet, minuique incipiat, vbi est meridies. ἔνδιος, μεσημβρινός. τότε γὰρ ἄρχεται λοιπὸν ἐνδιῶν ἡ ἕλη, ὅ ἐστιν ἡ ἀκτὶς ἡλίου.

Ενεῖσα] aor. 2. particip. ἐνείς, verbi ἐνίημι immitto. aor. 1. ἧκα, aor. 2. ἦν. præter. εἷκα, vnde ἐνείκω ἐνείκω in subiunct. *afferam.*

Ενέπασεν] aor. 1 verbi ἐμπάσσω *inſpergo.*

Ενεροι] *mortui*, inferis ἄναξ ἐνέρων rex inferorum Iliad. υ. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ, vnde ἔνερθε *infra*, & ἐνέρτερος pro ἐνερώτερος *inferior.*

Ενηής, έος] *bonus, benignus.* ab ἐν & ἠΰς *bonus.* quaſi ὁ ἐν τοῖς ἀγαθότητος ὤν.

Ενήσομεν, & ἐνήσεις futur. verbi ἐνίημι, mutuatitium ab ἐνέω, at ἔννεα *neui*, aor. 1. verbi νέω, *no*, & *neo.* ab ἐνίημι fit ἐνετὴ *fibula.* διὰ τὸ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις, καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸ πέπλον.

Ενιαυτὸς *annus.* ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, ad idem redire, quia ſemper redit annus in orbem. Eſt enim annus reditus Solis ad eam cœli partem, ex qua primum migrauerat. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ διειληφέναι πάντα, τούς τε καρπούς, καὶ τοὺς καιρούς. quod annus comprehendat omnia, fructus & tempora

Ενιπὴ *obiurgatio*, ab ἐνίπτω obiurgo, ex ἐν & ἔπω *dico.* ἐνισπέω, & ἐνίσπω, idem quod ἔπω, ἔσπω, ἐνίπτω, & ἐνίσπω dico.

Εννεάχιλοι. Neptunus vocem emittit quantam nouem millia hominum poſſent. vbi legit Ariſtarchus, ἐννεάχιλοι, quantam nouem labia. ſed nihil hoc grande foret de Deo præſtantiore, qui adeo fotiter clamabat quantum vix quinquaginta poſſent.

Εννέα *nouem.* ab ἐνδεῖν εἰς τὸν δέκατον ἀριθμὸν, quod accedant ad decem: quem numerum. quia perfectus eſt, & propter nouem Muſas ſæpè inducit Poëta vt ἐννεάβοια τεύχεα arma æſtimabilia nouem bobus, ſeu nummis, Iliad. ζ ἐννέωροι, ἐννεαπήχεες, & ἐννεόργυιοι, nouennes, nouem cubitorum, & nouem vlnarum Otus & Ephialtes, à πῆχυς cubitus, ὀργυιὰ, *vlna*, & ὥρα *annus.*

Εννῆμαρ, *per nouem dies*, ibant tela Dei, Iliad. α. ab

ἤματι *dies*, vbi aliqui legunt ἐν ἤματι, *vno die*, quasi absurdum esset Græcos quidem murum vno die extruxisse, Deos verò in eo demoliendo nouem posuisse.

Ἐννόσιγαιος] *quatiens terram*. παρὰ τὸ ἐνόσειν τὴν γῆν, ob terræ motum qui fieri existimatur ab aquis, ideo est Neptuni epitheton. geminato ν. ad metrum fulciendum. Idem ἐνοσίχθων dicitur.

Ἐννυσθαι] infinit. verbi ἕννυμι, idem quod ἕω, *induo*, ab eoque formatum.

Ἔννυχος *nocturnus*, à νύξ *nox*. dicitur quoque ἐννύχιος.

Ἐνοινοχοεῦντες Doricè pro ἐνοινοχοοῦντες, ab ἐνοινοχέω *vina fundo*.

Ἐνοπὴ] *vox, inclamatio*, ab ἐνέπω, *dico*.

Ἐνόρχης] *masculus*. ab ὄρχις *testiculus*. ἐνόρχα μῆλα masculas oues.

Ἔντεα, ἔντη] *arma*, & quidem quæ aliquam corporis partem tegunt, vt clipeus, & galea. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν αὐτὸ, ἢ σκέπειν τὸ σῶμα quod internè tegant corpus, & illud ambiant. Inde ἐντύνω *instruo, apparo*, ἐντεσιουργὸς *armorum opifex* ab ἔργον *opus*. At ἐντεσιέργους ἡμιόνους *mulos subiugales cognominauit*, Iliad. ω. fortasse ab εἴργω *arceo*, & ἔντεα *vasa*, vt ἑκάεργος *procul arcens*. Ἐντεσίεργοι, οἱ ὑποζύγιοι *subiugales*. μὴ ψιλῶς νωτοφόροι, ἀλλὰ τὴν τε ἅμαξαν, καὶ τὴν πιεσθεῖσαν ἕλκοντες, trahentes currum, & quæ currui imponuntur, ἀπὸ τὰ ἔντεα φησί.

Ἐντυπὰς] aduerb. impresso corporis vestigio. ἔντυπος *impressus*. à τύπος *typus, imago impressa* ex τύπτω *percutio*.

Ἐνυὼ] *Bellona*, πολεμικὴ θεός. dicta est ἡ παρὰ τὸ ἐνύειν, quod est ἐμφωνεῖν, quod est *clamare*, vnde

ἀυτὴ *clamor*, & ex conſequenti *bellum*, vbi clamor. vel ab ἴω mitto, ἀπὸ τῆ ἐνίειν τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην, quod pugnam hoſtibus inferat. Inde ἐνυάλιος, Mars, ἢ πολεμικός.

Ενδοπαλιζόμενος. *conuertendo ſe reſpiciens*. quod eſt proprium Leonis, qui cum à venatoribus vrgetur, donec ab iis conſpic tur; contemptim reſtitanſque cedit in campis. ait *Plinius*.

Ενύπνιον] interdum aduerbialiter ſumitur, *inſomniis*. aliàs τὸ ἐνύπνιον quod differt ἀπὸ τῦ ὀνείρου, quod illud ſit, quoties cura oppreſſi animi, corporiſve, ſiue fortunæ, qualis vigilantem fatigauerat, talem ſe ingerit dormienti. at ὁ ὄνειρος tegit figuris, & velat ambagibus nonniſi interpretatione intelligendam ſignificationem rei, quæ demonſtratur. Macrob.

Ενώμα] imperfect. verbi νωμάω, *agito*, *moueo*, Vlyſſes perorans, σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, ὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ſceptrum, ait, neque retro, neque ante pronum mouebat. Iliad. β. Oſtendit ibi, inquit, Euſtathius diuerſitatem actionis in Oratoribus, ἣν Δημοσθένης μὲν ἐποιεῖτο, Αἰσχίνης δὲ ἐπίστρεφε, quam amabat Demoſthenes, oderat Æſchines.

Ενωπὴ] *aſpectus*. vnde datiu. ἐνωπῆ *coram*, *& in conſpectu*. ἐνώπιον idem quod ἐνωπῆ. at τὰ ἐνώπια dicuntur, *parietes domus qui ſunt è regione ianua, ingredientium oculis expoſiti*. ἐνωπαδίως idem quod ἐνώπιον ab ὤψ *oculus*.

Εξ.

Εξάδιος] nomen proprium. ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν *eximius in perſequendo*.

Εξαετής, *qui ſex annorum eſt*. ἐξάετες, *ſexennio*. ab ἕξ ſex, & ἔτος *annus*.

Ἐξαίρετος] *selectus.* ab ἐξαιρέω *seligo.* Ἐξαιρεύμην] poeticè sublato augmento, & Doricè α conuerso in ε pro ἐξῃρούμην imperfect. passiuum. ἔξαιτος dicitur per syncopen pro ἐξαίρετος, οἶνον δ' ἔξαιτον, Iliad. μ. *vinum selectum & eximium.*

Ἔξαιτος. λίαν ἀγαθὸς, ἢ παρὰ τὸ καθαίρειν.

Ἐξαπίνης] *repente*, idem quod αἴφνης ortum ex ἄφνω per syncopen factam ex ἀφανῶς, & abiecto ς. Dicitur etiam ἐξαπίνης apud poëtas. Secus ἐξαναφανδὸν *manifestò* pro quo per syncopen ἀμφαδὸν, ex ἀναφαίνω *manifesto.*

Ἐξαποτίνοις] *exolueris.* optat. verbi ἐξαποτίνω, decompos. ab ἐξ, ἀπὸ, & τίω, in τίνω, *pœnas do.*

Ἐξείνισσα] pro ἐξένισα, hos hospitatus sum, ait Antenor, de Vlysse & Menelao. ab ξενίζω *hospites excipio*, à ξένος hospes & peregrinus: quo nomine Lacedæmonij barbaros omnes vocabant, vt Latini hostes non hospites. Erat autem Antenor πρόξενος, qui totius ciuitatis nomine legatos excipiebat, & Vlyssem & Menelaum. Quare Sophocles ait pellem Pardi fuisse suspensam ante fores Antenoris in expugnatione Ilij, τὸ σύμβολον τῆς ἀπορθήτου ἐασθῆναι τὴν οἰκίαν, signum, quo domus à communi clade eximebatur.

Ἐξεκαθαίρον] imperf. verbi ἐκκαθαίρω [illegible] fut. ἐκκαθαρῶ, ab ἐκ, & καθαίρω.

Ἐξεπράθομεν] transp[illegible] ἐπράθομεν
aor. 2. verbi ἐκπ[illegible]θον. ἐξέπαθη.
exolauit. ao[illegible]
quod ἐξ[illegible]
ἐξεσου[illegible]

Ἐξ[illegible]
i[illegible]

Εξεσαώσῃ] aor. 1. verbi ἐκσαόω, fut. ώσω. fit à σόος *saluus*. & componitur ex præpositione ἐκ & verbo σαωζω.

Εξεσε] aor. 1. verbi ξέω *rado, scalpo*. dicitur etiam ξύω *polio*. vide litteram ξ. ἐξεσία] *ablegatio*, qua quis emittitur ad publica negotia. ex ἐξίημι *emitto*.

Εξίασυπ] pro ἐξίσυπ ab ἰκσύομαι.

Εξημοιβὸς *permutatorius*. εἵματα ἐξημοιβὰ apud Homer. *vestes quæ mutatis vicibus induuntur*. ex ἀμείβω *commuto*.

Εξήπαφε] verbi ἐξαπάφω *decipio* ἀπάφω enim idem est quod ἀπατῶ & ab eo deducitur.

Εξονομακλήδην *nominatim*. ab ἐξ, ὄνομα *nomen*. & κλήδην *nominatim*, ἀπὸ τοῦ καλέω *voco*.

Εξοχος] *eximius*, ἔξοχα *eminenter* ab ἐκ & præterito medio verbi ἔχω.

Εο.

Εοργε] 3. sing. medij verbi ἔργω. Attice ἔοργα pro ἦργα, ex ἔργον ορμ.

Επ.

Επαιγίζω *graniter spiro*. ab ἀΐσσω *salio*. vel vt ait Etymolog. ἐκ τοῦ αἰγίς, fit αἰγίζω. αἰγὶς δέ ἐστι, συστροφὴ ἀνέμου. Ægis est venti turbo. *Etymol.* Επαλξις, *pinna, propugnaculum muri*. ab ἀλκὴ *robur*. ἐπάλξεις οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες. ait Didymus.

Επάρουρος] *custodem* alij vertunt. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ: alij potiori ratione, *qui super terram habitat*. ὁ ἐπὶ τῆς γῆς. γῆ γὰρ ἄρουρα λέγεται. ita *Etymol*.

[illegible], οἱ κυνηγοί: *venatores* ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τὰς [illegible]

[illegible]] aor. 1. partic. verbi ἐπαλαστέω: *mæ*[illegible]αστέω, indignor ob mala ἄλαστα, *per*[illegible]*oblinisci non possumus*.

Ἐπάλμενος] pro ἐφαλόμενος per syncopen, & Æolicè mutato spiritu denso in tenuem, ab ἅλλομαι, *salio, irruo.* Ita ἔπαλτο pro ἔφαλτο.

Ἐπαληθεὶς] aor. 1. particip. verbi ἐπαλάομαι.

Ἐπαμήσατο χερσὶ] *accumulauit, collegit manibus.* ἐπαμάω *colligo.* cuius thema est ἀμάω.

Ἐπαμείβομαι *permuto.* ἐπαμοιβαδὶς *per vices:* ἐπαμοίβια ἔργα alterna opera.

Ἐπαρὴ,] *imprecatio* ab ἀρὴ, ἡ *preces.*

Ἐπαρήρει, & ἐπαρηρὼς] præter. med. verbi ἐπάρω. ἄρω enim habet ἦρα, & Attice ἄρηρα.

Ἐπαρτὴς] *qui est paratus,* ab ἀρτέομαι *paro,* ex ἄρω *apto.*

Ἐπάσαντο] aor. 1. medius verbi πάομαι *gusto.* ἐπασσάμεθα in plur. geminato σ.

Ἐπασσύτεροι] *confertim,* propriè vnus post alium, rarò reperitur in alia voce. fit ab ἄσσον *prope,* vnde ἀσσότερος.

Ἔπαυλος] *stabulum* ab αὐλὴ, *idem.*

Ἐπαύρομαι, verbum poëtic. alias ἐπαυρίσκομαι, *fruor vtilitatem percipio.* ἐπαυρέω idem. ἐπαυρέμεν Dorice pro ἐπαυρεῖν. & ἐπαύρηαι Ionice pro ἐπαύρῃ. Significat sæpius apud Homerũ, *capio* & *fruor,* absolutè, tum in bonam, tum in malam partem. ab αὖρα *aura, ventus.*

Ἐπείγομαι] *festino,* cuius act. ἐπείγω *vrgeo.*

Ἐπέκελσε] appulit. aor. 1. verbi ἐπικέλλω *appello,* κέλλω, fut. κέλσω, à κελεὸς deductum, quæ est auis pernicissima.

Ἐπέκερσε φάλαγγας, *dissipauit phalanges.* ἐπικείρω *dissipo.* κείρω *tondeo,* dissipo apud Homerum. κτήματα κείρειν, fut. κερῶ, Æolice κέρσω. aor. ἔκερσα.

Ἐπέλασσα] pro ἐπήλασα remoto augmento, & duplicato σ.

Επεσβόλος] *conuitiator.* ἔπεσι ὡς βέλεσι βάλλων, verbis vt telis impetens. ἐπεσβολία *conuiciũ.* ab ἔπος, & βάλλω.

Επω *dico,* ἔπω, *ago sequor,* ἔπεκον imperfect. poëticum, ἐπίσπω, & ἕσπομαι idem quod ἔπω & ἕπομαι *sequor.* mutatur autem æolice aspirata in tenuem verbi ἐφέσπω.

Επασυμένος] pro ἐπεσσυμένος particip. præt. verbi ἐπισεύω *concito.* ἐπισεύομαι *abeo, ruo,* tanquam à σεύω.

Επήσιος] *per totum annum durans, vel qui singulis annis prouenit,* idem quod ἐτήσιος, ex quo ἐτησίαι *venti quidam anniuersarij,* qui paulo ante ortum caniculæ spirant, ab ἔτος *annus.*

Επευφήμησαν] aor. 1. verbi ἐπευφημέω. à præpositione ἐπὶ, εὖ *bene,* & φήμη *fama* non significat simpliciter *assentiri, vel laudare:* sed ἐνθεαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν, *diuino quodam afflatu bona dicere.*

Επεφνον, ες, ε. aor. 2. verbi ἐπιφένω *occido.* syncope pro ἐπέφενον. vel pro ἔφονον, à φονέω. πάντας ἔπεφνε. Iliad. β. omnes interfecit.

Επίβολος. exponitur à Didymo ἐπιτυχὴς, qui aliquid adeptus est. ἀπὸ τῆς βολῆς, ἢ τοῦ βάλλειν, quod est τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν assequi scopum. vnde ἡ βουλὴ, quasi ἡ βολὴ τι ἐπι.

Επηγκενίδες] *tabulæ nauium à prora ad puppim extensæ,* quasi ἐπενεγκίδες, ab ἐπιφέρω, ἐπήνεγκα in aor. 1.

Επηετανὸς, idem quod ἐπέτειος, *annuus.* ἐπηετανὸν γάλα annuum lac. item *copiosus & abundans.* κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανὸς, circa nauem erat abundanter. Ody. θ. ab ἔτος *annus.*

Επηλυσία, & Ionicè ἐπηλυσίη, *aduentus, aditus.*] exponitur *incantatio quæ fit veneficijs.* hym. in Mercur. ἐπηλυσίης πολυπήμονος, veneficij multi noxij. Fit ab ἐπέρχομαι *aduenio.*

Ἐπίπνεν] imperf. verbi ἐπιπνέω. dicitur ἀπύω & ἠπύω *sono, clamo*, ex ἔπω. κτ᾽ ἐπιτ.

Ἐπήρατος] *valde amabilis*, verso ε in η. fit enim ab ἐρατὸς ex ἐράω *amo*.

Ἐπήρετμος ναῦς, *nauis remis instructa*. ἐπήρετμοι ἑταῖροι, socij ad remigandum parati. ab ἐρετμὸς remus.

Ἐπηρεφὴς *tectus*. κρημνοὶ ἐπηρεφέες *pracipitia cooperta, opaca*, ab ἐρέφω *tego*.

Ἐπήριτος, nomen proprium. Est etiam adiect. pro ἐπήριστος, is de quo contenditur, æmulatione dignus ab ἐρίζω *contendo*.

Ἐπητὴς] *facundus*. ἐπητὺς, ὑος *facundia, vel venia*. ab ἔπω *dico*.

Ἐπήτριμος] *confertus*, ab ἤτριον *stamen*.

Ἐπίβαθρον] *naulum pro conscensa naui*, ἐπιβήτωρ, qui inscendit nauem, aut equum. vt Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων, Tyndaridæ velocium conscensores equorum. ab ἐπιβαίνω *conscendo*.

Ἐπιγουνὶς] *os quo tegitur genu, coxa*. ἀ γόνυ *genu*.

Ἐπιγράβδην] *strictim* ab ἐπιγράφω *inscribo, leuiter vulnero*.

Ἐπίδαυρον ἀμπελόεντα] Epidaurum vitibus consitam. Ἐπίδαυρος vrbs sita in Peloponneso diuersa ab ea, quæ Ragusium hodie appellatur in Illyrico. Quamuis sit fœminini generis, adiungitur tamen adiectiuo masculino. Similis est constructio ἠμαθόεντος Πύλου. ψολόεντος ἐχίδνης, arenosa Pylo, fuliginosa vipera. in Nicandr.

Ἐπιδέδρομεν αἴγλη] percurrit splendor. præter.med. verbi ἐπιτρέχω *percurro*. med. δέδρομα. vnde ἐπίδρομος expositus incursionibus.

Ἐπιδεύεαι] Ionicè pro ἐπιδεῖται. ἐπιδεύομαι *indigeo* idem quod ἐπιδέομαι. vt ἐπιδευὴς idem quod ἐπιδεὴς *indigus*.

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος] *communis, popularis*. αὐτὴρ ἐπιδήμιος ἦεν, vir domi seu in vrbe erat, i. non peregrè profectus. Odyss. α. ἅρπαγες ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες Iliad. ω. hœdorum publici raptores. πολέμου ἔραται ἐπιδημίου. bellum amat ciuile Il. ι. fit ab ἐπὶ præpos. & δῆμος *populus*.

Ἐπιδίφριος *sessor*. ἐπιδίφριος, α, ον. qui est in curru. δῶρα φέρων ἐπιδίφρια, dona ferens super currum. Odyss. ο. ἐπιδιφριὰς *currus circumferentia*. ab ἐπὶ, & δίφρος locus in curru, vbi sedet auriga.

Ἐπιζάφελος χόλος] *ardens ira*. idem quod ζαφελὴς, *valde auctus et vehemens*. per syncopen, quasi ζαόφελος. à particula epitatica ζα, & ὀφέλω, quod est τὸ αὔξω *augeo*, vel ἀπὸ τοῦ φλέγω.

Ἐπήρατα φέρειν Διὶ] amabilia ferre Ioui. quod aliqui putant factum ex ἐπήρατος, quasi ἐπήρατος, mutato τ in ι. & ἐπήρατα quasi ἐπήρατα. ab ἐράω *amo*. Alij deducunt ab ἦρ, ἦρος *ver*, qua tempestate nihil amabilius.

Ἐπίστωρ] *sciens, peritus*, idem quod ἴστωρ, vnde deducitur. ἐπίστορα μεγάλων ἔργων, magnorum scientem operum. Odys. φ.

Ῥέουσαι ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, in caput ruentes ex montibus. Iliad. π. κὰρ enim per apocopen idem quod κάρη *caput*. Est etiam κὰρ gentile nomen, Cares.

Ἐπικάρσιος] *obliquus, transuersus*, κάρσιος *obliquus*.

Ἐπίκλοπος] *furax*, ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων furax est arcuum Ody. φ. *subdolus* ποικιλομήτης & ἀπατηλὸς, διὰ λόγων κλέπτει τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς, qui furatur veritatem

verbis. ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων, *subdolus es verbis.* à κλέπτω *furor*, quasi καλύπτω *abscondo.* mediũ κέκλοπα.

Επίκουρος] οἱ ἐπίκουροι, *auxiliatores*, ab ἐπὶ, præpositione denotante τὸ πρέπον, & κοῦροι *iuuenes.* πρέπει γὰρ τοῖς κούροις συμμαχεῖν, καὶ τοῖς πολεμοῦσι βοηθεῖν, decet enim iuuenes suppetias ferre pugnantibus. οἱ ἐπίκουροι, οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων, ἢ βοηθοί. auxiliatores qui ab extera regione suppetias ferunt. Differunt ἐπίκουροι & σύμμαχοι. quod ἐπίκουροι τῶν πολεμουμένων, σύμμαχοι δὲ τῶν πολεμούντων. hi oppugnantibus, illi oppugnatis præsto sunt, *Didym.*

Επίκριον] τὸ *antenna nauis.* vel *nauis tabula*, ab ἴκριον *tabulatum.*

Επιλίγδην idem quod λίγδην *strictim, et in superficie.*

Επιλλίζω, i. τοῖς ὄμμασι διανεύω, *oculis annuo*; compositum verbi ἴλλω seu ἰλλίζω, quod est διανεύω *oculis conniueo*, ἀπὸ τοῦ ἴλλος *oculus*, qui ita dictus est παρὰ τὸ εἰλεῖν à volubilitate, quæ in oculis maxima est; reiecto autem in vltimam accentu, ὁ ἰλλὸς est *strabo oculis. Eustath.*

Επιμάρτυρος, *qui testis adhibetur super aliqua re*, idem quod μάρτυρος, quod consule littera M. Idem dico de nomine ἐπίμαστος *mendicus*, cibum vnde viuat μαστεύων καὶ ζητῶν. ac de alijs nominibus & verbis compositis, quorum significatio & etymologia ex simplicibus haberi potest.

Επινεφρίδιος, *qui est in renibus*, vt ἐπινεφρίδιος δημός, i. τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος, adeps, seu pinguedo quæ adhæret renibus. Iliad. φ. ἐπὶ τῶν νεφρῶν γὰρ ἐπίκειται ἡ πιμελή. Νεφρὸς *ren*, διὰ τὸ ἐν νώτῳ φέρεσθαι, quod feratur ad dorsum, vel παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ ὕδρῳ, quod perluantur renes aqua, quæ illac secedit in vesicam.

Ἐπωμιος, *qui dorso gestatur*, vel qui super dorsum est, ἐπὶ τῶ ὤμου. Ἐπίουρος, *inspector*, *custos*, nec non βασιλεύς. cuius est prospicere saluti populorum, & serio cauere ne quid detrimenti capiant. Componitur ex οὖρος *custos*, παρὰ τὸ ὁρᾶν *videre*, *& inspicere*.

Ἐπιπωλέω, *lustro*, *obeo*. vt Iliad. γ. ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν lustrat ordines virorum. componitur ab ἐπὶ & πωλέω, idem quod πολέω *verso*. Ἐπίπτεσθαι aor. 2. infinit verbi ἐφίπταμαι, *volo*, *as*. ab ἐπὶ & ἵπταμαι, cuius aor. 2. med. ἐπτάμην, infinit. πτάσθαι, & conuerso α in ε πτέσθαι. vel tanquam à πτέω.

Ἐπίρροθος, i. βοηθός, *auxiliator*. ab ἐπὶ & nomine ῥόθος, quod est *strepitus*, & ὁρμὴ *impetus*. adeo vt ἐπίρροθος dicatur ille, qui magna animi contentione alium iuuat. Aliter tamen exprimit. *Etymolog.* ἐπίρροθος, quasi ἐπιρρωνύων καὶ ἐπικελεύων, *confirmans & adhortans*. ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιρρωννυμένων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων, deducta metaphora à canibus venaticis, qui clamoribus venatorum animantur ad prædam. *Etymol.*

Ἐπίσκοπος, ἔφορος ἢ φύλαξ, ἢ κατάσκοπος, *custos et inspector*, vt ait *Didymus*, vnde Dij apud Homerum ἐπίσκοποι nominantur, καὶ μάρτυροι, i. ἐπόπται τῶν λεγομένων, καὶ πραττομένων φύλακες, testes & inspectores verborum & operum. Qui sacro gregi peculiariter aduigilant dicuntur apud nos *Episcopi*.

Ἐπισκύνιον, *prominentia supercilij*, *& ipsum supercilium*. ἀπὸ τῶ σκυνίου *summa palpebra*, qua voce vsus est Tertullianus pro *fastu et arrogantia*, demisso, inquit, episcynio.

Ἐπισμυγερός, *ærumnosus & miserabilis*. σμυγερὸς fit ἀπὸ τῶ σμύχω *attero*, *& absumo*, *& exuro*. ærumna enim cor atterit, κῆρ ἄχθ σμύχει, & igne quodam lento depascit.

ἤματι *dies*, vbi aliqui legunt ἐν ἤματι, *vno die*, quasi absurdum esset Græcos quidem murum vno die extruxisse, Deos verò in eo demoliendo nouem posuisse.

Ἐννόσιγαιος] *quatiens terram.* παρὰ τὸ ἐνόσσειν τὴν γῆν, ob terræ motum qui fieri existimatur ab aquis, ideo est Neptuni epitheton. geminato ν. ad metrum fulciendum. Idem ἐνοσίχθων dicitur.

Ἐννύσθαι] infinit. verbi ἔννυμι, idem quod ἕω, *induo*, ab eoque formatum.

Ἔννυχος *nocturnus*, à νύξ *nox*. dicitur quoque ἐννύχιος.

Ἐνοινοχοεῦντες Doricè pro ἐνοινοχοοῦντες, ab ἐνοινοχέω *vina fundo*.

Ἐνοπὴ] *vox, inclamatio*, ab ἐνέπω, *dico*.

Ἔνορχος] *masculus*. ab ὄρχις *testiculus*. ἔνορχα μῆλα masculas oues.

Ἔντεα, ἔντη] *arma*, & quidem quæ aliquam corporis partem tegunt, vt clipeus, & galea. ἀπὸ τοῦ ἔντος περιέχειν ἐντὸς, ἢ σκέπειν τὸ σῶμα quod internè tegant corpus, & illud ambiant. Inde ἐντύνω *instruo, apparo*, ἐντεσιουργὸς *armorum opifex* ab ἔργον *opus*. At ἐντεσιέργους ἡμιόνους *mulos subingales cognominauit*, Iliad. ω. fortasse ab εἴργω *arceo*, & ἔντεα *vasa*, vt ἑκάεργος *procul arcens*. Ἐντεσίεργοι, οἱ ὑποζύγιοι *subiugales*. μὴ ψιλῶς νωτοφόροι, ἀλλὰ τὴν τε ἅμαξαν, καὶ τὴν πειρινθον ἕλκοντες, trahentes currum, & quæ currui imponuntur, ἀπὸ τὰ ἔντεα φησί.

Ἐντυπὰς] aduerb. impresso corporis vestigio. ἔντυπος *impressus*. à τύπος *typus*, *imago impressa* ex τύπτω *percutio*.

Ἐνυὼ] *Bellona*, πολεμικὴ θεός. dicta est ἡ παρὰ τὸ ἐνύειν, quod est ἐμφωνεῖν, quod est *clamare*, vnde

ἀϋτὴ *clamor*, & ex conſequenti *bellum*, vbi clamor. vel ab ἴω mitto, ἀπὸ τὰ ἰέναι τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην, quod pugnam hoſtibus inferat. Inde ἐνυάλιος, Mars, καὶ πολεμικός.

Ἐντροπαλιζόμενος. *conuertendo ſe reſpiciens*. quod eſt proprium Leonis, qui cum à venatoribus vrgetur, donec ab iis conſpicitur; contemptim reſtitanſque cedit in campis. ait *Plinius*.

Ἐνύπνιον] interdum aduerbialiter ſumitur, *inſomnijs*. aliàs τὸ ἐνύπνιον quod differt ἀπὸ τοῦ ὀνείρου, quod illud ſit, quoties cura oppreſſi animi, corporiſve, ſiue fortunæ, qualis vigilantem fatigauerat, talem ſe ingerit dormienti. at ὁ ὄνειρος tegit figuris, & velat ambagibus nonniſi interpretatione intelligendam ſignificationem rei, quæ demonſtratur. Macrob.

Ἐνώμα] imperfect. verbi νωμάω, *agito*, *moueo*, Vlyſſes perorans, σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ſceptrum, ait, neque retro, neque ante pronum mouebat. Iliad. β. Oſtendit ibi, inquit, Euſtathius diuerſitatem actionis in Oratoribus, ἣν Δημοσθένης μὲν ἐποιεῖτο, Αἰσχίνης δὲ ἐπίστευσεν, quam amabat Demoſthenes, oderat Æſchines.

Ἐνωπὴ] *aſpectus*. vnde datiu. ἐνωπῇ *coram*, & *in conſpectu*. ἐνώπιον idem quod ἐνωπῇ. at τὰ ἐνώπια dicuntur, *parietes domus qui ſunt è regione ianua, ingredientium oculis expoſiti*. ἐνωπαδίως idem quod ἐνώπιον· ab ὢψ *oculus*.

Εξ.

Ἐξάδιος] nomen proprium. ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν *eximius in perſequendo*.

Ἑξαετής, *qui ſex annorum eſt*. ἑξάετες, *ſexennio*. ab ἓξ ſex, & ἔτος *annus*.

Ἐξαίρετος] *selectus.* ab ἐξαιρέω *seligo.* ἐξαιρεύμην] poëticè sublato augmento, & Doricè ὁυ conuerso in ε pro ἐξῃρούμην. imperfect. passiuum. ἔξαιτος dicitur per syncopen pro ἐξαίρετος, οἶνον δ᾽ ἔξαιτον, Iliad. μ. *vinum selectum & eximium.*

Ἔξαιτος. i. ἐκ ἀγαθός, καὶ παρὰ τὸ καθῆκον.

Ἐξαίφνης] *repente*, idem quod αἴφνης ortum ex ἀΐσσω per syncopen factam ex ἀφανῶς, & abiecto σ. Dicitur etiam ἐξαπίνης apud poëtas. Secus ἐξαναφανδὸν *manifesto* pro quo per syncopen ἀμφαδὸν, ex ἀναφαίνω *manifesto.*

Ἐξαποτίνοις] *exolueris.* optat. verbi ἐξαποτίνω, decompos. ab ἐξ, ἀπὸ, & τίνω, in τίω, *pœnas do.*

Ἐξείνισα] pro ἐξένισα, hos hospitatus sum, ait Antenor, de Vlysse & Menelao. ab ξενίζω *hospites excipio*, à ξένος hospes & peregrinus: quo nomine Lacedæmonij barbaros omnes vocabant, vt Latini hostes non hospites. Erat autem Antenor πρόξενος, qui totius ciuitatis nomine legatos excipiebat, & Vlyssem & Menelaum. Quare Sophocles ait pellem Pardi fuisse suspensam ante fores Antenoris in expugnatione Ilij, τὸ σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐᾶσθαι τὴν οἰκίαν, signum, quo domus à communi clade eximebatur.

Ἐξεκάθαιρον] imperf. verbi ἐκκαθαίρω. fut. ἐκκαθαρῶ, ab ἐκ, & καθαίρω.

Ἐξεπράθομεν] transpositione facta pro ἐξεπέρθομεν aor. 2. verbi ἐκπέρθω. ἐξέπραθον pro ἐξέπαρθον. ἐξέπτη. *auolauit.* aor. 1. verbi ἐκπέτομαι. Ἐξερέειν, idem quod ἐξερέω, *eloquor, dico.* ἐξερεύμην, Doricè pro ἐξερούμην, sublato poëticè augmento.

Ἐξεριποῦσα] aor. 2. particip. verbi ἐξερείπω, ab ἐρείπω *euerto, demolior.*

Ἐξεσάωσε] aor. 1. verbi ἐκσαόω, fut. ώσω. fit à σόος *saluus*. & componitur ex præpositione ἐκ & verbo σαώζω.

Ἔξεσε] aor. 1. verbi ξέω *rado, scalpo*. dicitur etiam ξύω *polio*. vide litteram ξ. ἐξεσία] *ablegatio*, qua quis emittitur ad publica negotia. ex ἐξίημι *emitto*.

Ἐξίασυπ] pro ἐξίσυπ ab ἱκνοῦμαι.

Ἐξημοιβός *permutatorius*. εἵματα ἐξημοιβὰ apud Homer. *vestes quæ mutatis vicibus induuntur*. ex ἀμείβω *commuto*.

Ἐξήπαφε] verbi ἐξαπάφω *decipio* ἀπάφω enim idem est quod ἀπατῶ & ab eo deducitur.

Ἐξονομακλήδην *nominatim*. ab ἐξ, ὄνομα *nomen*. & κλήδην *nominatim*, ἀπὸ τοῦ καλέω *voco*.

Ἔξοχος] *eximius*, ἔξοχα *eminenter* ab ἐκ & præterito medio verbi ἔχω.

Εο.

Ἔοργε] 3. sing. medij verbi ἔργω. Attice ἔοργα pro ἦργα, ex ἔργον ὄρω.

Επ.

Ἐπαιγίζω *grauiter spiro*. ab ἀΐσσω *salio*. vel vt ait Etymolog. ἐκ τοῦ αἰγὶς, fit αἰγίζω. αἰγὶς δέ ἐστι, συστροφὴ ἀνέμου. Ægis est venti turbo. *Etymol*. Ἐπαλξις, *pinna, propugnaculum muri*. ab ἀλκὴ *robur*. ἐπάλξεις οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες. ait *Didymus*.

Ἐπάρουρος] *custodem* alij vertunt. ἐστὶ γὰρ ὁ φύλαξ: alij potiori ratione, *qui super terram habitat*. ὁ ἐπιχθόνιος. τὴν γῆν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν. ita *Etymol*.

Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί: *venatores* ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τὰς κύνας.

Ἐπαλαστήσασα] aor. 1. partic. verbi ἐπαλαστέω: *mœrore afficior*: ἀλαστέω, indignor ob mala ἄλαστα, *perpetua, quorum obliuisci non possumus*.

Επάλμενος] pro ἐφαλόμενος per syncopen, & Æolicè mutato spiritu denso in tenuem, ab ἅλλομαι, *salio, irruo*. Ita ἔπαλτο pro ἐφήλατο.

Επαληθεὶς] aor. 1. particip. verbi ἐπαλάομαι.

Επαμήσατο χερσὶ] *accumulauit, collegit manibus*. ἐπαμάω *colligo*. cuius thema est ἀμάω.

Επαμείβομαι *permuto*. ἐπαμοιβαδὶς *per vices*: ἐπαμοίβια ἔργα alterna opera.

Επαρὰ,] *imprecatio* ab ἀρὰ, ἡ *preces*.

Επαρήρει, & ἐπάρουρος] præter. med. verbi ἐπάρω. ἄρω enim habet ἤρα, & Attice ἄρηρα.

Επαρτὴς] *qui est paratus*, ab ἀρτίομαι *paro*, ex ἄρω *apto*.

Επάσατο] aor. 1. medius verbi πάομαι *gusto*. ἐπασσάμεθα in plur. geminato σ.

Επασσύτεροι *confertim*, propriè vnus post alium, rarò reperitur in alia voce. fit ab ἆσσον *prope*, vnde ἀσσότερος.

Επαυλος] *stabulum* ab αὐλὴ, *idem*.

Επαύρομαι, verbum poëtic. alias ἐπαυρίσκομαι, *fruor vtilitatem percipio*. ἐπαυρέω idem. ἐπαυρέμεν Dorice pro ἐπαυρεῖν. & ἐπαύρηαι Ionice pro ἐπαύρῃ. Significat sæpius apud Homerũ, *capio* & *fruor*, absolutè, tum in bonam, tum in malam partem. ab αὔρα *aura, ventus*.

Επείγομαι] *festino*, cuius act. ἐπείγω *vrgeo*.

Επέκελσε] appulit. aor. 1. verbi ἐπικέλλω *appello*, κέλλω, fut. κέλσω, à κέλσος deductum, quæ est auis perniciosissima.

Επέκερσε φάλαγγας, *dissipauit phalanges*. ἐπικείρω *dissipo*. κείρω *tondeo*, dissipo apud Homerum. κτήματα κείρειν, fut. κερῶ, Æolice κέρσω. aor. ἔκερσα.

Επέλασσα] pro ἐπήλασα remoto augmento, & duplicato σ.

Επίϐολος] *conuitiator* ἔπεσι ὡς βέλεσι βάλλων, verbis vt telis impetens. ἐπεσϐολία *conuiciũ*. ab ἔπος, & βάλλω.

Επω *dico*, ἔπω, *ago sequor*, ἔπεσκον imperfect. poëticum, ἐπίσπω, & ἕσπομαι idem quod ἔπω & ἕπομαι. *sequor*. mutatur autem Æolice aspirata in tenuem verbi ἐφέσπω.

Επεσσυμένος] pro ἐπισσυμένος particip. præt. verbi ἐπισεύω *concito*. ἐπισεύομαι *abeo, ruo*, tanquam à σεύω.

Επετήσιος] *per totum annum durans, vel qui singulis annis prouenit*, idem quod ἐπέτειος, ex quo ἐτησίαι *venti quidam anniuersarij*, qui paulo ante ortum caniculæ spirant, ab ἔτος *annus*.

Επευφήμησαν] aor. 1. verbi ἐπευφημέω. à præpositione ἐπὶ, εὖ *bene*, & φήμη *fama* non significat simpliciter *assentiri, vel laudare*: sed ἐνθεαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν. *diuino quodam afflatu bona dicere*.

Επεφνον, ες, ε. aor. 2. verbi ἐπιφένω *occido*. syncope pro ἐπέφενον. vel pro ἔφονον, à φονέω. πάντας ἔπεφνε. Iliad. β. omnes interfecit.

Επήϐολος. exponitur à Didymo ἐπιτυχὴς, qui aliquid adeptus est. ἀπὸ τῆς βολῆς, ἢ τοῦ βάλλειν, quod est τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν assequi scopum. vnde ἡ βουλὴ, quasi ἡ βολὴ τι ἐπι.

Επηγκενίδες] *tabulæ nauium à prora ad puppim extensæ*, quasi ἐπενεγκίδες, ab ἐπιφέρω, ἐπήνεγκα in aor. 1.

Επηετανός, idem quod ἐπέτειος, *annuus*. ἐπηετανὸν γάλα annuum lac. item *copiosus & abundans*. κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανὸς, circa nauem erat abundanter. Ody. θ. ab ἔτος *annus*.

Επηλυσία, & Ionicè ἐπηλυσίη, *aduentus*, *aditus*.] exponitur *incantatio quæ fit veneficijs*. hym. in Mercur. ἐπηλυσίης πολυπήμονος, veneficij multi noxij. Fit ab ἐπέρχομαι *aduenio*.

Ἐπήπυον] imperf. verbi ἠπαπύω. dicitur ἀπὺω & ἠπύω *sono, clamo*, ex ἔπω. κτ' ἐξοχήν.

Ἐπήρατος] *valde amabilis*, verso ε in η. fit enim ab ἐρατὸς ex ἐράω *amo*.

Ἐπήρετμος ναῦς, *nauis remis instructa*. ἐπήρετμοι ἑταῖροι, socij ad remigandum parati. ab ἐρετμὸς remus.

Ἐπηρεφὴς *tectus*. κρημνοὶ ἐπηρεφέες *precipitia cooperta, opaca*, ab ἐρέφω *tego*.

Ἐπήριτος, nomen proprium. Est etiam adiect. pro ἐπήριστος, is de quo contenditur, æmulatione dignus ab ἐρίζω *contendo*.

Ἐπητὴς] *facundus*. ἐπητὺς, ύος *facundia, vel venia*. ab ἔπω *dico*.

Ἐπήτριμος] *confertus*, ab ἤτριον *stamen*.

Ἐπίβαθρον] *naulum pro conscensa naui*, ἐπιβήτωρ, qui inscendit nauem, aut equum. vt τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων, Tyndaridæ velocium conscensores equorum. ab ἐπιβαίνω *conscendo*.

Ἐπιγουνὶς] *os quo tegitur genu, coxa*. à γόνυ *genu*.

Ἐπιγράβδην] *strictim* ab ἐπιγράφω *inscribo, leuiter vulnero*.

Ἐπίδαυρον ἀμπελόεντα] Epidaurum vitibus consitam. Ἐπίδαυρος vrbs sita in Peloponneso diuersa ab ea, quæ Ragusium hodie appellatur in Illyrico. Quamuis sit fœminini generis, adiungitur tamen adiectiuo masculino. Similis est constructio ἠμαθόεντος Πύλου. ψολόεντος ἐχίδνης, arenosa Pylo, fuliginosa vipera. in Nicandr.

Ἐπιδέδρομεν αἴγλη] percurrit splendor. præter. med. verbi ἐπιτρέχω *percurro*. med. δέδρομα. vnde ἐπίδρομος expositus incursionibus.

Ἐπιδεύεαι] Ionicè pro ἐπιδεῖται. ἐπιδεύομαι *indigeo* idem quod ἐπιδέομαι. vt ἐπιδευὴς idem quod ἐπιδεὴς *indigus*.

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος] *communis, popularis*. ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν, vir domi seu in vrbe erat, i. non peregrè profectus. Odyss. α. ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες Iliad. ω. hœdorum publici raptores. πολέμου ἔραται ἐπιδημίου. bellum amat ciuile Il. ι. fit ab ἐπὶ præpos. & δῆμος *populus*.

Ἐπιδίφριος *sessor*. ἐπιδίφριος, α, ον. qui est in curru. δῶρα φέρων ἐπιδίφρια, dona ferens super currum. Odyss. ο. ἐπιδιφριὰς *currus circumferentia*. ab ἐπὶ, & δίφρος locus in curru, vbi sedet auriga.

Ἐπιζάφελος χόλος] *ardens ira*. idem quod ζαφελὴς, *valde auctus et vehemens*. per syncopen, quasi ζαόφελος. à particula epitatica ζα, & ὀφέλω, quod est τὸ αὔξω *augeo*, vel ἀπὸ τοῦ φλέγω.

Ἐπίηρα φέρειν Διὶ] amabilia ferre Ioui. quod aliqui putant factum ex ἐπιήρανος, quasi ἐπιήρατος, mutato τ in ν. & ἐπίηρα quasi ἐπιήρατα. ab ἐράω *amo*. Alij deducunt ab ἦρ, ἦρος *ver*, qua tempestate nihil amabilius.

Ἐπίστωρ] *sciens, peritus*, idem quod ἴστωρ, vnde deducitur. ἐπίστορα μεγάλων ἔργων, magnorum scientem operum. Odys. φ.

Ῥέουσαι ἐξ ὀρέων ἐπὶ κὰρ, in caput ruentes ex montibus. Iliad. π. κὰρ enim per apocopen idem quod κάρη *caput*. Est etiam κὰρ gentile nomen, Cares.

Ἐπικάρσιος] *obliquus, transuersus*, κάρσιος *obliquus*.

Ἐπίκλοπος] *furax*, ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων furax est arcuum Ody. φ. *subdolus* καὶ ἀλογιστικὸς καὶ ἀπατηλῶν, δι' λόγων κλέπτει τὴν ἀλήθειαν εἰδώς, qui furatur veritatem

verbis. ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων, *subdolus es verbis.* à κλέπτω *furor*, quasi καλύπτω *abscondo.* mediū κέκλοπα.

Επίκουρος] οἱ ἐπίκουροι, *auxiliatores*, ab ἐπὶ, præpositione denotante τὸ πρέπον, & κοῦροι *iuuenes.* πρέπει γὰρ τοῖς κούροις συμμαχεῖν, καὶ τοῖς πολεμοῦσι βοηθεῖν, decet enim iuuenes suppetias ferre pugnantibus. οἱ ἐπίκουροι, οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων, ἢ βοηθοί. auxiliatores qui ab extera regione suppetias ferunt. Differunt ἐπίκουροι & σύμμαχοι. quod ἐπίκουροι τῶν πολεμουμένων, σύμμαχοι δὲ τῶν πολεμούντων. hi oppugnantibus, illi oppugnatis præsto sunt, *Didym.*

Επίκριον] τὸ *antenna nauis.* vel *nauis tabula*, ab ἴκριον *tabulatum.*

Επιλίγδην idem quod λίγδην *strictim*, *et in superficie.*

Επιλλίζω, i. τοῖς ὄμμασι διανεύω, *oculis annuo*, compositum verbi ἴλλω seu ἰλλίζω, quod est διανεύω *oculis conniueo*, ἀπὸ τοῦ ἴλλος *oculus*, qui ita dictus est παρὰ τὸ εἰλεῖν à volubilitate, quæ in oculis maxima est; reiecto autem in vltimam accentu, ὁ ἰλλὸς est *strabo oculis. Eustath.*

Επιμάρτυρος, *qui testis adhibetur super aliqua re*, idem quod μάρτυρος, quod consule littera M. Idem dico de nomine ἐπίμαστος *mendicus*, cibum vnde viuat μαστεύων καὶ ζητῶν. ac de alijs nominibus & verbis compositis, quorum significatio & etymologia ex simplicibus haberi potest.

Επινεφρίδιος, *qui est in renibus*, vt ἐπινεφρίδιος δημός, i. τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος, adeps, seu pinguedo quæ adhæret renibus. Iliad. φ. ἐπὶ τῶν νεφρῶν γὰρ ἐπίκειται ἡ πιμελή. Νεφρὸς *ren*, διὰ τὸ ἐν νώτῳ φέρεσθαι, quod feratur ad dorsum, vel παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ ὕδρῳ, quod perluantur renes aqua, quæ illac secedit in vesicam,

Ἐπινώτιος, *qui dorso gestatur*, vel qui super dorsum est, ἐπὶ τοῦ νώτου. Ἐπίουρος, *inspector, custos*, nec non βασιλεύς. cuius est prospicere saluti populorum, & serio cauere ne quid detrimenti capiant. Componitur ex οὖρος *custos*, παρὰ τὸ ὁρᾶν *videre, & inspicere*.

Ἐπιπωλέω, *lustro, obeo*. vt Iliad. γ. ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν lustrat ordines virorum. componitur ab ἐπὶ & πωλέω, idem quod πολέω *verso*. Ἐπίπτεσθαι aor. 2. infinit verbi ἐφίπταμαι, *volo, as*. ab ἐπὶ & ἵπταμαι, cuius aor. 2. med. ἐπτάμην, infinit. πτάσθαι, & conuerso α in ε πτέσθαι. vel tanquam à πτέω.

Ἐπίρροθος, i. βοηθός, *auxiliator*. ab ἐπὶ & nomine ῥόθος, quod est *strepitus*, & ὁρμὴ *impetus*. adeo vt ἐπίρροθος dicatur ille, qui magna animi contentione alium iuuat. Aliter tamen exprimit. *Etymolog.* ἐπίρροθος, quasi ἐπιρρωνύων καὶ ἐπικελεύων, *confirmans & adhortans*. ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιρρωννυμένων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων, deducta metaphora à canibus venaticis, qui clamoribus venatorum animantur ad prædam. *Etymol.*

Ἐπίσκοπος, ἔφορος ἢ φύλαξ, ἢ κατάσκοπος, *custos et inspector*, vt ait *Didymus*, vnde Dij apud Homerum ἐπίσκοποι nominantur, καὶ μάρτυροι, i. ἐπόπται τῶν λεγομένων, καὶ πραττομένων φύλακες, testes & inspectores verborum & operum. Qui sacro gregi peculiariter aduigilant dicuntur apud nos *Episcopi*.

Ἐπισκύνιον, *prominentia supercilij*, *& ipsum supercilium*. ἀπὸ τοῦ σκυνίου *summa palpebra*, qua voce vsus est Tertullianus pro *fastu et arrogantia*, demisso, inquit, episcynio.

Ἐπισμυγερός, *ærumnosus & miserabilis*. σμυγερός fit ἀπὸ τοῦ σμύχω *attero, & absumo, & exuro*. ærumna enim cor atterit, κῆρ ἄχει σμύχει, & igne quodam lento depascit.

Ἐπίσπῃ aor. 2. subiunct. inusitati verbi ἐπισπίω *obire.* πότμον ἐπίσπῃ fatum obeat.

Ἐπιμείλια, vel vt alij disiuncta legunt ἐπὶ μείλια, sunt munera οἷς μειλίσσονται τοὺς ἄνδρας, quibus vxores sponsos demulceant, alij dotem interpretantur, qua demulcetur vir ducturus coniugem. Sicut τὰ ἕδνα sunt τὰ περὶ τὸν γάμον ὑπὸ τοῦ νύμφου διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ. Sunt dona, quæ sponsus offert sponsæ, antequam nubant. *Didym.* ἀπὸ τοῦ μειλίσσω *demulceo.*

Ἐπίσσωτρα, sunt ferramenta curua, quæ extrinsecus apponuntur ligno (τὸ σῶτρον vocant) orbiculari, radios rotæ in se continenti: ne videlicet ipsum lignum atteratur continua agitatione. Ita *Didym.* Iliad. ε. ἐπίσωτρα, seu ἐπισσωτρα, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ, ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται. ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν κατέχων σίδηρος. vel vt ipse clarius explicat, οἱ σιδηροῖ, ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν, *circuli rotarum ferrei, vel æri.*

Ἐφίσταμαι, cuius activ. ἐφίστημι, *sto*, at ἐπίσταμαι, cuius act. ἴσημι interiecto τ, *scio*, vt ἐπιστάμενος πολέμοιο, peritus belli. Inde ἐπιστάτης, ου, cuius est notio duplex, idem enim significat, ac εἰδήμων & ἐπιστήμων, *sciens, & præfectus alicui rei.* deinde pro *mendico* vsurpatur, qui stat ad fores, stipem petens. vt Odyss. ρ. οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης. Tu enim ex domo tua petenti mendico neque salem dares. vbi οὐδ' ἅλα aliqui reddunt τὰ κόπρια, ἃ παρὰ τῷ οὐδῷ κεῖται, sordes quæ ante limen iacent. Ex eodem themate ἐπισταδὸν, *constanter & stando*, vel *scienter et scitè*, siue ab ἐφίσταμαι, seu ab ἐπίσταμαι deducatur.

Ἐπιστεφὴς *coronatus*, ab ἐπιστέφω *corono.* ἐπιστεφέες κρητῆρες ποτοῖο, crateres coronati vino. Quem morem sic enarrat Athenæus, ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες,

τῆρες, ἤτοι ὑπὲρ χείλεος οἱ κρατῆρες πληρῶνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ ἐπιστεφανοῦσθαι. coronantur, inquit, crateres vino, quando ita ſupra labra implentur, vt videantur vino coronari, quia vinum in extremo poculi labro, veluti coronam exhibet. Apud Romanos alia fuit ratio coronandi pocula: ijs enim iam impletis mero coronas ex floribus intextas imponebant. *Tum pater Anchiſes magnum cratera corona induit, impleuitque mero.* Porro ex eodem Athenæo, vnicuique conuiuarum apud Homerum, παράκειται κάνεον, καὶ τράπεζα, καὶ δέπας caniſtrum, menſa & poculum apponitur: hæc menſa vocatur poculorum, in qua promiſcuè editur & bibitur. Qua ſublata, ſuccedunt κοῦροι. Iliad. α, adoleſcentes pocillatores, qui ſingulis heroïbus vina infundunt; hæc menſa dicitur poculorū, in qua bibitur ſine eſu. Athen. l. 1.

Επίστιον, *ſtatio.* ab ἵστημι *ſto.* vel τὸ ἐπίστιον, ἐπίνειον σκηνὴ νεώριον, ἢ σκάφος παρὰ τὸ ἱστίον. *nauale, tabernaculum,* vel *ſcapha* ab ἱστίον *malus nauis.* λέγει γὰρ ὅτι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν νεωλκουμένων στενὴ ἐστὶν ἡ εἴσοδος. ait enim anguſtum eſſe ingreſſum præ multitudine iuuenum naues trahentium: deinde addit, πᾶσι γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ, *ſingulis enim ſua eſt*, vt interpretatur Didymus, *ſcapha.*

Επίστροφος, *Epiſtrophus,* nomen proprium Ducis Phocenſium. Eſt etiam nomen appellatiuū, Odyſ. α ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. vel *qui verſatur in ore hominum,* οὗ λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι. vel denique *qui verſatur & agit inter homines.* ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν, Didym. ἐπίστροφος γὰρ συναναστρεφόμενος, *qui conuertitur, reciprocus.* ab ἐπιστρέφω *conuerto.* Inde ἐπιστροφάδην *ſtudioſe, & ſtrennè, huc & illuc ſe conuertendo.* ἐπιστρωφάω *oberro, abeo.*

Ἐπισφύριον, *fibula ocrea*, sic dicta, quod supra malleolum pedis stringebatur. Est enim σφυρα *malleus*. & σφυρὸν *malleolus pedis*. τὰ ἐπισφύρια, τὰ τῶν σφυρῶν καλύμματα *operimenta malleoli pedum*. *Didym.*

Ἐπισχερὼ, *deinceps & ordine*, deductum putatur ab ἐπίσχω idem quod ἐπέχω *inhibeo* cuius verbale ἐπισχεσία *prætextus*. Ita enim interpres Homeri Odyss. φ. ἐπισχεσίην, Ionicè pro ἐπισχεσίαν, τοῦ σημαίνει προφάσει. ἐπίσχεσις *mora et retentio*, ad quam prætexendam opus est ἐπισχεσίας, ἐπὶ μόνης γὰρ χρεία τῆς προφασιζομένης εἰς τὸ ψεύδεσθαι, καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν.

Ἐπιτάρροθος, idem quod ἐπίρροθος. de quo supra, suo ordine. ἐπιπέπαται, præter. ἐπιπίνομαι.

Ἐπιτετράφαται, Ionicè pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί. 3. plur. perfect. pass. verbi ἐπιτέτραμμαι, cuius actiu. ἐπιτρέπω, facta ex 3. sing. ἐπιτέτραπται, mutata tenui in aspiratam, & inserto α.

Ἐπιτηδὲς, quod aliqui dicunt esse aduerbium factum à neutro adiectiuo ἐπιτηδὲς *de industria*. Alij contendunt esse nominat. plural. pro ἐπιτηδεῖς ablato ι. à singulari ὁ καὶ ἡ ἐπιτηδὴς; & quidem ita explicat Didymus ἐπιτηδὲς, ἐπιτηδείους.

Ἐπιτιμήτωρ Ζεὺς, *Iuppiter vltor*, nomen verbale ἀπὸ τοῦ ἐπιτιμάω. Ἐπιτλαίη, aor 2. optat. verbi ἐπιτλάω, à τλῆμι ἐπιτλῆμι *perfero*. Ἐπίτονος, *lorum*, subauditur ἱμάς, vt sit lorum quo aliquid intenditur. Ita iam obseruaui pleraque nomina adiectiua & appellantia cessisse in substantiua. Fit ab ἐπιτείνω *extendo*.

Ἐπιτροχάδην, *succinctè, & expeditè ad cursum*. aduerb. ab ἐπιτρέχω *percurro*, in præter. medio ἐπιτέτροχα. Ἐπιφθὰς, aor. 2. particip. verbi ἐπιφθάνω,

præuenio, fut. φθάσω à φθάζω, aor. 2. ἔφθην, à φθῆμι. Επιφρασαίατο, Attice pro ἐπιφράσαιντο, & geminato poëtice σ ἐπιφρασσαίατο, 3. plur. aor. 1. medij verbi ἐπιφράζω, fut. σω.

Επιχθόνιοι, i. ἐπὶ χθονὶ, χθὼν γὰρ ἡ γῆ. *qui in terra viuunt, terrestres.* χθὼν enim terram significat. Επι-χόωντο, Iliad. β. & γ. alij emendatius legunt ἐστιχόωντο. *ibant, seu procedebant* poeticè pro ἐστιχῶντο, imperfect. verbi στιχάομαι, *eo* & *procedo ordine*, propriè de gressu militari, στὶξ enim, siue στίχος est *ordo militum in acie.*

Επιωγαί. *secessus, & loca in quibus naues à ventis tuta esse possunt.* Componitur à voce ἰωγὴ *tegmen.* Ita enim interpretatur Didymus, ἐπιωγαί, i. αἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες τόποι, ἢ αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί. Επλεο, Ionice pro ἔπλου, quæ est syncope loco ἐπέλου, vt ἔπλετο pro ἐπέλετο, imperfect. verbi πέλομαι.

Εποίατο, Ionice pro ἕποιντο, optat. verbi ἕπομαι *sequor.* ἐποίσω fut. verbi ἐπιφέρω *infero.*

Εποίχομαι, *incesso, irruo, obeo, percurro*, metaphorice ἱστὸν ἐποιχομένην, *telam pertexens.* Iliad. α. vbi notat Eustathius Chryseidem telam pertexentem non vt famulam exceptam fuisse, sed vt ancillam. Nam famulæ σιτοποιοὶ καὶ ὑδροφόροι, panem pinsebant, & aquam hauriebant ad vsus domesticos. At principes fœminæ ὑφαίνουσαι, καὶ ἐποιχόμεναι telam texebant: Ita Helena, Penelope, Calypso, & Circe apud Homerum. Frequens hæc inscriptio in monumentis illustrium fœminarum Romanarum. Domum seruauit, lanam fecit. Abei viator. Ægyptij primam mulierem nomine ἰὸν sedentem & texentem pingunt καθεζομένην ὑφαίνειν φασίν. ait *Etymolog.*

Ἐπομφάλιον, τὸ. *vmbo clypei.* idem quod ὀμφαλός, ex quo componitur. ἐπομφάλιον τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ, quod insistit medio clypei vmbilico, ἐπομφάλιον dicitur, ait *Didym.*

Ἐπόψιον, *spectaculum, & spectabile.* ἀπὸ τοῦ ἐπόψομαι *specto*, ἐπόψομαι, ἐπόψῃ, & Ionicè ἐπόψεαι, in fut.

Ἑπτὰ *septem*, ἑπτάς, *septenarius, numerus.* ἀπὸ τοῦ σέβω, *veneror*, quasi σεπτάς τις οὖσα, ὡς θεία, ἢ ἀμήτωρ, ἢ παρθένος, vt diuinus absque matre, & virgo numerus, ex disciplina Pythagoræorum Etymolog. Enimuero, etiam Poëtæ aliquid sanctum & sacrum huic numero inesse crediderant, ipsi etiam conditores vrbium, Duces, &c. Vnde Thebæ vocantur *septemportæ*, Iliad. δ. Θήβης ἕδος ἑπταπύλοιο, Ion. pro ἑπταπύλου, clypeus Ajacis Iliad. η dicitur σάκος ἑπταβόειον, i. ἑπτάπτυχον, κ. ἑπτάβυρσον *septem corys tectus*, quod mutuatus Ouid. in Metamorph. *clypei dominus septemplicis Ajax*. De Ægystho Ody. γ. refertur quod Mycenis ἑπτάετες ἤνασσε, per septennium imperauit, ab ἔτος *annus*, & ἑπτὰ *septem.* Fluuius ab Ida monte profluens ἑπτάπορος nuncupatur Iliad. μ. quasi in septem alueos distributus, vt de alio cecinit poëta Latin. *septem ostia Nili.* Planetæ scitè nominantur *septigrada ætheris astra.* in hymn. Martis, αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσι. à præter. med. πέπορα verbi πείρω traijcio. Et Ody. ξ. *subulcus* Eumæus ἕπταχα. i. in septem partes distribuit carnes suillas, quarum vnam Nymphis, alteram Mercurio, tertiam Vlyssi, quartam sibi, tres reliquas reliquis tribus subulcis donauit. Nymphis quidem, vt alimenta animalibus ex terra suppeditent, quasi fontibus, nemoribus & sacris

fluuiis præsint: Mercurio vero, quasi & ipsi Pastori, & pecorum agenti curam. ὅτι γὰρ φυλάττουσι τὸ ποιμνικὸν γένος, καὶ τὰ ζωοδότην αὐτούς. *Eustath.*

Ἐπωλένιον, aduerb. *in vlnis*, vt ἐπωλένιον κιθαρίζων, in vlnis cithara ludens. ἐπωλένιος, *qui fertur in vlnis*, ab ὠλένη *cubitus. vlna*, idem quod πῆχυς.

Ἐπώνυμος, *cognominis*, quasi additus nomini, vt ἐπώνυμον ὄνομα, *agnomen* dixere Latini, quod imponitur personæ ob conuenientiam rei alicuius, quæ personæ inest, & nominis; vt Vlysses fuit appellatus Ὀδυσσεύς, quod eius auus Autolycus πολλοῖσιν ὀδυσσάμενος multis infensus in Ithacam venerit. Ita Alcyone dicta est à parentibus filia, ἐπώνυμος ait Homer. Iliad. ι. quod ipsius casum luctuosè flebat mater.

Ερ.

Ἔραμαι, *amo*. poëticum verbum, pro quo ἐράζω, ab ἔρα eiusdem significationis, *amo, concupisco*, παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἐρρῖφθαι, de terra primum vsurpatum est, ex quo ἔρα idem quod γῆ, quod omne semen expetere videatur, exceptum gremio. Vnde Ἔρως ὁ στέφανος ἐκ πάντων ἀνθέων τῆς νέκυσι πωλούμενος. παρὰ τὴν ἔραν, τὴν γῆν, ὁ ἠρανισμένος ἐκ γῆς. Ἔρως est corona collecta ex omnibus terræ floribus mortuis adhiberi solita. Quanquam ὁ ἔρως *est amor, desiderium, et cupido*, fitque παρὰ τὸ ἑλεῖν, quasi ἕλως, ait Plato, διὰ τὸ ἑλεῖν τὸν ἑλόντα, quod capientem se capiat amor ἢ παρὰ τὸ εἴρειν, τὸ δεσμεῖν, ὁ συνδέων ἡμᾶς πόθος, quia laqueus est amor, *illaqueatque homines, illaqueatque feras*. ἢ παρὰ τὸ ἐρεῖν, i. ἐπιθεῖν τὰς ψυχὰς τῶν ἐρώντων τοῖς ἐρωμένοις, quia amantes amata sequuntur & insistunt, &, vt Philosophi docent, anima magis est vbi amat, quam vbi animat. πα-

φιλὸς γὰρ ὁ ἐρῶν ὀπεὶ τοῖ ἐρώμενον, cæcus enim amor præeuntem ſequitur amicum. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶσαι, *corroborari*, ἢ ἀπὸ τῦ Αρης, *Mars*, quaſi ἄρως, omnia enim poteſt amor, & vt de ſe ipſo loquutus ait, *Martem ſine Marte ſubegi.* Martis filius Amor patre potentior. ἢ παρὰ τὸ εἴρω *dico*, *loquor*, λάλοι γὰρ οἱ ἐρῶντες, amantes linguoſi & loquaces. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ, quod eſt *video. Oculi ſunt in amore duces.* vel, vt opinatur idem Plato, ἀπὸ τῦ εἰρεῖν, *ab influendo*, quod amor per oculos influat. Ab ἐράω fiunt ἐραςὸς, ἐρατὸς, ἐρανὸς, & ἐράτινος, *amabilis*, *iucundus*. Geminatur etiam ν in ἐραννὸς, Καλυδῶνος ἐραννῆς iucundæ & amabilis Calydonis. Iliad. ι. Ερατῶπις Iuno *amabilibus oculis*, vt γλαυκῶπις.

Ερανὸς, adiect. *amabilis*, at ἔρανος λέγεται τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον, cœna collatitia ex conuiuarum ſymbolis. *Didym.* ἀπὸ τῦ συνερᾶν καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ συνεισφέρειν τι τοῖς φίλοις καὶ εὐωχεῖσθαι, fit ab amore, quo ſe mutuo proſequuntur amici conuiuantes inuicem.

Ερέπτομεν] *conſuebamus*, *ſtruebamus*, à ῥάπτω. à ἐρέπτομεν *comedimus*. λωτὸν ἐρεπτόμενοι, loto veſcentes. ἐρέπτω & ἐρέπτομαι, *veſcor*, *edo*, propriè de brutis, ait Etymol. παρὰ τὸ ἔρας τὴν βορὰν ἔχειν quod à terra cibum capiant. νῦν δὲ καταχρηστικῶς ἁπλῶς ἐσθίοντος, nunc autem de quolibet animali vſurpatur.

Εργον *tria ſignificat* in Homero. τὴν παρασκευὴν τῦ πολέμου *belli apparatum*. τὰ γεώργια *opus quod fit ruri*, vnde τὰ ἔργα ſunt *arua & culta*. Denique τὸ ἔργον eſt quodlibet factum τῷ ἔπει dicto ἀντίστροφον. ἐργάζομαι *operor*. ἐργάσια *operatio*. Εργινος, nomen proprium viri.

Ερμα, τὸ cum denſo eſt *ſeptum* ab εἴργω *claudo*,

at ἔργμα leni, est *opus*, ἔργματα καλά. opera pulchra. ἐργμένος, *detentus*, pro εἰργμένος præter. partic. ἔργομαι.

Ἔρδω idem quod ῥέζω *facio*, ex quo facta metathesi literarum, & mutatione ζ in δ ortum creditur. Significat quoque *sacrifico*, idem quod Latinè *facio* vt Iliad. β. ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας sacrificabamus dijs immortalibus perfectas hecatombas. ἔρδεσκον imperfect. poët. pro ἔρδον, vel ἦρδον.

Ἐρεβεννός, *tenebrosus & caliginosus*, ἐρεβεννὴ νὺξ *nox caliginosa*. ἔρεβος, *Erebus*, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος. *locus sub terra tenebrosus*. παρὰ τὸ ἐρέφω tego, verso φ in β. τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. vel παρὰ τὴν ἔραν, *à terra*, quasi τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαῖνον, terram penetrans. Ἐρέβευσφιν, aduerb. *ex Erebo*. Ἐρέβινθος, *cicer*.

Ἐρέειν Ionica dialysi pro ἐρεῖν fut. infinit. verbi εἴρω *dico*. ἐρείνω *interrogo* ab ἐρέω. At ἐρέθω *irrito, lacesso*. ἐρέθειν ait Eustathius esse, εἰς ἔριν θυμικὴν παροξύνειν ad contentionem exasperatam commouere. inde ἐρεθίζω, idem significant; ab ἔρις contentio. ἐρεθιζέμεν Dorice pro ἐρεθίζειν. Ἔρις vero, *contentio*, & Dea ipsa contentionis autor, ab ἀέρω dicta fingitur, παρὰ τὸ εἰς μάχην εἴρειν, i. συμπλέκειν, quod homines inter se committat pugna & animorum dissensione. ἢ παρὰ τὸ Ἄρης cognominata est ἔρις Martis & bellorum amans.

Ἐρείδω *figo firmo*, ἐρεισάμενος *innixus*, ἐρείσθη *stratus est*, Iliad. η. ἐρηρέδαται Atticè pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶν ἐν τῇ γῇ, i. προσπελάζονται.

Ἐρείκω *frango, contundo*, idem quod ῥήσσω. & in

neutra significatione *frangor*, vt ἔειπε, i. ἐάγη. ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ fractus ab hasta. Pro quo scribitur interdum ἐρείκομαι. Ἐρείπω *euerto* cuius aor. 2. ἤριπον neutraliter exponitur *cecidi*. ἐρέριπτο 3. sing. plusq. perfecti. ἐριπὼν aor. 2. particip.

Ἐρεμβοί. Populi Arabiæ, qui prærupta saxa nudi inhabitant. Sunt variæ lectiones huius loci Odys. δ'. Αἰθίοπας θ' ἱκόμην, & Σιδονίους, καὶ ἐρεμβούς, vbi *Didymus*. Ἐρεμβοὺς τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, *Troglodytas* aliqui interpretantur, qui humi cubant. οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ Ἔρεβος, μέλανες γάρ. ὅθεν & Κράτης ἐρεμνοὺς γράφει. Alij *Indos* exponunt à nomine ἔρεβος, *tenebræ & caligo*, sunt enim vsti à Sole, vnde & Crates pro ἐρεμβοὺς ἐρεμνοὺς legit. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος, nonnulli peculiarem aliquam gentem putant. alij Arabas, & legunt ij in Homero καὶ Σιδονίους Ἄραβάς τε.

Ἐρεμνός, quasi ἐρεβεννός per Tmesim *tenebrosus & caliginosus*. Iliad. δ'. ἐρεμνὴν αἰγίδα *ægidem* νωπην tenebrosam explicat *Eustath*. φοβερὰν tamen reddit *Didymus* terribilem. ita dicitur ἐρεμνὸν αἷμα idem quod κελαινόν, sanguis ater.

Ἐρέσσω *remigo* ἐρεσσόμεναι Dorice pro ἐρέσσειν. ἐρεσία *remigatio*. ὁ ἐρέτης *remex*, cuius genit. plural. Æol. ἐρετάων pro ἐρετῶν. ἐρετικός, ὁ. & τὸ ἐρετμὸν *remus*. Fit ab ἐλῶ *impello*, ἐρέτης quasi ἐλέτης, qui nauem remis impellit. Ἐρετμεὺς nomen proprium, idem significans, quod ἐρέτης.

Ἐρεύγω, *ructo*. aor. 2. ἤρυγον. δυσώδες ἐρεύγεσθαι fœtidum ructare. ἐρεύγεσθαι φωνὴν emittere vocem. ἐρεύγεσθαι dicuntur fluuij, qui vndas in mare euomunt. ἐρεύγει quoque ex interpretatione Eustathij, idem

est apud Homerum quod κατ' βίας ἀνασπᾶν πνεῦμα, *magna vi et contentione spiritum educere*, vnde ταῦρον ἐρύγμηλον vocat Poëta Taurum valde mugientem μέγα μυκώμενον, καὶ ἐρευγόμενον τὴν τροφὴν, ait Didym. ructantem cibos, i. ruminantem. Iliad. σ.

Ερευθαλίων. Is est, quem Nestor occidit, & elegantia corporis & armorum peritia nulli secundus, à particula ἐρι epitatica, εὖ *bene*, è θάλλω *floreo*, totus florens, & amœnus.

Ερεύθω *rubefacio* αἵματι γαῖαν ἐρεύθων terram sanguine purpurans. ἐρευθαίνω idem, cuius pass. ἐρευθαίνομαι, inde ἐρυθρὸς *ruber*. Ex quo ἐρυθραὶ vrbes Ioniæ, Libyæ, Bœotiæ, Locridis, & Cypri quæ nunc Paphos, olim cognomines. ἐρυθρὰ θάλασσα, mare rubrum ab Erythra Rege nominatum, vel ab arenis rubicantibus, vel à corallio, quod in eo sinu frequens enascitur.

Ερευνάω *indago, perscrutor*. ab ἐρέω fit ἐρεύω per epenthesim τοῦ υ, vt ex χέω χεύω, deinde per epenthesim τοῦ ν ἐρευνῶ, sicut ἱκνῶ ex ἵκω.

Ερεχθεὺς, έως, Ionice ῆος. Erechteus Rex Atheniensium, quem Pallas educauit, & ipsa tellus peperit, quia Athenienses dicebantur αὐτόχθονες, & Palladis nutritij.

Ερέχθων, i. σπαράσσων, ait Apion, animum curis dissecans & discrucians. vel, vt ait Aristarchus, στεναγμοῦ πρὸς καὶ ποιᾶς φωνῆς ἔμφασιν δηλοῦν. significans aliquam emphasim vocis, & singultus. παρὰ τὸ ἐρείκω.

Ερέφω *tego*. ἔρεψα, ὀροφὴ *tectum*. ἐπὶ ἔρεψα, Tmesis pro ἐπήρεψα. vt ἐρέω, pro ἐρῶ Tmesis fut. Indic. ab εἴρω.

Ερημος, η, ον. *solitarius, incultus*. ἡ ἔρημος, da-

ſerta inſula. Formatur ab ἤρεμος, *quietus et placidus* per metatheſim litterarum, vel ab ἤμερος per earundem litterarum ἀναμαγλισμόν. ἢ παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν, vel quia ſolam terram habet, is qui ſolitariò viuit. Apud Atticos προπαροξύνεται, ἔρημος. Apud Poëtam προπερισπᾶται, ἐρῆμος. Etymolog.

Ερήτυθεν, pro ἠρητύθησαν, Bœotica ſyncope, & poëtica augmenti reiectione, 3 pluſquamperf. verbi ἐρητύω *cohibeo, reprimo*, cuius aor. Æol. ἐρητύσσα. ab aor. 1. ἠρήτυσα, ex qua perſona Poëtæ formant ἐρητύσασκον.

Εριαύχενες, ὁ ἐριαύχην, *qui ceruicem habet elatam.* αὐχὴν enim ſignificat *ceruicem*, quaſi αὐχμὴν ob ſiccitatem & duritiem, & ἐρι eſt particula intendens & augens ſignificationem in compoſitione, quam deductam putat Etymolog. ab ἔρα *terra*, αὕτη γὰρ ἐστι μεγίστη πάντων τῶν ζώων. Ita ἐριβρεμέτω, pro ἐριβρεμέτου Ionice, ab ἐριβρεμέτης *grandiſtrepus*. ἐρίβρομος idem. ἀπὸ τοῦ βρέμειν *fremere*. ἐριβῶλαξ, & ἐρίβωλος, *gleboſa et fertilis terra*. à βῶλος *gleba* ἐρίδουπος & ἐρίγδουπος interpoſito γ metri cauſa, *valde ſonans*. à δοῦπος *ſonitus*. ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν. μεγαλόηχος διὰ τὰς βροντάς. *Didym.* ἐριβώλακι, μεγαλοβώλῳ ἢ εὐγείῳ. idem.

Ερίζω, *contendo*. ἐρίζεσκον imperf. poëtic. ἐρίζομαι idem. ἔρισμα *contentio, certamen*. ἐριδῶ & ἐριδαίνω idem quod ἐρίζω. ἐριδμαίνω *ad contentionem prouoco*. ἐριδδήσασθαι, pleonaſmo τοῦ δ aor. 1. medij infinit. verb. ἐριδῶ, ήσω.

Ερίηρες ἑταῖροι, *chari ſocij*, i. vt Didym. explicat ἄγαν εὐάρμοστοι, ἢ ἐπίεραστοι φίλοι, ἢ αὐτοῖς ὅμοιοι φίλοι, ἢ ἀρεταῖς. bene aptati inter ſe ſocij, amantes ſe ſe, ſibique ſimiles. à particula augente. ἐρι &

ἀρῶ *apto*. ἑτάρους ἐρίηρας dixit poeta, quasi ritè compactos comites, vt Pub. Syrus. *Comes facundus in via pro vehiculo est* ἐρίηρος, ex, ρ *aptè coniunctus*.

Ερειθηλής, ὁ ᾗ ἡ. *virescens*. particula, & θάλλω *vireo*.

Εριθος, idem quod ἐριθεία *contentio*. In Homero ὁ ᾗ ὁ ἔριθος, *lanificus*, qui lanificium exercet ἐριουργὸς ἀπὸ τοῦ εἶρος & ἔριον *lana*. vel γεωργὸς *agricola*, παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι. Εριθοι, qui metunt, *messores* Iliad. σ. ἔριθοι δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. qui falces in manibus habent. Quod exponens Didymus, ἔριθοι, inquit, κυρίως μὲν ἐριουργοί· καταχρηστικῶς δὲ ᾗ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι. propriè sunt lanifici, vsurpatur tamen illa vox abusiuè pro quocunque quæstum manibus faciente. Et Homer. hym. in Merc. famulum ἔριθον vocat, ἀλλὰ τί ἔρις, ᾗ τὸ θῆς, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτόν.

Ερικυδής, *valde illustris*, ab ἐρι & κῦδος *gloria*.

Ερίμυκος *valde mugiens* à μυκάω *mugio*.

Ερινεός, siue ἐρινός *ficus sylvestris*. ἐκ τοῦ ἐρίζω *contendo*, ἐριστικὸν γὰρ ἐπὶ τὸ δένδρον· ἀνέρχεται γὰρ ᾗ ἐς τοίχους, ᾗ εἰς ὑψηλοὺς τόπους, arbor contentiosa in muros assurgit.

Ερινύς, ύος, ἡ. *Erynnis, furia*, Dea peccatorum vltrix. Interdum ἐρινὺς dicitur qui persequitur iniuriam alicui illatam; nec non qui fecit iniuriam. vt πτωχῶν γε θεοὶ ᾗ ἐρινύες εἰσί. Ερινύες, αἱ ἀπὸ τῶν ἐριννύων ἐκδικίαι: alij ἐριννύας exponunt τὰς ἀμαρτίας.

Εριούνιος. μεγαλωφελής. vt interpretatur Eustath. ἐριούνης, μεγάλην ὄνησιν παρέχων, *valde vtilis*, Epithetum Mercurij sic dicti, quasi τοῦ ἐρι ὀνοῦντος valde iuuantis.

Ερισθενής, *prepotens*, ἀπὸ τοῦ σθένος robur. διὸς ἐρισθενέος Iouis præpotentis.

Ἐριστάφυλος *magnas ferens vuas.* ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. *vua.* Ἐρίτιμος *valde honoratus.* Ἐρισφάραγος *grandistrepus, vel qui magno est et elato collo* ἀ σφάραγος, seu σφάραγμος *sonus qui gutture emittitur, fauces.*

Ἔριφος *hædus.* μικρὸς αἲξ ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, capræ recens partus vere primo editus, quasi ἐαρίμος. παρὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φῶ. vt χίμαρος caper est ἐν τῷ χειμῶνι τεχθείς partus hyeme.

Ἐριφύλη Eriphyle, ea cupiditate, vt quum vidisset monile ex auro & gemmis, pulchritudine eius incensa, salutem viri proderet. *Cicero.*

Ἐριχθόνιος Rex Atheniensium, quibus nomen dedit. ἀπὸ τῆς ἔριδος καὶ χθονός, i. ex certamine & humo. vide fabulam in Ouidio.

Primus Erichtonius currus, & quatuor ausus
Iungere equos, rapidisque rotis insistere victor.

Ἐριῶπις, ιδος Eriopis, nomen proprium, quasi laneis oculis.

Ἕρκος] multa significat. 1. τεῖχος seu *propugnaculum.* vt Iliad. γ. Αἴας δὲ πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν sunt enim viri fortes στῦλοι τῶν πόλεων columnæ & firmamenta ciuitatum. vt Afranius vxorem nominat *firmamentum familiæ*, & Plautus liberos *columina.* deinde *septum*, vt ἕρκος ὀδόντων. septum dentium. ἕρκος ἀκόντων, vallum contra vim telorum. Significat quoque τὰ δίκτυα *retia.* Fit ἀπὸ τοῦ εἴργω *arceo, prohibeo, includo.* Et quia Ioui sacra fiebant ἐν τῷ ἕρκει, quasi eius loci præsidi, vt omnes tutaretur intra septum aut vallum commorantes, dictus est Iuppiter ἕρκειος, siue ἑρκεῖος. *Iuppiter cortalis, & septitius.* Dicitur τὸ ἕρκιον, & ἑρκίον *septum aulæ vel do-*

mus. ἱρχατόω *obsepio.*

Ερματα. pro ἐρείσματα syncope, firmamenta ab ἐρείδω *firmo.* ἕρμα ὀδυνάων Iliad. δ. fulcrum dolorum. ἕρμα πόληος, fulcrum vrbis. ab εἴρω *necto.* vnde & *inaures* dicuntur ἕρματα ab Homero, quia innectuntur auribus.

Ερμείας, ἑρμείας & ἑρμῆς. ῦ. Mercurius, dicitur à verbo ἐρῶ *dico.* Mercurius enim ὁ τοῦ λόγου ἔφορος sermonis præses. Quamobrem vetus erat ille mos, vt dormituri linguas victimarum Mercurio sacrificarent, ὅθεν μέλλοιεν καθεύδειν τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ερμῆ. *Schol. Apoll.* vel ita vocatur, ὅτι μέγιστον ἐστιν ἕρμα τῶν περὶ τὸν βίον, quia sermo est fulcimen humanæ vitæ. ὅθεν τὰ ἀπὸ τύχης ἀγαθὰ καὶ κέρδη, Ερμαῖα. vnde bona fortunæ, & lucra veluti Mercurialia, aut fulcra familiarum. *Tzetzes in Hesiod. lib.* 1. explicat duplex Mercurij epithetum de sermone, διάκτορος ait, sermo vocatur ὅτι διηγεῖται καὶ διαγγέλλει τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα, quia differit & enuntiat animi cogitationes. Αργειφόντης vero dicitur ὡς ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου purus à cæde. παιδεύει γὰρ καὶ ῥυθμίζει καὶ θεραπεύει τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς, instruit, attemperat, & lenit iram animi. Ερμάο, Æolice pro ἑρμείου.

Ερμὶς, & ἑρμὶν, *fulcrum seu pes tori* ab εἴρω, quod tori foraminibus inseratur, vel ab ἑρμῆς Mercurio, qui est dator somni, eamque ob rem ipsis ἑρμῖσιν affigi solebat. ita *Etymolog.* Ερμὶς, ὁ κλινόπους· ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ερμοῦ· ὡς ἐφόρου ὕπνου, καὶ ὀνείρων. Rem narrat *Didymus*, in Odyss. ψ. Mercurius adhuc puer quatuor artes excogitauit non minus vtiles, quam præstantes, γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαιστραν, καὶ γεωμετρίαν. eam ob rem Græci Mercurium

depingebant πτεράλινοι in gymnasiis, triuisque. Et quia somni præses & deductor somniorum est, eius imagines in fulcris lectorum apponebant; ὅπως ἀλεξητήρας ἔχοιεν ἰδίας τὰ μὲν δείματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῷεν δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν διὰ τῶν ὀνειράτων, vt ijs imaginibus terriculamenta, vanæque species propulsarentur; placidaque somnia dormientibus immitterentur.

Ερμιόνη, vrbs ad Argolicum sinum posita. primitiuum est ἑρμιών, ἑρμιόνος, vnde ἑρμιόνη. vt καλύκη à κάλυξ κάλυκος. χιτώνη à χιτὼν χιτῶνος. ἡγεμόνη ab ἡγεμὼν ἡγεμόνος.

Ερμαῖος λόφος. variè exponitur apud *Eustath.* 1. ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς ὁδοῖς, Ερμαῖον ὀνομάζεται. aceruus lapidum in viis constitutus, dicitur Mercurius, seu Mercurij tumulus. Ad quod ritè facit obseruatio *Schol. Nicand.* τειχῖς seu τραχῖς esse salebrosa & aspera loca, λίθακας petrosa, ἕρμακας vero λίθους συναθροισμένους εἰς τὴν τιμὴν τοῦ Ερμοῦ, coaceruatos lapides in honorem Mercurij, qui Εὔοδιος dicebatur, quod viatores dirigeret: 2. exponitur ille λόφος ἑρμαῖος, τὸ πάθος ἰώμενος βωμός, altare Mercurio consecratum ad dolores curandos. 3. statua Mercurij in colle posita. ὡς ἀπό τινος λόφου Ερμοῦ ἱδρυμένου.

Ερνος, *planta, germen, ramus*, vt ἔρνος ἐριθηλὲς, frondens ramus. Ερξεις, per metathesim pro ῥέξεις à ῥέζω. Ερος, ου idem quod ἔρως *amor desiderium.*

Ερπω, *serpo, repo*, τὰ ἑρπετὰ *reptilia.* ἑρπύζω idem quod ἕρπω. Apud Poetas, vt obseruat *Schol. Nicand.* viperæ maxime dicuntur ἑρπησταί. ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἑρπετὰ ὠοτοκοῦσι, οἱ δὲ ἔχεις ζωοτοκοῦσι. quod alia reptilia oua pariant; viperæ vero fœtus, qui statim à partu repunt.

Ἐῤῥάδαται, Ionice pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. ab ἔῤῥασαι 3. perf. correpta penult. & inserto δα, vt πεφράδαται, ex ῥάζω idem significante quod ῥαίνω *aspergo*. ἐῤῥαίσθη à ῥαίω *profligo, corrumpo*. ἐῤῥεῖν à ῥέω *fluo*. ἔῤῥηξε à ῥήγνυμι *frango*. ἔῤῥιγα, præter. med. verbi ῥιγέω *timeo*. ἔῤῥιψα, aor. 1. verbi ῥίπτω, *proijcio*. ἐῤῥίζωσα, verbi ῥιζόω *fulcio tanquam firmis radicibus*, à ῥίζα, *radix*. ἐῤῥώσα, verbi ἔῤῥω, *agrè & dolens eo*, ἔῤῥειν iubetur aliquis, i, *in malam ire crucem*. ἔρυσα, verbi ἐρύω *traho*.

Ἔρση, cum vtroque spiritu, *ros*. ἔρση πταλῦα, ros virens, i. θάλλειν ποιοῦσα τὰ αὔξειν τὰ φυτὰ, καὶ βόσκουσα, herbas & plantas virere & crescere faciens, & bobus pascua præbens. In plurali αἱ ἔρσαι sunt hædi recens nati, vt explicat *Didymus*, αἱ νεογναὶ, καὶ ἁπαλαὶ, καὶ δροσώδεις ἀπὸ τῆς ἔρσης, ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ, recens editi, teneri, roscidi, gallicè *tendres comme rosée*, vel vt interpretatur Etymol. ἔρσαι, αἱ ἐν ἔαρι γεννηθεῖσαι, verno tempore nati. Dicitur autem *ros* ἔρση, quasi ἄρση, ἀπὸ τοῦ ἄρδω *rigo*. ποτίζεται γὰρ ὑπ᾽ αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ, καὶ καταρδεῖται. quod rore irrigentur & madescant plantæ. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν, quod terram imbuat. Pleonasmo τοῦ ε legitur etiam ἐέρση. ἐρσήεις *roscidus*.

Ἐρύαλος nomen proprium, Eryalus. Ἐρύγμηλος pro ἐρύγηλος, pleon. τοῦ μ. *mugiens*, ab ἐρεύγω *ructo*. cuius aor. 2. ἤρυγον sublatoque augmento ἔρυγον. Ἐρύω *traho custodio*, & interposito ι. εἰρύω. Inde ἐρύκω *inhibeo, detineo*. ἐρύκεαι Ionice pro ἐρύκῃ. ἐρυκέμεν Doricè pro ἐρύκειν. ἔρυμα tutamen. ἐρυκάνω & ἐρυκανέω, ἐρυκάνω & ἐρυκανέω idem quod ἐρύκω, vt θυμὸν ἐρυκανεῖν animum retinere.

Ἐρύμανθος, mons Arcadiæ, in quo Hercules aprũ agrorum vastatorem domuit. *aut Erymanthi placarit nemora* Virgil.

Ερύμαντος, genit. ἐρυμας, nomen proprium.

Ἔρχεο Ionice pro ἔρχου verbi ἔρχομαι, eo. ἔρχευ Dorice, Imperat. ἐρχομθαων pro ἐρχομένων Doricè.

Ἐρωδιὸς, *ardea*, quasi ἐλωδιὸς, παρὰ τὸ ἐν ἕλεσι διατρίβειν, quod in paludibus versetur. Ἐρωδιὸν, quasi ἐρωνδιὸν, dictam aliqui volunt auem Veneri sacram.

Ἐρωὴ, *impetus*, ab ἐρωέω *fluo*. significat etiam *cessationem*. nam & ἐρωέω in Homero est *cesso, auerto, repello*.

Ε ς.

Ἐσαθρέω, *video*, composit. ab ἐς & ἀθρέω, cuius Aor. Æol. ἐσαθρήσαι. Ἔσαν pro ἦσαν 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum. ἔσαν aor. 2. indic. verbi ἵημι. interdum ab ἕννυμι seu ἕω est ipsum ἕσαν carens augmento pro εἷσαν. Ἐσάωθεν pro ἐσαώθησαν Bœoticè aor. 1. pass. indicat. verbi σαόω, vnde ἐσάωσε in aor. 1. act.

Ἔσβεσα. aor. 1. act. verbi σβέννυμι, à σβέω. ἔσβην aor. 2. act. verbi σβῆμι, vt φῦμι fuit ἔφυν. ἔσβας, αντος. aor. 2. particip. ἐσέδρακον, aor. 2. ἐσδέρκω *intueor*, cuius fut. 2. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. ἐσεμάσσατο, aor. 1. verbi ἐσμάσσομαι *intus tango*.

Ἐσήλατο, *insilyt*, aor. 1. med. verbi ἐσάλλομαι *insilio*. dicitur ἐσᾶλτο & ἐσῆλτο per syncopen.

Ἐσέχυντο, Ionicè, pro ἐσεκέχυντο vt. ἐπλῆντο pro ἐπεπλῆντο, præter. plusq. verbi χέω, ex χεύω *fundo*.

Ἐσημήνατο, aor. 1. med. verbi σημαίνω, *indico, significo*, cuius aor. 1. ἐσήμηνα.

Ἔσηνα, aor. 1. indicat. verbi σαίνω, idem quod σείω, ex quo deriuatur, *concutio*. item *caudam moneo*, maximè de canibus, & brutis, quæ caudæ agitatione adulantur, & metaphor. adulor. vt οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγε ἔσηνε, ille quidem cauda blanditus est.

Ἔσθω,

Ἑσθω, *comedo*. ab ἔδω. ἐσθίεσθαι Dorice pro ἐσθίειν. ἐσθίω idem quod ἔσθω. εἵματα ἕσθην, vestes induti erant. ab ἕω *induo* pro ἕσθησαι aor. 1. pass. ita ἕσσα, aor. 1. eiusdem verbi geminato σ. & remoto augmento. ἕσσαι, & ἑσσάμενος. Ἐσθής, ῆτος *vestis*. & τὸ ἔσθος apud Poëtas idem.

Ἐσθλός, *bonus*, ab ἐθέλω *volo*, ait Etymol. pleonasmo τοῦ σ. quia bonos amamus, & cupimus.

Ἐσίδεσκον aor. 2. poët. pro εἶδον. *intuitus sum*, ab ἐσείδω *intueor*. ἔσθορε pro εἰσέθορε, aor. 2. verbi ἐσθορέω, seu εἰσθορέω. ἔσκε Ionice pro ἦν, vel potius pro εἶ, ἔσκον pro ἔον imperf. verbi εἰμί, ex inusitato ἔω.

Ἐσκίδναντο, 3. plur. imperf. verbi σκίδναμαι ab act. σκίδνημι, cuius primitiuum σκιδνάω *disperge*.

Ἕσπετο, Ionicè pro ἕσπου, verbi ἕσπομαι *sequor* pro ἕπομαι, epenthesi. ἕσπον vero, aor. 2. verbi poëtici σπέω, idem quod ἀκολουθέω & ἕπομαι.

Ἕσπερος, *vesper*, stella Veneris, cum Solem subsequitur; at φωσφόρος cum eundem antecedit, quam ideo scitè Pisides nominat προφήτιν ἡμέρας, καὶ κήρυκα νυκτός. Diei Prophetam, & noctis præconem. Sic dici putatur ideo, quòd sit finis terminusque lucis diurnæ, quasi ἕω πέρας. vel παρὰ τὸ τῷ Ἡλίῳ ἕπεσθαι, quòd sequatur Solem. *Eusťath* vel vt censet Etymol. ἀπὸ τοῦ εἴσω πέμπειν πάντα τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα. quòd vesper domum reuocet animalia, soluatque à labore diurno, *Ite domum saturæ, venit Hesperus, ite capellæ* Dicitur quoque ἡ ἑσπέρα *vespera*, ἑσπέριος *vespertinus*, *& occidentalis*, vt τὰ μέρη ἑσπέρια, ἡ θάλασσα ἑσπερία. & Odyss. θ. dicuntur ἑσπέριοι ἄνθρωποι, i. οἱ δυτικοί, ait Didymus. Ita Hesperia dicta est Hispania quæ sita est in occidentis finibus.

Ἔσσυα, gemino σ pro ἔσυα. à σεύω. ἐσσί poëtice pro εἶ. ἔσσω pro ἔσω, & ἕσσω pro ἕσω hoc ab ἕω seu ab ἕννυμι, illud ab εἰμί. ἐσσύη pro ἐσύη à ἐσαώς, præt. particip. verbi ἵημι.

Ἔσφαξα] aor. 1. verbi σφάττω fut. ξω. *macto, interficio*, à φάω eiusdem significationis.

Ἐσχάρα, *focus*. apud eundem. & alia significat. ἐσχάραι, αἱ πυραί, ait Didym. *ignes et foci*. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὸ ῥυπαρόν, καὶ καυθὲν ἕλκος. significat eadem dictio domum, sordes, & ardens vlcus. καὶ τὸν βωμόν, καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς οὖσαν, ἢ κοίλην. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη ἐσχάραι παρ' ἰατροῖς ἐκλήθησαν. Significat quoque altare & domum depressam humi, cauamque. vnde & vlcera caua apud Medicos ἐσχάραι nominantur. ἐσχαρόφιν poëticè.

Ἔσχατος, *vltimus, postremus*. ἔσχατοι ἀνδρῶν homines, qui in vltima orbis parte habitant. Deducitur ab ἔχω, *contineo*, quia id, in quo consistimus, nos cohibet, & remoratur. ἐσχάτης, idem, æque ac ἐσχατόεις, ἐσχατόεσσα, & ἐσχατόωσα ἐσχατόων.

Ἐτ.

ΕΤης, *socius*. ἔτυ. idem fere quod ἑταῖρος *sodalis, amicus et familiaris*. ab ἔθος seu ἦθος quasi ἠθαῖρος, seu ἐθαῖρος, qui est alicui familiaris ἐξ ἔθους. Vel quasi αἱρετὸς, is quem eligimus, litterarum transpositione: nisi mauis dici ab ἔτος, *annus*, vel ab ἐτεός *verus*, vt sit æqualis, coætaneus, & verus amicus. Metri causa legitur ἕταρος. Et quia amici sunt ad opem ferendam parati, ideoque, ventus dicitur nauigantibus esse ἑταῖρος ἐσθλός, bonus adiutor. ἑταιρίζω *sodalitatem ineo, opitulor*, vt ἑταιρίζομαι adiutorem assumo.

Ἐπτήπα, i. ἐξεπλάγην, *obstupui*. medium pro ἐπί-θηπα inserto ε. Ionice à θηπω.

Ἐτοκλῆς, nomen prop. Oedipi filius, qui exponitur *vera gloria*, ἐτοκλήειος, α, ον. adiect. Ἐτοκριτής, nomen quoq; proprium, quasi *veri Iudices*.

Ἑτεραλκὴς νίκη, *dubia victoria*, ab ἀλκὴ robur & ἕτερος *alter*. variè tamen exponitur à plerisq; victoria ἑτεραλκὴς, vt sit quæ in alteram partem inclinet, ἢ ἑτέρῳ ἀλκὴν διδοῦσα. vel νίκη τῷ ἀλκίμῳ διδομένη victoria robusto & præstanti concessa. vel ἑτεραλκὴς, quæ ἑτέρωθεν & per vices vni parti, mox alteri comparat ἀλκήν. vel denique quæ semper vni parti tribuit ἀλκήν.

Ἑτερήμερος, *alternis diebus durans*. vt Tyndaridæ Castor & Pollux ζώουσι ἑτερήμεροι alternatim viuunt in dies. παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες. Castorem dicitur Lynceus interfecisse, quod videns Pollux petijt à Ioue patre, vt suam immortalitatem fratri communicare posset: quod ei concessit Iuppiter; vnde alternatim in cælis & in inferis vterque olim versari est existimatus.

Si fratrem Pollux alterna morte redemit
Itque reditque viam toties. Virg.

Ἐτέτατο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐτετάλμην, σο, το, verbi τάλω, cuius præter. τέταλκα. Ἔτετμε, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi τέτμω *inuenio*. propriè συντόμως ἢ ἐν ἐπιτομῇ. fit enim à τέμνω *scindo*, estque vox poëtica.

Ἐτεωνός, ὁ EubϾæ oppidum sub Helicone situm celebre Praxitelis cupidine: dictum πολύκνημον ab Homero, ob multos montes, vel ob herbam origanum, qua abundat. κνημὸς enim sunt loca pede montis altiora; & Argiuorum lingua idem quod ὀρίγανος.

Ἐτεωνεὺς nomen proprium, qui vrbem in Eubœa

condidit, eamque suo nomine nuncupauit ἐπωπία, nunc Scarphen vocant. *Stephan.*

Ἐπήτυμος, pleonasmo pro ἔτυμος *verus*, ab ἔτος, ὁ ἀληθής, ex quo ἐτυμολογία οἱονεὶ ἀληθιολογία τις οὖσα.

Ἐπιμος, siue ἐπῖμος, *promptus, & paratus*, παρὰ τὸ οἶμος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδόν. ab οἶμος, quod est *via*. ἐπιμος, i. ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὢν παρασκευασμένος, ἢ παρὰ τὸ π εἰς τ. ἢ παρὰ τὸ οἶμα, ὃ σημαίνει τὸ ὅρμημα, καὶ τὸ ἦθος. ἢ παρὰ τοῦ θ' εἰς τ, γίνεται ἔπιμος, ὁ πρόχειρος εἰς τὸ ὁρμῆσαι, καὶ πρᾶξαι, promptus ad saliendum & agendum. ἐπιμάζω id est ἕτοιμον ποιῶ, ἑτοιμάζομαι idem.

Ἔτορε, *perforauit*, à τορέω *perforo*. vnde τορέω idem quod τορνεύω *torno*. ἔτρεσε, à τρέω *tremo*.

Ἐτώσιος, i. ὁ μάταιος, καὶ ἀνωφελής. *vanus, et inanis*. ἀπὸ τοῦ ἀήτης *ventus*. ex quo ἀητώσιος, & syncope ἐτώσιος, ὁ μηδὲν λυσιτελὲς ποιῶν, ἀλλ' ἀνέμου δίκην ὤν, nihil iuuans, sed vento similis. vel ab α priuat. & ἔτος *verus*, ἄετος, αέτων in genit. plur. ex quo ἀετώσιος, deinde reiecto α ἐτώσιος.

Ε υ.

Εὐαγγέλιον. ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον, ait Didym. *boni nuncij munus*, & *faustum felixque nuncium*. in vtraque enim significatione vsurpatur. Ita Odyss. ξ. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω, i. hoc mihi sit præmium pro bono nuncio allato. Peculiariter εὐαγγέλιον dicitur à Christianis annuntiatio illius insignis beneficij, quo Christus nascens humano generi consuluit:& metonymicè pro historia ipsa de Christo. fit ab εὖ *bene* & ἀγγέλλω *nuncio*.

Εὔαδε, *placuit*, αἰ ἀπὸ τοῦ ἥρεσε, παρὰ τὸ ἥδω, cuius aor. 2. ἄδον, εὔαδον.

Εὐαίμων, ονος, nomen proprium, ab εὖ *bene*, & αἷμα *sanguis*, cujus patronymicum est εὐαιμονίδης.

Εὔβοια, ας, & Ionice, Εὐβοίης. Eubœa insula Maris Ægæi, sic dicta à boue Io, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς, quam in vaccam Iuppiter transmutauit, hodie Nigroponte, quæ olim Macris, Abantis, Chalcis, Chalcodontis, & Asopis nuncupata fuit.

Εὔβοτος, *abundans bobus*. sic dicta Ortygija, quod plurimos boues pascuis alat. ab εὖ & βοῦς, seu βόσκω *pasco*. εὔβων idem.

Εὖγμα, τος. *votum, precatio, gloriatio*. ab εὔχομαι *precor*.

Εὐδείελος, *pomeridianus, vespertinus*. à δείλη *pomeridianum tempus*, quia tunc ἡ εἵλη τοῦ ἡλίου ἐνδεῖ, calor Solis deficit.

Εὐδμήτης, *bene ædificatus*, ab εὖ & δέμω *ædifico*.

Εὔδωροι, nomen propr. quasi *bonum munus*.

Εὐεργὴς, *facilis*, vel vt explicat *Didymus*, σώφρων, καλὰ ἔργα πράττουσα. Εὐεργὴς vero *affabre factus & beneficus*, inde εὐεργεσία *beneficentia, beneficium*, ab εὖ & ἔργω *opus*. Εὐερκὴς, *bene septus & munitus* ab εἴργω *includo*.

Εὔζυγος νηῦς, & dialysi poëtica ἐΰζυγος, *bona transtra habens*, i. bene compacta nauis. τὰ ζυγὰ enim sunt remigum sedes.

Εὐζώνοιο, pro εὐζώνου, εὔζωνος *bene cincta mulier*, ab εὖ & ζώνη *zona* quasi dicas, bene compta mulier, à parte pro toto. Sicut enim vir ὁπλίζεται μίτρᾳ armatur mitra, ita mulier contra amasios suos ὅπλον τὸ ἑαυτῆς εὔζωνον προβάλλεται, velut arma, præclaram zonam obtendit. *Eustath*. εὐζώνοιο, i. εὐζώνου καλῶς, ἢ εὐστόλου, ἀπ᾽ τοῦ εὐειδοῦς, ἀπὸ μέρους. Didym.

Εὐηγενὴς, *nobilis, strenuus*, pleonasmo τοῦ η, pro εὐγενής. εὐήκης *bene acutus*, ab ἀκὴ *cuspis*. εὐήνιος, *qui habenas facile* admittit, ab ἡνία *habenæ*. Εὐλωὶς,

nomen proprium, quasi *facile tractabilis*. Εὐῆρες, affabre facti, δὐήρης ab ἀρῶ *apto*.

Εὐθυπόρος, *recta via*, ab εὐθὺς & πόρος. ἀπὸ τοῦ πείρω *transeo*. Εὔιππος, nomen propriũ, quasi *bonus equo*. Εὐχαλκος κυνέη. *area galea* ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ. εὐκαμπής *bene flexus*, à κάμπτω *flecto*. Εὔκαρπος *fœcundus fructibus*. Εὐκέατος, & εὐκέαστος, *qui facile frangi potest*, à κεάζω *findo*, idem quod κέω Κέδρου εὐκεάτοιο i. εὐκλάστου, cedrus facile frangibilis, καὶ εὐκατασκεδάστου facile parabilis.

Εὔκηλος, *securus* pro ἕκηλος, quasi ἑκὰς τοῦ λεῶ procul à populo. vel ἑαυτὸν κηλέων scipsum demulcens.

Εὐκλωστος, & dialysi ἐύκλωστος *bene nexus*, ἐϋκλώστοιο χιτῶνος bene concinnæ vestis. κλωστὸς *connexus*, à κλώθω *neo*.

Εὐκνήμιδες Ἀχαιοί. *bene ocreati Achiui*. i. ὁπλιζόμενοι, *armati*. Tota enim Homeri πανοπλία sex partibus constat, nimirum κνημίδων, θώρακος, ἀσπίδος, ξίφους, κυνέης, καὶ δούρων δύοιν, *ocreis, thorace, scuto, ense, galea, & gemina hasta*. ὁ καὶ ἡ εὐκνήμις. fit ab εὖ *bene*, & κνημὶς *ocrea*, cuius primitiuum est ἡ κνήμη *tibia*.

Εὐκόσμητος, idem quod εὔκοσμος *bene ordinatus*, cui opponitur ἄκοσμος, παρὰ τὸ κοσμεῖν *ordinare*, εὐκόσμως *ordinatè*.

Εὔκραιρος, *pulchra cornua habens*, Βοῶν ἐϋκραιράων *bobus pulchricornibus*, Ionice pro εὐκραίρων. à κρᾶρα, *caput, & cornu*.

Εὐκτός, *optabilis*, ab εὔχομαι. εὐκτίμενος, & εὔκτιτος, *bene & eleganter structus*, à κτίζω *condo, fabricor*.

Εὐλαί, *vermes*, peculiariter ij, qui nascuntur in corpore ex vulnere, aut putredine εἴρηνται εὐλαί οἱ σκώληκες παρὰ τὴν εἴλησιν, dicuntur vermes εὐλαί, à

circumuolutione, ait *Didym.* vel παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι, quod est moueri. τὸ δὲ τὸ ω, ὡς εὐναί. *Idē.* Nuncupātur ideo ab Homero αἰολαι εὐλαί, mobiles.

Εὐλείμων, *bona prata habens.* ἀπὸ τοῦ λειμῶνος, quod est *pratum.* Εὔληρα, τά, *lora, habenæ*, quasi εἴληρα, παρὰ τὸ εἰλῶ, *cohibeo, teneo*, τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. vel παρὰ τὸ ἐπὶ εἶσθαι ταῖς χερσὶν quia manibus fræna adducuntur, & immittuntur: nisi potius dicta sint εὔληρα, quasi αὔληρα, i. τὰ ἐπιμήκη *oblonga*, παρὰ τὸν αὐλόν. quicquid angustum est & protensum αὐλὸς dicitur.

Εὔμαιος, subulcus fuit Vlyssis, qui dominum à bello Trojano reducem opera sua contra procos vxoris adiuuit. ἀπὸ τοῦ μάω *quæro, & cupio.* μαίω idem.

Ἐϋμμελίω, pro ἐϋμμελίου, dialysi υ, & poëtice ω pro ου ex Ionica contractione ἐϋμμελίεω genit. sing. à nomin. ἐϋμμελίας, i. εὖ περὶ τὴν μελίαν ἠσκημένος bene exercitatus ad hastam, i. *bellicosus.* ab εὖ *bene*, & μελία *fraxinus*, μελία δὲ ἐστιν εἶδος δένδρου. ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. Et species arboris, fraxinus, ex qua hastas ad bellum conficiunt.

Εὐναιόμενος, particip. verbi εὐναίομαι compositi ab εὖ *bene*, & ναίω *habito.*

Εὐνὴ *cubile*, i. ἡ κοίτη, παρὰ τὸ εὕδω, *dormio*, quasi εὐδὴ, & syncope εὐνή, ἐφ' ἧ καθεύδομεν. Tria tamen in Homero significat, primo τὴν κοίτην, vt εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, in molli lecto. deinde τὴν ἄγκυραν, *anchoram*, vt εὐνὰς ἔβαλον, anchoras iecerunt. παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν ἐν ἡσυχίᾳ, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ συμβαίνει, quia anchoræ nauem in portu quiescere faciunt, velut in lecto. tertiò τὴν ἐγκατακλιβὴν, vt ὅτι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Inde εὐνάω *sopio, colloco*, εὐνάομαι, *sopior, decumbo*, εὖνις *maritus vel vxor*, vel *priuatus & vidua* ab εἷς, ἑνὸς *vnus.*

Ευννητοι, *beneneti*, *bene texti*, vt ἐΰννητος χιτὼν, à νέω neo. ἐϋνομίῃσι Ionice pro ἐϋνομίαις, ἡ ἐϋνομία *bona lex*. à νόμος *lex*, παρὰ τὸ νέμω.

Ευξεστος *bene rasus*, *et politus*, ἐΰξοος, idem, ἀπὸ τοῦ ξέω *rado*, *polio*, *dolo*. Εὕω *vro admota flamma*.

Ευορμος λιμὴν, *portus habens stationem nauium opportunam & commodam*, ab ὅρμος *statio nauium*. ἐΰοχθος, *latus*, *oppiparus*. ἀπὸ τοῦ ὀχθέω *indignor*, & *grauatè fero*.

Ευπλωνὴς, *bene lotus*, *mundus*, & dialysi ἐϋπλωνὴς. à πλωύω *lauo*.

Ευρὰξ *ex obliquo*, Ionice pro πλευρὰξ per aphæresin à πλευρὸν *latus*, *costa*. Ευρὺς, έος. *latus*, *amplus*, quasi εὐρὺ ῥέων *latè fluens*. εὐρυνω *dilato*. εὐρειάων Doricè, pro εὐρειῶν in genit. plur. fœmin. Ευρρὴς, *pulchrè fluens*, ἐϋρρεῖος ποταμοῖο, pro ἐϋρρέος, inserto poëtice ι. ἐΰρροος, & ἐϋρρείτης idem.

Ευρίσκω *inuenio*, εὗρον in aor. 2. εὑρέμεναι Doricè pro εὑρεῖν, in infinit. εὗρεο, pro εὕρου Ionicè.

Ευρος, Eurus. ventus ita dictus. quasi εὐρὺς *latus*, quod latè perflet ab Oriente: vel quasi εὔροος *fluidus*, quia sudorem æstu excitat.

Ευρραφὴς, *bene consutus*, cuius dat. plural. poët. ἐϋρραφέεσσι. ἀπὸ τοῦ ῥάπτω *consuo*.

Ευρυάγυιος, α, ον. ab εὐρὺς *latus*, & ἀγυιὰ via. vnde Αγυιεὺς, columna Apollini sacra stans præ foribus. & ἀγυιάτιδες θεράπαιναι, aræ præ foribus in cultum Apollinis.

Ευρυάδης, ου. Euryades, nomen proprium, quasi *late placens*. Ευρύαλος Euryalus, filius Mecistei. quasi *latum mare*. Ευρυβάτης, ου. Eurybates, nomen præconis, quasi *latis et grandioribus incedens passibus*. Ευρυδάμας, Eurydamas, *late domans*. εὐρυ-

δίκη, Eurydice, *lata iustitia.* εὐρύκλεια, Euryclea, *late honorata & illustris.* Εὐρύλοχος Eurylochus, *latum agmen.* εὐρύμαχος, *late pugnans.* εὐρυμέδων, Eurymedon, late dominans, idem quod εὐρυκρείων. Εὐρύπυλος, Euripylus, *lata porta.*

Ευρυμέτωπος, *latam frontem habens,* boum epithetum τῶν ἐχόντων εὐρὺ μέτωπον. Εὐρύοψ, ωπος, & metri causa mutatur ω in ο. *late videns,* ab ὢψ *vultus, oculus.* estque epithetum Iouis late videntis omnia. μεγαλόφθαλμος, vel μεγαλόφωνος, παρὰ τὴν ὦπα, quod est *vox.*

Ευρύπορος, *latos meatus et lata vada habens,* ἀπὸ τοῦ πόρου. Ευρυσθεύς, Eurystheus. εὐρυφάεσσα βοῶπις Euryphaessa bouinis oculis, quasi *grandia loquens.* εὐρύχορος, *lata et spatiosa regio,* in qua ampli chori duci possunt, à χόρος, *chorus,* & εὐρὺς *latus.*

Ευρώεις, *putris, situ obsitus,* ab εὐρώς, ῶτος *mucor, putredo.*

Ευσσελμος, & poëtica Tmesi, ac pleonasmo τοῦ σ ἐΰσσελμος, *bene transtrata nauis* ἀπὸ τοῦ σέλμα *transtrum.* εὐσκαρθμος, *bene saltans, agilis,* παρὰ τὸ σκαίρω *salto.*

Εὐάσωρος, nomen proprium, quasi rite cumulatus. à σωρὸς *cumulus.* Ευκτιτής, έος, *bene ædificatus, rite collocatus.* ab ἵστημι. *colloco.* εὐστάλαντα, aor. I. part. accusat. εὐστάλας, verbi εὐστάλω.

Εὔτμητος, pro εὔτμητος, *bene incisus,* à τέμνω *scindo.*

Ευτρησις, εως vrbs, in qua colitur Apollo Ευτρησίτης, cuius oraculum celebre nomen accepit, quod multas habeat vias. διὰ τὸ συντετρῆσθαι, quod sit εὔτρητος *bene perforata* à τετράω. fut. τρήσω *perforo.*

Ευτειχες, *bene capillati*, à θρὶξ *capillus*. εὔτροχος, & εὐτρόχαλος, à τρέχω *curro*. εὔυμνος *celebris*, ab ὕμνος *hymnus*. εὔφημος, & εὔφημις nomina propria, ritè celebrati & famosi reges.

Ευφραίνω, fut. φρανῶ, aor. 1. εὔφρηνα. Εὔφρων, *rite sapiens*, εὐφροσύνη nomen Musæ, sapientissimæ & consultissimæ. εὐφυὴς *robustus*, ab εὖ & φύω *bene sum*.

Εὔχομαι, *precor*, *glorior*, μεγάλ' εὐχετάοντο, manifestè supplicabant. εὐχετοώμην pleonasmo τῦ ο, pro εὐχετώμην opt. præs. per contract. ex εὐχετα-οίμην ab εὐχετάομαι, sicut βοώμην pro βοαοίμην. vbi Eustath. monet μεγάλ' εὔχεσθαι opponi τῷ σιγῇ εὐχὴν ποιεῖσθαι, quod est tacite preces concipere quasi idem sit cum ἀμφαδίην εὔχεσθαι. Estque Pythagoræorum præceptum, μετὰ φωνῆς εὔχεσθαι. Inde τὸ εὖχος, *gloriatio*, *honor*. εὐχωλὴ, *precatio*.

Ευχροος, & εὔχροις *bono colore præditus*. à χρόα *color*. εὐώδης *bene olens* ab ὄζω *oleo*, cuius præter. med. ὦδα.

Ευώπις, ιδος, pulchris oculis, ab ὤψ.

Εφ.

Εφέστιος, *inquilinus*, *oppidanus* à præposit. ἐπὶ, & nom. ἑστία *focus*. Iuppiter ἐφέστιος, qui colitur ad larem.

Εφετμὴ *mandatum*, cuius genit. plural. Ionic. ἐφετμέων, ab ἐφίημι *mando*. ἐφημοσύνη idem quod ἐφετμή.

Εφήμερος *diarius*, qui vnicum durat diem, vt animalcula ἐφήμερα, febris ἐφήμερος. ἐφημέριος idem. vt ἐφημέριοι homines breuioris æui. ἐφημέ-

ἑκαφρονεῦντες, qui tantum in diem viuunt, vt barbari, nec de rebus suis prouident.

Ἐφῆπλαι, 3. singul. præt. verbi ἐφάπλομαι. ἔφησθα, Dorice pro ἔφης aor. 2. verbi φημὶ *dico*. ἐφήατο, pro ἐφῆντο Ion. verbi pass. plusquam perfect. φῆσω, ἵσω, ἔφηκα, ἔφημαι, ἱκύω. ἐφήθεν Bœotice pro ἐφήθησαν, aor. 1. pass.

Ἐφιάλτης, Neptuni filius, qui cum singulis mensibus nouem digitos cresceret, in tantam altitudinem euasit, vt sua fretus statura Superis bellum inferret. ἀπὸ τοῦ ἐφάλλεσθαι, ab insiliendo, seu conscendendo.

Ἐφίζεσκον, poëtic. pro ἐφίζον *insedebant*. ab ἵζω. ἐφίληθεν Bœotice pro ἐφιλήθησαν, vt ἐφόβηθεν pro ἐφοβήθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. verbi φοβέω, & φιλέω.

Ἐφύρα, quam τὴν θεσπρωτίαν interpretantur aliqui, ἡ μετωνομάσθη κέρκυρα, quæ Corcyra cognominata est. οὕτω ἐκαλεῖτο καὶ ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος, sic & olim nominabatur Corinthus. *Didym.* ἰστέον δὲ ὅτι Ἐφύραι εἰσὶ δ. μία μὲν ἡ κατὰ θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον. τρίτη δὲ ἡ τῆς Ἤλιδος. καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος, sunt, inquit idem *Didym.* quatuor Ephyræ, vna in Thessalia, cuius incolas vocat Homerus ἐφύρους. altera in Epiro, tertia in Elide, quarta quæ nunc Corinthus est.

Ἐχ.

Ἔχαδον, aor. 2. verbi χάζω. σω. à χῶ *contineo*. Per paragogen, vt à χῶ χάζω *traduco*, à κλῶ κλάζω *frango*, à βῶ βάζω *gradior*, à φῶ φάζω *luceo*, à ῥῶ ῥάζω *aspergo* à βρῶ βράζω *ferueo*, & alia monosyllaba, quæ recenset *Eusth.*

Εχέθυμος, i. λογισμὸν ἔχουσα, *ratione et animo pollens*. vel οὐκ ἐχέθυμος, οὐ κρατοῦσα τῶν ἐπιθυμιῶν, οὐ σώφρων, *non modesta, non pudica, non cohibens animi cupiditates*. οὐκ ἔχουσα θυμόν.

Εχεκλος, nomen proprium viri ἔχοντος τὸ κλέος honorem & gloriam habentis. Εχέμων, nomen item proprium, quasi *imperans*, vt Εχετος. ἐχέπωλος, Echepolus ἔχων πώλους.

Εχεπευκὴς *exitialis*, componitur ab ἔχω *habeo*, & πεύκη *picea*. Arbor enim illa resecta numquam fruticatur. sic morte absumpti numquam reuiuiscunt. Inde paroemia ἐκτετρίφθαι πίτυος δίκην atteri instar piceæ.

Εχεῦαι, & ἔχευσαι, aor. I. verbi χέω *fundo*. ἐχέφρων, prudens, καὶ ὁ ἔχων φρένα.

Εχος, τὸ, *odium*. ἀπὸ τοῦ ἔχω. ἐχθρὸς *hostis*. ἔχθιστος, compar. *inimicissimus*. ἔχθομαι *odio prosequor*: inde ἐχθοδοπέω *altercari*, διὰ λόγων μάχομαι, ab ἔχθος *odium*, & ὤψ *vox*.

Εχινάων, Æol. pro ἐχινῶν, à nomin. ὁ ἐχῖνος. Sunt autem Echinades Insulæ quinque in mari Ionio παρὰ τῶν ἐχίνων παρωνομασμέναι, à multitudine Erinaceorum nominatæ; vt ἰχθυόεσσα seu Icaria παρὰ τῶν ἰχθύων à piscibus. Σηπιὰς Macedoniæ promontorium διὰ τὰς αὐτόθι σηπίας, propter Sepias, quæ illic natant. Λαγοῦσαι Lagussæ Insulæ ἀπὸ τῶν λαγωῶν, à leporibus ibi frequentibus. Φυκοῦσσαι παρὰ τοῦ φύκου, Phycusæ à fuco muliebri, qui illic prouenit. Πιθηκοῦσαι ἀπὸ τῶν Πιθήκων Pithecussæ à Simiis, & sic de aliis Insulis, quæ nominatæ sunt ἀπὸ κατ' αὐτὰς πλεοναζόντων, ab iis quibus abundant. *Eustath.*

Εχμα, *retinaculum*, ab ἔχω, quod octo in Homero significat βαστάζω *porto*. κρατῶ *vinco*. οἰκῶ *ha-*

bito. ἐλαύνω *pello.* φυλάσσω *custodio.* κτῶμαι *possideo.* συνοικῶ γυναικὶ *cum uxore vivo.* κρύπτω *abscondo.*

Εψ.

ΕΨιάομαι, *colloquor, ludo,* ἐψία, *colloquium, iocus.* ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἔψω dico. ἕψομαι, ab ἕπομαι *sequor.*

Εω.

ΕΩ, subiunct. Ionice pro ὦ, ῇς, ῇ. ab εἰμὶ *sum* ἑῷ *suo,* ab ἑὸς *suus.*

Εως, aduerb. *donec:* nomen vero, *aurora,* idem quod apud Poëtas ἠώς, ab αὔω. i. λάμπω *luceo,* quasi αὔως. ἕωθεν *diluculo, mane.* idem quod ἠῶθεν. ἑωσφόρος *Lucifer.* φέρων ἠῶ, auroram diemque vehens.

Ζα.

ΖΑεὶς, & ζαλῶ, verbi poëtici ζάημι, vt ab ἄημι, ἀῆς & ἀλῶ. idemque fere significat, nisi quod intendit significationem, vt ζαὴς vehementer *flans.* particula enim ζα est epitatica, vt ζάθεος *valde diuinus.* ζάκοτος *valde furiosus,* à ζα, & κότος *ira.* ζαμενής, ζαμενέστατος *fortis, fortissimus,* à μένω. ζατρεφὴς *benenutritus,* à τρέφω *nutrio.* ζαφλεγὴς *valde ardens, & vigens.* ζάχρειος *valde vtilis,* à χρεία *vtilitas.*

Ζάκυνθος Zacynthus, insula maris Ionij, fertilissima, quam ὑλήεσσαν vocat Homerus, nemorosam Virgilius.

Iam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos.

Ζε.

ΖΕω *ferueo.* per onomatopœiam verbum factum à sono littera ζ. à poëtis ζείειν dicitur ἀφρὸς *spuma,* μορμύρειν τὸ ὕδωρ.

Ζία, siue ζεία, secundum quosdam frumenti ge-

nus. ζειαὶ, ὀλύρας interpretatur *Didymus*, quæ species est seminis media inter frumentum & hordeũ.

Ζείδωρος, i. βιόδωρος, quæ dat vitam. παρὰ τὸ ζῶ *viuere*, καὶ δῶρον donum. Estque terræ epithetum ζείδωρος ἄρουρα.

Ζέλεια, zelia, siue zelea, Troadis oppidum ad radicem Idæ montis.

Ζεῦγος, εος. τὸ *iugum*. à ζεύγνυμι *iungo*, ζεύξω in fut. ζεύγλη pars iugi, in quam iumenta ceruicem immittunt. ζυγὸς idem quod ζεῦγος. ζυγόδεσμος, *funis iugalis*.

Ζέφυρος, ventus spirans ab occidente dictus à nomine ζωὴ, *vita*, & φέρω *fero*, quasi ζωοφόρος, quod fruges & flores pubescere faciat. Maritus ideò Floræ apud Poëtas.

Ζη.

ΖΗθος, ου. Ionice ζήθοιο Zethus Iouis filius ex Antiopa. ζηλήμων, *inuidus* à ζηλέω idem quod φθονέω. ζηλοσύνη idem quod ζῆλος *inuidia*, à ζέω *ferueo*. ζητέω *quæro*.

Ζο.

ΖΟφος, *caligo, tenebræ*, apud poëtam vsurpatur etiam pro occidua parte cœli.

Ζω.

ΖΩάγρια τίνειν præmia salutis soluere. τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια. ab ἄγρα captura, & ζωὴ vita. ζωγρέω, i. ζωὸν ἀγρέω *viuum capio, viuifico*, & vt explicat *Eustath* τὸ ζωοῦν τινας ἀγρεύω αἰχμαλωσίας νόμῳ.

Ζώω poëtice pro ζάω *viuo*, ζωὴ *vita & facultates*, quibus vita sustinetur. ζωέμεν Dorice pro ζωειν. ζῶον *animal*, ζωὸς *viuus*.

Ζώννυμι *cingo*, & interdum ζώννυμαι *accingor & armor ad bellum*. vnde ζωστὴρ *balteus*. sicut & ζώνη

quæ ſynechdochice pro armatura militum vſurpatur Iliad. β. vt mulier compta & ornata εὔζωνος dicitur. Sicut enim zona præcipuũ mulieris ornamẽtum (nam Reges Ægyptiorum & Perſarum oppidorũ aliquot vectigalia ad zonarũ impenſas vxoribus dabant)ita propria militum, cuius depoſitione exautorantur.Legitur etiam ζώνη pro *pudicitia*, vnde λύσαι ζώνην dicuntur ſoluere zonam virgines, quibus pudicitia delibatur. Imo & zonam ſoluere idẽ eſt,quod grauidam fieri.Fuit enim moris,vt cum ita vterus excreuiſſet grauidis puellis, vt zona amplius vti non poſſent, ita zona in templo Dianæ λυσιζώνου ſoluentis zonam ſuſpẽderetur. vnde eſt in Epigrammate Ἀρτέμιδι ζώνην αὐτῆς καλλιρόη. Dianæ zonam dicauit Callirhoë. Ζωννύσκετο Ionice pro ἐζώννυτο, reiecto augmento, & inſerto σκε.

Ζωρότερος idem quod ζωρὸς *merus*, *meracus*, ζωρότερον πίνειν meracius bibere, ζωρὸς quaſi ζωηρὸς, *viuacior potus*.

Η α.

HA Attice pro ἤα. præter. med. verbi εἶμι τὸ πορεύομαι, eo.

Η Ϲ.

HΒαιός, idem quod βαιὸς *paruus*, per appoſitionem τοῦ η. Ηϐη. τῆς. ἥϐης *hominis pubertas*, vnde impuberes ἄνηϐοι dicti,& ἀνηϐητήρια litterarij ludi,aut amœna loca,in quibus cõuiuia agitabãtur.ab ἥδω delecto.Eſt enim ἥϐη flos & decor ætatis,deaq; voluptaria Iuuẽta.vt Il.δ. dicitur ἥϐη κατὰ πότνια μετὰ σφίσιν νέκταρ ἐῳνοχόει τοῖς θεοῖς, τοῖς χρυσέοις δέπαεσι Hebe Dijs ſedẽtibus apud Iouẽ ἐν χρυσέῳ δαπέδῳ in aureo pauimẽto nectar infũdere aureis poculis. Vbi per deos intelligit ſidera,ita dicta,παρὰ τὸ θέειν quod errent & vagẽtur.Quibus Hebe nectar infũdit, quia ἀεὶ νεάζουσα nũquã aſtra ſeneſcũt.παρεδρεύουσι δὲ τῷ Διῒ,ἤγουν τῇ εἱμαρμένῃ

assident vero Ioui, i. fato, quia sunt *conscia sidera fati.* aurea pocula, quibus se se mutuo excipiunt τὰς συμπαθείας τῶν ἀστέρων δηλοῖ conuenientes siderum virtutes significant; pauimentum, cælum. Ηβάω, ἡβάσκω, & ἡβώω *adolesco.* ἡβητής *adolescens.*

Ηγ.

Ηγαγον, & ἠγαγόμην. aor. 2. indicat. act. & med. verbi ἄγω. ἠγάθεος, idem quod ἀγάθεος, *valde diuinus.* Ηγειρα aor. 1. verbi ἀγείρω. ἡγεμὼν, όνος *Dux.* ἡγεμονεύω *rego* duco. ἤγηρθεν Bœotice pro ἠγέρθησαν. ἡγήτωρ, idem quod ἡγεμὼν, ab ἡγέομαι *duco, rego* ἀπὸ τοῦ ἄγω.

Ηδ.

Ηδὺς, εῖα, ύ. *suauis.* ἥδυμος idem, ἥδιστος *suauissimus.* ἦδος, τὸ *suauitas,* ἡδυγέλως, ωτος, *dulce ridens,* ἡδὺ γελῶν. ἡδυεπὴς *suauiloquus,* ab ἔπος & ἡδὺ *suaue verbum.* ἡδύποτος, *cuius suauis est potus,* à πότος ex πίω *bibo.*

Ηε.

Ηείδη pleonasmo τοῦ η, pro εἴδη, vel epenthesi pro ᾔδη plusq. perfect. med. verbi εἴδω. Ηεν plusquam perfect. verbi εἰμὶ, πορεύομαι. ἤειρα, aor. 1. verbi ἀείρω.

Ηέλιος, poëtice idem quod ἥλιος *sol.* genit. Ionic. ἠελίοιο. παρὰ τὸ δῆλος, quasi δήλιος *manifestus,* ἀποβολῇ τοῦ δ. vt ἰωκὴ pro διωκή. vel fit παρὰ τὸ σέλας, *fulgor, splendor,* vel παρὰ τὸ ἅλς mare. Solem enim perhibent aquam & humorem ἀνιμᾶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ex mari educere. vel παρὰ τὸ ἅλις *sufficienter & abundè,* ἐπεὶ πρὸς πάντας ἱκανῶς ἢ ἀρμοδίως ἔχει. ἢ παρὰ τὸ ἅλις, τὸ συνηθροισμένον πῦρ, quia sol est veluti congeries & aceruus ignis. vel denique ἥλιος παρὰ τὸ εἵλη *splendor, & calor.*

Ηερ

Ἠὴρ pro ἀὴρ, ὁ. *aer*. at ἡ ἀὴρ, *caligo*. vt Iliad. γ. ἠέρι πολλῇ densa caligine Venus Atridem obduxit: vt Poëtarum moris est Heroas euntes, præsertim locis incognitis, à Dijs nube circumdatos fingere. Virgil. de Ænea & Achate.

At venus obscuro gradientes aere sepsit.

Inde ἠέριος, *aerius*. At ἠερία vsurpatur Iliad. α. pro *matutina* ab ἦρ, ἦρος *mane*, ἠεροειδής, *aeri similis, caliginosus*. ἠεροφοῖτις, *gradiens per aerem densum*, à φοιτάω. ἠερόεις *tenebrosa*. ἠερόφωνος, *vocalis, aere personans*. Ηθ. ηι. & ηκ.

Ἤϊθεος, adolescens innuptus. παρὰ τὸ αἴθω, quasi αἴθεος, quia iuuentus est διάπυρος ignea & ardens. Ἠϊθεος, verò est ἀδελφός, καὶ συγγενής, frater & affinis παρὰ τὸ ἔθος.

Ἠϊα, dissolutio pro ἦα med. verbi εἶμι. ἦϊξα ab ἀΐσσω *salio*, vt & ἤικτο, ἤϊκμαι, ξο, κτο.

Ἠϊών, όνος, *littus* ab εἴω *eo*. quia in littus mare procurrit. & ἠϊόνες dicuntur τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, quæ sub oculis sunt. hac enim feruntur lachrymæ, & fluctus maris per littora. Ἠϊον vero est aor. 2. verbi εἴω, pro quo poëta dicit ἤισκον. legitur per syncopen ἠών, όνος. *littus*.

Ἠκα cum tenui, præterit. verbi ἵθω, & ἵδω. cum aspero verbi ἥδω & ἵημι, nec non verbi ἥκω.

Ἠκαχον. aor. 2. inusitati thematis verbi ἄχω, inserto Attice κα.

Η λ.

Ἠλακάτη, *colus muliebris*, ἡ ἄτρακτος *sagitta*. παρὰ τὸ ἠλάτεω, *circumeo, declino*. in plurali τὰ ἠλάκατα, *fila, stamina*.

Ἠλεὸς stolidus quasi παρὰ τὴν ἄλλην πλαίειν, *mente errans*. Ἠλεῖοι vero Elij populi Græciæ. Ἦλις, ἴδος, *Elis*.

Ἠλέκτωρ, nomen solis, qui homines facit ἀλέκτους vigiles è lecto surgere. Ἤλεκτρος & ἤλεκτρον, *succinum*, *electrum*, de quo variæ authorum opiniones circumferuntur.

Ἤλυθα, aor. 1. verbi ἐλεύθω, Æolice pro ἦλθον.

Ἠλίβατος, tam altus & profundus, vt Soli tantum peruius sit, ab ἥλιος, & βαίνω. vel tam altus, vt ab eius accessu aberres, παρὰ τὸ ἀλιτεῖν, quod est *aberrare*.

Ἠλίθιος, idem quod ἠλεός, *stolidus*. ἧλιξ, ικος, coætaneus, ἡλικία *statura*. *ætas*, ab ἡλίκος *quantus*, ἧλος *clauus*, ἧλοι χρύσειοι, aurei claui, cuius dat. plur. Ion. ἥλοισι.

Ἠλύσιον πεδίον, Elysius campus, ὁ τῶν εὐσεβῶν χῶρος. παρὰ τὸ λυτὰς σωμάτων ἐκεῖ εἶναι τὰς ψυχὰς, καὶ ὅτι διάγουσιν ἀπαθεῖς, quia ibi solutæ corporibus animæ illic felices agunt.

Ἠμ.

HΜαθόεις, pro ἀμαθόεις *arenosus*, ab ἄμαθος *arena*. Ἦμαρ, ατος, idem quod ἡμέρα *dies*, apud Poëtas. Deducitur ab ἥμερος *suauis*, ad differentiam noctis, quæ immitis est. vel ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν, quod lucem ament homines. Ἡμερὶς, *cicur*, *mansueta*.

Ἡμιδαὴς *semesus*, ab ἥμισυς *dimidius*. & δαίω *epulor*. ἡμίονος *mulus*, semiasinus. ἡμίδους, *semidens*. ἡμιτελὴς *semiperfectus*, à τέλος *finis*. ἡμιτάλαντον *semitalentum*. ἡμιπέλεκκον *dimidiata securis*, ὁ καὶ ἡ ἡμιπέλεκκος, ab vna tantum parte acutus. πέλεκυς *securis*.

Ἥμονες ἄνδρες viri iaculatores. ἥμων *iaculator*, ἧμα *iaculum*, ab ἵω *mitto*. Ἡμύω *inclino*, *cado*.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, pro αἰνεμόεις *ventosus*. Ἡνιοχεύω *habenas rego*, ἡνίοχος *auriga* τὰ ἡνία ἔχων.

Ἠνορέη, Ionice pro ἠνορέα, *vigor* ab ἀνὴρ *vir*.

Ἠο. & Ἠπ.

Ἠῷος, α, ον. *matutinus*, ab ἠὼς *aurora*, Attice ἕως, Doricè ἀώς.

Ἤπαφον, aor. 2. verbi ἀπάφω. Ἠπίδανος claudus, qui præ infirmitate ἐν τῷ πεδίῳ εἶναι nequit.

Ἤπειρος *terra continens*, & *terra* simpliciter cui opponitur θάλασσα. Peculiariter in Homero dicitur ἤπειρος terra, quæ est vltra Ithacam & Cephaleniam. ἤπειρον dictam docet quasi ἀπείρετα γαῖαν.

Ἠπεροπευτής, οῦ. *impostor*, quasi ἡμεροπευτής, ait *Eustath*. ἀπὸ τοῦ ἥμερος blandus, & ὀψ *vox*, qui blandis verbis decipit. ἠπεροπεύω, *decipio*.

Ἤπια φάρμακα *lenia pharmaca*. ἤπιος enim *lenis & mitis*, ab ἥδω quidam deducunt, vnde & ἥπιος aspirant: secus alij ab ἔπος, quasi ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν, omnia sermone præstans. Inde componitur ἠπιόδωρος, *lenis*, qui suauia dat.

Ἠπύω idem quod ἀπύω *sono, clamo*, ἠπύτης *vociferator*, vt ἠπύτα κήρυξι, vocatiuus pro nominatiuo: ἀπὸ τοῦ ἔπω *dico*, κατ' ἔκτασιν, vt ἀργαλέοι ex ἔργον.

Ἠπυτίδης, ου. nomen proprium, quasi clamare sciens.

Ἠρ.

Ἥρα, Ionice ἥρη, *Iuno*. Allegorice ἀὴρ *aër*, à quo dictam credit Eustathius transpositis litteris. at τὰ ἦρα *grata* ex ἐράω *amo*.

Ἡρακλῆς, έος. Hercules, τῆς ἥρας κλέος laus & gloria Iunonis. ἡρακλήειος, α, ον, *herculeus*.

Ἤραρα, præter. med. verbi ἄρω apto, ἄρηρα Attice, & transpositione poëtica ἤραρα. ἤρεον, εον, εες, εις, εε, ει. ab αἱρέω. ἠρησάμην, ab ἀράομαι *precor*.

Ἠριγένεια, aurora ideo vocata, quia mane nasci-

tur, ab ἦρ *mane*, & γίνομαι nascor. ἦρι γενηθεῖσα. Ita *Pindar. Olymp.* 2. diem vocat παῖδα ἡλίου Solis filium, ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν γεννᾷ ἀνατέλλων, quia Sol exoriens diem generat, ait *Scholiast*.

Ἤρικον, aor. 2. verbi ἐρείκω. ἤρειπον aor. 2. verbi ἐρείπω *euerto*, cuius aor. 2. neutraliter accipitur. ἠρίθμεον, verbi ἀριθμέω *numero*.

Ἠρίον, *sepulchrum* τὸ ἐν τῇ γῇ μνῆμα, *Suidas* παρὰ τὴν ἐπιχωννυμένην τοῖς νεκροῖς γαῖαν, ob terram affusam mortuis. ab ἔρα *terra*.

Ἤρυγον, aor. 2. verbi ἐρεύγω. ἠρύκακον in ἐρυκάνω. ἠρῶ *supplicabas*, imperf. verbi ἀράομαι. ἤρω, pro ἥρωι per apocopen, ὁ ἥρως, *heros*, ἥρωος, medium quoddam inter Deos & homines genus, & Herculem vocat Pindarus ἥρωα θεὸν, naturæ diuinæ atque humanæ participem, ex immortali patre, & mortali matre genitum. Appellati autem fuerunt ἥρωες, vel ἀπὸ τοῦ ἔρωτος à virtutis amore, vel ἀπὸ τῆς ἀρετῆς à virtute, qua cæteris hominibus præstant, vel ab ἀήρ, quoniam dissolutę corporibus mentes sursum euolant.

Ἤσκειν, pro ἤσκει, singul. imperf. verbi ἀσκέω *exerceo*, ἤσπαιρον, ab ἀσπαίρω *palpito, vibro*.

Ἡσύχιος, idem quod ἥσυχος, *quietè fluens, placidus*, ἡσυχία *quies, & tranquillitas*, ab ἥδω, ἥσω, quia omnia ἥδονται τῇ ἡσυχίᾳ.

Ἤσχυνας, aor. 1. αἰσχύνω *pudefacio, dehonesto*, ab αἶσχος, τὸ *turpitudo*, ex αἶσχος ab α priuat. & ἴσχω.

Ητ.

Ἤτεον, imperf. verbi αἰτέω peto. ἠτίμησα aor. 1. verbi ἀτιμάω. ἦτορ *cor, animus*, ab ἄω, aliqui dicunt esse τὸ ἦτορ indeclinabile, alij declinant ἦτορ, ἤτορος.

Hυ.

HΥγῆειος, pro εὐγῆειος, idem quod εὐγῆνὴς ab α priuat. & γίνομαι. εὐθέμεθλος, *bene fundatus*, ab εὖ & θέμηλον, seu θέμεθλον, *fundamentum*.

Ηυκομος, idem quod εὔκομος. ἠὺς poëticè pro εὐς *bonus*, genit. ἐέως poët. ἑῆος & per metathesim ηέος. fit ab ἐω *sufficio*. τὸ γὰρ ἀγαθὸν ὑπάρχει, bonum enim sufficit.

Hφ.

HΦαιστος, *Vulcanus*, *ignis*. παρὰ τὸ ἅπτω, ἁφῶ, quasi ἀψαυστός τις ὤν, qui tangi nequit. vel qui tactu omnia comburit, ὁ τῇ ἁφῇ αἴτιά ποιῶν τὰ πάντα.

Ηφυσάμην, ab ἀφύω *haurio*. aor. 1. medij.

Hχ.

HΧὴ idem quod ἦχος, *sonus*. vnde ἠχήεις, ἠχέεσσα *sonorus*. ἤχθηρα, ab ἐχθαίρω *odio habeo*.

Ηχλυσα, aor. 1. verbi ἀχλύω *obtenebro*, *& obtenebror*. ab ἀχλὺς *caligo*.

Ηὼς vide ἐὼς *aurora*.

Θα.

ΘΑάσσω *sedeo*, idem quod θάζω *sedeo*, ab eo que deriuatum mutato ο in α, & ζ in σσ. θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν (pro θαάσσειν Doricè) Odyss. γ. Deorum in conuiuio sedere.

Θαιρὸς] *cardo*, quo voluitur ianua. ἀπὸ τοῦ θέειν δι' αὐτῆς τὴν θύραν. quod super eo porta vltro citroque eat.

Θάλασσα ἡ] *mare*. Dicitur quasi θάνασσα, ἀπὸ τοῦ θανάτου & ἄσσον, quod propius absint à morte ij, qui

nauigant. vel quasi σάλασσα, ἀπὸ τοῦ σάλου, quod crebra sit maris iactatio. vel denique quasi ἅλασσα, ἀπὸ τοῦ ἁλός, quia salsum est mare.

Θάλαμος] ὁ. cubiculum propriè vxoris & mariti. ἀπὸ τοῦ θάλπειν quod ibi calefiant. vel ἀπὸ τοῦ θάλος *florens, virens*. Synecbdochice accipitur pro tota domo, vt de Helena. Iliad. γ. θαλάμοιο γωνιῆς τι λιποῦσα. Metaphorice ipsas nuptias significat quo die coniux vxorem in thalamum ducit. ἡ θαλάμη] *cubile ferarum, latibulum*. quo sensu Virgilius thalamum apibus tribuit. θαλαμηπόλος, cubicularia, quæ circa thalamum versatur.

Θάλλω *vireo, pullulo*, de plantis quæ germina emittunt. pro quo dicitur etiam θαλέθω, & θαλέω. παρὰ τὸ θῶ. ὃ γὰρ τὸ τρεφόμενον αὔξει. quod enim nutritur, augetur & crescit, ἀπὸ τῆς θηλῆς *mamma*, dictione deducta. Inde θαλερὸς & θάλλος *florens*, & *humidus*, vt θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Iliad. ζ. humida ei excidit lachryma. Enimuero frondes humore nutriuntur & pubent. θάλεια & θαλία *splendidum conuiuium*, & Iliad. ι. θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ, i. in rerum omnium affluentia, ἐν τῇ εὐωχίᾳ. θάλος & θαλλός *ramus virens*.

Θάλπω *calefacio*. ex quo θαλπωρὴ *feruor*, θαλπιάω *calefio*, θαλπιόων pro θαλπιῶν pleonasmo ο.

Θαλύσια, τὰ] αἱ ὑπὲρ τῆς θαλίας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδόμεναι θυσίαι, μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ τῇ Δημήτρι, sunt sacrificia quæ post collectas fruges, dijs offerebantur, maximè Cereri, quod eorum beneficio omnia viruissent, & ad maturitatem peruenissent. Deducitur ex θάλλω *vireo*.

Θάμβος, *stupor, admiratio attonita*, ex θάπτω

ait Etymologic. *ſtupor* interpoſito μ, & mutato π in ϐ. vel, vt ait Euſtath. ex θέα & ἐμϐιϐάζεσθαι, quaſι ἡ διὰ θέας ἐμϐιϐαζομένη ἔκπληξις εἰς τὴν ψυχὴν, perturbatio animum inuadens propter viſum ſpectaculum. θαμϐέω *ſtupeo*.

Θαμειὸς, ά, όν] poëticum, idem quod θαμύ: *creber et frequens*, factum ex θαμὰ *crebro*, quod viciſſim deducitur ab ἅμα *ſimul*, pleonaſmo litteræ θ. θαμινὸς Poëtis & Oratoribus in vſu, idem quod θαμινής. θαμινίζω *frequento, frequens ſum*.

Θάμυρις] ὁ. Thamyris nomen Poëtæ ex Thracia, quia non minùs ſua pulchritudine intuentium oculos, quàm ſuauitate cantus audientium aures oblectabat: eò prouectus audaciæ, vt Muſas ipſas ad certamen Lyræ prouocauerit, ea conditione, vt ſe victo vterentur ad arbitrium: è contra victor illis abuteretur ad libidinem. victus eſt, & lyra oculiſque priuatus prouerbio locum fecit, θάμυρις μαίνεται *Thamyris inſanit*, quod de eo vſurpatur, qui pluſculum ſuæ confiſus induſtriæ maiora ſuſcipit, quam præſtare poſſit. Iliad. β. Μοῦσαι ἀντόμεναι θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, Muſæ occurrentes Thamyrim Threicium orbauerunt cantu. Legitur etiam ἡ θάμυρις, *cœtus & frequentia hominum*.

Θάμνος, ὁ] *locus denſus fruticibus*, θαμνοῖς ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, arbuſtis in denſis dormiero, Odyſ. ε. *frutex ipſe*. καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ trepidans ſub frutice. Iliad. χ. Item *ſurculus* adnaſcens arbori, θάμνος ἐλαίης, ſurculus oleæ. Odyſ. ψ. fit à θαμὰ *frequenter*.

Θάνατος, ὁ] *mors*. παρὰ τὸ τείνω, quaſι τείνατος. ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψύξει, ἢ ὁ ἐπὶ πάντας ἑαυτὸν διατείνων, quia corpora frigore diſtendit, & ſe ipſam extendit ad

omnes. vel παρὰ τὸ ἄνω αἴω τὰς ψύχας, quod animæ solutæ corporibus sursum ferantur. vel διὰ τὸ ὕπτια τὰ σώματα κεῖσθαι τῶν τεθνεώτων, quia resupina iacent mortuorum cadauera.

Θάνον pro ἔθανον. aor. 2. indic. θανέειν pro θανεῖν dialysi poëtica, aor. 2. infinit. θανέεσθαι pro θανεῖσθαι poëticè aor. 2. infinit. medij, θανών aor. 2. particip. verbi θνήσκω *morior.* vide inuestigationem Thematis.

Θάπτω] *sepelio*, cuius aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. παρὰ τὸ θῶ *pono, colloco*, vt παρὰ τὸ βῶ fit βάπτω. ἀΐδιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι, sepulti enim sedem occupant sempiternam. Significat etiam *stupeo.* vt apud Homer. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς. stupefactus autem assurrexit Achilles, Iliad. ι.

Θάρσος τὸ *fiducia.* θάρσευς, pro θάρσους Dorice in genitiuo. θαρσαλέος *fiducia praditus, audax.* θαρσέω *fiduciam habeo.* θαρσύνω *animum addo.* cuius primitiuum ponit Etymolog. θέρω *caleo* qui enim feruentioris sunt naturæ, audaces esse solent.

Θάσσων, siue θάττων comparat. positiui ταχύς velox. θάσσονες ἰρήκων ἔμμεναι. velociores accipitribus esse, Iliad. ν. dicitur θάσσων pro τάχων, inquit Etymolog. ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς, vt θ τῷ τ.

Θαυμάζω *admiror.* τοῦτο παρὰ τὸ θαῦμα *admiratio, res mira.* τοῦτο δὲ παρὰ τὸ θεάομαι *cerno, specto* vnde θαύματα quasi θεάματα. sicut apud Latinos *suspicio*, quod est admiror, fit ab antiquo *specio*, quod est video. Apud poetas legitur, θαυμαίνω pro θαυμάζω, cuius fut. θαυμανῶ, & in particip. θαυμανέοντες, pro θαυμανοῦντες. Odyss. θ. θαυμάσιος *dignus admiratione.*

Θε.

Θέα] *visio.* at θεὰ *Dea* , μῆνιν ἄειδε θεὰ , iram cane Dea Iliad. α. vbi Musam poëtarum parentem, vel γνῶσιν suam cognitionem aduocat Homerus, *ait Eustath.* Eadem enim est θεὰ in Iliade, quæ μοῦσα in Odyss. Θεός *Deus.* παρὰ τὸ θέω *curro*, εἰς ὃν πάντες τρέχομεν, ad quem omnes currimus. vel παρὰ τὸ ἀεὶ θεῖν καὶ κινεῖσθαι, quod sit vbique Deus, omnia percurrens, *mens agitat molem, & toto se corpore miscet.* vel demum ἀπὸ τοῦ θῶ quod est *apparo & facio,* fit θεὸς ὁ πάντων ποιητὴς, καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς αἴτιος, omnium factor, & rerum apparatus autor. Nonnulli à θεᾶσθαι deriuant, quod omnia intueatur: alij à δέος *timor*, quod sit formidabilis Deus. *Tert.* Ad cuius beneficia gaudemus, ad cuius fulmina perhorrescimus. Inde θεῖος *diuinus.* θεόθεν, θεόφιν, ἐκ θεόφιν *diuinitus.* θεαίνη idem quod θεὰ Dea. πᾶσαί τε θέαιναι, omnesque Deę.

Θέειον & θήιον] poëticè & Ionice pro θεῖον, *sulphur.* φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο flamma orta est sulphuris ardentis. Iliad. θ. παρὰ τὸ θεόθεν εἶναι, quod sit à Deo, vt aliqui putant. θεειόω] *sulphure fumigo.* ὄφρα θεειώσω μέγαρον , vt fumigem , i. expiem domum. Odyss. χ.

Θείω *curro.* poëticè θείω. θέεσκον imperfect. poëtic. pro ἔθεον. fut. θεύσομαι.

Θειλόπεδον] Odyss. η. accipitur pro loco, vbi vuæ expositæ sunt Soli in aprico. ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σταφυλαὶ, ait *Etymol.* παρὰ τὸ εἵλη, *calor*, fit εἵλη pleonasmo, ι, μετὰ τοῦ πέδον, quod significat τὴν γῆν, γίνεται εἰλόπεδον. παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν, ad Solis ardorem, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ fit θειλόπεδον.

Θέλγω] *mulceo*, quasi ἀπάγω παρὰ ὃ θέλει, aliquem abduco ab eo quod vult. vel ἄγω εἰς ὃ θέλει ὁ ἐχθρός, adduco eum ad id, quod hostis cupit. vel εἰς τὸ θέλειν ἄγω impello quocunque velim. θελκτήρ *delinitor*. θελκτήριον, *illecebra*.

Θέμεναι] pro θεῖναι Doricè. aor. 2. infinit. verbi τίθημι *colloco*.

Θέμεθλον idem quod θέμελον *fundamentum*, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα, circa imum guttur. θεμέλιον idem, poëticè θεμείλιον. παρὰ τὸ τιθέναι, quia poni primò loco solent fundamenta.

Θέμις, ιστος, vel ιδος vel ιτος. ἡ.] lex, ius, fas. θέμιστες sunt oracula, & ipsa vectigalia, quæ penduntur principi. vt Iliad. ι. καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας, & eius sub sceptro optima soluent tributa. vel læta perficient iura, vt alij vertunt. Est etiam ἡ θέμις Dea iustitiæ præses. θέμιτι δὲ καλλιπαρήῳ, à Themide verò formosa. Iliad. ο. Eiusdem est significationis & originis cum θεσμός. Sunt enim θεσμοὶ, νόμοι τεθέντες positæ & constitutæ leges, in tabulis, siue in animis hominum, siue in consuetudine populorum. θεμιστεύω *iura reddo*.

Θέμωσε] quod vnum est in vsu, cætera vero tempora cum themate ignorantur. appropinquare seu accedere fecit, aut coëgit. Etymolog. deducit παρὰ τὸ θαμίζειν *accedere*. alij vertunt ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι.

Θέναρ, αρος. τὸ, *vola manus*, τὸ κοῖλον τῆς χειρός. παρὰ τὸ σθένος. *robur*. ἢ παρὰ τὸ θένειν τὸ χωρίον, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ διδόμενα. quod sit receptaculum, in quo reponuntur ea quæ dantur. ἢ παρὰ τὸ θείνω, παρὰ τὸ θείνειν καὶ τύπτειν ἐν αὐτοῦ τῷ μέρει, καὶ δι᾽ αὐτοῦ γὰρ πληγὴ γίνεται, quod extendatur vola, eaque impingatur colaphus, & percussio.

Θεόδμητοι πύργοι] turres à dijs ædificatæ, à δέμω extruo. Πολύξενος θεοειδής, Polyxenus Deo similis, ab εἶδος forma. θεοείκελος Ἀχιλλεύς Dijs similis Achilles. ab εἴκελος similis. ob suam pulchritudinem Diis comparandus Achilles, vel ob pedum celeritatem, vt notat Eustathius; Diis enim nihil concitatius est. Vnde olim Rhodij sculptores, simulachra catenis religabant, ne aufugerent; vt ostenderent illis numen inesse, quo impellerentur ad motum. Scholiast. Pindar.

Θεοπρόπιον] τό. diuina prædictio. θεοπροπία idem. θεοπρόπος, qui diuinitus prædicit, ita vocatus ἢ θεοῖς πρέπων, aut Diis conueniens. ὁ τὰ θεοῖς πρέποντα λέγων vel Diis conuenientia dicens. ἢ παρὰ τὸ θεόθεν προειπεῖν vel à prædicendo diuinitus. Erat autem ordo sacer hominum Delphis, οἱ θεοπρόποι, qui publicè epulabantur.

Θειδής] Deo similis, vt aliqui vertunt pro θεοειδής per contractionem, ab εἶδος forma. seu potius θεοσεβής, ὁ τὰ ἕδη τῶν θεῶν σέβων sedes Deorum colens, religiosus. per crasim, vt τοὐμὸν pro τὸ ἐμόν. Aliqui pro θεοαδής Deo placens, dici volunt θεουδής, sed male. neque enim οα, vertitur in ου, sed in ω. vt ὁ ἄεργος, ὤεργος.

Θεράπων. minister, famulus. etiam cultor, vt μουσάων θεράπων, Musarum cultor. θεράποντες Ἄρηος, Heroes Martis cultores. Iliad. β. Inde θεραπεύω famulor.

Θέρω] fut. θερῶ, Æolicè θέσσω, vnde θεσσαλὸς, calefacio. τέθερμαι in præt. pass. vnde θερμὸς calidus. θέρμω & θερμαίνω calefacio θερέω idem. Ex eodem themate deriuatur τὸ θέρος æstas, quod eo tempore maximus calor vigeat.

Θερσίτης, ου. nomen proprium. Therſites, qualis fuerit ſuum nomen indicat, factum à futuro Æolico θέρσω verbi θέρω caleo, igneus, effrons, & audaculus.

Θέσκελος per ſyncopen pro θεοείκελος *Deo ſimilis.* vt θεσπέσιος, quaſi θεόθεν πίπτων diuinitus cedens, à θεός & πίπτω. ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο à pauimento diuino. vel ὃν θεὸς αὖ ἐνίσποι, quem Deus alloquatur, à θέσπις, ιος, *vaticinus, à Deo dictatus,* θέσπις ἀοιδός, diuinus cantor. à Deo dictatus, θέσπις ἀοιδὴ diuina cantio. à θεός & εἴπω à Deo dico. vel ab σπάζω do, & θεὸς Deus, à Deo miſſus. Ex eodem themate, & δαίω accendo fit τὸ πῦρ θεσπιδαές, ignis diuinitus ardens.

Θέσφατος pro θεόφατος diuino ore pronuntiatus. τὰ θέσφατα *vaticinia.* à θεός & φημὶ *dico.*

Θέτις, ιδος. Thetis Dea maris, quaſi ἡ πάντων θέσις omnium poſitio rerum, vt Deus vocatur à magno Diog. πάντων θέσις καὶ πάντων ἀφαίρεσις. Legitur in datiuo θέτι ἀργυροπέζῃ per abiectionem δ. θέτι, & κράτει θέτι. vt μήτι pro μήτιδι, ait Etymolog. Dicitur ἀργυρόπεζα argenteos pedes habens, quod extremæ maris partes albæ videantur.

ΘΗ.

ΘΗβη, ἡ. vel αἱ θῆβαι Thebæ. Sunt autem Thebæ plurimę. In Ægypto ἑκατόμπυλος centum portarum, vel διόσπολις, quę hodie nomen retinent. In Bœotia ἑπτάπυλος ſeptem portarum. In Macedonia φιλιππόπολις. ac demum Thebę ἱερὴ πόλις Ηετίωνος in Troade, nunc Adramytium. θήβης & θήβην ſæpius pro θήβαις Ionice.

Θήγω *incito, inſtigo, acuo,* ὀδόντας θήγει acuit. θήγειν quaſi εἰς θοὸν ἄγειν accelerare, ad celeritatem impellere.

Θηεῦντο] pro ἐθηεῦντο, poetice reiecto augmento, & Dorice ευ conuerso in ευ. à θηέομαι *admiror, specto cum admiratione.* αὐτὶ ἐθηήσαντο γυναῖκες, illum suspexere mulieres, aor. 1. θησαίατο pro θηήσαιντο in optat. fit θηέομαι à θεάομαι *specto.* Inde θηητὴρ, qui cum admiratione spectat.

Θῆλυς ὁ & ἡ. fœminei sexus. ὁ θῆλυς ἐλέφας Elephas fœmina. Ἥρη θῆλυς, Iuno fœmina. Dicitur etiam ἡ θήλεια *fœmina.* μή τις οὖν θήλεια θεός. Neque ergo aliqua fœmina Dea. Iliad. θ. θηλύτεραι passim apud Homerum pro θήλειαι. θηλύτεραι γυναῖκες, Iliad. θ. αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι, ad libidinem magis propensæ mulieres. παρὰ τὸ θάλλειν καὶ φύειν, à gignendo, & pullulando. vnde nox humida & roscida, qua pubescunt herbę dicitur apud Sophoclem θήλεια. vel à θηλὴ, quod est *papilla*, deriuatur.

Θὴρ, ρος. ὁ. *fera*, quasi φθεὶρ, à φθείρω *corrumpo, eneco.* vnde etiam peculiariter bestiæ venenatæ θηρία à Medicis appellantur. Alij παρὰ τὸ θέειν ῥᾶον, quod feræ celeriter currant, ideoque Leo κατ' ἐξοχὴν ab Homero dicitur, θὴρ. Iliad. ο. θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς, ferę quę malum patrauit similis. θηρίον idem quod θήρ. θηράω *venor*, θήρα *venatio.* θηρητὴρ, & θηρήτωρ *venator.*

Θησεὺς, Theseus. ita dictus est διὰ τῶν γνωρισμάτων θέσιν, propter posita ad parentem cognoscendum indicia, pugionem & calceos.

Θὴς] θητός. *mercenarius, famulus.* πολιτεία Atheniensium in quatuor distinguebatur πεντακοσιομέδιμνον, ἱππέα, ζευγίτην, & θῆτα, in eum qui suis fructibus quingentos reficiebat modios, equitem, remigem, & operarium. θητεύω *mercede seruio.*

Θι.

ΘΙς vel θὶν, ὁ, littus. à voce θείνω *ferio*, quod littus fluctibus feriatur. vel à θέω *curro*, quod littora circum mare excurrant.

Θίσβη] vbi fuit πιερὰδες περιστερῶν μυιῶν, rupes plena columbis. quare vocat eam Poëta πολυτρήρωνα. πολυτρήρων, à πολὺς, & τρήρων *columba*. ἀπὸ τοῦ τρεῖν *tremere*. quia est auis maxime timida.

Θλ.

Θλάσαι] pro ἔθλασε, à θλάω *contundo*. verbum à sono fictitium, vt κλάω.

Θο.

Θοός] ἡ, ὀν. *celer* à θέω *curro*. Sed & θοὴ nauem significat, absque addito ναῦς. ἡ θοὴ ναῦς, ait Moschopulus. & Ligeriani etiam nunc *Thoües* vocant lembum, seu dromonem. Apud Homerum θοὸς accipitur pro strenuo & forti. Iliad. π. Inde θοόω *acuo*, ἐθόωσα. θόωκος, & θῶκος, *solium*, *consessus*.

Θοινάω] *epulor*. αὐτοὺς πρότερον ἄγε θοινηθῆναι, in aor. 1. infinit. pass. ipsos prius introduc ad epulandum. Odys. δ. Fit à θοίνη conuiuium. Dictam autem tradit Athenæus τὴν θοίνην, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον, quoniam censebant inebriari oportere Deorum causa: διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ὀνομασθῆναι, ex quo, tanquam à θεὸς nominantur θοῖναι, epulæ, θαλίαι festiua conuiuia, & μέθαι ebrietates.

Θολος, ὁ, vel ἡ. περιφερὲς οἰκοδόμημα, camera ædificij. In Templis est locus ille, vnde appenduntur dona Dijs oblata. Athenis erat, vbi Senatores & quinquaginta viri cœnare solebant, quia forma rotunda extructus erat locus. In Homero est ædi-

ficium rotundum, in quo disci & crateres reponuntur, à θέειν & ὅλον, quasi περιθεομένη, totum excurrens.

Θόρω siue θορέω *salio*. ex quo θοῦρος *strenuus*, qui cum impetu assultat, & θοῦρις fœminin. frequens apud Homerum. θούριδος ἀλκῆς strenuæ fortitudinis. Iliad. δ. ἀσπίδα θοῦριν, scutum impetuosum. Iliad. λ.

Θόρυβος] *tumultus*. θορυβέω *tumultum excito*. à θροῦς & βοή tumultuans clamor. vel à θέω & βοή clamor currens.

Θρ.

Θρᾷξ, *Thrax* θρῆξ, ῆκος. poëticè θρῆκες, & θρήϊκες apud Homerum. θρᾴκιος, & θρηΐκιος *Thracius*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ] metathesi pro θαρσὺς, vt θράσος pro θάρσος *fiducia*. θρασειάων Æolicè pro θρασειῶν genit. plur. fœmin. Inde formantur alia nomina appellatiua & propria θρασυκάρδιος, audax corde à καρδία *cor*: θρασυμέμνων, audaciæ memorandæ, à μέμνων *memor*. θρασυμήδης consultor audax, à μήδομαι *consulo*.

Θρεξάσκω] *cursito*, à τρέχω *curro*, cuius futur. θρέξομαι per θ. vt θρέψω, & ἔθρεψα à τρέφω *nutrio* & θρέπτρον. merces & pretium quod datur pro nutritione.

Θρῆνος] *planctus* & θρηνέω *lamentor*. παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, quia planctus & lamenta frangunt animum. ἢ παρὰ τὸ θρεῖν τὸν νοῦν, vel quod animum vrat & coquat.

Θρῆνυς, υος] *scabellum*, ὑποπόδιον ab inusitato θράω *sedeo*, ex quo fit θρᾶνος *sedes*, & θρόνος βασίλειος *sella angusta, sedes regia*.

Θριγκὸς] οῦ. *corona murorum.* quasi capillus θριγχὸς à θρὶξ per epenthesim litteræ γ. περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο. pinnaculum, vel lorica muri, ex cyano. Odyss. η est etiam περίφραγμα *septum*.

Θρινακία, vel θρινακίη] Sicilia, οἱονεὶ τρινακρία τις οὖσα· καὶ γὰρ τρία ἀκρωτήρια ἔχει, Λύβαιον, Πάχυνον, Πέλωρον. tria enim habet promontoria Lylibæum, Pachinum, & Pelorum.

Θρόνον, τὸ] *flos.* apud Thessalos τὰ θρόνα sunt animalia variegata, apud Cyprios floridæ vestes, apud Ætolos medicamenta, apud Homerum rosæ. Theocr. Schol.

Θρυαλίζω] perturbo. à θραύω *frango*, vnde fit θραυλίζω & per metathesim θρυαλίζω. Ab eodem themate θρυλίζω & θρυμίζω, ἐθρυμίχθην in aor. 1. pass. θρυμίχθη δὲ μέτωπον, confracta est & comminuta frons. Inde etiam θρύμος *susurrus*, vel potius quasi θρόδμος à θρόος, *murmur*.

Θρύον *iuncus*, θρυοεσσα πόλις vrbs Arcadiæ.

Θρώσκω *salio*, & θρωσμὸς, *collis*, eminentior locus, qui velut terra subsilit.

Θυ.

Θυγάτηρ, ερος, accus. θύγατρα per syncopen pro θυγατέρα. fit à θύω *cum impetu feror*, & γάστηρ *venter*. Dicuntur enim fœminæ longè celerius & concitatius in vulua moueri, quam mares. non obscurum fœmineę leuitatis argumentum.

Θυέεσσι] poeticè pro θύεσι à θύος, εος, ους. *victima* & *sacrificium*. λίσσομαι ὑπὲρ θυέων supplico per sacrificia. Odyss. ο. & *suffimentum*, θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι, suffimentis & votis benignis. Iliad. ι. à θύω *sacrifico. furo æstuo, ferueo.* Ex quo θυήεις βωμὸς, ara in qua sacra fiunt. θύσθλα τὰ, virgę, quibus vtebantur

bantur Bacchi ſacerdotes. Et quoniam θύειν pro θυμιάσαι accipi ſolere ex veterum opinione tradit Euſtathius: inde θυηλαὶ *ſuffimenta*, θύον arbor odora. θυόεις, & θυώδης *odorus.* θυίω legitur pro *inſanio.*

Θύελλα *procella.* à θύειν & εἰλεῖν, cum impetu ferri, & circumagi. Alij eſſe dicunt ἄελλαν θύουσαν, furentem turbinem. Metaphorice legitur πυρὸς θύελλα, ignea vis, & tempeſtas.

Θυμὸς *animus*, interdum *ira*, quaſi θύον αἷμα furens ſanguis. Ex eo componuntur, θυμαλγὴς ὁ καὶ ἡ, acerbus animo. χόλον θυμαλγέα iram animo acerbam. Iliad. δ. cum ἄλγος *dolor.* θυμαρὴς & θυμήρης animo placens, & congruens. ab ἄρω *apto, congruo.* θυμηγερέων animum colligens ab ἀγείρω *colligo*, θυμηδὴς animo gratus ab ἡδὺς *ſuauis.* θυμοβόρος ἔρις contentio animum rodens, à βορὸς *edax.* θυμοδακὴς μῦθος ſermo animum mordens à δάκνω *mordeo.* θυμολέων animos leoninos habens, à λέων *leo.* θάνατος θυμοραϊστὴς, mors animum deſtruens, à ῥαίω *perdo.* θυμοφθόρος, animo perniciosus, à φθείρω *corrumpo.*

Θυμβραῖος] Thymbræus, Apollo cognominatus à loco prope Troiam, θύμβρα. Iliad. κ. πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον. ἔνθα δὲ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές. vbi Templum illuſtre Apollini Thymbræo ſacrum.

Θύρα, ας, ἡ, *ianua*, Sæpius in plurali θύραι *fores.* Apud probatos authores αἱ θύραι, ipſa regum aula, maxime apud Xenophontem, quem loquendi modum adhuc retinent Turcæ, qui ſui Principis regiam vocant, *la porte du grand Seigneur*, θύρετρον idem quod θύρα Iliad. β. πυρὸς δηΐοιο θύρετρα. vram igne hoſtili portas. θύραζε, *extra domum*, & Od. υ. alibique generaliter ponitur pro *extra.* μηρὸν

δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε, è femore lanceam fraxineam extraxit foras. Iliad. ε. Ita τὰ θύραθεν μαθήματα, externæ diſciplinæ. θύρηφι, aduerbialiter, *foris.*

*Θύσανοι] *fimbriæ, ſeu villi.* θυσανόεις, ſiue θυσανόεις, θυσανόεσσα, *fimbriatus.* ἀπὸ τοῦ θύω quod eſt ὁρμῶ & κινῶ.

Θύω, *macto, ſacrifico*, & ſæpius in Homero idem quod θυμιάω. Interdum θύω *impetu vehementi feror, furo, inſanio.* aliquando *æſtuo* δάπεδον αἵματι θῦεν, pauimentum ſanguine feruebat. θυσία ſacrificatio, ſacrificium, & victima.

Θω.

ΘΩς, ὠός] *lynx*, animal lupo ſimile, à θέω *curro.* ταχεῖς γὰρ εἰσὶ θῶες, καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες, ſunt enim veloces, etſi breuioribus cruribus, ait Etymolog.

Θωὴ, ῆς. *mulcta*, ζημία, ἣ καταπίπτει ὁ ζημιούμενος, damnum quod alicui imponitur. Fit à θῶ *inuſitato*, quod exponitur ζημιῶ.

Θώραξ] *thorax, pectus.* Item *lorica*, vt δίπλοος θώραξ. quod aliqui deducunt ἀπὸ τοῦ θορέω *ſalto*, ob continuum cordis motum. alij ἀπὸ τοῦ θεῖον, quia diuinam noſtri partem continet, ſcilicet mentem. Inde θωρήσσω *thorace munio*, θωρηκτὴς *loricatus.* θώραξ ἱμάτιον ἀνδρικὸν, veſtis virilis. *Heſychius.* Nonnulli ἀπὸ τοῦ θῶ deriuatum putant. θῶ autem ſeptem ſignificat, primum τὸ ποιῶ, ex quo θεός. deinde τὸ τρέφω, vnde θοίνη. tertio θηλάζω, ἐξ οὗ ἡ θηλὴ, *mamma.* 4. τὸ ἱδρυῶ, *ſedeo*, vnde θῶκος. 5. τὸ τίθημι, ex quo θὶς, *aceruus.* 6. τὸ καταβάλλω *affligo, deÿcio*, ἐξ οὗ ἡ θωή. Denique θῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ ὁ θώραξ.

Ια.

ΙΑ, ἡ. substant. *vox*. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰαχὴν ἱέναι, quia vox ad omnes permeat. adiect. ἴος, α, ον, *vnus*, & *solus*. τὰ ἴα in plurali, *violæ*. ὁ ἰὸς *missile telum*, ab ἵημι *iaculor*. ἰὸν ἕηκε, sagittam emisit.

Ἰαίνω] *calefacio*, *emollio*, & Iliad. ω. θυμὸν ἰαίνῃ, animum perfundat lætitia. metaphora ducta ab herbis, quæ imbre madefactæ & emollitæ lætiores redduntur. ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη super supercilia nigra exhilarata est. Iliad. ο.

Ἰάλλω, fut. αλῶ. aor. 1. ἴηλα. præt. ἴαλκα. *emitto*, idem quod ἵημι, & ab eo deriuatum. & Odyss. ν. vsurpatur pro *appeto*. ἰάλλειν ἀπιμήνησι. quod aspirandum contendit Eustathius, vt obseruatur in ἐφιάλλω & aliis compositis.

Ἰαπετὸς] Iapetus, nomen proprium, παρὰ τὸ ἰάπτω *mitto*, & *noceo*, idem quod ἵπτω pro βλάπτω.

Ἰαύω *commoror*, *et dormio* pro quo dicitur αὔω dempto ι. παρὰ τὸ ἴον, quod est solum, ait Etymolog. ὁ γὰρ ἡσυχάζει τὸν καθεύδοντα ὁ βίος. dormientem enim vita quietum habet, ac veluti solitarium.

Ἰαχῶ] *vociferor*, *clamo*, μεγ' ἴαχον] valde clamabant. ad res inanimatas quoque transfertur; ἴαχε νηὸς ἰούσης κῦμα, fluctus nauis euntis strepebat. Iliad. α. Inde Iacchus, qui & Bacchus tumultuantium ebriorum Deus, & præses. ἰαχὴ *clamor*.

Ιγ.

ΙΓνύα, & ἰγνὺς, *poples*. παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι, *venio*, quia incuruato poplite ἰκνούμεθα *gradimur*.

Ιδ.

ΙΔη] Ida mons Phrygiæ ἰδαῖος adiect. *Idæus*, ἰδαῖος substant. nomen proprium viri. Idæi Corybantes Iouis nutritij. ἴδηθεν ex Ida.

Ἰδὲ] *vide*, Imperat. aor. 2. ἰδέειν pro ἰδεῖν aor. 2. infinit. ἰδέσκον pro ἴδον, aor. 2. indicat. poëticè dictum. ἴδμεν Dorice pro ἰσμέν, quod est syncope pro ἴσαμεν prima plur. verbi ἴσημι scio, vel pro ἴδομεν. vt ἰδμεναι pro ἰδεῖν. ἰδοίατο Ionice pro ἴδοιντο.

Ἰδνώθη aor. 1. pass. verbi act. ἰδνόω *incuruo*, ab ἵζω *sedere facio*.

Ἰδρεία siue ἰδρείη *scientia*. ἴδρις, εως, *sciens & peritus*. ab ἴσημι scio, quod factum creditur ex futuro εἴσω verbi εἴδω, abiecto ε, ἰσάω ἰσῶ, vnde ἴσημι.

Ἱδρύω] *sedere facio*, idem quod ἵζω & ἱδρυνώω. ἱδρύνομαι *sedeo*, cuius aor. 1. ἱδρυνώθην.

Ἶδος, εος. τὸ.] *sudor*. quasi ὕδος, ab ὕδωρ mutato spiritu, cum prima littera. Inde ἱδρώς, ῶτος quod sudorem etiam significat: cuius datiuus est ἱδρῶτι, sed per apocopen ἱδρῷ poëtæ dicunt. ἱδρόω *sudo*. & Attice ἱδρώω vt pleraque alia.

Ἰδυῖα part. fœm. gen. ex ἴδα præter. med. verbi εἴδω, vnde apud Homerum ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, docta mente, loco ἰδυίαις πραπίσι.

Ιε.

ΙΕ. aor. 2. ἴον, ες, ε. verbi εἶμι τὸ πορεύομαι. *eo*. partic. ἰών. medium ἰέμενος. Αt ἴεν, est imperf. ἵεμεν verbi ἵημι τὸ πέμπω *mitto*, cuius infin. ἱέναι. particip. ἱεὶς, ἱέντος.

Ἱερός, οῦ. *sacer*, ἱερὸς δόμος sacra domus. Interdum *magnus*, *et præstans*, vt ἱερὸν κνέφας, in Homero, & ἱερὰ νόσος ingens morbus apud Medicos. aliquando *laxus & remissus*, ἱερὸν μένος. denique commodus &

vilis. ἱερὸν ἦμαρ, significat tempus matutinum, πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρόν. ait Etymolog. eo enim tempore ἔθυον τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς, sacrificabant Dijs cœlestibus. Inde τὸ ἱερὸν templum Deo sacrum, & hostia Deo immolanda. ἱερεὺς, *sacerdos*, & ἱερεύω *sacrifico*, τὸ ἱερεῖον θύων ouem macto, & immolo. ἱερεῖον vero, & dialysi Ionica ἱερήιον, ouis, quæ in honorem Dei mactatur, dicta est ἀπὸ τοῦ ἱέναι τὸ ἔριον, quod lanam ferat.

Ιζ.

Ἴζω] *sedere facio, in sede colloco*, ab ἕζω. verso ε in ι. Item neutraliter *sedeo*, Iliad. β. γαῖα λαῶν ἱζόντων terra populorum sedentium. ἷζε, *sede* Iliad. β. pro ἕζου, Dorice. ἱζάνω, quod sua sumit tempora ab inusitato ἱζέω, idem quod ἵζω *sedere facio*, & *sedeo*. Apud Homerum tamen vsurpatur etiam pro *instituo*, ἵζανεν ἀγῶνα certamen instituit, Iliad. ψ. quod tamen aliqui vertunt, *ad certamen sedere fecit*.

Ιη.

Ἰὴ] interiectio lætis acclamationibus adhiberi solita in laudibus Apollinis. ἰὴ Ionice pro ἴα *sola*. ἰῇ ἐν τιμῇ, in eodem honore, Iliad. ι. Ab ἰὴ dictus est Apollo ἰήιος, quod in hymnis ei accineretur ἰὴ παιὰν & ἰηπαιήων, vt hymno. in Apoll. ἰηπαιήον' ἀείδειν, Iopæana canere.

Ἰησάμενοι] aor. 1. particip. verbi ἰάομαι *medeor*. ἰήσομαι, & ἰάσομαι. in fut. med. ἰησάμην. & ἰασάμην in aor. 1. ἰατήρ, & Ionice ἰητήρ, *Medicus*, vt ἰατρὸς & ἰητρός.

Ἰητῆρ' ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων, Medici seu Chirurgi boni Podalirius & Machaon. Iliad. β. ἔθος ἦν τοῖς πάλαι βασιλεῦσι μανθάνειν τι τῶν χρησίμων. Mos olim erat Regum, vt aliquid vtile addiscerent, ait

Eustath. Vlysses nauium artifex, Dionysius litterator, Æropus Laternarius, Dionysius Hortulanus, &c.

Ἴῃσθα [Æolice pro ἴῃς, & ἴῃσι poetica paragoge pro ἴῃ, aor. 2. sub. ἴω, verbi εἶμι eo. sic ἵῃσι pro ἵῃ subiunct. ex *them.* ἵημι.

Iθ.

Ἰθαιγενέεσσιν] dat. plur. poëticus, nomin. ὁ ἰθαιγενής *rectè & legitime natus.* & αὐτόχθων *indigena.* ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, qui rectum habet, & non obliquum genus, vt ἰθαιγενεῖς παῖδες. vel οἱ αὐτόθι γεγενημένοι, ibidem geniti. Nam ἰθύς, εῖα, ἰθύ, *rectus & rectè*, ἰθύντατα *rectissimè* παρὰ τὸ ἱέναι. ἰθύω *recta feror, cum impetu progredior.* ἰθὺς *impetus*, ἰθύνω *dirigo.* passiuum ἰθύνομαι, in aor. 2. duali ἰθυνθήτην.

Iχ.

Ἰκάνω, *venio*, idē quod ἵκω ex quo factū. Dicitur etiam res quæpiam aliud ἱκάνειν *inuadere.* vt ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι, cum eum dulcis somnus inuaserit. ἱκάνομαι eiusdem est significationis ἵκευ Dorice pro ἵκου. ἵκηαι Ionice pro ἵκῃ, ἱκνεύμεσθαι pro ἱκνούμεσθαι Dorice.

Ἰκαρίοιο] Ion. pro Ἰκάρου. Ἰκάριος πόντος, Icarium mare pars Ægei, nomen adeptum à lapsu Icari, Ouid. *Icarus Icariis nomine fecit aquis.*

Ἱκέτης, ου. ὁ] *supplex.* actiuè, *& is qui supplicem admittit*, passiuè. Deriuatum putatur ab ἱκέσθαι, quod pro *supplicare* interdum accipitur: vel ἱκέτης quasi ἱκέτης dictum, vt sit ἱκόμενος εἰς ἑστίαν τινός, domum alicuius adiens. genit. Æol. ἱκέταο, pro ἱκέτου. Inde fit ἱκετήσιος Ζεύς, supplicum præses

Iuppiter, quos in sua cura habet, & quibus iura dat. ἱκετεύω *supplico*

Ἴκρίον] *tabula, siue tabulatum.* Apud Etymologum dicuntur τὰ ἴκρια πάντα τὰ ἁπλῶς μετέωρα, sublimia omnia. διὰ τὸ εἰς ὕψος ἥκειν. quasi ἱκνέρια. νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν, in nauis tabulatis. Poëtice pro ἰκρίοις.

Ι λ.

Ἰλαδὸν.] *confertim, turmatim.* ab ἴλη *agmen*, cuius primitiuum est εἰλέω *coarcto.*

Ιλάω, & ἵλημι, fut. ἥσω. pr. ηκα, *propitius sum.* Imperat. ἵλαθι, & ἵληθι, *propitius esto, placare.* ἱλήκησι in subiunct. Ionico. ἱλάειν quasi ἵεμαι λάειν, cupio videre, quod ij qui sunt propitij, libenter supplices videant. ἱλάομαι, fut. άσομαι, & poëtice ἱλάσσομαι, actiuè *placo*, vt ἱλάσκομαι: quod interdum passiuè vsurpatur. ἵλαος *propitius.*

Ἴλιον. *Ilium.* ἰλιόθεν ex Ilio. ἰλιόθι in Ilio. ἰλιακὸς *Iliacus.* Ἴλιος ἱρὴ, Troia sacra, pro ἱερὰ duplici Ionismo. Dicitur autem Troia sacra, οὐ μόνον τῷ κοινῷ λόγῳ τῶν πόλεων, non solum communi cæterarum vrbium appellatione, inquit Eustath. sed ob assidua quæ illic peragebantur sacrificia: quod satis indicat festum gentile, Troiæ cognomine, Iliad. τὰ ἴλια ἑορτὴ ἐγχώριος ἐπώνυμος τῇ Ἰλίῳ.

Ἱμάς, άντος. vinculum contortum, & ἴλλος, *oculus*, ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν, quod cito voluantur oculi.

Ἰλὺς, ύος, ἡ *limus, et cœnum*, ab εἰλύω & ἰλύω *inuoluo.*

Iμ.

IΜαὶ πολύκεστος] *lorum acu pictum.* πολύκεστος multum acu pictus, à πολὺ, *multum*, & κεστὸς *pictus acu*, ἀπὸ τοῦ κεντέω *pungo.* Hallucinantur autem ij, qui ceſtum Veneris eſſe cingulum putant. Eſt enim tota Veneris πανοπλία, vt pugilum, ita mulierum tunica. Κεστὸς ὁ κεντητὸς λῶρος, ἢ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔνδυμα, ait Gloſſar. Ceſtus eſt lorum interpunctum, aut Veneris veſtis, Κεστὸς *Vertonica*, ait Lexicon Cyrilli, quod *Ven*. i. *Veneris tunica* ſcite legit Rigaltius V. Cl. in Onoſond. Κεστὸς quaſi ζεστὸς *calens*. Inde Martial. Ceſton de Veneris ſinu calentem. Ἀπὸ τοῦ ἱμὰς, ἱμάσθλη *ſcutica*, ἱμάζω *loris cædo.*

Ἱμείρω] *deſidero* & ἱμείρομαι, ἱμείρει, Ionice ἱμείρεαι. idem ἵμερος *deſiderium*, cupido amatoria, idem quod πόθος. ἱμερόεις, & ἱμερτὸς *deſiderabilis.* ἵμερος dici putat Euſtath. quaſi ἵρος ἐκ ἱμαντίου ἀφροδισίου. amor & deſiderium ex Veneris veſte elicitum. Vnde etiam ἵμερος pro ipſo Cupidine, & amoris illicio ponitur.

Ἴμεν. plural. præſ. εἶμι *imus.* alioquin ἴμεν & ἴμεναι Ionice & Dorice dicuntur pro ἰέναι *ire*, ab eodem themate.

Iν.

IΝδάλλομαι] *ſimilis videor, appareo.* ἡνίοχος ἰνδάλλεται, auriga videtur Iliad. ψ. ἰνδάλλομαι autem dicitur pro εἰδάλλομαι ab εἶδος *facies, & forma.*

Ἶνες] *nerui, vis & robur* corporis, quod potiſſimum in neruis fibriſque conſiſtit. Singularis eſt ἴς, cuius ſignificatio etiam ad inanimata transfertur. vt ἴς ποταμοῖο. τὸ ἰνίον, poſterior colli pars, vnde ἶνες enaſcuntur.

Ιινώ] Ino, παρὰ τὸ ἴς. ἢ παρὰ τὸ δύειν quasi δυὼ, quia in mare se præcipitem dedit.

Ι ξ.

Ιξάλου αἰγὸς] Explicat Porphyrius τομίας, castratum caprum, quia capri syluestres ne pereant à venatoribus, sponte pereunt, & resecant sibi αἰδοῖα, vt fiant habiliores ad fugam. Salacem alij interpretantur, alij saltantem, seu saltatricem, qualis est capratum natura. fit ab ἴξω fut. *veniam*, & ἅλλομαι *salio*.

Ιξα, *veni*, aor. 1. verbi ἵκω. ἵξομαι fut. med. *veniam*.

Ιξὺς, ύος, ἡ *lumbus*, *ilium*.

Ι ο.

Ιοδνεφὴς] *violaceus*. ab ἴον viola, & νέφος nubes. ἰοειδὴς πόντος purpureum mare. ἰοστέφανος violacea corona.

Ιοδόκος sagittarum receptor, & quia pharetra sagittas capit ἰοδόκος nominatur, ab ἰὸς *missile*, & δέχομαι *capio*. ἰόμωρος iaculator. & iaculis destinatus. quasi ὁ μόρον ἐμποιῶν ἐν ἰοῖς, mortem inferens iaculis. vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος telis male exceptus. ab ἰὸς μόρος fatum, conuerso ο in ω.

Ιονθὰς, αἲξ] lanuginosa capra. Odys. ξ. vel vt alij vertunt, celeriter iens. ἴονθος *lanugo* ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν ire & florere.

Ιότης *voluntas*, *consilium*. κακῆς ἰότητι γυναικὸς, improbæ consilio mulieris. ab ἵεμαι *cupio*.

Ιουλος] idem quod ὅλον *integer*. & apud Homer. *lanugo genarum*, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

Ιοχέαιρα Αρτεμις] sagittis gaudens Diana. ab ἰὸς *telum*, & χαίρω *gaudeo*.

Ισανδρος] nomen proprium: quaſi æqualis vir, ab ἀνὴρ, & ἴσος: ex quo item componuntur & alia, vt ἰσόθεος φὼς ſimilis Deo vir. Iliad. β. ἰσόμορος, æqualis fortunæ, & ſortis. ἵκηται ἰσόπεδον veniat in planitiem, i. campum æqualem & planum. Iliad. ν. βόες ἰσόφοροι boues æquali ferendo oneri pares. Odyſ. σ. τὸ ἴσον φέρειν.

Ισοφαρίζω paribus indumentis ſum amictus, παρὰ τὸ ἴσα φάρη περιβεβλῆσθαι. τὸ φᾶρος veſtis.

Ισθμιον τὸ, quod collum cingit, τὸ περὶ τὸν ἰσθμόν. ἰσθμὸς enim iſthmus eſt, ſeu terra bimaris, anguſta, duplici intercluſa mari. per metaphoram dicitur pars illa, quæ inter os & gulam in modum iſthmi interijcitur, ſcilicet fauces. Vnde τὸ ἴσθμιον *collare*, ornamentum fauces cingens.

Ισμαρος πόλις Θράκης, inquit Etymolog. Iſmaro Martis & Threſſæ filio cognominis.

Ισχανον εν, ε ἴσαχ' ἑξείης, diſpoſuit ordine Odyſ. τ Imperfect. poët. pro ἵστη. addito κον vt πύθεσκον. κ conuerſo in χ ob ſequentem aſpiratam. ab ἵστημι *colloco ſtatuo.*

Ιστίον τὸ] *velum nauis.* ἀπὸ τοῦ ἵζω *ſedeo.* ſicut ὁ ἱστὸς *malus,* παρὰ τὸ ἵστημι *ſto*, quia rectus eſt. Eſt etiam ἱστὸς *tela.* ἱστοδόκη, foramen, cui malus inſeritur. ἀπὸ δέχομαι, *capio.* ἱστοπέδη *pes mali*, ἀπὸ τῆς πέδης, *pedica.*

Ιστίαια, vel ἑστίαια Heſtiæa, poſtea ὠρεὸς dicta, πολυστάφυλος vuis abundans.

Ιστωρ, ορος] *peritus*, *gnarus*, vt μοῦσαι ἴστορες ᾠδῆς, Muſæ peritæ cantus. *teſtis et iudex*, quos gnaros rei eſſe decet. ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι apud iudicem litem dirimere. fit ab εἴδω *ſcio*, ſeu ab ἵστημι, idem.

Ιχαλέος, abiecto ν. poëtice pro ἰσχαλέος, vel

ἰσχνὸς, *tenuis*, *macer*.

Ἰσχανάα] poëtico pleonaſmo pro ἰσχανᾷ ex themate ἰσχανάω. itidemque ἰσχανάας pro ἰσχανᾷς. ἰσχανόων quoque pari pleonaſmo pro ἰσχνῶν, & ἰσχανόωσα pro ἰσχνῶσα particip. eiuſdem thematis, ἰσχαίνω *macilentum reddo*. παρὰ τὸ ἰσχνός.

Ἴσχω] *habeo*, *teneo*, ἰσχέμεν & ἰσχέμεναι Doricè pro ἴσχειν. ἴσχεο pro ἴσχου Ionice.

Ἰσχίον] *coxa*, & τὰ ἰσχία *clunes*, παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους, quod illæ partes ſedentem ſuſtineant.

Ἰσχὺς, *robur*. ἰσχύω *robuſtus ſum*.

Ι Τ.

Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι. Salices frugiperdæ. ἰτέα vel ἰτέη *ſalix* παρὰ τὸ ἰέναι, quod cito germinet, breuique tempore in altum excreſcat.

Ἴτην] *ibant*. dualis imperf. ἦιν, verbi εἶμι *eo*. ἴτην accuſat. ὁ ἴτης, ὁ *audax*. παρὰ τὸ ἰέναι, qui cum impetu progreditur ad prælia.

Ἴτυς, υος. vmbo & circumferentia rotæ. ab ἴω *vado*, quaſi ἐν κύκλῳ ἰοῦσα.

Ι Υ.

Ἰύζω] *clamo* ἰού, hei, quæ eſt vox dolentis. vel *fiſtula cano*. ἴυγξ γὰρ σύριγξ μονοκάλαμος. ait Etymolog. ἰύζοντες ἕποντο, τουτέστι συρίζοντες, fiſtula canentem inſequebantur. ἰυγμὸς, *clamor*, ſeu *fiſtulæ cantus*.

Ι Φ.

Ἴφθιμος *fortis*, ab aduerbio ἶφι *fortiter*, quaſi ἴφιμος, vt ab ὄψ ὄψιμος *ſerus*, ait Euſtath. ἴφιος, idem quod ἴφθιμος. ἴφια μῆλα, robuſtæ & pingues oues Il. ι.

Ἰφιάνασσα] Iphianaſſa, veluti fortiter regnans. ἰφιδάμας fortiter domans. ἰφικλεής valde glorio-

Ιδ.

Ιδη] Ida mons Phrygiæ ἰδαῖος adiect. *Idæus*, ἰδαῖος substant. nomen proprium viri. Idæi Corybantes Iouis nutritij. ἰδηθεν ex Ida.

Ἰδὲ] *vide*, Imperat. aor. 2. ἰδέειν pro ἰδεῖν aor. 2. infinit. ἴδεσκον pro ἴδον, aor. 2. indicat. poëticè dictum. ἴδμεν Dorice pro ἰσμέν, quod est syncope pro ἴσαμεν prima plur. verbi ἴσημι scio, vel pro ἴδομεν. vt ἰδμέναι pro ἰδεῖν. ἰδοίατο Ionice pro ἴδοιντο.

Ἰδνώθη aor. 1. paſſ. verbi act. ἰδνόω *incuruo*, ab ἵζω *ſedere facio*.

Ἴδρεια ſiue ἰδρείη *ſcientia*. ἴδρις, ιος, *ſciens & peritus*. ab ἴσημι ſcio, quod factum creditur ex futuro εἴσω verbi εἴδω, abiecto ε, ἰσαίω ἰσῶ, vnde ἴσημι.

Ἰδρύω] *ſedere facio*, idem quod ἵζω & ἱδρυνόω. ἱδρύνομαι *ſedeo*, cuius aor. 1. ἱδρυνθην.

Ἴδος, εος. τὸ] *ſudor*. quaſi ὕδος, ab ὕδωρ mutato ſpiritu, cum prima littera. Inde ἱδρώς, ῶτος quod ſudorem etiam ſignificat: cuius datiuus eſt ἱδρῶτι, ſed per apocopen ἱδρῷ poëtæ dicunt. ἱδρόω *ſudo*. & Attice ἱδρώω vt pleraque alia.

Ἰδυῖα part. fœm. gen. ex ἴδα præter. med. verbi εἴδω, vnde apud Homerum ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, docta mente, loco ἰδυίαις πραπίσι.

Ιε.

Ἵε. aor. 2. ἵον, ες, ε. verbi εἶμι τὸ πορεύομαι. *eo*. partic. ἰών. medium ἰέμενος. Atἵει, eſt imperf. ἱέμην verbi ἵημι τὸ πέμπω *mitto*, cuius infin. ἱέναι. particip. ἱεὶς, ἱέντος.

Ἱερός, ὁ. *ſacer*, ἱερὸς δόμος ſacra domus. Interdum *magnus, et præſtans*, vt ἱερὸν κνέφας, in Homero, & ἱερὰ νόσος ingens morbus apud Medicos. aliquando *laxus & remiſſus*, ἱερὸν μένος. denique commodus &

vtilis. ἱερὸν ἦμαρ, significat tempus matutinum, τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρόν. ait Etymolog. eo enim tempore ἔθυον τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς, sacrificabant Dijs cœlestibus. Inde τὸ ἱερὸν templum Deo sacrum, & hostia Deo immolanda. ἱερεὺς, *sacerdos*, & ἱερεύω *sacrifico*, τὸ ἱερεῖον θύων ouem macto, & immolo. ἱερεῖον vero, & dialysi Ionica ἱερήϊον, ouis, quæ in honorem Dei mactatur, dicta est ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι τὰ ἔρια, quod lanam ferat.

Ιζ.

IZω] *sedere facio, in sede colloco*, ab ἵζω. verso ι in η. Item neutraliter *sedeo*, Iliad. β. γαῖα λαῶν ἱζόντων terra populorum sedentium. ἵζευ, *sede* Iliad. β. pro ἵζου, Dorice. ἱζάνω, quod sua sumit tempora ab inusitato ἱζέω, idem quod ἵζω *sedere facio*, & *sedeo*. Apud Homerum tamen vsurpatur etiam pro *instituo*, ἷζανεν ἀγῶνα certamen instituit, Iliad. ψ. quod tamen aliqui vertunt, *ad certamen sedere fecit*.

Ιη.

IH] interiectio lætis acclamationibus adhiberi solita in laudibus Apollinis. ἰῆ Ionice pro ἴα *sola*. ἰῇ ἐν τιμῇ, in eodem honore, Iliad. ι. Ab ἰὴ dictus est Apollo ἰήϊος, quod in hymnis ei accineretur ἰὴ παιὰν & ἰηπαιήων, vt hymno. in Apoll. Ιηπαιήον' ἀείδειν, Iopæana canere.

Ιησάμενοι] aor. 1. particip. verbi ἰάομαι *medeor*. ἰήσομαι, & ἰάσομαι in fut. med. ἰησάμην. & ἰασάμην in aor. 1. ἰάτηρ, & Ionice ἰητήρ, *Medicus*, vt ἰατρὸς & ἰητρός.

Ιητῆρ' ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων, Medici seu Chirurgi boni Podalirius & Machaon. Iliad. β. ἔθος ἦν τοῖς πάλαι βασιλεῦσι μανθάνειν τι τῶν χρησίμων. Mos olim erat Regum, vt aliquid vtile addiscerent, ait

Eustath. Vlysses nauium artifex, Dionysius litterator, Æropus Laternarius, Dionysius Hortulanus, &c.

Ἴῃσθα [Æolice pro ἴῃς, & ἴῃσι poetica paragoge pro ἴῃ, aor. 2. sub. ἴω, verbi εἶμι eo. sic ἴῃσι pro ἴῃ subiunct. ex *them.* ἴημι.

Ἰθ.

Ἰθαιγενέεσσιν] dat. plur. poëticus, nomin. ὁ ἰθαιγενὴς *rectè & legitimè natus.* & αὐτόχθων *indigena.* ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, qui rectum habet, & non obliquum genus, vt ἰθαιγενεῖς παῖδες. vel οἱ αὐτόθι γεγενημένοι, ibidem geniti. Nam ἰθύς, εῖα, ἰθύ, *rectus & rectè*, ἰθύντατα *rectissimè* παρὰ τὸ ἰέναι. ἰθύω *recta feror, cum impetu progredior.* ἰθὺς *impetus*, ἰθύνω *dirigo.* passiuum ἰθύνομαι, in aor. 2. duali ἰθυνθήτην.

Ἰκ.

Ἱκάνω, *venio*, idē quod ἵκω ex quo factū. Dicitur etiam res quæpiam aliud ἱκάνειν *inuadere.* vt ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι, cum eum dulcis somnus inuaserit. ἱκάνομαι eiusdem est significationis ἵκευ Dorice pro ἵκου. ἵκηαι Ionice pro ἵκῃ, ἱκνεύμεναι pro ἱκνούμεναι Dorice.

Ἰκαρίοιο] Ion. pro Ἰκαρίου. ἴκαρος πόντος, Icarium mare pars Ægei, nomen adeptum à lapsu Icari, Ouid. *Icarus Icariis nomine fecit aquis.*

Ἱκέτης, ου, ὁ] *supplex.* actiuè, *& is qui supplicem admittit*, passiue. Deriuatum putatur ab ἱκέσθαι, quod pro *supplicare* interdum accipitur: vel ἱκέτης quasi οἰκέτης dictum, vt sit ἱκόμενος εἰς οἶκόν τινος, domum alicuius adiens. genit. Æol. ἱκέταο, pro ἱκέτου. Inde fit ἱκετήσιος Ζεύς, supplicum præses

Iuppiter, quos in sua cura habet, & quibus iura dat. ἱκετεύω *supplico*

Ἴκριον] *tabula, siue tabulatum.* Apud Etymologum dicuntur τὰ ἴκρια πάντα τὰ ἁπλῶς μετέωρα, sublimia omnia. διὰ τὸ εἰς ὕψος ἥκειν. quasi ἱκνέαται. νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν, in nauis tabulatis. Poëtice pro ἰκρίοις.

I λ.

Ἰλαδὸν] *confertim, turmatim.* ab ἴλη *agmen*, cuius primitiuum est εἰλέω *coarcto.*

Ἱλάω, & ἵλημι, fut. ήσω. pr. ηκα, *propitius sum.* Imperat. ἵλαθι, & ἵληθι, *propitius esto, placare.* ἱλήκησι in subiunct. Ionico. ἱλάειν quasi ἵεμαι λάειν, cupio videre, quod ij qui sunt propitij, libenter supplices videant. ἱλάομαι, fut. άσομαι, & poëtice ἱλάσσομαι, actiuè *placo*, vt ἱλάσκομαι: quod interdum passiuè vsurpatur. ἵλαος *propitius.*

Ἴλιον. *Ilium.* ἰλιόθεν ex Ilio. ἰλιόθι in Ilio. ἰλιακὸς *Iliacus.* Ἴλιος ἱρὴ, Troia sacra, pro ἱερὰ duplici Ionismo. Dicitur autem Troia sacra, οὐ μόνον τῷ κοινῷ λόγῳ τῶν πόλεων, non solum communi cæterarum vrbium appellatione, inquit Eustath. sed ob assidua quæ illic peragebantur sacrificia: quod satis indicat festum gentile, Troiæ cognomine, Iliad. τὰ ἴλια ἑορτὴ ἐγχώριος ἐπώνυμος τῇ Ἰλίῳ.

Ἱμὰς, άδος. vinculum contortum, & ἴλλος, *oculus*, ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν, quod cito voluantur oculi.

Ἰλὺς, ύος, ἡ *limus, et cœnum*, ab εἰλέω & ἰλύω *inuoluo.*

Ιμ.

Ιμαὰ πολύκεστος] *lorum acu pictum.* πολύκεστος multum acu pictus, à πολὺ, *multum*, & κεστὸς *pictus acu*, ἀπὸ τοῦ κεντέω *pungo*. Hallucinantur autem ij, qui cestum Veneris esse cingulum putant. Est enim tota Veneris πανοπλία, vt pugilum, ita mulierum tunica. Κεστὸς ὁ κεντητὸς λῶρος, ἢ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔνδυμα, ait Glossar. Cestus est lorum interpunctum, aut Veneris vestis, Κεστὸς *Vertonica*, ait Lexicon Cyrilli, quod *Ven.* i. *Veneris tunica* scite legit Rigaltius V. Cl. in Onosond. Κεστὸς quasi ζεστὸς *calens*. Inde Martial. Ceston de Veneris sinu calentem. Ἀπὸ τοῦ ἱμὰς, ἱμάσθλη *scutica*, ἱμάζω *loris cado*.

Ἱμείρω] *desidero* & ἱμείρομαι, ἱμείρω, Ionice ἱμείρεαι. idem. ἵμερος *desiderium*, cupido amatoria, idem quod πόθος. ἱμερόεις, & ἱμερτὸς *desiderabilis*. ἵμερος dici putat Eustath. quasi ἔρος ἐκ ἱματίου ἀφροδισίου. amor & desiderium ex Veneris veste elicitum. Vnde etiam ἵμερος pro ipso Cupidine, & amoris illicio ponitur.

Ἴμεν. plural. præs. εἶμι *imus*. alioquin ἴμεν & ἴμεναι Ionice & Dorice dicuntur pro ἰέναι *ire*, ab eodem themate.

Ιν.

Ινδάλλομαι] *similis videor, appareo.* ἡνίοχος ἰνδάλλεται, auriga videtur Iliad. ψ. ἰνδάλλομαι autem dicitur pro εἰδάλλομαι ab εἶδος *facies, & forma*.

Ἶνες] *nerui, vis & robur* corporis, quod potissimum in neruis fibrisque consistit. Singularis est ἴς, cuius significatio etiam ad inanimata transfertur. vt ἴς ποταμοῖο. τὸ ἰνίον, posterior colli pars, vnde ἶνες enascuntur.

Ινώ] Ino, παρὰ τὸ ἴς. ἢ παρὰ τὸ δύειν quasi δυώ, quia in mare se præcipitem dedit.

Ι ξ.

Ιξάλου αἰγὸς] Explicat Porphyrius τομίας, castratum caprum, quia capri syluestres ne pereant à venatoribus, sponte pereunt, & resecant sibi αἰδοῖα, vt fiant habiliores ad fugam. Salacem alij interpretantur, alij saltantem, seu saltatricem, qualis est caprarum natura. fit ab ἵξω fut. *veniam*, & ἅλλομαι *salio*.

Ιξα, *veni*, aor. 1. verbi ἵκω. ἵξομαι fut. med. *veniam*.

Ιξύς, ύος, ἡ *lumbus, ilium*.

Ι ο.

Ιοδνεφὴς] *violaceus*. ab ἴον viola, & νέφος nubes. ἰοειδὴς πόντος purpureum mare. ἰοστέφανος violacea corona.

Ιοδόκος sagittarum receptor, & quia pharetra sagittas capit ἰοδόκος nominatur, ab ἰὸς *missile*, & δέχομαι *capio*. ἰόμωρος iaculator. & iaculis destinatus. quasi ὁ μόρον ἐμποιῶν ἐν ἰοῖς, mortem inferens iaculis. vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος telis male exceptus. ab ἰὸς μόρος fatum, conuerso ο in ω.

Ιονθὰς, αἶξ] lanuginosa capra. Odys. ξ. vel vt alij vertunt, celeriter iens. ἴονθος *lanugo* ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν ire & florere.

Ιότης *voluntas, consilium*. κακῆς ἰότητι γυναικὸς, improbæ consilio mulieris. ab ἵεμαι *cupio*.

Ιουλος] idem quod ὅλον *integer*. & apud Homer. *lanugo genarum*, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

Ιοχέαιρα Αρτεμις] sagittis gaudens Diana. ab ἰὸς *telum*, & χαίρω *gaudeo*.

Ιπ.

Ἶπες] *vermiculi*, ἴψ, ἰπός. ab ἴπω siue ἴπτω *noceo*.

Ἱππάζομαι, *equito*. ab ἵππος *equus*. quasi ἱπό-μβρος ποσί. volans pedibus, vel περὶ τὸ ἵεσθαι τοῖς ποσί. Accipitur sine vllo discrimine pro quouis iumento. ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθηλύνουσι, Iones omnia armenta, fœminino genere enunciant. ἱππεὺς *eques*. ἵπποιιν. genit. dual. Ionic. pro ἵπποιν.

Ἱππασίδῃσι] Dat. plur. Ionicus nominis patronymici, ὁ ἱππασίδης, ου. Hippasides, filius ἱππάσου δαΐφρονος ἱπποδάμοιο periti equitis.

Ἱππηλασίη, Ionice pro ἱππηλασία ὁδὸς equestris via, qua equi aguntur, & impelluntur. vt ἱππηλάτης *equitator*, ab ἐλαύνω *impello*, & ἵππος *equus*.

Ἱππημολγοί, Equos mulgentes Abij, ab ἀμέλγω ἵππους. vide ἄβιοι.

Ἱππιοχαίτη λόφος, crista facta ex equinis setis. ἀπὸ τῆς χαίτης ἱππίας, equina iuba. Eandem cristam nominat ἱπποδασείαν, densam setis equinis. δασὺς enim *densus*. Nec non ἱππόκομον, ἀπὸ τῆς κόμης, *coma*.

Ἱππιοχάρμης, vel ἱπποχάρμης, qui gaudet equis, vel qui equis in bello vtitur. τοῖς ἵπποις χαίρων.

Ἱππόβοτος] equos pascens, ἀπὸ τοῦ βόσκω *pasco*. Epithetum Peloponnesi peninsulæ equorum olim feracissimæ.

Ἱππόδαμος] *equorum domitor*. ἀπὸ τοῦ ἵππους δαμᾶν. Est etiam nomen proprium viri, vt ἱππόδαμος, & ἱπποδάμεια.

Ἱππόδρομος] spatium decursionis equestris, Hippodromus, à δρόμος ex inusitato δρέμω *curro*.

Ἱππόθοος] Hippothous, in equo celer, θόος ἵππος.

Ἱπποκορυστὴς οῦ. ab ἵππος *equus*, & κόρυς *galea*. quasi eques galeatus, vel qui equum incitat, à verbo, κορύσσω *incito*, aliqui explicant, qui caudam iubamue equinam in galea gestat.

Ἱππουρις] setis equinis comans. ab ἵππος *equus*, & οὐρὰ *cauda*.

Ἱπποπόλος, qui circa equos versatur, & illis vtitur, ἀπὸ τοῦ πολέω *verso*.

Ι ρ.

Ἱρός] Ionice pro ἱερὸς *sacer* vt ἱρεὺς pro ἱερεύς, & ἱρεύω pro ἱερεύω. At ἶρος nomen proprium alicuius mendici, quod appellatiuè pro quouis mendico ponitur, ἀπὸ τοῦ εἴρω *nuntio*.

Ἴρηξ Ionicè ponitur pro ἱέραξ accipiter, ἀπὸ τοῦ ἱέσθαι ῥᾷον, quod sit auis pernicissima.

Ἶρις, ἴριος, ἴριδος, & ἴρεως. ἡ arcus cælestis, ab εἴρω *denuntio*, quia pluuiam denuntiat, aut serenitatem aëris χειμῶνα ἢ εὐδίαν. Vnde etiam Poëtæ Irim Iunonis nuntiam esse finxerunt,

Irim de cælo misit Saturnia Iuno.

Significat quoque τὴν φιλοσοφίαν, καὶ ἔριν, καὶ φήμην. philosophiam, contentionem, & famam, ait Etymolog.

Ἶσος, & ἴσος, longa vel breui priore syllaba, *æqualis, par*, & in plurali etiam *totidem*. ἴσα in neutro plural. aduerbialiter pro *æquè ac*. Poëtæ vtuntur interdum τοῦ εἶσος loco ἴσος. εἴσαι φρένες Odyss. ξ. animus æqualis, suique semper similis.

Ἰσάζω *adæquo*, vt ἰσόω. ἰσάζομαι *æqualis sim*.

Ἰσάνδρος] nomen proprium: quasi æqualis vir, ab ἀνήρ, & ἴσος: ex quo item componuntur & alia, vt ἰσόθεος φὼς similis Deo vir. Iliad. β. ἰσόμορος, æqualis fortunæ, & sortis. ἵκηται ἰσόπεδον veniat in planitiem, i. campum æqualem & planum. Iliad. ν. βόες ἰσόφοροι boues æquali ferendo oneri pares. Odyſſ. σ. τὸ ἴσον φέροντες.

Ἰσοφαρίζω paribus indumentis sum amictus, παρὰ τὸ ἴσα φάρη περιβεβλῆσθαι. τὸ φᾶρος *vestis*.

Ἴσθμιον τὸ, quod collum cingit, τὸ περὶ τὸν ἴσθμον. ἰσθμὸς enim isthmus est, seu terra bimaris, angusta, duplici interclusa mari. per metaphoram dicitur pars illa, quæ inter os & gulam in modum isthmi interijcitur, scilicet fauces. Vnde τὸ ἴσθμιον *collare*, ornamentum fauces cingens.

Ἴσμαρος πόλις Θράκης, inquit Etymolog. Ismaro Martis & Thressæ filio cognominis.

Ἴσκανον ες, ε. ἵστασχ' ἑξείης, disposuit ordine Odyſſ. τ Imperfect. poët. pro ἵστας. addito κον vt πώλεσκον. κ conuerso in χ ob sequentem aspiratam. ab ἵστημι *colloco statuo*.

Ἱστίον τὸ] *velum nauis*. ἀπὸ τοῦ ἵζω *sedeo*. sicut ὁ ἱστὸς *malus*, παρὰ τὸ ἵστημι *sto*, quia rectus est. Est etiam ἱστὸς *tela*. ἱστοδόκη, foramen, cui malus inseritur. ἀπὸ δέχομαι, *capio*. ἱστοπέδη *pes mali*, ἀπὸ τῆς πέδης, *pedica*.

Ἱστίαια, vel ἑστίαια Hestiæa, postea ὠρεὸς dicta, πολυστάφυλος vuis abundans.

Ἵστωρ, ορος] *peritus*, *gnarus*, vt μοῦσαι ἵστορες ᾠδῆς, Musæ peritæ cantus. *testis et iudex*, quos gnaros rei esse decet. ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι apud iudicem litem dirimere. fit ab εἴδω *scio*, seu ab ἵσημι, idem.

Ἰσχαλέος, abiecto ν. poëtice pro ἰσχναλέος, vel

ἰσχνὸς, *tenuis, macer.*

Ἰσχανάα] poëtico pleonaſmo pro ἰσχανᾷ ex themate ἰσχανάω. itidemque ἰσχανάας pro ἰσχανᾷς. ἰσχανόων quoque pari pleonaſmo pro ἰσχανῶν, & ἰσχανόωσα pro ἰσχανῶσα particip. eiuſdem thematis, ἰσχαίνω *macilentum reddo.* παρὰ τὸ ἰσχνός.

Ἴσχω] *habeo, teneo,* ἰσχέμεν & ἰσχέμεναι Doricè pro ἴσχειν. ἴσχεο pro ἴσχου Ionice.

Ἰσχίον] *coxa,* & τὰ ἰσχία *clunes,* παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους, quod illæ partes ſedentem ſuſtineant.

Ἰσχὺς, *robur.* ἰσχύω *robuſtus ſum.*

Ἰτ.

ΙΤέαι ὠλεσίκαρποι. Salices frugiperdæ. ἰτέα vel ἰτέη *ſalix* παρὰ τὸ ἰέναι, quod cito germinet, breuique tempore in altum excreſcat.

Ἴτην] *ibant.* dualis imperf. εἶν, verbi εἶμι eo. ἴτην accuſat. ὁ ἴτης, ȣ *audax.* παρὰ τὸ ἰέναι, qui cum impetu progreditur ad prælia.

Ἴτυς, υος vmbo & circumferentia rotæ. ab ἴω *vado,* quaſi ἐν κύκλῳ ἴουσα.

Ἰυ.

ΙΥζω] *clamo* ἰȣ, hei, quæ eſt vox dolentis. vel *fiſtula cano.* ἴυγξ γὰρ σύριγξ μονοκάλαμος. ait Etymolog. ἰύζοντες ἕποντο, πυππυρίζοντες, fiſtula canentem inſequebantur. ἰυγμὸς, *clamor,* ſeu *fiſtula cantus.*

Ἰφ.

ΙΦθιμος *fortis,* ab aduerbio ἶφι *fortiter,* quaſi ἴφιμος, vt ab ὄψ ὄψιμος *ſerus,* ait Euſtath. ἴφιος, idem quod ἴφθιμος. ἴφια μῆλα, robuſtæ & pingues oues Il. ι.

Ἰφιάνασσα] Iphianaſſa, veluti fortiter regnans. ἰφιδάμας fortiter domans. ἰφικλεὴς valde glorio-

ſus. *ἰφιμάδ͂ια* fortiter imperans. *ἰφίνοος* fortis mente.

Ιχ.

Ιχθυάω, *piſcor.* ἰχθυάασκον piſcabantur. Odyſ. δ. ἰχθυόεις *piſcoſus*, ἰχθὺς *piſcis*. ab ἱκέσθαι ϰ̀ θύειν, quia eſt animal πολυκίνητον.

Ιχνος, τὸ *veſtigium*. παρὰ τὸ ἴχειν, ϰ̀ συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, quod totum pedem complectatur. ἴχνιον idem quod ἴχνος. ἰχναίη τε Θέμις veſtigiatrixque Themis. hymn. in Apoll.

Ιχὼρ] ſanguis Deorum, αἷμα vero mortalium. ab ἴχω.

Ιψαο] Ionice pro ἴψασο, aor. 1. medij verbi, ἴπτω.

Ιω.

Ιωγὴ *tegmen*, à nonnullis exponitur *vox*, *clamor & flatus*, idem quod ἰωή.

Ιωκὴ per aphæreſim pro διωκὴ, *impetus*, *perſecutio.*

Κ.

Καββαλε, & καββαλέειν] Doriee pro καταβαλεῖν, & κατέβαλε. quæ ambo ſunt aor. 2. act. vnum indicatiui, alterum infinitiui verbi καταβάλλω. Eodem pariter modo κάδδ᾽ ἔβαλεν & κάδδ᾽ βάλλων, pro κατέβαλεν δέ. & καταβάλλων δέ. καδδὲ enim eſt κατὰ δέ. vt κάδδυσι, κατέδυσι δέ.

Καβνσόθεν] aduerb. ex Cabeſo. καγγόνυ *in genu*, καγόνυ δουρὶ βαλών in genu haſta deijciens. eſt ſyncope pro κατὰ γόνυ. vt πρόχνυ loco πρὸς γόνυ.

Κάγκανα ξύλα] arida ligna. à verbo καγκαίνω. *arefacio.* Exponuntur tamen à nonnullis τὰ καγιόμενα εἰς τὸ καίεσθαι, amputata ad comburendum,

quasi καπὰ κανά τινα ὄντα. παρὰ τὸ κάνω, quod est κόπιω. syncope & pleonasmo τῶ γ.

Καγχαλόωσι pro καγχαλῶσι subiunct. verbi καγχαλάω *rideo incompositè*, à καγχάζω *cachinnor*. vel χαίρω, ἢ χαλῶμαι ὑπὸ χαρᾶς laxor præ gaudio, & diffundor. Etymolog. καγχαλόωσι, τουτέστιν ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν.

Καδμείωνες, & καδμείονες] Cadmeenses, i. Thebani. quia Cadmus Thebas condidit, inde Cadmi filij dicti sunt Thebani. Dum tamen in ænigmate Ausonij ad Theonem Grammaticum legis *Cadmi nigellas filias*, & alibi *Cadmi filiolas atricolores*, ne puellas Thebanas existimes, sed litteras quas Cadmus inuenit.

Καθαρὸς *purus*. à καθαίρω *purgo*, *mundo*. καθαρὸς θάνατος, pura mors Odys. χ. eorum qui ense cadunt. *Romanam mortem* dixit Latinus poëta, contra impura mors, quæ suspendio contigit, aut cum quis sibi proprias manus affert.

Καθείατο] Ionice pro καθεῖντο, 3. plusquamperf. pass. καθῆμαι *sedeo*, καθῖσα, aor. 1. τῶ καθίζω habens ι adscitum in augmento. καθεῖσαι aor. 2. verbi καθίημι. καθίεσαι verò imperfect. eiusdem thematis. κάθηϲο καθῆσο. plusquamperf. κάθημαι.

Καιετάεσσαν Λακεδαίμονα] Lacedæmonem Il. β. ἀπὸ τῶ καίατα, quæ sunt loca terræ motu hiantia, quod Sparta multis eiusmodi καιάτοις hiaret, ait Eustath. qui addit Spartæ fuisse carcerem, qui dicebatur καιάτας, quoniam foueas omnes καίους vocant. Dicebatur etiam Sparta καιετάεσσα, i. καλαμινθώδης abundans arundinibus. Legunt alij κητώεσσαν λακεδαίμονα, *immensam*, metaphora ducta à κῆτος, *piscis ingens*.

Καινεὺς, έως] Cœneus ab adiectiuo καινὸς, *nouus*, cognomen adeptus. Nouum enim in orbe prodigium fuit, primò puella venustissima, deinde in præmium prostratæ Neptuno pudicitiæ, vir ab eo factus toto corpore inuulnerabilis: iterumque post mortem in sexum pristinum reuocatus. *in veterem fato reuoluta figuram.* Virgil.

Ἐγκαιρίῳ Iliad δ. *in lethali*, καίριος, *tempestiuus*, at καίριος πληγὴ lethalis plaga. quasi opportuno in loco. καιρίως *opportunè*, καιρίως πληγείς lethaliter vulneratus, quasi εἰς καιρὸν τυπείς. à nomine καιρὸς *tempus, & occasio.* Καῖρος verò est *licium*, vnde καίρωσις, εως, *connexio staminis*, Odyſ. η.

Κακὸς] *malus, et nequam*, quasi χακὸς à χάζω, *recedo*, ὃν πάντες ἀποχωροῦσι. quem omnes fugiunt. Est etiam κακὸς ὁ δειλὸς, *ignauus, et timidus*, qui à bello pedem referat, vt ὅς τίς ἡγεμόνων κακὸς, quis ducum ignauus. Iliad. β. Est etiam idem ac *vilis, abiectus*; & δυσειδής. Inde κακόω *male afficio*.

Κακοδαίμων] *malus genius.* apud Homerum tamen exponitur *pro imperito.* κακοδαίμονα τέχνην, malam & indoctam artem ex δαίω *disco*, & κακὸς, *malus*, cuius sunt alia pleraque composita, κακοείμων male indutus. κακοεργὸς male operans. κακομήδης fraudulentus. κακομήχανος, malorum machinator. κακόξεινος *inhospitalis.* κακοῤῥαφία, *malorum consarcinatio*, κακότεχνος *malignus.* κακοφραδὴς male loquens. ab εἷμα *indumentum.* ἔργον *opus*, μῆδος *consilium*, μηχανὴ *artificium*, ξεῖνος *hospes.* ῥάπτω *consuo*, τέχνη *ars*, & κακὸς *malus*.

Κακκείοντες. Iliad. α *dormiturientes*: κακκείω *dormiturio* per syncopen pro κατακείω.

Κακκεφαλῶ μέσσην] per medium caput. κακκεφαλῆς

λῆς πολιῆς, in medio capite cano. vox per syncopen facta, velut κατ' κεφαλὴν. Ita κακκορυφῶ pro κατ' κορυφῶ. κακκόρυθα pro κατ' κόρυθα *iuxta galeam*. Κακκῆαι] Æolica item syncope pro κατακῆαι quod est κατακαῦσαι *comburere*, à κήω siue κάω. Ita κάκτανε pro κατέκτανε *occidit*.

Κάλαμος] *arundo* παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι, quod facile colligatur. καλάμη *stipula*. metaphorice hominis cadauer exsuccum & exangue, καλαμοστεφέων βυρσῶν. in βατραχ. coriorum quæ arundinibus teguntur. à κάλαμος & στέφω *tego*.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ. *pedum pastorale*, quasi κᾶλον αὖ ῥέπον lignum in summo repandum.

Καλός, ἡ, ὁ. *pulcher & decens*. ἀπὸ τοῦ καλεῖν *vocare*. quòd quæ pulchra sunt, nos ad sui amorem vocent & alliciant. aut quasi κηλός, ἀπὸ τοῦ κηλεῖν *demulcere*. πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ καλῷ, omnes enim pulchro demulcemur, & afficimur. κάλλος, τὸ *pulchritudo*. κάλλιμος idem quod καλός.

Καλλιάνειρα, quasi pulchra virago. & καλλιάνασσα pulchra regina, nomina duarum Nympharum. Καλλίαρος] oppidum Locrorum, ita dictum διὰ τὸ εὐάροτον εἶναι τῆς γῆς. quia solum bene illic aratur.

Ο Καὶ ἡ καλλιγύναιξ, κος pulchras mulieres habens. Quo nomine appellatur Græcia, propter vnam Helenam. καλλίζωνοι γυναῖκες, pulchrè cinctæ mulieres, i. eleganter & splendide vestitæ. vt enim arma militum, sic & mulierum ζώνη. synecdoche, pars pro toto. παλλακίδος καλλικόμοιο, pellicis pulchricomæ. sunt & hi fœminarum laquei, comæ. Dicuntur & ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι vxores bene vittatæ. κρήδεμνον, *vitta capitis*, quasi δέμα τοῦ κάρη capitis nexus.

Eustath. Vlysses nauium artifex, Dionysius litterator, Æropus Laternarius, Dionysius Hortulanus, &c.

Ἴησθα [Æolice pro ἴῃς, & ἴῃσι poetica paragoge pro ἴῃ, aor. 2. sub. ἴω, verbi εἶμι eo. sic ἴῃσι pro ἴῃ subiunct. ex *them.* ἴημι.

Ιθ.

Ἰθαιγενέεσσιν] dat. plur. poëticus, nomin. ὁ ἰθαιγενής *rectè & legitimè natus.* & αὐτόχθων *indigena.* ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, qui rectum habet, & non obliquum genus, vt ἰθαιγενεῖς παῖδες. vel οἱ αὐτόθι γεγενημένοι, ibidem geniti. Nam ἰθύς, εῖα, ἰθύ, *rectus & rectè*, ἰθύντατα *rectissimè* παρὰ τὸ ἴεμαι. ἰθύω *recta feror, cum impetu progredior.* ἰθύς *impetus*, ἰθύνω *dirigo.* passiuum ἰθύνομαι, in aor. 2. duali ἰθυνθήτην.

Ιχ.

Ἱκάνω, *venio*, idē quod ἵκω ex quo factū. Dicitur etiam res quæpiam aliud ἱκάνειν *inuadere.* vt ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι, cum eum dulcis somnus inuaserit. ἱκάνομαι eiusdem est significationis ἵκευ Dorice pro ἵκου. ἵκηαι Ionice pro ἵκῃ, ἱκνεύμεθα pro ἱκνούμεθα Dorice.

Ἰκαρίοιο] Ion. pro Ἰκαρίου. ἴκαρος πόντος, Icarium mare pars Ægei, nomen adeptum à lapsu Icari, Ouid. *Icarus Icariis nomine fecit aquis.*

Ἱκέτης, ου. ὁ] *supplex.* actiuè, *& is qui supplicem admittit*, passiuè. Deriuatum putatur ab ἱκέσθαι, quod pro *supplicare* interdum accipitur: vel ἱκέτης quasi ἱκέτης dictum, vt sit ἱκόμενος εἰς οἶκόν τινος, domum alicuius adiens. genit. Æol. ἱκέταο, pro ἱκέτου. Inde fit ἱκετήσιος Ζεύς, supplicum præses

Iuppiter, quos in ſua cura habet, & quibus iura dat. ἱκετεύω *ſupplico*

Ἴκριον] *tabula, ſiue tabulatum.* Apud Etymologum dicuntur τὰ ἴκρια πάντα τὰ ἁπλῶς μετέωρα, ſublimia omnia. διὰ τὸ εἰς ὕψος ἥκειν. quaſi ἱκνέμενος ἐπ' ἰκριόφιν, in nauis tabulatis. Poëtice pro ἰκρίοις.

Ιλ.

Ἰλαδὸν] *confertim, turmatim.* ab ἴλη *agmen*, cuius primitiuum eſt εἰλέω *coarcto.*

Ἱλάω, & ἵλημι, fut. ήσω. pr. ηκα, *propitius ſum.* Imperat. ἵλαθι, & ἵληθι, *propitius eſto, placare.* ἱλήκησι in ſubiunct. Ionico. ἱλάειν quaſi ἵεμαι λάειν, cupio videre, quod ij qui ſunt propitij, libenter ſupplices videant. ἱλάομαι, fut. άσομαι, & poëtice ἱλάσσομαι, actiuè *placo*, vt ἱλάσκομαι: quod interdum paſſiuè vſurpatur. ἵλαος *propitius.*

Ἴλιον. *Ilium.* ἰλιόθεν ex Ilio. ἰλιόθι in Ilio. ἰλιακὸς *Iliacus.* Ἴλιος ἱρὴ, Troia ſacra, pro ἱερὰ duplici Ioniſmo. Dicitur autem Troia ſacra, οὐ μόνον τῷ κοινῷ λόγῳ τῶν πόλεων, non ſolum communi cæterarum vrbium appellatione, inquit Euſtath. ſed ob aſſidua quæ illic peragebantur ſacrificia: quod ſatis indicat feſtum gentile, Troiæ cognomine, Iliad. τὰ ἴλια ἑορτὴ ἐγχώριος ἐπώνυμος τῇ Ἰλίῳ.

Ἱμὰς, άντος. vinculum contortum, & ἴλλος, *oculus*, ἀπὸ τοῦ εἴλειν, quod cito voluantur oculi.

Ἰλὺς, ύος, ἡ *limus, et cœnum*, ab εἰλύω & ἰλύω *inuolu*o.

Iμ.

Ἱμὰς πολύκεστος] *lorum acu pictum.* πολύκεστος multum acu pictus, à πολὺ, *multum*, & κεστὸς *pictus acu*, ἀπὸ τοῦ κεντέω *pungo.* Hallucinantur autem ij, qui ceſtum Veneris eſſe cingulum putant. Eſt enim tota Veneris πανοπλία, vt pugilum, ita mulierum tunica. Κεστὸς ὁ κεντητὸς λῶρος, ἢ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔνδυμα, ait Gloſſar. Ceſtus eſt lorum interpunctum, aut Veneris veſtis, Κεστὸς *Vertonica*, ait Lexicon Cyrilli, quod *Ven.* i. *Veneris tunica* ſcite legit Rigaltius V. Cl. in Onoſond. Κεστὸς quaſi ζεστὸς *calens.* Inde Martial. Ceſton de Veneris ſinu calentem. Ἀπὸ τοῦ ἱμὰς, ἱμάσθλη *ſcutica*, ἱμάζω *loris cædo.*

Ἱμείρω] *deſidero* & ἱμείρομαι, ἱμείρει, Ionice ἱμείρεαι. idem ἵμερος *deſiderium*, cupido amatoria, idem quod πόθος. ἱμερόεις, & ἱμερτὸς *deſiderabilis.* ἵμερος dici putat Euſtath. quaſi ἵρος ἐκ ἱματίου ἀφροδισίου. amor & deſiderium ex Veneris veſte elicitum. Vnde etiam ἵμερος pro ipſo Cupidine, & amoris illicio ponitur.

Ἴμεν. plural. præſ. εἶμι *imus.* alioquin ἴμεν & ἴμεναι Ionice & Dorice dicuntur pro ἰέναι *ire*, ab eodem themate.

Iν.

Ἰνδάλλομαι] *ſimilis videor, appareo.* ἡνίοχος ἰνδάλλεται, auriga videtur Iliad. ψ. ἰνδάλλομαι autem dicitur pro εἰδάλλομαι ab εἶδος *facies, & forma.*

Ἶνες] *nerui, vis & robur* corporis, quod potiſſimum in neruis fibriſque conſiſtit. Singularis eſt ἴς, cuius ſignificatio etiam ad inanimata transfertur. vt ἴς ποταμοῖο. τὸ ἰνίον, poſterior colli pars, vnde ἶνες enaſcuntur.

Ἰνώ] Ino, παρὰ τὸ ἴς. ἢ παρὰ τὸ δύειν quaſi δυώ, quia in mare ſe præcipitem dedit.

Ι ξ.

Ἰξάλου αἰγὸς] Explicat Porphyrius τομίας, caſtratum caprum, quia capri ſyluestres ne pereant à venatoribus, ſponte pereunt, & reſecant ſibi αἰδοῖα, vt fiant habiliores ad fugam. Salacem alij interpretantur, alij ſaltantem, ſeu ſaltatricem, qualis eſt capratum natura. fit ab ἵξω fut. *veniam*, & ἅλλομαι *ſalio*.

Ἶξα, *veni*, aor. 1. verbi ἵκω. ἵξομαι fut. med. *veniam*.

Ἰξύς, ύος, ἡ *lumbus, ilium*.

Ι ο.

Ἰοδνεφὴς] *violaceus*. ab ἴον viola, & νέφος nubes. ἰοειδὴς πόντος purpureum mare. ἰοστέφανος violacea corona.

Ἰοδόκος ſagittarum receptor, & quia pharetra ſagittas capit ἰοδόκος nominatur, ab ἰὸς *miſſile*, & δέχομαι *capio*. ἰόμωρος iaculator. & iaculis deſtinatus. quaſi ὁ μόρον ἐμποιῶν ἐν ἰοῖς, mortem inferens iaculis. vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος telis male exceptus. ab ἰὸς μόρος fatum, conuerſo ο in ω.

Ἰονθὰς, αἶξ] lanuginoſa capra. Odyſ. ξ. vel vt alij vertunt, celeriter iens. ἴονθος *lanugo* ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ αἰθεῖν ire & florere.

Ἰότης *voluntas, conſilium*. κακῆς ἰότητι γυναικὸς, improbæ conſilio mulieris ab ἵεμαι *cupio*.

Ἴουλος] idem quod ὅλον *integer*. & apud Homer. *lanugo genarum*, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

Ἰοχέαιρα Ἄρτεμις] ſagittis gaudens Diana. ab ἰὸς *telum*, & χαίρω *gaudeo*.

Ιπ.

Ἶπες] *vermiculi*, ἶψ, ἰπός. ab ἴπω siue ἴπτω *noceo*.

Ἱππάζομαι, *equito*. ab ἵππος *equus*. quasi ἱπτόμενος ποσί. volans pedibus, vel παρὰ τὸ ἵεσθαι τοῖς ποσί. Accipitur sine vllo discrimine pro quouis iumento. Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθηλυνοῦσι, Iones omnia armenta, fœminino genere enunciant. ἱππεὺς *eques*. ἵπποιιν. genit. dual. Ionic. pro ἵπποιν.

Ἱππασίδησι] Dat. plur. Ionicus nominis patronymici, ὁ ἱππασίδης, ου. Hippasides, filius ἱππάσου δαΐφρονος ἱπποδάμοιο periti equitis.

Ἱππηλασίη, Ionice pro ἱππηλασία ὁδὸς equestris via; qua equi aguntur, & impelluntur. vt ἱππηλάτης *equitator*, ab ἐλαύνω *impello*, & ἵππος *equus*.

Ἱππημολγοί, Equos mulgentes Abij, ab ἀμέλγω ἵππους. vide ἄβιοι.

Ἱπποχαίτη λόφος, crista facta ex equinis setis. ἀπὸ τῆς χαίτης ἱππίας, equina iuba. Eandem cristam nominat ἱπποδασείαν, densam setis equinis. δασὺς enim *densus*. Nec non ἱππόκομον, ἀπὸ τῆς κόμης, *coma*.

Ἱππιοχάρμης, vel ἱπποχάρμης, qui gaudet equis, vel qui equis in bello vtitur. τοῖς ἵπποις χαίρων.

Ἱππόβοτος equos pascens, ἀπὸ τοῦ βόσκω *pasco*. Epithetum Peloponnesi peninsulæ equorum olim feracissimæ.

Ἱππόδαμος] *equorum domitor*. ἀπὸ τοῦ ἵππους δαμᾶν. Est etiam nomen proprium viri, vt ἱππόδαμας, & ἱπποδάμεια.

Ἱππόδρομος] spatium decursionis equestris, Hippodromus, à δρόμος ex inusitato δρέμω *curro*.

Ἱππόθοος] Hippothous, in equo celer, θόος ἵππος.

Ἱπποκορυστὴς οῦ. ab ἵππος *equus*, & κόρυς *galea*. quasi eques galeatus, vel qui equum incitat, à verbo, κορύσσω *incito*, aliqui explicant, qui caudam iubamue equinam in galea gestat.

Ἱππουεις] setis equinis comans. ab ἵππος *equus*, & οὐρὰ *cauda*.

Ἱπποπόλος, qui circa equos versatur, & illis vtitur, ἀπὸ τοῦ πολέω *verso*.

Ι ρ.

Ἱρὸς] Ionice pro ἱερὸς *sacer* vt ἱρεὺς pro ἱερεὺς, & ἱρεύω pro ἱερεύω. At Ἶρος nomen proprium alicuius mendici, quod appellatiuè pro quouis mendico ponitur, ἀπὸ τοῦ εἴρω *nuntio*.

Ἴρηξ Ionicè ponitur pro ἱέραξ accipiter, ἀπὸ τοῦ ἱέσθαι ῥᾷον, quod sit auis pernicissima.

Ἶρις, ἴριος, ἴριδος, & ἴρεως. ἡ arcus cælestis, ab εἴρω *denuntio*, quia pluuiam denuntiat, aut serenitatem aëris χειμῶνα ἢ εὐδίαν. Vnde etiam Poëtæ Irim Iunonis nuntiam esse finxerunt,

Irim de cælo misit Saturnia Iuno.

Significat quoque τὴν φιλοσοφίαν, καὶ ἔριν, καὶ φήμην. philosophiam, contentionem, & famam, ait Etymolog.

Ἶσος, & ἴσος, longa vel breui priore syllaba, *æqualis, par*, & in plurali etiam *totidem*. ἶσα in neutro plural. aduerbialiter pro *æquè ac*. Poëtæ vtuntur interdum τὸ εἶσος loco ἴσος. εἴσαι φρένες Odyss. ξ. animus æqualis, suique semper similis.

Ἰσάζω *adæquo*, vt ἰσόω. ἰσωσαίμην *æqualis sim.*

Ισανδρος] nomen proprium: quasi æqualis vir, ab ἀνὴρ, & ἴσος: ex quo item componuntur & alia, vt ἰσόθεος φὼς similis Deo vir. Iliad. β. ἰσόμορος, æqualis fortunæ, & sortis. ἵκηται ἰσοπέδον veniat in planitiem, i. campum æqualem & planum. Iliad. ν. βόες ἰσοφόροι boues æquali ferendo oneri pares. Odyss. σ. τὸ ἴσον φόροιτης.

Ισοφαρίζω paribus indumentis sum amictus, παρὰ τὸ ἴσα φάρη περιβεβλῆσθαι. τὸ φαρος vestis.

Ισθμιον τὸ, quod collum cingit, τὸ περὶ τὸν ἰσθμόν. ἰσθμὸς enim isthmus est, seu terra bimaris, angusta, duplici interclusa mari. per metaphoram dicitur pars illa, quæ inter os & gulam in modum isthmi interijcitur, scilicet fauces. Vnde τὸ ἴσθμιον collare, ornamentum fauces cingens.

Ισμαρος πόλις θράκης, inquit Etymolog. Ismaro Martis & Thressæ filio cognominis.

Ισκακον ες, ε ἴσασχ' ἑξείης, disposuit ordine Odyss. τ Imperfect. poët. pro ἴσας. addito κον vt πώλεσκον. κ conuerso in χ ob sequentem aspiratam. ab ἵστημι colloco statuo.

Ιστίον τὸ] velum nauis. ἀπὸ τοῦ ἵζω sedeo. sicut ὁ ἱστὸς malus, παρὰ τὸ ἵστημι sto, quia rectus est. Est etiam ἱστὸς tela. ἱστοδόκη, foramen, cui malus inseritur. ἀπὸ δέχομαι, capio. ἱστοπέδη pes mali, ἀπὸ τῆς πέδης, pedica.

Ιστίαια, vel ἱστίαια Hestiæa, postea ὠρεὸς dicta, πολυστάφυλος vuis abundans.

Ιστωρ, ορος] peritus, gnarus, vt μοῦσαι ἵστορες ᾠδῆς, Musæ peritæ cantus. testis et iudex, quos gnaros rei esse decet. ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι apud iudicem litem dirimere. fit ab εἴδω scio, seu ab ἵσημι, idem.

Ισχαλέος, abiecto ν. poëtice pro ἰσχναλέος, vel

ἰσχνὸς, *tenuis*, *macer*.

Ἰσχανάα] poëtico pleonasmo pro ἰσχανᾷ ex themate ἰσχανάω. itidemque ἰσχανάαν pro ἰσχανᾷν. ἰσχανόων quoque pari pleonasmo pro ἰσχνῶν, & ἰσχανόωσα pro ἰσχανῶσα particip. eiusdem thematis, ἰσχαίνω *macilentum reddo*. παρὰ τὸ ἰσχνός.

Ἴσχω] *habeo, teneo*, ἰσχέμεν & ἰσχέμεναι Doricè pro ἴσχειν. ἴσχεο pro ἴσχου Ionice.

Ἰσχίον] *coxa*, & τὰ ἰσχία *clunes*, παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους, quod illæ partes sedentem sustineant.

Ἰσχὺς, *robur*. ἰσχύω *robustus sum*.

Ιτ.

Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι. Salices frugiperdæ. ἰτέα vel ἰτέη *salix* παρὰ τὸ ἰέναι, quod cito germinet, breuique tempore in altum excrescat.

Ἴτην] *ibant*. dualis imperf. ᾔειν, verbi εἶμι *eo*. ἴτην accusat. ὁ ἴτης, ου *audax*. παρὰ τὸ ἴεσθαι, qui cum impetu progreditur ad prælia.

Ἴτυς, υος vmbo & circumferentia rotæ. ab ἴω *vado*, quasi ἐν κύκλῳ ἰοῦσα.

Ιυ.

Ἰύζω] *clamo* ἰοὺ, hei, quæ est vox dolentis. vel *fistula cano*. ἴυγξ γὰρ σύριγξ μονοκάλαμος. ait Etymolog. ἰύζοντος ἕποιτο, πυκνὸν συρίζοντος, fistula canentem insequebantur. ἰυγμὸς, *clamor*, seu *fistulæ cantus*.

Ιφ.

Ἴφθιμος *fortis*, ab aduerbio ἶφι *fortiter*, quasi ἴφιμος, vt ab ὄψ ὄψιμος *serus*, ait Eustath. ἴφιος, idem quod ἴφθιμος. ἴφια μῆλα, robustæ & pingues oues Il. ε.

Ἰφιάνασσα] Iphianassa, veluti fortiter regnans. ἰφιδάμας fortiter domans. ἰφικλεὴς valde glorio-

ſus. *ἰφιμέδςα* fortiter imperans. *ἰφίνοος* fortis mente.

Iχ.

Iχθυάω, *piſcor.* ἰχθυάασκον piſcabantur. Odyſ. δ. ἰχθυόεις *piſcoſus*, ἰχθὺς *piſcis*. ab ἱκέσθαι καὶ θύειν, quia eſt animal πολυκίνητον.

Iχνος, τὸ *veſtigium.* παρὰ τὸ ἴχειν, καὶ συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, quod totum pedem complectatur. ἴχνιον idem quod ἴχνος, ἰχναίη τε Θέμις veſtigiatrixque Themis. hymn. in Apoll.

Iχὼρ] ſanguis Deorum, αἷμα vero mortalium: ab ἴχω.

Iψαο] Ionice pro ἴψασο, aor. 1. medij verbi, ἴπτω.

Iω.

Iωγὴ *tegmen*, à nonnullis exponitur *vox*, *clamor & flatus*, idem quod ἰωὴ.

Iωκὴ per aphæreſim pro διωκὴ, *impetus*, *perſecutio.*

K.

KAββαλε, & καββαλεῖν] Dorice pro καταβαλεῖν, & κατέβαλε. quæ ambo ſunt aor. 2. act. vnum indicatiui, alterum infinitiui verbi καταβάλλω. Eodem pariter modo κάδδ' ἔβαλεν & κάδδ βάλλων, pro κατέβαλεν δὲ. & καταβάλλων δὲ. καδδὲ enim eſt κατὰ δὲ. vt κάδδυσι, κατέδυσι δὲ.

Καβυσσόθεν] aduerb. ex Cabeſo. καγγόνυ *in genu*, καγγόνυ δουρὶ βαλών in genu haſta deijciens. eſt ſyncope pro κατὰ γόνυ. vt πρόχνυ loco πρὸς γόνυ.

Κάγκανα ξύλα] arida ligna. à verbo καγκαίνω. *arefacio.* Exponuntur tamen à nonnullis τὰ κατατόμημα εἰς τὸ καίεσθαι, amputata ad comburendum,

quasi κατάκαλά πια ὄντα. παρὰ τὸ κείω, quod est κοιμῶ. syncope & pleonasmo τοῦ γ.

Καγχαλόων pro καγχαλῶν subiunct. verbi καγχαλάω rideo incompositè, à καγχάζω cachinnor. vel χαίρω, καὶ χαλῶμαι ὑπὸ χαρᾶς laxor præ gaudio, & diffundor. Etymolog. καγχαλόωσι, τουτέστιν ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν.

Καδμείωνες, & καδμεῖοι] Cadmeenses, i. Thebani. quia Cadmus Thebas condidit, inde Cadmi filij dicti sunt Thebani. Dum tamen in ænigmate Ausonij ad Theonem Grammaticum legis *Cadmi nigellas filias*, & alibi *Cadmi filiolas atricolores*, ne puellas Thebanas existimes, sed litteras quas Cadmus inuenit.

Καθαρὸς *purus*. à καθαίρω *purgo, mundo*. καθαρὸς θάνατος, pura mors Odys. χ. eorum qui ense cadunt. *Romanam mortem* dixit Latinus poëta, contra impura mors, quæ suspendio contigit, aut cum quis sibi proprias manus affert.

Καθείατο] Ionice pro καθεῖντο, 3. plusquamperf. pass. καθεῖμαι *sedeo*, καθεῖσε, aor. 1. τοῦ καθίζω habens ι adscitum in augmento. καθεῖσαν aor. 2. verbi καθίημι. καθίεσαν verò imperfect. eiusdem thematis. καθῆντο καθῆστο. plusquamperf. κάθημαι.

Καιετάεσσαν Λακεδαίμονα] Lacedæmonem Il. β. ἀπὸ τοῦ καιάτα, quæ sunt loca terræ motu hiantia, quod Sparta multis eiusmodi καιάτοις hiaret, ait Eustath. qui addit Spartæ fuisse carcerem, qui dicebatur καιάτας, quoniam foueas omnes καίους vocant. Dicebatur etiam Sparta καιετάεσσα, i. καλαμινθώδης abundans arundinibus. Legunt alij κητώεσσαν Λακεδαίμονα, *immensam*, metaphora ducta à κῆτος, *piscis ingens*.

λῆς πολιῆς, in medio capite cano. vox per syncopen facta, velut κατ̀ κεφαλὴν. Ita καχκορυφὴ pro κατ̀ κορυφὴ. καχκόρυθα pro κατ̀ κόρυθα *iuxta galeam.* Καχχῆαι] Æolica item syncope pro κατακῆαι quod est κατακαῦσαι *comburere*, à κάιω siue κάω. Ita κάκτανε pro κατέκτανε *occidit.*

Κάλαμος] *arundo* παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι, quod facile colligatur. καλάμη *stipula.* metaphorice hominis cadauer exsuccum & exangue, καλαμοστεφέων βυρσῶν. in βατραχ. coriorum quæ arundinibus teguntur. à κάλαμος & στέφω *tego.*

Καλαῦροψ, οπος, ἡ. *pedum pastorale,* quasi κῶλον αὖ ῥέπον lignum in summo repandum.

Καλὸς, ἡ, ὁ. *pulcher & decens.* ἀπὸ τοῦ καλεῖν *vocare.* quòd quæ pulchra sunt, nos ad sui amorem vocent & alliciant. aut quasi κηλὸς, ἀπὸ τοῦ κηλεῖν *demulcere.* πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ καλῷ, omnes enim pulchro demulcemur, & afficimur. κάλλος, τὸ *pulchritudo.* κάλλιμος idem quod καλος.

Καλλιάνειρα, quasi pulchra virago. & καλλιάνασσα pulchra regina, nomina duarum Nympharum. Κάλλιαρος] oppidum Locrorum, ita dictum διὰ τὸ ἀροτον ἐκεῖ τῆς γῆς. quia solum bene illic aratur.

Ο Καὶ ἡ καλλιγύναιξ, κος pulchras mulieres habens. Quo nomine appellatur Græcia, propter vnam Helenam. καλλίζωνοι γυναῖκες, pulchrè cinctæ mulieres, i. eleganter & splendide vestitæ. vt enim arma militum, sic & mulierum ζώνη. synechdoche, pars pro toto. παλλακίδος καλλικόμοιο, pellicis pulchricomæ. sunt & hi fœminarum laquei, comæ. Dicuntur & ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι vxores bene vittatæ. κρήδεμνον, *vitta capitis*, quasi δέμα τοῦ κάρη capitis nexus.

Καλλιόπη, quam Homerus simpliciter θεὰν in Iliad. μοῦσαν in Odyssea nominat, προφερεστάτην ἁπασῶν, καὶ πρεσβυτάτην, ideoque Poëticæ præfectam, quæ frequentius à Poëtis soleat inuocari. καλλιόπη dicta est ob pulchritudinem oris & elegantiam sermonis.

Καλλιπάρηος] pulchras genas habens, καλὰς παρειὰς ἔχουσα. ἀπὸ μέρους καλή. παρειὰ enim *gena* ἀπὸ τοῦ ἐπαίρω quod est attollo, τὸ συνεσταλμένον μέρος τοῦ σώματος sublimis & conspicua pars corporis. Ita nominat Chryseidem καλλιπάρηον. Maiam vero καλλιπέδιλον, pulchra habentem calceamenta. Latonam καλλιπλόκαμον pulchris comis. Ino καλλίσφυρον pulchris talis: quas à parte pulchras denominat.

Κάλλιπον, ες, ε.] Æolica syncope pro κατέλιπον, vt καλλείπειν pro καταλείπειν, & καλλείψειν pro καταλείψειν à καταλείπω. κάλλιφ' pro κάλλιπε. ob sequenté aspiratam.

Καλλίῤῥοον & καλλιρέεθρον amnem pulchre fluentem vocat. à ῥέω *fluo*. regiones amœnas καλλιχόρους. καλλίτριχας ἵππους pulchre comatos equos. à θρὶξ *capillus*.

Κάλπις idem quod κάλπη *vrna, cistula*.

Καλύδναι νῆσοι] Insulæ Calydnæ, iuxta aliquos sunt Sporades.

Καλύπτω *tego, operio* Inde κάλυμμα velum. καλύβη quasi καλύφη *tugurium* κάλυξ, quod quidem proprie est ἄνθος ῥόδου μεμυκός calyx rosæ semi-apertus: apud Homerum tamen est quoddam ornamentum muliebre. καλύπτρα, quoque seu καλύπτρη, flamineum mulieris.

Κάλχας, τοῦ Κάλχαντος, vates Græcorum celeberrimus. κάλχη est purpura, vnde fit κάλχας, πορφύρων profunde cogitans vaticinia, quasi colore denso

perfundens. ἄριστος οἰωνοπόλων optimus augurum.

Κάμαξ, ἡ, palus, vitis adminiculum, quasi κάμνειν πεσοῦσα, παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, quod grauetur & deficiat sub pondere. κάμω fut. καμῶ, in aor. 2. ἔκαμον. *fatigor, grauor, et acquiro* Interdum κεκμηκότες & καμόντες dicuntur mortui. Inde κάματος, & id quod labore comparatũ est. καματηρὸς *laboriosus.*

Κάμινος, quasi καυμῖνος *caminus*, à καίω *comburo*, vel κάρω *exsicco.*

Καμμὲν] Æolicè vel Laconicè pro κατὰ μὲν. subter quidem. καμμέσον, κατὰ μέσον. καμμορος pro κακόμορος infelix. καμμῖξαι pro καταμῖξαι *immiscens.* καννεύσας, innuens pro κατανεύσας.

Κάμπτω *flecto.* καμπύλα τόξα *curui arcus*, κληῖδα εὐκαμπέα *clauem* bene flexam.

Καναχέω *resono*, καναχὴ *sonitus.* παρὰ τὸ κενὸν ἠχεῖν, inane *personare.*

Κάνεον, & per contract. κανοῦν, & κάνειον, *canistrum.* idem quod κάνης.

Κανὼν] regula, & metaphor. præceptio rite loquendi, à καίνω, quod est κόπτω. ὁ τὰ τῶν λέξεων κόπτων ζητήματα, dissoluens & scindens dictionum quæstiones. Sicut enim artifex vtitur amussi ad dirigenda opera, sic & nos κεχρήμεθα τῷ κανόνι, ad dictiones rite conformandas. Sunt & κανόνες αἱ ῥάβδοι, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας, virgæ, quibus clypeos retinebant milites velut in æquilibrio, ne in hanc vel in illam partem propenderent.

Κάπετος, pro σκάπετος fossa à σκάπτω *fodio, excauo.* κάπη *præsepe*, παρὰ τὸ κάπτειν comedere. καπνίζω *fumum excito*, & ex consequenti *ignem accendo*, καπνὸς *fumus*, quasi ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή, spiritus ignis, anima flammæ.

Κάππεσον] pro κατέπεσε, Æolica syncope pro κατέπεσον decidi. aor. 2. verbi καταπίπτω.

Κάπρος] aper. σῦς κάπρος, & σῦς κάπριος apud Homer.

Καπφάλαρ] Æolica & poëtica syncope dicitur pro κατὰ φάλαρα, iuxta clauos galeæ.

Καρδία, Ionice ἡ καρδίη cor. idem est quod poëtis κέαρ, cor à quo etiam deducitur, quasi κεαρδία. κραδία per metathesim.

Κάρηνον, caput, à κείρω tondeo. κάρη, & κάρα, Ionice, & κὰρ per apocopen, κάρηαρ, ατος. & syncope κάρητος, idem. καρηκομόωντες Ἀχαιοί, Achiui comati. à κάρη, & κομάω orno. Leonidas ita comam fouit, ex quo Spartiatæ capillo studuere. Nec quicquam notius est Atheniensium cura circa cincinnos, quibus velut nemoretis cicadas aureas imponebant, vnde dicti τεττιγοφόροι.

Καρκαίρω] resono. καρκίνος cancer. quasi καράκινος, παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ κινεῖσθαι, quod capite retro moueatur & incedat.

Καρπαλίμως] celeriter, quasi καπαλίμως, à κάπω flo. quod nihil sit flatu concitatius. vel quasi ἁρπαλίμως raptim, ab ἁρπάζω rapio. καρπὸς fructus, & carpus, seu iunctura manus cum cubito.

Καρρέζειν, pro καταρρέζειν Æolica syncope. καρρέζουσα pro καταρρέζουσα. à κατὰ, ῥέζω π.

Καρπρόθυμος] qui est animo forti, à καρπρὸς pro κρατπρὸς, & θυμός. & καρπρόχειρος, Mars fortimanus.

Κάρυστος] Eubœæ oppidum, ex quo Carystium vinum in Athenæo commendatissimum.

Καρφαλέος, pro quo etiam dicitur καρχαλέος, aridus. à κάρφω sicco. fut. ψω.

Καρχαρόδων, οντος] acutos habens dentes à κάρχαρος asper, & ὀδοὺς, *dens*.

Κασίγνητος, & κασιγνήτη] frater, soror, consobrinus. παρὰ τὸ κάσις, ὁ ϗ ἡ frater vel soror, & γεννάω gigno.

Κάσχεθε, pro κατέσχεθε. & κάσχη pro κατέσχη, Æolice. à κατέχω.

Καταῖτυξ] galeæ genus depressum, sine crista. παρὰ τὸ κάτω τέτυχθαι, quod inferior & depressa sit fabricata.

Κατακαίριον βέλος] hasta lethalis, opportune feriens. vide καίριος.

Καταλκλῶθές τε βαρεῖαι] Parcæque graues. alij legunt κατακλῶθησι, & quidem rectius. κατακλώθη *fatum*, κατακλώθω fatalia stamina duco. à verbo κλώθω *neo*, *glomero*.

Καταίτησιν] *è regione*, κάταντα *deorsum*, καταντικρὺ *ex aduerso*, ab αἴτιος *aduersus*, αἴτιον *ex aduerso*.

Καταρρίπτειν, seu καπρίπειν] præter. med. verbi καταρρίπτω deijcio, cum pleonasmo Attico, & augmento duplici, seu à καπρέπω, disturbo.

Καταριγηλὸς] *horrendus*. à ῥῖγος *rigor* κατασύφελος *valde durus*. συφελὸς *durus*. à σύφω *adstringo*.

Καπίζω] verbum poëticum idem significans, quod καταλείβω *effundo*. καπίζεν δάκρυα fundebat lachrymas.

Καπκτα] per apocopen pro κατέκτανε aor. 2. verbi κατακτείνω, *occido*, vel pro κατέκτη, aor. 2. verbi κατακτημι.

Καπνῶπα] syncope pro καπνώπια, idem quod καπνώποι, & ἀώποι, *coram*, *in conspectu*.

Κάπνοφι] quod Etymolog. deducit à φέρω pro

καπίφειε. Alij à themate πόνω ex eodem φάω, facto anadiplasiasmo, & syncope, vel ex φαω.

Κατήφεια, Ionice κατηφείη, mœror cum pudore. ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, quod tristes & pudore affecti oculos deijciant. κατηφής, qui est vultu demisso ex pudore aut tristitia. κατηφέω oculos demitto. κατηφόνες infames qui prodire non audent.

Κάτθανε] Æolica syncope pro κατέθανε, aor. 2. verbi καταθνήσκω ex καταθανέω. κατθέμεν pro καταθέμεν, Dorice loco καταθεῖναι à κατατίθημι. vt κατθέσθαι, pro καταθέσθαι.

Καπωμάδιος, qui ex humeris pendet. κατωμαδὸν idem quod κατ' τὸν ὤμων super humeros, vnde componitur.

Καπωρύχεσσι] dat. plural poëticus pro κατώρυξι. à nominat. κατώρυξ *defossus*, κατορύττω *defodio*.

Καυλὸς *caulis, scapus*. In hasta est ligni extremitas, quæ cuspidi immittitur: in ense idem est quod κώπη *capulus*.

Καῦμα] *ardor* καυστρὸς siue καυσηρὸς *ardens*, à καίω *vro*.

Κε.

TO κέαρ] *cor, animus*. vel vt alij volunt, ψυχὴ διηρημένη, anima separata, euulsaque à corpore, παρὰ τὸ κεάζω, quod idem est ac κέω *findo*.

Κεδάσσαντες] aor. 1. partic. κεδάσαντες verbi κεδάζομαι. actiu. κεδάζω, quod & σκεδάζω *dispergo*.

Κεδνὸς dignus cuius habeatur cura, ob aliquam eius excellentiam, οἵ οἱ κεδνότατοι. Iliad. ι. qui illi omnium maximè curæ erant. Item animo prudens, & sollicitus. venerandus, & honestus. ἄλοχος κεδνὴ vxor honesta. à κηδεύω *curam gero*, ex κῆδος *cura*.

Τὰ κειμήλια, Eustathio sunt bona κείμενα, quæ immobilia ἀκίνητα appellantur, πρόβασις vero mobilia καὶ αὐτοκίνητα bona. Etymolog. sunt τὰ ἀπόθετα χρήματα repositæ in thesauro pecuniæ, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μείλιχα, quod ibi recondantur res nobis gratæ & mellitæ. Aliis τὰ κειμήλια, sunt omnis domus supellex, vnde κειμηλιάρχης, custos Ecclesiasticæ suppellectilis, apud sacros authores.

Κείρω *tondeo*, σοί τε κόμην κερέειν. Iliad. ξ. tibique comam tondere: *scindo* ἐλάτης κέρσαντες. Iliad. ω. ligna abietis secantes. *diripio*, *absumo*. κτήματα κείρειν bona & possessiones absumere. Inde κουρεὺς *instrumentum tonsorium*, κόρση siue κόρρη *crinis*, & tempora capitis. vt Iliad. δ. βάλε δουρὶ κόρσην, percussit lancea in temporibus.

Κεκαδήσειν] pro στερήσειν & χάσασθαι ποιήσειν ex χάζω *hio*. fut. 2. χαδῶ, ex quo κεκαδῶ per anadiplasiasmum, & conuersionem τοῦ χ εἰς κ. vnde fut. 1. med. κεκαδησόμεθα. Similiter ex ἔχαδον, formatur κέκαδον, & med. voce κεκάδοντο. κεκαδμένος pro κεκασμένος verso σ in δ, vt ἴδμεν pro ἴσμεν. ex κάζω, *orno*, *instruo*.

Κεκάμω] poëtico anadiplasiasmo pro κάμω, aor. 2. subiunct. verbi κάμνω, κέκασσαι & κέκασο]. præter. perf. & plusquamperfect pass. verbi κάζομαι, κέκασμαι. κεκαφηὼς] Ionice pro κεκαφηκὼς, præter. part. verbi καφέω, quod fit ex κέκαφα τοῦ κάπω. κεκεύθει] imperfect. verbi κεύθω, pleonasmo τοῦ κ. pro ἔκευθε.

Κέκλετο, pro ἐκέκλετο à poëtico verbo κέκλομαι habēte pleon. τοῦ κ pro κέλομαι, vt κεκλόμενος pro κλόμενος.

κεκλήατο] Ionice pro κέκληνται, à καλέω tanquam ex inusitato κλέω. κέκληγα] præter. med. verbi κλάζω habens τροπὴν τοῦ α εἰς η. pro κέκλαγα. vnde κεκληγὼς ὀξέα, Iliad. β. acute clamans. κεκλήσῃ] paulopost fut. verbi καλέομαι. κέκλυτε] poëtica reduplicatio pro κλῦτε, vt κέκλυθι pro κλῦθι. Imperat. verbi κλῦμι, audio. κεκμηκὼς præter. act. verbi κάμνω. & κεκμηὼς poëtice.

Κελητίζειν] ἀντὶ τοῦ ἵππον κέλητα ἐλαύνειν, pro agitare & impellere celerem equum. ἐκ τοῦ κέλης, κέλητος, celes & desultorius equus, ἀπὸ τοῦ κέλλω, quod est τρέχω.

Κονίω] puluere conspergo, & puluerem excito. Sæpe apud Homerum κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο φεῦγον, puluerulenti è campo fugiebant. à κόνις, puluis et cinis, ita dictus quasi ἡ εἰς σμικρὰ κεκομμένη γῆ, terra minutatim diuisa. Ex quo κονίσαλος puluis excitatus, quasi κονίς σεσαλευμένη.

Κεκοπὼς] præter. particip. med. verbi κόπτω scindo, pulso, saucio, &c.

Κεκορυθμένος] per syncopen pro κεκορυθημένος, præter. pass. verbi κορυθέω. vel pro κεκορυσμένος, verso σ in θ à κορύσσω armo. κεκορυθμένος χαλκῷ ære armatus. Iliad. γ. & δ.

Κεκοτηὼς, pro κεκοτηκὼς, Ionice vt κεκορηὼς pro κεκορηκὼς exempto κ veluti κεκοτηότι θυμῷ irato animo. Est autem præter. act. à them κοτέω.

Κεκράανται, & κεκράαντο, pleonasmo poëtico τοῦ α, Ionica detractione augmenti pro ἐκέκραντο. verbi actiui κραίνω.

Κεκρύφαλος] reticulum, quo mulieres crines compescunt. à κρύπτω abscondo.

Κεκύθωσι] Ionico anadiplasiasmo pro κύθωσι, vt

κεκάλυφσι pro κάμωσι, à themate κεύθω, *abscondo.*

Κέλαδος] *strepitus* Inde κελαδέω *strepo.* maxime de fluminibus, vt ῥόος κελαδῶν. κελαδεινὸς *obstrepens, & tumultuosus.* Κελαδεινὴ κέκληται ἡ Ἄρτεμις, παρὰ τὸν γινόμενον ἐν ταῖς κυνηγίαις κέλαδον, Diana vocata Κελαδεινὴ, propter tumultus venatorios.

Κελαινεφὴς] *nigris nubibus*, à κελαινὸς *niger.* & νέφος *nubes.* quasi κελαινονέφης, ὁ τὰ νέφη μελαίνων, nubes atras efficiens. vel ἐκ τοῦ φῶ, quod est φαίνω, & κελαινὸς *niger.*

Κελαρύζω *murmuro.* fut. κέλσω & κελήσω. ex quo κελεύω, *iubeo.* κέλευθος, ἡ. plural. τὰ κέλευθα, & αἱ κέλευθοι. ὑγρὰ κέλευθα, humidæ viæ. Sic τράχηλοι, & τράχηλα. λύχνοι & λύχνα. δίφροι & δίφρα. ἐρετμοὶ & ἐρετμά. δάκτυλοι, & δάκτυλα. τάρταροι & τάρταρα. σταθμοὶ & σταθμὰ, ζυγοὶ & ζυγά. ait Etymolog.

Κελευτιάω. *adhortor*, pro quo κελευτάω *hortor.* κελευτόων pleonasm. ο. Iliad. ν.

Κεμαὶ, ἀδος] *hinnulus.* quasi κειμαὶ, vt pote κειμένη ἔτι ἐν τῷ σπηλαίῳ. adhuc latitans in spelunca, nec audens se committere syluis.

Κενεαυχὴς] *vana iactans, iactabundus,* ab αὐχέω glorior, & κενὸς *vacuus, & inanis*, pro quo κενεὸς apud poëtas. κενεὼν inde, pars corporis sub pectore ossibus carens, κενὸς ὀστέων.

Κένταυρος, Centaurus, ἀπὸ τοῦ τὴν πατέρα αὐτοῦ Ἰξίονα κεντῆσαι τὴν αὔραν, quòd eius parens Ixion Iunoni commisceri volens, auram & nubem osculatus sit. κεντέω enim siue κέντω proprie quidem *stimulo* significat, ex quo κέντορες ἵππων equorum agitatores, & κέντρον *stimulus, calcar:* sed interdum sumitur pro φιλέω, *osculor.*

Κεραΐζω *dissipo*, vt boues infesti cornibus *vasto.*

à κέρας *cornu* Inde κέραος *cornutus.* κεραΐς, ίδος, vastatrix, & peculiariter vermis cornua rodens. κεραϊστής, in Homero, *vastator.*

Κεραμὸς, *terra, ex qua fictilia fiunt.* ab ἔρα *terra,* quasi ἔραμος. Apud Homerum, *carcer.* χαλκέῳ ἐν κεράμῳ. æneo in carcere. κεραμεὺς *figulus.* κεραμήϊος, Ionice pro κεράμειος *figulinus.*

Κεράννυμι siue κεραννύω, κεράω, & κεραίρω, *misceo, bibendum prabeo.* κέρασσε δὲ νέκταρ, nectar immiscuit. Odys. ε. quod de pocillatore dictum est. Inde κρατὴρ & Ionice κρητὴρ, *crater, poculum.* quia miscebatur aqua vino in pateris. Primitiuum est κέρας cornu. οἱ παλαιοὶ γὰρ κέρασι ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει ἀντὶ τῶν ποτηρίων, ὅθεν καὶ τὸ κεράσαι εἴρηται. veteres cornibus vtebantur in potu pro poculis. vnde verbum κεράω *misceo, infundo.* & Bacchus ταυροκέρως taurinis cornibus, ait Scholiast. Nicand.

Κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα] Iliad. λ. Duplex est horum verborum explicatio. vel splendide cornibus arcus, quæ πήχεις antea dicta sunt. vel splendide coma ad fraudes & decipulas virginum comparata. τὸ κέρας enim est capillorum plicatura, qualis Atheniensibus erat κρωβύλος, & Iuuenal. Saty. 13. *madido torquentem cornua cirro.*

Κεραυνὸς] *fulmen,* κεραύνιος Ζεὺς, fulmineus Iuppiter.

Κερδαλεόφρων, ὁ καὶ ἡ] *vulpinam mentem habens,* à κερδῶ, οος οῦς. *vulpes. vel lucris deditus,* à κέρδος *lucrum,* & φρὴν, *mens,* vt notat Eustathius fœminas ab Homero vocari κέρδεα εἰδυίας, quas Plautus argenti vehicula, quæ nihil ex amore adolescentum quærunt, quam pecuniæ extorsionem, argenti extenebronides, & nummorum expalponides,

limaces liuidas, quæ rodunt amantes. Nisi quis malit κερδαλεόφρων, quo nomine Agamemnonem compellat Achilles, deductum à κερδῶ *vulpes*, λέων *leo*, & φρὴν *mens*. Iuuat enim Ducem interdum Leoninæ vulpinam assuere. κέρδιον] compar. *vtilius*, τοῦ κέρδος, positiu.

Κερκὶς, ίδος] *radius textorius*, qui & pecten dicitur, ἀπὸ τοῦ κρέκειν, quod est ἠχεῖν, transposita littera ρ.

Κερτομίοισι ἔπεσι] verbis cor scindentibus. κερτόμιος, à κῆρ *cor*, & τέμνω *scindo*. κερτομία *maledictum*, κερτομέω *maledictis incesso, & derideo*. σὲ δὲ κερτομέουσαν οἴω. te autem illudentem puto. Odyss. ν.

Κέσκετο] Ionice pro ἔκειτο, ex κέω facto themate κέσκω, vt ex ἔω fit ἔσκω.

Κεφαλὴ] *caput*, παρὰ τὸ κάρφεσθαι, quod est ξηραίνεσθαι, *exsiccari*, quia est pars κατάξηρος καὶ ὀστώδης. vel παρὰ τὸ καλύπτειν, *abscondo*, quod tegat cerebrum. vel παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη, quod oculi sint in capite.

Κεφαλλῆνες] qui sunt ex Cephalenia insula maris Ionij.

Κεχανδότα] ἀντὶ τοῦ χωροῦντα, *recedentem*. ἐκ τοῦ χάζω, fut. χάσω præt. med. κέχαδα, κεχαδώς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. κεχανδώς, vt κεχάνδη, in plusquam perf. pro ἐκεχάνδη.

Κεχαρηότα] *gauisum*. ἀπὸ τοῦ χαίρω, prœter. κεχάρηκα, particip. κεχαρηκὼς, & κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ κ, κεχαρηώς. vt κεχαροίατο Ionice pro κεχάροιντο, qui est poëticus anadiplasiasmus pro χάροιντο. vt κεχάροντο pro ἐχάροντο. κεχηνώς, à χαίνω.

Κη.

KΗαι] aor. infin. verbi κήω, seu potius κάω, quod idem est, *vro*.

Κῆδος] *cura, et sollicitudo, seu mæror & luctus*. κηδέω, *curam gero*, & κήδω *noceo*. κήδιστος, carissimus, de quo multum curatur, κηδεμὼν *curator*.

Κήκιε] poëtice pro ἴκιε, poëtico anadiplasiasmo, à κιέω. aor. 2. ἔκιον.

Κῆλον] *telum ligneum*, ἀπὸ τοῦ κᾶλον lignum combustibile. At κηλὸν, *siccum*, vnde κήλεος & κήλεως vrens.

Κήξ] *fulica*, dicitur etiam κῆυξ. Ceycis fabulam habet Ouidius.

Κῆπος *hortus* à κάπος, quod est ventus & aura. πόπος καταπνεόμενος.

Κῆρ] cum circumfl. est neutrius gen. τὸ κῆρ, *cor, animus*. Fitque à nomine κηρὸς, *cera*, quia instar ceræ rapacis animus scientias comprehendit. Quo sensu Orpheus animos vocat κηρέους, *cereos*. At κὴρ cum accentu graui, est fœmin. gen. & significat *fatum aut mortem*. ἀπὸ τοῦ καίειν, qua in significatione Hector Iliad. θ. Græcos nominat κύνας κηρεσιφορήτους canes à fatis & Parcis contra Troiam aductos. κηρόθι aduer. *in corde*.

Κηρός.] *cera*. παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως, quod facile comburatur, & ardeat. vel ὅτι καιόμενος ῥεῖ quod fluat ab igne liquefacta. τὸ κηρίον, *alueare, seu fauus*.

Κήρυξ *præco*. & κηρύσσω *proclamo*. τοῦτο παρὰ τὸ γῆρυς, quod est *vox*, & proprie vox τῶν ἀνθρώπων virorum illustrium, ἀπὸ τοῦ γέρας. vel κηρύσσω παρὰ τὸ πτέρον, quasi πτερύσσω, quia vox quasi pennata fertur in aures.

Κῆτος] *cetus*, marinum animal immane. Odyss. λ. Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων. Cetei trucidabantur mulierum propter dona, vbi Strabo lib. 3. ænigma potius proponi ab Homero, quam aliquid perspicuum tradit. οὔτε γὰρ, inquit, τοὺς κητείους ἴσμεν οὓς τινας δέξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναίων εἵνεκα δώρων. Nam neque nouimus, quos Ceteios intelligere debeamus, neque quid sibi velint muliebria dona. Aliqui legunt κήδειοι, consanguinei, & familiares, qui etiam appellantur κήδεστοι. Alij χήτειοι γυναίων, εἵνεκα δώρων, mulieribus priuati, propter mercedem. nonnulli κήτειοι, magni, quia cete sunt ingentia in mari monstra. Nec desunt qui κητείους interpretantur eos, qui mercede, conducti sunt, διὰ τὸ ἀκόρεστον, ex ipsius ceti metaphora insaturabilis.

Θαλάμῳ κηώεντι] thalamo suffito. κηώεις à κῶ *iaceo, dormio.* nam propriè κηώεις appellatur *thalamus.* vel à καίω *vro*, & ὄζω *oleo*, κηωεις, bene olens ex suffitu & aromatis.

Κι.

Κίδναμαι] *dissipor.* κίδνημι idem quod κεδάω, κεδάζω, & σκεδάζω.

Κίθαρις] *cithara*, instrumentum musicum, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως, quod facile moueatur, ἢ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας, vel quod audientes ad amorem alliciat. ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς θαιρούς, quod moueantur cardines, seu στροφεῖς. κιθαριστὺς, ἡ, ars canendi cithara. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαριστὴς citharista.

Κίκλησκεν] pro ἐκίκλησκεν, verbi poëtici κικλήσκω, idem quod καλέω, vnde descendit, *voco.*

Κίκυς] *vis, & robur.* παρὰ τὸ κίω, eo, quoniam robur apparet ex motu.

Κίλιξ, nomen ἐθνικὸν, ſignificans hominem è Cilicia oriundum, & quia Cilices crudeliſſimi fuiſſe perhibentur, inde κιλίκιος, πονηρὸς, & κιλικίζειν, πονηρεύειν, & κακοηθεύειν.

Κίλλα ζαθέη] Cilla diuina, vrbs Troadis, templum Apollini conſecratum, quod ἄσυλον vocat Euſtath.

Κινέω] *moueo, muto*, & κίνυμι idem κίνδυνος *periculum*. quaſi κινέων ὀδύνας, *mouens dolores*. γαίης κινήτωρ Terræ-motor Neptunus.

Κινύρομαι *lamentor*, κινυρὸς, *querulus*, funeſtus, ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ ἶνας, quod luctus neruos moueat, & remittat vires.

Κίων, ονος· *columna*. παρὰ τὸ κίειν, καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος, quod in altum aſſurgat. κιών, οντος, partic. κίω, *eo*.

Κίρκη] Circe, veneficarum famoſiſſima. τὰς δὲ παμπαλαιούς γυναῖκας ἀπ' ἐκείνης κίρκας καλοῦμεν, à qua veneficas omnes Circas nominamus, ait Etymol. κίρκος, *circus*, accipitris ſpecies.

Κιρνάω, & κίρνημι *miſceo*, κίρνας *miſcens*: idem quod κεράω, & κεράσαι. cuius thematis eſt etiam κίρνη, pro ἐκίρνη vel Dorice pro ἐκίρνα.

Κίσσος *hedera* κισσύβιον poculum hederaceum. κισσεὺς Bacchus ita cognominatus, quod hederam amet, & quod in eam puer adhuc conuerſus fuiſſe fingatur, κισσοκόμης, coronatus hedera idem cognominatur.

Κίστη] *capſula*. παρὰ τὸ κεῖσθαι.

Κιχείω] poëtice pro κιχέω, inuenio. aliàs κίχημι, & κιχάνω. κίχλη] turdus.

Κλ.

Κλαγγὴ] clangor proprie auium, qui etiam tribuitur militibus, cum in hoſtem impetum fa-

ciunt. ſuibus, canibus, & Iliad. α, κλαγγὴ βιοῖο ſtridor ſagittæ ex arcu emiſſæ. κλάζω, fut. κλάγξω *ſtrido* à κλῶ *voco*. vel à κλάω *frango*, vel κλαίω ploro, cuius fut. κλαύσω. Etenim animus plorantis lachrymis frangitur. κλαυθμὸς *eiulatus, ploratus*.

Κλεοπάτρη] Cleopatra κλέος πατρίας, gloria patriæ.

Κλέπτω] *furor, prædor*, & per metaphor. *decipio*. Decipit enim qui arcana furatur conſilia. Latini quoque dicunt furari victoriam, i. dolo & fraude vincere. κλεπτοσύνη. furtum. κλέπτος & κλοπὸς, *fur, furax*.

Κλὴς, *clauis*, & pars corporis, κληῖδα παρ' ὦμον. clauem ceruicis ad humeros, Iliad. ε. κληϊστὸς, *clauſus*. κληδὼν, & κληηδὼν *gloria*, à κλείω *claudo, et commemoro*.

Κλῆρος] *ſors, nota*. à verbo καλέω *voco*, ὁ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λάχοντα, aduocans ad ſe eum, qui ſortitur. vel à κάλον quod eſt *lignum*, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κλῆροι, ἢ ἐπὶ ἐν ξύλοις ἐνεχαράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. nam in ligneis fruſtulis ſortes inſculpebantur, vel inſcribebantur nomina. Significat quoque hæreditatem, quia ſorte diſtribuebatur. Peculiariter, κλῆρος eſt cœtus eorum, qui ſacris applicantur, Clerum Latini vocant, Galli *le Clergé*.

Κλίνω] reclino. ἔκλιναν Τρῶας Δαναοὶ, in fugam Troianos dederunt Danaj. Inde κλῖμαξ *ſcala*, κλισία tabernaculum, & ſella recubitoria. κλισμὸς idem. & κλιντὴρ, ῆρος. κλισίηνδε, in tentoria aduerb. addito δε accuſatiuo caſui Ionico. κλισίηθεν ex tabernaculo. κλιτὺς conuallis.

Κλονέω, *agito*. à κλόνος, tumultus.

Κλοπτεύω. *decipio*. παρακλέπτω τὸν καιρὸν latenter subduco tempus & occasionem, à κλοπεύω, ait Eustat. vel κλύπις ἔπων ἀνδ[illegible] tero tempus verborum elegantia, quasi κλυπτεύω.

Κλύδων, ονος. *fluctus*, *vnda*. à κλύζω *abluo*. κλύζεσκον imperfect. poëtic.

Κλύω *audio*, *percipio*, vnde κλύμενος vim participij habens, ita dictus Pluto, quod omnes ad se aduocet, κλυτὸς *vocalis*, *strepens*, inclytus, cuius fama ab omnibus auditur. ἀΐδῃ κλυτοπώλῳ Plutoni inclytos equos habenti. à πῶλος *pullus*, & κλυτὸς *inclitus*. κλυτοτέχνης ἥφαιστος arte inclytus Vulcanus. κλυτοτόξῳ Απόλλωνι, Apollini inclyto iaculatori. ἥφαιστος κλυτόμητις inclyti consilij, μῆτις *consilium*.

Κλωμακόεις, εσσα, εν. locus in quo sunt κλώμακες, ait Eustath. ι. λόφοι ὑψηλοὶ, tumuli alti. τραχεῖαι, & πετρώδεις ἀναβάσεις, κατακλῶσαι τοὺς δι' αὐτῶν βαίνοντας, asperi & petrosi ascensus, qui frangunt illac ingredientes.

Κν.

TO Κνέφας, gen. ατος, αος. *crepusculum*. deriuatur παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι, quod sit vacuum lumine.

Κνῆ. Ionice pro ἔκνη. imperf. verbi κνῆμι, vel ex κνάω.

Κνήμη, *tibia*. κνημὶς, ῖδος *ocrea*. κνημὸς, locus montis pede *altior*.

Κνῆσις, & κνῆστι] instrumentum quo aliquid radimus, culter. à κνάω *scalpo*. κνίζα *sculptura*. ex κνίζω idem quod κνάω, κνυζόω, *scabie infesto*, *deturpo*. κνυζηθμὸς gannitus canis adulatorius.

Κνίσσα, & κνίσση, & simpliciter κνίσα. *nidor*, vapor & odor carnium tostarum. ipsa pinguedo. κνισσήεις *nidore*

nidore plenus. κνισοδιώκτης, muris nomen, nidorem insequentis. quasi κνίσαν διώκων.

Κνώδαλα] proprie quidem τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, quasi κινώδαλα, quod in mari moueantur. abusiuè tamen ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων de omnibus feris vsurpatur, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἁλίσκεσθαι, quod à canibus capiantur.

Κο.

Κοῖλος] *cauus.* κοίλησι ἐπὶ νηυσί. cauas ad naues.

Κοιμάομαι] *cubo, dormio,* κοιμάω, fut. ήσω, *dormire facio.* à κεῖμαι. *iaceo.* Inde κοίτη, & κοῖτος cubile, & somnus.

Κοίρανος] *Dominus,* quasi καίρανος, qui temporibus præest, à καιρὸς *tempus & occasio.* κοιρανέω dominor. inde πολυκοιρανίη, multorum dominatus, de quo ait, οὐκ ἀγαθὸν, regij status amantissimus Poëta, vt qui sciret vnum Reipubl. corpus, vnius animo regendum.

Κολεοῖο] Ionice pro κολεοῦ. ὁ κολεὸς *vagina.* κουλεὸς. Ionice pro κολεός.

Αρμασι κολλητοῖσι] curribus glutinatis, i. bene compactis. κολλητὸς, *glutinatus,* & κολλήεις idem, à κόλλα gluten, quam ξυλοκόλλαν ἔνιοι καλοῦσιν, ἢ ταυροκόλλαν, ligneum gluten aliqui vocant, alij taurinam. κόλλοψ enim est corium durius in ceruicibus boum, sic dictum quia ex eo decocto fit κολλα. κόλλοπες etiam apud Homerum sunt verticilla citharæ ob materiam, vnde fiunt.

Κόλος, ου. ὁ] *mutilus, & truncatus,* à κολούω *trunco.* vnde & κολώνη, *tumulus.* κόλπος *sinus.* παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ βάθυ, quasi κοῖλπος.

Κολωὸς] *tumultus,* per metaphoram à κολοιὸς *gra-*

culus, auis loquacissima, θορυβώδης ἢ κραυγαστικὸν ὄρνεον. vtrumque à κλώ *clamo*.

Κόμη ξανθή] *coma flaua*, quam non solum Achilli tribuit Poëta, inquit Eustath. sed omnibus viris audacibus & generosis: è contra fœminis, & effœminatis nigram. κομὴ *coma* & κομάω *comam alo*. à κομέω *curam gero*, κομίζω idem, *& porto, veho*. κομιδὴ *cura*, & *vectio*.

Κόμπος] *v. crepitus dentium, et pedum*. à κόπτω. κόναβος sonitus ligni prope aridi, cum colliditur, & κοναβέω resono, παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν ab excitando clamore. vel à κόνις *puluis*, & βοὴ *clamor*. Est enim κόναβος clamor è terra. Etymolog.

Κορθύομαι] in aceruum colligor. κῦμα κελαινὸν κορθύεται fluctus ater velut in aceruum attollitur. à κόρθυς *aceruus*.

Ἀφνειὸς Κόρινθος] diues Corinthus, ob Emporium nobilissimum, æs Corinthiacum, Templumque Veneris πλουσιώτατον. vide Adagium apud Erasmum. Non licet omnibus adire Corinthum, i. solis diuitibus.

Κόρση, vel κόρρη *crinis, maxilla, caput*. fit à κείρω *tondeo* & inde κορσεὺς *tonsor*.

Κόρυς, υθος. ἡ. accus. κόρυθα vel κόρυν, *galea, cassis*. sic dicta à κάρα *caput*, vel παρὰ τὸ κάρα ῥύεσθαι, quod caput defendat. Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι Marti impetuoso, à κόρυς, & ἀΐσσω. κορυθαίολος Ἕκτωρ. varia casside Hector variam habens galeam ab αἰόλος, *varius*. vt Lycophron os Cassandræ vocat αἰόλον ob diuersitatem oraculorum ab Æolo viro versuto. Κορύσσομαι, *armor, et impetu feror*. κορύσσω *armo*. κορυστὴς *armatus, & strenuus miles*.

Κορώνη *claua*. παρὰ τὸ κάρα, *caput*. Κορυφὴ ver-

tex quasi τῆς κάρης ὀροφὴ tegmen capitis.

Κορωνίς, ίδος] epithetum nauis, quæ nigra est, & rostrum habet instar cornicis, quæ κορώνη dicitur. Sic naues propemodum aues. Eas Lycophron vocat, funigeros mergos, fulicasque volantes. αἰθυίας πλεκτανοστόλους, quarum vela sunt alæ lineæ λινόπτερα ὀχήματα, remi pedes, cauda gubernaculum.

Κόσμηθεν] Bœotice pro ἐκοσμήθησαν. 3. plur. aor. 1. verbi passiui κοσμέομαι, cuius act. κοσμέω *orno, compono*. κόσμος *ordo, et mundus*, quo nihil ornatius, & magis compositum esse potest. κοσμήτωρ, *dux & moderator.*

Κότος] inhærens diu animo ira, ἡ ἀναπορθοῦσα ὀργὴ κότος λέγεται. à κεῖμαι *iaceo*. vel à κῶ *dormio*. quod indormiat menti, tanquam suscitanda, κοτήεις *iratus*, κοτέω *irascor*. κοτύλη, *scutella*, *& cauitas ossis.*

Κούρη, Ionice pro κόρη *puella*, *vel pupilla oculi* vnde eleganter ludens Orator Græcus in ambiguo apud Plutarchum, ait τὸν ἀναίσχυντον ἐν τοῖς ὄμμασιν οὐκ ἔχειν κόρας, ἀλλὰ πόρνας, impudentem hominem non habere in oculis κόρας, virgines aut pupillas, sed meretrices. κοῦρος & κόρος *puer, iuuenculus*. κουρίδιος iuuenilis. κουρίζω *iuuenis sum*. κουροτρόφος *iuuenum educator*, κοῦρον τρέφων.

Κοῦφος] *leuis*, κοχλίας cochlea. Κόως *Coos insula*. At κῶς erat Corinthi fouea, in quam fugitiui & fures coniiciebantur, ἢ τραφέντες ἐν αὐτῷ Κῶες ἐλέγοντο, & qui nutriebantur in ea, dicebantur Coes, ait Eustath.

Κρ.

KΡάατ, ατος. & κρὰς, κρατὸς, ex quo factum eſt per ſyncopen, idem quod κάρη caput.

Κραδαίνω, & κραδαίνομαι] vibro à κραδάω, vt ὁρμαίνω ab ὁρμάω, vt ὀξὺ δόρυ κραδάων acutam haſtam vibrans. αἰχμὴ κραδαινομένη cuſpis vibrata. κραίνω, *efficio, impero.* inde κρείων & κρείουσα *regina.* κραιαίνω idem quod κραίνω *efficio*, cuius aor. 1. imperat. κρήηνον.

Κραναὸς *aſper.* quod deducit Euſtath. à κραίον caput. κρανεία *cornus.* κράνειος *corneus.*

Κραταιγύαλος] per ſyncopen pro κραταιογύαλος, cuius γύαλον κραταιόν ἐστι. cuius membrum firmum eſt & forte. κράτος *robur*, κραταιὸς *fortis*, & validus, κρατερὸς idem. κρατὺς idem. κρατέω *imperium obtineo, ſuperior ſum.* κρατερόφρων, qui eſt animo forti. κρατερώνυχες ἵπποι, equi fortes vngulis.

Κρεμάω & κρεμάννυμι *ſuſpendo.* pro quo etiam dicitur κρέμομαι, & κρέμαμαι. & κρεμόω apud Homerum, Iliad. η. Inde κρημνὸς, *præcipitium, locus pendens.*

Κρήγυος, ὁ καὶ ἡ] *cordi gratus*, fit à κῆρ *cor*, & ἡδὺ *ſuaue*, quaſi κῆρ ἡδύνων cor oblectans. ſyncope facta, & mutato δ in γ.

Κρεμβαλιαστὺς] qui ſcit κρεμβαλίζειν pulſare crembalis & crepitaculis. κρεμβαλιαστὺν μιμεῖσθαι ἴσασι, norunt imitari crembaliaſten.

Κρήνη] *fons & ſcaturigo.* à κεράω & per ſyncopen κράω, *infundo, miſceo.* κρηναῖος, *fontanus*, κρηναῖαι νύμφαι fontium nymphæ.

Κρήτη] Creta, Inſula ἑκατόμπολις. κρήτηνδε in Cretam. κρήτηθεν, ex Creta. Κρῆτες, Cretenſes, κρητίζειν Cretenſium more mentiri. Cappadoces, Ci-

fices, Cretes, τρία Κάππα κάκιστα.

Τὸ κρῖ, per apocopen pro κριθὴ, *hordeum*.

Κρίνω] σημαίνει τρία, primo *secerno*, τὸ διαχωρίζω. κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, distribuebat, secernebatque viros per tribus. Iliad. β. deinde, *eligo* κρίνας ἐκ Λυκίης φῶτας ἀρίστους, vbi delegisset ex Lycia viros optimos. Denique iudico & discepto. κρίνων νείκεα πολλά, disceptans controuersias plures. Iliad. μ. Inde κρίτης *iudex*, & κριτὸς *selectus*.

Κροαίνω] pro κρουαίνω exempto υ. κροαίνων pedibus pulsans. ἀπὸ τοῦ κρούω *pulso*. quod est onomatopœia ab imitatione soni: vel vt aliis placet, *cornibus ferio*, tanquam κερούω à κέρας.

Κρόκος] *crocus*, κροκόπεπλος ἠώς, aurora crocea veste amicta.

Κρόμμυον, & apud Poëtas κρόμυον *cæpa*. Dictum ex eo traditur, quod αὐτὸ ὀσφραινόμενοι ἢ ἐσθίοντες τὰς κόρας μύομεν, oculos enim claudere consueuerunt, qui cœpam naribus admouent, aut ori ingerunt.

Κρονίδης, & κρονίων] Iupiter Saturnius. Patronymicum nomen, ἀπὸ τοῦ Κρόνος Saturnus.

Κροσσαὶ] scalæ sunt apud Homerum, & apud eundem κρόσσαι πύργων pinnæ murorum, metaphora ducta à summitatibus & fimbrijs vestium, quæ κροσσοὶ nominantur. sunt κλίμακες καὶ τὰ ἐξέχοντα τοῖς τοίχοις. Etymol.

Κρότος, *pulsus*, κρόταλον *crepitaculum*. κροταλίζω idem quod κροτέω *pulso*.

Κρόταφος] tempora capitis, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀρτηρίαν, quod pulsus venarum ibi facile dignoscatur. Propriè, inquit author Etymol. κρόταφοι dicuntur ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, quod ex ijs τὰ κέρατα φύεσθαι, enascantur cornua.

Κρύος τὸ] *frigus* παρὰ τὴν κρόσιν τῶν ὀδόντων τὴν γινομένην ἐν τῷ κρύει, à ſtrepitu dentium, qui editur in frigore. Inde κρυόεις & κρυερὸς frigidus.

Κρυπτάδιος] occultus, à κρύπτω *abſcondo*. κρύπτασκον poëtice pro ἔκρυπτον.

Κρύσταλλος] *cryſtallus*. τὸ διὰ τοῦ κρύους ἠλλοιωμένον ὕδωρ: coacta præ frigore aqua.

Κτ.

KΤεάτεσσι] poëtice pro κτέασι. τὸ κτέαρ, τὸ κτέανον, τὰ κτήματα, & ἡ κτῆσις. *poſſeſsio*, à verbo κτάομαι *poſsideo*, cuius præt. κεκτημένος. κταμένος autem eſt præt. partic. verbi κτείνω *occido*.

Τὰ κτέρεα] *exequiæ*. quaſi τὰ κτέατα νεκρικά defunctorum poſſeſſiones mortuales. vel τὰ κτερομένοις κτέοντα καὶ πρέποντα, quæ decent mortuos. κτερείζω, & κτερεΐζω *exequias celebro*.

Κτίλος] *aries*. παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, quia dux gregis præcedit reliquas oues. vel vt ait Scholiaſt. Homeri, quaſi ἀκτίλος ab ἄγω *duco*, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ λοιπὰ θρέμματα, quod cæteras pecudes ducat.

Κτύπεω] factum ex τυπέω, pleonaſmo τοῦ κ. *ſtrepo*, pulſu ſonitum cieo. κτυπεοῦσαι πῖπτον, ſtrepentes cadebant, ὁ κτύπος, *fragor*, *& ſonitus*.

Κυ.

KΥαμὸς] *faba*. quæ ita dicta eſt παρὰ τὸ κύειν ἅμα, quod ſimul concipiantur, & creſcant.

Κυάνεος] quaſi κυμάνεος, color qui fluctuum colorem refert. Etenim κῦμα *fluctus* eſt. τράπεζα κυανόπεζα, menſa quæ pedes habet ex cyano. νῆες κυανοπρῴρειαι, naues cyaneis proris. ἵππος κυανοχαίτης. equus cyanea iuba, κυανῶπις ἀμφιτρίτη, an-

phitrite oculis cyaneis, à κυάνεος, cyaneus, & πέζα *pes*, πέρας, & χαίτη *iuba*.

Κυβερνάω *guberno*. & propriè ἵνα κυβερνᾷν nauem gubernare. κυβερνήτης, *nauis gubernator*, quasi κυμαρνήτης, ἀπὸ τοῦ ἐρευνᾷν τὰ κύματα, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν. quod fluctus indaget, & super eos nauem dirigat.

Κυβιστάω, *in caput me deiicio*. κυβιστὴρ, ῆρος, saltator, qui se in caput deiicit. à κύβη, quod est κεφαλὴ *caput*, ἀπὸ τοῦ κύπτω, *prono sum capite*.

Κῦδος, *gloria*, decus. à κύειν δέος, quod timorem inducant plebeijs præstabiles viri. vel à κύω, amo, φιλῶ, quod sit omnibus insitus amor gloriæ. vel παρὰ τὸ κύειν ἡδονὴν, quia gloria voluptate prægnans est. Inde κύδιμος, κυδρὸς, & κυδάλιμος, *gloriosus*, κυδίων *gloriosior*, κύδιστος gloriosissimus. κυδαίνω *orno*, *laudo* κυδιάω *glorior*, *me iacto*. cuius participium κυδιόων pro κυδιῶν πλεονασμῷ τοῦ ο. κυδιάνειρος honorans viros, ab ἀνὴρ, & κῦδος.

Κυδοιμὸς *turba*, *tumultus*, παρὰ τὸ κύειν δείματα, siue οἴδματα, quod timorem inducat. κυδοιμέω *turbas excito*.

Κυκάω *misceo*. κυκεὼν, ῶνος, *miscellanea potio*. legitur κυκεῶ in accusat. pro κυκεῶνα per apocopen. & κυκειῶ & κυκεῶ in datiuo.

Κύκλος] *circulus*, cuius plur. οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα *rotarum orbes*.

Κύκλωπες] Cyclopes, per syncopen pro κυκλόωπες, παρὰ τὸ κυκλοτερῆ ὦπα ἔχειν, quod oculum vnum rotundum haberet Polyphemus in vultu. A quo κατ' ἐξοχὴν appellati sunt alij.

κύκνοι δουλιχόδειροι] Cygni oblongo collo. Dictus est Cygnus ἀπὸ τοῦ κυκᾷν πλέον τῶν ἄλλων τὴν ἰλὺν ἐπὶ ἀναψηλαφήσει τροφῆς. quod plus cæteris immiſceat limi in cibis indagandis.

Κυλίω, *voluo*, proprie ex ſuperioribus in inferiora. οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη. magnum in eius caput exitium deuolutum eſt. κυλίνδω quoque *voluo*. κυλίνδομαι *voluor*.

Κυλλήνη] Cyllene, montium totius Arcadiæ altiſſimus, in quo Maja Mercurium peperit, Cyllenium dictum.

Κυλλοποδίος] Vulcanus, ita dictus, quia κυλλὸς ποσί. claudus pedibus.

Κύμβαχος] idem quod ἐπὶ κεφαλὴν in præceps. κύμβαχον πίπτειν, in caput decidere. Eſt etiam ſummitas galeæ, cui criſta inſeritur, à κύμβος *cauus*.

Κυνέη] ης. proprie pellem caninam, à κύων *canis*. δηλοῖ γὰρ κυνέην δορὰν, ἣ γοῦν κυνὸς ποταμίου σκέπουσαι τὰς κεφαλὰς τοῖς παλαιοῖς. ὕστερον δὲ ἡ μὲν τοιαύτη ὕλη τοῦ σκεπάσματος ἠμελήθη. τὸ δὲ ὄνομα ἐλέλειπτο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξ ἄλλης ὕλης ἔρυμα τῆς κεφαλῆς, κυνέη καλεῖται. Κυνέη, inquit Euſtathius, eſt pellis canis fluuiatilis, qua veteres olim capita tegebant; poſtea vero talis materia tegminum reiecta eſt, at nomen retentum, ſiquidem quoduis capitis tutamen ex quacunque materia ſit, κυνέη vocatur, vt *galerus*, & *galea*. Qua ratione, ait idem, arma ferrea χάλκεα vocamus, quia olim ex ære. πίναξ & πυξίον pro libro dicimus, quod tabellæ ſcriptoriæ è buxo fierent. pro ſcribere ξύειν, quod radendo & inſculpendo litteræ exararentur, pro fune σπαρτίον, quòd ex ea planta funes contexerentur, & κεράν pro infundere & propinare, quia ex bouis cornu pocula tornabantur.

Κύνεαπ] pro κυνὶ à singul. κύων, *canis*. genit. κύνος, & syncope κυνός. vnde κυνηγέτης, *venator*, canum ductor. κυνόμυια, & κυνάμυια, *musca canina*. μῦα κυνός. A κύων, fit κύντερος *impudentior*, & ὁ κυνώπης, & ἡ κυνῶπις *impudens*. faciem canis habens.

Κύπρις] Epithetum Veneris, quasi κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα, concipere præbens, potius quam à Cypro. ait Etymolog.

Κύρω, fut. Æol. κύρσω *incido*. apud Homer. ἅρματι κύρσας, *currui impingens*. κύρμα, id in quod aliquis incidit, maxime præda, quam aliquis nanciscitur.

Κυρτὸς *curuus*, & *gibbosus*. dicuntur etiam κυρτὰ κύματα fluctus tumentes. κυρτόω curuo, aor. 1. partic. pass. κυρτωθεὶς curuatus.

Κύω] *vterum gesto*, & *osculor*. inde κυέω *in vtero gesto*.

Κω.

Κῶς] pellis ouina. παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν κοιμᾶσθαι, quod in ea recubarent antiqui. Dicitur etiam per pleonasmum τὸ κῶας, & τὸ κώεος, εος, ους.

Κώδεια] ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, papaueris caput. ἀπὸ τοῦ τοὺς γευσαμένους αὐτῆς, κωματώδεις φιλεῖν ποιεῖν, quod ij, qui papauer degustarunt, somnolenti sint. Significat ἢ τὸ σφαιρίον globulum. Iliad. ξ. accipitur pro capite Ilionei, κώδειαν ἀνασχὼν, caput efferens.

Κωκύω, *ploro*, & *lamentor*. Ex quo κώκυτος *ploratus*. Est etiam fluuius infernalis in Acherontem influens.

Κώλην, ηνος, *sura*, *coxa*. à κῶλον, quod est *membrum*, & specialiter *pes*. κῶμα] somnus altior, à κῶ *dormio*. vel à κωμάζω lasciue & petulanter epulor. quia κωμάζοντες facile in κῶμα decidunt.

Κώπη] *remus*, παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ, à tundenda aqua. Iliad. tamen α. significat manubrium. ἐν ἀργυρέῃ κώπῃ in argenteo manubrio. κωπήεις capulatus. φάσγανα κωπήεντα gladij capulati.

Κώρυκος] *pera*. ſaccus in quo reponuntur panes.

Κωφὸς] propriè eſt *homo ſurdus & mutus*, παρὰ τὸ κεκόφθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὄπα ἐν τῷ ἀκούειν, quod vox in ore loquentis præſcindatur, & aure non percipiatur. Dicitur tamen apud Homerum κωφὸν κῦμα, fluctus nullum ſtrepitum edens, & κωφὸν βέλος telum hebes & inualidum.

Λα.

ΛΑας] nomen vrbis Laconicæ. λᾶας, vero eſt lapis. dat. plur. poët. λάεσσι, λάϊνος, *lapideus*. λάιγξ *calculus*.

Λάβρος] *vorax et auidus*. quaſi λίαν βορὸς, valde vorax ventus, *vehemens* quaſi λίαν βαρὺς, valde grauis. λαβρεύομαι, λαβρεύη, Ionice λαβρεύεαι.

Λαγὼν, ό ος] *ilia*. παρὰ τὸ λήγειν ἐκεῖ τὰ ὀστέα τῶν πλευρῶν. quod ibi deſinant oſſa coſtarum.

Λαγχάνω, aor. 2. ἔλαχον. à λήχω. *ſortior*, *ſorte accipio*.

Λαγωὸς, οῦ. *lepus*. Quod aliqui deriuant à particula epitatica λα. & οὖς *auris*. quia prælongas aures habet, vel à λάειν, quod eſt βλέπειν. λέγεται γὰρ ἀναμύειν κοιμώμενος. Lepus enim fertur apertis oculis dormire.

Λαὸς] *populus*. ita dictus, à λᾶς λαὸς lapis. Hinc à Virgilio dicuntur *homines durum genus*, quia prognati lapidibus à Deucalione & Pyrrha. Ἀθηναίη λαοσσόος] Minerua populos ſeruans, aut impellens, à

σόος, aut σίω. Λαοφόρος, *via publica*, plebem ferens.

Λάζετο δ' ἔγχος] cepit verò hastam. Iliad. δ. ὀκ τῶ λάζω, cuius aor. 2. ἔλαβον, ex quo fit verbum λαζάζω, & syncope λάζω, λάζομαι, λαζοίατο, optat. Ionic. pro λάζοιντο.

Λάθρη] *clam*. aduerb. ab aor. 2. ἔλαθον, verbi λανθάνω.

Λαῖλαψ, *turbo, ventus imbre permixtus*. λαιμὸς, ῦ, *guttur, gula*, à λάω, λαύω, διὰ τὸ ἀπολαυστικὸν τῦ πότου. quia fruitur cibis & potu.

Λαισήιον] *minor clypeus*. παρὰ τὸ ἐν τῇ λαιῇ χειρὶ βαστάζεσθαι, quod sinistra manu facile geratur. vel quia ἐκ λασίων βυρσῶν αἰγείων, hirsutis villosisque caprarum pellibus contegitur.

Λαῖτμα] *traiectus maris*, μέγα λαῖτμα θαλάσσης. Odys. ε. Dictum est quasi λαιτμῆμα, à λαιὸς & τέμνω. nam quum vniuersum esset in partes duas distributum, λαιὸν τμῆμα sinistra pars dicta est θάλασσα.

Λαῖφος, τὸ *vestis è tenui stamine*. λαιψηρὸς, pro αἰψηρὸς additione, τῦ λ, ab aduerbio temporis αἶψα *cito*.

Λακεδαίμων] Lacedæmonia, quasi Λαχεδαίμων. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ θεοὶ πρῶτοι ἔλαχον, καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις, apud Spartanos enim Dij primum vrbes consequuti sunt, ait Etymolog.

Λακτίζω] *calce pulso*. λακτίζων ποσὶ γαῖαν, Odys. σ. premens, & pulsans pedibus terram. ab aduerb. λὰξ *calce*.

Λάμπω *luceo* quasi λιαίφω, παρὰ τὸ λίαν φῶ, valde splendeo. Inde λάμπος, nomen equi Solis & Hectoris; λαμπετάω, idem quod λάμπω, περὶ λαμπετόωντι ἐίκτην, igni lucenti similes erant. Iliad. α. pro λαμπέτην, pleonasmo τῦ ο. λαμπρὸς, *fulgidus*. λαμπτὴρ, ῆρος *fax fulgens*.

Λαπάρη] ea pars corporis, quæ est inter costas nothas & ilia, fit à λαπαρὸς, *mollis, vacuus*, ex λαπάζω *euacuo*.

Λάπιθαι] Lapithæ, gens Thessalica ferox & petulans. vnde λαπίζω insolentius, & arrogantius me effero.

Λαρός] substant. *larus*, auis species. at λαρὸς, adiect. *gratus, seu venustus*. à λῶ quod est θέλω, τὸ καὶ γεύσει, ἢ καὶ ὄψει θελητόν, gustui aut oculis acceptum. vt λαροῖς ποσί vel quasi λίαν ἀρηρὼς, *bene compactus. aptus*. vel denique παρὰ τὸ ἱλαρὸν, vt τὸ ἡδὺ πόμα, iucunda potio.

Λάσιος] *hirsutus*. λασίοισι στήθεσι, hirsuto pectore. λάσιον κῆρ, cor *hirsutum*, i. *animosum*, quia hirsuta sunt pectora in illis, qui calidioris sunt temperamenti, & maioris roboris. vel, *prudens et consultum*, λάσιον enim idem quod τὸ πυκνὸν, quod est τὸ φρόνιμον. Vel demum illi dicuntur hirsuto corde, quorum solent esse obscuræ cogitationes, quales hominis irati. Dicuntur pectora τὰ λάσια hirsuta, quæ promunt ex se consilia hirsuta & virilia. Ita Patrocli κῆρ λάσιον: non quod pilosum illi cor fuerit, vt Epimenidi, Lysandro, & cani Alexandri, sed quod dicant φυσιογνώμονες συνετῶν στήθη λάσια, hirsuta esse prudentum pectora. *Eustath*. Αρκτον λασιαύχενα, *vrsum hirsuta ceruice*, hymn. de Bacch. Fit autem λάσιος à particula augente λα & σύω *impello*.

Λαυκανία] *guttur*, παρὰ τὸ λαύειν, quia è cibo, potuque voluptatem percipit ea corporis pars.

Λαῦρος] *multus, et copiosus*, à particula epitatica λα, & ῥέων, valde fluens. vel ab αὔρα, aër & aura vndique patens & aperta.

Λαφύσσω, idem quod δαψιλῶς λαπάττειν, καὶ ἐκκενοῦν, καὶ

ἀναλίσκειν, auide deglutire, per luxum absumere, & deuorare.

Λάχεια] quod aliqui vertunt, *parua*. quasi ἐλάχεια, νῆσος λάχεια Odys. ι. insula parua. alij melius, λάχεια γῆ bonum habens solum, παρὰ τὸ λαχαίνεσθαι, quod facile fodiatur.

Λάχνη] *lanugo* ex particula λα epitat. & χνοῦς primi pili, qui radi possunt. λαχνήεις *pilosus*, *et hispidus*.

Λάπτω, *lambo*, ψω. fut. factitia vox à sono, quem canes bibendo edunt.

Λε.

ΛΕβης] *lebes*, εἰς ὃν λείβεται καὶ ἐμβάλλεται τὸ ὕδωρ, in quem aqua infunditur. Significat etiam peluim, abluendis manibus, pedibusque.

Λεῖος, λεία, ον] læuis, λειαίνω *lænigo*. complano. λεία, ἡ subst. *præda*, ληΐς idem. ληῖτις prædatrix Minerua. ληϊστὴρ *prædo*. ληϊστὸς *præda captus*. ληϊὰς γυνὴ, mulier præda abacta.

Λειμὼν] *pratum*, *locus irriguus*, quo ὕδωρ λείβεται, aqua defluit. ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Asio in prato. Iliad. β. Vbi aliqui legunt ἀσίω syncope pro ἀσιέω Ionicè, à nominat. Ασιας, vir illustris, cuius erat pratum. alij ἀσίου in Asia, quod referunt ad καΰστρίου, qui est in Asia. Nonnulli ponunt ἀσίῳ limoso ab ἄσις *limus*. Scribit Geographus Tmolum fluuium in Lydia terram subterlabi, propter metam Trallianam, deinde renasci: totum vero spatium illud quod hiatum & renascentis fluuij caput interiacet Λειμῶνα vocari, quia herbis abundat.

Λειριόεις, εσσα *liliaceus*, & per metaphoram *suauis*, à λείριον *lilium*.

Λειχήνωρ, λειχομύλη, λειχοπίναξ, sunt tria nomina

murium, à λείχω lambo, i. à lambendis tabellis, mola, & hominibus.

λέκτρον] *lectus*. à λέγομαι, *cubo*. λέχος idem quod λέκτρον.

λελαβέσθαι] pro λαβέσθαι, Ionico anadiplasiasmo. aor. 2. infinit. verbi med. τοῦ λαμβάνω, aor. 2. ἐλαβον. λελαθέσθαι pariter pro λαθέσθαι, à λανθάνω, & λελάθοιτο, pro ἐλάθοιτο. λελάκοιτο quoque pro ἐλάκοιτο, verbi λακέω, præter. med. λέλακα. λέλασται & λελάσμεθα, Dorice pro λέλησται & λελησμένος, à λήθω. λεληκώς, part. verbi ληκέω. λελιημένοι particip. præter. pass. verbi λιῶ.

λέλογχα] præter. act. verbi λαγχάνω seu λήχω, tanquam ex λέγχω.

λέων, οντος. Leo. animal perspicacissimum, ideoque λέων παρὰ τοῦ λάω quod est βλέπω.

λέπαδνον] *lorum equi*. à λέπω *decortico*.

λεπτός] *tenuis*, *macer*, & metaphor. λεπτὸς νοῦς mens subtilis. λεπταλέος idem.

λευγαλέος] perniciosus, & miserabilis, quasi λοιγαλέος, παρὰ τὸ λοιγὸς, *pernicies*. Exponitur etiam ab Etymolog. pro ὑγρὸς, παρὰ τὸ χέω, quasi χυαλέος.

λευκός, οῦ.] *albus*, *candidus*. παρὰ τὸ λεύσσω video, quod candidus color maxime sit aspectabilis. λευκὸν ὕδωρ, aqua limpida. λευκὴ ἡμέρα felix & faustus dies. Δηΐφοβον λευκάσπιδα, Deiphobum albo vtentem scuto. ἀσπὶς *scutum*. λεύκιππος, Leucippus, quasi λευκὸς ἵππος. ἦτρα λευκοχίτωνα, iecora candidam vestem habentia. à χιτὼν *vestis*. λευκώλενος ἥρη, albis vlnis Iuno. ab ὠλένη vlna. Ita dicta est Iuno, quia aër collucet.

Λεχεποίη] regio herbam ferens lectis idoneam, à λέχος & ποιά.

ΛΗ.

ΛΗθη à λήθω *lateo*. significat obliuionem, deinde fluuium Lethen, Persarum quoque carcerem, quem λήθω nominabant.

Ληιβοτήρ σῦς] sus segetum comestor. à λήιον *seges*. & σῦς *sus*.

Λῆμνος Lemnus insula in mari Ægeo, ideo sacra Vulcano, quia freq.enter fulminibus perit.

Ληνὸς] *lacus torcularis*, παρὰ τὸ λελαίνεσθαι παντορθῆς τῆς σαφυλῆς, quia molitur conculcatis vuis. Accipitur apud Homerum pro aquarum lacu.

Λητὼ Latona à λανθάνω obliuiscor, quia dormientes omnium obliuiscimur.

ΛΙ.

ΛΙάζομαι] *secedo, declino, exeo*. Inde ἀλίαστος *ineuitabilis*.

Λιαρὸς, pro χλιαρὸς *tepidus*. à χλιαίνω *tepefacio*.

Λίγξε] aor. 1. verbi λίγζω *strideo*. λιγὺς, εῖα, ὐ. *stridulus*. λιγέως, argutè. pro quo aduerbio dicunt Poëtæ λιγὺ, λιγέα, & λίγα. λιγαίνω argutum sonum excito. λιγυρὸς ἄνεμος stridens ventus. Inde composita λιγύμολποι Νύμφαι, suauiloquæ Musæ, à μέλπω, λιγύφθογγοι κήρυκες præcones argutis vocibus, à φθέγγω, λιγύφωνος suauis voce, à φωνὴ vox. λιγυπνείοντες ζέφυροι, suauiter spirantes zephyri.

Λίθος *lapis*. à λίαν πεπιέσθαι, quod sit sua natura grauis. λιθὰς, ἀδος *lapillus*. λίθεος *lapideus*. λίθαξ in Homero locus asper.

Λίκνον. ν. idem quod λικνὸς *vannus*. In Homero tamen hymn. in Mercur. significat *cunas*, ὦ παῖ ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, ô puer, qui iaces in cunis.

Λικριφὶς, *obliquè*, à λέχριος, *obliquus*.

Λιλαίεαι Ionice pro λιλαίῃ, verbi λιλαίομαι *cupio*. idem quod γλίχομαι apud Oratores. λιλαίεο, quoque pro λιλαίου.

Λιμὴν ἐνος] portus, παρὰ τὸ λίαν μένειν, quod stet, etiamsi moueatur vnda maris, & fluctus. λίμνη *stagnum*, & *locus*, eiusdem cum λιμὴν originis, quia silet & consistit aqua in palude. λιμνόχαρις, gratia & decus paludum, nomen ranæ.

Λιμὸς] *famos*. λοιμὸς *pestis*. λοιγὸς *exitium*. Perperam vero οι pronunciari à nonnullis, vt apud Gallos *soi*, *toi*, eodem vtor argumento, quo illi nos impugnant. Atheniensibus enim datum est oraculum exacto bello fore λοιμόν. Dubitarunt omnes an subsequi deberet λοιμός, aut λιμός. Nullus autẽ fuisset dubitandi locus, si alia ratione οι, quam ι pronunciasset. λιμὸς à præterito λέλειμμαι, verbi λείπομαι, quasi ἔνδεια, defectus. λοιμὸς pestis, eiusdem quoque originis, quia defectum hominum efficit. λοιγὸς item, quia λεῖψιν τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται.

Λίνον, *linum*, *quodcunque textum ex lino*. λινοθώρηξ qui ex lino thoracem gestat.

Λιπαρὸς, *vnctus oleo*. fitque à λίπος, quod est *pinguedo*. ποσὶ λιπαροῖσι pedibus nitentibus: ego vero interpretor, *pedibus vnctis*, quia vngebant olim pedes, antequam calceos induerent. Ita κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο, capitis vncto capillo. χάρις λιπαροκρήδεμνος charis bene compta.

Λὶς, ιτὸς, ὁ. tenue linteum. ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν. Iliad. ψ. linteo subtili operuerunt. λὶς pro λέων, λὶς πέτρη

ἀφαιρέσει τοῦ

ἐξαιρεῖται, adimit læuis & glabra petra. Odyss. μ. ἠΰ, cuius accusat. ἠΰν, leo ἐφαίνε λῖς ηυγένειος, apparet leo bene iubatus. Iliad. ο.

Λισσομαι, & λίτομαι, *oro supplex*, idem λιτανεύω. λιτὴ *supplicatio* λιταὶ sæpius est in vsu, *preces*, & Deæ præsides supplicationum. Inde λιτὸς *pauper*, quia precario viuit. Legitur λισσέσκετο Ionicè pro ἐλίσσετο.

ΛΟ.

ΛΟ'] apostrophe, i. λοέ, aor. 2. indicat. poët. λοέω, ex quo λοετρὸν pro λουτρὸν *lauacrum*. λοέσσαι, λοεσσάμενος, λοέσας. aor. 1.

Λοβὸς] extrema auricula, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, quod ea pars soleat apprehendi, quum quis admonetur. λοιβὴ] *libatio*, à λείβω *libo*.

Λόφος] iumentorum ceruix, & galeæ crista. Setas enim equinas cono galeæ infigebant, vt terrori essent hostibus. κατάλοφάδια super ceruicem.

Λοξὸς] *obliquus*. παρὰ τὸ λέχος, *lectus*, ait Etymol. λοξοβάται obliquè incedentes cancri dicuntur, in βατραχο.

Λόχος, *cohors & insidiæ*, à λέγομαι, i. κεῖμαι, quia solent considere, & latitare λοχῆτης. λοχάω *insidior*. λόχμη, *insidiæ*, & maxime locus idoneus struendis insidiis.

ΛΥ.

ΛΥγξ, κος, *lynx*, at λύγξ, λυγμὸς, *singultus*. λυγρὸς *vitex*. λυγρὸς, *grauis*, *tristis*, *miserabilis*.

Λυκηγενὴς, έως. Apollo Lycius, in Lycia genitus, quia in Lycia apud Pataram responsa ferebat. Idem dictus non solum λύκιος, sed etiam λύκειος, quod lupus sit ei dicatus, quia Sole oriente se se abdit in latibulum suum.

λῦμα, τὸ] *purgamentum, sordes*, quasi λοῦμα, vt proprie sint sordes, quæ ex ablutione corporis remanent. vel etiam ἀπὸ τοῦ λύω *soluo*, adeo vt τὰ λύματα sint ventris purgamenta.

Λύσιος] Epithetum Bacchi, ἀπὸ τοῦ λύω *libero* quod nos curis eximat & liberet.

Λύσσα, siue λύττα *rabies*, ita dicta παρὰ τὴν λύσιν λογισμοῦ, quod rationem perimat ac dissoluat; careantque vsu rationis ij qui rabie & furore mouentur.

Λω.

ΛΩβη *iniuria, dedecus*, quasi λαόβη, ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν μέσῳ βαίνουσα εἴς τινα in conspectu, & in medio populi in aliquem profecta iniuria. λωβάομαι, *iniuriam infero*. λωβητὴρ *contumelia dignus*, λωβεύω *contumelia afficio*. λωβητὸς, iniuriis appetitus.

Λώϊον] comparat. à positiuo ἀγαθὸς *bonus*, fit verò λωΐων à verbo λῶ volo. ὃ γὰρ νοεῖ τις ἑαυτῷ συμφέρον, τοῦτο θέλει. vult enim vnusquisque, quod sibi profuturum agnoscit.

Λωτὸς] fructus adeo suauis, vt externi illo degustato, patriæ suæ obliuiscantur. vnde prouerbium λωτὸν φαγεῖν comedere lotum, de eo qui regionem externam præponit suæ. λωτοφάγοι, Populi Lothophagi.

Λωφάω. *respiro*. interquiesco, metaphora ducta à bobus, è quorum ceruice iuga detrahuntur. λόφος enim ceruix est, vnde deriuatur facta ectasi.

Μα.

ΜΑ aduerbium iurandi, seruiens accusatiuo, μὰ Ἀπόλλωνα per Apollinem. Interdum negatiue sumitur, μὰ Δία non per Iouem.

Μάγειροι, *coqui* ita dicti ἀπὸ τοῦ τὰς μάζας μερίζειν, quod edulia dirimant, & partiantur. Vel ἀπὸ τοῦ μάττειν à pinsendo. Imo etiam παρὰ τὸ τὰς μαγίδας ἐκφέρειν, quod lances deferant.

Μάγνητες, Magnetes populi, qui Magnesiam in Macedonia habitant. Inde μαγνήτης, & μαγνῆτις lapis dictus, quod in Magnesiaco agro ingens eius copia reperta sit. Idem σιδηρίτης, quia σίδηρον trahit. & Ἡράκλεια, διὰ τὸ κρατερὸν τῆς ὁλκῆς. ob vim & robur attrahendi.

Μᾶζα qui & παροξυτόνως scribitur μάζα, est genus edulij ex lacte & farina, alij panem bis coctum interpretantur. ἀπὸ τοῦ μάττειν, quod pinsendo subigatur.

Μαζός, ὁ. *mamma*, tam viri, quam fœminæ. Pro nutrice etiam solet interdum accipi, vt apud Latinos, *mamma*. Apud Martial. *Maxima mammarum, tattarum maxima tatta*. Deriuatur à μυζᾶν sugere. Vnde Amazones dictæ, quod carerent altera mamma. μαζὸν ληθικηδέα, mammam vagitus sedatricem, ait Poëta.

Μάθον] aor. 2. sublato augmento, verbi μανθάνω *disco*, sumentis sua tempora ab inusitato themate μήθω, fut. ήσω Inde ἀμαθής, πολυμαθής, sciendi cupidus, multiscius

Μαῖα] Maia Mercurij parens, ἄτλαντος θυγάτηρ Atlantis filia. Significat etiam obstetricem, auiam, & nutricem, idem quod μαῖας, αἴας. ἀπὸ τοῦ μαίομαι, *quæro*, quod in partu quæri, itidemque quærere soleant obstetrices.

Μαίανδρος] Mæander fluuius in Phrygia flexuosus. Ex quo Mæandri dicuntur in cælatura lineæ per helices, spirasque retortæ, & sinuatæ per gyros & anfractus.

Μαίομαι, idem quod μάω, & μαιμάω, & μαιμώω, *impetu feror. vehementer cupio, gestio.* cuius præter. μέμαα, & μεμαώς, syncope pro μέμακα; & μεμακώς. Inde Μαῖα, μήτηρ, & μοῦσα, Nutrix, mater, & Musa. quod nutrix alumnos, & mater liberos petat. Musa vero τῆς πάσης παιδείας αἰτία, sit omnis doctrinæ parens & causa.

Μαινάς, άδος] *bacchans lymphata.* à verbo μαίνομαι *insanio*, μαίνεαι, Ionice pro μαίνῃ insanis. Deducitur à μάω *cupio*, quia est affinis insaniæ vehemens cupiditas.

Μακάριος] *beatus, et felix*, à particula priuandi μὴ, & κὴρ, *mors, & exitium.* ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος, fato non obnoxius, & immortalis, per apocopen dicitur μάκαρ & μάκαρες eiusdem significationis. μάκαρες θεοὶ σχέτλια ἔργα οὐ φιλέουσι. Dij felices opera misera non amant. μάκαιρα, pro μακαρεία per metathesim hymn. in Apoll. μακαρίζω beatum & felicem prædico.

Μακεδνὸς] *oblongus, procerus.* φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο. folia excelsæ populi. Odys. η. à μῆκος *longitudo.* dicitur autem μακεδνὸς per syncopen pro μακεδανὸς, & μηκεδανός.

Μάκελα, vel μάκελλα *ligo.* ἀπὸ τοῦ κάμνειν, quia terra ligone vertitur.

Μακρὸς, μακρά, Ionice μακρή. cuius compar. μακρότερος, superlat. μακρότατος. longus, longior, longissimus. Etymon. παρὰ τὸ μέχρις ἄκρου δήκειν, quod ad summum, vsque pertingat. μακρὸν *in longum protensus*, à μακέω vel μηκέω, cuius primitiuum est μῆκος longitudo.

Μαλακὸς, *mollis*, cui opponitur σκληρὸς *durus.* ἐπέεσσι μαλακοῖσι, pro ἔπεσι μαλακοῖς sermonibus blan-

dis, verbísque byssinis, quibus alloquendos esse Reges monebat Parysatis. Dicitur μαλακὸς in bonam, & in malam partem, pro placido leuique, & pro effœminato & languido. Dictum quasi μὰ ἀ χέον *valde diffluens.* μαλθακὸς idem quod μαλακὸς, *luxu mollis, malacus* apud Plautum.

Μαλάχη] *malua.* herbam ita dictam volunt, ἀπὸ τοῦ μαλάσσειν quod ventrem emolliat.

Μάλεια] cuius genit. plur. doricus μαλειάων. Promontorium Laconiæ, vbi periculosa est nauigatio, *raucæ circumsonat ira Maleæ.* Stat. μάντις, εως, & μάντιος Ionice] *vates.* μάντιος ἀλαοῦ καὶ πολυίδεω, vatis cæci, & multa scientis. ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι *furere*, quod diuino furore correpti vates futura prædicant. inde μαντεύομαι, μαντεύη Ionice μαντεύεαι, *vaticinor.* μαντεῖον *vaticinium*, pro quo μαντήϊον poëtica dissolutione, & conuerso ε in η. μαντοσύνη idem.

Μαργαίνω] fut. μαργανῶ *insanio.* à μάργος *insanus, petulans & libidinosus.* γαστέρι μάργη, ventre edaci, vnde γαστρίμαργος *belluo*, ventri ad insaniam deditus.

Μαρμαίρω *splendeo, fulgeo.* vnde μάρμαρος *albus, & splendidus.* substantiuè μάρμαρος *marmor*, vt μαρμάρῳ ὀκριόεντι, marmore aspero. μαρμάρεος *marmoreus, et splendidus.* μαρμαρέην ἅλα mare marmoreum. ἱστὸν μαρμαρέην telam splendentem. Iliad. β. μαρμαρυγὴ *splendor.* vbi ingeniose poëta pedum μαρμαρυγὰς dixit, adeo celerem in saltatione motum, vt vibrare videantur, quasi solares radij.

Μαρναμένοιιν] pleonasmo pro μαρναμένοιν Ion. genit. dual. à singul. μαρνάμενος particip. præs. μάρναμαι *pugno*, vt ἵσταμαι. Videtur autem hoc verbum deduci à nomine μάρη, *manus*, vt latine pugno, à pugnis. μάρνασο, pro ἐμάρνασο, vt φάο pro ἔφαο. 2. imperf. pass.

Μάρπτω, *capio, comprehendo*. præter. med. μέμαρπα. vnde ἔμαπον sine ρ, infinit. μαπῶν.

Μαρτυρίῃσι, pro μαρτυρίαις Ionic. dat. plur. μαρτυρία *testimonium* à nomine μάρτυρ, *testis*. Pro quo etiam dicitur μάρτυρος. Apud Christianos vsus obtinuit, vt Martyres dicantur ij, qui non oris modo confessione, sed etiam suo sanguine testatam Christi doctrinam sanciuerunt. Dictus est μάρτυς quasi μάρψας τὸ ἀληθὲς, quasi veritatem rite complexus.

Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς, καὶ ἱερεὺς Ἀπόλλωνος. Maro filius Euanthei, & Sacerdos Apollinis. ex futuro μαρῶ *fulgeo*. Etymol.

Μάσαξ] *os, et mandibula*. & etiam esca, idem quod μάσημα, à μασάομαι, *manduco*. vel à μάσσομαι, idem quod ἅπτομαι *annector, hæreo*.

Μάστιξ, ιγος] & metaphorice μάστιγι Διός. Iliad. ρ. pœnæ ab irato Ioue immissæ. pro quo poëtice dicitur μάστις. ἐφ' ἵπποιιν μάστι βάλεν, equis flagellum immisit. Odyss. ο. μαστίω & μαστίζω, *flagris cædo*.

Μάτην] *frustra*. ματάω *tempus frustra tero*. ματία. & Ionice ματίη, idem quod ματαιότης, *vanitas, stoliditas*. ἡμετέρῃ ματίῃ, nostra stoliditate. Odyss. κ.

Μάχομαι, *pugno*. fut. μαχέσομαι, μαχήσομαι, μαχέσσομαι. μάχη *pugna*, μάχαιρα, *ensis*. μαχητὸς, *oppugnabilis*. μαχοίατο, Ion. pro μάχοιντο.

Μὰψ] *frustra*, μαψιδίως idem. μαψιλόγοισι οἰωνοῖσι. vaniloquis auibus. à μὰψ, & λόγος.

Με.

ΜΕγάθυμος] *magnanimus*. à μέγας *magnus*, & θυμὸς *animus*, μέγας autem fit ex particula exclusiua μὴ, & γῆ *terra*. μέγας τὶς ὢν, quasi ὁ μὴ ἀεὶ ἐν τῇ γῇ ὢν, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς, καὶ εἰς ὕψος ἐπαιρόμενος. qui magnus est, quasi qui non semper in terra ver-

satur, sed excedit, & in altum attollitur. Obseruat Eustath. maxime differre, τὸ θυμὸς μέγας, ὲ τὸ μεγάθυμος, compositum vnum, alterum dissolutum. μέγας θυμὸς significat vehementem iracundiam, at μεγάθυμος virum magna & generosa mente. Ita apud Hesiodum χειροδίκης, ᾗ ὁ ἐν χερσὶ δίκην ἔχων. χειροδίκης enim significat violentum, qui non leges, sed manus exercet. at ὁ ἐν χερσὶν ἔχων δίκην, is est, qui iustitiam curat & præ manibus habet. & similia alia. μεγαλήτωρ, idem. à μέγας, & ἦτορ, *cor.*

Μεγακήτεος δελφῖνος, ingentis Delphini. à μέγας, & κῆτος *piscis ingens.*

Μεγαλίζεο θυμῷ superbias, & efferaris animo. pro μεγαλίζου, à μεγαλίζομαι, μεγαλίζω *extollo.* à μέγας *animus.* μεγαλωστὶ pro μεγάλως, addita particula *τι.* magnificè, vt νεωστί.

Μεγαπένθης] Megapenthes, nomen proprium, quasi μέγα πένθος, magnus, & ingens luctus.

Μέγαρον, *domus ampla.*

Μεγαίρω] *inuideo*, fut μεγαρῶ, ἐμέγηρα, in aor. 1. à μέγας *magnus*, quod magnis inuideri soleat, ob diuitias, & fortunam ampliorem.

Μεδέω & μέδω, *impero, curam gero.* μεθύω ebrius sum, à μέθυ vinum, dictum à μεθίημι, quod vinum remissos & secordes reddat, μεθίημεναι. μειδάω, μειδέω, & μειδιάω. & μειδιόω *rideo.*

Μελίσσω] *mellitum reddo*, & metaphorice, *verbis demulceo.* à μέλι *mel.* μείλιγμα *mulcimentum.* μειλιχος, μειλίχιος, & μειλινὸς blandus & *mellens.*

Μεῖναι] aor. 1. Æol. optat. verbi μένω, aor. 1. ἔμεινα. *sustineo, maneo.*

Μείρεο] Ionice pro μείρου. à μείρομαι.

Μῆς] *menses.* Dorice pro μῆνες, à μὴν, μηνός,

mensis. quod à μῆνημα quidam deducunt, i. à Luna, quia menses olim iuxta Lunæ cursum distribuebantur.

Μελαγχροιής] 1. decl. contract. qui est nigro colore. vt μελανόχροες κύαμοι, fabæ, quæ sunt nigro colore, à μέλας, vel μείλας, μέλαινα, μέλαν. *niger.* & χροία *color.* Ita μελάμπους, qui est nigro pede, Melampus. μελανόδετα φάσγανα, gladij nigris manubriis, à δετὸς *ligatus,* seu δέω ligo. κρήνη μελανυδρος, fons nigræ aquæ, ab ὕδωρ.

Μέλαθρον] significat proprie medium tecti lignũ ὑπόφονον sic dictum ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, quia nigrescit à fumo. Synecdoche ponitur pars domus pro tota domo.

Μελέδημα, cura anxia, τὰ μέλη ἔδον membra rodens. μελεδὼν, & μελεδώνη, idem. μελεϊστὶ, *membratim,* à μέλος *membrum.*

Μελιγηρυς] melleam vocem edens, à μέλι *mel.* & γῆρυς *vox.* μελιηδὴς οἶνος. vinum suaue, à μέλι item & ἡδὺς *suauis.* μελίφρων ὕπνος mellitus somnus. à φρὴν *mens.* μελίκρητον, Ionice pro μελίκρατον, aqua melle mixta. à κεράω *misceo.*

Μέλισσα siue μέλιττα *apis*, mellis opifex. à μέλι *mel.* μελισσάων ἀδινάων, Æolice pro μελισσῶν. Μέλισσαι quoque vocantur omnes Cereris Sacerdotes, virgines διὰ τὸ τῆς ζώου καθαρὸν, ob animantis illius puritatem, nec non ob Melissam sacerdotem, quæ inuento à se primum melle docuit homines vti, & apes suo nomine appellauit. Scholiast. Pindar.

Μεμάασι] per syncopen pro μεμαάασι, à them. μάω. vnde fit μαιμάω. Pariter μεμαμεν, syncope pro μεμάκαμεν. at μεμάμεν est infinit. Doricus pro μεμαίναι. rursus μεμαώς, μεμαυῖα, pro μεμακὼς, μεμακυῖα

μέμασαι pro μεμάκασαι. ab eod. them. μάω in plusq. perf. ἐμεμάκειν.

Μέμβλεται, & μέμβλετο] syncope, & pleonasmo τοῦ β. pro μεμέληται, & μεμέλητο. Quin & μέμβλω ex μέλω facit Eustath. diplasiasmo τοῦ μ, & παρενθέσει τοῦ β, ob euphoniam. μέμβλωκα similiter pro μεμόληκα aduenit. conuerso ο. in ω, & pleonasmo β.

Μέμηλε præter. perf. verbi medij imperson. μέλει curæ est. pro μέμελε, quidam tamen ex μεμέληκε per syncopen, ex μέλω.

Μεμιγμένος] particip. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μεμνέωτο] factum ex μεμνέοιτο, ο verso in ω. vel à μεμνῷτο, epenthesi τοῦ ε, vt ἠώῳν pro ἠῷων. Vel vt alij volunt ponitur pro μνῷτο quæ est contractio τοῦ μνάοιτο optatiui præsentis.

Μέμονα] præter. med. verbi μένω.

Μενεήναμεν] aor. I. verbi μενεαίνω, fut. ανῶ, cupio. μενοινάω idem à μένος, εος. impetus, vis, & ardor animi. Inde nomina propria μενέλαος, vis & robur populi. μενεπτόλεμος, bello fortis, μένος τοῦ λαοῦ, καὶ μένος τοῦ πολέμου. μενεδήϊος, fortis.

Μενεχάρμης, & μενέχαρμος, qui bellicos labores infracto animo sustinet. μένων ἐν τῇ χάρμῃ, permanens in pugna.

Μενεδήϊος] belli patiens, μένων ἐν τῇ δηΐῳ. in pugna perseuerans.

Μενοεικής] animum permulcens, τῷ μένει εἴκων, cedens animi impetui.

Μέριμνα, ης. ἡ] cura, & sollicitudo. παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν. quia sollicitudo animum, nunc huc, nunc diuidit illuc. Eiusdem est originis μεριμνάω, & μερμηρίζω, anxiè cogito, curo. μέριμνα ἔργα, opera curiosa, quæ aliquis anxia cura secum deliberauit.

Μερμηρίζω, fut. ξω. anxie in animo verſo.

Μέροψ, ὁ καὶ ἡ. οπος.] homo. Dicti ſunt homines μέροπες, quaſi vocibus infinitis vtentes. à μυρίος *infinitus*, & ὤψ *vox*. vel potius, quia homines μεμερισμένην τὴν ὄπα ἔχουσι, diſtinctam & articulatam vocem habent.

Μέσος] *medius*. μέσατος, & μέσσος, geminato poëtice σσ. μέταζαι, oues mediæ, jam grandiores pro μέσαι, epentheſi ſyllabæ τα. Inde componuntur μεσαιπόλιος *ſemicanus*. μέσαυλος & μέσαυλον locus in medio ſtabulo. μεσόδμη quaſi μεσοδόμη trabs, quæ mediam domum vel nauem traijcit. μεσόμφαλος in medio vmbilico ſitus, à πολιὸς *canus*, αὐλὴ *ſtabulum*. δόμος *domus*. & ὀμφαλὸς vmbilicus.

Μεταλλάω, ῶ, fut. ήσω *curioſe inquiro*. Sic Pindar. Olymp. 6. eleganter vſus eſt μεταλλῆσαι, pro Apollinis oracula ſciſcitari. μεταλλῆσαι γὰρ, inquit eius Scholiaſt. ἐστὶ τὸ ζητῆσαι ἀπὸ τῶν μετάλλων, eſt quærere metalla. Dicta autem eſſe μέταλλα, vult Euſtathius, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπινοηθῆναι, quod poſt alia omnia de ijs homines cogitarint.

Μεταμάζιος] inter-mammillaris. στῆθος μεταμάζιον, pectus quod eſt inter duas mammas. à μετὰ & μαζὸς *mamma*.

Μεταμώλιος,] *irritus*. Atticè dictum putatur pro μεταμώνιος, i. non iuuans, à præpoſit. μετὰ, particula negat. μὴ, & verbo ὀνῶ, *iuuo*. Attici enim loco τῦ ν, vſurpant λ. vt λίτρον pro νίτρον, *nitrum*. πλεύμων pro πνεύμων *pulmo*.

Μετάνοια] *reſipiſcentia*, *pœnitentia*, quaſi mutata mens. à μετανοέω. *muto mentem*, *poſt ſapio*. à præpoſ. μετὰ poſt, & νοέω *intelligo*.

Τὸ μεταφρένον] interſtitium, quod eſt inter lum-

bos & ſcapulas, quaſi τὰ μετὰ τὰς φρένας, ponè præcordia.

Μετάλμβος, pro μεταλλόμβος. μετίσαμαι, pro μετίσταμαι, fut. verbi μέτιμι. vt μετῶ Ionice pro μέτω.

Μετήορα] tanquam in aëre ſuſpenſa. μετήορος ſublimis pro μετέωρος. ab ἀείρω *tollo*.

Μέτωπον, *frons*, pars faciei, μετὰ τὰς ὦπας poſt oculos: μετώπιον idem.

Μήδος] *conſilium*, μήδεά τ' αἰδοῖον. Iliad. β. conſilia virorum. *pudenda*, Odyſſ. σ. μήδεά τ' ἐξερύσας. genitaliaque detrahens. μήδομαι. *curam gero*, *meditor*.

Μηθώνη. Methone. Tres ſunt eiuſdem nominis vrbes, vna in Macedonia, in qua natus eſt Aſter, qui Philippo oculum excuſſit. altera in Peloponneſo: tertia Laconica, παρὰ τὸ μέθυ, à temulentia, πολύοινος γὰρ ἐστιν. eſt enim vini ferax.

Μηκάδας αἶγας] balantes capras. Odyſ. ι. μηκάδες dicuntur capræ, à μηκάομαι, proprium caprarum, vt βληχῶμαι proprium eſt ouium.

Μῆκος, *longitudo*, μήκιστος *longiſsimus*, ſuperlat. παρὰ τὸ μακρός, μακρίων, & μακίων, & conuerſione α in η, μηκίων, vnde τὸ μήκιστος. Inde Euſtath. deducit μήκων, ἡ *papauer*. παρὰ τὸ μῆκος, i. à longitudine.

Μῆλον τὸ] *malum*, *pomum*, & ſicut apud Latinos poma, ita μῆλα apud Græcos omnia fructuum genera ſignificant. καρπὸς τῆς μηλέας, καὶ πάντα τὰ δένδρα. inquit Etymol. Dicitur quoque μῆλον τὸ, *onis*, *pecus*. ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι, à balatu. vel ἀπὸ τοῦ μηλάδων καρπὸν ἐσθίεσθαι, ab eſu pomorum. Seu potius ἀπὸ τοῦ μέλω, ἐπιμελείας γὰρ ἠξίωνται, καὶ διὰ πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς, quoniam μῆλα maximæ curæ erant veteribus. Ex quo μηλοβοτῆρες, paſtores ouium. μηλόσκο-

πες, ouium ſpecula, quò paſtores conſcendunt, vt gregem obſeruent.

Μὼ] *menſis*, μῶνος. μήνη *luna*, ἀπὸ τοῦ μὴ ἑδρεύειν, ἐν τῷ αὐτῷ quod non in eodem ſtatu permaneat.

Μῆνις, ira permanens, & quæ fert æuum. à μένω *maneo*. χόλος è contra *breuis ira*. μηνιθμὸς ira, maximè diuina aduerſus ſceleratos. μήνιμα idem quod μηνιθμός. μηνίω, *iram exerceo*. μηνύω, *indico*. vnde μήνυτρον, præmium indicij.

Μηονὶς, & μαιονὶς, Lyda mulier, tanquam à μαίνω, Μηονίδες γὰρ ἀμαξαὶ λέγονται εἶναι βαφαί. optime enim tingunt Lydiæ mulieres atque Caricæ.

Μηρὸς, οῦ. ὁ. *femur*. cuius plural. μηροὶ, & μηρά. A μείρω *diuido*, vel μέρος pars, quod in● corpus diuidi incipiat. τὸ μηρίον, diminutiuum à μηρὸς *coxa*. Quidam inde ὅμηρον, *Homerum* deductum volunt, quod alterum femur pilis obductum haberet.

Μήσαο, μήσατο, μήσεαι] Ionicè pro ἐμήσω, ἐμήσατο. & μήσῃ in aor. 1. medij, & in fut. verbi μήδομαι, *curam gero*, delibero. A quo fit μήστωρ *conſiliarius*, μῆτις, & μῆτος *conſilium*. μητιέτης ζεὺς prudens conſultuſque Iupiter. μητιάω *delibero*, & molior. μητίζομαι & μητίομαι idem.

Μήτηρ, ἑρος, & ῥὸς per ſyncopen. *mater* παρὰ τὸ μῶ ζητῶ, ἡ ὑπὸ τέκνων ζητουμένη, quæſita à liberis, vel quod ipſa liberis victum quærat. μήτρως, ωος, *auunculus maternus*. μητρυιὰ nouerca. μητροπάτωρ, *auus maternus*. Qua appellatione, ſed notione plane diuerſa, Deum nominat Orpheus, vt qui hominum ſit pater & mater.

Μηχανή. *artificium*. μηχανάω *molior, ſtruo*. μηχανιώτης & μηχανητὴς *machinator*. μῆχος idem quod μηχανή.

M ι.

MΙαιφόνος qui se cæde polluit, ὁ μιαίνων ἑαυτὸν φόνῳ. Epitheton Martis. à φόνος cædes; & *μιαίνω polluo* fut. μιανῶ. aor. 1. pass. ἐμιάνθην. αἱματωμαρός, sanguine pollutus, & αἱμοβαφής.

Μιγάζομαι] idem quod μιγνύω, seu μίγνυμι *misceo*, cuius aor. 2. pass. ἐμίγην, μιγεῖν pro μιχθῆναι. μιγείς, έντος in particip. μίγδην, & μίγδα *permixtim*.

Νῆες Μιλτοπάρῃοι] *naues rubicatis genis* à μίλτος, *minium* rubeus color, & παρειὰ *gena*. Nauis genæ est prora, quam etiam πρόσωπα vultum vocant. Illa vero pars nauis minio vt plurimum tingebatur, quo puellæ ad fucandas genas vtuntur. Hinc Lycophron recens pictas naues vocat κόρας μιλτοπαρῄους, puellas recenti fuco faciem illitas. Vbi Eustathius probat non insolentem esse metaphoram. Dicimus enim capita fluuiorum, κόμας δένδρων. Tenedum λευκόφρυν candido supercilio. ὀφθαλμοὺς φυτῶν, plantarum oculos, νείλου τὰ στόμια, Nili ostia, ποτηρίων χείλη poculorum labra, Delum ὀμφαλὸν γῆς.

Μίμνω & μιμνάζω idem quod μένω. *permaneo*. μιμνήσκω *in memoriam reuoco*, idem quod μνάω, ex quo μνημονεύω, μνῆστις, & μνήμη *memoria*. μνήμων *memor*. μνῆμα, *monimentum sepulchrum*.

Μινυνθα] paululum temporis. μινυνθάδιοι ἄνθρωποι, homines βραχύβιοι breuis vitæ. à μινύθω *minuo*. inde μινυρίζω, exili voce lamentor.

Μίσγω. Ionice pro μίσγη. μίσγομαι *misceo*, idem quod μίγνυμι. fut. μίξω.

Μισγάγκεια] *conuallis*, in quam confluunt aquæ, à μίσγω *misceo*, & τὸ ἄγκος *vallis*. παρὰ τὸ μίσγω, quod valles iaceant.

Μίνυνον] pro ἐμίνυνον. imperf. verbi μινύθω *minutim ſeco.* deriuatur ab inuſitato ſuperlat. μεῖστος *minimus*, μείων *minor*, μικρὸς *paruus*.

Η μίτρα, Ion. μίτρη. quaſi μίτηρα, ait Euſtath. à nomine ὁ μίτος, licium, filum Significat autem propriè ἡ μίτρα *cingulum militare*, poſtea ταινίαν περὶ κεφαλήν, faſciam qua caput obligatur.

ΜΝ

MΝηστῆρες] *proci*, qui nuptias alicuius ambiunt, à μνάομαι, ambio, cuius ſignificationis, & originis eſt μνηστεύω. μνηστὺς, mulieris procatio.

Μνώοντο] pleonaſmo, pro μνῶντο, ſubi. verbi μνάομαι.

ΜΟ

MΟγος, *labor*. μογέω *laboro*. περὶ τὸ μέγας. ἐν τοῖς γὰρ μεγάλοις πράγμασι κάμνομεν, in magnis enim rebus laboramus. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι, quod animum lætari non ſinat labor ærumnoſus. μόγος ἡ κακοπάθεια. Etymolog. μογοστόκος, Epithet. Lucinæ, circa τόκους μογοῦσα, vt quæ parturientibus adſit, μόχθος, idem. μόθος, *labor* item, & *pugna*. μόλος, idem.

Μοῖρα] ſignificat τὴν εἱμαρμένην, *fatum*, παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ quod cuique ſuum inſit fatum. τὴν εὐτυχίαν, *felicitatem*, [illegible] Atrida fortunate, ἐν ἀγαθῷ [illegible] θάνατον *mortem*, μοῖραν δ' [illegible] tem dico neminem [illegible] [illegible] de- [illegible] er di- [illegible] & [illegible] *um*, exi-

Μοιχάγρια, τὰ] quæ persoluit is, qui in adulterio deprehensus est, à *μοιχὸς adulter*, & *ἄγρα captura*. vnde Marte in adulterio deprehenso, μοιχάγρι' ὀφέλλει pœna adulterij tenetur. Od. θ.

Μόλιβος pro *μόλυβδος plumbum*. μολιβδαινα, *plumbi massa*, *μολοβρὸς vorax*. μολέω siue *μόλω venio*.

Μονήμερος] qui vno die durat, à *μόνος solus*. poëtice μοῦνος, & *ἡμέρα dies*. μονωθεὶς desertus, à *μονόω*, *solum relinquo*.

Μορμύρω, *murmuro*. vtraque vox Latina & Græca à strepitu fluuiorum ficta.

Μορφή, *forma*, *venustas*, ἐπέων μορφὴ venustas orationis. μορφνὸς idem quod *ὀρφνὸς tenebrosus*.

Μόσχος] *vitulus*. παρὰ τὸ ἐν τῷ κράζειν, αὐτὸν λέγειν μῶ. quod mugiat mò, ait Etymol. ἢ παρὰ τὸ μῶ, ζητῶ, & τινὰ ὄντα, ὃς ἔχουσι πρὸς τὰς μητέρας.

ΜΥ.

Μυδαλέος] *humidus*. ἐέρσας αἵματι μυδαλέας, rores sanguine humidos. Iliad. λ. à *μυδάω*, nimio humore putresco.

Μυελὸς *medulla*. à *μύω claudo*. παρὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ εἰλεῖσθαι. quod in penetrali claudatur.

Μῦθος] *sermo* olim, nunc *fabula*. Obseruat Eustath. pleraque nomina significationem inuertisse, vt prioribus sæculis ὁ τύραννος regium erat nomen, posterioribus male ominosum olim. ἔκδικος procul à iusto, nunc iustus est. Apud Homerum μῦθος duo insuper alia significat, consilium, & seditio-[illegible] μυθέομαι, & μυθίσκομαι *narro*, *dico*.

[illegible] *ustia*. μυκάω, *mugio*, παρὰ τὸ μυ λέγειν, *vox* [illegible] -κημα, & μυκηθμὸς *mugitus*. μύλαξ, *lapis* [illegible] μύλη *mola*. μυλήφατος, *molitus*, quasi [illegible] -ος, à φάω *occido*, & μύλη *mola*. μυλοει-

Μίνυνον] pro μίνυθον. imperf. verbi μινύθω *minutim seco*. deriuatur ab inusitato superlat. μεῖστος *minimus*, μείων *minor*, μικρὸς *paruus*.

Η μίτρα, Ion. μίτρη. quasi μίτρεα, ait Eustath. à nomine ὁ μίτος, licium, filum Significat autem propriè ἡ μίτρα *cingulum militare*, postea ταινίαν περὶ κεφαλὴν, fasciam qua caput obligatur.

Μν

ΜΝηστῆρες] *proci*, qui nuptias alicuius ambiunt, à μνάομαι, ambio, cuius significationis, & originis est μνηστεύω. μνηστὺς, mulieris procatio.

Μνωοντο] pleonasmo, pro μνῶντο, subi. verbi μνάομαι.

Μο.

ΜΟγος, *labor*. μογέω *laboro*. παρὰ τὸ μέγας. ἐν τοῖς γὰρ μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν, in magnis enim rebus laboramus. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάνυσθαι, quod animum lætari non sinat labor ærumnosus. μόγος ἡ κακοπάθεια. Etymolog. μογοστόκος, Epithet. Lucinæ, circa τόκους μογοῦσα, vt quæ parturientibus adsit, μόχθος, idem. μόθος, *labor* item, *& pugna*. μόλος, idem.

Μοῖρα] significat τὴν εἱμαρμένην, *fatum*, παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ, quod cuique suum insit fatum. τὴν εὐτυχίαν, *felicitatem*, μοιρηγενὲς Ατρείδη, Atrida fortunate, ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. τὸν θάνατον *mortem*, μοῖραν δ᾽ οὔ τινά φημι πεφυγμένον, mortem dico neminem effugisse. τὴν μερίδα *partem*, μοίρας δασσάμενοι δαίνυντο, partes cum distribuissent, epulabantur. denique τὸ πρέπον, *decens*. κατὰ μοῖραν ἔειπες decenter dixisti. à præter. med. verbi μείρω, μέμοιρα. μόριμον & μόρσιμον ἦμαρ *fatalis dies*. μόρος, *portio*, *fatum*, *exitium*.

Μοιχάγρια, τὰ] quæ persoluit is, qui in adulterio deprehensus est, a μοιχὸς *adulter*, & ἄγρα *captura.* vnde Marte in adulterio deprehenso, μοιχάγρι' ὀφέλλει pœna adulterij tenetur. Od. θ.

Μόλιβος pro μόλιβδος *plumbum*. μολίβδαινα, *plumbi massa*, μολοβρὸς *vorax*. μολέω siue μόλω *venio*.

Μονοήμερος] qui vno die durat, à μόνος *solus*, poëtice μοῦνος, & ἡμέρα *dies*. μονωθεὶς desertus, à μονάω, *solum relinquo.*

Μορμύρω, *murmuro*. vtraque vox Latina & Græca à strepitu fluuiorum ficta.

Μορφὴ, *forma, venustas*, ἐπέων μορφὴ venustas orationis. μορφνὸς idem quod ὀρφνὸς *tenebrosus*.

Μόσχος] *vitulus*. παρὰ τὸ ἐν τῷ κράζειν, αὐτὸν λέγειν μῶ. quod mugiat mò, ait Etymol. ἢ παρὰ τὸ μῶ, ζητῶ, & τὴν ὄψιν, ἣν ἔχουσι πρὸς τὰς μητέρας.

ΜΥ.

Μυδαλέος] *humidus*. ἐέρσας αἵματι μυδαλέας, rores sanguine humidos. Iliad. λ. à μυδάω, nimio humore putresco.

Μυελὸς *medulla*. à μύω *claudo*. παρὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ εἰλεῖσθαι. quod in penetrali claudatur.

Μῦθος] *sermo* olim, nunc *fabula*. Obseruat Eustath. pleraque nomina significationem inuertisse, vt prioribus sæculis ὁ τύραννος regium erat nomen, posterioribus male ominosum olim. ἔκδικος procul à iusto, nunc iustus est. Apud Homerum μῦθος duo insuper alia significat, consilium, & seditionem. μυθέομαι, & μυθολογέω *narro, dico.*

Μυῖα] *musca*. μυκάω, *mugio*, παρὰ τὸ μυ λέγειν, *vox fictitia*. μύκημα, & μυκηθμὸς *mugitus*. μύλαξ, *lapis molaris*, à μύλη *mola*. μυλήφατος, *molitus*, quasi mola fractus, à φάω *occido*, & μύλη *mola*. μυλοει-

δης, rotundus in formam molæ.

Μυλοκτόνος] *murium interfector*, μῦς & κτείνω, *occido*.

Μυρίοι, *infiniti*. at μύριοι *decem millia*. vtrumque dictum ὑπὸ τῷ μυροῦσθαι τοῖς δακτύλοις ἐν τοῖς ψήφοις, quod comprimantur digiti in calculis & rationibus.

Μυρμιδόνεσσι, pro μυρμιδόσι. Dicebantur milites Achillis Myrmidones, quia Æginetæ, qui Myrmidones appellabantur, quos olim Iuppiter rogatus ab Æaco ex formicis homines fecerat. vel quia Æginetæ primis temporibus ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου, in subterraneis cauernis formicarum more habitabant. vel quia Æginetæ erant ita dediti commeatui, vt officinæ in quibus omnia promercalia essent, Αἰγινήτωλα dicerentur, sarcinaque omnis & transuectum φόρτος Αἰγινητικός. Schol. Pind.

Μυρσινοειδής, *myrto similis*. μυχὸς, οῦ, penetrale, μυχαίτατος, & μυχοίτατος, penitissimus.

Μῦς] quatuor significat. murem terrestrem, murem maritimum, μέρος τῶ σώματος, partem corporis. ἔτ' ὄνομα ἔθνους. ἀφ' οὗ ἡ Μυσία ἡ πόλις. μυὼν, musculus, ἰσχυρώδης τόπος.

Μω.

Μῶλος] *strages, diuturna pugna*. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως quod non cito dirimatur; vel quia ἑαυτὸν ὀλλύει, cadmæa est, omnia & sua & aliena perdidit. Est etiam μῶλος portus manufactus.

Μωμεύω, *carpo, reprehendo*, μωμέομαι *idem* à μῶμος *dedecus*. Est etiam Momus aliorum irrisor. μῶμος vero fit à verbo μάω, μῶ, *inquiro, vehementer cupio*. quasi ἀεὶ ζητῶν, ἢ μηδὲν τῶν ἄλλων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, semper quærens, & nihil aliorum sufficere putans.

Μώνυχες

Μώνυχες ἵπποι] solidas & simplices vngulas habentes equi. *μώνυχος* per syncopen, pro *μονώνυχος*. & *μώνυξ* siue *μονώνυξ*, à *μόνος* *solus*, & *ὄνυξ* *vnguis*.

Μωρὸς, vel *μῶρος*, *stultus*, fatuus, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν, quod nihil videat. vel à particula *μὴ* non, & *ὤρα*, *cura*, quasi *μηδὲν φροντίζων*.

Να.

NΑίω, siue *ναίω*, *habito*, cuius poëticum imperfectum *ναίεσκον*. Deducitur ἀπὸ τοῦ *νῶ* *aceruo*, quia οἱ ναίοντες που σεσωρευμένοι εἰσὶν. qui alicubi habitant, aceruatim & cumulatim viuunt. Inde *ναιέτης* & *ναέτης* *habitator*, vnde *ναιετάω*, idem quod *ναίω*, cuius imperf. poëticum *ναιετάασκον*.

Ναυηγὸς] *naufragus*, à *ναῦς*, & *ἄγω*, nauem frango. *ναύλοχος* portus, cui naues insidere possunt, ὡς οἷς ἔστι λοχῆσαι. *ναύμαχος* naumachus, è naui pugnans. *ναῦς* vero siue *νηῦς*, *nauis* à *νέω* *nato*. *ναύτης* *nauta*. *ναυτίλλομαι* *nauigo*. *ναῦφι* poëtice pro *ναίφι*, loco *ναός*.

Νε.

NΕος] *nouus*, *et iuuenis*, vt *νέα γυνή*. fit ἀπὸ τοῦ νέεσθαι εἰς αὔξησιν, quod accrescat, & in ætatem assurgat. *τὸ νέον* *nouale*. *νεατὸς* siue *νέατος* *nouissimus*, *et vltimus*, *νεῖος*, & *νεώτατος* Ionice, renouatus ager. *νειόθεν* ex imo fundo. *νειόθι* in imo fundo. *νείαιρα* pars ima ventris. *νεαρὸς* idem quod *νέος*, *νεανίας*, *ν. νεᾶνις*, Ion. *νεηνίας*, & *νεῆνις*, *iuuenculus*, *& iuuencula*.

Νεβρὸς] *hinnulus*, quasi *νέποδος*, qui nondum ingredi potest. vel à particula *νε*, & *βορὰ* *pabulum*: abstinens à pastione. aut ὁ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθὼν, recens veniens ad pastum.

Νεηγενέας νεβροὺς, hinnulos recens genitos. à *νέον* recens, & *γενὴς* genitus. *νεήκης* recens acutus, à *νέον*,

& ἀκὴ *cuspis.* νέηλυς, qui nuper aduenit, ὁ νεωσὶ ἐληλυθώς. νεήφατος, recens dictus à φάω *dico.*

Νεῖκος] ἡ φιλονεικία, *contentio.* παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι, quod iuuenum proprium sit contentiosos esse. ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν, καὶ τὸ εἴκω *cedo* quasi νέεικος, nemini cedens. νεικέω, & νεικείω *rixor, increpo*, imperfect. νείκεσκον poëticè.

Νεισόμενοι] fut. particip. med. νέω, Ionice νείω, fut. νείσω, med. νείσομαι.

Νεκάς, άδος. ἡ. mortuorum cadauerum aceruus. à νεκρὸς, *mortuus*, ἀπὸ τοῦ νε, priuatiuo, & κῆρ *anima.* νέκυς, idem quod νεκρός. νέκυες defunctorum manes, interdum cadauera.

Νεμεσάω] *indignor, & succenseo.* οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι. non enim succenseo Agamemnoni. Iliad. δ. νεμεσίζω idem, & *uereor.* ἐπὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο. Deos uerebatur. Ody. α. νεμεσητὸς *reprehendendus, & formidandus*, αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι. reuerendus, formidandus, qui me misit sciscitari. Iliad. λ. Νέμεσις, εως *indignatio*, iusta reprehensio, Deaque iniuriosorum hominum vltrix.

Νέμος, τὸ] *locus pascuus, nemus.* à νέμω *pasco.* νέμομαι *pascor, & absumor:* πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμεσθαι, Iliad. β terra igni omnis absumi. νομεὺς *pastor.* νομὸς *pascuum* νομεύω *pasco* & νομήθω *pasco.* Inde alijs tamen significationibus frequenter vsurpatur verbum νέμω pro distribuo, incolo, & administro. Inde νωμάω *distribuo, & agito.*

Νεοαρδὴς, *nuper irrigatus*, ab ἄρδω *rigo.* νεογιλος, & νεογιλὴς pro νεογνὴς, mutato ν in λ, *nuper natus.* à γένος *genus.* νεογνὸς, & νεόγονος recens à partu, à γόνη seu γόνος foetus. νεόδαρτος recens excoriatus, à δαρτὸς

excoriatus. νεοδμὴς nuper domitus, à δαμάω *domo.* Νεοθηλὴς nuper virens, à θάλλω *vireo.* νεόλουτος nuper lotus, à λούω *lauo.* νεοπενθὴς, qui recens luget à πένθος *luctus.* νεόπηκτος recens compactus, à πήγνυμι *compingo, firmo.* νεόπλυτος recens lotus, à πλύνω *lauo.* νεόπριστος recens serra dissectus, à πρίω *serra seco.* νεόστροφος nuper tortus, à στροφὴ, *versio.* νεοτευχὴς & νεότευκτος nuper fabricatus, à τεύχω *fabricor.* νεόσμηκτος recens detersus & politus, à σμάω seu σμήχω *detergo.* νεούτατος, recens vulneratus, ab οὐτάω, *vulnero.* & νέον *recens.*

Νεοσσὸς] *pullus.* νεοσσοὶ στρουθοῖο pulli passeris, quasi νέον σειόμενος, qui recens mouetur. vel νεωστὶ ὁσσόμενος, qui recens videt.

Φῶκαι νέποδες, phocæ carentes pedibus. à part. negat. νε, & πούς pedes. vel natando gradientes à νέω *nato.*

Νέρθε & νέρθεν *inferne*, νέρτερος *inferior*, pro ἔνερθε, ἔνερθεν, ἐνέρτερος. per aphæresin, quasi ἐν ἔρᾳ in terra.

Νέω, νήχω, νήχω, idem significant, *nato.* Est etiam νεύω, & νευστάζω *annuo, nutum do.* Vnde νεῦρον *neruus*, & νευρά, quia nerui sunt instrumenta voluntarij motus. νέω & νηω *agglomero.* νέω quoque *eo.*

Νέφος, *nubes.* à νεφέλη idem quod νέφος, & ἀγείρω *congrego:* νεφέλη ἀπὸ τοῦ τὸ νᾶμα ἕλκειν ἐκ τῆς θαλάσσης, quod humorem educat è mari.

Νηγάτεος] *recens factus*, quasi νεήγατος. vel à θεῶ *miror*, & νήθω *neo*, quasi valde mirabilis ob texturam. vel vt ait Eustath. à νη priuat. & γάτον factum, quasi ἀχειρόποιητον, non manu factum, quod est νηγάτεον.

Νήγρετος ὕπνος, somnus ex quo excitari nequeas, à particula νὴ, & ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι *excitor.*

Μερμηρίζω, fut. ξω. anxie in animo verso.

Μέροψ, ὁ καὶ ἡ. οπος.] homo. Dicti sunt homines μέροπες, quasi vocibus infinitis vtentes. à μωρὸς *infinitus*, & ὤψ *vox*. vel potius, quia homines μεμερισμένην τὴν ὄπα ἔχουσι, distinctam & articulatam vocem habent.

Μέσος] *medius*. μέσατος, & μέσσος, geminato poëtice σσ. μέσσαται, oues mediæ, jam grandiores pro μέσαι, epenthesi syllabæ τα. Inde componuntur μεσαιπόλιος *semicanus*. μέσαυλος & μέσαυλον locus in medio stabulo. μεσόδμη quasi μεσοδόμη trabs, quæ mediam domum vel nauem traijcit. μεσόμφαλος in medio vmbilico situs, à πολιὸς *canus*, αὐλὴ *stabulum*. δόμος *domus*. & ὀμφαλὸς vmbilicus.

Μεταλλάω, ῶ, fut. ήσω *curiose inquiro*. Sic Pindar. Olymp. 6. eleganter vsus est μεταλλῆσαι, pro Apollinis oracula sciscitari. μεταλλῆσαι γὰρ, inquit eius Scholiast. ἐστὶ τὸ ζητῆσαι ἀπὸ τῶν μετάλλων, est quærere metalla. Dicta autem esse μέταλλα, vult Eustathius, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιζητεῖσθαι, quod post alia omnia de ijs homines cogitarint.

Μεταμάζιος] inter-mammillaris. στῆθος μεταμάζιον, pectus quod est inter duas mammas. à μετὰ & μαζὸς, *mamma*.

Μεταμώλιος,] *irritus*. Atticè dictum putatur pro μεταμώνιος, i. non iuuans, à præposit. μετὰ, particula negat. μὴ, & verbo ὀνῶ, *iuuo*. Attici enim loco τοῦ ν, vsurpant λ. vt λίτρον pro νίτρον, *nitrum*. πλεύμων pro πνεύμων *pulmo*.

Μετάνοια] *resipiscentia*, *pœnitentia*, quasi mutata mens. à μετανοέω. *muto mentem*, *post sapio*. à præpos. μετὰ post, & νοέω *intelligo*.

Τὸ μεταφρένον] interstitium, quod est inter lum-

bos & scapulas, quasi τὰ μετὰ τὰς φρένας, ponè præcordia.

Μετάλμενος, pro μεταμέλμενος. μετίσομαι, pro μετίσομαι, fut. verbi μέτιμι. vt μετίω Ionice pro μέτω.

Μετήορα] tanquam in aëre suspensa. μετήορος sublimis pro μετέωρος. ab ἀείρω *tollo*.

Μέτωπον, *frons*, pars faciei, μετὰ τὰς ὦπας post oculos: μετώπιον idem.

Μῆδος] *consilium*, μήδεά τ' ἀνδρῶν. Iliad. β. consilia virorum. *pudenda*, Odyss. σ. μήδεά τ' ἐξερύσας. genitaliaque detrahens. μήδομαι. *curam gero, meditor*.

Μηθώνη. Methone. Tres sunt eiusdem nominis vrbes, vna in Macedonia, in qua natus est Aster, qui Philippo oculum excussit. altera in Peloponneso: tertia Laconica, παρὰ τὸ μέθυ, à temulentia, πολύοινος γὰρ ἐστιν. est enim vini ferax.

Μηκάδας αἶγας] balantes capras. Odys. ι. μηκάδες dicuntur capræ, à μηκάομαι, proprium caprarum, vt βληχᾶσθαι proprium est ouium.

Μῆκος, *longitudo*, μήκιστος *longissimus*, superlat. παρὰ τὸ μακρός, μακρίων, ἢ μηκίων, & conuersione α in η, μηκίων, vnde τὸ μήκιστος. Inde Eustath. deducit μήκων, ἡ *papauer*. παρὰ τὸ μῆκος, i. à longitudine.

Μῆλον τὸ] *malum, pomum*, & sicut apud Latinos poma, ita μῆλα apud Græcos omnia fructuum genera significant. κάρπος τῆς μηλέας, καὶ πάντα τὰ δένδρα. inquit Etymol. Dicitur quoque μῆλον τὸ, *onis, pecus*. ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι, à balatu. vel ἀπὸ τοῦ μηλοῦν καρπὸν ἐσθίεσθαι, ab esu pomorum. Seu potius ἀπὸ τοῦ μέλω, ἐπιμελείας γὰρ ἠξίωνται, καὶ διὰ πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς, quoniam μῆλα maximæ curæ erant veteribus. Ex quo μηλοβοτῆρες, pastores ouium. μηλόσκο-

πες, ouium specula, quò pastores conscendunt, vt gregem obseruent.

Μὴν] *mensis*, μηνός. μήνη *luna*, ἀπὸ τοῦ μὴ ἰδρύειν, ἐν τῷ αὐτῷ quod non in eodem statu permaneat.

Μῆνις, ira permanens, & quæ fert æuum. à μένω *maneo*. χόλος è contra *breuis ira*. μηνιθμὸς ira, maxime diuina aduersus sceleratos. μήνιμα idem quod μηνιθμός. μηνίω, *iram exerceo*. μηνύω, *indico*. vnde μήνυτρον, præmium indicij.

Μηονίς, & μαιονίς, Lyda mulier, tanquam à μαίνω, Μηονίδες γὰρ ἀγαθαὶ λέγονται εἶναι βαφαί: optime enim tingunt Lydiæ mulieres atque Caricæ.

Μηρὸς, οῦ. ὁ. *femur*. cuius plural. μηροὶ, & μηρά. A μείρω *diuido*, vel μέρος pars, quod inde corpus diuidi incipiat. τὸ μηρίον, diminutiuum à μηρὸς *coxa*. Quidam inde ὅμηρον, *Homerum* deductum volunt, quod alterum femur pilis obductum haberet.

Μήσαο, μήσατο, μήσεαι] Ionicè pro ἐμήσω, ἐμήσατο. & μήσῃ in aor. 1. medij, & in fut. verbi μήδομαι, *curam gero*, delibero. A quo fit μήστωρ *consiliarius*, μῆτις, & μῆτος *consilium*. μητιέτης ζεὺς prudens consultusque Iupiter. μητιάω *delibero*, & molior. μητίζομαι & μητίομαι idem.

Μήτηρ, έρος, & τρὸς per syncopen. *mater* παρὰ τὸ μῶ ζητῶ, ἡ ὑπὸ τέκνων ζητουμένη, quæsita à liberis, vel quod ipsa liberis victum quærat. μήτρως, ωος, *auunculus maternus*. μητρυιὰ *nouerca*. μητροπάτωρ, *auus maternus*. Qua appellatione, sed notione plane diuersa, Deum nominat Orpheus, vt qui hominum sit pater & mater.

Μηχανή. *artificium*. μηχανάω *molior, struo*. μηχανιώτης & μηχανητὴς *machinator*. μῆχος idem quod μηχανή.

Mι.

Μιαιφόνος qui se cæde polluit, ὁ μιαίνων ἑαυτὸν φόνῳ. Epitheton Martis. à φόνος cædes; & μιαίνω polluo fut. μιανῶ. aor. 1. pass. ἐμιάνθην. αἱματομιαρὸς, sanguine pollutus, & αἱμοβαφής.

Μιγάζομαι] idem quod μίγνυω, seu μίγνυμι misceo, cuius aor. 2. pass. ἐμίγην, μιγῆν pro μιγῆναι. μιγεὶς, έντος in particip. μίγδην, & μίγδα permixtim.

Νῆες Μιλτοπάρῃοι, naues rubicatis genis à μίλτος, minium rubeus color, & παρειὰ gena. Nauis genæ est prora, quam etiam πρόσωπα vultum vocant. Illa vero pars nauis minio vt plurimum tingebatur, quo puellæ ad fucandas genas vtuntur. Hinc Lycophron recens pictas naues vocat κόρας μιλτοπαρῄους, puellas recenti fuco faciem illitas. Vbi Eustathius probat non insolentem esse metaphoram. Dicimus enim capita fluuiorum, κόμας δένδρων. Tenedum λευκόφρυν candido supercilio. ὀφθαλμοὺς φυτῶν, plantarum oculos, νείλου τὰ στόμια, Nili ostia, ποτηρίων χείλη poculorum labra, Delum ὀμφαλὸν γῆς.

Μίμνω & μιμνάζω idem quod μένω. permaneo. μιμνήσκω in memoriam reuoco, idem quod μνάω, ex quo μνημονεύω, μνήστης, & μνήμη memoria. μνήμων memor. μνῆμα, monimentum sepulchrum.

Μίνυνθα paululum temporis. μινυνθάδιοι ἄνθρωποι, homines βραχύβιοι breuis vitæ. à μινύθω minuo. inde μινυρίζω, exili voce lamentor.

Μίσγεαι. Ionice pro μίσγῃ. μίσγομαι misceo, idem quod μίγνυμι. fut. μίξω.

Μισγάγκεια] conuallis, in quam confluunt aquæ, à μίσγω misceo, & τὸ ἄγκος vallis. παρὰ τὸ κεῖσθαι, quod valles iaceant.

Μίνυνθ] pro ἐμίνυνθον. imperf. verbi μινύνω *minutim seco*. deriuatur ab inusitato superlat. μεῖστος *minimus*, μείων *minor*, μικρὸς *paruus*.

Η μίτρα, Ion. μίτρη. quasi μίτεα, ait Eustath. à nomine ὁ μίτος, licium, filum Significat autem propriè ἡ μίτρα *cingulum militare*, postea ταινίαν περὶ κεφαλὴν, fasciam qua caput obligatur.

ΜΝ

MΝηστῆρες] *proci*, qui nuptias alicuius ambiunt, à μνάομαι, ambio, cuius significationis, & originis est μνηστεύω. μνηστὺς, mulieris procatio.

Μνωοντο] pleonasmo, pro μνῶντο, subi. verbi μνάομαι.

ΜΟ.

MΟγος, *labor*. μογέω *laboro*. περὶ τὰ μέγαλα ἐν τοῖς γὰρ μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν, in magnis enim rebus laboramus. ὁ περὶ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι, quod animum lætari non sinat labor ærumnosus. μόγος ὁ κακοπάθεια. Etymolog. μογοστόκος, Epithet. Lucinæ, circa τόκους μογοῦσα, vt quæ parturientibus adsit, μόχθος, idem. μόθος, *labor* item, *& pugna*. μόλος, idem.

Μοῖρα] significat τὴν εἱμαρμένην, *fatum*, παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ quod cuique suum insit fatum. τὴν εὐτυχίαν, *felicitatem*, μοιρηγενὲς Ατρείδη, Atrida fortunate, ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. τὸν θάνατον *mortem*, μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον, mortem dico neminem effugisse. τὴν μερίδα *partem*, μοίρας διασάμενοι δαίνυντο, partes cum distribuissent, epulabantur. denique τὸ πρέπον, *decens*. κατὰ μοῖραν ἔειπες decenter dixisti. à præter. med. verbi μείρω, μέμοιρα. μόριμον & μόρσιμον ἦμαρ. *fatalis dies*. μόρος, *portio*, *fatum*, *exitium*.

Μοιχάγρια, τὰ] quæ persoluit is, qui in adulterio deprehensus est, à μοιχὸς *adulter*, & ἄγρα *captura*. vnde Marte in adulterio deprehenso, μοιχάγρι' ὀφέλλει pœna adulterij tenetur. Od. θ.

Μόλιβος pro μόλιβδος *plumbum*. μολίβδαινα, *plumbi massa*, μολοβρὸς *vorax*. μολέω siue μόλω *venio*.

Μονήμερος] qui vno die durat, à μόνος *solus*, poëtice μοῦνος, & ἡμέρα *dies*. μονωθεὶς desertus, à μονόω, *solum relinquo*.

Μορμύρω, *murmuro*, vtraque vox Latina & Græca à strepitu fluuiorum ficta.

Μορφή, *forma*, *venustas*, ἐπέων μορφὴ venustas orationis. μορφνὸς idem quod ὀρφνὸς *tenebrosus*.

Μόσχος] *vitulus*. παρὰ τὸ ἐν τῷ κράζειν, αὐτὸν λέγειν μῶ. quod mugiat mò, ait Etymol. ἢ παρὰ τὸ μῶ, ζητῶ, & τὴν ὄψιν, ἣν ἔχουσι πρὸς τὰς μητέρας.

Μυ.

Μυδαλέος] *humidus*. ἐέρσας αἵματι μυδαλέας, rores sanguine humidos. Iliad. λ. à μυδάω, nimio humore putresco.

Μυελὸς *medulla*. à μύω *claudo*. παρὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ εἰλεῖσθαι. quod in penetrali claudatur.

Μῦθος] *sermo* olim, nunc *fabula*. Obseruat Eustath. pleraque nomina significationem inuertisse, vt prioribus sæculis ὁ τύραννος regium erat nomen, posterioribus male ominosum olim. ἔκδικος procul à iusto, nunc iustus est. Apud Homerum μῦθος duo insuper alia significat, consilium, & seditionem. μυθέομαι, & μυθέομαι *narro*, *dico*.

Μῦα] *musca*. μυκάω, *mugio*, παρὰ τὸ μυ λέγειν, *vox fictitia*. μύκημα, & μυκηθμὸς *mugitus*. μύλαξ, *lapis molaris*, à μύλη *mola*. μυλήφατος, *molitus*, quasi mola fractus, à φάω *occido*, & μύλη *mola*. μυλοει-

δης, rotundus in formam molæ.

Μυοκτόνος] *murium interfector*, μῦς & κτείνω, *occido.*

Μυρίοι, *infiniti.* at μύριοι *decem millia.* vtrumque dictum ἀπὸ τοῦ μεμυρίσθαι τοὺς δακτύλους ἐν ταῖς ψήφοις, quod comprimantur digiti in calculis & rationibus.

Μυρμιδόνεσσι, pro μυρμιδόσι. Dicebantur milites Achillis Myrmidones, quia Æginetæ, qui Myrmidones appellabantur, quos olim Iuppiter rogatus ab Æaco ex formicis homines fecerat. vel quia Æginetæ primis temporibus ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου, in subterraneis cauernis formicarum more habitabant. vel quia Æginetæ erant ita dediti commeatui, vt officinæ in quibus omnia promercalia essent, Αἰγινόπωλα dicerentur, sarcinaque omnis & transuectum φόρτος Αἰγινητικός. Schol. Pind.

Μυρτοειδής, *myrto similis.* μυχός, οῦ, penetrale, μυχαίτατος, & μυχοίτατος, penitissimus.

Μῦς] quatuor significat. murem terrestrem, murem maritimum, μέρος τοῦ σώματος, partem corporis. καὶ ὄνομα ἔθνους. ἐξ οὗ καὶ Μυσία ἡ πόλις. μυών, musculus, νευρώδης τόπος.

Μω.

ΜΩλος] *strages, diuturna pugna.* παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως. quod non cito dirimatur; vel quia ὁμοῦ ὀλύει, cadmæa est, omnia & sua & aliena perdidit. Est etiam μῶλος portus manufactus.

Μωμεύω, *carpo, reprehendo,* μωμέομαι *idem* à μῶμος *dedecus.* Est etiam Momus aliorum irrisor. μῶμος vero fit à verbo μάω, μῶ, *inquiro, vehementer cupio.* quasi ὁ ἀεὶ ζητῶν, καὶ μηδὲν τῶν ἄλλων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, semper quærens, & nihil aliorum sufficere putans.

Μώνυχες

Μώνυχες ἵπποι] solidas & simplices vngulas habentes equi. μώνυχος per syncopen, pro μονώνυχος. & μώνυξ siue μονώνυξ, à μόνος *solus*, & ὄνυξ *vnguis*.

Μωρὸς, vel μῶρος, *stultus*, fatuus, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν, quod nihil videat. vel à particula μὴ non, & ὤρα, *cura*, quasi μηδὲν φροντίζων.

Να.

NAίω, siue ναίω, *habito*, cuius poëticum imperfectum ναίεσκον. Deducitur ἀπὸ τοῦ νῶ *aceruo*, quia οἱ ναίοντες που σεσωρευμένοι εἰσίν. qui alicubi habitant, aceruatim & cumulatim viuunt. Inde ναιέτης & ναέτης *habitator*, vnde ναιετάω, idem quod ναίω, cuius imperf. poëticum ναιετάασκον.

Ναυηγὸς] *naufragus*, à ναῦς, & ἄγω, nauem frango. ναύλοχος portus, cui naues insidere possunt, ὧν οἷς ἔστι λοχῆσαι. ναύμαχος naumachus, è naui pugnans. ναῦς vero siue νηῦς, *nauis* à νέω *nato*. ναύτης *nauta*. ναυτίλλομαι *nauigo*. ναῦφι poëtice pro ναόφι, loco ναὸς.

Νε.

NΕος] *nouus, et iuuenis*, vt νέα γυνή. fit ἀπὸ τοῦ νεύεσθαι εἰς αὔξησιν, quod accrescat, & in ætatem assurgat. τὸ νέον *nouale*. νεατὸς siue νέατος *nouissimus, et vltimus*, νεῖος, & νεάτομος Ionice, renouatus ager. νειόθεν ex imo fundo. νειόθι in imo fundo. νείαιρα pars ima ventris. νεαρὸς idem quod νέος, νεανίας, v. νεᾶνις, Ion. νεηνίας, & νεῆνις, *iuuenculus, & iuuencula*.

Νεβρὸς] *hinnulus*, quasi νέπορος, qui nondum ingredi potest. vel à particula νε, & βορὰ *pabulum*: abstinens a pastione. aut ὁ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθὼν, recens veniens ad pastum.

Νεηγενέας νεβροὺς, hinnulos recens genitos. à νέον recens, & γενεὸς genitus. νεήκης recens acutus, à νέον,

& ἀκὴ *cuspis*. νέηλυς, qui nuper aduenit, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. νεήφατος, recens dictus à φάω *dico*.

Νεῖκος] ἡ φιλονεικία, *contentio*. παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι, quod iuuenum proprium sit contentiosos esse. ἢ παρὰ τὸ νὲ στερητικὸν, καὶ τὸ εἴκω *cedo* quasi νέεικος, nemini cedens. νεικέω, & νεικείω *rixor, increpo*, imperfect. νείκεσκον poëticè.

Νεισόμενοι] fut. particip. med. νέω, Ionice νεέω, fut. νείσω, med. νείσομαι.

Νεκὰς, άδος. ἡ. mortuorum cadauerum aceruus. à νεκρὸς, *mortuus*, ἀπὸ τοῦ νε, priuatiuo, & κῆρ *anima*. νέκυς, idem quod νεκρός. νέκυες defunctorum manes, interdum cadauera.

Νεμεσάω] *indignor, & succenseo*. οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι. non enim succenseo Agamemnoni. Iliad. δ. νεμεσίζω idem, & *reuereor*. ἐπί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο. Deos reuerebatur. Ody. α. νεμεσητὸς *reprehendendus, & formidandus*, αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι. reuerendus, formidandus, qui me misit sciscitari. Iliad. λ. Νέμεσις, εως *indignatio*, iusta reprehensio, Deaque iniuriosorum hominum vltrix.

Νέμος, τὸ] *locus pascuus, nemus*. à νέμω *pasco*. νέμομαι *pascor, & absumor*: πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμεσθαι, Iliad. β. terra igni omnis absumi. νομεὺς *pastor*. νομὸς *pascuum* νομεύω *pasco* & νωμάω *pasco*. Inde alijs tamen significationibus frequenter vsurpatur verbum νέμω pro distribuo, incolo, & administro. Inde νωμάω *distribuo, & agito*.

Νεοαρδὴς, *nuper irrigatus*, ab ἄρδω *rigo*. νεογιλος, & νεογιλὴς pro νεογενὴς, mutato ν in λ, *nuper natus*. à γένος *genus*. νεογνὸς, & νεόγονος recens à partu, à γόνη seu γόνος fœtus. νεόδαρτος recens excoriatus, à δαρτὸς

excoriatus. νεόδμης nuper domitus, à δαμάω *domo.* Νεοθηλὴς nuper virens, à θάλλω *vireo.* νεόλουτος nuper lotus, à λούω *lauo.* νεοπενθὴς, qui recens luget à πένθος *luctus.* νεόπηκτος recens compactus, à πήγνυμι *compingo, firmo.* νεόπλυτος recens lotus, à πλυνώ *lauo.* νεόπριστος recens serra dissectus, à πρίω *serra seco.* νεόστροφος nuper tortus, à στροφὴ, *versio.* νεοτευχὴς & νεότευκτος nuper fabricatus, à τεύχω *fabricor.* νεόσμηκτος recens detersus & politus, à σμάω seu σμήχω *detergo.* νεούτατος, recens vulneratus, ab οὐτάω, *vulnero.* & νεον *recens.*

Νεοσσὸς] *pullus.* νεοσσοὶ στρουθοῖο pulli passeris, quasi νέον σευόμενος, qui recens mouetur. vel νεωστὶ ὁσσόμενος, qui recens videt.

Φῶκαι νέποδες, phocæ carentes pedibus. à part. negat. νε, & ποῦς pedes. vel natando gradientes à νέω *nato.*

Νέρθε & νέρθεν *inferne,* νέρτερος *inferior,* pro ἔνερθε, ἔνερθεν, ἐνέρτερος. per aphæresin, quasi ἐν ἔρᾳ in terra.

Νέω, νεύω, νήχω, idem significant, *nato.* Est etiam νεύω, & νευστάζω *annuo, nutum do.* Vnde νεῦρον *neruus,* & νευρὰ, quia nerui sunt instrumenta voluntarij motus. νέω & νηω *agglomero.* νέω quoque *eo.*

Νέφος, *nubes.* à νεφέλη idem quod νέφος, & ἀγείρω *congrego:* νεφέλη ἀπὸ τοῦ τὸ νᾶμα ἕλκειν ἐκ τῆς θαλάσσης, quod humorem educat è mari.

Νηγάτεος] *recens factus,* quasi νεήγατος. vel à ἄγω *miror,* & νήθω *neo,* quasi valde mirabilis ob texturam. vel vt ait Eustath. à νη priuat. & γάτον factum, quasi ἀχειρόποιητον, non manu factum, quod est νηγάτεον.

Νήγρετος ὕπνος, somnus ex quo excitari nequeas, à particula νὴ, & ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι *excitor.*

Νηδὺς *venter*, ἀπὸ τοῦ νεῖν, quod in ventrem cibus congeratur. μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν, Od. ι. magnum impleuit ventrem. vnde νηδύια τὰ *intestina*. At νήδυμος ὕπνος suauis somnus, dicitur pleonasmo, pro ἥδυμος, ab ἡδύς.

Νηκερδὴς, *non lucrosus, inutilis*, νηκερδὲς ἔπος. verbum inutile, aut inconsultum. à particula νὴ, & κέρδος, τὸ *lucrum*.

Νηκουστέω non audio, poëtice pro ἀνηκουστέω. vtroque vsus est Homerus, ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων, non audiuit Apollo. νηκούστησε θεᾶς, Deam non audiuit. ex ἀκούω *audio*.

Νηλήϊος] nomen patronymicum Nestoris, qui fuit Nelei filius. Νηλεὺς Neleus. At νηλεὴς, & νηλὴς, ἐος, immisericors, à νὴ & ἔλεος misericordia. νηλιτὴς vero, peccati & culpæ expers. ex νὴ priuat. & ἀλίτημαι *pecco*.

Νημερτὴς, aduerbial. pro νημερτῶς *verè*. à particula priuatiua νὴ, & ἁμαρτάνω *pecco* vt sit verus, qui non peccat.

Νηνεμος] ventos non habens, serenus, νήνεμος αἰθήρ. νηνεμία *serenitas*, à νὴ, & ἄνεμος *ventus*.

Νηὸς templum. Ion. pro ναὸς, à verbo ναίω habito. διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ναίειν τοὺς θεούς, quod Dij illic habitent. vel à ναῦς nauis, ad cuius formam templa construebantur. vnde etiamnum Galli dicimus, *la Nef*.

Νηπενθὴς] *luctu carens*, & νηπενθὲς φάρμακον, remedium, quo lenitur dolor, & luctus, à particula negat. νη, & πένθος luctus.

Νήπιος] *infans, stultus*, à νὴ, & ἔπω dico, qui fari nescit. vel quasi νήβιος, à νὴ & βίος vita, qui caret curis ad vitam necessariis. vel, à νὴ, epitatico, & ἤπιος.

sordidus. siue demum ἄπιος, qui caret bile. νηπίαχος, idem. νηπίπος, quoque *stultus.* νηπίη, & νηπιέα *stultitia.* νηπιαχεύω idem quod νηπιάζω stulte & pueriliter me gero.

Νήποινος] impunis, à νη, & ποινὴ *pœna.*

Νῆσος] *insula.* ἀπὸ τοῦ νεῖν, νήσω, i. innato. νῆσος δὲ ἐστὶ γῆ περιπεπιχισμένη ὑπὸ θαλάσσης, vndique enim ita mari cingitur, vt innatare videatur. vel ἀπὸ τῆς νήσσης, quæ est *anas,* ὅτι καὶ αὐτὴ ἐμπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται, quæ semper in aquis commoratur, & natat.

Νῆστις] ιος. *ieiunus,* qui cibum non degustauit. quasi νήσιτις, à νη particula priuat. & verbo σιτεῖσθαι, seu nomine σιτία, *cibus.*

Νι.

Νίζω, pro νίπτω *lauo,* & abstergo. τραπέζας νίζον Odys. α. mensas abstergebant.

Νίκη *victoria.* quasi ἐνὶ ἥκουσα, ἐνίκη, vni accedens. vel quasi ἐνιείκη ἐνὶ εἴκουσα, vni cedens. νικάω *vinco.*

Ἡ νίσα, per pleonasin. νίσα. Alcathoe prius dicta, sed quæ à Niso nomen mutauit. *Alcathoe, quam Nisus habet.* Ouid. Megara eadem.

Νιφάδεσσιν poët. pro νιφάσι. à singul. νιφάς *nix.* νίφω *ningo* νιφετὸς idem cum νιφάς, νιφόεις *niuosus.*

Νο.

Νόθος, ου. *nothus.* Quadruplex liberorum procreatio apud Homerum, inquit Eustat. οἱ μὲν γὰρ γνήσιοι, οἱ ἐκ νομίμων γάμων, legitimi, qui ex legitimo concubitu suscipiuntur. οἱ δὲ νόθοι, οἱ ἐκ παλλακῶν, Nothi qui ex concubinis. οἱ σκότιοι, οἱ ἐκ λαθραίας μίξεως, Spurij vel Fauonij qui furtim proseminati. οἱ ἄλλοι παρθένιοι, οἱ ἐκ τῆς ἔτι νομιζομένης παρθένου φυτευόμενοι, Parthenij. qui ex virgine primo pudore diminuta procreantur.

Νοστέω] *redeo.* νόστος reditus. νόστιμος rediturus. νόσφι *seorsum*, νοσφίζω *segrego.* νόστος est proprie dulcedo alicuius consuetudinis, & quia rediri solet in patriam cum aliqua voluptate, νόστος dicitur, ait Etymol.

Νότος] *notus*, ventus auster. quasi νόσος morbus, qui morbos procreat: vel deriuatur à νῶ, quod est βλάπτω *lædo.* διὰ τὸ βλαπτικὸν τῶν καρπῶν & τῶν σωμάτων, quia fructus & corpora male afficit. νότιος *australis.*

Νυ.

ΝΥΞ] *nox.* à νύσσω *pungo*, fut. νύξω quia oculos pungit. Accipitur interdum pro morte, vt ἐρεβεννὴ νύξ. Apollo νυκτὶ ἐοικὼς nocti similis visus est Iliad. α. vel ob densum & caliginosum aërem sæuiente peste; vel horrendo & terribili vultu, qualem noctis esse ferunt, quæ ideo δεῖδια dicitur à Græcis, quia terrorem incutit, à δείδω *timeo.*

Η Νυός] *nurus.* fratris vxor. Helenam vocat Poëta νυὸν αἰχμητάων. nurum virorum bellicosorum, quia pro ea Græci pugnabant, ceu pro fratris vxore recipienda.

Νω.

ΝΩθὴς, έος. *tardus et piger.* factum ex νῶ priuat. & θεῖν *currere* νωλεμὴς, è contra *assiduus*, *indesinens*, ab eadem particula νῶ, & λείπω *relinquo*, quasi νωλεπὴς. νωλεμέως, quasi νωλεπέως, indesinenter.

Νώνυμος, pro ἀνώνυμος, poët. i. nomine carens, ἄνευ ὀνόματος.

Νῶροψ] splendidus, à particula priuat. νὴ, seu νῶ, & ὄψις *visus*, quia nimius splendor visum hebetat. νώροπα χαλκὸν, splendidum æs, i. arma tersa & nitida. Iliad. β. Sic milites iubet Vegetius lib. 2.

contos & caſſides frequenter tergere & curare. Plurimum enim, ait, terroris hoſtibus armorum ſplendor importat.

Νωτάκμονες] Cancri habentes incudes in tergo. à νῶτον dorſum, & ἄκμων incus.

Νωχελὴς] *tardus, ſegnis.* à particula νη. negat. & κέλλω, quod eſt *curro.*

Ξα.

ΞΑνθὸς, *flauus*, rufus. κόμη ξανθὴ, rufa coma, vel flaua. ab αἴθος, quaſi αἴθηρα. vel à ξαίνω carpo, & carmino, ἢ μάλιστα οὖσα τῷ ξαίνεσθαι. Nec ſolum Achilli, ait Euſtathius, ſed omnibus viris fortibus & generoſis, ξανθὴν καὶ αἴθην κόμην, tribuit flauam & rubentem comam; è contra fœminis & effœminatis nigram.

Ξε.

ΞΕνος, & poëticè ξεῖνος, *hoſpes & peregrinus*, ξενοτιμὸν, & ξενοσυνὸν hoſpitalis amicitia. ξένιον & ξείνιον munus quod datur hoſpiti. ξενίζω hoſpitio excipio.

Ξερὸς idem quod ξηρὸς *aridus.* maxime de cibis vſurpatum eſt apud ſacros authores, qui ξηροφαγίας, dies eſuriales nominabant. ξερὸς fit à ξέω *ſcalpo, polio*, quoniam δύσκολος ἐχει πρὸς ξέσιν λείαν τὰ ξηρά: quoniam ſicca facile ſcalpuntur, poliunturque.

Ξι. & Ξυ.

ΞΙφος, *gladius.* ξύλον *lignum*, à ξύω, quoniam materies eſt πρὸς ξύσιν aptiſſima, i. ad ſcalpturam. & inde fit ξυστὸς, *haſta, raſus.* ξόλοχος quaſi ξύλον ἔχων lignum habens. Alia compoſita ex ξυν, vide in συν. vt ξυμβεβλημένος pro συμβεβλημένος. ξύμπαντας, pro σύμπαντας, Atticorum more, qui σ vertunt in ξ.

Oα.

OAρ, & ὄαρος, *vxor, coniux.* quasi ὁμόαρ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γάμῳ, quod coniuges duo nuptiis inter se copulentur. per contractionem dicitur ὦρες pro ὄαρες. ὀαρίζω, *colloquor familiariter*, quale solet esse colloquium maris cum fœmina. ὀαριστὴς *confabulator*, & ὀαριστὺς confabulatio.

Oϐ.

OΒελὸς, οῦ. *veru.* quasi ὁμοιὸς βέλει telo similis. Est etiam quædam nota in libris apponi solita, quæ loca superflua aut νόθα veluti transfodit. Loca enim vtilia, nec oscitanter legenda in scriptoribus, Græci χ figura decussata notabant, i. χεῖσμα. Latini laudabilia vocabant, & his duabus singulis LL. i. Locus laudabilis, designabant: contra quæ damnanda videbantur, Græci ferali littera θ, & vtrinque obelo fodiebant, quod erat ὀϐελίζειν. Latini solum obelum retinuerunt. Notæ Procli apud Phot.

Oϐειμος, vel ὀμϐειμος, *robustus, & validus*, vt ὄϐειμον ἔγχος valida hasta. à βειάω robustum reddo, vnde βείω, *robur.* Est etiam idem ac *impetuosus*, *et rapidus*, vt ὄϐειμον ὕδωρ, ab ὄμϐρος. *imber.* In vtraque significatione deducitur per Eustath. à particula βεῖ, per pleonasmum, & paragogen: sumiturque in bonam & in malam partem. vt ὀϐειμοεργὸς horrenda & violenta patrans ὀϐειμοπάτρη, ex forti patre genita Gorgo. Iliad. ε.

Oγ.

OΓδοος, *octauus*, poëtice ὀγδόατος. ab ὀκτώ, qui est πρῶτος κύϐος primus numerus cubicus. Ex quo ὀγδώκοντα *octoginta* crasi pro ὀγδοήκοντα, indeclinab. vt δῶμα pro δόμημα, *domus.* ἐπιϐώσομαι.

pro ἐπιβοήσομαι, *vociferabor.*

Ογκος] *tumor, et prominentia* ab ἐξέχω *promineo.* & quia prominent cuſpides, ideo ſępe ſolet in ea ſignificatione vſurpari, ὄξεες ὄγκοι, acutæ cuſpides. Iliad. δ. Inde ὄγκινος, *vncus, ſeu hamus.*

Ογχνω, & ὄγνη, *pyrum ſylueſtre*, quaſi ἄγχνω, ab ἄγχω *ſtrangulo* quoniam acerbitate ſua pyra ſylueſtria comedentem prope ſtrangulant. Interdum pro ipſa arbore vſurpatur. ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι. Pyri, & mali punicę, & mali pulchrum fructum producentes.

Ογχηστὸς] eſt vrbs Bœotię, & Neptuni lucus, quem ἱερὸν ἄλσος vocat Poëta. quoniam τὰ ἱερὰ πάντα ἄλση, ſunt omnes luci ſacri.

ΟΔ.

Οδὰξ, *mordicus.* ab ὀδοὺς, ὀδόντος] *dens.* ἕρκος ὀδόντων ſeptum dentium. ὀδόντες, quaſi ἔδοντες vt Latine, Dentes quaſi edentes. Dixit ἕρκος Homerus, quia linguam dentes ſepiunt, & homini conceſſos putat Poëta ad compeſcendam garrulitatem. Ita Anatomici vniuerſam ſeriem dentium vocauere φραγμὸν ſeptum. μυλίσκον partem gingiuis proximam, ὁλμισκοὶ quia ſunt concaui, τραπέζας, ſiue *menſas*, latas ſummitates, quibus cibum mandimus, ἁρμοὺς interſtitia.

Οδὸς, ἡ *via*, ab ἴω, τὸ πορεύομαι. Apud Homer. accipitur pro inſidijs, ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι. Iliad. α. aut viam ire, aut cum viris fortiter decernere. quę ſunt duę vincendi hoſtis rationes, vna per inſidias, ὁδὸν ἐλθέμεναι, altera aperto Marte ἶφι μάχεσθαι. vna vulpis via occulta & anguſta; altera Leonis patens & aperta.

Οδίος] Odius, nomen proprium viri. at ὅδιος no-

men proprium Numinis, ſcilicet Mercurij, qui ſtatuebatur in vijs ad ſemitas demonſtrandas, ἐνόδιος ideo cognominatus. Ita ὁδίτης, nomen proprium Centauri, quem genuit Ixion ex amplexu nubis. & ὁδίτης nomen appellat. *viator.* ab ὁδὸς, *via.* ὁδεύω *iter facio* & ὁδιάω viatico inſtruo ad iter faciendum neceſſario. Ex qua origine, & πόρος *tranſitus*, fit ὁδοιπόρος, & ὁδοιπορεία, *viator, & profectio.*

Ὀδύνη] *dolor*, & proprie dolor corporis, interdum tamen dicitur de animo fitque παρὰ τὸ ἔδειν τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν, quod dolores corpus & animum abſumant. ὀδυνήφατα φάρμακα, remedia, quæ dolores pellunt, & quaſi perimunt, τὰ ὀδύνας φάοντα. ὀδύρομαι, quod eſt deploro, inde deriuari putatur.

Ὀδυσεύς, vel Ὀδυσσεύς, Vlyſſes ἰθακήσιος. Sortitus appellationem ab hiſtoria. Ibat enim mater ventrum ferens, ad montem Ithacæ Neritum, cum vehemens imber è cælo decidit. Illa timore perculſa fœtum emiſit, ideo dictum Ὀδυσσέα, quia κατὰ τὴν ὁδὸν ὗσεν ὁ Ζεὺς, Iupiter pluit in via.

Ὀδώδυσται] 3. perf. paſſ. per reduplicationem Atticam, pro ὤδυσται, verbi ὀδύσσω *iraſcor*, potius ὀδύζομαι. Quod ex ὀδύνη factum: quia ira ex dolore naſcitur.

Οζ.

Ὄζος *ramus.* ὄζος Ἄρηος. ramus Martis, dicitur homo bellicoſus. Iliad. β. quaſi ramus à Martis ſtirpe prognatus. Filios enim ramos, & arborem familiarum ſtirpem dicimus. Ita Pindarus Cyrenem vocat ῥίζαν ἀστέων radicem vrbium. ὄζος, quaſi ἵζος ſedes, cui inſident auiculæ.

Oθ.

Οθομαι, *moueor, & curo.* quod thema vix extra indicatiuum reperitur. fit ab ὄθη *cura.* ὀθόνη *linteum, velum,* ὀθόνας λεπτὰς tenuia & subtilia vela. Interdum *vestis* exponitur, ὀθονέων καιρεσίων, Ionice pro ὀθονῶν καιρεσῶν, bene textis è vestibus.

Oι.

Οἶδμα] pro οἴδημα poëtica dialysi, *tumor.* vt οἶδμα θαλάσσης, tumor pelagi, & ipsum pelagus. fit ab οἰδέω, *tumeo.* cuius præter. part. ὠδηκὼς *tumidus.* οἰδαίνω autem tumefacio, & tumefio.

Οἶς, ὄϊος, vel οἶς, οἰός. in mascul. genere est *aries,* in fœminino, *ouis.* οἰοπόλος, *ouium custos.* οἷος adiect. *qualis.*

Οἰέτης, εος, ους. *coæuus,* per syncopen, ex ὁμοῦ *simul,* & ἔτος *annus.*

Οἰζύω, *gemo, lamentor,* οἰζὺς *ærumna,* οἰζυρὸς *calamitosus.* fit ex paragoge vocis οἶ, quæ est lamentantis, vt ex αἶ, αἰάζω.

Οἴαξ, Ionice οἴηξ, οἴακιον, & οἰήιον, idem significant, *gubernaculum* ἔχων οἰήια νηῶν. Iliad. ι.

Οἶκος, *domus.* οἴκαδε τὸ εἴκω ὑποχωρῶ, *secedo.* ὑπὸ οὗ χωρούμεθα, quo secedimus. οἴκαδε ἴκεσθαι, domum redire. aduerbium loci, ab accusatiuo inusitati nominis οἶξ οἰκὸς, & coniunctione δὲ, quæ addita accusatiuo alicuius loci, idem valet quod εἰς, vt ἀγρόνδε in agrum. οἰκεὺς *domesticus.*

Οἶκτος] *misericordia et eiulatus.* proprie quidem pro mortuis, vt obseruat Etymolog. οἴχω enim, idem est ac *abeo,* κατοιχόμενος, longe profectus, i. mortuus, numquam rediturus. præteritum ὦχα, pass. ὤχμαι, ὤχται. vnde οἰκτὸς, ὁ ἀποθανών, *mortuus,* οἶκτος ὁ ἐπὶ θανάτῳ θρῆνος, lessus & lamentatio funebris.

Οἰκτείρω, *misereor*, οἰκτρότατος & οἴκτιστος, valde miserabilis. οἰκωφελίη, *res familiaris*, οἶκον ὠφελοῦσα, *domum iuuans*.

Οἶμος, & οἴμη, *via*, idem quod ὁδός. à futuro οἴσω *feram*. inquit Philoxenus, ἡ ὁδὸς δι' ἧς παντοίας φέρονται φορὰς οἱ κατ' αὐτὴν ὁδεύοντες, quod per eam ferantur omni modo vectionis, qui per eam gradiuntur. vel ab ὁμῶ, fit ὁμάω, simul ingredior, ὁμοῦ τι γίνομαι, ait Eustat. vel denique, authore Etymol. παρὰ τὸ ὁρμῶ, cum impetu feror, ἐν ᾗ ὁρμῶσιν οἱ ὁδεύοντες. οἶμος quoque est ῥάβδος virga. Iliad. λ. παρὰ τὸ ὁρμᾶν εἰς ὕψος ἐν τῷ φύεσθαι, quod dum crescit, assurgat & feratur in altum.

Οἰμώζω, fut. ξω *ploro*. παρὰ τὸ οἴμοι, θρηνητικὸν ἐπίρρημα, à voce & interiectione dolentis, *heu mihi*. οἰμωγή, *ploratus*.

Οἰνοβαρὴς, *vino grauis*, à βαρὺς *grauis* & οἶνος *vinum*. Οἶνος autem dictum est, παρὰ τὸ ὀνήσεως ἢ πλάνης αἴτιος τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος, quod sit causa erroris in animo bibentis, vt ait Aristophanes, ὁρᾷς ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε πλουτοῦσι, διαπράττουσι, κρίνουσι δίκας. vides? postquam biberint plusculum homines, diuites sunt, negotiantur, causas disceptant. vel ἀπὸ τῆς ὀνήσεως, vt innuit Homer. Iliad. ζ. ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴκε πίνῃσθα, iuuamen senties, si biberis. vel παρὰ τὸ οἶς, *ouis*. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐγαλακτοτρόφουν, lacte alebantur, ante vinum inuentum.

Οἴνοπα πόντον, nigrum pontum. Iliad. α. οἴνοψ, οἴνοπος, instar vini nigrum habens vultum, ab οἶνος, & ὤψ. vinum enim olim omne nigrum erat. μήπω περιεργασαμένης τῆς τρυφῆς τούς τε λευκοὺς, καὶ τοὺς κιῤῥοὺς, καὶ τοὺς αἴθοπας, antequam deliciosa gula album, nigrum, & fragrans excogitasset, omnes quoque vuæ

nigræ. ait Eustath. Nigrum mare vocat profundum.

Οἰνοπλήθης, vino plenus, vino abundans, οἰνοπλήθης Ὀρτυγία, Ortygia vini ferax. οἰνοποτάζων, & οἰνοποτὴρ potator vini. οἰνοχοεύω vinum infundo, οἰνοχόος pocillator, οἶνον χέων. οἰνωθεὶς inebriatus, ab οἰνόω inebrio.

Οἶος, α, ον. cum spiritu aspero, *qualis*, cum spiritu leni, *solus*, οἶος. at οἰὸς *ouis*, in genit. Inde οἰοπόλος, qui circa oues versatur, à nomine ὄϊς, *ouis*, vel locus in quo oues versari solent. Dicitur etiam οἰοπόλος locus solitarius & desertus, ab οἶος *solus*. οἰοχίτων, sola cum tunica.

Οἰστὸς] *sagitta*, παρὰ τὸ ἵημι, τὸ πέμπω, quasi ἰὸς, & pleonasmo τοῦ ο. vel à futuro οἴσω, verbi φέρω, quod cum impetu ferantur. inde οἰστεύω iaculor, idem quod τοξεύω. τόξον, ὅταν τείνηται ἐν τῇ νευρᾷ, τόξον cum neruus tenditur, παρὰ τὸ τείνω *tendo*. οἰστὸς δὲ, ὅταν φέρηται. οἰστὸς autem dicitur, quando emissum est telum. ἐκ τοῦ οἴω. βέλος, ἐγγύθεν βαλλόμενον, non procul emissum, est βέλος, à βάλλω, quasi manu missum. ἰὸς δὲ παρὰ τὸ ἵημι. ὅταν μακρὰν που πέμπηται ἀπὸ τῆς νευρᾶς, ἰὸς est, cum procul neruo vibratur. βιὸς denique ἀπ' αὐτῆς τῆς βίας, à vi & contentione arcus, ἢ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον εἶχον, θηρῶντες ἢ κυνηγετοῦντες quod olim antiqui vterentur arcu & sagitta ad vitam venatione sustentandam.

Οἰσύϊνος] *salignus*, & *vimineus*. ab οἰσύα *salix*, species viminum.

Οἶτος, υ] *ærumna*, infelix fatum. παρὰ τὸ οἴ dolentis. vel ab οἰστὸς, *telum*, reiectione σ. aut παρὰ τὸ οἴω, *fero*

Οἴχομαι, *abeo*, *proficiscor*. & οἰχόμενος dicitur is qui

moritur. fut. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι, & οἴχημαι. οἰχέω, & οἰχνέσκω idem quod οἴχομαι.

Οἰωνιστής, *augur*. idem quod οἰωνοπόλος, ab οἰωνός *auis*, propriè quæ σαρκοφάγος carniuora est, & πολέω *versor*.

Ὀκ.

ὌΚνος, *pigritia, metus*, ὀκνέω, quasi οὐ κινέω, *non moueor, pigritor*, metuo quoque & vercor. ὀκνηροὶ γὰρ φοβούμενοι καὶ δειλιῶντες. pigri enim & desides meticulosi.

Ὀκριόεις] longas prominentias habens. λίθος ὀκριόεις, lapis asperior. ab ὄκρις, idem quod ἄκρις, *summum cacumen et prominentia* Ab ὀκριόεις deduci putatur ὀκρυόεις, eiusdem pene significationis, πόλεμος ὀκρυόεις bellum maxime metuendum, vel παρὰ τὸ κρύος *frigus*. pro κρυόεις, quasi κρύος, καὶ φόβου ποιητικός, ὀκρυόεις.

Ὀλ.

ὈΛβιοδαίμων] *fortunatus*. ab ὄλβιος *felix*, & δαίμων *numen* Dicuntur ὄλβιοι, ὅλον τὸν βίον ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγοντες, qui totam vitam in felicitate & abundantia rerum viuunt. vel πλούσιοι, *locupletes*, διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστοί. Fit ὄλβιος ab ὄλβος. opes, & diuitiæ, παρὰ τὸ ὅλος, πλεονασμῷ τοῦ β. vel ὄλβος est agrorum possessio, παρὰ τὰς ὀλάς, i. κριθάς, *hordea*, ὄλβος, & ὄλβιος, ὁ περὶ τὰς ὀλὰς βίος.

Ὄλλυμι & ὀλλύω *perdo*, quod sumit sua tempora ab ὀλέω, cuius medium ὄλωλα, perij. aor. 2. ὠλόμην, ὀλόμενος in particip. & Ionice οὐλομένην μῆνιν. Iliad. α. exitialem iram. Nisi potius, ira Achillis dicatur hostibus οὐλομένη, ab οὖλος *exitialis*, & μένος *robur*. adeo vt οὐλόμενος sit adiectiuum nomen, non participium. ὄλεθρος, *pernicies*, & ὀλέκω, idem quod

ὀλλύω, *perdo.* ὀλοὸς *perniciosus*, ex quo ὀλοοίτροχος perniciosus lapis, in cursu. ὁ ἐν πρέχει ὀλοός. ὀλοόφρων, perniciosa mente agitans.

Ολίγος] *paucus*, ab ὅλος *totus* per antiphrasim. ὀλιγοπελέων. & ὀλιγηπελέων, *infirmus, defectus viribus.* ὀλιγοπελία & ὀλιγηπελίη, virium defectus, ab ὀλίγος, & πέλω, *sum.* vt ὀλιγοδρανέων, *languens, animam agens,* à δράω facio.

Ολμος, *mortarium.* παρὰ τὸ ὀλλύειν, ἢ μειοῦν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα, quod minuantur ea quæ in mortario tunduntur.

Ολολυγὴ, φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, vox mulierum, quam orantes edunt in templis. vel simpliciter ὁ μετ᾽ ἤχου κλαυθμὸς καὶ θρῆνος, gemitus & ploratus cum clamore. παρὰ τὸ ὀλολύζω *eiulo.* τοῦτο παρὰ τὸ ἐλῶ, ὀλύω, ὀλύζω, & per anadiplasiasmum ὀλολύζω.

Ολοφύρομαι, *lamentor, deploro.* παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτὸν quod is qui lamentatur, totum se maceret, & deturpet. καθ᾽ ὀλολυγῆς ὅλως φύρεσθαι, vel eiulatu miserabiliter fœdari.

Ολοφώϊα, dicuntur τὰ ὀλέθρια, καὶ τὰ χαλεπά. perniciosa & difficilia, παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν, quod homines perdat

Ολυμπος] est mons Macedoniæ, & per allegoriam *cælum* dicitur, quasi ὁλόλαμπος *totum fulgens.* ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες cælestes domos habentes. ὀλυμπιάδες μοῦσαι cælestes Musæ. Iliad. β.

Ομ.

OΜαδος] multitudo, siue tumultus. ab ὁμοῦ *simul,* & αὐδῶ *loquor,* ὁμαλὸς, *leuis, planus,* ὁμαρτῆ idem quod ὁμοῦ. ὁμαρτέω, *unà sequor.*

Ομβρος] *imber*. quaſi ὁμορρόος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν, quod ſimul & confertim pluat. vel quaſi βαρέως φερόμενος, qui ſuo pondere fertur. ὄμβειμος. vide ὄβειμος.

Ομηγερής, έος. *ſimul congregatus*. ab ὁμοῦ, ſimul, & ἀγείρω. ὁμήγυρις cætus hominum congregatorum. ἄγυρις, *cætus*. ὁμήλικος, coætaneus, ab ἡλικία, *ætas*. ὁμίχλη *nebula*. παρὰ τὴν ὁμοῦ εἴλησιν τῶν νεφῶν, quod inſiliant ſimul nubes. ὁμογάστριος, frater vterinus, ὁ ἐν γαστρὶ ὢν ὁμοῦ. ὁμοκλή, *hortamentum*, ὁμοκλάω, hortor vociferando minaciter. ὁμοκλητήρ, obiurgator. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέκλεσθαι. κέλομαι & κέκλομαι *hortor*. ὁμότροφος. vnà educatus, à τρέφω. ὁμοτρέχοντα, ſimul currentem à τρέχω. ὁμότιμος, eiuſdem honoris. ὁμόφρων *conſentiens*.

Ομιλος *cœtus hominum & multitudo*. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, quod vnà & ſimul capiantur. *agmen & bellum*. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας βάλλειν, quod ſimul agmina mittantur. ὁμιλαδὸν turmatim. ὁμιλέω, *conſueſco, conuerſor*.

Ομοσσον] geminato σ metri cauſa, vt ſæpe fit in aliis temporibus & modis eiuſdem verbi, aor. 1. imperat. τοῦ ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω iuro, ab ὀμόω. fut. ὀμόσω, aor. 1. ὤμοσα. παρὰ τὸ τὰ ὄμματα νεύειν, quod iurantes annuant oculis. Eſt etiam ὤμοσα, ab ὁμόω, *vnio, coire facio*, ὡμώθην. aor. 1. paſſ.

Ομορξάμενος] aor. 1. particip. med. verbi ὀμόργνυμι. fut. ξω. *abſtergo, et inuro*.

Ομφαλος] vmbilicus animalis. Iliad. φ. τύψε παρ' ὀμφαλόν, Media pars alicuius regionis, vt Δῆλος μεσόμφαλος, Delus inſulæ terræ vmbilicus. ὀμφαλὸς θαλάσσης vmbilicus. vmbo clypei, ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, ſcuta vmbilicata.

Ομφη

Ὀμφή, ῆς. *diuina vox*, & responsum à Deo datum, quasi ὂν φαίνουσα, id quod est aperiens. Inde Iupiter dictus est πανομφαῖος, quod omnis vox ad illum peruen at. Dictus est idem κληδόνιος. nam κληδὼν & ὀμφὴ idem sunt.

Ὄμφαξ vua acerba. ἀπὸ τοῦ ὠμὸν φαγεῖν, quod nondum matura comedatur.

Ον.

ΟΝειροπόλος] somniorum interpres, ab ὄνειρος *somnium*, & πολέω *verso*. Vetus glossar. discrimen facit inter ὀνειροπόλος & ὀνειροκρίτης Hic est enim somniorum interpres, ille somni portator. Didymus tamen vtrumque confundit, ὀνειροπόλος, ὁ δι᾽ ὀνείρων μαντευόμενος. per somnia vaticinans. ὄναρ, somnium vanum, & visum παρὰ [illegible] τὸ ἴτης ἄρειν, quod verum detrahat. vt ὕπαρ & ὄνειρος è contra, somnium verum, & Deus somni. παρὰ τὸ ὂν εἴρειν, quod verum nunciet, & portet. vel ἀπὸ τοῦ ὀνέω, *iuuo*. Dicitur quoque τὸ ὄνειδος, ὀνείατος.

Ὄνειδος, εος τὸ, *probrum*. ab ὀνειδίζω, increpare, vituperare, cuius significationis est ὀνειδίζω. Ab ὄνειδος fiunt quoque ὀνοστὸς reprehensione dignus, & ὀνοτάζω *carpo*.

Ὄνομα] ατος. nomen. à νέμω *distribuo*. vt νόμος *lex*. Sicut enim lex cuique suum tribuit, ita nomen res exprimit, & suam cuique significationem applicat. vel ὄνομα, quasi ὀνέομα, ab ὀνέω *iuuo*, quod veniamus in cognitionem rerum, auditis nominibus, quæ summa est vtilitas.

Ὄνυξ] *vnguis*. παρὰ τὸ νύσσω pungo, quod vngues plurimum valeant ad fodicandum & lancinandum corpus.

Οξ.

OΞύς, εῖα, ύ. *acutus.* ὀξυόεις *spinosus.* ὀξυβελὴς, *acutum telum.* ab ὀξὺ & βάλλω *iacio.* ὀξύσχοινος acutus iuncus.

Οπ.

OΠάζω] *persequor* à tergo, κατόπιν διώκω, vt exponit Eustath. qui & ipsum deducit ab ἕπω sequor. Apud Homerum sæpe ponitur pro *prabeo.* Inde ὀπηδέω *comes sum.* ὀπάων & ὀπαδὸς *comes.*

Ὄπις] ιδος. *vltio diuina,* qua reos Deus persequitur. ab ἕπομαι, quia ἡ ὄπισθεν ἑπομένη πίσις, pœna scelerum vindex sequitur à tergo reos. vt οὐκ ὄπιδα φρ-μεοῦσι θεῶν. Odys. υ. non verentur vltionem diuinam. *Cura et consideratio.* οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσίν, non curam habentes in mentibus. Odyss. ξ In-de ὀπίζομαι, *curo, revereor, caueo.* At ὄψ *vox,* ex verbo εἴπω *dico.* ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ, Iliad. α. respondentes voce pulchra.

Ὀπιπεύω, *circunspicio,* per anadiplasiasmum ex inusitato, ὀπεύω, ab ὄπτομαι *video*, cuius deriuata sunt ὄμμα, *oculus,* ὤψ, ὤπος, *oculus, & vultus.* ὀπωπὴ *conspectus.* ὀπωπητὴρ *speculator.*

Ὅπλον, plur. τὰ ὅπλα, *arma, & instrumenta omnia nautica et bellica.* παρὰ τὸ ὀφέλλω, *augeo.* quasi ὄφλα. ἢ παρὰ τὸ ἕπω, τὸ ἀκολουθῶ *sequor,* ὅπλον quasi ἕπλον. ὁπλίζω *armo.* ὁπλότερος, *iunior,* ὁ μᾶλλον ὅπλα φέρειν δυνάμενος, qui arma commodius ferre potest. ὁπλότερος γενεῇ, iunior natu.

Ὀπὸς, οῦ, ὁ. *succus lacteus,* quo vtebantur pro coagulo. ὀπὸς genitiu. ab ὄψ *vox.*

Ὀπταλέα κρέα, assatæ carnes. ὀπταλέος, α, ον. *assus, a, um.* ab ὀπτάω *asso, torreo.* ὀπυίω, vxorem habeo, vxore vtor.

Οπώρα] *autumnus*, παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ, quia tempestatem æstatis sequitur autumnus, vel potius τὸ τῆς ὥρας, i. περίοπτοι ἔτι καρποῖσι, καὶ ἄνθεσι θεωρούμενοι, spectabilis terræ facies fructibus & floribus. Inde ὀπωρινός *autumnalis*, ὀπωρινὸς ἀστὴρ, autumnale sidus, i. canicula, quæ inclinante æstate exoritur.

Ορος, εος. τὸ] *mons*. παρὰ τὸ αἴρω, τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος αἰρόμενον, eleuatus à terra, & in altum educatus. ἢ παρὰ τὸ ὁρᾶν εἰς ὕψος δι' αὐτοῦ, aut quod ex fastigio montis alte conspiciamus. pro ὄρος, dicitur Ionice οὖρος. Inde Ορέστης nomen proprium & ὀρέστερος, *monticola*, montanus. vt λύκοι ὀρέστεροι. ὀρεστιάς *montana*, νύμφαι ὀρεστιάδες montanæ, agrestesque Nymphæ. at ὅρος, ου est *finis*, seu *terminus*. & Ionice οὖρος. Ορὸς, ου. *serum lactis*, quasi ῥόος.

Ορεὺς, *mulus*. Ionice οὐρεὺς, ab ὄρος *mons*. quia mulis vtuntur in montibus. vel παρὰ τὸν οὖρον, quod ventum significat, quia steriles sunt muli. Oua enim sterilia, Zephyria dicta sunt Latinis, Græcis ὑπηνέμια καὶ οὔρια, ᾠά. Ita muli, quasi οὔριοι prægnantes sterili vento.

Ορεκτῇσι μελίῃσι] Ionice pro ὀρεκταῖς μελίαις, porrectis in longum fraxineis hastis. ὀρεκτὸς, in longum porrectus, ab ὀρέγω *extendo*. Est etiam inde ὁ ὀρεκτὸς, *appetitus*, ὀρεχθέω, *cupio*.

Ορείχαλκος, *as montanum*, orichalcum, quasi ὄρειος χαλκὸς. Metalli genus accedens ad colorem auri.

Λέων ὀρεσίτροφος] leo nutritus in montibus, ἐν τοῖς ὄρεσι τραφεὶς, à τρέφω *nutrio*. ὀρέσκῳος φὴρ, fera in montibus agens, ab ὄρος & κέω, iaceo. ἐν ὄρεσι κέων.

Ὀρθὸς, *rectus.* vt ὀρθαὶ τρίχες erecti capilli. ὀρθόω *erigo,* ὀρθωθεὶς *erectus.* βοῶν ὀρθοκραιράων, boum erecta cornua gestantium, pro ὀρθοκραιρῶν. Dorice. ὀρθόκραιρος, caput erectum habens, siue cornua directa. κραῖρα enim est *caput*, seu *cornu.* Est etiam *antenna,* pro κεραία. Vnde etiam naues dicuntur, ὀρθόκραιραι, διὰ τὸ τὰς πρύμνας, καὶ τὰς πρώρας ἀνατετάσθαι, quod proræ puppesque nauium rectè protendantur.

Ὄρθρος, *v.* *diluculum.* παρὰ τὸ αἴρειν, καὶ ὀρθοὺς ἡμᾶς ποιεῖν λεχήρεις ὄντας, quod nos è lecto surgere, & rectos stare faciat. Vnde & ἦρ quoque dicitur ab eodem themate αἴρω. Dictum alij putant ὅτι εἰς ἔργα ἡμᾶς ὀρθοῖ, quod nos ad opus dirigat. ὄρθριος matutinus.

Ὅρκος] *v.* *iusiurandum.* ἐκ τοῦ ὅρος, *terminus.* οἱ γὰρ ὀμνύοντες τι ὁμολογητικῶς ὁρίζοντες, iurantes enim sua confessione terminantur, & hoc ipsum quod iurant, determinant, vel παρὰ τὸ εἴργω, *claudo* ὁ ὀμνύων γὰρ κατείργνυταί πως οἷς ὁμολογεῖ, iuratus enim suo iureiurando capitur, & illaqueatur. vel παρὰ τὸ ἕρκος *septum.* τεῖχος τῷ ὀμνύοντι, μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. iuramentum murus est, arx & propugnaculum iurantis, cuius iniquitatem prohibet religio sacramenti. vel ab ἀρκῶ *auxilior.* læsi enim ad iuramentum lædentium, tanquam ad præsentem opem recurrunt. τὸ ὅρκιον *fœdus*, & interdum idem quod ὅρκος.

Ὅρμος] σημαίνει δύο. τὸν λιμένα *portum* παρὰ τὸ ἕρμα, i. nauium securitas & propugnaculum. τὸν περιτραχήλιον κόσμον *monile*, *colli ornamentum*, παρὰ τὸ εἴρω *necto,* quia collo inseritur. Inde ὁρμίζω, nauem in stationem subduco.

Ορμὴ, ῆς, *impetus*. à præter. passiuo ὤρμαι, verbi ὄρω *excito*. à quo etiam fit ὀρίνω *concito*. & ὀρινύμι idem cum ὄρω, & ὀροθύνω. ὁρμάω & ὁρμαίνω cum impetu feror. ὁρμέω vero stationem habeo. ὄρμενος. per syncopen pro ὀρόμενος, *concitatus*. Ορμενος pariter nomen proprium Troiani hominis.

Ορνις, ὄρνιθος, ὁ καὶ ἡ. *auis*. & ἐνίοτε, *gallina*. παρὰ τὸ ὄρω, quasi ὀρνὶς. τὸ γὰρ ὁρμητικώτερον πάντων ὅλως, quid enim concitatius aue? ὄρνεον, *idem*, quod ὄρνις, παρὰ τὸ ὀρούειν, *cum impetu ferri*. Apud Homerum ὄρνεον est ἱέραξ, *accipiter*, deduciturque παρὰ τὸ τὰ ὄρνη νέμειν, quod montibus insistat.

Οροφος, ου. *tectum*, idem quod ὀροφὴ *contignatio*. Iliad. ω. vsurpatur pro culmine, seu calamo, quo domus tegi solebant. λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες, lanuginosum culmen ex prato metentes, ab ἐρέφω *tego*.

Ορπηξ] *ramus*, seu *surculus*. quasi ὁρμηκές τινες ὄντες, ἢ ὄρπηκες, οἱ εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι, quasi salientes è trunco, ab ὁρμάω. & erumpentes in altum surculi, serpentes ab ἕρπω, & tegendis culminibus idonei ab ἐρέφω.

Ορσίλοχος] nomen proprium, Orsilochus, quasi impellens agmina. à λόχος agmen, & ὄρω *excito*, cuius Ionicus imperat. pass. ὄρσο. Dor. ὄρσευ. ὀρσοθύρα, & Ionice ὀρσοθύρη, *ianua erecta et alta*, δι' ἧς ἔστιν ὀρούσαι καταβαίνοντα, per quam alto & concitato gradu ingredi possis, ab ὄρσω fut. Æolico verbi ὄρω. Ex quo pariter, & verbo λέπω componitur ὀρσολοπεύω conturbo.

Ορτυγία] Insula in mari Ægeo, Cycladum clarissima, Apollinis parens & alumna, dicta Ortygia, quia in ea primò visæ sunt coturnices, quas

Græci ὄρτυγας vocant. Eadem dicta est δῆλος, Delus, à δηλόω ostendo, quod quum antea sub aquis mersa esset, confestim apparuerit. In ea, inquit Homerus, Diana sedet aurea in sella. ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις. Odyss. ε.

Ὀρυκτὸς, fossus. ab ὀρύσσω fodio. ὀρυμαγδὸς, strepitus, propriè qui fit in montibus, cum ligna scinduntur, ab ὄρος, mons, & ὅμαδος clamor. per metathesim dicitur ὀρυμαγδός.

Ὀρφανὸς] pupillus. ἀπὸ τοῦ ὄροφος, ὁ μὴ ἔχων τινὰ βοηθὸν, neminem habens auxiliatorem. vel παρὰ τὸ ὀρφνὸν, tenebrosum, quasi ἐν τῷ σκότει ὤν. ὀρφνὴ vero ex ἐρέφω tego. vel ὀρφανὸς, quasi οἰοφανὸς, ab οἶος solus. ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ γονεῖς μὴ ἔχων.

Ὄρχαμος λαῶν] princeps populorum, quasi ἄρχαμος, ab ἄρχω. ὄρχατος & ὄρχος, planta, plantarum ordo, παρὰ τὸ ὀρύσσω fodio, ὁ βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ, fouea in quam plantæ immittuntur. vel παρὰ τὸ ἔρχομαι, quia δι' αὐτῶν ἔστιν ἔρχεσθαι, in horto arboribus consito, & directo in ordines, sunt deambulatiunculæ.

Ὀρχέομαι, salto, ab ὀρέγω extendo. qui enim saltant, οἱ ὀρχησταὶ saltatores, corpus distendunt, manuum pedúmque commotione.

Ὀρχόμενος] Orchomenus, δύο εἰσὶ, Βοιωτικὸς, καὶ Ἀρκαδικός. duæ sunt eius nominis vrbes, vna in Bœotia, altera in Arcadia, quæ solis distinguntur epithetis apud Homerum. Βοιωτικὸς μὲν Μινύειος, Ἀρκαδικὸς δὲ πολύμηλος, pecorosa.

Ὀρώρει] med. verbi ὄρω Attico anadiplasiasmo pro ὦρε, in plusquamperf. ὀρώρειν. ὀρωρέχατο, Ionice pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν 3. plusquamperf. verbi ὀρέγω. ὀρώρηκα, Attica pariter reduplicatio-

ne pro ὤρμησα, verbi ὀρῶ, fut. ήσω.

O ς.

OΣιος] *sanctus, venerandus.* παρὰ τὸ ἅζω, ἅζω *veneror*, quasi ἅσιος. ἡ ὁσία, Ionice ὁσίη, *fas*, *&* *iustum.*

Ο σσα] ης. *vox, fama, rumor* propriè diuinus. θεία φήμη, καὶ κληδών. παρὰ τὸ ὄπ7ω, *video*: voce enim loquentem cognoscimus, & veluti contuemur. *loquere, vt te videam.* inquiebat ille. Est etiam ὄσσα mons Thessaliæ.

Ο σσε] in dual. *oculi.* παρὰ τὸ ὄπ7ω, Æolice ὄσσω, ὡς κόπ7ω κόσσω. τὸ ὄσσος, εος. καὶ ἀποκοπὴν, ὄσσε in dual. & aphæresi ε, ὄσσ. est etiam mascul. ὁ ὄσσος, ου. ὄσσοι in plur. ὀσσόμενος, intuitus.

Ο στέον] *os, ossis.* παρὰ τὸ στέω, σω, τὸ αἴτιον τῆς στάσεως, firmitatis, soliditatis, & rectitudinis causa. ὀστοφυὴς cancri, osseæ naturæ. φυῆς ὀστέας, & ὀστρακόδερμοι, pellis ostreaceæ, δέρμα *pellis*, & ὄστρακον, *ostreum.* παρὰ τὸ στερεὰν ἄκυλιν ἔχειν, quod firmam habeant aciem, vel ab ὀστέον, per pleonasmum τοῦ ρ.

Ο τ.

OΤεαλέως, *diligenter,* παρὰ τὸ τρέω, quod est τὸ φοβοῦμαι, καὶ σπεύδω, timeo, & festino. Ex quo nomina propria sunt Ατρεὺς, καὶ Ο τρεὺς, ὁ ἄφοβος. vel ab ὀτρύνω *incito*; *vrgeo.* Exhinc ὀτρηροὶ θεράποντες, seduli & diligentes famuli. Οτρυντίδης, Otryntides, quasi instigator, & vt ait Homerus, πολέων ἡγήτωρ λαῶν, multorum ductor populorum. Patronymicum τοῦ Οτρυντέως. ὀτρυντὺς, *exhortatio.*

Ου.

Οὖας] ἀντὶ *auris*. παρὰ τὸ φωνῶ, *voco, loquor*. οὖας, τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον, sensus capax soni & vocis.

Οὖδος, εος, & οὔδας, ατος. *pauimentum, humus*. ab ὁδὸς, *via*, quia in solo ambulamus. sed οὐδὸς oxyton. est *limen*, & metaphorice, *ingressus, & exitus*. οὐδὸς λάϊνος, pauimentum lapideum. οὐδῷ γήραος, senectutis ingressu.

Οὖθαρ] *vber*, & metaphor. οὖθαρ ἀρούρης vbertas soli.

Οὐκαλέγων. *Vcalegon*. nomen proprium Troiani, qui quod annis confectus esset, prælio abstinuit. de cuius ædibus cecinit Virgilius, *Iam proximus ardet, Vcalegon*. quasi οὐκ ἀλέγων, nullam habens curam.

Οὖλος] σημαίνει τέσσαρα, *integer & sanus*, pro ὅλος. vt οὖλον τ' ἄρτον ἑλὼν, panem integrum capiens. Od. ρ. *mollis et tener*, μαλακός. οὔλων τε ταπήτων. Iliad. π tapetumque mollium. *perniciosus & exitialis*, ὀλέθριος, παρὰ τὸ ὄλλυμι. vt οὖλος Ἄρης. Mars perniciosus. *contortus*, ὁ συνεστραμμένος. vt Od. ψ οὔλας ἧκε κόμας, contortas emisit comas. ab εἴλω, *contorqueo*. Ex eo componuntur, οὐλοκάρηνος, Odys. τ. crispo capite, οὐλόποις & οὐλοκάρηνος, integer pedibus & capite hymn. in Mercur. οὐλοχύτης placentæ, primitiæ sacrificij, quæ conspergebantur libamine. nisi οὐλοχύτης fiat potius ab οὐλὴ *hordeum*, & χέω *fundo*.

Οὐλαμὸς, caterua, & acies. ἰστέον ὅτι οὐλαμός ἐστι τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα τεσσάρων ἀνδρῶν. φάλαγξ δέ ἐστιν ἑκατὸν εἴκοσι ἀνδρῶν. Sciendum est, ait Etymol. οὐλαμὸν constare quatuor & quadraginta militibus. φάλαγγα vero centum & viginti. fit ab ὁμοῦ & εἰλεῖσθαι,

ſimul cogi. στῖξ, addit Euſtath. ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ex quingentis viris, πύργος δὲ ἐκ τριακοσίων καὶ ἑξήκοντα ex trecentis & ſexaginta componuntur.

Οὑμὸς, pro ὁ ἐμὸς *meus*, vt οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα cuius gratia.

Οὐρὰ, *cauda*, ex quo οὖρος, ventus ſecundus, flans à puppi. puppis enim eſt veluti cauda nauis. vel. ab ὁρμάω, δι' αὐτοῦ ὁρμᾶται ἡ ναῦς, quia eo nauis impellitur. Significat etiam cuſtodem & inſpectorem ab ὁράω, vt Neſtor οὖρος Ἀχαιῶν. Οὐρὸς *foſſa* in quam deducitur nauis. οὖρος pro ὅρος & ὅρος pro οὖρος, *mons & terminus.* item ὀρὸς ſerum lactis.

Οὐρανός *cælum*, παρὰ τὸ βλέπω, ὁρῶ, quaſi ὁ πᾶσιν ὁρώμενος, omnibus patens & conſpicuus. ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ, quod eſt φυλάττω *cuſtodio, cingo*, quod cælum omnia ſuo ambitu complectatur. οὐρανίωνες θεοί, cæleſtes Dij. οὐρανόθεν *è cælo*, οὐρανόθι *in cælo*, οὐρανόνδε in cælum. οὐράνιος *cæleſtis*. οὐρανόδεικτος *oſtenſus è cælo*. οὐρανομήκης vſque ad cælum longus pertingens.

Οὐτάω *vulnero*. οὔτασκεν poëtice in imperf. pro οὔταον. οὐτάζω idem quod οὐτάω. οὐτηθείς, *vulneratus*.

Οὐτιδανὸς, οὐδενὸς λόγου ἄξιος, *nullius pretij, abiectus*. οὔτις, οὔτινος, οὐτιανὸς & οὐτιδανός. Obſeruat enim Euſtathius dici pro οὐτανὸς, pleonaſmo δ. ab οὔτις, vt ἐχθοδοπὸς pro ἐχθοπὸς, quem intuiti odimus, ab ἔχθω, & ὄπτω.

Οφ.

Ὀφείλω *debeo*. fut. ἤσω, ab inuſitato ὀφειλέω, cuius optatiuus ὄφελον aduerbialiter vſurpatur pro *vtinam*. ὀφέλλω *augeo, adiuuo*, ὄφελος *vtilitas, vſus*. Ὀφέλτιος nomen proprium viri, quaſi *vtilis* dictus.

Ὀφθαλμός. *oculus*. quaſi ὀπταλμός, ab ὄπτω *video* &

ἅλλομαι *salio*. δι' ὃ ἅλλεται τὸ ὁρατικὸν, in quo visus salit, aut ex quo salit visio, quasi ὀφθαλμὸς, ἐξ οὗ ἅλλεται ὄψις ἢ ἀπὸ τοῦ ἅπαντα περιέχειν ὀφθῆναι, quod efficiat, vt omnia conspiciantur. vel per syncopen ὀφθαλμοὶ quasi ὀπτῶν θάλαμοι.

Οφις] *serpens*. παρὰ τὸ ὀπτω, βλέπω. ὀπτικὸν γὰρ ζῶον, quia dormit oculis apertis: vel per hyperthesim, & pleonasmum ab ἰὸς *venenum*.

Οφρὺς, ἡ. supercilium. quasi ὄμματα φρουροῦσα oculos custodiens, quod oculos seruent supercilia: ideoque ab Aristotele τὰ σκεπάσματα τῶν ὀμμάτων, oculorum tegmina. Deinde sicut apud Latinos supercilium pro fastu vsurpatur, ita ὀφρὺς *superbia*. Tandem ὀφρὺς, *tumulus est et collis*, Iliad. υ. ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης in iugis Callicolones. vt Virgil. *Ecce supercilio clinosi tramitis*.

Οχ.

Οχος, εος, ους. *currus*, *vehiculum*. ab ἔχω quod est ἐλαύνω. Est & ὄχος, ἡ τῶν ὑδάτων ὁρμὴ, aquarum impetus. idem etiam quod ὀχετὸς *canalis*, ὀχετηγὸς aquæ ductor. Ex quo ὀχέω *veho*, *porto*. Ab eodem themate est ὀχεὺς fibula. ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι, balthei fibulæ aureæ. ὄχος, η, ον. *capax*.

Οχθέω] grauatè fero, in altum animum effero, metaphora ducta à ripis fluuiorum, quæ ὄχθαι dicuntur, & ipsis alueis altiores sunt. ποτάμοιο παρ' ὄχθας, ad ripas fluminis. ὄχθαι vero dictæ sunt ab ἔχειν, pro ἐξέχειν, quod emineant. inde quoque fossarum tumuli, quia prominent ab Homero vocantur ὄχθαι. ὄχθος apud eundem idem ac ὄχθη.

Ὀψ.

Ὀψα μενοεικέα] obſonia animum obfirmantia. ὄψον, *condimentum*, peculiariter, ὁ ἰχθὺς μόνον, ἢ μάλιστα γε ὄψον καλεῖται, piſces vocantur condimentum. deducitur παρὰ τὸ ὀπτᾶσθαι, *concoqui*, vel quaſi ἕψον, παρὰ τὸ ἕψειν *coquere*. veteres παρὰ τὸ ὀψὲ *ſero, ſeu veſpere*, illud deriuabant: quod ſero condimentum fuerit in vſum voluptatis admiſſum, cum antea frugaliter veſcerentur homines: vel quod tantum in veſpertina cœna condimentum apponeretur.

Ὀψὲ, *veſpere*, quod interdum cum genitiuo collocatur, vt ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, poſt Troianas res. παρὰ τὸ τὴν ὥραν ἐπιτηδείαν εἶναι εἰς τὸ ἀπιέναι οἴκαδε, quod veſpere ſit tempus opportunum redeundi domum. ὀψίγονοι, poſteri, quaſi οἱ ὀψὲ, καὶ εἰς τὸ μέλλον γενησόμενοι. ὀψιτέλεστον, tarde perfectum. ab ὀψὲ & τελέω *perficio*.

Ὀψείοντες] videre cupientes. ὀψείω *videre geſtio*. ab ὄπτομαι *video*. fut. ὄψομαι, ὄψη, Ionice ὄψεαι.

Πα.

Πάγη, & πάγη] aor. 2. act. & paſſ. verbi πήγνυμι, tanquam à πήσσω, *pango*, *fabricor*. & *figor* πήγνυμαι. παγὶς *decipula*. πάγος eſt *collis*, & πεπηγμένον ὕδωρ, aqua frigore concreta. Ex quo Αρειόπαγος, locus, vbi iudicia exercebantur Athenis, Marti ſacer collis.

Παγκράτιον] πένταθλον interpretantur plures, exercitationem conſtantem his quinque certaminibus, pugillatione, curſu, ſaltu, diſco, & lucta: ita dictam à πᾶν & κράτος, quod omne robur adhiberent Pancratiſtæ, & pugnis, cubitis, & calcibus vterentur ad occupandum æmulum.

Παγχάλκεος] æneus totus. à χαλκὸς *as*. παγχρύσεος, aureus totus, à χρυσὸς *aurum*.

Πάγχυ] poëtice vſurpatur loco πάνυ, *omnino*.

Πάσχω] *patior*, aor. 2. ἔπαθον. παθεῖν Ionice pro παθῆν. πάθησθα Æolice pro πάθῃς.

Παῖς, δος, & poëtice πάϊς] *puer*, *filius*, *aut filia*. idem παιδνός. Inde deriuari putatur παίζω. ludo puerorum more, ſyncope pro παιδίζω. παῖς παρὰ τὸ πάλλεσθαι, εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία, ætas enim illa valde mobilis.

Παιήων, ſeu παιών] dictus eſt Apollo Medicorum Deus παρὰ τὸ παίω, *ferio*, quod ſagittis Pythonem ſerpentem confoderit: quo fit, vt pro quouis Medico vſurpetur, & pro re ſalutari, ſicut παιώνιος.

Παιπαλόεις] *præruptus*. παίπαλα, τὰ, *loca aſpera & ſalebroſa* ab αἰπὺς, *aſper*, *et excelſus*. Homerus tamen vſus eſt in alia ſignificatione, οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ, de apibus. Iliad. μ domos ſtruunt in via puluerulenta, à παιπάλη, *puluis*, *& cinis*.

Παιφάσσω] *oculos circumquaque verto*. vt Iliad. β. Minerua παιφάσσουσα δίεσσυτο, huc & illuc circunſpiciens properat. quaſi πάντη τὰ φάη αἴσσω, oculos vndique fero. Ad aliam ſignificationem traduxit Homerus, Iliad. ε. πολεμίζειν οὐκ εἴασκον, οὐδ᾽ ἐκπαιφάσσειν. i. non ſinebam pugnare, neque ἀφεῖναι τοῖς Θηβαίοις, neque conſpicuum eſſe Thebanis.

Πάλαι] *olim* παλαιὸς, *antiquus*. vt παλαιὸς γέρων, priſcus ſenex. παλαιότερος, antiquior, παλαιγενὴς, *olim genitus*, γυνὴ παλαιγενεῖ. anui vetulæ, Ionica dialyſi, pro παλαιγενῆ, à πάλαι *olim*, & γίνομαι *naſcor*. παλαίφατος, olim dictus, παλαίφατα θέσφατα, oracula

iam olim dicta, à φῆμι dico.

Παλαίω | *luctor.* παλαισμοσύνη *lucta*, παλαιστὴς *luctator* à πάλη *lucta*, à πάλλω agito, quia corpus luctando agitatur. Est etiam πάλη farina tenuissima, vnde παλύνω *conspergo.* χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας, nix terram conspersit. Iliad. κ.

Παλάμη, *palma, manus.* ἐν παλάμῃς φορέουσι, *in manibus ferunt*, pro παλάμαις Ionice. Interdum machinatio & auxilium. Ita eleganter Pindar. Olympiad. ait Tantali vitam esse ἀπάλαμον & ἐμπεδόμοχθον sine manibus & pedibus, destitutam scilicet omni auxilio. à πέπαλμαι, præteritum verbi πάλλομαι, παλάμη, δι' ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται, qua mouetur manus.

Πάλιν, *rursum.* Ex eo, & τῷ λέγω, fit παλίλλογος rursum collectus. παλιμπετὴς *retrorsum*, à πάλιν & πέπομαι. παλιμπλαγχθεὶς, à παλιμπλάζω *rursum erro.* πάλιν πλάζω metaphorice dictum à telo quod duro cuidam corpori impingens repellitur. ita erit pro re infecta reuerti. ait Spondan. παλιναγχέτος *rursum requirendus* à πάλιν ἀγχέω *venor*, παλίνορσος *retrogradus*, πάλιν ὀρέμβος. παλίντιτα ἔργα, opera pœnam infligentia, à πάλιν τίω. παλίντονα τόξα reflexi, & rursum tenti arcus, à πάλιν τείνω. κῦμα παλιρρόθιον fluctus refluxus, à πάλιν ῥέω. ἄντρον παλίσκιον vmbrosum antrum à σκιά.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις *insequutio.* à πάλιν διώκω rursus persequor.

Παλλάς, ἡ. *Pallas*, Dea belli, ita dicta παρὰ τὸ ἀεὶ πάλλειν δόρυ, quod semper hastam quatiat.

Πάλλας, αντος, Pallas, heros.

Παλλακὶς, & παλλακὴ, ἡ, *concubina puella, iuuencula.* πάλλαξ ὁ iuuenis adolescens, à πάλλω vibro,

quod iuuenes viribus ad vibrandum polleant.

παμμέλας, omnino niger. παμποίκιλος omnino varius. παμφαίνω, & παμφανάω totus luceo: παίαγρος omnia venans, ab ἀγρέω *venor*.

Παίαιθος totus lucidus, ab αἴθω *luceo, vro.* παναίολος variegatus. πανάπαλος, πᾶς ἁπαλὸς totus tener. παναποτμος, πᾶς ἄποτμος, totus infelix. πανατῆλιξ, qui caret æqualibus, & socijs, ab ἧλιξ coætaneus.

Παναχαιοί, α, οι. nomen compositum à πᾶς *omnis*, & Αχαιός *Achiuus*. ita formarunt, πανέλληνες, Græci, πανιώνιοι, Iones. παναθήναια festa Athenis in honorem Mineruæ instituta. τὰ παμβοιώτια festa in Bœotia:

Παναώριον παῖδα, filium breuis æui, intempestiuum, & immatura morte sublatum, ἄωρος, qui non fit suo tempore, ab ὥρα *tempus* πανδήμιος πτωχὸς, pauper tota plebe errans. πανδώρος γῆ terra multorum bonorum largitrix. πανῆμαρ, & πανημέριος perdius, per totum diem. παννύχιος pernox, per totam noctem. πανθυμαδὸν παντὶ θυμῷ *toto animo*. πανόλβιος totus felix. πανόψιος qui est in omnium conspectu. Et similia composita in simplicibus abunde explanata sunt.

Πανομφαῖος, Panomphæus Iupiter, à πᾶν & ὀμφὴ omnis vox. siue quod omnium voces audiat, siue quod omni voce & lingua colatur.

Πᾶν, omne, à πᾶς, πᾶσα, πᾶν. τὸ Πᾶν, rerum vniuersitas. ὁ Πὰν Deus Pan, qui vniuersa repræsentat. *Iuppiter est quodcumque vides.*

Πάππας, ου. *pater*, vox liberorum patrem compellantium. παππάζω dico *pappa*, abblandior patri.

Παπταίνω, circunspicio, *oculis vestigo*. aor. 1.

ἰπάπηνα. quaſi φαπαίνω, πανταχοῦ τὰ φάη πταίνω, vndique oculos vibro.

λιται παραβλῶπες ὀφθαλμώ, Preces oculis ſtrabæ. παραβλὼψ *ſtrabus*, à παραβλέπω limis aſpicio. Preces ſunt διὸς κοῦραι μεγάλοιο, χωλαί, ῥυσαί, καὶ παραβλῶπες Iouis filiæ magni, claudæ, rugoſæ, & ſtrabæ. Claudæ quidem quod ſe in genua demittant, quod tarde & vix progrediantur, & his ſupplices ſint, quos primò læſerint. Sunt rugoſæ & ſtrabæ, quod ſint imbecilles, quod ad quædam ſemper conniueant, quod affectos iniuria, fronte neutiquam læta intueri poſſint, quos veniam poſcunt. Didym. Denique ſunt Iouis filiæ, quod Reges & potentiores magna ſemper rogantium aliquid frequentia circumſiſtat.

Παραβάτης, pro quo legitur παραιβάτης, qui è curru pugnat. à παραβαίνω. ita παραιβόλα, pro παραβόλα, *mutuo*, & veluti ex concurſu. à παραβάλλω, *obijcio*, *comparo*.

Παραίσια σήματα, ſiniſtra Iouis ſigna. παραίσιος, *infauſtus*. à παρὰ & αἶσα ſors & fatum. Illa vero ſigna Iouis fuere fulgura, ait Euſtath. vnde Iuppiter τερπικέραυνος, & Diumius: eius fulgur Dium, quia diurna fulgura ſunt Iouis, nocturna Summani, inquit Gloſſar.

Παρακοίτης, ὁ. *maritus*. παράκοιτις, εως. coniux. à κοίτη *cubile*.

Παρασταδὸν] aduerb. *prope ſtando*. παραστὰς propè adſtans, aor 2. particip. verbi παρίστημι.

Παρβεβαὼς] duplici apocope, pro παραβεβηκὼς præter. partic. verbi παραβαίνω. ita παρέβασκε, Ionice pro παρέβας inſerto σκ. à παραβάω.

Παρέασ] Ionice pro πάρεισι, verbi πάρειμι 3. plural. παρέζεο Ionice pro παρέζου, verbi παρέζομαι.

Παρέδραθεν] à παραδαρθεῖν, & παραδραθεῖν, concumbere, ex δαρθάνω *dormio*.

Παρδαλέη, & per contractionem ἡ παρδαλῆ, pellis pantherina, quam Paris Alexander gestabat humeris. συνηθὲς γὰρ τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν, mos erat Heroüm pellem gestare. ait Scholiast. Apoll. ita Argus δέρμα ταύροιο ἀμφέχεται, pellem Tauri induit. Acestes pellem Libystidos vrsæ. & Auentinus

Ipse pedes tegmen torquens immane leonis.

Nomina autem illa pellium desinunt in εη, & contrah. in ῆ. vt τραγέη hircina, λυκέη lupina, λεοντέη leonina, ταυρέη taurina. & ἀνθρωπέη pellis humana. Πάρδαλις seu πόρδαλις dicitur, quasi πεόαλις παρὰ τὸ πεδάλλεσθαι, καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, quod saliat & inordinatè moueatur in gressu.

Παρειάων] Dorice pro παρειῶν, ἡ παρειὰ, & Æolice παρηὰ, gena. παρήϊον. idem quod παρειὰ, & insuper ornamentum quod apponitur in maxillis equorum. παρειὰ ab ἐπαίρω, *attollo*. quod sit pars in corpore sublimis.

Παρήορος, equus ad iugum deiunctus, à παραείρω, i. ὁμοῦ εἴρω, *simul necto*. Deducta autem metaphora ab equo qui παρήορος est, dicitur Iliad. η παρήορος ἔνθα, i. εἰς μῆκος ἐκπεπταμένος in longitudinem extensus, corpore magnus. Iliad. ψ. παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων, neque leuis, neque stolidus; i. menti non firmiter adhærens, sed ab ea longius excurrens. παρήορος enim equus erat tertius, ante alios duos longiore excurrens loro, quod παρηορία dicitur.

Παρθένος; ἡ. *virgo*. ἡ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἕδνα, quæ nondum ab vllo accepit munera sponsalia

ſalia in dotem. ait Herodian. ἡ ἐστερημένη τοῦ θηλάζειν, ἤγουν θηλάζειν, quæ nondum lactat. Euſtath. ἡ περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὖσα, καθ᾽ ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψαι, καὶ ἐκτιθῆσθαι μαζούς, quæ in ea ætate eſt, vt mammis lactare poſſit, ea dicitur virgo, τὰς γὰρ μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύουσι παρθένους, impuberes enim, virgines nondum ſunt. Philoxen. Denique παρὰ τὸ παρθένειν τῇ μητρὶ, καὶ διὰ τὸ παρακαταθέσειν τὴν ἡλικίαν, quia virgines forma matribus vt plurimum præſtant, & in ætate nubili, παρθένοι appellantur. Etymol.

Πάρις, Πάριδος vel Πάριος. Paris, nomen proprium. παρὰ τὸ πα… εἶναι τὸν μόρον, quod fugeret mortem. vel παρὰ τὴν πήραν à pera paſtorali, quod in ea enutritus fuerit, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμαντικῇ πήρᾳ ἀνατραφῆναι. Etymol.

Παρμέμβλωκε. Æolica ſyncope pro παραμέμβλωκε. vide μέμβλωκε. Ita παρμμένειν, pro παραμένειν, Æolice & Dorice.

Παρνασὸς, παρνασσὸς, & πασνησὸς, Parnaſſus, mons Phocidis, vbi templum Apollinis Delphici, fons Muſarum Caſtalius, vbi fontes Hippocrene & Aganippe.

Παρπεπιθὼν, apud Homerum pro παραπιθὼν, facta primum præpoſitionis ſyncope, deinde anadiplaſiaſmo Ionico, qualis eſt in λελαβεῖν, pro λαβεῖν. aor 2. verbi παραπείθω, inde παρπεπιθὼν in participio pro παραπιθών. Similem præpoſitionis apocopen habes in παρθέσαν, παρφάμενοι pro παραφάμενοι, &c.

Παῤῥησία, confidens audacia. ἡ πάντα ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ λέγουσα. quod omnia præſtare & dicere poſſit. Inde Parrhaſia, Arcadica regio.

Πασιθέη, Ionice pro πασιθέα, vna ex tribus Gratijs. μίαν χαρίτων ὁπλοτεράων, vnam Gratiarum arma-

& Venus Paphia dicta eſt.

Παχύς, εῖα, ύ. densus & craſſus. πάχνη, *pruina*, παχνόω, *gelu conſtringo*, à verbo πήγνυμι.

Πε.

ΠΕΔΗ] ἡ. *pedica*. à nomine πούς, & verbo δέω ligo. πέδη, quaſi ἡ πιέζουσα τοὺς πόδας. πεδάω *pedicis vincio, impedio*. πεδάασκον poëtice pro ἐπέδαον, in imp... τὸ πέδιον paruum vinculum. at τὸ πεδίον, *terra*, ſeu planities, ἀπὸ τοῦ πέδου. terra ſic dicta, & ἔδος, quia βεβήκαμεν τοῖς ποσί, gradimur pedibus, & καθήμεθα, ſedemus in ea. Terræ πέδον & ἔνδον ſcabellum & ſuppedaneum. κραναήπεδος νῆσος, Inſula aſpero ſolo.

Πέδιλον, τό. *calceus*. ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ligauit pulchros calceos. Iliad. β. dicitur πέδιλον, παρὰ τὸ περιείλεσθαι τῷ ποδί, quod pedi circumuoluatur. vnde & olim, authore Euſtathio, cum diphthongo ſcribebatur πεδεῖλον. vel παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ εἰλεῖσθαι, quod terræ imprimatur, & ea circumducatur.

Πεζός, οῦ. qui pedibus iter facit. πεζοὶ ἱππῆές τε, pedites & equites, à πέζα *malleolus pedis*, *ſeu planta*. & quia pars eſt extrema corporis; ideo accipitur pro qu... e e... itate. πέζη ἐπὶ πρώτῃ in prima extr...

Π... orice pro πίθου. vt πι... e... πείθομαι *perſuadeor*, ... d tria ſignificat, ... ικονεικέω conten... nauticus. item ... *fames* dicitur

Πεῖρα *conatus, inceptum, experientia.* πειράω, πειράζω & πειρητίζω, *conor, tento.* Inde πείραιος, nomen proprium, quasi *expertus*, πειραΐδης, nomen patronymicum.

Πεῖραι] verbum. Aor. 1. verbi πείρω, fut. περῶ. *transadigo, & transeo.*

Πεῖραρ, siue πεῖρας idem cum πέρας *finis, & terminus.* πείρατα γαίης. terræ fines. πεῖρας etiam in Homero est *Horizon*, vt πείρατι.

Πειρίθοος, Pirithous. nomen proprium à verbo περιθέω, quod Iupiter equina forma Diam circumcurrerit, illique commistus Pirithoum susceperit, famosum Thesei socium.

Πείρινς, ινθος. vnde πείρινθα in accusat. *crates*, ex viminibus, qui solebat imponi curribus, ad vehendas sarcinas.

Πείρως, Pirus nomen proprium, quasi experientissimus rerum

Πείσανδρος nomen viri, quasi virorum suasor, à πείθω & ἀνήρ. vel obediens vir, à πεῖσα *obedientia.*

Πίσος, & πίσος τὸ, *locus irriguus, pratum*, à πιπίσκω, cuius fut. πίσω à πίω *potum prabeo.*

Πεισήνωρ] nomen præconi conuenientissimum, idem quod πείσανδρος. Sicut Duci πεισίστρατος, qui persuadet exercitui.

Πέλαγος, εος. τό. *pelagus.* τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης. quasi πήλαγος, quia πῆλε τῆς γῆς ἐστι, procul est à terra, i. longius excurrit. vel τὸ πέλας τῆς γῆς, finis & terminus terrarum, mare. vel πήλας ἄγον, procul ducens. Talis est origo nominis proprij, Πελάγων. de quo Hom. Il. β.

Πέλαργος] ὁ, *ciconia.* παρὰ τὸ πέλον καὶ ἀργὸν, nigrum & album. Etenim λευκὰ καὶ μέλανα πτερὰ ἔχει, nigras

& candidas pennas habet. Inde πλαργικός, qui ciconiarum est. vt πλαργικὸς νόμος, lex, qua liberi iubentur alere parentes, vt ciconiæ, ætate confectos.

Πελασγὸς *Pelasgus*. Pelasgi populi Græciæ vetustissimi, qui ex Arcadia oriundi circa extremos Macedoniæ fines consederunt. Dicti quasi πελαργοι, ciconiæ, quia ciconiarum more orbem peragrarunt. vel πλασγοι ἀπὸ τοῦ πελασγοῦ, quod est laureola, seu frutex ex lauri foliis.

Πέλεια & πέλειας, ἡ *columbæ species* à πελὸς niger, quod sit nigricante colore. πέλεκυς] εως securis. παρὰ τὸ πέλειν ὠκὺς, quod sit velox. ex quo πελεκάω, & poëtice geminato κ πελεκκάω *securi cædo*. πέλεκκον manubrium bipennis.

Πελεμίζω, fut. ξω, *quatio, commoueo*. à παλάμη vt sit proprie manu moueo.

Πελίης, ου. Æolice πελίαο. Nomen proprium. Pelias, est etiam πηλεὺς, Peleus Æaci filius. Pellene vicus seu castellum Achaiæ. Πέλοψ, οπος, Tantali filius, qui Cherroneso suum nomen imposuit, & πελοπόννησον cognominauit, nunc *Moream*.

Πέλωρ, ωρος, τό. & ὁ πέλωρος, *monstrum ingens, portentum*. quasi πελας ὄρους ὂν τῷ μεγέθει prope accedens ad magnitudinem montis. πελώριος *ingens*. vt Iliad. γ. Agamemnonem nominat ἄνδρα πελώριον ingentem virum. & ideo βασιλῆι ἔοικε, regi similis est: Nam omnia in regibus magna esse debent. Manus & corda magna, ait Plato. Ea corporis magnitudine, vt dignus videretur imperio. ait Spartian. de Celso.

Πέμπω] *mitto*. πεμπέμεν Dorice pro πέμπειν. πεμπάζω verò idem est ac *numero*, per πεντάδας, quinas

rijs. πέμπτος quinarius, at πεμπτὸς mittendus. πεμπταῖος, *quintanus.*

Πένομαι *efficio, laboro*, πέπονα in medio. vnde πόνος labor. & πονέω *laboro, paro.* δαῖτα πένεσθαι. conuiuium ſtruere. Iliad. α. *pauper ſum*, ex quo ἡ πενία, paupertas, Ionice πενίη & πενιχρὸς *panperculus.*

Τα πεμπώβολα, pro πεμπόβολα, metri cauſa. τὸ πεμπόβολον vox compoſita à πέμπε Æolice pro πέντε, *quinque*, & ὀβελὸς *veru.* Hinc probat Herodotus Homerum fuiſſe Æolenſem, quod Æoles ſoli inteſtina quinque verubus aſſarent; reliqui Gręciæ populi tribus. Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν.

Πένθος, *luctus, et quinis mæror*, à πάθος, vt βένθος à βάθος. Eſt enim proprie luctus ἐπὶ τῶν κατοιχομένων, propter mortuos. παρὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην, ἢ διὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τοὺς τεθνεῶτας, quod luctus ſit mortuorum, qui iacent elati in foueam. πενθέω & πενθείω *lugeo.* legitur quoque in Homero πενθήμεναι, à πένθημι.

Πενταέτης, & πενταέτηρος, *quinquennis.* à πέντε *quinque*, & ἔτος *annus.* βοῦν πενταέτηρον bouem quinquennem & pinguem Ioui immolat Agamemnon, Iliad. β. ὡς βασιλεὺς βασιλεῖ ζῶον βασιλικὸν, vt rex regi animalium regem. ὡς τελείῳ τέλειον, vt perfecto perfectum. ὡς δυνατῷ ἀκμαῖον, vt robuſto & potenti robuſtum & vegetum. Flos enim ætatis bouis eſt annus quintus.

Πεξαμένη] aor. 1. medij partic. verbi πέκω ſeu πέκτω *pecto.* vnde πόκος *vellus.*

Παλάσσω *ſortior.* πεπάλαχθαι κλήρῳ. Od. ι. ſorte fuiſſe ſortitos. item *contamino*, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. Il. ε. Thorax ſanguine fœdabatur. à πάλος *ſors*, ex πάλλω *vibro*, *commoueo.*

Πεπαρμένων, præter. paſſ. verbi act. πείρω *figo*, præter. πέπαρκα. paſſ. πέπαρμαι.

Πεπίθοιμι, πεπίθοιεν, & πεπιθοῦσα, pro πεπιθ'. metri cauſa. aor. 2. optat. verbi πείθω. pro πίθοιμι, πιθοῦσα. anadiplaſiaſmo Ionico, medium πέποιθα.

Πεπληγέμεν. Dorice & Ion. pro πεπληγέναι à πέπληγα, ex preter medio πέπληγα verbi πλήττω.

Πεπνυμένος] preter. paſſ. πέπνυμαι à themate πνέω per ſyncopen ex πινύσσω, vel πνέω.

Πέπων, ονος. *pepo*. Pepones vero dicuntur Achiui molles & effœminati, ὦ πέπονες, quia vbi maturuit pepo, dulcis quidem eſt, ſed flaccidus & inutilis. vox tamen interdum eſt amicius appellantis, non conuiciantis, vt ὦ πέπον, ὦ μενέλαε. *ô puer*. Fit πέπων à πέπτω *coquo*. fructus enim maturantur à Sole.

Πεπερασμένος] pro πεπερατωμένος per ſyncopen preter. paſſiu particip. vt πέπρωται pro πεπεράτωται ab actiuo περῶ per ſyncopen ex περαίνω *finio, termino*. à nomine τὸ πέρας finis.

Πέποσθε] *paſſi eſtis*, quidam exiſtimant eſſe ſyncopen pro πεπόνθατε 2. plural. perf. paſſ. verbi πένω. Alij πέποσθε cēſcent poni pro πεπόνθατε facta ſyncope, & inſerto σ, πέπονσθε mediū præter. verbi πάσχω *patior*.

Πεποτήαται, pro πεπότηνται Ionicè 3. plur. perfect. paſſ. verbi ποτάω. *volo* πέπταμαι, tradunt aliqui eſſe præter. paſſ. verbi πτάω. fut. πτήσω. verum, quia Homerus vſus eſt τῷ πέπταμαι pro ἀνέῳγμαι apertus ſum, ſiue expanſus. Scapula dictum ait per ſyncopen pro πεπέτασμαι, à πετάζω.

Πεπτεώς, pro πεπτώς, quę eſt ſyncope pro πεπτωκώς, vt ἑστὼς pro ἑστηκώς. preter. part. verbi πίπτω *cado*. fut. πτώσω. preter. πέπτωκα. Ita πεπτηῶτα per ectaſin pro πεπτεῶτα: quamuis alij pro πεπληγότα dicant, à πλήσσω.

Πεπύθωνται] Ionico anadiplasiasmo pro πύθωνται. vt λελάβωνται pro λάβωνται. aor. 2. med. subiunct. verbi πυνθάνομαι aor. 2. ἔπυθον, tanquam à πύθω. vt πεπύθῃ pro ἐπύθη, aor. 1. pass. præteriti πέπυσμαι eiusdem thematis πύθομαι.

Περάαν] pleonasmo Ion. pro περᾶν, infinit. verbi περάω, *transeo*, idem quod πέρω, vnde deriuatum est, nisi potius sit à πέρας *finis*. περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον, ad transfretandum nigrum pontum. Iliad. β. Significat etiam transporto merces vendendas. & simpliciter *vendo*. περάσκω poëticè pro περάω. & περνάσω factum ex futuro περάσω syncope facta, & geminato σ.

Περαιβοὶ, ῶν. Populi Thessaliæ propter Olympum & Tempe. Scribendum esse Πέρραιβοι putat Eustath. Æoles enim ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, geminabant consonantes.

Πέργαμος] Pergamus, vrbs insignis Asiæ, ita dicta, quod edita in rupe sit sita: nam Pergama olim omnia loca editiora appellabantur.

Περιθαλέσι hymn. in Tellur. pro περιθαλέσι χοροῖς festiuis choris, περιθαλής *festiuus, floridus*, à περὶ & ἄνθος *flos*.

Περίαλλα. hymn. in Bacch aduerbial. pro περὶ ἄλλα, inter alia.

Περίβοια] Peribœa. Eurymedontis filia, quasi περὶ βοῦς οὖσα.

Περιγλαγέας πέλλας] mulctras lacte plenas. περιγλαγὴς lacte abundans, à γλάγος, quo vtuntur poëtæ loco τὸ γάλα, *lac*.

Περικαλλὴς, *pulcher*, à περὶ & κάλλος *pulchritudo*. περίκηλα δένδρα, siccæ arbores. à κήω, *vro*, *sicco*, fit κηλὸν *siccum*.

Περικτίονας ἀνθρώπους, i. περιοικοῦντας, qui circum circa habitant. à περὶ & κτίζω, quod est *habito*.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν] circumuoluentibus annis, Athenienses Mineruam placant tauris & agnis, à περιπέλω. Iliad. β. vbi indicat Panathenæa, Quinquatria à Latinis dicta, quarto quoque anno Athenis celebrari solita in honorem Mineruæ.

Περιτιμήεσσα] admodum honorata. hymn. in Apoll. περιτιμήεις, à περὶ & τιμάω, *honoro*.

Περιτροπέων ἐνιαυτὸς] vertens annus. Sol enim περὶ τροπικοὺς reuertitur, annusque verti dicitur, cum finitur.

Περίφας] Periphas nomen præconis, à φάω, *dico*. Περιφήτης, nomen quoque proprium ab eadem origine.

Περιφραδέως] *sedulò, valde scienter*, à περὶ quod in compositione, *supra modum*, sæpe significat, & φράζομαι *obserno, caneo*. Ita περίφρων valde prudens. περιφὺς valde amplexus, à περιφύομαι. περιώσιον *magnopere*. περιώσιος supra cæteros sanctissimus, ab ὅσιος, *sanctus*, & epitatica præpositione περί. vel à περιαύω *admodum clamo*, quasi περιαύσιος, qui facile exaudiri potest.

Περκνὸς & πέρκος, *niger*. Inde περκώτη. Percope, quasi nigra visu, vrbs Troadis, postea appellata Percote, περκώτη. Περκώσιος. Percosius adiect. *coniux Percosia vestes imposuit*. est proprium nomen vatis peritissimi.

Περνὰς] particip. verbi πέρνημι *vendo*, ex περάω. vnde etiam deducitur περάσκω venum exporto.

Περόνη *fibula*. dicta à πείρω, *transeo*, quia subnectitur oræ vestimenti, eique insehitur. Inde περονάω, & περονάομαι, *fibulo*.

Παρέαι] Ionice pro πάρεισι, verbi πάρειμι 3. plural. παρέζεο Ionice pro παρέζου, verbi παρέζομαι.

Παρέδραθεν] à παραδαρθεῖν, & παραδραθεῖν, concumbere, ex δαρθάνω *dormio*.

Παρδαλέη, & per contractionem ἡ παρδαλῆ, pellis pantherina, quam Paris Alexander gestabat humeris. συνηθὲς γὰρ τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν, mos erat Heroüm pellem gestare. ait Scholiast. Apoll. ita Argus δέρμα ταύροιο ἀμφιέχεται, pellem Tauri induit. Acestes pellem Libystidos vrsæ. & Auentinus

Ipse pedes tegmen torquens immane leonis.

Nomina autem illa pellium desinunt in εη, & contrah. in ῆ. vt τραγέη hircina, λυκέη lupina, λεοντῆ leonina, ταυρέη taurina. & ἀνθρωπέη pellis humana. Πάρδαλις seu πόρδαλις dicitur, quasi πεδαλις παρὰ τὸ πεδάασθαι, καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, quod saliat & inordinatè moueatur in gressu.

Παρειάων] Dorice pro παρειῶν, ἡ παρειά, & Æolice παρηΐς, gena, παρήϊον. idem quod παρειά, & insuper ornamentum quod apponitur in maxillis equorum. παρειὰ ab ἐπαίρω, *attollo*. quod sit pars in corpore sublimis.

Παρήορος, equus ad iugum deuinctus, à παραείρω, i. ὁμοῦ εἴρω, *simul necto*. Deducta autem metaphora ab equo qui παρήορος est, dicitur Iliad. η παρήορος ἔνθα, i. εἰς μῆκος ἐκπεπταμένος in longitudinem extensus, corpore magnus. Iliad. ψ. παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων, neque leuis, neque stolidus; i. menti non firmiter adhærens, sed ab ea longius excurrens. παρήορος enim equus erat tertius, ante alios duos longiore excurrens loro, quod παρηορία dicitur.

Παρθένος, ἡ. *virgo*. ἡ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἕδνα, quæ nondum ab vllo accepit munera sponsalia

ſalia in dotem. ait Herodian. ἡ ἐστερημένη τοῦ θηλάζειν, ἤγουν θηλάζειν, quæ nondum lactat. Euſtath. ἡ περὶ τοιαύτην τὴν ἡλικίαν οὖσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψαι, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων μαζούς, quæ in ea ætate eſt, vt mammis lactare poſſit, ea dicitur virgo, τὰς γὰρ μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύουσι παρθένους, impuberes enim, virgines nondum ſunt. Philoxen. Denique παρὰ τὸ παρθένειν τῇ μητρὶ, καὶ διὰ τὸ παρακαταθέσιν τὴν ἡλικίαν, quia virgines forma matribus vt plurimum præſtant, & in ætate nubili, παρθένοι appellantur. Etymol.

Πάρις, Πάριδος vel Πάριος. Paris, nomen proprium. παρὰ τὸ πα... εἶναι τὸν μόρον, quod fugeret mortem. vel παρὰ τὴν πήραν à pera paſtorali, quod in ea enutritus fuerit, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμαντικῇ πήρᾳ ἀνατραφῆναι. Etymol.

Παρμέμβλωκε. Æolica ſyncope pro παραμέμβλωκε. vide μέμβλωκε. Ita παρμένειν, pro παραμένειν, Æolice & Dorice.

Παρνασός, παρνασσὸς, & παρνησός, Parnaſſus, mons Phocidis, vbi templum Apollinis Delphici, fons Muſarum Caſtalius, vbi fontes Hippocrene & Aganippe.

Παρπεπιθών, apud Homerum pro παραπιθών, facta primum præpoſitionis ſyncope, deinde anadiplaſiaſmo Ionico, qualis eſt in λελαβεῖν, pro λαβεῖν. aor 2. verbi παραπείθω, inde παρπεπιθών in participio pro παραπιθών. Similem præpoſitionis apocopen habes in παρθέμενος, παρφάμενος pro παραφάμενος, &c.

Παῤῥησία, confidens audacia. ἡ πάντα ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ λέγουσα. quod omnia præſtare & dicere poſſit. Inde Parrhaſia, Arcadica regio.

Πασιθέη, Ionice pro πασιθέα, vna ex tribus Gratijs. μίαν χαρίτων ὁπλοτεράων, vnam Gratiarum arma-

tarum vocat Homerus, quasi πᾶσα θεὰ diuina tota.

Πασιμέλουσα Ἀργὼ omnibus curæ Argo. πᾶσι μεμελημένη. à μέλει curæ est.

Πάσσαλος, *clauus ligneus, paxillus*, à πήσσω *pango*. πάσσω & πάττω *inspergo*. πάσχω *patior*, aor. 2. ἔπαθον, à πήθω.

Πατάσσω] *cum strepitu palpito, percutio*. à πάτος *calcata via*, vel à πτῶ, *timeo*. θυμὸς ἐν στήθεσσι πάτασσεν. Iliad. η. animus in pectore palpitabat, ἐπήδα ὑπὸ τοῦ φόβου. Ex quo πάταγος *fragor & strepitus*.

Πατὴρ] Pater, ἀπὸ τῆς σπορᾶς. quasi σπατὴρ, vt Latine Sator pro patre, *hominum Sator atque Deorum*. vel à voce infantium Papa, & παρὰ τὸν ἦχον τὸν γινόμενον ἐν τῷ καταφιλεῖν τὰ παιδία. Interdum est nomen amoris & honoris, quod viris ætate prouectis, coniunctis necessitudine, vel dignitate præstantibus deferri solet. Homo dicitur pater παρὰ τὸ τοὺς παῖδας τηρεῖν, quod liberos seruet. Dicitur Deus pater, παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾶν, quod omnia cernat & tueatur. πατρώϊος *paternus*, πατρὶς, πάτρα, & πατρὴ *patria*. πατροκασίγνητος, ex πατὴρ, & κασίγνητος.

Πάτροκλος] Patroclus, nomen proprium, quasi πατρὸς κλέος patris gloria.

Πατροφονεὺς Αἴγισθος. patricida Ægisthus, ὁ τὸν πατέρα φονήσας.

Παύω, *finem impono, cesso*. fut. παύσω, ex quo fit παυσωλὴ *quies* & cessatio. παῦρος, *paucus*.

Παφλαγόνες] Paphlagones, populi minoris Asiæ supra Galatiam positi à verbo παφλάζω *ferueo*, de maris æstu, à sono fictum, & inarticulate loquor, labor & offendo in loquendo.

Πάφος, vrbs in Cypro, Veneri sacra; à qua

& Venus Paphia dicta est.

Παχὺς, εῖα, ύ. densus & crassus. πάχνη, pruina, παχνόω, gelu constringo, à verbo πήγνυμι.

Πε.

ΠΕδη, ἡ. pedica. à nomine πούς, & verbo δέω ligo. πέδη, quasi ἡ πιέζουσα τοὺς πόδας. πεδάω pedicis vincio, impedio. πεδάασκον poëtice pro ἐπέδαον, in imperf. τὸ πέδιον paruum vinculum. at τὸ πεδίον, terra, seu planities, ἀπὸ τοῦ πέδου. terra sic dicta, & ἔδος, quia βεβήκαμεν τοῖς ποσί, gradimur pedibus, & καθήμεθα, sedemus in ea. Terræ πέδον & ἔδος scabellum & suppedaneum. κραναήπεδος νῆσος, Insula aspero solo.

Πέδιλον, τό. calceus. ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ligauit pulchros calceos. Iliad. β. dicitur πέδιλον, παρὰ τὸ περιείλεσθαι τῷ ποδί, quod pedi circumuoluatur. vnde & olim, authore Eustathio, cum diphthongo scribebatur πεδείλον. vel παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ εἰλεῖσθαι, quod terræ imprimatur, & ea circumducatur.

Πεζὸς, οῦ. qui pedibus iter facit. πεζοὶ ἱππῆές τε, pedites & equites, à πέζα malleolus pedis, seu planta. & quia pars est extrema corporis; ideo accipitur pro quacunque extremitate. πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ in prima extremitate.

Πείθεο Ionice, & πείθευ Dorice pro πείθου. vt πειθοίατο Ionice pro πείθοιντο, verbi πείθομαι persuadeor, fidem habeo. cuius act. πείθω, quod tria significat, τὸ ἐλπίζω spero, vnde πίστις, fides. τὸ φιλονεικῶ contendo, vnde πεῖσμα, fiducia, & funis nauticus. item suadeo.

Πεινάω esurio. à πεῖνα, Ionice πείνη fames dicitur etiam, πείνημι idem quod πεινάω.

Πεῖρα *conatus, incœptum, experientia.* πειράω, πειράζω & πειρητίζω, *conor, tento.* Inde πείραιος, nomen proprium, quasi *expertus*, πειραΐδης, nomen patronymicum.

Πεῖραι] verbum. Aor. 1. verbi πείρω, fut. περῶ. *transadigo, & transeo.*

Πεῖραρ, siue πεῖρας idem cum πέρας *finis, & terminus.* πείρατα γαίης. terræ fines. πείρας etiam in Homero est *Horizon*, vt πειρατα.

Πειρίθοος, Pirithous. nomen proprium à verbo περιθέω, quod Iupiter equina forma Diam circumcurrerit, illique commistus Pirithoum susceperit, famosum Thesei socium.

Πείρινς, ινθος. vnde πείρινθα in accusat. *crates*, ex viminibus, qui solebat imponi curribus, ad vehendas sarcinas.

Πείρως, Pirus nomen proprium, quasi experientissimus rerum.

Πείσανδρος nomen viri, quasi virorum suasor, à πείθω & ἀνήρ. vel obediens vir, à πεῖσα *obedientia.*

Πίσος, & πῖσος τὸ, *locus irriguus, pratum*, à πιπίσκω, cuius fut. πίσω à πίω *potum præbeo.*

Πεισήνωρ] nomen præconi conuenientissimum, idem quod πείσανδρος. Sicut Duci πεισίστρατος, qui persuadet exercitui.

Πέλαγος, εος. τὸ. *pelagus.* τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης. quasi πέλαγος, quia τῆλε τῆς γῆς ἐστι, procul est à terra, i. longius excurrit. vel τὸ πέλας τῆς γῆς, finis & terminus terrarum, mare. vel πέλας ἄγειν, procul ducens. Talis est origo nominis proprij, Πελάγων. de quo Hom. Il. β.

Πέλαργος] ὁ, *ciconia.* παρὰ τὸ πέλον καὶ ἀργὸν, nigrum & album. Etenim λευκὰ καὶ μέλανα πτερὰ ἔχει, nigras

& candidas pennas habet. Inde πλαργικός, qui ciconiarum est. vt πλαργικὸς νόμος, lex, qua liberi iubentur alere parentes, vt ciconiæ, ætate confectos.

Πελασγὸς *Pelasgus*. Pelasgi populi Græciæ vetustissimi, qui ex Arcadia oriundi circa extremos Macedoniæ fines consederunt. Dicti quasi πελαργοί, ciconiæ, quia ciconiarum more orbem peragrarunt. vel πελασγοὶ ἀπὸ τοῦ πελασγοῦ, quod est laureola, seu frutex ex lauri foliis.

Πέλεια & πέλειας, ἡ *columbæ species* à πελὸς niger, quod sit nigricante colore. πέλεκυς] εως securis. παρὰ τὸ πέλειν ὠκὺς, quod sit velox. ex quo πελεκάω, & poëtice geminato κ πελεκκάω *securi cædo*. πέλεκκον manubrium bipennis.

Πελεμίζω, fut. ξω, *quatio, commoueo*. à παλάμη vt sit proprie manu moueo.

Πελίης, ου Æolice πελίαο. Nomen proprium. Pelias, est etiam πηλεὺς, Peleus Æaci filius. Pellene vicus seu castellum Achaiæ. Πέλοψ, οπος, Tantali filius, qui Cherroneso suum nomen imposuit, & πελοπόννησον cognominauit, nunc *Moream*.

Πέλωρ, ωρος, τὸ. & ὁ πέλωρος, *monstrum ingens, portentum*. quasi πέλας ὄρους ὂν τῷ μεγέθει prope accedens ad magnitudinem montis. πελώριος *ingens*. vt Iliad. γ. Agamemnonem nominat ἄνδρα πελώριον ingentem virum. & ideo βασιλῆϊ ἔοικε, regi similis est: Nam omnia in regibus magna esse debent. Manus & corda magna, ait Plato. Ea corporis magnitudine, vt dignus videretur imperio. ait Spartian. de Celso.

Πέμπω] *mitto*. πεμπέμεν Dorice pro πέμπειν. πεμπάζω verò idem est ac *numero*, per πεντάδας, quinas

xijs. πέμπτος quinarius, at πεμπτὸς mittendus. πεμπταῖος, *quintanus*.

Πένομαι *efficio, laboro*, πέπονα in medio. vnde πόνος labor. & πονέω *laboro, paro*. δαῖτα πένεσθαι. conuiuium ſtruere. Iliad. α. *pauper ſum*, ex quo ἡ πενία, paupertas, Ionice πενίη & πενιχρὸς *pauperculus*.

Τὰ πεμπώβολα, pro πεμπόβολα, metri cauſa. τὸ πεμπόβολον vox compoſita à πέμπε Aolice pro πέντε, *quinque*, & ὀβελὸς *veru*. Hinc probat Herodotus Homerum fuiſſe Æolenſem, quod Æoles ſoli inteſtina quinque verubus aſſarent; reliqui Græciæ populi tribus. Αἰολεῖς γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν.

Πένθος, *luctus, et quiuis mœror*, à πάθος, vt βένθος à βάθος. Eſt enim proprie luctus ἐπὶ τῶν κατοιχομένων, propter mortuos. παρὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην, ἢ διὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τοὺς τεθνεῶτας, quod luctus ſit mortuorum, qui iacent elati in foueam. πενθέω & πενθείω *lugeo*. legitur quoque in Homero πενθήμεναι, à πένθημι.

Πενταέτης, & πενταέτηρος, *quinquennis*. à πέντε *quinque*, & ἔτος *annus*. Βοῦν πενταέτηρον bouem quinquennem & pinguem Ioui immolat Agamemnon, Iliad. β. ὡς βασιλεὺς βασιλεῖ ζῷον βασιλικὸν, vt rex regi animalium regem. ὡς τελείῳ τέλειον, vt perfecto perfectum. ὡς δυνατῷ ἀκμαῖον, vt robuſto & potenti robuſtum & vegetum. Flos enim ætatis bouis eſt annus quintus.

Πεξαμένη] aor. 1. medij partic. verbi πέκω ſeu πείκω *pecto*. vnde πόκος *vellus*.

Πεπαλάσθαι *ſortior*. πεπάλαχθαι κλήρῳ. Od. ι. ſorte fuiſſe ſortitos. item *contamino*, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ Il. ε. Thorax ſanguine fœdabatur. à πάλος *ſors*. ex πάλλω *vibro, commoueo*.

Πεπαρμένων, præter. paſſ. verbi act. πείρω *figo*, præter. πέπαρκα, paſſ. πέπαρμαι.

Πεπίθοιμεν, πεπίθοιεν, & πεπίθοιεν, pro πεπιθ'. metri cauſa. aor. 2. optat. verbi πείθω. pro πίθοιμεν, πιθοῖεν. anadiplaſiaſmo Ionico, medium πέποιθα.

Πεπληγέμεν. Dorice & Ion. pro πεπληγέναι à πλήγω, ex preter medio πέπληγα verbi πλήσσω.

Πεπνυμένος] preter. paſſ. πέπνυμαι à themate πνέω per ſyncopen ex πινύσσω, vel πνέω.

Πέπων, ονος. *pepo*. Pepones vero dicuntur Achiui molles & effœminati, ὦ πέπονες, quia vbi maturuit pepo, dulcis quidem eſt, ſed flaccidus & inutilis. vox tamen interdum eſt amicius appellantis, non conuiciantis, vt ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε. ô *puer*. Fit πέπων à πέπτω *coquo*. fructus enim maturantur à Sole.

Πεπερασμένος] pro πεπερατωμένος per ſyncopen preter. paſſiu particip. vt πέπρωται pro πεπεράτωται ab actiuo περῶ per ſyncopen ex περατόω *finio*, *termino*. à nomine τὸ πέρας finis.

Πέποσθε] *paſſi eſtis*, quidam exiſtimant eſſe ſyncopen pro πεπόνησθε 2. plural. perf. paſſ. verbi πονέω. Alij πέποσθε cêſcent poni pro πεπόνθατε facta ſyncope, & inſerto σ, πέπονθα mediũ præter. verbi πάσχω *patior*.

Πεποτίαται, pro πεποτίωνται Ionicè 3. plur. perfect. paſſ. verbi ποτέω. *volo* πέπταμαι, tradunt aliqui eſſe præter. paſſ. verbi πτάω. fut. πτήσω. verum, quia Homerus vſus eſt τῷ πέπταμαι pro ἀνέῳγμαι apertus ſum, ſiue expanſus. Scapula dictum ait per ſyncopen pro πεπέτασμαι, à πετάζω.

Πεπτεώς, pro πεπτώς, quę eſt ſyncope pro πεπτωκώς, vt ἑστὼς pro ἑστηκώς. preter. part. verbi πίπτω *cado*. fut. πτώσω. preter. πέπτωκα. Ita πεπτηῶτα per ectaſin pro πεπτεῶτα: quamuis alij pro πεπτηχότα dicant, à πτήσσω.

Πεπύθωνται] Ionico anadiplaſiaſmo pro πύθωνται. vt λελάζωνται pro λάζωνται. aor. 2. med. ſubiunct. verbi πυνθάνομαι aor. 2. ἔπυθον, tanquam à πύθω. vt πεπύθῃν pro ἐπύθῃ, aor. 1. paſſ. præteriti πέπυσμαι eiuſdem thematis πύθομαι.

Περάαν] pleonaſmo Ion. pro περᾶν, infinit. verbi περάω, *tranſeo*, idem quod πείρω, vnde deriuatum eſt, niſi potius ſit à πέρας *finis*. περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον, ad transfretandum nigrum pontum. Iliad. β. Significat etiam tranſporto merces vendendas. & ſimpliciter *vendo*. περάσκω poëticè pro περάω. & περνάσκω factum ex futuro περάσω ſyncope facta, & geminato σ.

Περαιβοὶ, ῶν. Populi Theſſaliæ propter Olympum & Tempe. Scribendum eſſe πέῤῥαιβαιοὶ putat Euſtath. Æoles enim ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, geminabant conſonantes.

Πέργαμος] Pergamus, vrbs inſignis Aſiæ, ita dicta, quod edita in rupe ſit ſita: nam Pergama olim omnia loca editiora appellabantur.

Περιανθέσι hymn. in Tellur. pro περιανθέσι χοροῖς feſtiuis choris, περιανθὴς *feſtiuus*, *floridus*, à περὶ & ἄνθος *flos*.

Περίαλλα. hymn. in Bacch aduerbial. pro περὶ ἄλλα, inter alia.

Περίβοια] Peribœa, Eurymedontis filia, quaſi περὶ βοῦς οὖσα.

Περιγλαγέας πέλλας] mulctras lacte plenas. περιγλαγὴς lacte abundans, à γλάγος, quo vtuntur poëtæ loco τὸ γάλα, *lac*.

Περικαλλὴς, *pulcher*, à περὶ & κάλλος *pulchritudo*. περίκηλα δένδρα, ſiccæ arbores. à κήω, *vro*, *ſicco*, fit κηλὸν *ſiccum*.

Περικτίονας ἀνθρώπους, i. περιοικοῦντας, qui circum circa habitant. à περὶ & κτίσω, quod est *habito*.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν] circumuoluentibus annis, Athenienses Mineruam placant tauris & agnis, à περιπέλω. Iliad. β. vbi indicat Panathenæa, Quinquatria à Latinis dicta, quarto quoque anno Athenis celebrari solita in honorem Mineruæ.

Περιτιμήεσσα] admodum honorata. hymn. in Apoll. περιτιμήεις, à περὶ & τιμάω, *honoro*.

Περιτροπέων ἐνιαυτὸς] vertens annus. Sol enim περὶ τροπικοὺς reuertitur, annusque verti dicitur, cum finitur.

Περίφας] Periphas nomen præconis, à φάω, *dico*. Περιφήτης, nomen quoque proprium ab eadem origine.

Περιφραδέως] *sedulò, valde scienter*, à περὶ quod in compositione, *supra modum*, sæpe significat, & φράζομαι *obserno, caueo*. Ita περίφρων valde prudens. περιφὺς valde amplexus, à περιφύομαι. περιώσιον *magnopere*. περιώσιος supra cæteros sanctissimus, ab ὅσιος, *sanctus*, & epitatica præpositione περί. vel à περιαύω *admodum clamo*, quasi περιαύσιος, qui facile exaudiri potest.

Περκνὸς & πέρκος, *niger*. Inde περκώπη. Percope, quasi nigra visu, vrbs Troadis, postea appellata Percote, περκώτη. Περκώσιος, Percosius adiect. *coniux Percosia vestes imposuit*. est proprium nomen vatis peritissimi.

Περνὰς] particip. verbi πέρνημι *vendo*, ex περάω. vnde etiam deducitur περνάσκω venum exporto.

Περόνη *fibula*. dicta à πείρω, *transeo*, quia subnectitur oræ vestimenti, eique inseritur. Inde περονάω, & περονάομαι, *fibulo*.

Περοπιυτὴς] deceptor, qui circumquaque intuetur & obseruat. à περιόπτομαι. Mercurij Epitheton.

Περσεφόνη, seu περσεφόνεια, quæ cædibus omnia vastat. ἡ τῷ φόνῳ πάντα πέρθουσα, à φόνος *cædes*, & πέρθω, πέρσω, *vasto*, quasi περιθέω τὴν γῆν, καὶ τὴν πόλιν regionem, vrbemque totam percurro. vel περσεφόνη, quasi φερσεφόνη, φέρουσα φόνον, quo etiam nomine appellatur à Poëtis, & περσέφασσα. Proserpina filia Iouis & Cereris, inferorum Dea.

Περσεύς, έως. Perseus. ita dictus à Græcis, οὕνεκεν ἄστεα πέρσεν ἀπειρεσίων ἀνθρώπων. quia infinitorum hominum vrbes euertit, diripuitue. Orus.

Πεσέειν, Ionice dialys. pro πεσεῖν. aor. 2. infin. act. verbi πίπτω, ita πεσέεσθαι, pro πεσεῖσθαι. πεσοῦνται pro πεσοῦνται fut. 2. med.

Πεσσέμεν] Dorice pro πέσσειν, verbi πέσσω *concoquo*.

Πέταλον, seu πέτηλον] folium expansum, à πετάζω *expando* ἱστία λευκὰ πέτασσαν, Iliad. α. vela candida expanderunt, pro ἐπέτασαν. vel πέταλον, deciduum à πίπτω *cado*, quia cito defluunt.

Πετεηνός, *volucris* poëtice πετεηνός. πετεηνῶν ἔθνεα πάντα. Iliad. β. volucrum genera omnia. τὰ πετεινὰ & πτηνὰ, à πέτομαι, πτῆμαι, & πτέομαι, *volo*.

Πετεών, ῶνος vicus Thebaïdis. & Πετεὼς, πετεῶ, nomen viri, πετεῶο Attico pleonasmo τοῦ ο.

Πεσσός] *calculus lusorius*. πεσσοὶ, βόλια κυβευτικά. ἀπὸ τοῦ πεσεῖν. πίπτει γὰρ ὁ πεσσὸς ἐν τῷ βάλλεσθαι. cadit enim calculus in iactu. τὰ πεσσὰ πεντάγραμμα. etiam in neutro. Palamedes author τῶν πεσσῶν.

Πέτρα. Ionice πέτρη. dicitur & πέτρος. *lapis, sa-*

xum, rupes. παρὰ τὸ πέτασθαι ῥαδίως, quod ſit leuis, & facile volet, per antiphraſim. πετρήεις, petroſus, αὐλίδα πετρήεσσαν. Iliad. β Aulidis enim eſt πετρώδες χωρίον petroſum ſolum. σκύλλην πετραίην ſcyllam petroſam. Odyſſ. μ.

Πεπτηῶτα] Ionice pro πεπτηότα. à πτήσσω, quod thema vix eſt in vſu, ſed ſua tempora communicat, τῷ πτώσσομαι. πτήσσω τὸ ἀκούω, καὶ ἐρωτῶ.

Πεύκη] *picea arbor.* πευκάλιμος, *prudens & cautus*, ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι, ſæpius apud Homerum, mente prudenti, metaphora ἀπὸ τῆς πεύκης, quæ arbor eſt immortali virore; & ideo folio craſſiore durioreque, vt frigori reſiſtat. πευκεδανός *amarus*, πευκεδανοῖο πολέμοιο. Iliad. κ. συνήθης δὲ Ὁμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν, διὰ τὸ τὴν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ περικάρδιον αἷμα. λέγει δὲ πευκεδανὸν πόλεμον, παρὰ τὴν πεύκην πρὸς καῦσιν ἐπιτηδείαν. Homerus, ait Etymol. bellum, *piceum* vocat, à picea quę facile comburitur, quod illi familiare eſt, vt bellum cum igne conferat, eam ob cauſam, quod pugnantium ſanguis incaleſcat. ἢ ὁ πικρὸς, διὰ τὸ τὴν πεύκην εἶναι πικράν. vel πευκεδανὸς πόλεμος, bellum amarum, picea enim arbor amara eſt.

Πέφανται] 3. ſing. præter. perf. πέφασμαι, paſſiui verbi φαίνω, *oſtendo.* πέφανται quoque eſt tertia plural. perfecti πέφαμαι verbi φάω ſignificantis φονεύω. cuius præterit. infinit. πέφασθαι. πέφασμαι pariter ab eodem φάω, ſignificante *dico*, φημί.

Πεφύγοι] optat. med. verbi φεύγω. med. πέφευγα, πεφύγως.

Γεφύκασι] Ionicè pro πεφύασι, paulo post fut. verbi φάω ostendo. fut. φήσω. πεφιδήσομαι paulo post fut. verbi φιδέω. vel per anadiplasiasmum, fut. verbi πεφιδέω facti ex medio πέφιδα, τοῦ φείδω. cuius aor. 2. optat. med. πεφιδοίμην, vt λελαθοίμην, pro λαθοίμην.

Πέφνε, pro ἔπεφνε, à φένω syncope, vel ab πέφνω deriuato ex φένω. vide ἔπεφνε. πέφνων.

Πεφοβήατο] Ionice pro πεφόβηντο seu ἐπεφόβηντο. plusquamperf. pass. verbi φοβέω. πέφραδον, pro ἔφραδον anadiplasiasmo Ion. aor. 2. verbi φράζω. πεφραδέειν, Ionice pro φραδεῖν. & Dorice πεφραδέμεν.

Πεφρίκασι præter. perf. verbi φρίσσω. φάλαγγες ἔγχεσι σάκεσίν τε πεφρικυῖαι. Phalanges scutis & lanceis horrentes, pro ὀρθούμεναι directæ, ait Eustath. Scuta enim erecta, directasque lanceas tenere moris fuit ante conflictum. Ita apud eundem Homer. τὸ λήϊον ἀστάχυσι φρίσσει seges horret spicis. ὁ κάπρος τῇ λοφιᾷ caper ceruice. ὁ ἄνθρωπος ταῖς θριξὶν homo coma, ἡ θάλασσα τοῖς κύμασι, mare fluctibus, ἡ μάχη ταῖς ἐγχείαις, pugna lanceis.

Πέφυα, idem quod πέφυκα, med. verbi φύω seu φύμι. πεφυγμένος pro πεφευγμένος, à φεύγω. vt πέφυζα, & πεφυζότες pro πεφυγα & πεφυγώς, Ionicè, inquit Eustath. πεφύρθαι, à φύρω.

Πη.

Πηγεσίμαλλον ἀρνειὸν aries villosus, habens villum rite nutritum aut nigrum, aut album. Est enim ὁ μαλλὸς, *vellus*. & πηγὸς *niger*. vt, κύματι πηγῷ fluctu nigro. & *rite compactus*, vt πηγούς, ἀθλοφόρους ἵππους, Iliad. ι. bene compactos pingues, victores equos. & *albus*. πηγεσίμαλλος πηγὸς capillus albus. à πηγνύω, seu πήγνυμι *compingo*. πηγυλὶς inde, glacialis.

Πηγὴ *fons, scatebra.* à πηδάω *salio.* Πήδασος nomen proprium, & πήδασος item, quasi saliens ad pugnam, πήδασος ἵππος. πήδασος ἀμπελόεσσα nomen loci vitibus consiti.

Πηδάλιον] gubernaculum nauis. à πηδὸν *remus* apud Homerum.

Πήληξ] galea. ἀπὸ τοῦ πῆλαι, i. à vibrando. ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς. Iliad. π. vibrare nouerat Achilles. πῆλέ τε χερσίν. manibusque versauit. à πάλω, παλῶ, ἔπηλα.

Πηλεγὼν, Pelegon. quo nomine dicti sunt Gigantes, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πηλοῦ γεγενῆσθαι, τουτέστι ἐκ τῆς γῆς, quod è terra nati sint.

Πηληϊάδεω] pro πηλείδου. à nom. patronymico Πηλείδης Pelides. Est primo dissolutio ει pro ει. deinde pleonasmus τοῦ α. & Ionismus εω, pro ου. Frustra vero contendit Plutarchus versum primum Homeri πηληϊάδεω Ἀχιλῆος abundare syllaba. Nam ληϊ vnica syllaba est, vt ληϊάδε est trisyllabum. Πηλεὺς Peleus à πάλω *vibro.*

Πηλείων, ωνος. Pelion, idem quod πηλείδης, nomen patronymicum Achillis Πηλιὰς μελίη, Pelias hasta, hasta Achillis Πήλιον, ου. Pelium, Thessaliæ mons, χειρωνίδες ἄκραι. Chironides rupes, à Chirone inhabitatore dictę.

Πηλοβάτης. ου. nomen ranæ, lutum calcantis, βαίνων ἐν τῷ πηλῷ. πηλούσιος, indidem, ὁ ἐν τῷ πηλῷ ὤν. πηλὸς autem, quod est *lutum*, fit à verbo πάλλω, seu παλάσσω, quod est μολύνω *polluo*, *contamino.* βεβρεγμένη γῆ terra madefacta. Exponitur etiam πηλὸς, οἶνος, *vinum.* παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἠμῶν τὰς φρένας quod vinum mentes potantium agitet & concutiat Inde κάπηλος, *vini propola.*

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum, & exitium*. à πήθω quod est πάσχω. inde πημαίνω, *noceo*. cuius aor. Æol. πημήνεια. ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, super iuramenta peccauerint.

Πηνειὸν ὕδωρ καλλίρροον. Aqua Penea pulchrè fluens. Fluuius Thessaliȩ inter Ossam & Olympum decurrens, & irrigans deliciosa Tempe.

Πηνέλεως] vnus è quinque Bœotorum ducibus in bello Troiano. quasi πενέλαος populo laborans, à πένομαι, *laboro*, & λαός *populus*.

Πηνελόπεια] Penelope κούρη Ἰκαρίοιο, Icari filia, & Vlyssis vxor, incomparabilis pudicitiȩ, à πένομαι, & ὤψ, cuius pulchritudo à procis expetita fuit, multumque ei laboris in texenda retexendaque tela exhibuit.

Πηνίον] *stamen*, quod è colo deducitur fuso. à πῆνος *textum, seu tela* ἐκ τοῦ πένω, quod est *laboro*. alij ἀπὸ τοῦ Πανός deducunt, quia Pan perhibetur inuentor artis textricis.

Πηός vel πεός, *affinis*, quem scilicet per affinitatem nobis vendicauimus, ἀπὸ τοῦ πάομαι, *possideo*. φίλοι λέγονται, ait Eustath. οἱ μηδὲν τῷ φύσει προσήκοντες, qui genere non attingunt. πηοὶ δὲ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι, qui nuptiis affines & domestici facti sunt.

Πηρός, *caecus*. ἀπὸ τοῦ πήθω *patior*. πηρὸς ὁ ἐπὶ παντὸς μέρους πεπονθώς. cȩcus enim vndiquaque patitur, omni ope & gaudio destitutus.

Πήρα, & Ionice πήρη, *pera*, *sacculus*, qualem mendici gestant. φέρα τις οὖσα, ἡ πρὸς τὸ φέρειν τι εἰργασμένη, ad ferendum aliquid accommodata. vel quasi τήρα τις, παρὰ τὸ τηρεῖν, quod in pera recondantur ea quȩ seruare volumus.

Πῆχυς, *cubitus*, ἀπὸ τοῦ πεπηχθαι ἄκρῳ τῷ βραχίονι, quod summo brachio compingatur. Iliad. δ. accipitur pro ea parte arcus, quæ sagittam sustinet.

Π Ι.

Πῖαρ, ατος] dicitur substantiue pro πῖος, *pinguedo*. & adiectiue pro πιον, *pingue*. ἀπὸ τοῦ πιεῖν, ὅ ἐστιν ὑγραίνεσθαι *humescere*, vt πίειρα καὶ καλὴ γαῖα, terra pinguis & pulchra, quam vberem terram dicimus. κατά τοι πίονα μηρία ἔκηα, tibi pingues coxas cremaui. Iliad. α. In oratione Chrysę sacerdotis ad Apollinem, ideo quia coxę solum in sacrificiis adolebantur, & ὁλοκαυτοῦντο. cętera vero carne licebat sacrificantibus vesci. πίονα autem appellat, quia solebant victimę præstantiores Deo reseruari. vnde apud Latinos *Egregiæ dicebantur*, i. è grege selectę.

Πιδήεις, εσσα, εν. per syncopen, & τροπὴν τοῦ α εἰς η, pro πιδακόεις, *aquis scatens*, *& irriguus*. à πίδαξ, *fons*, *& scatebra*.

Πιδύτης, nomen proprium. ab πιδύω *prosilio*, salientis aquę in modum erumpo, vt πιδύων ἱδρώς.

Πιέζω] *premo*. & πιεζέω idem quod πιέζω. πιεσθεὶς *compressus*.

Πιερία Regio Macedonię, vnde Musę Pierides dictę; quod ibi natę sint ex Ioue & Mnemosyne. πιερηθεν ex Pieria.

Πίησθα] Ionice pro πίῃς. aor. 2. subiunct. verbi med. πείσομαι. πίησθα, Æol. pro πίῃς *biberis*, à πίνω, ἔπιον aor. 2.

Πικρόγαμοι] qui amaras sortiti sunt nuptias. à πικρός, & γάμος.

Πιλνάω & πίλνημι, pass. πίλναμαι, *admoneo*, *appropinquo*, à πέλας prope. πῖλος *pileus*.

Γίμπλασαν] 3. imperf. verbi πίμπλαμαι, cuius act. πίμπλημι *impleo*, à πλάω, per reduplicationem, & parenthesim.

Πίναξ *tabula*. πίνακας τε νεῶν, tabulas & asseres nauis. Tabella scriptoria, codex. πίνακες, ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν δραμάτων. Chæroboſc. in quibus continebantur facinorum historiæ. ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων. Callimach.

Πινυτὸς] *prudens et consultus*, πινυτὴ *prudentia*, ἀπὸ τοῦ πνύω.

Πίσσα, *pix*. Est etiam ἡ πίσσα nomen oppidi.

Πίσυνος] fiduciam ponens. τόξοισιν πίσυνος fidens in arcu. πισόω fidem exigo. & πισοῦμαι, *fidem facio*, à πίστις *fides*. ex πείθω *persuadeo*.

Πίσυρες, poëticè pro πίσυρες *quatuor*. πιτνάω, ante oculos expando, πίτνα, in imperf. fit ex πίπτω *cado*.

Πίτυς, υος *pinus*. à πίπτω *cado*. Πιτύεια vero ἄκρον ἐπὶ περὶ τὴν Λάμψακον.

Πιφάσκω] *manifesto*, ἐμφανίζω. paragoge futuri φάσω, verbi φάζω, vel τοῦ φαύω. πιφαυσκέμεν, Dorice pro πιφαύσκειν.

ΠΛ.

ΠΛαγκτὸς, *erraticus* vt πέτρας πλαγκτὰς petras errantes. Odyss. μ. *Stolidus*, & amens, cuius mens emota huc & illuc vagatur, qui animam habet itinerantem, vt loquitur Augustinus. ἀμάνδρητε συβῶτα, πλαγκτὲ, *immanis subulce*, *amens*. Odys. φ. à πλάζω errare facio. πλανάομαι *erro*.

Πλάταια, & αἱ πλαταιαὶ, Platæa in Bœotia mediterranea, à latitudine remorum. πλάτη Grecis est pars latior remi. Nam Platæenses remigatione victum quærebant. πλατὺς, *latus*. Inde πλά-

τανος & πλατάνιστος, *platanus*, quia latis est ramis.

Πλεύρων] vrbs Ætoliæ, Meleagri patria. Meleagria πλεύρων. ἀπὸ τῆς πλευρᾶς, *costa*. Dictæ sunt αἱ πλευραί, quasi αἱ πλήρεις οὖσαι, quod plenæ sint. vel quasi πλέωραί τινες οὖσαι, quæ pulmonem seruant. vel πολύευραι, ὡς πλατεῖαι, quia latæ, παρὰ τὸ πόλυ, καὶ τὸ εὖρος.

Πληϊάδες] Pleiades, *stella* pro πλειάδες, σημαντικαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, δύνουσαι μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν, ἀνατέλλουσαι δὲ τὸ τέλος. annum totum indicant, orientes quidem initium anni, occidentes vero finem, & quia ἐνιαυτός, *annus* πλήρης ἐστὶ χρόνος est tempus plenum, παρὰ τὸ πλεῖον, quod est πλήρες, dictæ sunt Pleiades.

Πλῆκτρον] *instrumentum percutiendi*, inde πλῆκτρον plectrum, quo fides pulsantur. lingua quoque cordis plectrum. πληγὴ *plaga*. πληκτίζομαι vsque ad plagam digladior, à πλήσσω *percutio*. πλήξιππος, equorum agitator.

Πλημμυρίς, inundatio maris, æstus, quo implentur maris littora, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι τὴν θάλασσαν. ἡ τῆς ἁλὸς ἐπανάστασις. ἢ κλύδωνος φορά, ἢ ἀνάχυσις tumor maris, & fluctuum diffusio. Ita πλῆμναι dicti sunt modioli, circa quos rotæ voluuntur, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, quod axe impleantur.

Πλησίστιον οὖρον] ventum inflantem vela. à πλήθω, *impleo*, & ἱστίον *velum*. à πλήρης, & πλέος poëtice πλεῖος, *plenus*. πλησίον *proxime*.

Πλίσσω] *gradior*. & proprie de equis, qui glomeratim gradiuntur, Æolice πλίσσω pro πλήσσω, *terram pedibus pulso*. *sonitu quatit vngula campum*. dixit poëta Latinus.

Πλόκαμοι] *capilli longiores*, αἱ μακραὶ τρίχες, αἱ ἐπι-

πέδεσαι ὅσαι πρὸς τὸ πλέκεσθαι, παρὰ τὸ πλέκω *complico*. vnde πλοχμός, πλόκαμος.

Πλόος per contractionem πλοῦς, *nauigatio*. à πλέω, πλεύσω *nauigo*.

Πλοῦτος] *diuitiæ*, παρὰ τὸ πολύς, & τῶ, quod est δέχομαι, quasi πολύοντος, à multis acceptæ. καὶ πλούτων λέγεται ὁ ᾅδης, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀποθανόντας μηδενὸς δεῖσθαι, ὡς οἱ πλούσιοι. Infernus dicitur Pluto, qu a mortui, vt diuites nulla re indigent. vide ἄφενος.

Πλύνω, fut. πλυνῶ, *lauo*, & propriè de vestimentis; vt λούω de corpore, νίπτω, de manibus & pedibus. εἵματα πλυνέεσκον. Odyſ. ζ. veſtes abluebant. λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι Iliad. π. ablue fluminis fluentis. τῷ σε πόδας νίψω, huic pedes abluam. πλυνός *lauacrum*.

Πλώω, & πλῶμι poëtice idem quod πλέω *nauigo*. Inde πλωτὸ *nauigabilis*. πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ, natanti in inſula. Odyſ. κ. οὐχ ὅτι μετακινεῖται, ὡς ἡ Δῆλός ποτε μυθεύεται, ἀλλ' ὅτι, ὡς περίδρομος μόνον ἔχει περίπλουν ἀμφιέλικτον, οὐδ' ἄπλοος, διὰ μοχθηρίαν τινά. dicta πλωτὴ non quod moueatur & fluctuet; vt de inſula Delo fabulantur, ſed quod circumnauigetur, neque ſit innauigabilis, vt Scylla & Charibdis, propter incommoda freta, aut ſcopulos. Euſtath. Sed Ariſtarchus apud Didymum πλωτὴν interpretatur, φορητήν, quæ nunc ad ſiniſtras; nunc ad dexteras partes feratur, ὥστε ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι.

Πν.

ΠΝεύμων, *pulmo*. ταμίας γὰρ τοῦ πνεύματος, ὅ ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἐστι πεπιλημένον. Eſt enim pulmo flatus & ſpiritus diſpenſator, in quo coactus ſeruatur. à verbo πνέω, poëticè πνείω *flo*, & *ſpiro*. Ex eo

πνύω, & πνύμαι, idem quod πνέω, nec non sapio, πινυτός sapiens & prudens. πινύω moneo, sapere facio. ποιπνύω, τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν, sedulò & quasi anhelans facio. ποιὴ per epenthesim pro πνοὴ, flatus.

Πνίγω suffoco. quasi πνίχω, παρὰ τὸ τὴν πνοὴν ἄγχω. animam & spiritum intercludo.

Ποδ.

ΠΟὺς ποδὸς, pes. ἀπὸ τοῦ παύω. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος, ἢ καταλήγει, conquiescit enim totum corpus in vtroque pede. In Homero, significat primo pedem animalis, vt πόδα ἵππον χωλὸς, altero claudus pede. Deinde accipitur pro temone seu clauo nauis. Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων. Odys. κ. semper enim clauum nauis tenebam. Denique funes, quibus laxatur aut contrahitur velum, dicuntur πόδες, Odyss. ε. κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, funesque pedesque ligauit in illa. vnde ποδωτὰ λῖνα pedata vela, in Lycophrone. & in Virgil. *Vnà omnes fecere pedem.* Accipitur interdum πούς pro remo, quo nauis impellitur. Inde Remipedem nauem dixit *Ausonius*. sed audiendus *Didym.* Odyss. ε. τοὺς πόδας τοὺς κάτωθεν συνέχοντας τὴν ὀθόνην, ἢ τοὺς μεταγωγοὺς τοῦ κέρατος. Pedes, qui velum infra cohibent funes, vel qui cornua transferunt. ἕτεροι δὲ φασὶ σχοινία, οἷς συνέχεται ἀπὸ περφέρας, καὶ ἀπὸ πρύμνας ὁ ἱστός. ἢ τὰ ἑκατέρωθεν δεδεμένα τοῖς ἀρμένοις σχοινία.

Ποδάρκης, εος] *pedibus valens* Achilles, idem ποδώκης pedibus celer. ab ἀρκέω, ὠκὺς, & πούς. Erat aliqua gloria pedum cursu valere: nam premium dabatur cursoribus in πεντάθλῳ, in quinquertio. Fuit insula,

quam Lycophron vocat νυμφίου δρόμον, celeritatis Achilleæ monumentum. Ita Iris vocatur ποδήνεμος ventosis pedibus, ἔχουσα πόδας ἀνέμου. Iliad. β.

Ποδηνεκὲς δέρμα λέοντος pellis Leonis ad talos vsque demissa, quam gestabat Agamemnon, heroum more. διηνεκὴς πρὸς τοὺς πόδας, porrectus & continuus vsque ad pedes.

Ποδαλείριος] Podalirius, artis Medicinæ in exercitu Troiano peritissimus. Podalirius circa τὴν δίαιταν versabatur. Machaon circa vulnera. Quanquam alterum circa φαρμακευτικὴν occupatum, alterum circa χειρουργικὴν fuisse testatur Cornel. Cels. lib. 1. Etymologia nominis, qualis fuerit, indicat. ἔχων τοὺς πόδας περὶ τὰ λείρια, ἤγουν περὶ τὰ ἄνθη. βοτανικὸν γὰρ ἰατρὸν τοῦτον ἡμῖν ὑποτίθησι. habens pedes in liliis, i. in floribus. quod probat Medicum fuisse βοτανικὸν herbarium. Etymol.

Πόθος, ὁ.] desiderium vehemens, qualis est amor & cupido. παρὰ τὸ πάθω, quod est *patior*, quia amanti nihil est difficile. vel à medio πέποιθα, verbi πείθω *persuadeo* ὁ γὰρ πόθος πείθει τὸν ποθοῦντα ποθεῖν ὃ ποθεῖ, desiderium enim persuadet homini, vt id desideret, quod desiderat, ποθὴ idem quod πόθος. ποθέω *desidero*.

Ποιὴ, Ionicè seu ποιά, idem quod πόα *herba*. Dedúcit illud nomen Etymolog. à ποιά, quod est *annus*, inde πόα *herba*. ἐπειδὴ κατ᾽ ἐνιαυτὸν πολλάκις αὔξεται καὶ ξηραίνεται, quia singulis annis crescit, & arescit. ποιήεις *herbosus*.

Ποιητὴς, *factor, author, et poëta carminum artifex*. ποιητὸς, ἡ, ὸν *factus*, à ποιέω *facio, pono*.

Ποικίλος] *varius*, proprie variis & diuersis coloribus, ἅρματα ποικίλα χαλκῷ, currus ære variegatos.

Iliad. δ. ποικίλμα τὸ ornatus diuerſicolor. ποικίλος, ὁ πολλὴν ἔχων πυκνότητα ποικιλίας. quaſi multam artem, & prudentiam habens diuerſam. ποικίλος ideo ſit παρὰ τὸ πύκα, *densè*. ποικίλλω *variego*, ποικιλομήτης, *varij conſilij, aſtutus*.

Ποιμὴν, *Paſtor ouium*, quaſi οἰμὴν ab οἶς, *ouis*, & μάω *quæro*, vel ὁ ἐν τῇ πόᾳ μένων, in herba manens, quaſi ποιμένης. Metaphorice Rex dicitur ποιμὴν λαῶν, Paſtor populorum, quos debet paſcere & tondere non deglubere. ποιμαίνω *paſco*. ποίμνη *grex ouium*. ποιμνήϊος pertinens ad ouium gregem.

Ποινὴ, *pœna*, *vltio*, Ex quo ipſæ Furiæ, vltrices ſcelerum Deæ. cognominantur ποιναί. μαχέσομαι εἵνεκα ποινῆς, Iliad γ. pugnabo mulctæ cauſa. ſignificat etiam *pretium*, *quo iniuria penſatur*. Fit à πόνος, quaſι πονὴ, quia omnis pœna cum labore & moleſtia coniuncta eſt, vel quaſi πι-νὴ, à πίνω *contendo*. vel quaſi φόνη τις οὖσα, quaſi *cædes*, ὁ φόνος, ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία καὶ ἀποτίσις. Ita Didymus ait ποινὴν ab Homero dici, quæ ab Athenienſibus ὑποφόνια vocabantur, duo ſcilicet talenta, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες, duo talenta quæ pendebant ij, qui cædem fecerant, interfectis parentibus & domeſticis. λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀπότισις ποινή.

Πόλεμος] *bellum*. cuius vocabuli multiplex etymon. Alij enim compoſitum putant ex πολὺ & αἷμα, quaſι πολύαιμος, multum ſanguinis. Alij quaſi πολόλεμος, à πόλεις ὄλλυμι, vrbes perdo. ἢ παρὰ τὸ πόλεις μειοῦν, quod vrbes bello minuantur ciuibus. ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμᾶν, quod multos demetat: ἢ παρὰ τὸ ὅλον, quaſi ὅλεμος, omnia ſiquidem bello pereunt. πολεμίζω, *bellum gero*. πολέμιος, & dialyſi πολεμήϊος. πολεμιστὴς *bellator*. πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος. tumultuoſum opus

Martis, πολέμειος κλόνος, tumultus bellicus.

Πολδύω] *verfor*, vt πολοῦμαι, & πωλέσκω.

Πόληος] Ion. pro πόλεως, à πό ις, *vrbs* quasi ἐκ πόλλων ex multis. πολιήτης, poëticè pro πολίτης, *ciuis.* πολίζω *vrbem condo.* πόλις & πολίεθρον, vt πόλις, quod διχῶς λέγεται, ait *Didym.* ἐπὶ κατασκευῆ τῶν οἰκοδομημάτων, ἢ τὸ κατοικοῦν πλῆθος, duo significat, vrbem, & ciues.

Πολιὸς] *canus*, πολιόν τε κάρη, canumque caput. Iliad. χ. *albus.* θάλασσα πολιή, mare spumeum, albescens spuma. πολιοκροτάφους τε γέροντας, canos temporibus senes. πολιὸς κρόταφος.

Πολυάϊξ] *impetuosus.* πολυάϊκος πολέμοιο. à πολὺ *multum*, & ἀΐσσω *salio.* Hinc Mars apud Lycophronem dicitur ὀρχηστὴς *Saltator*, ob crebras belli vicissitudines, fugacemque victoriam, διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις συχνὰς κινήσεις, ait *Schol. Lycophr.* vel propter ludos cataphractos, & pyrriches saltationes. Bellicrepa saltatio, Festo dicitur. ἐνόπλιος ἢ πυρρίχιος ὄρχησις, Heliodoro Τρωϊκὸν πύδημα, Euripidi. & Virgilio.

Troiaque nunc pueri Troianum dicitur agmen.

Πολυανθὴς ὕλη] florens sylua. πολυάρητος θεὸς multum exoptatus Deus. πολυβενθὴς λιμὴν, multum profundus portus. ab ἄνθος *flos.* ἀρέσκω *placeo*, βένθος *profunditas* & πολὺ *multum.*

Πολύαρνι Θυέστῃ] Thyestæ multos agnos habenti, atque ita diuiti. Ita Hesiod. lib. 1. Opes Oedipi μῆλα vocat, i. oues, à portiori parte, ait *Moschopul.* οἱ παλαιοὶ γὰρ τὴν κτῆσιν ἐν τοῖς πτεράποσιν εἶχον, antiqui possessiones suas habebant in gregibus & armentis. De antiquis illustrissimus quisque Pastor erat, ait Varro, vt ostendit Græca, & Latina lingua, & ve-

teres poëtæ, qui alios vocant πολιαρίας, & πολυμήλους & alios πολυβούτας. Quin etiam ipsos pecudes propter caritatem, aureas pelles habuisse tradiderunt. τὸ παλαιὸν ἢ οἱ βασιλέων παῖδες ποιμένες ἐκαλοῦντο, ἢ ἐποίμαινον. *Didymus* βασιλῆες πολυθρέμμονες, ἢ πορφυρικὸν ἔζων πὸν ἰον. *Scholiast. Hesiod.* Fit à πολύς, & ἄρς, ἀρνὸς *agnus* vt πολυβούτης, à πολύς & βοῦς, & πολύμηλος, à μῆλον pecus omne, etsi propriè oues significet, ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι à balando, vel à μέλω *curo*, quia opus est maxima cura in ouibus tuendis. Significat quoque pomum quod forte locum fecit fabulæ Hesperidum de pomis aureis, quæ oues erant antiquis pretiosæ.

Πόλυβος] Polybus, nomen proprium, quasi πολυβούτης, qui multos boues possidet.

Πολύβουλος Ἀθήνη consultrix Minerua, vt pote è Iouis nata cerebro, & litterarum præses, à πολύ & βουλή, *multum consilij*. πολυγηθέες Ὧραι, gratissimæ Horæ. πολὺ γῆθος. *magnum gaudium*.

Πολυδαίδαλος θώρηξ. thorax affabrè elaboratus. ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου, qui fuit ingeniosus ille Cretensis Dædalus. πολυδάκρυς πόλεμος lachrymosum bellum, vt quod πολλὰ δάκρυα, ex populorum oculis exprimat.

Πολύδαμνα] Polydamna Θῶνος παράκοιτις, Thonis coniux quasi πολὺ δαμεῖσα, multum edomita viro. πολυδειράς Ὄλυμπος, multum iugosus Olympus. πολὺ δειράς ἔχων, altum iugum habens & verticem.

Πολυδένδρεος κῆπος] *hortus arboribus multis consitus, viridarium, vn verger.* ἀπὸ τοῦ δένδρου, quod est *arbor*. πολύδεσμος σχεδίη, nauis tumultuaria rite colligata. πολλοὺς δέσμους ἔχουσα.

Πολυδεύκης] Pollux, Castoris frater nomen adeptus à comitate morum & beneficentia, παρὰ τὸ δεῦκος, quod est γλυκύ. ſκαιε: καὶ γὰρ ζῶν εὐεργετικώτατος ἦν, καὶ ἀποθανὼν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοὺς ναύτας σώζει, seruat post mortem nautas, qui adhuc viuens beneficentissimus erat.

Πολυδίψιον Ἄργος, *siticulosum Argos*, à πολὺ *multum* & δίψα *sitis*. Argos ante Herculem erat ἄνυδρον, sine aqua: ruptis autem in lerna fontibus, fuit ἔνυδρον irriguum. legunt alij πολυΐψιον *multum exitiale*, ab ἰάπτω *lædo*. Fabulam seu historiam refert *Didymus*, Iliad. δ Peloponnesum diu caruisse fontibus, donec Neptunus vni ex filiabus Danai, quam deperibat, fontes indicauit. vel quia eiusdem Danaj filiæ ὀρύξαι φρεάτων ἐπινόησαν, primæ puteos foderunt. Duas ibidem interpretationes longe diuersas affert, πολυδίψιον dici metaphoricè pro πολυφθόρον διὰ πολέμους, ἢ πολυπόθητον, ἀπὸ τῶν διψώντων μεταφορικῶς καὶ ἐπιθυμούντων ποτόν pro exitiali, pernicioso, & multum optando, petita à sitientibus locutione, qui aquam enixè petunt.

Πολύδωρος, *Polydorus*, nomen proprium viri, vt πολυδώρη, nomen filiæ Pelei à πολὺ *multum*, & δῶρον *donum*. Πολύειδος nomen quoque viri, Polyidus, quasi *multiſcius* πολλὰ ἰδών, legitur quoque πολύϊδος. Polyidus vates. Est etiam Aristophanis fabula.

Πολύζυγος, *nauis multorum transtrorum*, à πολὺ & ζυγός. νηὶ πολυζύγῳ, i. πολυκαθέδρῳ, quæ multa habet scamna. ζυγὰ γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, sunt enim, inquit Didymus, ζυγὰ subsellia remigum.

Πολυήρατος, *multum amabilis*, vt πολυήρατος ἥβη multum amabilis, seu amata pubertas, quam appellationem sæpe tribuit pubertati, seu Hebæ. ἀπὸ τοῦ

ἐράω *amo*, vnde τὰ ἦρα, i. κεχαρισμένα, *grata*. πολυηχής, ἐος, οῦς. *multisonus*, ab ἦχος *sonus*. πολυθαρσὴς μένος, *robur admodum audax*. τὸ θάρσος *audacia*. πολυθερσίδης ciusdem significationis, ac πολυθαρσής. πολυΐδρις, εως, *multa sciens*, πολυϊδρία, καὶ πολυϊδρεία, *multa scientia*, ab ἴδρις sciens, ex ἴσημι scio.

Πολυίχθυος, *qui abundat piscibus*, vt οἶδμα ἁλίου πολυίχθυον, piscosa vnda maris. Etenim piscium feracissimum mare, longeque plures, quam terra animantes alit, ab ἰχθὺς *piscis*.

Πολυκαγκής, *aridus*, *siccus*, ξηραντικός, epithetum sitis, à καγκαίνω *calefacio*. πολύκαρπος *frugifer*, à καρπὸς *fructus*. Πολυκάστη καλὴ, pulchra Polycaste nomen Nymphæ, à κάζω *orno*, quasi multum decora, & ornata. πολυκερδὴς, *multum quæstuosus, et vafer*. παρὰ τὸ κέρδος *lucrum*. πολυκέρδεια *vafrities*, πολυκερδίῃσιν Ionicè pro πολυκερδείαις.

Πολύκεστος, *multum acu pictus*, à κεντέω *pungo*, idem quod πολυκέντητος, πολύρραφος, ποικίλος, ait *Didymus*, vnde καὶ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμὰς ὀνομάζεται κεστὸς, vestis Veneris, cestus dicitur. vide κεστός.

Πολυκηδής *luctuosa*, ἀπὸ τοῦ κήδος, *cura*, *luctus*, & *mœror*. πολύκλαυτος, *defletus*. à κλαίω *lachrymor*.

Πολυκληΐς, ΐδος. epithetum nauis, quæ multa habet transtra. fit à πολὺ *multus*, & κληΐς sedes nautica, dicta παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ab inflexione genuum, quæ curuantur sedentibus. vnde ὀκλαδίαι sellæ complicatiles, & ὑποκλάζω *ingeniculo*. πολυκλήϊσι, πολυκαθέδροις, ἐξ οὗ πολυκώπεις, κληΐδες γὰρ καλοῦνται αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

Πολύκληρος, *locuples*, vide κλῆρος. πολύκλητος, *à multis vocatus, seu conuocatus è multis*, ἀπὸ τοῦ καλέω *voco*. πολύκλυστος *multum ablutus*, à κλύζω *abluo*.

πολύκμητος, *laboriosus*, vel *elaboratus*, μετὰ πολλοῦ καμάτου γινόμενος, ἢ ὁ πολλῷ καμάτῳ παρεχόμενος. παρὰ τὸ κάματος *labor*, ex κάμνω *laboro*

Πολυκνήμος, epithetum vrbis Eteoni, quæ eo nomine appellatur, vel ob crebros montes, quibus cingitur, à κνημός, loca montis pede altiora, vel quod abundet herba, quam Græci ὀρίγανον dicunt, Argiui κνηκὸν, quidam etiam κνημοὺς loca densa interpretantur. Didymus sic explicat πολυκνήμοι πολλοὺς ἔχουσαν κνημούς, frequentem montibus. κνημοὶ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν, λέγονται αἱ τῶν ὀρῶν προβάσεις, ascensus montis. sunt enim περὶ τῶν ποδῶν.

Πολυκοιρανίη, pro πολυκοιρανία Ionice. à κοίρανος *dominus*. πολύκροτος, *multum strepens*. κροτέω *pulso*. πολυκτήμων, *diues*, *abundans possessionibus*, πολλὰ ἔχων κτήματα. πολυλήϊος *aruis abundans*, λήϊον enim segetem significat.

Πολύκτωρ, nomen proprium, quasi multa possidens, cuius patronymicum πολυκτορίδης, in genit. Æolico πολυκτορίδαο. πολύλλιστος, *multum optatus*, *expetitus*: Scribitur etiam πολύλιστος, & πολύλλιτος. à λίσσομαι *supplico*. πολύμηλος *pecorosus*, i. diues, à μῆλον ouis.

Πολύμητις, *multi consilij*, à πολὺς *multum*, & μῆτις *consilium*. πολυμήχανος, à μηχανὴ *machina*. πολυμήχανος Ὀδυσσεὺς, *versutus Vlysses*, ob artes & dolos, quibus vtebatur, vt machinis, è contra vocatur mulier ἀμήχανος, *minimè cauta*. πολυμηχανία *versutia*.

Πολυμνήστη βασίλεια, *regina à multis ambita*, cuius multi sunt proci, à μνηστεύω *ambio nuptias*. πολύμυθος *garrulus*. à μῦθος *sermo*. Πολυνείκης, εος, ὁ. nomen proprium, quasi multum contentiosus, à πολὺ

multum, & νεῖκος *rixa*, vt Philoſophus ille Alexinus dictus olim ἐλεγξῖνος, διὰ τὸ πολεμικώτατον εἶναι, quod eſſet altercator nimius. *Heſych. Illuſtr.*

Πολυπαίπαλος, i. πανοῦργος, *admodum vafer*, propriè is quem gallicè dicimus, *vn delié*, à παιπάλη *farina, et nix tenuiſſima*, minutatim cadens. vnde metaphor. verſutus, cuius eſt ſubtilis aſtutia. πολύξεινος, pro πολύξενος, nomen proprium, Polyxenus, i. *multum hoſpitalis*, à ξεῖνος *hoſpes*.

Πολυπάμμων, *multa poſsidens*, idem quod πολυκτήμων, & πολύκληρος. fit autem à πάομαι *poſſideo*. ſunt κτήματα τὰ πετράποδα. πολυπενθὴς *luctuoſus*, à πένθος *luctus*. πολυπήμων *valde noxius*, cui opponitur ἀπήμων, à πῆμα *damnum, exitium*. Eſt etiam πολυπήμων nomen proprium cuius patronymicum πολυπημονίδης, in genit. Æolio πολυπημονίδαο.

Πολυπίδαξ, ακος, & πολυπίδακος, ὁ. *fontibus ſcatens*. ita Iliad. ϑ. Idem nominat πολυπίδακα, i. πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν, vt crebri & perennes fluunt è montibus fontes. fit à πίδαξ *fons ſaliens*, idem quod πηγὴ, eiuſdem originis & ſignificationis, ἀπὸ τοῦ πηδᾶν, Bœotica mutatione ου η in ι.

Πολύπικρα, *multum amarè*, aduerb. à πολύπικρος. vide πικρός. Πολύπλαγκτος, *qui multum vagatur & errat*. ita venti flatus πολύπλαγκτος dicitur Iliad. λ. & latrones πολύπλαγκτοι, i. *errones*, Odyſ. ο. & de Vlyſſe ibidem, πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν, errabundo enim ſimilis eſt. παρὰ τὸ πλάζω *errare facio*.

Πολυποίτης, genit. ου. Æol. αο. Polypœtes, qui vocatur υἱὸς Πειριθόοιο μενεπτόλεμος, filius Pirithoi fortis Iliad. β. nominatus eſt πολυποίτης, quaſi πολυποίνης, ait *Euſtath.* διότι ὁ πατὴρ πολλοῖς ποινὴν κενταύροις ἐπέθηκε ἐγχειρήσασιν ὑβρίσαι τοῖς γάμοις τῆς μητρὸς αὐτοῦ,

quod pater multis Centauris pœnam inflixerit, qui matris suæ thalamo probrum inferre conabantur.

Πολύπτυχος, *multiplex*. πολυπτύχου Οὐλύμποιο, i. πολλὰς ἀποκλίσεις καὶ πτυχὰς ἔχοντος montis Olympi multas eminentias habentis, & decliuitates. Iliad. υ. ex interpretatione *Didymi*. vel vt alij exponunt, in quo sunt multi, cauique recessus. Sunt enim αἱ πτυχαὶ montium sinus, & conualles. à πτύσσω *plico*.

Πολύπυργος *curribus munitus*, ἀπὸ τοῦ πύργος *turris*.
πολύπυρος *tritico abundans*, παρὰ τὸ πυρός, οῦ. *triticum*.
πολύρρηνος, & πολύρρην idem quod πολύαρνος, πολύαρνος, *multos agnos habens*, & ex consequenti *diues*. Oues enim opes veterum. πολύρρηνες, i. πολυθρέμματοι, καὶ πλούσιοι. ῥῆνες γὰρ οἱ ἄρνες. Agni enim dicuntur ῥῆνες, inquit *Didymus*, & apud Hippocratem ῥηνίκες sunt ouium aut agnorum pelles.

Πολύσκαρθμος, in genit. Ionic. πολυσκάρθμοιο Μυρίνης, Myrinnæ, reginæ Amazonum agillimæ πολυκινήτου καὶ ταχείας, vt explicat Scholiast. διὰ τὸ πολλὰ αὐτὴν ἐνεργεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, quod multa preclarè fecerit in bello facinora, σκαρθμὸς enim idem est ac ἡ τῶν ποδῶν κίνησις, motio pedum, παρὰ τὸ σκαίρω *salio*.

Πολυσπερής, ὁ καὶ ἡ. i. declin. contract. *multum sparsus*, ἀπὸ τοῦ σπείρω *sero*. Est epithetum hominum, quia per diuersos terræ tractus sparsi sunt, in multas nationes & populos distributi. Iliad. β. πολυσπερέων ἀνθρώπων, ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων, πολυσπόρων, ἢ πολυεθνῶν. *Interpres Homeri*.

Πολυστάφυλος, *vuis abundans*, à σταφυλὴ *vua*, quasi στεπυλὴ à στείβω quia conteritur pede. πολυστάφυλος Ἄρνη. Arne vuarum ferax, Chæronea nonnullis dicta. οἱ δὲ ὅτι οὐχ εὑρίσκεται κατὰ τοὺς Τρωικοὺς χρόνους Ἄρνη πόλις

βοιωτίας, ὅθι πιδαεῖς μεταχάφουσι, πολυστάφυλον Ταρνῶ. Iliad. β. alij, quia vrbem in Bœotia nullam inueniunt eius nominis ante bellum Troianum conditam, Tarnem pro Arnem in Homeri Catalogo, siue ἐν τῇ βοιωτίᾳ, reponunt.

Πολύστονα κήδεα, sollicitudines gemitum exprimentes. πολύστονες *luctuosus, qui gemere facit.* à *στένω gemo.*

Πολύτλας, epithetum Vlyssis multa perpessi, idem quod πολύτλητος, καὶ πολυτλήμων, πολλὰ ὑπομείνων. à τλάω ex ταλάω per syncopen.

Πολυτρήρωνά τε Θίσβην, Thisbem columbis plenam. Vbi fuit πετρώδες περιστερῶν μεστόν. rupes plena columbis, ideoque πολυτρήρων, ait *Eustath.* τρήρωνες δὲ καλοῦνται αἱ περιστεραὶ ἀπὸ τοῦ τρεῖν καὶ διαλαβεῖσθαι, δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. Dicuntur columbæ τρήρωνες, à verbo τρεῖν, quod est *tremere*, quia est meticulosum animal.

Πολύτρητος, *multa habens foramina.* epithetum spongiæ. à τετράω, fut. τρήσω *perforo.* πολύτροπος, *versutus, prudens & consultus.* quo nomine appellat Poëta Vlyssem ἄνδρα πολύτροπον, i. ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων, ad multa conuertentem animum, consultum, & multorum mores expertum, ait *Didymus.* fit à τρέπω *verto.*

Πολυφάρμακος, varia vsurpatur significatione à Poëta. 1. pro multorum medicamentorũ perito, estque epithetum Medici ἰητροὶ πολυφάρμακοι. Odyss. α. 2. pro venefico, vt Odyss. κ. Κίρκη πολυφάρμακος Circe venefica, & medicatrix. fit παρὰ τὸ φάρμακον, cuius significatio etiam varia est apud authores, tùm in bonam, cùm in malam partem adhiberi solita.

Πολυφείδης, εος, ους. Polyphides, nomen vatis, quem

βροτῶν ἀλεισ̃ν nominat Poëta. Ita dictus est quasi multum parcus, & temperatus, à φείδομαι *parco, abstineo.*

Πολύφημος est appellatiuum & proprium nomen in Homero. πολύφημος ἀοιδὸς *famosus & commendatus cantor.* Od. χ. ἀντίθεος Πολύφημος Diis æquandus Polyphemus. Iliad. α. à πολὺ *multum*, & φήμη *fama.*

Πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, *multum strepentis maris.* Ionicè pro πολυφλοίσβου. πολύφλοισβος, παρὰ τὸ φλοῖσβος *strepitus.* Est enim πολύηχον, καὶ πολυπάταγον, καὶ πολύφλοισβον mare: hinc scyllæ canibus succinctæ latrantibus, & homines littoris accolæ, vt plurimum surdi, propter vndarum fremitus, & fluctuum collisiones.

Πολυφοίτης, Polyphætes, nomen proprium; ἀπὸ τοῦ φοιτάω *venio, ventito.*

Πολυφόρβην γαῖαν, *terram multa nutrientem.* πολλοὺς τρέφουσαν. vnde ἱπποφόρβια καλεῖται τὰ ἵππους τρέφοντα χωρία, regiones equis pascendis idoneæ dicuntur ἱπποφόρβια, inquit *Lidym.* παρὰ τὸ φέρβω, quod est *nutrio*, καὶ φέρβω τὸ βιοῦν.

Πολύφρων, ονος, *prudens et consultus*, vt πολύφρονος Ἡφαίστοιο; prudentis Vulcani. πολύφωνος, *admodum vocalis*; nomen ranæ. πολύχαλκος οὐρανὸς æreum cælum, i. ἰσχυρὸς, καὶ στερεός. solidum & firmum, tanquam ex ære fusum, vt opinatus est Iob. πολύχρυσος *aureus totus.* Composita ex φρὴν *mens*, φωνὴ *vox*, χάλκος *as*, χρυσὸς *aurum* πολυχρόνιος, *qui diu viuit*, à χρόνος *tempus.* πολυώνυμος, i. πολλὰ τὰ ὀνόματα ἔχων qui multa habet nomina. πολύωπος, & πολύοπος *multa habens foramina*: ab ὀπὴ *foramen*; est & πολύοπος *multò abundans succo*, ab ὀπὸς *succus.*

Πομπὴ, duo significat; παρακομιδὴν *missionem*;

seu deuectionem, & solemne spectaculum in morem triumphi. πομπεύς, προπομπος, qui pompam ducit, *ductor*, vnde πομπαῖος, epithetum Mercurij mortuorum animas agentis ad inferos. πομπός idem, at τὸ πομπεῖν *caduceus*, quod gestabant οἱ κήρυκες, & Feciales. πομπεύω *transueho*, ἀπὸ τοῦ πέμπω.

Ποναύμενος. Doricè pro πονούμενος particip. verbi πονέομαι, *laboro deficio* à πόνος, quod tria significat, τὸ γυμνάσιον, *exercitationem*, ὀδύνην *dolorem*, & βλάβην *& exitium seu detrimentum*. frequentius accipitur pro labore quouis, & negotio. vt πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, omnibus facessit negotium. ἀπὸ τοῦ πόνος πονέομαι *efficio, ago*.

Πόντος, ου. *pontus, mare*. dicitur etiam πόντος ἁλός, pro ἁλὸς *mare*. Iliad. ψ. Deducitur ἀπὸ τοῦ πνέω, ἐν ᾗ αἱ πνοαὶ καὶ οἱ ἄνεμοι vbi flatus & venti spirant. vel à πόνος *labor*, quia nauigantibus laborem & molestiam affert, καθ' ὃν πονοῦνται περὶ τὸν πλοῦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. Inde ποντόθεν *è mari*. πόντιος *marinus*. πόντονδε *in mare*. ποντοπόρος, *per mare gradiens*, epithetum nauis, ποντοπόροιο νηός. Iliad. α. quæ etiam υγροκέλευθος nominatur à Poëta Græco in quodam ænigmate, ὑλογενής, ἀνάκανθος, ἀναίματος, ὑγροκέλευθος. filia syluæ, spinis carens, sine sanguine, humidas vias terens. Fit autem ποντοπόρος, & ποντοπορεύω à medio πέπορα, verbi πείρω.

Ποντεύς, & ποντόνοος, duo nomina propria, Ponteus, & Pontonous, i. *marinus*, *& maris consultus*.

Ὦ πόποι] quidam explicant, *ô papæ*, vt sit duplex aduerbium exclamationis. Alij πόποι positum volũt pro ἔποποι, quo nomine Deos dici, quasi omniũ quæ

fiunt inspectores, ab inusitato ἐπόπτομαι, cuius perfect. med. ἐπόπωπα. ἐπόποι, οἱ δαίμονες τὰ πάντα διοπτεύοντες. *Plutarch*.

Πορθέω, *vasto, populor*. idem quod πέρθω vnde deducitur. Πορθμός, *fretum maris*, quod facile traijci potest. Ita *Didymo* definiente πορθμὸν καὶ ἰσθμόν. Odyss. ο. πορθμός ἐστι στενὴ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. ἰσθμός δὲ στενὴ γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη. Πορθμός est angustum mare, terrâ hinc & inde clausum, vt fretum Herculeum, Siculum, &c. Ἰσθμός ex opposito est angustior terra gemino interclusa mari, vt Isthmus Corinthiacus. Πορθμεύς, qui cymba seu lintre fretum traijcit. Πόρος *traiectus*, *vadum*. ποείζω & πόρω *prebeo*. Quæ omnia, ἀπὸ τοῦ πείρω deducta sunt.

Πόρτις, πόρπος· ἡ μικρὰ βοῦς, ἡ δάμαλις, *bucula*, *seu iuuenca*. παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν καὶ νομὴν ἔρχεσθαι, quod recens ad pastum eat. πορτιτρόφος terra vitulos nutriens. πόρταξ idem quod πόρτις. παρὰ τὸ νεωστὶ πορεύεσθαι.

Πόρκης, ου. annulus hastæ, cuius complexu ferrum cum ligno coërcetur. ὁ δακτύλιος τοῦ δόρατος, ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον. *Didym*. παρὰ τὸ περιεῖσθαι, vel περιέχειν, vel vt Orion opinatus est, ἀπὸ τοῦ πείρω. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. Iliad. ζ. Tmesis poëtica Homero familiaris, pro περιέθεε χρύσεος πόρκης. circumambibat annulus aureus.

Πόρπη synonimum τῇ περόνῃ. *fibula*. [...]αἱ χλαινίδες καταβάλλονται. à πείρω.

Πορφύρα, *purpura*, πορφύρεος, *purpureus*, & quia purpura in nigrorem vergit sæpe pro nigro vsurpatur. inde κῦμα πορφύρεον, ἀντὶ τὸ μέλαν, ait Etymol. & πορφύρεον θάνατον λέγουσι τὸν μέλανα *nigram mortem*

inter-

interpretantur. Ingeniose Clemens Alexandr. illud ex Homero πορφύρεον φᾶρος traducit ad tenue & delicatum ex purpura velum, quo mulieres impudicæ corpus suum denudabant magis, quam tegebant. πορφύρω *purpura perfundo*, & neutraliter *purpurasco*. Dicitur & mare fluctuans πορφυρίζειν, i. μελανίζειν. Inde & metaphora dicitur Vlyssis animus concitatus & perturbatus πολλὰ πορφύρειν multa voluere.

Πόσις, duo significat, τὸ πῶμα *potionem*, καὶ τὸν ἄνδρα & *virum*. dicitur ὁ ἀνὴρ πόσις, παρὰ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν, ob naturam aquæ, quæ terræ commixta γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων. ita & vir μιγνύμενος τῇ γυναικὶ, αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως. liberos gignit. Inde πόσιν in accus. *maritum*, & *potum*. & ποσὶ *pedibus* dat. plural. nomin. ποῦς *pes*.

Ποσειδάων, pleonasm. pro ποσειδῶν, ῶνος. Neptunus dictus quasi πόσιν διδοὺς, potum præbens per aquas, quæ à mari fluunt; aut per antiphrasim, quod nullus aquam maris potare possit. *Etymol.* vel potius ποσιδῶν quasi πιδοσίων per transpositionem, *terram concutiens*. παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, à concutiendo terram. idem enim est ποσιδῶν, qui ἐνοσίχθων. Legitur etiam ποσιδῶν, sine dipthongo in altera syllaba.

Ποσσῆμαρ, *quot dies* vel *quoto die*, vt αὐτῆμαρ *ipso die*. à πόσος *quotus*, & πλεονασμ. πόσσος. & ἦμαρ τὸ *dies* poëticè pro ἡμέρα.

Ποταμὸς, ποταμοῦ, Ionice ποταμοῖο. *fluuius*. παρὰ τὸ πότον εἶναι, i. πόσιμον, quod potabilem præbeat aquam. *pro* Nilo κατ' ἐξοχὴν sæpe accipitur: interdum pro Oceano. vt Iliad. ι. ποταμοῖο ῥέεθρα ὠκεανοῦ, Oceani fluenta fluuij.

Ποτής, ῆτος, *potio*. πότος idem. at ποτὴς idem quod

ποτηνὸς *volucris*. τὰ ποτητὰ *volucres*, τὴν ποτῆτα *potionem*. ποτέομαι *volo*, idem quod πτέομαι.

Ποτιδέγμεναι, Dorice pro προσδεδεγμέναι, cum Ionica augmenti detractione, à προσδεδεγμένος particip. verbi προσδέχομαι. ποτιδέρκεται est quoque Doricum pro προσδέρκεται. Ποτιδόρπιος, Doricè pro προσδόρπιος *vtilis ad cœnam*, πρὸς τὸ δόρπον. Eadem dialecto dicitur ποτικέκλιται, ποτινίσσεται, ποτὶ ἔστω, ποτιπτήξαι, ποτιπτυσσόμεθα, ποτιπρέπω, & ποτιφωνήεις. τὸ δὲ ποτὶ δώεικον ait *Didym*.

Πότμος, ου. *mors, fatum*. quasi πότος à πέτω *volo*. volat enim irreuocabile fatum, vel à πίπτω *cado*, quia est ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου, vltimus vitæ casus. vel ὁ ποιῶν πεσεῖν εἰς τὴν γῆν, quia mors in terram homines deijcit.

Πότνια, *veneranda Dea*. cuius mascul. πότνιος. ad quem supplices & ποτνιαζόμενοι accedimus vrgentibus malis. fit à πέτω, πετῶ, & πτιῶ *cado*. supplices enim cadunt ad genua eorum, quos supplicant, inde ποτνιᾶσθαι supplicare, quod est proprium fœminarum, quæ cum male habent, & Deæ supplicant, ὦ πότνια, inquiunt. Etymolog. Inde ποτνιάνακτος in hymnis, *reuerenter regnans*.

Πότος, substant. *potatio*. ποτὸς, adiect. *potulentus*. à πίνω *bibo* ex πόω.

Πουλυβοτείρη, pro πολυβοτείρα poëticè addito υ, & Ionicè mutato α in η diphtongum. ἡ πολυβότειρα, *multorum altrix*, πολλὰς βόσκουσα. Ita πουλυδάμας, & πουλύποδες, pro πολυδάμας, & πολύποδες, nec non πουλὺς pro πολὺς *multus*.

Πρ.

Πράκτιος, ου. Practius fluuius è Troade inter Lampsacum & Abydum influens in *Helle-*

ſpontum, apud Strabonem. Apud Homerum tamen πόλις Ελλησπόντου vrbs eſt ad Helleſpontum. *Didym.*

Πραμνείῳ οἴνῳ. Iliad. λ. *vino Pramnio.* Quid ſit πράμνειος diſputant Scholiaſtæ. aliqui reddunt τὸν πραΰνοντα τὰς φρένας vinum demulcens animum. *Didym.* Alij vertunt τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυταλιγγούμενον, *vinum ex arborum ramis pendens*, ἀπὸ τοῦ πρέμνου; quod eſt *ſtirps*, *caudex*. Cuius originis rationem reddens Etymolog. ait, διὰ γὰρ τῶν Ἰταλῶν γεώμοροι βότρυων ἐπὶ ταῖς τῶν δένδρων χαίταις μεταρσίοις ἐλδυπελάζοντα κλήμασι πηδῶσουῦται. Itali vinitores & agricolæ propagant, diffundique ſinunt vinearum palmites ſublimioribus arborum ramis. Nonnulli exponunt εἶναι πράμνειον *vinum vetus et vietum*. ἀπὸ τοῦ παραμένειν, quod eſt *durare*, quaſi παραμένειον. vel Pramnium à Pramnia vite, ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου οὕτω καλουμένης. Vel denique à Pramnia rupe, quæ eſt in Icaria. Πράμνη δὲ ὄρος ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ οἰνοφόρον. *Euſtath.*

Πραπίδεσσι] poëticè pro πραπίσι. ἡ πραπὶς, τῆς πραπίδος *mens*, ita dicta παρὰ τὸ προπιδεῖν à prouidendo. vel πραπὶς quaſi φραπὶς, ἐκ τοῦ φράζω, ἀφ' ἧς φράζεται τὰ βουλεύματα, vnde exeunt conſilia.

Πρασιαὶ, ſunt τετράγωνά τινα σχήματα ἐν τῇ γῇ. *quadrata hortorum areolæ.* πρασιαὶ κοσμηταὶ ornatę areolæ. Odyſſ. η. τὰ πρασιαὶ, διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων, quod in extremis hortorum oris areolæ componantur. Aliqui πρασιὰς deducunt à πράσον, quod ſignificat porrum, quaſi areolæ ſint conſerendis porris idoneæ. A voce vero πράσον fit Πρασαῖος, καὶ Πρασοφάγος, nomen ranæ, ab eſu porrorum nuncupatæ.

Πρέσβις, καὶ πρέσβυς, cuius plural. πρέσβεις, qui ſunt γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες προτιμώμενοι, &c. οἱ τιμῶ-

πρεσβῦται. Senes. παρὰ τὸ πρεσβεβηκέναι τὴν ἥβην, καὶ παρὰ τὸ πάλαι βεβιωκέναι, quod iamdudum adolescentiam excesserint, diuque vixerint. Deinde, *Reges et principes*, quibus is honor exhibetur, qui senibus. *Legati*, quod olim legationes senibus demandarentur: Πρέσβα θεά *Dea veneranda & honoranda*, per syncopen pro πρέσβειρα. pro eodem dicitur πρέσβειρα, καὶ πρέσβις. πρεσβύτερος *senior*. πρεσβύτατος γενέῃ *maximus natu*. idem quod πρέσβιστος. πρεσβεῖν, & Ionicè τὸ πρεσβήιον. *honorarium*, quo donatur maximus natu. τὸ ὑπὲρ πᾶσι διδόμενον δῶρον.

Πρηκτήρ, *Actor*, qui agit. *Negotiator*, ἀπὸ τοῦ πρήσσω Ionice pro πράσσω. Inde πρῆξαι in aor. 1. infin. & πρῆξις actio.

Πρηνής, έος, ους. *praeceps*. παρὰ τὸ πρὸ νενευκέναι, in anterius labi. ἐπὶ πρόσωπον.

Πρῆσαι] *vrere*, à πρήθω *vro*. Iliade α. vsurpatur pro *inflo* αὔεμος ἔπρησε μέσον ἱστίον, medium velum ventus inflauit.

Πρίαμος. Priamus, nomen proprium Regis, ἀπὸ τοῦ πρίω *vendo*. Πριαμίδης, Filius Priami.

Πρίω *serra seco*. inde πριστὸς *serra dissectus*.

Προδηλεῖ ἐπὶ χώρῳ *in declivi*. προδηλής *declivis*. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι salio. Προβάλεσκον. poëtice loco τοῦ προέβαλον, aor. 2. verbi προβάλλω. Προβέβηκα praeter. verbi προβαίνω *progredior*. προβέβουλα medium verbi προβούλομαι, tanquam diceretur βύλω seruata figuratiua.

Πρόβατα, τὰ, *pecudes*, & praesertim *oues*. πάντα τὰ τετράποδα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ πρόβατα. διὰ τὸ πρὸ τῶν ὀπισθίων βάσιν ἕτερας ἐμπροσθίους ἔχειν. Didym. quadrupedes omnes aliàs dicebantur πρόβατα, quod alternatim prius anteriora vestigia posterioribus moueant. vnde & πρόβασις dicitur, *gressus pecudum*. Aliam

originem affert *Etymolog* τὸ πρόβατον, ait, παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοτῇ, quod pascendo progrediatur.

Προβιβῶν, part. verbi προβιβάω. βαίω, βιβάω & βίβημι sunt poëtica, pro βαίνω *gradior, eo*. Προβλὴς, ῆτος. προβεβλημένος, *proiectus*. à προβάλλω. προβλῆτι σκοπέλῳ Iliad. β. i scopulo προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν, prominenti in mare. Πρόβολος, idem quod προβλὴς σκόπελος, *scopulus eminens*. προβεβλημένη πέτρα, καὶ τόπος ἐξέχων.

Πρεσβύτερος *comparat. senior*. à πρέσβυς. πρόγονοι *maiores*, idem fere ac πρεσβύτεροι. ex præter. medio γέγονα verbi γίνω.

Προδοκῇσι. Ionice loco τῶν προδοκαῖς. dat. pluralis singul. ἡ προδοκὴ *insidiæ*. vel vt explicat Scholiast. ἐν προδοκῇσι. τόποις πρὸς ἀνδρῶν ἐπιτηδείοις προσκοπεῖσθαι, locis ad insidias collocandas opportunis. ἀπὸ τοῦ δοκεῖν.

Πρόδομος. *anterior domus pars*. i. πρὸ τοῦ δόμου. θάλαμος γὰρ ὁ ἔσω οἶκος τῆς αὐλῆς. τὸ δὲ πρὸ τοῦ αὐτοῦ πρόδομος. αἴθουσα δὲ περίστυλον, τοῦτ' ἔστι πρὸς ἥλιον πεφραγμένη στοὰ παρὰ τὸ αἴθεσθαι. θάλαμος, ait Didymus, est interior pars domus; exterior vero πρόδομος, αἴθουσα vestibulum seu porticus fulta columnis, & tecta contra solis æstum. Eustath. tamen πρόδομον idem cum αἴθουσα censet.

Πρόες, ἕτω. aor. 2. imperat. verbi προΐημι *dimitto*. aor. 1. προῆκα, Ionicè προέηκα. aor. 2. προῆν, ης, η. Alia composita verba ex particula πρὸ, videri possunt in suis simplicibus explanata.

Προθέλυμνος, duo in Homero significat. πρόρριζον καὶ πυκνόν. qui radicitus hæret, aut extirpatur, & confertum ac densum. προθελύμνους, i. ἐπ' ἀλλήλους, ἢ προρρίζους, ait *Didym*. θέλυμνα δὲ κυρίως οἱ θεμέλιοι

fundamenta. vel vt ait *Andromachus*, θήλυμα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα, sunt arbores confertis densisque ramis opacæ, διὰ τὸ θηλυμανεῖν, quod est insano fœminarum amore capi.

Προθοήνωρ, nomen proprium, quasi προθέων ἐν ἠνορέῃ præcurrens in fortitudine. Πρόθοος nomen quoque proprium à προθέω *præcurro*. Προθόων nomen κοινὸν eiusdem significationis.

Προθυμίησι Ionice pro προθυμίαις. ἡ προθυμία *promptitudo animi*. à πρὸ & θυμός.

Πρόθυρον, *vestibulum*, quod est ante ianuam. legitur etiam apud Homerum τὰ προθύρεια εὐκόσμητα. à πρὸ τῆς θύρας.

Προΐαψε, aor. 1. verbi προϊάπτω. Iliad. α. προΐαψε, i. πρὸ τῆς εἱμαρμένης ἔπεμψεν. ante fatum misit. ait *Didym*. Illud πρὸ non est otiosum, inquit Spondanus, significat enim πρὸ τῆ δέοντος, & πρὸ τῆ μοιριδίου, ante fatum, quod in morte violenta anteuerti imaginamur.

Προΐξ, & per synæresim προῖξ, οικὸς, ἡ *donum*, ἀπὸ τῆ προΐσσω, quod est protensa manu nudo. peculiariter *dotem* significat, quam pater dat filiæ. Alij προῖκα deriuari putant à προΐκνέομαι *aduenio*, *accedo*, ex quo fit προΐκτης *mendicus*, vt qui ad nos accedat stipem petiturus.

Πρόϊτος, *Pratus*, nomen proprium. Προκαλεύμενος Doricę pro προκαλούμενος, à καλέω.

Πρὸξ, προκὸς, cuius accusat. plural. πρόκας legitur Odyss. ρ. est δορκάδων εἶδος, ἢ ἐλαφων, ἢ τὰ ἔκγονα τῶν ἐλάφων, ait Didym. est quædam damarum vel ceruorum species; seu hinnulus. Legitur quoque προκὰς eiusdem significationis. hymn. in Vener. προκάδων ἀκόρητοι ἴεσαν, ceruorum insatiabiles ierunt.

Πρόκρι, εως. Procris Erechthei filia, quam Cephalus coniux in venatione feram esse ratus iaculo traiecit.

Προμνηστῖναι, & προμνηστῖναι, *aly seu aliæ ante alios, vel aly post alios*. Ita enim Didymus, ἐπὶ μίαν ἑξῆς, *ordine, singulatim.* ἢ ἐπάλληλοι *inuicem*, vel potius ἐπὶ στίχον *serie*, qua alij sequuntur alios. ἢ ἐπὶ χρῆ τὸ ἔτυμον, inquit, quasi προσδέχεσθαι, ἀπὸ τοῦ προσμένειν τὴν ἑτέραν, quod vna aliam expectet.

Πρόμος dicitur per syncopen pro πρόμαχος, *antesignanus*, ἢ προμαχίζων qui pugnat in prima acie.

Προσηύδα, 3. sing. imperf. verbi προσαυδάω, imperfect. προσηύδαον, Atticè mutato αυ in ηυ.

Προσφύς *agnatus*, *inhærens*. particip. verbi προσφύομαι.

Πρόσωπον, propriè significat id quod ante oculos est. τὸ πρὸς τὴν ὦπα ὄν. ἐκ τοῦ ὤψ *oculus*. Accipitur interdum pro ipsa *fronte*, vnde proræ nauium, & primæ acies pugnæ dicuntur πρόσωπα, legitur Iliad. ν. προσώπασι βλεσυροῖσι poëtica metaplasmo, pro προσώποις βλεσυροῖς.

Προταμοίμην, aor. 2. med. Optat. verbi προτέμνω, aor. 2. ἔταμον. *proscindo* Προτετύχθαι, præter. perfect. infinit. verbi προτυγχάνω, à τύχω [inusitato. loco πρὸ Poëtæ vsurpant sæpius προτὶ, vnde προτιβαλλεαι. Ionice loco προσβάλλη. προτιμυθήσασθαι, loco προμυθήσασθαι, aor. infinit. medij.

Πρότμησις, *præscissio*, & id quod præscinditur. Vnde apud Homerum legitur κατὰ πρότμησιν *per vmbilicum*. Πρότμησις γὰρ, ait *Etymologus*, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν, ἢ τὴν λαγόνα τόπος. ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα, locus ad vmbilicum,

quoniam ab ipso statim partu vmbilicus animantibus præscindi solet. Fit ἀπὸ τοῦ τέμνω *scindo.*

Πρότονοι. Dat. plural. Ionicus προτόνοισι. *rudens*, funis quo velum nauis distenditur, à præterito medio verbi προτείνω *protendo.* Didymus tamen non pro funibus, sed pro lignis antennisque vsurpatum credit. προτόνοισι, inquit, i. τοῖς προτεταμένοις κάλοις, *lignis*, οἵ τινες τὸν ἱστὸν περιτείνουσιν, ἵνα ᾖ ὀρθός. quæ velum expandunt adeo vt sit rectum.

Προτραπέσθαι, aor. 2. med. verbi προτρέπω, *propello*, & passiue προτραπῆναι δεῖ τὸ μεταστραφέντα ἐκφυγεῖν, idem est ac pulsum fusumque fugere, *Didym.*

Πρὔθηκε, pro προέθηκε. vt προὔπεμψα, pro προέπεμψα. προὔτυψα pro προέτυψα. προὔφαινον, pro προέφαινον. προὔχων, pro προέχων.

Πρυμνὸς *extremus.* vt ναῦς πρυμνή, extrema pars nauis, i. *puppis.* πρύμνα substantiue, idem est. ac πρυμνὴ ναῦς, & synechdochice pro ipsa naui vsurpatur. πρυμνήσια funes, quibus naues à puppi religantur ad portum. Inde formatum est nomen proprium Πρυμνεύς. πρυμνώρεια *extrema montis pars*, τὸ πρυμνὸν τοῦ ὄρους.

Πρύτανις, *rector, & administrator*, vt si proprie πυρὸς ταμίας. *frumentorum præfectus.*

Πρωΐ mane. πρώϊος *matutinus.* πρωΐζα, *non ita dudum.* Πρώων, πρῶν, πρηῶν, & πρώονες *eminentia montis.* Πρώρης, Ionice pro πρώρα, ἡ πρώρα *prora nauis.* παρὰ τὸ πρόσω εἶναι, quod sit pars nauis anterior. vel παρὰ τὸ προέχειν καὶ προορᾶν τοῦ σκάφους, quod scaphas & nauigiola & præcedat.

Πτ.

ΠΤέρνα, *calcaneum*, *perna*, inde nomina murium à rodendis, vorandis, comedendisque pernis inuenta, πτερνογλύφος, πτερνοτώκτης, πτερνοφάγος.

Πτέρον *ala*, quasi πέπρον à πέπτομαι *volo*. πτερόεις *alatus*. *pennatus*, quod dicitur de sagittis, quia instar auium celeriter feruntur, & quia pennatæ sunt: dicitur quoque passim de verbis, quæ semel emissa reuocari nequeunt, vt ἔπεα πτερόεντα *alata verba*. vel quia disertos Oratores velut alis quibusdam efferunt. quorum *volitat fama per ora virûm*. vel quod Musę victrices alas detraxere pennatis Sirenibus, ex quibus singulæ sibi confecerunt coronas; vnde & ipsa verba, quibus superiores euaserant, πτερόεντα dicta sunt. Eustath. πτέρυξ idem quod πτέρον. πτερύγεσσι poëtice pro πτέρυξι.

Πτόλις, & πτόλεμος frequentissimè pro πόλις & πόλεμος, πτολίπορθος *euersor vrbium*, τὰς πόλεις ὁ πέρθων.

Πτύξ, χος, *plica*. πτύχες *stria*, *plicæ clypeorum*. Πτῶξ idem quod πτὰξ *pauidus*, inde πτωχὸς *mendicus* πτωχεύω *mendico*. à πτώσσω *paueo*, quod etiam poni legitur pro πτωχεύω.

Πυ.

ΠΥγμαῖος, æquans seu explens τὴν πυγμὴν pugnum. Est etiam πυγμὴ mensura illius spatij quod à cubito & digitos clausos interiacet, nec non lucta seu pugilatus. Ex quo πυγμαῖοι pygmæi populi qui manu coërceri possunt, adeo tenues & exigui; qui mensuram istam non excedunt, adeo breues & pusilli; qui ad pugnam promptissimi sunt, & ad luctam habiles, versatilesque.

Πύγμαχος, idem quod πύκτης *pugil*, πὺξ μαχόμενος.

& πυγμαχία, πύκτης πόλεμος. Πυγούσιον *cubitalis.*

Πύελος, *locus vbi lauantur sordes.* σκαφίδες ἐν αἷς λούονται· παρὰ τὸ πτυσθὸς, τουτέστι τὸ στόματος ἐλθεῖν. Est & *arca seu loculus*, vbi aliquid reconditur. κυρίως ὅπου τοὺς πυργοὺς πλάσσουσι *horrea*, quas πύελος. *Etymolog.*

Πύθου Dorice pro πύθου. aor. 2. med. imper. verbi πυνθάνομαι. πύθοιο Ionicè pro πύθῃ, aor. 2. subiunct. med. πυθοίατο Ionice pariter pro πύθοιντο. Πυθὼ *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Πυθὼν, vrbs olim Parnassia dicta à Parnasso monte, cui adiacet: deinde Python à Pythone sagittis Phœbi confosso, tandem Delphos cognominata.

Πυθμὴν, ένος. *fundum & ima pars.* à πύθω *putrefacio*, quod soleat illa pars prima computrescere. vnde & πύματος *vltimus.*

Πύκα *densè.* πυκάζω *denso*, & metaphoricè dicitur dolor πυκάζειν cor alicuius, i. constringere. πυκνὸς, quasi πυκανὸς *densus, & creber.* πυκινὸς idem. & quia buxus vt plurimum densa est, inde πύξινος *buxeus.*

Πύλαι, *portæ*, ἡ πύλη à πλύσσω *complico*, *moneo*. Etymol. Ad alias notiones traducitur. vt αἱ πύλαι conuentus & concilia Amphyctionum, qui iudicia sua exercebant in montium faucibus, quas πύλας vocant. πυλάων Dorice pro πυλῶν. πυλάωρος *ianitor* poëticè pro πυλωρός. οὖρος τῆς πύλης. πύλαιος, qui natus est Pylis, ἐν πύλῳ.

Πῦρ, τὸ *ignis.* πυρσὸς *fax.* πυρετὸς *febris igneus æstus.* ἡ πυρὰ *bustum.* πύργος *turris* παρὰ τὸ ὑπεραίρω τῆς ἵστασθαι, quod super terram stet. πυρὸς quasi σπορὸς *frumentum.*

Πω.

Πῶεα, τὰ πῖμνα: greges πωλέσκετο, reiecto augmento πωλέσκομαι, à πολέω verſor. πωλέω vendo. πῶλος pullus.

Ρα.

Ράβδος] virga, bacillus, ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερί. Od. κ virgam habent in manu. & ῥάβδοι virga in ambitu ſcuti deſcripta, χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον. Iliad. μ. oblongis aureis virgis circa orbem clypei. Dicebantur & obeli, ſeu lineæ longæ, qui verſibus Homeri adſcribebantur ἢ ῥάβδοι. ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥαπίζω, fuſte percutio, & tunc acuitur: vel παρὰ τὸ ποιεῖν ῥαδίως βαδίζειν, quod greſſum iuuet, & tunc circumflectitur, inquit *Euſtath.*

Ραδάμανθυς ἀντῆος, diuinus Rhadamanthus Rex Lyciæ, qui fingitur à Poëtis apud inferos nocentum diſcutere culpas, quia ſeuerus fuit iuſtitiæ executor. ὅτι ἐν Ρόδῳ παρὰ ταῖς Ἰλιάσιν ἐπαιδεύθη, ita dictus, quod apud Rhodum ab Iliadibus inſtitutus ſit.

Ραδινός, ῦ. gracilis, agilis et mobilis, ἀπὸ τῦ ῥᾷον δινεῖσθαι quod facilius voluatur, & moueatur. vt ὄμματα ῥαδινὰ volubiles oculi. ῥαδινοὶ πῶλοι agiles pulli. παρὰ τὸ δαμάζεσθαι ῥᾷον, quod facilius edomentur ait *Etymol.* ἢ ἐκ τῦ ῥέω. ῥεάδην, ἐξ ῦ ῥαδινός.

Ραθάμιγξ, γος, ἡ. gutta. κονίης ῥαθάμιγγες pulucreæ ſordes, quibus aliquis in via conſpergitur guttatim. ἀπὸ τῦ ῥαίνειν θάμα, quòd perfundatur crebrò, & frequenter.

Ραίω, profligo, perdo; ῥαιστήρ, ῆρος. ὁ malleus, παρὰ τὸ ῥαίειν καὶ διαφθείρειν τὰ τυπτόμενα, quod atterat & corrumpat ea, quæ tunduntur.

Ράκος, τὸ lacera veſtis cuius dat. plur. ῥακέεσσι pro ῥάκεσι. fit ἀπὸ τῦ ῥήγνυμι frango.

Ῥάπτω, fut. ψω. *consuo, consarcino.* ῥαφὴ *sutura.* vnde ῥαψῳδία Homeri, quod sparsam ac dissolutam prius poësim illius nonnulli coniecerint in corpus, ῥαψῳδοὶ ideo dicti; quam recitabant è theatro, Iliada quidem schemate rubeo ob cædes Troianorum, Odyssæam vero cæruleo propter errores Vlyssis in mari. *Eustath.*

Ῥαζω, idem quod ῥαίνω *perfundo*, & ab eo factum. vnde ῥάσσατε pro ῥάσατε pleonas. σ. in aor. 1. Imperat. perfundite.

Ῥάφανος, *raphanus*, legitur apud Homerum ἡ ῥαφανίη. οὐ τρώγω ῥαφανῖδας, non comedo raphanos, in Batracho. παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι, quod statim à satu oriatur & promineat.

Ῥάχις *spina dorsi.* ita dicta à verbo ῥήσσω *frango*, παρὰ τὸ ῥήξιν εἶναι, καὶ διακρίνειν τὰ δεξιὰ μέρη ἀπὸ τῶν εὐωνύμων, quod sit quasi ruptura discernens partes dextras à sinistris. Etymol. vel quasi τραχὺς ῥάχις, quod spondyli & vertebræ sint τετραχυσμένοι spinosi & asperi.

Ρε.

Ῥέω *fluo.* fut. ῥεύσω. præter. ἔρρευκα. quod licet de rebus liquidis proprie dicatur, metaphorice tamen de aliis, quæ cum impetu & celeritate feruntur. ῥέεθρον *fluentum*, quo sæpe vtitur Poëta, & per syncopen ῥεῖθρον ῥ. ῥεῖα *affluenter.*

Ῥέζω. fut. ξω. aor. ξα. *facio.* eademque significatione apud Græcos ponitur pro θύειν, qua facio apud Latinos pro sacrifico. ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι, sacram hecatombem sacrificare, Iliad. α. *Quum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.*

Ῥέθη, ῥεθέων *membra.* ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, anima ex membris auolans. dicta sunt membra, & ma-

xime facies τὰ ἤθη, διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν, quod facile mores hominis prodant. οὕτω γὰρ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῶν συςάσεως τὰ πάθη τῆς ψυχῆς διακρίνομεν, χαιρούσης καὶ λυπουμένης. Sic enim internos animi affectus, læti siue tristis, ex vultu & externa corporis compositione discernimus. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς. animi motus & mores per membra diffluunt.

Ῥεα, & metri gratia ῥεῖα, *facile*, idem quod ῥαδίως. ῥάδιος, facilis, pro quo poëtæ ῥηίδιος, quę omnia originem habent ἀπὸ τοῦ ῥεα ex ῥέω *fluo*. quia quę facilia sunt, quasi fluere videntur. ῥήιςος, & ῥήιτατος *facillimus*.

Ῥέπω] *propendeo*, proprie de lance seu statera. ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ, inclinatus est & pependit Hectoris fatalis dies, scilicet appensus à Ioue cum fato Achillis.

Ρη.

Ρῆγος τὸ *stragulum*, ἀπὸ τοῦ ῥηγνύω *frango*. Ex quo ἡ ῥηγμίν, *littus*, apud Homer. παρὰ τὸ ἐκεῖ ῥήσσεσθαι τὰ κύματα, quod ad littora fluctus maris frangantur. Interdum etiam apud eundem dicitur ῥηγμὶν superficies maris, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι κώπαις, quod remis quoque aqua frangatur. Ex eodem fonte deducitur ῥηκτός.

Ῥηξήνωρ] viros fortitudine frangens, vel agmina strenuitate perrumpens. ἀπὸ τοῦ ῥῆξαι τὰς ἀνέρας à frangendis hominibus. ἀπὸ τοῦ ῥῆξαι τῇ ἠνορέῃ, à perrumpenda hostium acie vi & fortitudine. qua notione Homerus vocat Achillem ῥηξήνορα. ῥηξηνορία fortitudo in perrumpendis hostium copiis.

Ῥῆσις, εως] *dictum, oratio*. ῥητὸς *dicendus*. ῥητήρ,

orator. ῥῆτρα. vel ῥήτρη. *dictio, oraculum conuentio.* à verbo ῥέω *dico.*

Ρι.

Ρ Ιγεδανὸς, *horribilis* ῥιγεδανῆς Ἑλένης, Helenæ quam omnes exhorrent. ἀπὸ τῦ ῥῖγος, *frigus, rigor.* vnde ῥιγέω & ῥιγόω *horreo.* quasi φρῖγος, & φριγέω ἀπὸ τῦ φρίσσω. ῥίγιον comparat. τῦ ῥῖγος. ῥίγιον ἔσται acerbius erit. ῥίγιστος *acerbissimus.*

Ῥίγνωτος, pro ἀρίγνωτος, ἀρίγνωτε, ô valde cognite, ab ἀρι particula, quæ præfixa vocabulis apud Poëtas significationem auget, & γνωτὸς *cognitus.*

Ῥίζα] *radix*, quasi ῥέιζα à ῥέω *fluo*, quia radices vndique diffunduntur. vel παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτῆς τὸ ζῆν quod per radices vita plantis influat. ῥιζόω *radicibus firmo.*

Ῥικνὸς *rugosus & curuus*, vt apud Homer. hymni in Apoll. Vulcanus dicitur ῥικνὸς πόδας.

Ῥίμφα [σημαίνει τὸ ταχέως ait Etymol. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος, præcipitare gradu concitato. ὡς κρύφα παρὰ τὸ κρύπτω.

Ῥὶν, & ῥὶς, ινὸς, ἡ] *nasus.* ἀπὸ τῦ ῥέω *fluo*, quod per nares effluant mucor, & superfluæ sordes cerebri.

Ῥινὸς, οῦ, Ionice ῥινοῖο, *corium, pellis*, & in Homero *clypeus*, quia ex corio bubulo clypei & scuta fieri solebant, aut tegebantur. ita fraxinum sæpius pro hasta, & ferrum pro gladio vsurpauit Poëta. Iliad. ε. Martem vocat ῥινοτόρον, i. τὸν διακόπτοντα καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς. tundentem, & perforantem clypeos. à ῥινὸς & τορέω.

Ῥίον] *cacumen* ῥίον οὐλύμποιο cacumen Olympi. ἐπὶ δὲ ῥέρρεῖται ὕδατι, quia vndique diffluit aqua.

ῥίπτω. fut. ψω *proycio.* à ῥέπω, vt πίπτω à πέτω. Inde ῥιπτάζω eiusdem significationis, æque ac ῥιπτάσκω. ῥιπὴ *impetus.* ῥὶψ, ῥιπὸς vimen. ῥίπεσι poëtice pro ῥιψί.

ΡΟ.

Ροὴ, ἡ] *fluentum*, ἀπὸ τοῦ ῥέω. Est etiam ἡ ῥοὰ *malus punica*, pro quo dicitur & ἡ ῥοιὰ, sicut ῥόος pro ῥοή.

Ἡ Ῥόδος] Insula maris Carpathij, vero nomine appellata. est enim τὸ ῥόδον τῆς θαλάσσης. Illuc se conferebant Romani, cum vacunæ sacra dabant. Hanc Insulam Equitibus Hierosolymitanis eripuit Solymanus anno 1522.

Τὸ Ῥόδον] *rosa.* quasi ὄδον pro ὄζον ab ὄζω *oleo*, τὸ εὔοσμον ὄν. inde ῥοδέεις *roseus*, ῥοδοδάκτυλος ἠὼς roseis digitis aurora. ῥοδοπήχεες νύμφαι, roseis cubitis Nymphæ. ῥοδόχρους Ἀφροδίτη roseo colore Venus.

Ῥόθιον τὸ, *impetus vndarum.* ῥόθιος *impetuosus.* ἀπὸ τοῦ ῥόθος, vndarum seu remorum strepitus. quasi ῥόος inserto θ, ex ῥέω. Ex hinc ῥοχθέω *strepitum edo.*

Ῥοῖζος *stridor* per onomatopœiam ad imitationem soni litteræ ρ, vt βόμβος ex sono του β, ζέειν ex sono τοῦ ζ. σίζειν ex sono σ. A ῥοῖζος fit ῥοῖβος eiusdem significationis, & inde ῥοιβδέω *strido.*

Ῥόπαλον] *claua.* παρὰ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν, quod in alteram partem inflectatur. Est enim curuus baculus, μὴ ὀρθὸν ὂν, ἀλλὰ ῥέπον, ait Eustath.

fundamenta. vel vt ait *Andromachus*, θήλυμα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα, sunt arbores confertis densisque ramis opacæ, διὰ τὸ θηλυμανεῖν, quod est insano fœminarum amore capi.

Προθοήνωρ, nomen proprium, quasi προθέων ἐν ἠνορέῃ præcurrens in fortitudine. Πρόθοος nomen quoque proprium à προθέω *præcurro*. Προθόων nomen κύριον eiusdem significationis.

Προθυμίῃσι Ionice pro προθυμίαις. ἡ προθυμία *promptitudo animi*. à πρὸ & θυμός.

Πρόθυρον, *vestibulum*, quod est ante ianuam, legitur etiam apud Homerum τὰ προθύρεια εὐκόσμητα. à πρὸ τῆς θύρας.

Προΐαψεν, aor. 1. verbi προϊάπτω. Iliad. α. προΐαψε, i. πρὸ τῆς εἱμαρμένης ἔπεμψεν. ante fatum misit. ait *Didym*. Illud πρὸ non est otiosum, inquit Spondanus, significat enim πρὸ τοῦ δέοντος, & πρὸ τοῦ μοιριδίου, ante fatum, quod in morte violenta anteuerti imaginamur.

Προὶξ, & per synæresim προῖξ, οικὸς, ἡ *donum*, ἀπὸ τοῦ προΐασω, quod est protensa manu nudo. peculiariter *dotem* significat, quam pater dat filiæ. Alij προῖκα deriuari putant à προΐκνέομαι *aduenio*, *accedo*, ex quo fit προΐκτης *mendicus*, vt qui ad nos accedat stipem petiturus.

Προῖτος, *Prætus*, nomen proprium. Προκαλιζόμενος Dorice pro προκαλούμενος, à καλέω.

Πρὸξ, προκὸς, cuius accusat. plural. πρόκας legitur Odyss. ρ. est δορκάδων εἶδος, ἢ ἐλαφων, ἢ τὰ ἔκγονα τῶν ἐλάφων, ait Didym. est quædam damarum vel ceruorum species; seu hinnulus. Legitur quoque πρόκας eiusdem significationis. hymn. in Vener. προκάδων ἀκόρητοι ἤεσαν, ceruorum insatiabiles ierunt.

Πρόκρις, εως. Procris Erechthei filia, quam Cephalus coniux in venatione feram esse ratus iaculo traiecit.

Προμνηστῖναι, & προμνηστῖναι, *alij seu aliæ ante alios, vel alij post alios*. Ita enim Didymus, ἐπὶ μίαν ἑξῆς, *ordine, singulatim*. ἢ ἐπάλληλοι *inuicem*, vel potius ἐπὶ στίχοι *serie*, qua alij sequuntur alios. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον, inquit, quasi προσμένουσαι, ἀπὸ τοῦ προσμένειν τὴν ἑτέραν, quod vna aliam expectet.

Πρόμος dicitur per syncopen pro πρόμαχος, *antesignanus*, καὶ προμαχίζων qui pugnat in prima acie.

Προσηύδα, 3. sing. imperf. verbi προσαυδάω, imperfect. προσηύδαον, Atticè mutato αυ in ηυ.

Προσφύς *agnatus, inhærens*. particip. verbi πρόσφυμι.

Πρόσωπον, propriè significat id quod ante oculos est. τὸ πρὸς τὴν ὦπα ὄν. ἐκ τοῦ ὤψ *oculus*. Accipitur interdum pro ipsa *fronte*, vnde proræ nauium, & primæ acies pugnæ dicuntur πρόσωπα, legitur Iliad. ν. προσώπασι βλοσυροῖσι poëtica metaplasmo, pro προσώποις βλοσυροῖς.

Προταμοίμην, aor. 2. med. Optat. verbi προτέμνω, aor. 2. ἔταμον. *proscindo* Προτετύχθαι, præter. perfect. infinit. verbi προτυγχάνω, à τύχω inusitato. loco πρό Poëtæ vsurpant sæpius προτί, vnde προτιβάλλαι. Ionice loco προβάλλειν. προτιμυθήσασθαι, loco προμυθήσασθαι, aor. infinit. medij.

Πρότμησις, *præscissio*, & id quod præscinditur. Vnde apud Homerum legitur κατὰ πρότμησιν *per vmbilicum*. Πρότμησις δὲ, ait *Etymologus*, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν, καὶ τὴν λαγόνα τόπος. ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα, locus ad vmbilicum,

quoniam ab ipsò statim partu vmbilicus animanti-bus præscindi solet. Fit ἀπὸ τοῦ τέμνω *scindo*.

Πρότονοι. Dat. plural. Ionicus προτόνοισι. *rudens*, funis quo velum nauis distenditur, à præterito medio verbi προτείνω *protendo*. Didymus tamen non pro funibus, sed pro lignis antennisque vsurpatum credit. προτόνοισι, inquit, i. τοῖς προτεταμένοις κάλοις, *lignis*, οἵ τινες τὸν ἱστὸν συντείνουσιν ἵνα ᾖ ὀρθός. quæ velum expandunt adeo vt sit rectum.

Προτραπέσθαι, aor. 2. med. verbi προτρέπω, *propello*, & passiue προτραπῆναι δεῖ τὸ μετατραπέντα ἐκφυγεῖν, idem est ac pulsum fusumque fugere, *Didym.*

Πρὔθηκε, pro προέθηκε. vt προὔπεμψα, pro προέπεμψα. προὔτυψα pro προέτυψα. προὔφαινον, pro προέφαινον. προὔχων, pro προέχων.

Πρυμνὸς *extremus*. vt ναὸς πρυμνή, extrema pars nauis, i. *puppis*. πρύμνα substantiue, idem est. ac πρυμνὴ ναῦς, & synecdochice pro ipsa naui vsurpatur. πρυμνήσια funes, quibus naues à puppi religantur ad portum. Inde formatum est nomen proprium Πρυμνεύς. πρυμνώρεια *extrema montis pars*, τὸ πρυμνὸν τοῦ ὄρους.

Πρύτανις, *rector, & administrator*, vt si proprie πυρ͂ταμις. *frumentorum præfectus.*

Πρωῒ mane. πρώϊος *matutinus*. πρώϊζα, *non ita dudum*. Πρῶνες, πρὼν, πρώνων, & πρῶνες *eminentia montis*. Πρῴρης, Ionice pro πρῴρα, ἡ πρῷρα *prora nauis*. παρὰ τὸ πρόσω εἶναι, quod sit pars nauis anterior. vel παρὰ τὸ προέχειν καὶ προορᾶν τοῦ σκάφους, quod scaphas & nauigiola & præcedat.

Πτ.

Πτέρνα, *calcaneum, perna*, inde nomina murium à rodendis, vorandis, comedendísque pernis inuenta, πτερνογλύφος, πτερνοτρώκτης, πτερνοφάγος.

Πτέρον *ala*, quasi πέτηρον à πέτομαι *volo*. πτερόεις *alatus pennatus*, quod dicitur de sagittis, quia instar auium celeriter feruntur, & quia pennatæ sunt: dicitur quoque passim de verbis, quæ semel emissa reuocari nequeunt, vt ἔπεα πτερόεντα *alata verba*. vel quia disertos Oratores velut alis quibusdam efferunt. quorum *volitat fama per ora virûm*. vel quod Musę victrices alas detraxere pennatis Sirenibus, ex quibus singulæ sibi confecerunt coronas; vnde & ipsa verba, quibus superiores euaserant, πτερόεντα dicta sunt. Eustath. πτέρυξ idem quod πτέρον. πτερύγεσσι poëtice pro πτέρυξι.

Πτόλις, & πτόλεμος frequentissimè pro πόλις & πόλεμος. πτολίπορθος *euersor vrbium*, τὰς πόλεις ὁ πέρθων.

Πτύξ, χος, *plica*. πτύχας *stria, plica clypeorum*. Πτώξ idem quod πτὰξ *pauidus*, inde πτωχὸς *mendicus* πτωχεύω *mendico*. à πτώσσω *paueo*, quod etiam poni legitur pro πτωχεύω.

Πυ.

Πυγμαῖος, æquans seu explens τὴν πυγμὴν pugnum. Est etiam πυγμὴ mensura illius spatij quod à cubito & digitos clausos interiacet, nec non lucta seu pugilatus. Ex quo πυγμαῖοι pygmæi populi qui manu coërceri possunt, adeo tenues & exigui; qui mensuram istam non excedunt, adeo breues & pusilli; qui ad pugnam promptissimi sunt, & ad luctam habiles, versatilesque.

Πύγμαχος, idem quod πύκτης *pugil*, πὺξ μαχόμενος.

& πυγμαχία, πύκτης πύλεμος. Πυγούσιος *cubitalis.*

Πύελος, *locus vbi lauantur sordes.* σκαφίδες ἐν αἷς λεύονται· παρὰ τὸ πεπυθός, τουτέστι τὸ σεσηπὸς ἐλεῖν. Est & *arca seu loculus*, vbi aliquid reconditur. χυελώς ὅπου τοὺς πυργοὺς πλώουσι *horrea*, quas πύρελος. *Etymolog.*

Πύθευ Dorice pro πύθου. aor. 2. med. imper. verbi πυνθάνομαι. πύθηαι Ionicè pro πύθη, aor. 2. subiunct. med. πυθοίατο Ionice pariter pro πύθοιντο. Πυθώ *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Πυθών, vrbs olim Parnassia dicta à Parnasso monte, cui adiacet: deinde Python à Pythone sagittis Phœbi confosso, tandem Delphos cognominata.

Πυθμὴν, ένος. *fundum & ima pars.* à πύθω *putrefacio*, quod soleat illa pars prima computrescere. vnde & πύματος *vltimus.*

Πύκα *densè.* πυκάζω *denso*, & metaphoricè dicitur dolor πυκάζειν cor alicuius, i. constringere. πυκνὸς, quasi πυκανὸς *densus, & creber.* πυκινὸς idem. & quia buxus vt plurimum densa est, inde πύξινος *buxeus.*

Πύλαι, *porta*, ἡ πύλη à πλύσσω *complico*, *moneo.* Etymol. Ad alias notiones traducitur. vt αἱ πύλαι conuentus & concilia Amphyctionum, qui iudicia sua exercebant in montium faucibus, quas πύλας vocant. πυλάων Dorice pro πυλῶν. πυλάωρος *ianitor* poëticè pro πυλωρός. οὖρος τῆς πύλης. πύλαιος, qui natus est Pylis, ἐν πύλῳ.

Πῦρ, τὸ *ignis.* πυρσὸς *fax.* πυρετὸς *febris igneus æstus.* ἡ πυρὰ *bustum.* πύργος *turris* παρὰ τὸ ὑπὲρ γαίαν τῆς ἵστασθαι, quod super terram stet. πυρὸς quasi σπορὸς *frumentum.*

Πω.

Πῶτα, τὰ πίμνια: greges πωλέσκεν, reiecto augmento πωλέσκομαι, à πωλέω versor. πωλέω vende. πῶλος pullus.

Ρα.

Ραβδος] virga, bacillus, ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερί. Od. κ virgam habent in manu. & ῥάβδοι virga in ambitu scuti descripta, χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον. Iliad. μ. oblongis aureis virgis circa orbem clypei. Dicebantur & obeli, seu linea longa, qui versibus Homeri adscribebantur αἱ ῥάβδοι. ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥαπίζω, fuste percutio, & tunc acuitur: vel παρὰ τὸ ποιεῖν ῥαδίως βαδίζειν, quod gressum iuuet, & tunc circumflectitur, inquit Eustath.

Ραδάμανθος ἀντῆος, diuinus Rhadamanthus Rex Lyciæ, qui fingitur à Poëtis apud inferos nocentum discutere culpas, quia seuerus fuit iustitiæ executor. ὅτι ἐν Ρόδῳ παρὰ τῶν Ιλιάδων ἐπαιδεύθη, ita dictus, quod apud Rhodum ab Iliadibus institutus sit.

Ραδινός, οῦ. gracilis, agilis et mobilis, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι quod facilius voluatur, & moueatur. vt ὄμματα ῥαδινὰ volubiles oculi. ῥαδινοὶ πῶλοι agiles pulli. παρὰ τὸ δαμάζεσθαι ῥᾷον, quod facilius edomentur ait Etymol. ἢ ἐκ τοῦ ῥέω. ῥεάδην, ἐξ οὗ ῥαδινός.

Ραθάμιγξ, γος, ἡ. gutta. κονίης ῥαθάμιγγες pulueræ sordes, quibus aliquis in via conspergitur guttatim. ἀπὸ τοῦ ῥαίνειν θάμα, quod perfundatur crebrò, & frequenter.

Ραίω, profligo, perdo; ῥαιστήρ, ῆρος. ὁ malleus, παρὰ τὸ ῥαίειν καὶ διαφθείρειν τὰ τυπτόμενα, quod atterat & corrumpat ea, quæ tunduntur.

Ράκος, τὸ lacera vestis cuius dat plur. ῥακέεσσι pro ῥάκεσι. fit ἀπὸ τοῦ ῥήγνυμι frango.

Ῥάπτω, fut. ψω. *consuo, consarcino.* ῥαφὴ *sutura.* vnde ῥαψῳδία Homeri, quod sparsam ac dissolutam prius poësim illius nonnulli coniecerint in corpus, ῥαψῳδοὶ ideo dicti; quam recitabant è theatro, Iliada quidem schemate rubeo ob cædes Troianorum, Odyssæam vero cæruleo propter errores Vlyssis in mari. *Eustath.*

Ῥάζω, idem quod ῥαίνω *perfundo*, & ab eo factum. vnde ῥάσσατε pro ῥάσατε pleonas. σ. in aor. 1. Imperat. perfundite.

Ῥάφανος, *raphanus*, legitur apud Homerum ἢ ῥαφανίν. οὐ τρώγω ῥαφανίδας, non comedo raphanos, in Batracho. παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι, quod statim à satu oriatur & promineat.

Ῥάχις *spina dorsi.* ita dicta à verbo ῥήσσω *frango*, παρὰ τὸ ῥῆξιν εἶναι, καὶ διακρίνειν τὰ δεξιὰ μέρη ἀπὸ τῶν εὐωνύμων, quod sit quasi ruptura discernens partes dextras à sinistris. Etymol. vel quasi τραχὺς ῥάχις, quod spondyli & vertebræ sint τετραχυσμένοι spinosi & asperi.

Ρε.

Ῥέω *fluo.* fut. εύσω. præter. ευκα. quod licet de rebus liquidis proprie dicatur, metaphorice tamen de aliis, quæ cum impetu & celeritate feruntur. ῥέεθρον *fluentum*, quo sæpe vtitur Poëta, & per syncopen ῥεῖθρον ῥ. δὲν *affluenter.*

Ῥέζω. fut. ξω. aor. ξα. *facio.* eademque significatione apud Græcos ponitur pro θύειν, qua facio apud Latinos pro sacrifico. ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι, sacram hecatombem sacrificare, Iliad. α. *Quum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.*

Ῥέθη, ῥεθέων *membra.* ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, anima ex membris auolans. dicta sunt membra, & ma-

xime facies τὰ ῥέεθη, διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν, quod facile mores hominis prodant. οὕτω γὰρ ἐκ τῆς ποίας αὐτῶν συστάσεως τὰ πάθη τῆς ψυχῆς θεωροῦμεν, χαιρούσης καὶ λυπουμένης. Sic enim internos animi affectus, læti siue tristis, ex vultu & externa corporis compositione discernimus. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς. animi motus & mores per membra diffluunt.

Ῥεα, & metri gratia ῥεῖα, *facile*, idem quod ῥαδίως. ῥάδιος, facilis, pro quo poëtæ ῥηΐδιος, quę omnia originem habent ἀπὸ τοῦ ῥεα ex ῥέω *fluo*. quia quę facilia sunt, quasi fluere videntur. ῥήϊστος, & ῥηΐτατος *facillimus*.

Ῥέπω] *propendeo*, proprie de lance seu stattera. ῥέπε δ' ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ, inclinatus est & pependit Hectoris fatalis dies, scilicet appensus à Ioue cum fato Achillis.

Ρη.

Ῥῆγος τὸ *stragulum*, ἀπὸ τοῦ ῥηγνύω *frango*. Ex quo ἡ ῥηγμὶν, *littus*, apud Homer. παρὰ τὸ ἐκεῖ ῥήσσεσθαι τὰ κύματα, quod ad littora fluctus maris frangantur. Interdum etiam apud eundem dicitur ῥηγμὶν superficies maris, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι κώπαις, quod remis quoque aqua frangatur. Ex eodem fonte deducitur ῥηκτός.

Ῥηξήνωρ] viros fortitudine frangens, vel agmina strenuitate perrumpens. ἀπὸ τοῦ ῥῆξαι τοὺς ἄνερας à frangendis hominibus. ἀπὸ τοῦ ῥῆξαι τῇ ἠνορέῃ, à perrumpenda hostium acie vi & fortitudine. qua notione Homerus vocat Achillem ῥηξήνορα. ῥηξηνορία fortitudo in perrumpendis hostium copiis.

Ῥῆσις, εως] *dictum*, *oratio*. ῥητὸς *dicendus*. ῥητήρ,

orator. ῥήτρα. vel ῥήτρη. *dictio, oraculum connentio.* à verbo ῥέω *dico.*

ΡΙ.

Ρ Ιγεδανός, *horribilis* ῥιγεδανῆς Ἑλένης, Helenæ quam omnes exhorrent. ἀπὸ τοῦ ῥῖγος, *frigus, rigor.* vnde ῥιγέω & ῥιγόω *horreo.* quasi φρῖγος, & φριγέω ἀπὸ τοῦ φρίσσω. ῥίγιον comparat. τοῦ ῥῖγος. ῥίγιον ἔσται acerbius erit. ῥίγιστος *acerbissimus.*

ῥίγνωτος, pro ἀρίγνωτος, ἀρίγνωτε, ô valde cognite, ab ἀρι particula, quæ præfixa vocabulis apud Poëtas significationem auget, & γνωτος *cognitus.*

ῥίζα] *radix*, quasi ῥέιζα à ῥέω *fluo*, quia radices vndique diffunduntur. vel παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτῆς τὸ ζῆν quod per radices vita plantis influat. ῥιζόω *radicibus firmo.*

ῥικνὸς *rugosus & curuus*, vt apud Homer. hymni in Apoll. Vulcanus dicitur ῥικνὸς πόδας.

ῥίμφα [σημαίνει τὸ ταχέως ait Etymol. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος, præcipitare gradu concitato. ὡς κρύφα παρὰ τὸ κρύπτω.

ῥὶν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ] *nasus.* ἀπὸ τοῦ ῥέω *fluo*, quod per nares effluant mucor, & superfluæ sordes cerebri.

ῥινὸς, οῦ, Ionice ῥινοῖο, *corium, pellis*, & in Homero *clypeus*, quia ex corio bubulo clypei & scuta fieri solebant, aut tegebantur. ita fraxinum sæpius pro hasta, & ferrum pro gladio vsurpauit Poëta. Iliad. ε. Martem vocat ῥινοτόρον, i. τὸν διακόπτοντα καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς. tundentem, & perforantem clypeos. à ῥινὸς & τορέω.

ῥίον] *cacumen* ῥίον οὐλύμποιο cacumen Olympi. ἐπὶ περιρρέεται ὕδατι, quia vndique diffluit aqua.

ῥιπτῶ. fut. ψω *proyicio*. à ῥέπω, vt πίπτω à πίτω. Inde ῥιπτάζω eiusdem significationis, æque ac ῥιπτάσκω. ῥιπὴ *impetus*. ῥὶψ, ῥιπὸς vimen. ῥίπεσι poëtice pro ῥίψι.

ΡΟ.

ΡΟή, ἡ] *fluentum*, ἀπὸ τοῦ ῥέω. Est etiam ἡ ῥοὰ *malus punica*, pro quo dicitur & ἡ ῥοιά, sicut ῥόος pro ῥοή.

Ἡ Ῥόδος] Insula maris Carpathij, vero nomine appellata. est enim τὸ ῥόδον τῆς θαλάσσης. Illuc se conferebant Romani, cum vacunæ sacra dabant. Hanc Insulam Equitibus Hierosolymitanis eripuit Solymanus anno 1522.

Τὸ Ῥόδον] *rosa*. quasi ὄδον pro ὄζον ab ὄζω *oleo*, τὸ δύναμιν ὄν. inde ῥόδεις *roseus*, ῥοδοδάκτυλος ἠὼς roseis digitis aurora. ῥοδοπήχεις νύμφαι, roseis cubitis Nymphæ. ῥοδόχροις Ἀφροδίτη roseo colore Venus.

Ῥόθιον τὸ, *impetus vndarum*. ῥόθιος *impetuosus*. ἀπὸ τοῦ ῥόθος, vndarum seu remorum strepitus. quasi ῥόος inserto θ, ex ῥέω. Ex hinc ῥοχθέω *strepitum edo*.

Ῥοῖζος *stridor* per onomatopœiam ad imitationem soni litteræ ρ, vt βόμβος ex sono τοῦ β, ζέειν ex sono τοῦ ζ. σίζειν ex sono σ. A ῥοῖζος fit ῥοῖβος eiusdem significationis, & inde ῥοιβδέω *strido*.

Ῥόπαλον] *claua*. παρὰ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν, quod in alteram partem inflectatur. Est enim curuus baculus, μὴ ὀρθὸν ὄν, ἀλλὰ ῥέπον, ait Eustath.

Ρυ.

Ρύω, ῥύομαι, & ῥύμαι] *traho*, custodio ῥύατο *custodiebant* pro ἐρρύατο Ionice. ῥύω fit ex ἐρύω eiusdem significationis, abiecto ε: nisi potius sit ἐρύω à ῥύω, adiecto ε. Inde ῥυμός, *currus temo*. ῥυτὴς *tractus*. ῥυτὴρ *tractor*, ῥυστάζω *traho*. ῥυστακτὺς tractio violenta. ῥυσσὸς & ῥυσὸς *ruga*.

Ρυπάω *fordeo*, & ῥυπόω, τὰ εἵματα ῥερυπωμένα sordidæ vestes. ῥύπος *fordes, illuuies corporis*.

Ρω.

Ρωγαλέος] *ruptus*. χιτῶνα χαλκῷ ῥωγαλέον tunicam ære ruptam Il. β. ἀπὸ τῦ ῥήσσω frango, ῥὼξ *rima*, scissura, vt ῥωχμός.

Ρῶπες *virgulta*, à ῥέπω, vt βλὼψ à βλέπω.

Σα.

Σαγγάριος, Sangarius Asiæ minoris fluuius, qui & σάγαρις & σάγγαρις dicitur.

Σαίνω idem quod σείω *quatio*. Itidem *blandior cauda agitatione*, οὐρῇ μὲν ὅ γ' ἔσηνε, cauda blanditus est Ody. π.

Σάκος, εος, τὸ *scutum*, quasi σάγος, *sagum* ἀπὸ τῦ σάττω *onero*. σακέεσσιν in dat. plur. poët. σακέσπαλος, τὸ σάκος πάλλων scutum quatiens & vibrans.

Σάλπιγξ *tuba* παρὰ τὸ σέλας, & ὄψ quasi fulgor vocis. Est etiam Mineruæ cognomentum διὰ τὸ πρῶτον αὐτὴν εὑρεῖν σάλπιγγα καὶ ἱδρύσασθαι σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐν Ἄργει. quia prima tubam inuenit, & templum Argis erectum est Mineruæ Salpingis σαλπίζω & σαλπίγγω, *cano buccina*.

Σανδάλιον, ου. τό. *sandalium*, calceamentum muliebre. pro quo legitur τὸ σάνδαλον, hymn. Merc.

σάνδαλα

σανδάλα δ' αὐτὴ' ἔριψε. Sandala autem statim eiecit.

Σανίς, ίδος] *tabula*. & maxime ea, cui malefici alligabantur, & apud Homerum σανίδες sunt valuæ.

Σάος idem quod σόος *saluus*. σαόφρων & σώφρων, σάος τὴν φρένα cui mens salua est, compos mentis. σαοφροσύνη prudentia. σάω idem quod σόω *seruo* σαώζω, σαώζω, σαῶσαι idem.

Σαπῆν] aor. 2. optat. pass. verbi σήπω *putrefacio*.

Σαρδάνιος γέλως. Sardonius risus, & σαρδώνιος, idem quod σαρδόνιος, & σαρδόνιος. σαρδονία πόα, herba quæ nascitur in Sardinia, cuius esu mentem adimi, & ita contorqueri vultum & ora, vt risus imaginem referant, authores prodidere.

Σάρξ, *caro*, & *corpus*. σαπρον, aliqui vertunt *scutum*, alij vehiculum, ἀπὸ τοῦ σάττω *onero*, quia onera plaustris imponuntur.

Σάτνιος] nomen proprium. σατνιόεις nomen fluuij.

Σαυλός] *delicatus*. & apud Homerum *quietus* & *lentus* σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα lentò pedibus incedens testudo. hymn. in Mercur.

Σαυρωτὴρ, idem quasi σαυρωτὴρ, cuspis in imo hastæ ferro transuersa, qua hasta appenditur. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι ἐπ' αὐτῷ τὸ δόρυ, quod ad illud defigatur hasta. σταυρὸς enim est palus erectus, ab ἵστασθαι dictus, quoniam in aëra sursum erigitur. Item *crux*, lignum referens figuram T.

Σαφὴς *manifestus*. σάφα certò factum ex σαφέα.

Σε.

Σέβας] nomen indeclinab. *veneratio*, & Odyss. ζ. *admiratio*. Iliad. σ. *pudor & indignatio*. σέβω *veneror*, *adoro*. σεβάζομαι idem quod σέβομαι. vnde

σεβαστὸς, Auguſtus cognomen Imperatorum Romanorum.

Σείω] *quatio*. idque ſpeciatim de terræ concuſſione: vnde σεισμὸς terræ motus.

Σειρὰ *catena*, *funis* vt σειρὰς ἀπλέκτους. dicitur quaſi εἱρὰ ab εἴρω *necto*.

Σειρῆνες] ſirenes ἀπὸ τῆς σειρᾶς, quod ſuauitate cantus, velut catenâ nautas in naufragium pertrahant.

Σέλας τὸ *fulgor*, *lumen*. Apud Ariſtotelem σέλας δὲ ἐπὶ πυρὸς ἀθρόου ἔξαψις ἐν ἀέρι. ignis collectio, qui in aëre exarſit. Apud Etymologiſt. σέλας τὸ ἀεικίνητον πῦρ, παρὰ τὸ σάλος. ignis in perpetuo motu, apud Euſtath. σέλας δὲ στροφὴν ἔλη, ὅ ἐπὶ συνοδὴν, ἢ ἐξορμῶσα πυρὸς, ἢ πυρώδους τινός. agitatus & commotus ſplendor ignis. Declinatur τὸ σέλας, τοῦ σέλαος, vt κέρας.

Σελήνη Luna, παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν, quod nouam lucem habeat, ἢ παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ ἐν ἔχειν, aut quod eundem & vnum ſplendorem vibret.

Σεμνός] *grauis*, *venerandus*. à prima perſona præterit. paſſ. σέσμαι, verbi σέβομαι, cuius etiam ſignificationem retinet.

Σέσηπε] præter. med. verbi σήπω.

Σ η.

ΣΗκάζω *ſtabulo includo*. σηκὸς *ſtabulum*, σηκοὶ ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ſtabula agnorum aut caprarum. Odyſſ. ι. Exponitur etiam pro domo, & templo. σηκοὶ θεῶν fana Deorum, quaſi σηκοὶ, παρὰ τὸ ἵστασθαι. ὁ σηκοκόρος, qui ſtabulum verrit, à κορέω *purgo*.

Σῆμα, τὸ] *ſignum*, *& ſepulchrum*, ὡς σημεῖόν τινος κειμένου ἐκεῖ, quaſi ſignum alicuius ibi iacentis, quod Monumentum & Memoriam ideo vocauêre Romani, frequens inſcriptio; *Comparauerunt ſibi*

memorias. Significat quoque portentum, & τὰ χάσματα. σημαίνω *signum do*, & *iubeo*. Iliad. ξ. στρατῷ ἄλλου σημαίνει præest alteri exercitui. vnde quoque σημάντωρ dux qui præest exercitui. σιγῇ δειδιότες σημάντορας. Iliad. δ. silentio reueriti duces.

Σθ.

ΣΘένος, τὸ, quasi στένος] vis & robur. σθένος ὠρίωνος robur Orionis, pro ipso Orione. Iliad. σ. στιβαρὸς *validus*, σθένω *valeo*. Dicitur σθένος quasi στένος ab ἵστημι *sto*.

Σι.

ΣΙαλον & σίαλος] saliua ἐκ τοῦ στόματος ἀποπτυόμενος. Et σίαλος *porcus est saginatus*, παρὰ τὸ ἅλις σιτίζεσθαι, quod sit affatim & pinguiter enutritus.

Σιγάω] *sileo*. à præterito medio σέσιγα verbi σίζω *strido, sibilo*. σιγὴ *silentium*. σιγῇ in dat. aduerbialiter *tacitè*, ἴσαν σιγῇ, ibant cum silentio Iliad. γ. σιγαλόεις θρόνος. thronus qui ob pulchritudinem suam tantam parit admirationem, vt vocem videntibus adimat. εἵματα σιγαλόεντα Od. ζ. vestes pulcherrimæ, τὰ ποικιλμένα vel delicatissimæ vestes, quæ ob teneritudinem nullum crepitum edunt.

Σίδηρος, ὁ καὶ ἡ. & τὸ σίδηρον *ferrum*. metonymicè, *ensis* aut alia res ex ferro confecta. ἀπὸ τοῦ σίζω *strido*. σιδήρεος, ους. & σιδήρειος *ferreus*.

Σιδόνες πολυδαίδαλοι] sidones ingeniosi, maxime in texendis tingendisque vestibus. Sidonio fulget sublimis in ostro. σιδόνιος & σιδώνιος. σιδὼν vrbs ipsa Sidon.

Ὁ καὶ ἡ Σικυὼν] vrbs ditissima & pene altera Corinthus, ex qua exijt prouerbium. εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, sint mihi, quæ inter Corinthum & Sicyonem sunt.

Σίνομαι *noceo* inde σιντης *noxius*. & Σίντιες αἴδοπες, Iliad. α Lemnij incolæ, ita dicti, quòd primi arma fabricauerint, quæ exitialia sunt: vel quòd piraticam exercuerint.

Σῖτος] frumentum, & cibus ex frumento confectus. Eustathius tamen obseruat σῖτον pro frumento, esse generis masculini; pro pane, neutrius, à verbo σίω *concutio. agito.* σιτοφάγος mus frumentum corrodens.

Σιφλόω] deformem reddo, *et debilito.* σιφλὸς *deformis* idem quod ἄπηλος, ὁ ἄμορφος, qui ob turpitudinem suam odiosus est.

Σιωπῇ *silentium*, σιωπῇ vt σιγῇ *tacite.* quasi σιγηοπὴ, σιγὴ ὀπός. σιωπάω *sileo.*

Σ κ.

Σκάζω] *claudico.* σκάζων apud metricos, versus, cuius pes vltimus est spondæus.

Σκαιὸς *lenus et sinister*, χεὶρ σκαιά, manus sinistra σκάζουσα πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, quasi claudicans in agendo, quia minus est habilis, quam dextera.

Σκαιαὶ πύλαι] scæa porta, vel seua, i. male ominosa & infausta, per quam δούρειον ἵππον Troiani suam in vrbem admiserunt & per quam cadauera afferebantur, vt per Charoniam, Athenis. Vel Scæa dicta est, quia ad Occidentem quæ est sinistra cœli regio, ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. εἵατο δημογέροντες ἐπὶ σκαιῇσι πύλῃσι, sedebant populi senes ad Scæas portas, Iliad. γ. pro σκαιαῖς πύλαις. Ad portas iudices sedisse probant Hebræorum portæ, Amphyctionum πύλαια. Persarum θύραι, & apud Romanos, *Perpetuum populi priuato in limine Pretor.* Turcæ etiam nunc aulam sui principis vocant, *la porte.*

Σκαίρω] salto, *tripudio* inde σκαλμὸς *scalmus*,

quasi σκαρμός, eo quod remo ei inserto impulsa nauis salire videatur. Inde quoque deducitur σκιρτάω *salto lasciuio saltu*, abiecto α, & pleonasmo τ.

Σκαμανδρος] fluuius Scamandrus, ποταμὸς Τροίας. ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, quem Dij Xanthum vocant, ἐπειδὴ ἐκεῖ λουσάμεναι αἱ θεαὶ ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας ὅπη Ἀλεξάνδρῳ ἦκον ἕνεκα κάλλους κριθησόμεναι. Dictus est Xanthus, i. flauus, quia Deæ à Paride iudicium audituræ pulchritudinis, in eo flauas & aureas comas abluerunt.

Σκάπτω *fodio*, *&* *excauo* inde σκαφίς *alueus*, & vas aliquod concauum.

Σκεδάω & σκεδάζω *dissipo*. σκέδασις *dissipatio*. σκίδναμαι *dissipor*. κεδάω, κεδάζω, & κίδναμαι, sunt in vsu, & in eadem significatione.

Σκέλος] *crus*. παρὰ τὴν σχέσιν, quod crura sint disiuncta inter se. ἢ παρὰ τὴν κέλευθον δι' ἧς βαδίζομεν, à via per quam gradimur. vel ἀπὸ τοῦ σκέλλω *exsicco*. ἐξ οὗ τὸ ἀσκελὲς. σκέλλω, fut. λῶ. aor. 1. ἔσκηλα.

Σκέπαρνον] *ascia*, siue *bipennis*, *aut dolabra*.

Σκέπω, & σκεπάω *tego*. σκέπας indeclinabile, quo vtitur poëta pro πέτασμα *tegumentum*.

Σκέπτομαι] *circumspicio* σκοπὸς *speculator*, *et præses* vtriusque generis. σκοπιὰ idem quod σκοπὴ *specula*. inde σκόπελος *scopulus*, ex quo subiecta oculis perlustramus. σκοπιάζω *speculor*.

Σκευάζω & σκευάζομαι] *instruor* maxime armis & vestibus. σκεῦος *vas*, παρὰ τὸ κεύθω, quod est τὸ κρύπτω *abscondo*.

Σκῆπτρον, *baculus*, cui innitimur, maxime vero gestamen regum maiestatis regiæ symbolum. ex quo σκηπτοῦχος Euphoniæ causa pro σκηπτροῦχος qui sceptrum gerit. τὸ σκηπάνιον idem quod σκῆπτρον. ἀπὸ τοῦ

σκήπτω *incumbo*, pro quo & σκηρίπτει. Sacerdos Apollinis Iliad. α χρύσεον σκῆπτρον gestat, quia Soli aurum consecratur, vt argentum Lunæ, ferrum Marti, &c. inquit Eustath.

Σκιὰ vmbra. παρὰ τὸ κίω, quasi κία, quòd nobiscum incedat, viæ comes. Defunctorum manes dicuntur σκιαὶ, vt apud Latinos *vmbræ*. Inde σκιερὸς *vmbrosus* & σκιόεις idem. σκιάω & σκιάζω *obumbro*.

Σκόλοψ *præacutus palus*, idem quod σταυρός.

Σκότος] *tenebræ, & caligo*. παρὰ τοῦ σκιάζειν, quod est obumbrare. vel quasi σκόπος, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν περιερχόμενον ἐν τῷ σκότει, quod prospicere debeat is, qui in tenebris ambulat. vel vt censet Herodianus, παρὰ τὸ σχεῖν ἡμᾶς πολλάκις περιϊέναι, quod sæpe detineant nos tenebræ, ne vltra progrediamur.

Σκυδμαινέμεν] Doricè pro σκυδμαίνειν. σκυδμαίνω *irascor*. maxime de feris, qui ob catulos surreptos irascuntur & sæuiunt. ἀπὸ τοῦ μαίνειν furere, & σκύμνος catulus. Exponunt alij pro σκύζω *ad iram incito, seu admurmuro more canum*. σκύζω autem fit à κύων, κυνὸς *canis*, & ea origine sumitur pro *ad murmuro*; vel à σκύμνος *catulus Leonis* & tunc significat *irascor*, seu denique γίνεται παρὰ τοὺς Σκύθας, fit à scythis, qui maxime iracundi adducunt, τὸ ἐπισκύνιον supercilium. Ita sæpè à vitijs nationum deducuntur verba.

Σκύλαξ ὁ, & ἡ. *catulus*, & propriè canis. σκύλακες canes venatici. ab ὑλάω latro.

Σκυτοτόμος] coriarius, à σκύτος *corium* quasi ξύτος ex ξύω *sicco*. & τέμνω *scindo*.

Σκύφος *scyphus*, quasi σκύθος, quia scythæ scyphis ludunt, & inebriantur. vel quasi κύφος à κύπτω *abscondo*.

Σκώληξ *vermis.* & σκῶλος *spina.* σκὼψ, ωπὸς, noctua, à σκιὰ *vmbra* & ὤψ *oculus*, quod noctu acutius videat. Σμ.

Σμερδαλέος, seu ζαμερδαλέος idem quod σμερδνὸς, *terribilis intuitu*, à μέρδω intueor, & particula epitatica ζα. Σμικρὸς vel μικρὸς *paruus.* σμύχω *absumo*, σμύχομαι *vror.*

Σμινθεύς. Epithetum Apollinis, à σμίνθος *mus.* Smintham enim vrbem mures infestabant: audijt supplicantium ciuium preces Apollo, & animalia infesta confecit. Cuius memores beneficij, templum & simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, & figuram muris ad statuæ pedes expressam. Sic illum Rhodij Ἐρυθίβιον coluerunt, quod ἐρυθίβω rubiginem à segetibus depulerit: Herculem Octæi Cornopionem, quod κόρνοπας nubem locustarum dissipauerit: eundem Ipoctonum Erythræi, quod ἶπας vermiculos vitibus infestos abegerit.

Σμῶδιξ *vibex, liuor*, à σμώξαι quod est Ionibus πατάξαι. Σπ.

Σπάργανον] *fascia.* à σπαράσσω *lacero* σπάρξαν δ' ἐν φάρει λευκῷ inuoluerunt autem in veste candida., hymn. 1. in Apoll. syncop. pro ἐσπαργάνωσαν, à σπαργανόω *inuoluo fascia.*

Η Σπάρτος, τὰ σπάρτα in plural. *Spartum*, *genus iunci & funis sparteus*, quale semper Ibericum spartum fuit ὡς λόγος. ideoque Ptolemæus Hispaniam vocat γῆν σπαρτοφόρον. Aristophanes ἐν ὄρν. ludens in vrbem Spartam, quasi ab illa herba nomen accepisset, ait: μὴ δῆ δενθρίμαι σπάρτον, κειρίαν ἔχων. non egere Sparteo vinculo, si habeat lecti fasciam. Non est tamen Spartum Hispanicum, de quo Homerus, cùm non nisi multis post Ilium captum temporibus ex Hispania aduectum sit.

Σπεῖο Ion. pro σπέο *sequere*, Imperat. verbi σπέομαι seu σπόμαι, idem quod ἕπομαι, *sequor*.

Σπεῖος] per epenthesim pro σπέος *spelunca* & Ionice σπῆος. σπέσι. dat. plur. poëtic.

σπεῖρα, *spira*. at σπεῖρα aor. 1. pro ἔσπειρα verbi σπείρω. τὰ σπεῖρα *vestes*, & maximæ laceræ, vt mendicorum. à singul. τὸ σπεῖρον *funis* nauticus in orbem conuolutus.

Σπεῖσαι & σπεῖσαν] aor. verbi σπένδω fut. σπείσω, tanquam à σπείδω *libo, fœdus ineo*. σπείσασκον poëticum imperf. ab 2. aor. 1. formatum. σπείδεσθαι Æolice pro σπείδη. ἔσπονδα in medio; vnde σπονδὴ *libum*.

Σπερχοίατο Ionice pro σπέρχοιντο Optat. pass. σπέρχομαι, *festino, et propellor*.

Σπουδέμεν] Doricè pro σπουδεῖν, τοῦ σπουδῶ *festino*. σπουδὴ *festinatio*. σπουδῇ *festinanter*. σπουδαῖος *studiosus et diligens*.

Σπιλὰς *saxum*, quod in mari prominet. σπινθὴρ, ῆρος *scintilla* σπινθαρίδες in eadem significat. legitur hymn. in Apoll.

Σπλάγχνα] intestina nobiliora, qualia sunt cor, iecur, & pulmo. metaphoricè *misericordia* quasi πελαγχνα, ἀπὸ τοῦ πέλας prope; quod se attingant intestina, vel διὰ τὸ τὴν τροφὴν σπᾶν, quod nutritionem attrahant. Sicut *spongia* dicta est σπόγγος, διὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά. quod humorem attrahat.

Στ

Σταδίη] μάχη supple. *stataria pugna*. ab ἵστημι *sto*. σταθμὸς *stabulum, et postis*. στάθμη *amussis, regula*. σταμὶν ἶνος, ἡ *lignum rectum in naui*.

Στάξε] *instillauit*, à στάζω *stillo, et fundo*. στῆκε] poëtice pro ἔστη seu ἔστα, ab ἵστημι.

Σταφυλὴ] vuam quidem significat à σταφὶς *vua*

passa, sed Iliad. β. est *perpendiculum sive libella.* σαφυλῇ ἐπὶ νῶτον ἐίσας. ad perpendiculum tergo similes.

Στέαρ, στέατος] *sebum* ab ἵστημι, παρὰ τὸ σάσιν καὶ πῆξιν ἔχειν, quod stet & figatur.

Στείβω *calco*. στείχω *vado*. στεῖλαι, & στείλαιτο, aor. 1. act. & med. verbi στέλλω *mitto*. ex quo στειλειὸν *manubrium securis* & στειλειὰ eiusdem *foramen*.

Στεῖνος, τὸ *via angusta*: à στεινός *angustus*, vnde στένω *gemo*. quia qui gemunt angusti sunt pectoris. στονόεις & στονόεις *gemebundus*. στόνος *gemitus*. στεινωπὸς *angustus*.

Η Στεῖρα] substant. *carina*. adiect. *sterilis*. στελέω Ionice pro στελῶ, dissolutione facta, fut. verbi στέλλω.

Στέμματ' ἔχων] Iliad. α. coronas habens. στέμμα ἀπὸ τοῦ στέφω *corono*. Apollinis autem coronæ, quas ferebat in manibus Chryses, sunt laureæ, δαφνινὸν ἦν τὸ στέμμα, quia μαντικῆς σύμβολον diuinationis symbolum. ait Eustath.

Στέντορι χαλκεοφώνῳ] stentori æream vocem habenti, qui tantum vociferabatur, quantum ali quinquaginta. Iliad. ε. *Stentore clamosior.*

Σ 'ρεος, *solidus*. παρὰ τὸ ἑσάναι, quod solida stent & durent στερεόω, *firmo* at στερέω *priuo*. vnde ἡ στεῖρα *fœmina sterilis*.

Τὸ Στέρνον] *pectus* στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. pectore autem Neptuno. Iliad. β. vbi comparatur Agamemnon cum Ioue, oculis & capite, quod est τὸ ἡγεμονικὸν, καὶ ἐποπτικὸν, καὶ ὑπερανεστικόν. authoritatis, prudentiæ, & excellentiæ. cum Marte, Zona, & baltheo, τὸ τῆς πανοπλίας κόσμιον, quod est armaturæ, cum Neptuno, lato pectore, quod est γέρας honoris

& venerationis. τὸ στέρνον accipitur quoque pro cogitatione, quia pectus est cordis sedes, vt apud Latinos pectus. Etymol. deducit παρὰ τὸ στερεὸν siue στεῤῥὸν εἶναι, quod sit solidum & firmum pectus. vel παρὰ τὸ στῶ.

Στεροπὴ idem quod ἀστεροπὴ *fulgor, et fulgur.* παρὰ τὸ στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾶν, quod oculos visu priuet. στεροπηγερέτα Ζεύς, vocat. pro nominatiuo, fulgurator Iupiter. Iliad. π. vt νεφεληγερέτα nubium coactor, ab ἀγείρω *cogo.*

Στεῦται per syncopen pro στεύεται. verbi στεύομαι. ex στέω pleonasmo τοῦ υ. στεῦται γὰρ τι ἔπος ἐρέειν. videtur enim aliquod verbum dicturus. Iliad. γ. στεῦτο pariter pro ἔστευτο. ὃ ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται, ait Etymolog. quasi in animo reputat.

Στέφανος] *corona.* στεφάνη idem & *quauis eminentia.* κατ' στεφάνης ποταμὸς, à cacumine montis fluuius. Iliad. ν. οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε. neque galea prominens hastam ei repressit. Iliad. λ. Hoc discrimen ponit Etymolog. inter στέμμα, & στέφανον. στέμματα περιτίθεται ἐν οἱῳδήποτε μέρει, καὶ περὶ χεῖρα, καὶ περὶ τράχηλον· στέφανος δὲ μόνη τῇ κεφαλῇ περιτίθεται, quod στέμματα imponantur & capiti & brachio, vt serta, at στέφανοι soli capiti. vtrumque à στέφω *cingo, redimio.*

Στήθεσφι] dat. plur. pleonas. σ. τὸ στῆθος *pectus*, ab ἵστημι *sto*, quod aliæ corporis partes flectantur; pectus vero rectum sit. στήθεσφι more poëtarum, qui casibus nominum maximè obliquis addunt φι.

Στήλη *lapis in signum erectus*, παρὰ τὸ ἵστημι *statuo.* vel cippus & columella, quæ in sepulchris statuebatur; & cui inscribebantur ea quæ posteritati commendanda erant. σημαίνει τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ

πηθεᾶτος λίθον. παρὰ τὸ στῶ, quod est ἵσταμαι. vnde στήμων *stamen*.

Στήρικτο] plusq. perfect. pass. verbi στηρίζω *statuo, figóque firmiter*, ab ἵστημι. item sto. στῆν] pro στῆν aor. 2. act. vel pleonasmo τοῦ ν. vt σιῶμεν pro σῶμεν dialysi Ionica.

Στιβαρὸς] *densus, et grauis*. στίβη ros frigore concretus. στίβος *via, vestigium*. à στίβω *calco*.

Στιλπνὸς] *nitens* & *splendidus* à στίλβω *splendeo*.

Στορέω *sterno*. στόμαχος, *stomachus*, & *gula*. παρὰ τὸ στόμα & χέω, quod os cibum transfundat ad intestina. vel à στόμα & ἄγχω, quod os constringatur ad fauces. vel simpliciter ἀπὸ τοῦ στόμα fit στόμαχος, vt à στόνος fit στόναχος gemitus.

Στρεβλὸς *tortuosus*, & στρόμβος conchæ genus, & trochus, rhombusue idem quod στρόβιλος. στροφάλιγξ *vortex*, à στροφαλίζω idem quod στρέφω. στρόφος *funiculus*. στρωφάω idem quod στροφάω verso, & versutijs strophisve vtor.

Στὺξ] styx, palus inferorum. ἀπὸ τοῦ στυγέω *odio prosequor*. ex quo στυγερὸς *odio dignus*.

Στυφελίζω] *euerto, durè moueo*, à στυφελὸς *durus*, quod fit ἀπὸ τοῦ τοῖς στύφεσιν ἐλαύνειν, ὅ ἐστι στελέχεσι. à mouendis & euertendis arborum truncis.

Συ.

Συβώτης, ου] *subulcus*. συβόσιον *suum grex*. à βόσκω seu βόω quod est pasco. & σῦς, υἱς *porcus*, παρὰ τὸ σεύεσθαι seu σύεσθαι *cum impetu ferri*. συφορβὸς quoque subulcus, à φέρβω *pasco*. συφεὸς, *hara*.

Συκῆ] *ficus, arbor*. per contract. ex Ionico συκίη pro συκέα. τὸ σῦκον *ficus fructus*.

Σύλη *præda*. συλάω, συλέω, & συλεύω *deprædor*. συλήτην, pro ἐσυλήτην. aor. 2. paſſ. ἐσύλην.

Σύμηθεν] aduerb. loci *ex ſyme*. Σύμη Carpathij maris inſula, αἴγλη quoque dicta, ab Aglae matre Nerei.

Συνήορος] ab ἀείρω, quod eſt ſimul necto. *conſors, et ſocius*.

Συνοχωκότε] dual. part. prǽt. act. quod Heſychius deriuat à verbo συνοίχω, prǽt. συνῴχα. attice συνόχωκα. Euſtathius deducit à verbo συνοχέω, præt. συνώχωκα, & reiecto augmento συνόχωκα, à nomine συνοχὴ *anguſtia*. author. Etymol. à συνοχέω *concido*. prǽt. συνώχηκα, & reiecto augmento, mutatoque η in ω συνόχωκα.

Σύριγξ *fiſtula paſtoritia*. à συρίζω & συρίττω *ſibilo, fiſtula cano*.

Σφ.

Σφάζω ſeu σφάττω, *iugulo*. idem quod φάω, à quo deriuatur

Σφαῖρα] ἡ *globus*. *& pila*. σφαιρηδὸν, in modum pilæ.

Σφεδανὸς] quaſi σπουδαῖος *feſtinus*, à σπεύδω *feſtino*. σφεδανὸν *acriter*, vehementer.

Σφέλας, τὸ] *ſcabellum*. παρὰ τὸ ῥᾷον σφάλλεσθαι, quod facile euertatur.

Σφενδόνη *funda*. παρὰ τὸ σπεύδω, quia lapidem fortius & citius manu propellit.

Σφὴξ *veſpa*. ἀπὸ τῆς διασφάγος, quod ſit inſecta per medium.

Σφῆλεν] aor. 1. verbi σφάλλω *ſupplanto*.

Σχ.

Σχεδὸν *prope*. σχεδόθεν idem σχέδιος, qui prope eſt, extemporanea.

Σχέθε] pro ἔσχεθε imperf. verbi σχέθω *habeo, teneo.* σχέω pro σχοῦ vt σχέοιτο Ionicè pro σχοῖτο, 2 aor. opt. σχοίμι, Atticè σχοίην in medio σχοίμην ab inusitato σχέω.

Σχέτλιος, *miser, & infelix, asper*, σχέτλια ἔργα scelesta & nefaria opera. παρὰ τὸ σχέσθαι καὶ τλῆναι, quod teneatur & patiatur is qui miser est.

Σχοῖνος] Iliad. ϛ. Plinio est portus Megarensium Schœnus. Straboni est regionis Thebaicæ locus, distans ab vrbe Thebis 50. stadijs, ἀπὸ σχοίνων à iuncis, qui illic nascuntur passim, vt & in Arcadia σχινοῦντι.

Σω.

ΣΩω & σώζω *seruo*, ἐπίκουρ ἀνθρώπων seruator & custos hominum. σώεσκον, poëticum imperfectum pro ἔσωον.

Σῶκος] Mercurij Epitheton, i. ἰσχυρὸς, σῶκειν enim est τὸ ἰσχύειν. ἢ σώνικος, ἢ ὁ ὠκέως σοούμενος, celeriter euadens incolumis. vel παρὰ τὸ σώζω. Est etiam nomen proprium.

Σῶμα, quasi δῶμα τῆς ψυχῆς domus animæ. ἢ σῆμα καὶ τάφος τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ. ἢ σώαιμα, σῶον αἷμα sanguinem seruans.

Τα.

ΤΑθείς] aor. 1. part. pass. verbi τείνω *extendo.* præt. τέτακα, pass. τέταμαι, aor. ἐτάθην. ab inusitato τάω.

Ταλάεργος] *laboriosus*, à τάλας *miser*, & ἔργον *opus.*

Τάλαντον] *statera.* παρὰ τὸ τλῆναι τὸ βάρος, quod pondus sustineat.

Ταλαπείριος] *ærumnas expertus*, à τάλας, & πεῖρα, *experientia.* ταλασίφρων, & ταλάφρων *fortis & pa-*

tiens, à φρίω, & ταλάω perfero, vnde τάλαροι *lana*, quia magnos labores perferunt, qui lanificium tractant. ταλαπενθής, patiens dolorum.

Ταλθύβιος] nomen præconis, ficut Εὐρυβάτης. Cenfet Euftathius ταλθύβιον dictum ἀπὸ θάλλειν κατὰ τὴν βολήν, quod floreret voce, quæ fumma eft gloria præconis. Εὐρυβάτην verò ab εὐρὺς *latus*, & βαίνω *gradior*, quod latis & grandioribus incederet paffibus, quod eft alterius commendationis in præcone.

Ταμέειν] Ionica dialyfis pro ταμεῖν, aor. 2. inf. verbi τέμνω, *fcindo* ἔταμον.

Ταμεσίχρως ὁ καὶ ἡ] cutim vel corpus cædens. χαλκὸν ταμεσίχροα. à τέμνω *cædo*, & χρως, χροὸς *cutis*, & *corpus*.

Ταμίας Ionice ταμίης, ν. *difpenfator*, & qui ærario præeft. Iuppiter ταμίης πολέμοιο arbiter belli, Il. δ. παρὰ τὸ τέμνειν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις, quod fcindat & diftribuat partem alijs.

Τανακης, & τανυήκης protenfam habens aciem, τὴν ἀκὴν ἔχων παρατεταμένην, vt τανυήκης χαλκὸς æs oblongæ aciei.

Τανάοιο Ion. pro τανάου. ταναὸς idem cum τεταὸς extenfus à τάνυμι *extendo*.

Τανύποδα μῆλα] oues extenfipedes. à πούς *pes*, & τάνυμι *extendo*. τανηλεγέος θανάτοιο: mortis longum fomnum ferentis. τανηλέγης ex λέγομαι *cubo* τανύγλωσσοι κορῶναι cornices latas linguas habentes, à γλῶσσα *lingua*. τανυγλώχινας οἰστούς extenfis cufpidibus fagittas. ex γλωχὶς *cufpis*. οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι auibus expanfas alas habentibus à πτέρον *ala*, feu πτέρυξ. ὄρνιθες τανυσίπτεροι, idem. τανύφλοιοι κρανέιαι corticofam ornum, à φλοῖος *cortex*. τανύφυλλος ἐλαίη. olea paf-

fis ramis. à φύλλον *folium.*

Τανύπεπλος Ἑλένη] à πέπλος *peplus.* Helenam vocat τανύπεπλον, οὐ μόνον ὡς τανύουσαν Ῥωμαικῶς, καὶ ἐπισύρουσαν κάτω τὸν πέπλον, ἀλλὰ καὶ ὡς εὔσαρκον, καὶ οὐκ ἰσχνὴν, ἀλλὰ πίνουσαν, καὶ ἐμπιπλῶσαν τὸν πέπλον. non solùm quia pallam oblongam humi verrens dispercebat Romanarum mulierum ritu, sed succidam non macilentam, ac rite opplentem vestes bona corporis habitudine. ait Eustath. Est vero πέπλος, γυναικεῖον ἱμάτιον, indumentum muliebre. Euripides in Hecub. μονόπεπλος Δωρὶς ὡς κόρα, induta simplici peplo, vt Dorica puella. vbi Scholiast. αἱ Λακεδαιμονίαι γυναῖκες ἐν τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνές ἦσαν, αἱ πόρπαις ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων ἔχουσαι. Spartanæ mulieres in certaminibus vna & tenui tunica induebantur, subnexa ad vtrumque humerum fibula. vnde Anacreon ait, δωριάζειν, pro *nudari*

Τάπης, *tapes.* quasi πάτης à verbo πατέω *conculco* τάπητα φέρειν tapetem ferre. vel quasi δάπης, παρὰ τὸ δάπεδον, διὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι, quod in pauimento sternatur.

Τάρβος & ταρβοσύνη *terror* quasi τάραβος, à ταράσσω *conturbo.* vnde ταρβέω *paueo.* τάρβεσκον in imperfecto poëtico.

Ταρπήμεναι Dorice pro ταρπῆναι aor. 2. inf. pass. verbi τέρπω, *delecto*, aor. 2. ἔταρπον, ἐτάρπην in pass. τέρπω, quasi τρέπω τὴν ψυχὴν εἰς ἡδονήν. conuerto animam in voluptatem.

Ταρσοί sunt crates, in quibus exsiccari solét casei. ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον. Od. 1. crates quidē caseis onerabantur. fit à τέρσω arefacio, quod factū censet Eust,

ex futuro Æolico περσω verbi πέρω, *vexo, absumo.* πέρεται γὰρ τὸ ξηραινόμενον.

Τάρταρος Tartarus, profundiſſimus inferorum locus, à verbo ταράττω *conturbo.* quia illic omnia perturbata dicuntur. vel διὰ τὸ πεπαρχθαι τὸν ἀέρα, quia aër ſuâ opacitate omnia terret. vel ἀπὸ τοῦ ταρταρίζειν frigore tremere, niſi potius ταρταρίζω fiat à τάρταρος.

Τάρφη vrbs Locrorum ſic dicta, διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα, ob ſyluæ denſitatem. ait Euſtath. ταρφέα γὰρ τὰ πυκνὰ, καὶ τάρφος τὸ δάσος: ταρφέα enim *denſa* ſignificat, & τάρφος *denſitas* vt βαθείης τάρφεσιν ὕλης profundæ denſitate ſyluæ. τάρφος vero dicitur quaſi τράφος, παρὰ τὸ τρέφειν τὰ ζῶα, quod recreet animalia denſitas ſyluæ.

Ταρφθεὶς pro ἐταρφθήσαν] aor. 1. paſſ. verbi τέρπω, vel per metatheſim verbi τρέφω pro ἐτράφησαν.

Ταΰγετος mons Laconię, *Virginibus bacchata Lacænis Taygeta.* Virg.

Ταύρειος] *taurinus*, ταυρείη ſeu ταυρείη, ſupple δορὰ, *pellis, tauri.* Ταύρειος Neptuni epithetum: cui poëta immolat, ταύρους παμμέλανας Odyſ. γ. tauros omnino nigros, ob ſimilitudinem quam habet nigror ad mare μέλαν & ἰοειδὲς, propter intimos receſſus: Pindarus vero ἀργεῖς ταύρους candidos illi mactat, propter ſpumam maris albam, ait Euſtath. Dictus eſt ταῦρος.

Τάφος] *ſepulchrum.* ταφήϊος *ſepulchralis*, à θάπτω *ſepelio.* cuius aor. 2. ἔταφον. τάφρος ἡ *foſſa.* Τάφιοι autem apud Homerum ſunt populi, qui Taphijs inſulis ſeu Echinadibus imperarunt ad Ionium mare, ſuâ infames piraticâ.

Τε

T ε.

Τέγεα] oppidum Arcadiæ, à quo Tegeaticus ager felix & beatus parœmiæ locum dedit. εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δὲ εἴην Τεγεάτης, felix est Corinthius, at ego optarem esse Tegeates. Illius præses & numen Pan Τεγεάτης. at τέγος, τὸ τέγος, idem quod στέγος, dempto σ, à verbo στέγω *tego*

Τεθαλυῖα] particip. med. verbi θάλλω *floreo* εἰλαπίνη τεθαλυῖα conuiuium florens. Od. λ. τέθηλα quoque est medium eiusdem themat verso α in η metri sustinendi causa. τέθηπα medium verbi θήπω, vel vt aliis placet, τῶ θάπτω *sepelio*.

Τέθναθι imperat. verbi τέθνημι, τεθνάμεν Dorice pro τεθνάναι infinit. eiusd. thematis, cuius præterit. act. τέθνηκα per syncopen pro τεθνήκα Bœtice loco τέθνεικα, vt τέθνεια pro τέθνηκα. pari syncope dicitur τεθνεὼς pro τεθνηκώς, τεθνεὼς pro τεθνεὼς, pleonasmo τῶ ε. ab eodem verbo deriuata, θνήσκω *morior*

Τὸ τεῖχος, *murus* παρὰ τὸ τεύχω *ædifico* τειχίον *paruus murus*. τρ ωθὰ τε τειχιόεσσαν, Tirynthaque muratam vrbem, Iliad. β. quam scilicet ædificauere Cyclopes, adeo eximij artifices, vt dicti fuerint ἐγχειρογάστορες *manu ventres*, non quod haberent manus è ventre, velut surculos quosdam è cortice fruticantes: sed quia ventrem opplebant labore manuum, artisque mercede.

Τίκτω *pario*] quod sumit sua tempora ab inusitato τέκω, ex quo fiunt τεκάς, άδος, *mulier enixa*. τοκεὺς *genitor*, τόκος *partus* à præter medio τετοκὼς τόκος *proles* & τέκνον filius à particip. τεκὸν

Τεκμὰρ & τέκμωρ, *signum*, *prodigium*, *finis*, quem quis sibi proponit in agendo. inde τεκμαίρω & τεκμαίρομαι.

Τέκνον, *proles, filius*, quod etiam de prole brutorum vſurpatur, τέκνα στρουθοῖο. Iliad. β. τέκος idem, vt τέκος ἐλάφοιο fœtus cerui. à τίκτω *pario, gigno*. ſumente ſua tempora ab inuſitato τέκω, ex quo ἔτεκον in aor. 2. & τέτοκα in medio, vnde τοκὰς *mulier granida* & τοκεὺς genitor. In plurali τοκῆες & τοκῆες Ionice, τόκος *partus*.

Τεκταίνω, *machinor*. τεκτοσύνη *ars fabrilis*. τέκτων *fabricator*, τεῦχος, & in plurali τὰ τεύχεα, *inſtrumenta* quęlibet, vt nautica & bellica. à verbo τεύχω *fabricor*, cuius præterit. paſſ. τέτυγμαι, vnde τετυγμένος, ἐτύχθην, τυκτὸς *elaboratus, arte factus*.

Τελαμὼν, ῶνος. *lorum*, è quo clypeus ſuſpenditur, aut gladius, ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα, quod extendatur lorum. vel quaſi ταλαμὼν, ἀπὸ τοῦ ταλάω *fero, patior*. τάλας γὰρ καὶ τλήμων διὰ τὸ βαστάζειν, eſt enim miſerum lorum, propter onera quæ ſuſtinet. Inde ligna virili figura, quæ mutulos aut coronas vectant, ἄτλαντας Græci vocitant, Telamones Latini. Telamo Ἄτλας ait Gloſſar. Τελαμώνιος nomen proprium.

Τέλος, τό. σημαίνει πολλὰ ἡ λέξις plura ſignificat. interdum τὸ τάγμα, *cohortem, agmen, aciem*, ait Didym. alias τὸ τῆς συμπεπληρωμένης πράγματος, καὶ ἔργου τέλος *opus perfectum et abſolutum, ſeu operis finem*. τοτὲ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐπισαγομένων ὠνίων φοιτῶσαν ταῖς πόλεσι πρόσοδον, *prouentum et vectigal*, quod percipitur ex mercibus quæ venales aſportantur in vrbem. τοτὲ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα, magiſtratus & dignitates. τοτὲ δὲ τὸ δαπάνημα, τὴν ἑορτὴν, καὶ τὸ τέλος, *ſumptus, feſtiuitates, et myſteria*. Inde τέλειος *extremus, et perfectus*. τελήεις idem. vt τελήεσσα ἑκατόμβη perfecta hecatombe, quæ ſelectis conſtat animalibus. τελέω *ago, celebro, perficio*. τελείω idem quod τελέω. τελετὴ & τε-

λευτὴ *finis, mors.* τελευτάω *desino,* finio.

Τέλσον, idem quod τέλος per metathesim. τελεσφόρος, i. πάντα τελειοῦν *omnia perficiens* fità τίω *retribuo,* & ἕλω *capio.* mercedem enim confert artifici finis operis.

Τέμενος, τὸ. *agri portio seorsim resecti* vt τέμενος ἀρούρης. peculiariter est τόπος ἱερὸς εἰς τιμὴν ἀποτετμημένος. locus quidam sacer ab aliis seiunctus, secretusque. Vnde Iliad. 3. accipitur pro delubro. Δημήτερος τέμενος Cereris dilubrum. vbi *Scholiast.* ἱερὸν χωρίον ἀφωρισμένον θεῷ κατὰ τιμὴν ἢ Ἥρωι. Fit ἀπὸ τοῦ τέμνω *scindo.*

Τενέδοιο] Ion. pro Τενέδου. Τένεδος est insula Æolica, Leucophrys olim dicta, διὰ τὸ λευκὰς ἔχειν ὀφρῦς, quod albescerent vndiquaque littora.

Τένων, οντος, *tendo,* musculi pars extrema, παρὰ τὸ τείνειν, quod præcipua eius actio in tensione consistat.

Τεράεσσι, Ion. pro τέρασι. dat. plur. τὸ τέρας, quasi εἴρας, portentum, quod aliquid enuntiat.

Τέρην, τέρεινα τέρεν, *tener,* & respondet voci Gallicæ *tendre,* estque maxime propria oculorum & lachrymarum, *tendres à pleurer,* τέρεν δάκρυ. τέρετρον, τὸ *terebrum* à τερέω *terebro.*

Τέρμα *terminus.* τερμιόεις *demissus vsque ad pedes.* ἀσπὶς τερμιόεσσα.

Τέρπεαι, Ionice pro τέρπῃ, à τέρπομαι, τέρπω delecto τέρπεο pro τέρπου. Inde τερπικέραυνος Epithetum Iouis, qui fulmine delectatur. τερπόμενος τῷ κεραυνῷ. τερπωλὴ *delectatio.*

Τέρσηναι. aor. 1. infin. verbi τερσαίνω, idem quod τέρσω *arefacio.*

Τερψίμβροτος, *oblectans homines.* epithetum Solis τέρποντος τοὺς βροτούς. i. ἀνθρώπους.

Τέσσαρες, Atticè πίτταρες. In neutro πίσσαρα & πίτταρα *quatuor*. τεσσαράκοντα *quadraginta*, πίσυρες Ionice pro τέσσαρες, poëticè πίσυρες & πίσυρες. τετράκις *quater*. τετραχῆ & τετραχῶς, τέτραχα, τετραχθὰ, *quatuor modis*. τέταρτος *quartus*. τετρὰς *quaternio*.

Τεταγών, anadiplosis pro ταγών, aor. 2. partic. verbi τάζω *extendo*. Τέταλτο, plusquam perfect. verbi τέλλομαι. cuius act. τέλλω, in præterit. τέταλκα. Τέτατο, est quoque plusquam perf. pass. reiecto ε. verbi τείνω, τέτακα. τέτασμαι, ἐτετάσθην, τετανυσμαι à τανύω seu τάνυμι, eiusdem significationis cum τείνω. Τεταρπόμενος Ionico, & poëtico anadiplasiasmo pro ταρπόμενος, aor. 2. med. verbi τέρπω *exhilaro*. aor. 2. ἔταρπον.

Τέτηκα, præter. med. verbi τήκω. τετήκημαι, & τετιημένος poëticè à τιέω, *punio*, *vlciscor*, idem quod τίω, præt. τετιηκὼς, & per syncopen τετιηώς. τετιημένος à τίω. Τέτλαθι imperat. à verbo τέτλημι. optat. τετλαίην. τέτλαιμεν per syncopen pro τετλάομεν, prima plural. præter. τέτλαα, quod per syncopen factum est ex τέτληκα, mutato η in α nisi sit potius præterit. medium. At τετλάμεν Doricè vsurpatur pro τετλάναι. τετληὼς syncope pro τετληκώς.

Τετμημένος. præter. perf. particip. verbi pass. τέμνω *scindo*. τετραμμένος à τρέπω. τετράφαται, Ionice pro τετραμμένοι εἰσί.

Τετράφαλος κυνέη, galea quatuor eminentias habens, τετραφάληρος, idem. à φάλα, quod est quoddam ornamentum galeæ.

Τετρήχει, plusq. perf. verbi poët. τρήχω. τετριγὼς, partic. med. verbi τρίζω *strideo*.

Τέττα, vox indeclinabilis, qua iunior seniorem

compellat honoris aut beneuolentiæ causa, τέττα φίλου, ἄττα τροφέως, πάππα πατρός. ἠθεῖς ἀδελφοῦ. τέττα vox amici. ἄττα nutritij, παππα patris. ἠθεῖς fratris. *Didym.*

Τεττίγεσσι pro τέττιξι, dat. plur. ὁ τέττιξ *cicada*. comparat scitè poëta senes cicadis, quia vtrique sunt ἄναιμοι & λάλοι, loquaces & sicci.

Τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, reiectione τοῦ ε. à τεύχω. nisi quis malit à τύκω, vnde τετύ ιν pro ἐτύκοιτο, Ionico anadiplasiasmo, aor. 2. medij. τετύχηκα, à τυγχάνω ex τύχω.

Τεῦτλον, & σεῦτλον, *beata*. τεύχεα *sunt vasa, instrumenta*, & apud Homerum τὰ ὅπλα παρὰ τὸ τεύχεσθαι. quod est *armare*, *struere*.

Τέφρα Ionicè τέφρη. *cinis*, reliquiæ τῶν πυρφορουμένων combustorum. τέχνη, *ars*, ἡ τοῦ τεύχειν ἐπιστήμη.

Τη.

THθεα, τὸ τήθος. εἶδος ὀστρέων. *ostrea*. τηθὴ idem quod τιθὴ, & τιθήνη *nutrix*, & quia terra communis est hominum parens & altrix τηθὺς nuncupatur. τηθὺν δέ φησι τὴν γῆν, οἱονεὶ τιθήνην τινὰ οὖσαν. Didym.

Τηκεδὼν, *tabes*, & τῆξις *liquefactio*, à τήκω. Τῆλε *procul* ex qua præpositione plurima componuntur vocabula, vt τηλαυγὴς *valde clarus*. τηλεδαπὸς, qui ex longinquo solo aduenit, *peregrinus*, τῆλε ἐκ δαπέδου. τηλεθάω *viresco* à θάλλω. τηλεθόων, pro τηλεθῶν. τηλέκλητος, & τηλεκλυτὸς, *celeberrimus*, *valde inclytus*. Τηλέμαχος, Telemachus, nomen proprium, eminus pugnans, vt qui iaculatur, & arietat. τηλέπυλος, *amplas & spatiosas portas habens*. τηλεφανὴς, *à longe conspicuus*. τηλυγέτης, seu τηλύγετος, syncope pro τηλοφυέτης, *natus absente patre*, vel genitus

in senectute parentum. Interdum vnicus. à τῆλε & γίνομαι.

Τῆμος, partic. *tum*. Τηύγετος Taygetus, nomen loci. τηΰσιος, *inanis*.

Τι.

Τίεσκεν, & τίεσκε. poëtice pro ἔτιε & ἐτίετο. à τίω. τίη pro τί. *quid, cur.*

Τιθαιβώσσω, & τιθαιβώσσω, *mel conficio*. παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. Τίλλω *vello, vellico.*

Τιμήεντα poët. pro τιμήεντα, à τιμήεις honorabilis, τιμηέστερος, τιμηέστατος.

Τινάσσω *quatio*. ξω. aor. 1. med. ἐτιναξάμην. τιναχθεὶς in aor. 1. partic. pass.

Τίπτε pro τίποτε, *quid tandem*. τὰ Τίρυνθα, ων. vrbs vicina argis, in qua nutritus est Hercules.

Τιταίνοιο κάρηνα, montes Titanij, Ion. pro τιτανίου. Sunt montes Titanij dicti à fabulosis Gigantibus, quos Iuppiter fulmine perculit. vel παρὰ τὸ τιτανώδες χεῦμα τῆς γῆς ob colorem terræ gypso vel calci similem. τίτανον γὰρ κυρίως κονίαν φαμέν, propriè calcem τίτανον dicimus.

Τμ.

Τμάγεν, pro ἐτμάγησαν Bœoticè, à τμήγω. fut. τμήξω. τμήδην *leuiter, incidendo*. à τέμνω.

Το.

Τοῖχος, ου *murus*. οἱ τοῖχοι in Homero sunt latera nauis. à τεύχω.

Τόλμα, ης. *audacia*, ex quo τολμάω *audax sum*, τολμήεις *audax*.

Τολυπεύω, *conglomero, contexo*, vt δόλους τολυπεύειν. *machinor, & perficio*. vt Iliad. ξ. τολυπεύειν πολέμους, i. κατεργάζεσθαι, *perficere*. μεταφορικῶς, ait Interpres,

ἰδίως γὰρ πολύπη καλεῖται τὸ κατειργασμένον ἔριον, est lana parata operi.

Τομὴ, *sectio*. à præterito medio τέτμα verbi τέμνω. τομὴν λέλοιπεν, sectionem reliquit, i. sectum fuit.

Τόξον, ου. *arcus*. τοξοσύνη *ars sagittandi*. τοξότης, ου, & τοξευτὴς *sagittarius*. τοξάζομαι *iaculor*. τοξοφόρος τόξον φέρων arcum ferens.

Τορνόω idem cum τορνεύω *torno, circumscribo*, ἀπὸ τῆ τορέω.

Τρ.

Τράπε. aor. 2. verbi τρέπω, ἔτραπεν. τραπείομεν Ionice pro τραπῶμεν, in subiunct. τράπεζα *mensa*, quasi τετράπεζα, quod haberet quatuor pedes. accipitur etiam apud poëtam Græcum, pro ipsis epulis in mensa structis, vt apud Latinum, *Postquam exempta fames epulis, mensaque remotæ*.

Τραφέμεν, Dorice pro τράφειν. τράφειν pro ἐτράφησαν Bœotice, à θρέφω *nutrio*. τρέσσαν poëtice pro ἔτρεσαν *tremuerunt*, à τρέω *tremo*. vt τρέσσαι pro τρέσαι, in aor. 1. infinit. Inde τρήρων *columba*, δειλὸν τὸ ζῷον, animal meticulosum.

Τρηχὺς poëtice pro τραχύς. *asper*. Τρηχὶς nomen regionis. Τρῆχος nomen viri.

Τρίαινα, *Tridens*, insigne Neptuni, à τρεῖς *tres*.

Ἕρματα τρίγληνα, Iliad. ξ. huius vocabuli varia est acceptio. aliqui vertunt πολλῆς θέας ἄξια, inaures visu & spectaculo dignas, alij τρίκωλα, ἢ τετράγωνα, trilatera & triplici aspectu. alij τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας triplicis pupillæ formam habentes. ἢ πολλῶν κοσμίων ἄξια. γλῆνα enim dicuntur τὰ κόσμια.

Τριγλώχιν, *habens tres cuspides* à γλωχὶς *angulus, cuspis*. τριέτης *triennis*, ab ἔτος *annus*.

Τρίλλιστος *ter petitus*, τριλλιτανευθεὶς, à λιτὴ *supplicatio*. τρίπους, τρίποδος, *tripus lebes*. Τρίπολος *ter aratus*, ab πολέω τρίστοιχες, *qui tribus constat ordinibus*. à στοῖχος *ordo*. τρίτατος pro τρίτος pleonasmo, *tertius*.

Τριτογένεια Mineruæ epithetum à τρίτος *tertius*, & γίνομαι *nascor* Ita Dea dicta est, vel quod nata sit tertia mensis die, quæ τριτομηνὶς nuncupatur. τρίτην τε ... , τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ γὰρ ... ἡ Ἀθηνᾶ. *Harpocrat* ἢ ὅτι ἐκ κεφαλῆς διός. vel quod nata sit è capite Iouis Nam Bœotij caput τριτὼ vocant. *Schol. Aristoph*. aut quia eadem cum Luna est, ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται, Luna autem tertia à coitu die, apparere incipit. Vel quia Minerua est ipsa Prudentia, cuius tres sunt partes, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως, bene deliberare, rite iudicare, iustè facere. *Tzetzes*.

Τρόμος, *tremor*, à τρέμω. τροπὴ *conuersio*. & τρόπος à τρέπω *verto*: τροφὸ *cibus*, à τρέφω. τροχὸς à τρέχω *curro*. τρύγη *triticum & vindemia*. vnde τρυγάω. τρύφος *fragmentum* à θρύπτω *frango*. τρύχος *paruus attritus*, à τρύω *attero*

Τρωγλοδύτης nomen maris, à foraminibus in quibus degebat, vt gens Troglodytarum in cauernis.

Τρωξάρτης, mus, à comedendo pane τρώγων τὸν ἄρτον.

Τρῶες, *Troiani*, Τρῳαὶ Trojanæ, τρώεσσι pro τρωσί.

Τυ.

Τυδεὺς, Tydeus Caledoniæ regis filius, παρὰ τὸ τυτθὸν, quod est paruum. erat enim ætate minor.

Τύμβος, *bustum*, à τύφω *comburo*. quoniam ibi defunctorum cadauera cremabantur.

Τυνδαρίδαι, Ledæ filij, Castor & Pollux.

Τυρογλύφος, mus caseum rodens, γλύφων τὸν τυρόν.

Τύχη, *fortuna*, ἀπὸ τοῦ τυγχάνω *sortior*.

Τω.

Τῶς, pro ὡς *sic*. Item τῶς Doricè pro πῶς.

Υα.

Υάδες] *Hyades*, stellæ in cornibus Tauri, ἀπὸ τοῦ ὕειν à pluendo dictæ; quoniam ortu, occasuque suo largos imbres concitant. ἢ παρὰ τὸ τοῦ υ στοιχείου ἀπεικάζεσθαι. vel à littera υ nominatæ, quam aliquo modo repræsentant. Quidam eam Latine *Suculas* dicunt, ab ὗς *sus*, ὑός, ἀπὸ τοῦ ὕεσθαι, quod sit amica luto sus. vel quasi θῦς, à θύω *immolo* quod *feriantur fœdera porca*, initiumque immolandi primum à sue sumptum videatur.

Υάκινθος, *hyacinthus*, nomen herbæ, floris, & gemmæ: nec non lana est hyacinthino imbuta colore, hoc est purpureo, & subnigro in modum hyacinthi.

Υάμπολις] Hyampolis, vrbs porcorum dicta, vel vrbs pluuijs obnoxia.

Υβ.

Υβάλλειν] Æolica syncope pro ὑποβάλλειν, vt καβάλλειν, pro καταβάλλειν.

Ὕβρις] *iniuria*, *& contumelia*] παρὰ τὸ ὑφαίρω, ὕφρις quod honorem nobis eripiat contumelia, & interdum facultates iniuria, vel ὑπέβαλε τις δῶσα, vel quod grauius nihil sit & intolerabilius iniuriosa contumelia. ὑβρίζω *iniurius sum*, *insolesc*-

co. ὑβριστής, *iniuriosus, contumeliosus.*

ΥΔ.

Υδωρ] ατος, ab inolito ὕδας, *aquas*, & ipsum etiam *mare* apud Homerum, & Pindarum, qua significatione dictum est πάντων ἄριστον ὕδωρ, aqua omnium res optima. παρὰ τὸ ὕω *plua* ὑδρεύω *aquam haurio*, ὑδρηλός, *aquosus.* ὑδραίνω, *lauo*, cuius aor. ὕδρηνα.

Ο Υδρος] serpens, qui viuit in aquis, *Natrix*, ab ὕδωρ. Homerus tamen per hydrum intelligit sagittam illitam hydræ sanguine, quam confecit Hercules. In quod argumentum rite cadit, quod habet Schol. Nicand. in ἀλεξιφ. Venenum τοξικόν, ait, διὰ τὸ ὁμοίως τοῖς τοξεύμασιν αἱμορεῖν παραχρῆμα βρωθὲν, ἢ ποθὲν, quod tam cito conficiat hominem esu potuue, quam si telis confoderetur. vel quia Parthi & Scythæ τοξόται τούτῳ παραχρίουσι τὰς τῶν βελῶν ἀκίδας, iaculorum acumina illo obliniunt. Maxime vero, quia confectum est venenum sanguine Hydræ: τὴν δὲ ὕδραν τόξοις ἀνεῖλεν ὁ Ηρακλῆς, hydram autem confecit Hercules sagittis; ideoque τοξικὸν dicitur.

Υδατοτρεφὴς] Arbor quæ in aquis nascitur, à τρέφω nutrio.

Υδρομέδουσα] Hydromedusa, Mater Physignathi Principis ranarum, dicta quasi ἐν ὕδατι μέδουσα, in aquis regnans & imperans. Υδρόχαρις] altera ex principibus ranis, aquarum decor & gratia.

ΥΙ.

Υἱὸς] *filius*, à voce ὕω *pluo*, ὁ τῶν πατέρων ἢ μητέρος ὢν εὐφρασία, quod sit parentum lætitia, vt terræ pluuia. Athenienses interiecto ι, pro ὑὸς dixere ὑιὸς, ad differentiam τοῦ ὗς, ὑὸς, *sus, suis.* Dicitur etiam Atticè υἱεὺς, *filius*, cuius casus obliqui le-

guntur apud Homerum, aliique à nominatiuo ὑ̔ίς. ὁ υἱωνὸς, *nepos*.

Υλ.

Υλαγμὸς, ȣ̃. *latratus* ab ὑλακτέω, idem quod ὑλάω *latro, as*. Homerus metaphor. vſus eſt. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει, cor intus ei latrabat, ideſt palpitabat.

Υλακόμωρος] *ad latrandum fato natus*. Epitheton canis. ab ὑλάω latro, & μόρος *fatum*. Aliqui interpretantur, *acutè latrans*, μόρον γὰρ λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸ ὀξύ. Cyprij enim, *acutum* dicunt μόρον.

Υλη] tria ſignificat, *materia*, & maxime lignum, ſicut Latini *male materiatas ades* vocant, quarum ligna & contignationes vitioſæ, deinde *ſylua*, ac demum, hyle nomen proprium loci, ait Etymolog. ὑλήεις, εσσα, εν. *arboribus opacus*. ὑλοτόμος, *lignator*, ab ὕλη, & τέμνω *ſcindo*.

Υμ.

Υμέναιος] hymenæus, carmen nuptiale, παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίειν, quod vir & fœmina animo & habitatione coniungantur, cum inter ſe nubunt. Alias etymologias habent Latini Græcique. Ipſe nuptiarum præſes Deus, Hymenæus nuncupatur, quem in nuptiis aduocabant, ὦ *Hymen*, *hymenae*, *hymen*.

Υμνος] *carmen*, *cantio*, ab ὕδω *cano*. Maxime tamen ὕμνος accipi ſolet pro cantione in honorem Dei decantata; inde Hymni Eccleſiæ, & apud Homerum ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα. Apud Poëtas Tragicos pro cantione lugubri, vt θρῆνος, vſurpatur. ὑμνέω, *hymnis celebro*. cuius 3. plural. legitur ὑμνεῦσι, pro ὑμνοῦσι Doricè.

Υπ.

Υπαὶ] prępoſit. poëtica, idem ſignificans ac ὑπὸ, & eundem locum habens in compoſitionibus.

Υπασπίδιος] α, ον. *clypeo vectus*, qui eſt ſub clypeo, ἀσπὶς *clypeus*. ponitur loco aduerbij in neutro plurali ὑπασπίδια προποδίζων ſub clypeo progrediens.

Υπέασι] Ionicè pro ὑπεισὶ, ſunt ſub. ὑπειμὶ *ſubſum*.

Υπέρεχον] tranſpoſitio augmenti pro ὑπερεῖχον. Quanquam ὑπὲρ poëtice vſus eſt non ſemel Homerus pro ὑπὸ, cum in compoſitione, tum extra compoſitionem, vt ὑπείροχος, excellentior, ab ὑπειρέχω, *præſto, ſupero*.

Υπέλυντο] pro ὑπελελύντο, detracto poëtice altero augmento. & ὑπελύσαο, diereſi Ionica pro ὑπελύσω, aor. 1. med. verbi ὑπολύω.

Υπεμνήμυκε] Euſtathius ſcriptum ponit pro ὑπήμυκε pleonaſmo literæ ν, & diplaſiaſmo ab ὑπημύω, quod eſt *deijcior, affligor*, ἠμύω *cado*.

Υπένερθε] aduerb. *ſubter*. ab ὑπὸ & ἔνερθε, infra. Inde Dij Infernales νέρτεροι θεοὶ nominantur. ἀπὸ τῆς ἔρας, quod eſt *terra*.

Υπεραὴς deſuper flans, ὑπεραεῖ ἶσος ἀέλλῃ vehementi ſimilis procellæ, dialyſis, pro ὑπεραεῖ. ab ὑπὲρ ſuper & ἄω *flo*

Υπέρα] funis, quo antennarum, cornua adducuntur, vel laxantur παρὰ τὸ ὑπεραίρεσθαι, quod in ſublimi ſint collocati.

Υπέρβιος] omnem vim excedens. vt θυμὸς ὑπέρβιος, animus violentior, ſuperior omni vi, ab ὑπὲρ & βία *vis*.

Υπερβόρεος] *ſuperborealis*. Hyperborei populi dicti ſunt ſupra quos flat βορέας ἄνεμος, ventus Bo-

reas, ad extremam Scythiam.

ὑπερδεὴς] metu superior, qui nullo timore frangitur. ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας impauidum populum habentes, syncope pro ὑπερδέεα, à δέος, *timor.*

Υπερέπτη] superuolauit. ὑπερίπτημι, ab ἵπτημι volo, cuius aor. 2 ἔπτην, & si non sit in vsu, nisi in verbo medio ἐπτόμην, & πτέσθαι

Υπερηνορέω] *superbio.* ὑπερήνωρ, *admodum virilis.* ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν, fortem & generosum populorum Pastorem, ab ὑπὲρ & ἀνὴρ *vir.*

Υπερικταίνοντο] cuius thema non reperitur in vsu. πόδες ὑπερικταίνοντο, titubabant tremore pedes, διὰ τὴν χαρὰν ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως, ob immoderatam lætitiam.

Υπερίων] Hyperion, Sol. ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον, supra nos se se mouens, mundumque lustrans vniuersum.

Υπερκύδας, αντος. *gloria supereminens.* ab ὑπὲρ & κῦδος, *gloria, decus.* ita ὑπερμενὴς, *prepotens*, à μένος *robur*, ὑπέρμορα. à μόρα *fatum.*

Υπεροπλία] *superbia*, cuius datiu. plur. Ion. ὑπεροπλίῃσι, ab adiectiuo ὑπέροπλος, quasi ὁ ὑπὲρ τὸ δέον τοῖς ὅπλοις στρατευόμενος, qui armis supra quam oportet, sibi arrogat, ab ὑπὲρ & ὅπλα *arma.*

Υπερφίαλος] *fœdifragus*, quasi qui transgreditur phialas, scilicet iuramenta, ab ὑπὲρ & φιάλη *phiala*, vas ex quo liba fundebantur. Procos vocat Homerus ὑπερφιάλους. *vinosos*: explicat Eustathius, qui cyathos plures & capaciores exhauriunt. Et Cyclopas ὑπερφιάλους nominat, i. *staturosos*, ducta metaphora à poculis capacibus Vtè contra Plautus *Salillum* animæ vsurpauit, pro homuncione, breuiario hominis.

Ὑπερῷος, & ὑπερώϊος, nec non ὑπερῷον, & ὑπερώϊον] ſuperior pars ædium, & qui eſt in ſumma parte domus, ab ὑπὲρ & ὦον, ſumma domus contignatio. at ωὸν, *ouum* eſt. Inde enatam fabulam refert Clearchus, quoniam Helena in eiuſmodi cœnaculis, quæ ὦια & ᾠὰ dicuntur, vt crediderint multi illam ex ouo progenitam eſſe. Athen. lib. 2. ὑπερωιόθεν ex ſumma ædium parte.

Ὑπηοῖος] *matutinus*, quaſi ὑπὸ τὴν ἠῶ ſub auroram. ab ἠὼς *aurora*.

Ὕπνος] ſomnus, quaſi λύπνος, à λύω *ſoluo*, & πόνος *labor*, Eſt enim ſomnus ad quietem & ceſſationem datus. vel quaſi ὑπόνοος, ſenſus enim & animus ipſe videntur abſcedere dormientibus. vel quaſi ὑπόπνεος, à πνέω ſpiro, qui enim bene valent, ſubmiſſius in ſomno ſpiritum ducunt. Tria autem ſignificat ὕπνος, Deum, vt ὕπνε ἄναξ πάντων, *ſomne* rex omnium: Mortem ἀπὸ σκότου, vt χάλκεον ὕπνον ferreum ſomnum dixit Poëta: ac demum id quod communiter ſomnum appellamus, Eſtque λύων μελεδήματα θυμοῦ, ſoluens animi curas. ὑπνάω, ὑπνέω, & ὑπνόω *dormio*.

Ὑποβλήδην] aduerbium, quod Latino aduerbio reddi non poteſt. Obſeruat Euſtathius verbum ὑποβάλλω propriè dici de ſuppoſititijs fœtibus, qui ideo βρέφη ὑποβολιμαῖα dicũtur: & per metaphoram Sophocles vocat ὑποβολιμαίους λόγους, ſermones, qui inconſulta mente proferuntur, quales Achillis. Ideo poëta dixit ὑποβλήδην ἠμείβετο, interpellando reſpondebat Achilles, quod eſt inconſulti hominis, & ignari vitæ communis.

Ὑποβρύχιος] *frendens, fremens*, à βρύχω, *ſtrido, fremo.*

Ὑπογυόω, seu potius ἀπογυόω] *delumbo, membra debilito.* à γυῖον *membrum.*

Ὑποδήματα] calceamenta, ab ὑποδέω *subtus ligo.*

Ὑποδμηθείς, *domitus,* & ὑποδμῶς *seruus,* à δαμάω *domo.*

Ὑπόδρα] toruè ab ὑπὸ, & δέρκω *aspicio,* quasi truculenter aspiciendo inuersis oculis: quales irati vel strabi solent, qui παραβλῶπες appellantur.

Ὑποδρηστὴρ] *famulus,* idem quod δρηστὴρ Ionice pro δραστὴρ, à δράω *facio, famulor.*

Ὑποκεκάδοντο] 3. plural. aor. 2. med. verbi χάζω *recedo,* aor. 2. ἔχαδον. Ionice κέκαδον verso χ in κ, & repetita prima littera κεκαδόμην.

Ὑπόκυκλος] *subrotundus,* à κύκλος *circulus.*

Ὑπολίζων] aliquanto minor. ab ὀλίζων *paruus,* idem quod ὀλίγος vnde descendit.

Ὑποπεπτηῶτες] particip. ὑποπεπτηὼς, pro ὑποπεπτηκὼς, verbi πτῆμι, quod sumit tempora à πτάω, reiecto κ, & converso ο in ω. Vel potius ponitur pro ὑποπεπτωκότες, à verbo ὑποπτοέω, *terreo.*

Ὑποπέρκάζω] *prope nigresco.* à πέρκος, seu πέρκνος, *niger.*

Ὑπόπλακος, & ὑποπλάκιος] *planitiei subiacens,* à πλὰξ, *tabula plana.*

Ὑπόρρηνος, idem quod ὕπαρνος, agnum sub se habens. ab ἀρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Ὑπότροπος] *redux,* ὑποστροφὴ *reuersio* ὑποστρέφω *reuertor.*

Ὑποφῆται] sunt ἱερεῖς, προφῆται, & χρησμολόγοι. *sacerdotes,* Prophetæ, & oraculorum interpretes, ab ὑπόφημι *subloquor, loquor sub vate,* vnde & Poëtæ vocantur μουσῶν ὑποφῆται, Musarum internuntij; ipsique Poëtarum explanatores sunt ὑποφῆται.

Υποχίειος] qui est ad manum, aut qui est in potestate alicuius, ab ὑπὸ, & χὶρ *manus.*

Υπτιος, α, ον] *supinus*, χῖρες ὕπτιαι, *supina manus*, ὕπνος ὕπτιος, *somnus supinus*, ἢ ἀπὸ ἀγκτὸς ὕπτιος, quasi ὄπτιος, eo quod supina facile videantur; sint ἀθεώρητα.

Υπώπιον] suboculare, pars quæ sub oculis est; & quicquid oculis subest. ab ὢψ *oculus.*

Υπωλένιος] *qui est sub vlna.* ab ὠλένη, *cubitus, vlna.*

Υπώρεια] *pars ima montis.* ab ὦρος, εος, quod Dorice est ὄρος *mons.*

Υπωρόφιος] qui sub tecto est; ipsæque domus partes inferiores ὑπωρόφιος δόμος. ab ὀροφὴ, seu ὀροφὸς, *camera*, tectum.

Υρ.

Υρία, Ionic. ὑρίη. Oppidum iuxta Aulidem. Est & alia Hyria propter Seleuciam.

Υρμινα, vel Ὅρμινα] vrbs Elidis in montibus posita.

Υσ.

Υσμίνη] *pugna* quasi ὑπομονὴ, παρὰ τὸ ὑπομένω *sufféro.* Opus enim est in bello summa & incredibili patientia: quare Homerus sæpe κρατερὴν ὑσμίνην dixit. Vel παρὰ τὸ δυσμενὴς τις εἶ; quia aliquis infensus est, ideo bellum suscipitur. ὑσμῖνι legitur pro ὑσμίνη.

Υστερος] *posterior*, ὕστατος *postremus* ὕστανος *idem.* opponuntur, ὕστερον, πρότερον.

Υφ.

Υφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo, ordior.* ἱστὸν ὑφαίνειν *telam ordiri.* δόλον ὑφαίνησι pro ὑφαίνῃ, dolos texat.

texat. ὑφαντὸς, textilis, ἐσθῆτα ὑφαντὴν, vestem textilem. ὕφασμα *tela,*

Ὑφηνίοχος *administer, & rector, auriga.* ab ἡνίον, *ἡνία, habena* & ἔχω *habeo.*

Ὑφορβὸς] idem quod ὑοφορβὸς, & συοφορβὸς, *subulcus.* ab ὗς *sus,* & φέρβω *pasco.*

ΥΨ.

Ὑψηγόρης & ὑψηγόρας, & apud Poëtas ὑψαγόρης, qui magnifice loquitur, tanquam ex alto. ἐκ τοῦ ὕψους ἀγορεύειν. aut ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα δημηγορῶν.

Ὑψηρεφὴς, & poëtice ὑψιρεφὴς, & ὑψερεφὴς, *altè tectus.* ὑψερεφὲς δῶ, alta domus. ab ὕψος, *altitudo.* & ἐρέφω *tego.*

Ὕψος, τὸ] *altitudo.* παρὰ τὸ ὄπτω video, quasi ὄψος. ἀφ' οὗ ἔστιν ὁρᾶν. vnde patet prospectus, velut specula: ὑψηλὸς, *altus.* ὑψόθεν *ex alto.* ὑψόθι *in alto.* ὑψόσε *in altum.* ὑψοῦ, & ὕψι, *alte.*

Ὑψήνωρ] alta virilitate præditus, quæ celsos magnosque viros facit. ab ὕψος & ἀνὴρ vir. Est etiam nomen proprium.

Ὑψηχέες ἵπποι] *altisoni equi* παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν, quod sonitum pedum in altum efferant, expressit Poëta Latinus.

Quadrupedante putrem sonitu quatit vngula campum.

aut ὑψηχέες dicuntur μεγαλόφωνοι, qui clarè & crebrò hinniunt. Qua ratione dicitur rana ὑψιβόας, altè clamans, & coaxans. Mercurius ὑψιβίβας *alti gradus,* à βιβάω *gradior.* Iuppiter ὑψιβρεμέτης, *altitonans,* à βρέμω *fremo.*

Ὑψίζυγος] altilibris, seu καθήμενος ἐν ὕψει, alte sedens, καὶ ὁ ἄνω σταθμίζων τὰ κατ' ἀνθρώπους, superne ponderans res humanas. ab ὕψος & ζυγὸς, *sedes, aut statera.*

Ita Iliade θ Troianorum, & Græcorum fata ponderat. Achillis & Hectoris Iliad. χ. & Virgilius de Turno,

Iuppiter ipse duas æquato examine lances, sustinet.

Υψικάρηνος] *altum caput habens.* vt ὄρος ὑψικάρηνον, mons alto cacumine. à κάρηνον *caput.* ὑψίκερως, *alta habens cornua.* ἔλαφος ὑψίκερως ceruus altè cornutus. ὑψίκομος] *alti comus.* δρυὸς ὑψικόμοιο, pro ὑψικόμου *frondosæ quercus.* ὑψίκρημνος *alta habens præcipitia.* ὑψικαρήνοιο Μίμαντος, Mimantis proceri excelsique montis. ὑψιμέδων in alto regnans Iupiter, à μέδω *regno* ὑψιμέλαθρον αὔλιον stabulum excelsa habens atria, à μέλαθρον *domus.* ὑψιμέλαιναι νῆες altè nigræ naues, à μέλας *niger.* ὑψιπέτης αἰετὸς, altiuolans aquila, à πέτομαι volo. ὑψιπέτηλον δένδρον arbor folia habens alta. à πέτηλον, seu πέταλον, *folium.* ὑψίπυλος Θήβη, Thebe alti portæ à πύλη *porta.*

Φα.

ΦΑανθη] pro ἐφάνθησαν, pleonasmo poëtico τοῦ α, & Bœotica syncope, à φαίνομαι, *appareo*, ita φαάνθη pro ἐφάνθη in aor. 1 pass. ex quo φαάντατος splendidissimus. fit φαίνω ex φάω *luceo.*

Φαγέειν dialysis, pro φαγεῖν, & φαγέμεν Dorice. verbi φάγω, seu φήγω *comedo.*

Φάω *luceo* φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς, luxit Aurora aureo in throno. vnde φάος *lux*, vt φάος ἠελίοιο, lux Solis. & φῶς lumen, & homo quoque dictus φώς, ἀπὸ τοῦ φάω, λέγω, *dico*, μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος λογικὸν ζῶον. Solus enim inter animalia præditus est homo rationis & sermonis vsu. Vel ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ, quia solus animi cogitationes pandit & illustrat verbis.

φῶς γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζουσι, διὰ τὴν ἐν ἡμῖν λόγου δύναμιν, propter lumen rationis inditum hominem φῶτα nuncupat. Aliqui Græcorum primam lucem à Deo conditam, Angelos: alteram, homines interpretantur.

Φαίθω, idem quod φάω *luceo*, vnde Sol φαέθων. φαείνω *luceo*, φαεινὸς *splendidus*. Inde quoque φαιδρὸς, *hilaris et splendidus*. φῶς γὰρ τῆς εὐφροσύνης ἀδελφός. Soror enim lucis lætitia, ait Nazian. φαίδιμος *illustris*, idem quod φαιδιμόεις. φαεσίμβροτος ἥλιος, Sol hominibus lucens. à φάος & ἄμβροτος *homo*.

Φαίηκες Pheaces.

Φάλαγξ, γγος militum phalanx, quasi πάλαγξ, à πέλας *prope*, quod milites sint in phalange conferti. φαλαγγηδὸν *turmatim*.

Φαλὸς] *splendidus*. & substantiuè φάλος κόρυθος *cornu galea*. Inde φαληριάω *spumesco*. & φάλαρα seu φάληρα, *phalera*, ornamenta equorum.

Φᾶρος] εος, *vestis, pallium*. παρὰ τὸ φέρεσθαι, quod feratur. at φαρὸς penult. acuta. Insula phari propter Alexandriam, vbi fax accensa nautis viam, portumque demonstrabat, ἀπὸ τοῦ φῶ *alluceo, monstro*.

Φαρέτρα] Ion. φαρέτρη *pharetra*, quasi φέρουσα τὰ τρῶσαι δυνάμενα, ferens ea quæ vulnerare possunt.

Φάρμακον] à φέρω *fero*, & ἄκος *remedium*. vel à φέρω ἄχος *fero dolorem*, quando in malam partem pro veneno sumitur. & φαρμάσσω *veneno afficio*, & apud Homerum *intingo*, vt φάρμακα dicuntur colores pictorum.

Φάρυγξ] *guttur*. à φέρω. δι' ἧς φέρεται τὸ σῶμα. per quem fertur flatus.

Φάσγανον] *ensis*, per hyperthesin litterarum quasi σφάγανον à σφάζω *iugulo*. σφαγαῖς γανύμενον, cædibus gaudens.

Φασσοφόνος] palumborum occisor. à φάσσα *palumbus*, & φονέω *occido*.

Φάτις] *sententia*. Item *fama*, *rumor*, & *gloria*, apud Homerum deducitur à φάω *dico*.

Φάτνη] *stabulum*. ἐϋξέστῳ ἐνὶ φάτνῃ in perpolito stabulo. παρὰ τὸ φαγεῖν, quasi φάγνη.

Φε.

ΦΕβομαι] *fugio* vnde φόβος *fuga*, & *timor*, quia quæ timemus, ea fugimus.

Φείδεο] Ion. pro φείδου. à φείδομαι, *parco ignosco*. φειδώ & φειδωλὴ *parsimonia*, φειδωλὸς, *parcus*.

Φείδιππος] nomen proprium, quasi parcens equis à φείδομαι & ἵππος.

Φέραι] Pheræ, cuius nominis plures fuere vrbes.

Φέρασπις] clypeifer. epitheton Martis. à φέρω & ἀσπὶς clypeus.

Φερέσβιος γαῖα] *terra vitam ferens*, i. ad vitam necessaria. quæ nos nascentes excipit, alit, & educat. à φέρω *fero* & βίος *vita*.

Φέρω, οἴσω. *fero*, *infero*, *consequor*. φέρε *age*. φέρτος, φέρτερος & φέρτατος & φέριστος *validus*, *validior*, *validissimus*. φαρέτρον pheretrum.

Φη.

ΦΗγὸς] *fagus arbor*. ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, quod olim glandibus eius vescerentur homines, antequam triticum sereretur. φήγινος, *faginens*.

Φὴν] pro φῆ, cum pleonasmo τοῦ ν. vt ἐῆν pro ἐὸν, à φημὶ *dico*. vnde φήμη *fama*, φῆμις, *sermo*, *verbum*. φήμιος, nomen proprium, quasi *famosus*.

Φηρὰς, à φηρὶ] Pheræ nomen loci. at φῆρας, *feras*, à φὴρ *fera*. φῆρας λαχνήεντας. feras hirsutas, nominauit Centauros. Feras quidem, quia dimidiato corpore equi, qui proprie *feri* dicuntur. hirsutas

vero, quia λάχνη est villus æquorum, vulpium &c. Ita Pindaurus Centaurum Chironem nominauit, φῆρ' ἀγρότερον νόον ἔχοντα ἀνδρῶν φίλον, feram agrestem, cui erat mens hominum amica.

Φῆσθα] Æolica paragoge pro ἔφης.

ΦΘ.

Φθαίη. aor. 2 optat. ab inusitato φθῆμι. inde ἐφθάμην, φθάμενος, φθὰν & φθάναι. φθάνω, preuenio, peruenio.

Φθέγγομαι] loquor, clamo. φθογγὴ & φθόγγος sonus.

Φθείρω] corrumpo, perdo, idem quod φθέω, & φθίω. ἔφθιμαι. ἐφθιμένος, in præter. Inde φθείρων mons, quòd pinus ferat, quas φθεῖρας nominant, quia pediculos procreant. vel potius παρὰ τὸ φθείρ, quod est prædo, τὸ ὄρος τῶν λῃστῶν. vel denique τὸ ὄρος τῶν θηρῶν mons ferarum.

Φθία, Ion. φθίη. vrbs Thessaliæ. φθίηνδε aduerb. loci.

Φθίω] corrumpor dies dicitur φθίνειν, cum Sol ad occasum vergit. φθινύθω, autem actiuæ & passiuæ significationis est.

Φθισήνορα πόλεμον] bellum perdens homines, à φθίω, & ἀνήρ. ita φθισίμβροτον αἰγίδα, interfectricem hominum Ægidem Palladis dixit.

Φθονέω] inuideo. φθόνος inuidia, quasi φόνος, quoniam qui inuidiam facile suscipit, seipsum necat, & absumit.

Φι.

Φιάλη] phiala. φιάλη ἀμφίθετος, phiala duplex. quasi πιάλη, ἡ τὸ πιεῖν ἅλις παρέχουσα, abunde potum præbens.

Φίλος, η, ον] amicus. φιλώτερος, seu φίλτερος, & φιλαίτερος ac φίλτατος in compar. & superlat. φιλότης ami-

citia, & ipse veneris concubitus. φιλέω & φιλέομαι, *amo*. φιλοτήσιος, qui ad amicitiam pertinet. παρὰ τὸ πίνω fit φιλέω quia conuiuia amicos conciliant. vel ἀπὸ τοῦ γινομένου κτύπου τῷ φιλεῖν ἤχου, à sono labiorum qui fit in osculis; ideoque φιλεῖν *osculari*, & φίλημα osculum. φιλεῦνται, Doricè pro φιλοῦνται, & φιλεῦντας pro φιλοῦντας. ἐφίληθεν pro ἐφιλήθησαν Bœoticè. φιλήτης, *latro*, & φιλητὴς *amator*.

Φιλήρετμος] *remorum & rei nautica amans*. ab ἐρετμὸς *remus*. φιλοκέρτομος, *qui conuitiari amat*, à κερτομέω *maledictis incesso*. φιλοκηδὴς, *affinitatis amans*, à κῆδος, *cura & affinitas*. φιλόκροτος, *qui strepitum amat*, à κρότος, *pulsus æris, et manuum*. φιλοκτεανώτατος, *possessionum amans, et auarus*. τὸ κτέαρ *possessio*. φιλόληΐος] amans prędæ, à λεία, *preda*. φιλομμείδουσα, amans imperii, à μέδομαι, *regno*. φιλομμειδὴς, geminato μ metri causa, *amans risus*. à μειδάω, *leniter rideo*. φιλόξεινος siue φιλόξενος, *hospitum amans*, à ξένος *hospes*. φιλοπαίγμων, *amans ludicra*, à παίζω *ludo*, & παῖγμα, *ludus*. φιλοπτόλεμος, amans belli à πτόλεμος, seu πόλεμος *bellum*. φιλόφρων, *prudens*, & φιλοφροσύνη, *prudentia*, à φρονέω *sapio*. φιλοψευδὴς, amans mendaciorum à ψεῦδος *mendacium*.

Φιτρὸς] truncus ligni. παρὰ τὸ φυτεῦσαι, ἐξ οὗ τὰ φυτὰ, ex quo plantæ.

Φ λ.

Φλέψ, βὸς. *vena* & metaphor. sicut apud Latinos, φλέβες ὕδατος, & χρυσοῦ, venæ aquę & auri. ἀπὸ τοῦ τὸν χυμὸν δέχεσθαι φλεγμὸν περιέχειν, quod calidissimum humorem contineat, nempe sanguinem.

Φλέγω, *inflammo*. φλέγμα *humor, et incendium*, φλὸξ *flamma*. φλεγέθω, idem quod φλέγω, & φλεγέθων infernus, ardens fluuius.

Φλεγύαι] gens contumelioſa & impia.

Φλοῖος] *cortex* à φλέω fœcundus ſum.

φλοῖσβος *ſonitus aquæ*, nomen fictum per onomatopœiam.

Φο.

Φοῖβος] *Phœbus. Sol.* quaſi φαόβιος lumen vitæ, quod alij purum interpretantur. Vnde Scholiaſt. Apollon. obſeruat vates eſſe caſtos debere; φοιβήσαντες, ait, τὸ ῥυπαρὸν σῶμα καθάραντες. φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν.

Φοῖνιξ] palma, & ſanguineus color, à φόνος *ſanguis*, cui ſimilem ſuccum palmæ fructus emittit. vnde purpura φοῖνιξ, φοινικεις, idem quod φοινικοεις, *purpureus.*

Φοίνιος, & φόνιος] *cæde contaminatus, homicida.* & φονός, à φένω *occido* φονεὺς, *homicida*, φονος *cædes.*

Φοιτάω & φοιτίζω, *eo, ventito*, φοιτίζεσκον imperfect. poëticum.

Φολκος] *Strabo*, quaſi φαολκὸς, τὰ φάη ἕλκει, oculos trahens.

Φοξὸς, οῦ] *qui caput habet turbinatum.* quaſi φάοξος, πρὸς τὰ φάη ὀξὺ, qui acutus conſpicitur.

Φορβὴ] *pabulum* à φέρβω *paſco.* quaſi φέρω βίον, vitam fero.

Φορεύσας φόβον Αρηος] equas terrorem Martis ferentes. quod aliqui explicant, μὴ φοβουμένας, imperterritas: alij ἐν δέοντι φεύγούσας fugientes in periculo, cum opus eſt, vbi notat Euſtath equos inter ſe differre, ἡλικία ætate, χροιᾷ colore, μεγέθει magnitudine, γένει genere & ſexu, δυνάμει virtute. Ita equæ Pheretiadis erant pares ætate, οἴεπας dixit; pilo ὀτρίχας, magnitudine σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας ad perpendiculum tergo ſimiles, ſexu θηλείας, virtute φόβον Αρηος φορεύσας.

Φορβὸς, *baiulus*, à φορέω *porto*. φόρτος *onus* quasi φέρτος, φορτὶς νηῦς nauis oneraria.

Φόρμιγξ *cithara*. παρὰ τὸ φροίμιον, quod per syncopen dicitur προοίμιον, proœmium. Etenim præludebat Apollo cithara, deinde Musarum carmina subsequebantur. φορμίζω *citharam pulso*.

Φορύνω, φορμώω, φορύσσω, *pinso*, *subigo*, nec non *fœdo*, *inquino*.

Φ ρ.

Φράζω] *dico*. ἔφραδον aor. 2. à φράω *dico*. φραδὴς *consultus*. idem quod φράδμων, φραδμοσύνη, *consilium*, *prudentia*.

Φράσσω, *sepio*, *obstruo*.

Φρέαρ, poëtice φρεῖαρ, ατος, *puteus*. παρὰ τὸ φέρω, ἐξ οὗ φέρεται τὸ ὕδωρ.

Φρὴν, φρενὸς, *mens*. à πρὸς, ἀφ' ἧς πρόσεισι τὰ βουλεύματα, vnde proficiscuntur consilia. Inde φρονέω *sapio*. φρόνις *prudentia*, *ingenium*.

Φρήτρη, quod est Ionicum pro φρατρία, seu φατρία, quasi πατρία. Sunt autem φατρίαι conuentus quidam qui peculiaria sacra habent. Athenisque olim ex quatuor tribubus, quæ illic erant, quarta dicta est φατρία. Monet autem sapienter Iliad. β. amicos cum amicis, tribules cum tribulibus in prælio coniungi debere, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, vt tribus tribui auxilietur. Idem statuit Leo Imperator const. 20. ἡ γὰρ ἀγάπη συνεπιδεικνῦσιν ἀλλήλοις, καὶ προθυμότερον παρακινδυνεύειν, amor enim & dilectio aliena participat pericula, ac generosius pugnat.

Φρὶξ] fluctuum, vel maris fremitus, primaque maris superficies, cùm exigua aura stringitur. φρίσσω *horreo*.

Φρόνις] *cogitatio*, παρὰ τὸ φρονεῖν, quod interdum

cogitare significat. Φρύγω, ξω, *torreo*.

Φυ.

ΦΥ] ἀντὶ τοῦ προσπέφυκε τῇ χειρί, accessit, hæsitque manui, à φύμι, loco φύου. aor. 2.

Φυγάδε] aduerb. *in fugam*. φυγή, & φύξις fuga. φεύξιμος, seu φύξιμος, φυκτὸς & φευκτὸς, à quo fugiendum est, detestabilis. ex φεύγω *fugio*. φύζα quoque Ionice idem quod φυγή, sicut φύζω idem quod φεύγω. ita φυζακινῇς ἐλάφοις fugacibus ceruis, pro φυζακιναῖς, à φύζα, & κινέω.

Φυὴ] ῆς indoles, à φύω. Vno versu complexus est poëta omnem virtutem mulieris, χερείων ἢ δέμας, οὐδὲ φυὰν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα. Iliad. α. non inferior, corpore, indole, ingenio, & operibus. Per δέμας enim bonam corporis compositionem, per φυὰν morum comitatem sine qua pulchritudo δέλεαρ ἐστὶ ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον, esca est sine hamo natans. per φρένας prudentiam per ἔργα habilitatem in agendo significat Eustath.

Φῦκος] ου. species herbæ marinæ, *algam* aliqui interpretantur. inde φυκιόεις, *algosus*.

Φῦλον *gens* at φύλλον *folium*. Dicta est φῦλον *gens* metaphora petita à folijs, οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. ea enim hominum est nascendi ratio, quæ foliorum. φύλλον verò folium, à φύω, quasi φύαλον. φυλή, ῆς *tribus*, Athenarum pars decima ciuium.

Φυλακὴ] *custodia*, *præsidium*, φυλάττω *custodio*, *obseruo*, φύλακος idem quod φύλαξ *custos*. φυλακτὴρ *vigil*, *custos* à φυλὴ tribus. ὅτι καὶ φυλακὰς αἱ φυλαὶ ἔχουσι, quia tribus custodias, i. excubias agunt. ἐκεῖ λέγεται ἡ πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, ait Etymol. vna enim tribus tres horas noctis excubat, totidem altera, & tertia, vnde ἡ φυλακὴ τῆς

νυκτὸς, τρεῖς ὥρας σημαίνει, custodia tres noctis horas significat.

Φύλοπις] ἰδος. certamen velut φυλουίς τις οὖσα, conuerso μ in π. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φῦλα εἶ), quod gentes sint simul.

Φῦ. φύντος particip. aor. 2. act. verbi φύω, ἔφυω. φῦσα part. eiusdem verbi. & φῦσα *follis*, nomen.

Φυσίγναθος, *superbus, buccas inflans.* à γνάθος *maxilla* & φυσάω, *sufflo, inflo.* φυσιάω *anhelo.*

Φυσίζωος] terræ epitheton φυούσης ζῷα gignentis animalia vel φυούσης τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα, ad vitam conducibilia.

Φυτὸν] *planta*, φυτεύω *planto.* à φύω, *gigno.*

Φω.

Φῶκη] ης. φῶκαι, *phocæ*, pisces maris, immania monstra, balænæ.

Φωνὴ] *vox.* quasi φῶς τοῦ νοῦ lux animi. φωνέω *loquor, vocem edo.*

Φωριαμὸς] arca, πρὸς τὴν φυλακὴν τῶν φωρῶν κατεσκευασμένη, ad cauendum sibi à furibus apta.

Χα.

ΧΑΔΕ. pro ἔχαδε. χαδέειν loco χαδεῖν Ionica dialysi, χάζεο pro χάζου, verbi χάζω *recedo. capax sum.*

Χαίρω] *gaudeo.* χαίρεσκεν *gaudebam* pro ἔχαιρον, poëticè. cuius Imperat. χαῖρε, *salue.* χάρμα, & χάρμη *gaudium.*

Χαίτη] iuba equina: quanquam & aliis animalibus tribuitur, ipsique homini. χαῖται ἄνακτος, comæ regis à χέω fundo, & ἅλλω *salio.*

Χάλαζα] *grando.* ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη, ex aëre in terram demissa.

. Χαλεπός] *perniciosus, grauis.* χαλέπτω *damno afficio.* χαλεπαίνω exhibeo me difficilem & asperum.

Χαλινός] *frenum.* Metaphorice pro imperio, vt Διὸς χαλινός, Iouis imperium. à χαλάω deriuatum. τὸ μετ᾽ δυνάμεως χαλώμενον, quasi cum virtute & arte laxatum.

Χάλιφρων] demens & stolidus, ὁ χάλις τὰς φρένας, cui mens laxata est & emota sedibus suis. χαλιφρονέω, sum χαλίφρων. & χαλιφροσύνη, stoliditas ipsa mentis emotæ.

Χαλκός, οῦ] *æs,* & quicquid ex ære fabricatum est, vt ensis, & arma, παρὰ τὸ χεῖν τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν δύναμιν τῶν αἰρουμένων, quod occisos virtute priuet ac robore. Ferro enim nondum inuento vsus erat æris. χαλκῷ δ᾽ εἰργάζοντο, μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος. *Hesiod.* χάλκεος, & metri gratia χάλκειος, & Ionicè χαλκήιος *areus.* χαλκεῖον *officina fabri,* χαλκεὺς *faber.* χαλκεύω *fabrico.* Vere ferrei milites, vt qui χαλκεοθώρηκες, ære loricati, à θώρηξ *lorica.* χαλκεόφωνοι, ænea voce, à φωνὴ *vox.* χαλκήρεες, aptati ex ære ab ἀρῶ *apto.* χαλκοβαρῆς, ære graues à βάρος *pondus.*

Χαλκοκνήμιδες, ære ocreati, à κνήμη *ocrea.* χαλκοκορυσταί, ære galeati, à κόρυς *cassis.* χαλκοπάρῃοι, æreas malas habentes, à παρειά, seu παρηά *mala.* χαλκότυποι ferro inflicti, seu vulnerati, à τύπος *typus,* & τύπτω *vulnero.* χαλκοχίτωνες ære tunicati. à χιτὼν *tunica.* Ferrea denique omnia, quoniam ipse Iuppiter habitat domum χαλκοβατὲς, cuius fundamentum est æreum i. immotum, à βάσις fundamentum. equi χαλκόποδες pedibus æneis: à πούς pes; hasta, seu virga cui innititur χαλκογλώχιν, æneæ cuspidis, à γλωχὶν cuspis.

Χαλκόφι] paragoge poëtica, pro χαλκοῦ. πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός, repulsum est ab ære æs.

Χαμαὶ, *humi*, χαμάδις, χαμᾶζε *in terram*. quasi χθαμαὶ, à χθὼν *terra*. ἢ παρὰ τὸ χῶ, quasi fusè & abiectè in terram. χθαλαμὸς pro χαμαλὸς, humilis & depressus.

Χαμαιγενέων ἀνθρώπων] humi, vel ex humo genitorum hominum. χαμαιγενὴς *humi genitus*. Ita Latinis homo quasi humo dictus, ab humo vnde expressus.

Χαμαιευνάδες σύες] humi cubantes sues. ab εὐνὴ *cubile*, & εὐνάζω *cubo*.

Χανδάνω] *capio*. ἓξ δ' ἄρα μέτρα χάνδανεν, sex mensuras capiebat. à χάζω, *capio*, & *recedo*.

Χανδὸν] ore hiante aduerb. à χαίνω *hisco*, cuius aor. 2. ἔχανον, χανοίμι, χανών.

Χαράδρα, Ionice χαράδρη, *sulcus* vel *alueus* quem aquæ torrens excauat, à χαράσσω, *sculpo*, *excauo*.

Χαριδότης] ὁ. lætitiæ dator, vel gratiæ, Epitheton Bacchi, à δότης, & χαρὰ *gaudium*, seu χάρις *gratia*, & *lepos*, quæ ambo αἰνιγματώδη sunt. Nihil enim χαρᾶς γόνιμον ἐστὶν, ὡς χάρις, gratia & venustas lætitiam parit, Plutarch. qui χαρὰν, non à χαίρω, deducit, sed à χέω, & ῥέω *fundo* & *fluo*. χαρὰ enim διάχυσίς ἐστι καὶ εὐπείθεια τῆς ῥοῆς τῆς ψυχῆς. Gaudium est velut defluuium non se continentis animæ.

Χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος. *venustus*. χαρίζομαι gratificor. χαρίζεο, pro χαρίζου. & χαρίζεαι pro χαρίζῃ Ionice. à χάρις *gratia* cuius pluralis, χάριτες εὐπλόκαμοι, bene comatæ Charites & Gratiæ.

Χαρμοφέρων ἑρμῆς, Mercurius gaudium ferens. χάρμα φέρων.

Χαρόψ, & χαροπὸς] accipitur pro fuluo, vt χα-

ροποιο λέοντος leonis fului, χαροπῶντι λέοντι, Homer. in Iunone, quia χαρώψ propriè is est, qui lætitiam cordis vultu prodit, colore quodam quem χαροπὸν vocant, cœruleus, aut fuluus esse creditur. Ideoque χαροποὶ dicuntur, quicunque tali colore imbuti sunt. Est etiam χάροπος. Regis nomen.

Χαρύβδις] vorticosum mare ad fretum Siciliæ naues absorbens; ex quo Charybdis nominatur quicquid ad exitium ducit, οἱονεὶ εἰς χάος βαίνοι.

Χατέω] verbum poëticum, *opus habeo*, πάντες τε θεῶν χατέουσι ἄνθρωποι, omnes homines dijs indigent. χατίζω & χατεύω idem significant. Vnde χατις, & poëticè χῆτις, seu χῆτος, *indigentia*. χατιος *indigens*. Deducitur παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν, quia qui indigent, habent quod petant. ait Etymolog.

ΧΕ.

Χεῖλος] *labrum*, & metaphoricè, crepido fossæ & fluuiorum ripæ ποταμῶν χείλη labra fluuiorũ.

Χεῖμα] *hyems* παρὰ τὸ χέειν ὕδατα, quod pluuias fundat hyems imbrifera. χειμὼν, idem, interdum tamen *procella* dicitur. χειμέριος, *hybernus*, χείμαρρος, & χειμάῤῥοος, fluuius torrens, qui tantum hyeme fluit, quasi χείματι ῥέων.

Ἡ Χεὶρ, χειρὸς, & poëticè χερός. cuius dualis τοῖν χεῖρε mascul. gen. dat. plur. χερσὶ, poët. χείρεσι, & χείρεσσι. *manus*. quæ etiam animantibus tribui solet. vt apud Plautum proboscis Elephanti manus dicitur, ita χείρ. Apud Homerum pro ipsa vi & imperio accipitur, quia robur hominis est in brachio. vt apud Ouid. *An nescis longas Regibus esse manus*. Apud Medicos Emplastrum quinque constans pharmacis, vt manus quinque digitos complectitur. Fit ab

ἔχω *contineo, habeo*, Est enim manus, ὄργανον τῶν ὀργάνων. χειρὶς, ἰδος. *manica*.

Χέρων] *peior, deterior*. χέρηος ἐκ πατρὸς υἱὸς ἀμείνων, filius melior patre peiore. poët. χερείων, & χερειότερος, & χειρότερος *vilior*. In dat. legitur χέρηι, χέρηα & χέρηας, in vtroque accusat. Dictus est χείρων ὁ παῖς χειρῶν ἥττων, qui debilior est manu: vel ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν, manibus vitam quærens. Est etiam Chiron Centaurus, Achillis institutor, & Medicus præstans. In cuius nomine ludit facete Sidonius aduersus Medicum, manu habilem ad lucra capienda, dicens iustum Medicum Chironica magis institutum arte, quam Machaonica.

Χειροτένοντες καρκίνοι] neruosis manibus cancri, in Batrachom. à τείνω, *tendo, & neruus*; & χεὶρ manus. Chelas cancri χηλὰς nominat.

Χελιδὼν *hirundo*. παρὰ τὸ πῶς χείλεσιν ᾄδειν. quod labris, & rostro perpetuo garriat. ex quo enatum prouerbium, χελιδόνων μουσεῖον, Hirundinum Musæum, i. officina garrulitatis, seu potius, παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν, quod labia continuo moueant. Barbari dicti sunt χελιδονίζειν, quorum vox non magis intelligi potest, quam hirundinum garritus.

Χελυς] testudo, & chelys instrumentum musicum; quia Mercurius χέλυν δύρων, ex testudine confecit instrumentum ei non absimile. χελώνη, idem significat.

Χεραὰς, ἀδος] colluuies sordium, maxime ex aquis quando in vnum confluunt. παρὰ θαλάσσια σκύβαλα, ait Etymolog. vel apud Homer. ἰλ. φ. χεραὰς ἐστὶ τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος, καὶ ὀστράκων, καὶ λίθων. congeries limi, testarum, & lapidum ad profluuia fluuiorum.

Χειρμάδιον] lapis, qui manum implere potest. *saxum manuale.* vel lapis qui vna manu sustolli potest, à χεὶρ *manus*, & μάσσω *tango.*

Χερνῆτις. i. & χερνῆτις γυνὴ, mulier quæ nendo filum vitam sustinet. imo & quilibet manibus victum quærit, dicitur χερνήτης; a χεὶρ *manus*, & νέω *glomero, neo.*

Χέρνιβον, *lauacrum*, in quo ante sacrificium Argiui ἐχερνίψαντο manus lauerunt: vt erat ille mos ante omnem orationem manus abluere: quod etiamnum Turcæ obseruant religiosissimè. fit à χεὶρ, & νίπτω *lauo.*

Χειροδάμας] nomen proprium, quasi dicas, *manu domitus.* à δαμάω *domo*

Χέρρος, siue χέρσος, desertus, & incultus. In Homero legitur absolutè χέρσος, pro terra. χέρσονδε, *in terram.* ὃ ἐξῆς ἐστι χερσὶ προσπελάσαι, quæ potest manibus excoli.

Χεῦαι] pro ἐχεῦσαι, sublato σ. à χέω, χεύσω, *fundo.* χεύαιτον. Atticè pro ἐχεύασαν, tanquam à χεύω. Interdum χέω apud Poëtam, significat *humare*, quasi ἐπιχέειν τὴν γῆν τοῖς τεθνεῶσι.

Χη.

ΧΗλος *arca*, in qua asseruantur vestes & supellex. à χέω seu χείω *capio, capax sum*, ἢ χίουσα τὰ ἐντιθέμενα.

Χὴν, ηνὸς, ὁ vel ἡ] anser dictus, quod hiscat, & perpetuò edat. ἀπὸ τοῦ χαίνειν, ἢ χανδὸν ἐσθίειν. ait Eustath. vel παρὰ τὸ ἠχὴ, *sonus.* κρακτικὸν γάρ ἐστι καὶ φωνητικὸν ζῶον. est enim animal clangens.

Χῆρος] *viduus*, quod interdum adiectiuè ponitur, vt Il. β. χῆραί τε γυναῖκες, viduæque mulieres absolutè,

vt Iliad. ζ. χήρη σεῦ ἔσομαι, tua ero vidua. χήρα dicta est per antiphrasim παρὰ τὸ χαρὰ *gaudium*, quia χωρητικὴ τῶν κακῶν τῆς λύπης, capax est malorum omnium, quæ mœror procreat. Inde χηρόω *viduo* & χηρωσταὶ, sunt ij, quorum vxores viduæ manent; vel qui succedunt familiæ, cui nulli sunt propinqui heredes. χηρεύω, *viduus sum, careo.*

Χήραμος] *cauerna, & lustrum ferarum.*

Χητίω, idem quod χατίω, *egeo.* de quo ante.

Χ θ.

Χθαμαλὸς, χθαμαλώτερος, ταπς. vide χαμαλὸς in χαμαὶ *humi.*

Χθὲς *heri.* χθιζὸς, *hesternus.* παρὰ τὸ ἐχθὲς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας, quod ab illa die excesserimus.

Χθὼν, ἡ. terra παρὰ, διαχέειν quod facile diffluat: vel παρὰ τὸ χεῖν, *capere*, quod omnia sinu excipiat.

Χ ι.

Χίλιοι, αι, α] *mille.* Inde χιλίαρχοι, Tribuni militum, qui mille militibus præsunt.

Χίμαιρα] Chimæra.

Χιὼν, όνος, ἡ] *nix.* quasi χεὼν, à χέω fundo.

Χιτὼν] ῶνος. *tunica.* metaphorice, ἐνδύεσθαι τὸν χιτῶνα τῆς ἀρετῆς, indui tunica virtutis. quod non caret exemplo etiam in scripturâ sacrâ fit à χέω, quoniam vestis περιχεῖται τῷ σώματι, corpus totum ambit, illique affunditur.

Χ λ.

Χλαῖνα] *lana, pallium, vestis*, quæ superinduitur tunicæ ad frigus arcendum. vnde etiam Grammatici deducunt παρὰ τὸ χλιαίνειν, à calefaciendo corpore. Homerus eam ob causam ἀλεξάνεμον, & ἀνεμοσκεπέων χλαῖναν nominat, ventorum expultricem, & quæ aduersus eos membra tuetur. χλαίνάων ἀνεμοσκεπέων

σκιτίων, Dor. pro χλαινῶν. hyeme lanea, æstate linea indumenta veteres gestabant. Itaque ἄχλαινον βίον nudam & molestam vitam vocant Græci, vel incultam & inornatam, quia inopes solis tunicis induebantur, diuites Græci palliis, Romani togis, cum prodibant in publicum.

Χλωρὸς, per crasin ex χλοερός, viridis in modum τῆς χλόας virentis herbæ. Apud Homerum tamen δέος χλωρόν, timor decolorans, sanguine scilicet ad cordis præcordia affuso, & inducto pallore ob metum. χλωρηΐς, viriditas. & Odyss. τ. χλωρηΐς ἀηδὼν, virens luscinia, quæ apparet vere apparente, cum omnia virent.

Χν.

Χνόος] *rasio, lanuga*, & apud Homerum scitè maris spuma dicitur χνόος ἁλὸς, quia ei velut lanugo innatat, quo fere sensu niues dicuntur apud Arnob. *aquarum vellera. tacitarum vellus aquarum*. Martial.

Χο.

Χοαῖος] *infundibulum*, cuius est vsus liquori ex vno vase in aliud transfundendo. fit à χέω, *diffundo*: æque ac χοη, libamen paterâ fusum ad exequias mortuorum. χοὰς χεόμεθα πᾶσι νεκύεσσι, libamina fudimus omnibus mortuis.

Χοῖνιξ] ικος. mensuræ nomen sextarios duos continens, *modium*. Homerus vsus est pro *cibo*, continente loco contenti. ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἅπτηται. Odys. τ. qui meum modium, i. cibum tangat & gustet.

Χοῖρος] *porcus*. παρὰ τὸ χοῦν ἐρευνᾶν, quod terram rostro scrutetur. vel παρὰ τὸ τὰ χοίρους ἐρᾶν, vel quod sordes & viliora quæque amet. χοίρειος *porcinus*, &

eliso ι, χοίρεος, vt Odyſ ξ. δμώεσσι πάρεστι χοίρεα. ſetuis adſunt ſuilla.

Χολάς, άδος] *inteſtinum*, ita nominatum, παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ χολάδες τῶ ἥπατος, quòd bilem hepatis recipiat, vel quòd laxum ſit, & concauum, ἀπὸ τῶ χαλάω *laxo*, vel κοῖλος, *cauus*. Eſt autem χολή & χόλος, *fel*, & bilis, itaque maxime breuis. χολοῦμαι, iraſcor. χολωσέμεν, pro χολῶσαι, Doricè. Inde χολωτὸς, *iracundus*.

Χορδὴ] inteſtinum, παρὰ τὸ χωρῶ *ſecedo*, καὶ τὸ ἔδω *edo*, quod viſcera ſint ſeceſſus cibi. Et quia ex inteſtinis fiunt chordæ inſtrumentorum Muſicorum, inde fides quæ pulſu ſonos reddunt, χορδαὶ nominantur. δωδεκάχορδον ὄργανον.

Χοροιηθεῖς νύμφαι] choreis aſſuetæ Nymphæ. hymn. in Pana. à χορὸς *chorus*, *& chorea* & ἦθος, *conſuetudo*. χόρος autem dicitur tam de ipſa ſaltatione, vt κιθαρίς τε χορός τε, cithara & chori, quam de ipſa ſaltantium multitudine, πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. Odyſ. θ. quatiebantque diuinum chorum pedibus.

Χοροιτύπη] ait Mercurius, inuenta teſtudine, *ô chorifica*, quod eo inſtrumento agitentur choreæ, quibus terra pulſatur. à χόρος & τύπτω. χοροιτυπία, ipſa chorea, plauſuſque pedum.

Χόρτος] *fœnum*, παρὰ τὸ ἐν χόρσω γίνεσθαι, quod è terra naſcatur. vel quaſi κόρτος, παρὰ τὸ κείρω, quod falce demetatur. Eſt etiam χόρτος in Homero Il. ω. ſeptum cortis, ὁ τῆς αὐλῆς ὅρος. Vſi enim ſunt fœno veteres pro pariete & ſepto. ἄχρι δὲ τῶ νῦν ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ τῶ χόρτου παραβάλλουσιν αὐλαῖς ταῖς ἐν ἀγροῖς οἰκήμασι. Etiam nunc in Lycia fœno ſepiunt cortes domorum campeſtrium. Etymolog.

Χρ.

Χραισμέω] *opem fero*, quasi χρησιμῶ *vtilis sum*, à χράω, *vtendum do*, & χράομαι, *vtor*, ex quo χρήσιμος *vtilis*. χρεία *vtilitas*. Ionicè χρειώ, χρὴ *oportet*. χρέος, *æs mutuum*, & poëticè χρεῖος. Et quia in vsu maxime sunt pecuniæ, inde χρήματα. χρήζω & χρηΐζω *indigeo*. ex eodem themate χράω.

Χρηστὸς *vtilis*, *bonus*. maxime verò τὰ χρηστὰ dicebantur, quæ videbantur obseruatione digna in lectione librorum, eaque notabantur littera χ, χρήσιμα seu χρηστά. Et χρηστολόγοι nominabantur ij, quorum sermo probus, improba vita; qui loquebantur Catones, & viuebant Vatinij.

Χρηστήριον, oraculum, & propriè locus in quo reddebantur oracula, χρησμὸς oraculum, à χράομαι, *oraculum consulo*, à χράω *oracula edo*. ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο, animam consulturus Thebani Tiresiæ. Odys. κ.

Χραύω, leuiter vulnerans sanguine corpus inquino, ab eodem χράω, *coloro*, *vel polluo*. Est enim significationis planè diuersæ: licet Eustathius χραύω deductum velit, quasi χροὸς αὔω, cutem perstringo.

Χρίω] *vngo*, *oblino*, ex χράω *coloro*. χρῖσαν ἐλαίῳ, vnxerunt oleo. Ab eo fit χριστὸς vnctus, Christus vnctus in Regem, Sacerdotem & Prophetam; quæ tria hominum genera sola oleo perungebantur. Chrestum, & χρηστὸν, perperam cum dixere Pagani. Ita enim χρηστὸς est, vt fit etiam χριστός.

Χρίμπτω, *admoueo*, *appello*. *accedo*. ἥρως χριμφθεὶς πέλας, Odys. κ. heros prope accedens. quasi χρείπτω, à χεὶρ *manus*. significat enim propriè ταῖς χερσὶ προσεγγίζειν, manibus admouere.

Χρόα] *color*. à χράω *coloro*. poëticè χροιά; quo no-

mine vſus eſt Poëta pro corpore hominis venuſto: ἱμείρεται περικαλλέϊ φιλότητι ἢ χροΐῃ, deſideraret concumbere ſuo pulchro corpori. Iliad. ξ. ſignificat quoque cutem hominis, vnde deducitur χρόος, ν. & χροῦς, χροός, χροΐ *cutis*. & χρώς, τός. *idem*.

Χρόμαδος] nomen ab Homero fabricatum, pro ipſo ſtrepitu dentium ex vulnere colliſorum, ad quem ſonum ipſa vox ὀνοματοποιητικὴ videtur accedere, ait etymolog.

Χρυσός, ῦ. *aurum*, χρύσεος, & χρύσειος, & χρυσοῦς *aureus*. Omnia autem quæ in pretio habentur, & honore Deorum, dicuntur aurea, ab Homero. χρυσόθρονος ἥρη, Iuno ſedet in aureo throno, à θρόνος *ſedes*. χρυσοπλόκαμος Λητώ, Latona auream ſpargit comam, à πλόκαμος, *caſaries*. Ἀθηνᾶ χρυσηλάκατος, Pallas geſtans auream colum. ab ἠλακάτη *colus*. χρυσοστέφανος Ἀφροδίτη, Venus aurea redimita corona, à στέφανος *corona*. Ἥλιος χρυσόζυγος Sol aureo curru vectus à ζυγὸς *iugum currus*. Ἑρμῆς χρυσόρραπις Mercurius auream virgam tenens à ῥάβδος *virga*. Ἄρης χρυσοπήληξ, Mars auro galeatus, à πήληξ *galea*. χρυσήνιος Ἄρτεμις, Diana aureas tractans habenas ab ἡνία *habena*. Ὧραι χρυσάμπυκες, Horæ aurea frœna moderantes, ab ἄμπυξ, *frœna equorum*, metaphor. Ἶρις χρυσόπτερος, Iris aureas alas habens. à πτέρον *ala*. Dij omnes χρύσεοι, aurei.

Χυ.

Χυτλῶσαι] vngere oleo aqua permixto, i. balneo, ait etymolog. χύτλον enim dixere τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χύτρος & χύτρα, *olla*, *cacabus*.

Χω.

Χώεο] Ionica dialysi. pro χώου. imperf. verbi poëtici χώομαι, *irascor*. ex quo χῶσαι, χώσατο, χώσασθαι, & χωσάμενος.

Χωρέω, *eo, accedo. locum do. capio.* χῶρος, *locus, spatium.* χώρα *regio.*

Ψα.

ΨΑλιδόστομος] forficem in ore habens. Epitheton Cancri. à σόμα, ος & ψαλὶς, ίδος *forfex*. quod Hesychius innuit deriuari, à ψάλλω *moueo.*

Ψάμαθος, idem quod ψάμμος *arena*, ex quo deducitur. ψάμμος autem à ψάω, λεπτύνω, *minuo*, quod arena nihil sit minutius. vel παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης, quod tangatur à mari. ψαμμώδης, & ψαμαθώδης, *arenosus.*

Ψαρῶν νέφος] sturnorum nubes. ψάρος enim auis variis distincta maculis, quę etiam dicitur ψάρ. vnde ψῆρας pro ψαρὰς dixit Homerus, ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε, terruit graculos, & sturnos. Iliad. π. fit à ψαίρω *accelero.*

Ψαύω] idem ac ψάω *tergo, abstergo.*

Ψαφαρότριχα μῆλα] oues gracili siccoque vellere, à θρὶξ pilus, & ψαφαρὸς, *aridus, friabilis.*

Ψε.

ΨΕδνὸς] *glaber*, tanquam ψεδνὸς γ ait Eustath. à verbo ψῶ, *rado, minuo.* σημαίνει δὲ ἀπὸ πλοῦ μείζονος οὐσίας εἰς ἐλάχιστον μέρος καθίστω. ex opulenta fortuna in tenuem & exiguam deuoluor.

Ψεῦδος, *mendacium.* ψεύδομαι, *fallor, mentior.* ψευστὴς *mendax.* ψευστέω, *mendacium dico.* quasi φεύδος, ὃ πάντες φεύγομεν, quod omnes refugimus. ἢ παρὰ τὸ εἴδω, *video*, per antiphrasim, quod mendaces aberrent, & cæcutiant.

Ψη.

Ψηλαφόων χερσὶ] manibus palpans, ψηλαφάω, έω, & ψάω, tango, contrecto. Musicum vocabulum, παρὰ τὸ ψαλτήριον ἀφᾶν, à contrectandis psalterij fidibus. metaphoricè significat, scrutari, à cæcis, qui palpando viam quærunt.

Ψηφίς, ίδος] suffragium, et calculus, quia calculis suffragia ferebantur, & nomina in testaceis scribebantur. Idem ac ψῆφος, quod deducitur à ψάω, λεπτύνω, minuo.

Ψι.

Ψιάς, άδος] gutta roris, stella. αἱματοέσσας ψιάδας κατέχευεν stillas sanguineas fudit.

Ψιλὸς] tenuis. Item glaber, vt ψιλὸν δέρμα, cutis glabra. παρὰ τὸ ψῶ extenuo οὗ πάντα ἀπέψισται καὶ ἀφήρηται, cuius omnia attenuata & expilata sunt. vel παρὰ τὸ ψῶ, tango εὐχερῶς γὰρ ἅπτεταί τις τοῦ ψιλοῦ, tenuia enim ad manum contrectantur. ψιλὴ γῆ, quæ facile seritur, & colitur.

Ψιχάρπαξ, γος] nomen muris. raptor micarum. ψίξ, ιχὸς, mica & ἅρπαξ rapax.

Ψο.

Ψολόεις, fumosus, & fuligineus. à ψόλος, fumus & fuligo.

Ψόφος strepitus.

Ψυ.

Ψύχω, ξω. frigefacio. ψύχος, frigus. ψυχρὸς frigidus. Significat etiam ψύχω, in Homero, spiro. vnde ψυχὴ. anima. Nisi mauis ψυχὴ, quasi φυσέχη, quæ naturam regit, & continet, à φύσις & ἔχω.

Ψω.

Ψωμὸς, frustum, seu buccella rei quæ comedi potest, à ψῶ, minuo, scindo. ψῶ enim quatuor si-

significat. τὸ ἅπτομαι, *tango*, vnde ψώρα, *scabies*, qui enim pruritu laborant, contrectare subinde & radere cutem solent, vt ardorem extinguant. Deinde τὸ λεπτύνω, *attenuo*, inde ψιλὸς στρατιώτης, i. ἄοπλος καὶ γυμνὸς, nudus & inermis miles. Tum κόπτω, *seco*. vnde ψωμὸς, *buccella* Denique *vro*, καίω. vnde ψωλὸς, titiō ardens. ait Etymolog.

Ωγ.

Ω Γυγίη νῆσος] Ogygia insula, ab antiquo Atheniensium rege. καὶ διὰ πάνυ αὐτὴν φαίνεσθαι ἀρχαιότατον, πᾶν τὸ ἀρχαῖον, ὠγύγιόν φασι Et quia Rex ille antiquissimus est, antiquum omne dicunt Ogygium.

Ωδ.

Ω Δη] *cantio, ode* ab ἀείδω, *canto*.

Ωδὶν, ῖνος] *dolor parturientis*, & quilibet vehementissimus dolor. ὠδίνω, dolore crucior, instar parturientis.

Ωδύσαντο] pleon. ω. ab ὀδύζομαι *irascor*. ex ὀδύνη, *dolor*. ira enim oritur ex dolore.

Ωθ.

Ω Ἴγνυντο] Ionica dialysis pro ὤγνυντο. 3. plur. imper. verbi οἴγνυμαι, *aperior*. οἴγνυμι, *aperio*. ab οἴγω.

Ωίετο. imperf. pass. verbi οἴομαι, *puto*. ὠΐσθην, aor. 1. pass. eiusd. verbi.

Ωῖξα] Ionic. dissolutio pro ὦξα, verbi οἴγω, *aperio*.

Ωκ.

Ω Κὺς, εῖας, ύ] *celer*. ὠκιάων Dor. pro ὠκιῶν. & ὠκείης, Ion. pro ὠκείαις. A neutro plurali ὠκέα fit ὦκα per syncopen *celeriter*, *cito*. Inde ὠκύαλος ναῦς, nauis velox in mari. ab ἅλς *mare*. ὠκύμορος ἀνὴρ, vir cui fatale est cito mori, à μόρος *fatum*. ἵππος ὠκυπέτης,

equus citè volãs, celeriter, à πέτομαι *volo*. ἵπποι ὠκύποδες, celeripedes, à ποῦς *pes*. ὠκύπτερος ἴρηξ, accipiter perniciter volans, à πτέρον *ala*. ποταμὸς ὠκύῤῥοος fluuius rapide fluens, à ῥέω *fluo*. ὠκύποροι νῆες, naues celeriter gradientes, à πορεύομαι. Dicuntur enim naues ambulare. vnde Lucil. Sat. 8.

Jlignis pedibus cercurum concinit aquis.

Ωκεανος] ῦ.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

SVMMA PRIVILEGII Regis Christianissimi.

CAVTVM est authoritate Regis, ne quis in Regno suo, aliisq; locis suæ ditioni subditis intra viginti proximos annos *Lexicon Homericum Authore* LVDOVICO COVLON, absque SEBASTIANI CRAMOISY Architypographi Regis & Consulis Parisiensis permissu, imprimat, aut diuendat à die publicationis horum exemplarium, qui secus fecerit, mulcta indicta, prout ampliùs in diplomate Regio continetur, mulctabitur. Datum Parisiis 5. Maij 1643.

Sic signatum,

De mandato Regis,

CEBERET.